This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

132D
A47899

883.1
R1
l

Selbstanzeige v. Le Roche. Inaugdiss. über ihr. Gym. in P. 139-168 (Fortsetzung 18.
finden die Anzeige der Briefe v. Lager: die Abschriften v. Verfassungen welche
in beiden Anzeigen enthalten sind mit Kritik beigefügt.

Le Roche über die Breslauer Gymn. Handschriften ibid. P. 501-532, mit einigen
einigen Ausdrucksvorschlägen.

HOMERI ODYSSEA

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

J. LA ROCHE.

PARS PRIOR.

ACCEDUNT TABULAE XI SPECIMINA LIBRORUM EXHIBENTES.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXVII.

LIBRARY OF THE
LELAND STANFORD JR. UNIVERSITY.
a. 47899
FEB 12 1901

LIPSIAE TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

In comparanda hac nova Odysseae editione ante omnia id mihi proposueram, ut textum ederem, qui optimorum librorum auctoritate niteretur et in adnotatione de fide cuiusque scripturae redderem rationem. Itaque excussi libros manuscriptos aut nondum adhibitos, aut non ea diligentia collatos, ut fructus ex his perciperetur, simul ex veterum grammaticorum scriptis congessi, quaecunque emendandae Odysseae viderentur esse utilia. A libris meis invitus recessi, et, ut singulos locos praetermittam, ubi ab Aristarchi vel alius grammatici partibus contra libros steti, ubicunque ab iis recessi, certas rationes secutus sum, ne lectio carminis editionibus vulgaribus, ex quibus codices nostri orti sunt, quam Aristarcheae recensioni fieret similior. Quare *ἔδεισεν*, *ἀπολήξω*, *καὶ κεῖνος*, *τεθνηώς*, *ἑστήκει*, *ἔκηα*, *ἐθέλω*, *ἤδη*, *ἕλκον*, *ὁπλίσσατο*, *ὄτρυνον*, *ἐβήσετο*, *ἐδύσετο*, *ἦχι*, *αὖτως* omnibus locis scripsi vel contra librorum auctoritatem et in fine versus cum Bekkero *ἠδὲ γένοντο*, *πολλὰ μόγησα* praetuli scripturis *ἠδ' ἐγένοντο*, *πόλλ' ἐμόγησα*, quum hac in re librorum auctoritatem non magni faciendam esse intelligerem.

Analogiae tantum tribui, quantum tribuendum est, ut textus sibi conveniat; sed non eo progressus sum, ut omnibus locis *ἄνεω* scriberem, quia *ψ* 93 *ἄνεῳ* ferri non potest, neque quia *ρ* 187 *ῥυτῆρα λιπέσθαι* scripsi, ideo *ρ* 223 *ῥυτῆρα γενέσθαι* aspernandum mihi esse putavi.

Quum ultra Alexandrinorum recensiones non regredi constitui, digammi rationem habui fere nullam, nisi librorum auctoritas accessit. Itaque *λ* 284 *Μινυείῳ*, *μ* 213, *ν* 179 *ἐγὼ εἴπω*, *φ* 110 *τόγε ἴστε* scripsi non propter digammum, sed quia libri meliores in his scripturis consentiunt. Rursus *ϑ* 495 *οἵ ῥ' Ἴλιον*, *λ* 442 *μηδ' οἱ*, *ν* 430 *κάρψε μέν οἱ*, *ρ* 533 *μέν τ' οἰκῆες* invitis libris non mutavi.

In orthographia leges a veteribus grammaticis constitutas diligentius observavi quam qui ante me Homerum ediderunt. Qua in re iis assentiri non possum, qui subtilitati veterum irridentes novas leges introduxerunt et a scribendi ratione a

veteribus tradita recesserunt. Quam ob rem non dubitavi οἶκον δέ, ἄρά σφισι, ἔνθά κεν, ἔσάν οἱ, γενέθαί τε, θνῄσκω, θρῴσκω, ἀλῳή, δμῳή, τρῳή, ἀδινός, ᾆδην, τῶ et cum recentioribus quibusdam ἐπεὶ ἦ, τί ἤ, ἑῆος, ὦς reponere, praesertim quum in libris quoque tales scripturae multis locis sint servatae.

Quae vocabula in duas vel plures integras lectiones resolvi possunt, haud facile coniunxi; itaque scripsi κάρη κομόωντες, δάκρυ χέων, δουρὶ κλυτός, πᾶσι μέλουσα, πάλιν πλαγχθέντα, εὖ ναιόμενος, ἐὺ φρονέων, ὑπ' ἐκ, διὰ πρό, εἰς ἄντα, εἰς ὅ κε, ὡς εἰ, ἐξ ἔτι, ὅτ' ἄν, οὔ τις, ὥς τε, οὔ πως, μή ποτε, ἐπεὶ δή, τὸ πρῶτον, τὸ πρίν, ἐγώ γε, sed ἐυκτίμενος, ναυσικλυτός non disiunxi, quia simplicia κτίμενος, ναυσί apud Homerum non sunt in usu, nec δυοκαίδεκα resolvi propter ἑκκαίδεκα.

Versus damnavi eos tantum, qui a libris vel omnibus vel pluribus absunt; eos qui in libris feruntur, etiamsi Homero abiudicandi aut alieno loco positi videantur, uncis non inclusi.

Commentarium ita institui, ut varias librorum scripturas ab iis seiungerem, quae ad veterem quendam grammaticum sunt referendae. Sed eas tantum librorum scripturas attuli, ex quibus aliquid redundaret: vitia librorum maximam partem neglexi.

Textus propius accedit ad alteram Bekkeri editionem, si locos propter digammum correctos exceperis, quam ad primam. Nec non W. C. Kayserо et Ameisio permulta me debere libentissime profiteor.

Hac occasione oblata bibliothecarum praefectis, qui summa cum liberalitate librorum manuscriptorum copiam mihi fecerunt, gratias ago quam maximas.

Haec Odysseae editio, qualiscunque est, si viris doctis probatur, id quod volui me assecutum esse puto; sed omnibus placere nec studeo nec, si vellem, possem. Sunt enim quibus nihil omnino satisfaciat, quorum in numero est criticus ille Regimontanus, Arthurus Ludwich., qui nuper in librum meum „Die Homerische Textkritik im Alterthum" vehementissime est invectus. Huic accino verba poetae:

νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως·
οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάις ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.

Dabam Viennae a. d. VIII. Kal. Augustas.

PROLEGOMENA.

I.

Prolegomena si quis uberiora quaerat, eum delego ad librum nuper a me scriptum „Die Homerische Textkritik im Alterthum", ubi de iis, quae de veterum grammaticorum studiis Homericis sunt tradita, copiose est disputatum. Nunc restat, ut de libris, unde Odysseam edidimus, quae monenda sint proponamus.

Praeter Eustathium et duas illas editiones, quarum scripturas passim adposuimus, Florentinam (F) et Romanam (R), quindecim codicibus usi sumus, quos exceptis quinque (GHPSV) ipsi contulimus ea qua opus est diligentia. Sunt autem hi:

A. Codex Augustanus (H. T. p. 481) olim Augustae Vindelicorum nunc in bibliotheca regia Monacensi adservatus, 519 B signatus, bombycinus forma quadrata, seculo XIV. vel XV. exaratus, quem primus a discipulo collatum adhibuit F. A. Wolfius, foliis 249 continet totam Odysseam cum scholiis nonnullis et variis lectionibus, partim supra textum partim ad marginem scriptis, et glossematis. Prima sex folia olim a codice aliena erant et exceptis primo ac sexto membranaceis chartacea sunt; in quaque pagina viginti tres, sed inde a folio 120 quinque et viginti versus sunt scripti, una atque eadem manu, a qua facile distinguitur altera manus recentior, quae vitia codicis emendavit et varias lectiones adposito γρ. addidit. Textus ipse satis est bonus sed inquinatus multis vitiis, quorum aliquam partem manus posterior correxit. Signa critica codex non habet, hyphen et diastolen passim; in distinguendi signis parum diligentiae est adhibitum. ϊ et ϋ duobus punctis, nomina propria linea transversa sunt notata, quod in omnibus fere libris usu venit. Iota est subscriptum tam in hoc codice quam in ceteris a me collatis.

B. Codex Vindobonensis No. 307 (H. T. p. 484) chartaceus forma minore, seculo XVI. scriptus, complectitur foliis 90 sex primos Odysseae libros. Codex vitiis cuiusvis generis refertus non est magni faciendus.

C. Codex Vindobonensis No. 133 (H. T. p. 483) bombycinus forma quadrata, seculo XIII. scriptus, continet foliis 146 Odysseam ab ε 45 usque ad ω 50 cum scholiis marginalibus locupletissimis et glossis interlinearibus partim alia manu scriptis. Est unus ex illis codicibus, quos Augerius de Busbecke Imperatoris Rudolphi II. apud Turcos legatus emit Constantinopoli. Huius codicis misera est conditio,

nam, ut illud praetermittam, quod ab initio et in fine mutilus est, fere nullum est folium, quod non tineis et blattis sit corrosum sed ita, ut plus damni acceperint scholia, quam textus, qui in optimos est referendus. Hunc olim Michaelis Senacheribi Nicaeni, sive ab illo sive ab alio est scriptus, fuisse M. a Karajan ex scholio ad μ 290 collegit, in quo scriptum est „ἐμοὶ δὲ τῷ σεναχηρεὶμ οὕτως ἐξήγηται ἀέκητι τῶν θεῶν ἀνάκτων· εἴρηται γὰρ ὑπερβολικῶς“: cui libenter adsentior, illud tamen moneo, ἐμοί, ἐγώ, ἡμῖν, ἡμεῖς etiam aliis locis in scholiis reperiri, ubi scholiastae verba auctorum unde hauserunt immutata reliquerunt (e. g. schol. A 120; B 262; E 325; H 177), quum plerumque in locum pronominum ipsa nomina propria substituerent. Accentuum leges diligentissime sunt observatae, iota subscriptum plerumque est omissum, nam ex vocalibus quibus iota debetur, ᾱ et ῱ rarissime, unum ῆ saepius illud habent subscriptum; τῷ autem, quod significat „ideo, itaque, tunc“ nusquam cum iota scriptum est. Passim in hoc codice obeli et asterisci et diastole feruntur, hyphen nusquam. Obiter moneo collationem codicis C ab Altero publici iuris factam fide dignam non esse, quod de eiusdem collationibus ceterorum librorum Vindobonensium est dicendum.

D. Hac litera signavi codicem Vindobonensem Nr. 56 (H. T. p. 482) chartaceum forma maiore, anno MCCC. scriptum, quo continetur foliis 169 tota Odyssea cum scholiis marginalibus et glossis. Librario nomen erat Nicolao, quod patet ex scholio ad α 21 ἐγὼ δὲ νικόλαος λέγω ὅτι ὀδυσσεὺς λέγεται παρὰ τὸ ὀδυσσεύω τὸ μισῶ κτλ. Huic codici proprium est, ut β̄ multis locis formam habeat literae μ̄ similem, et literae σ̄ in media dictione et in fine eadem sit forma. Alteram manum correctricem facillime cognosces, sed vitia maximam partem integra reliquit. Codex signa et critica et ad prosodiam pertinentia habet, distinctionis vero signa saepe recentissima manu sunt addita, in his interrogandi signum quale nunc in editionibus habemus et signa parenthesis () veteribus incognita, qui pro iis subdistinctione utebantur. Textus inter mediocres est numerandus etiam ea de causa, quod pluribus locis glossae pro lectionibus sunt receptae, quod vitium omnibus quidem libris commune, sed in melioribus est rarissimum.

E litera notatus est codex Eustathii, de quo difficile est iudicare; nam in eo recensendo toti ex lectionibus pendemus quales Eustathius proposuit, et proposuit neque integras neque ut in codice suo invenit, quippe qui saepissime formis poeticis vulgares supponat et poetae verba de industria circumeat atque aliis verbis exponat. Unum codicem an plures adhibuerit Eustathius non liquet; nam variae lectiones quas adpositis γρ. vel ἤ vel ἢ μᾶλλον affert, poterant etiam ex uno codice sumi, et ubi τὰ ἀντίγραφα laudat, ex scholiis vel commentariis non minus quam ex ipsis libris haurire poterat. Id autem certum est, codicem illum Eustathii, quantum quidem adhuc iudicare possumus, optimis esse adnumerandum. Vitiis hunc codicem caruisse nemo cre-

det, quibus ne praestantissimus quidem omnino vacat; sed quae nunc apud Eustathium leguntur, ipsi an codicis librario an librariis commentariorum Eustathii culpae sint tribuenda discernere iam non possumus. Ad fidem Eustathii impressa est editio Romana (R), unde varias lectiones hic illic adscripsimus.

G est codex Vespasiani Gonzagae di Columna, de cuius conditione atque aetate nihil habemus compertum. Contulit eum Nicolaus Heinsius cum Aldina tertia, Venetiis anno MDXXIV. edita, cuius ad marginem scriptae sunt variae lectiones, quas publici iuris fecit I. Bapt. Casp. d'Ansse de Villoison in Epistolis Vinariensibus, quae prodierunt Turici a. MDCCLXXXIII., p. 40—60. Codex, in quo passim obelisci reperiuntur, bonae est notae et ut videtur seculo XII. recentior.

H litera notavimus codicem Harleianum, de quo G. Dindorfius in praefatione editionis scholiorum in Odysseam haec tradidit: „Harleianus Musei Britannici 5674 membranaceus seculi decimi tertii, forma maioris, nitide scriptus. Solam continet Odysseam cum scholiis. Textum accuratissime contulit Porsonus in usum editionis Homeri quae Oxonii prodiit e Typographeo Clarendoniano a. 1800. Foliis constat formae quadratae maioris 150, quae numeris suis notavit manus recens. Praecedit folium unum, ipsum quoque membranaceum, cuius aversa in pagina manus seculi quinti vel sexti decimi Epitaphium scripsit aliunde notum etc. In fine paginae a manu recentiore φρά μαξίμου (sic), iterumque in ultimo folio (150) μαξίμου et rursus ab alia manu „Antonii Seripandi et amicorum", cuius Seripandi nomen etiam Iliadis codici Parisiensi 2681 inscriptum est." Codicem ex Italia in Britanniam venisse ex φρά (Fra, ut Fra Fiesole, Fra Diavolo) illo facile intelliges. Codex in optimis habetur et propter textus et propter scholiorum bonitatem; qui autem eum omnium praestantissimum habuerunt, Venetum utrumque M et N non noverant.

I. Codex Venetus bibliothecae Marcianae Nr. 457 (H. T. p. 481) chartaceus forma maiore, seculo XV. scriptus, continet foliis 189 totam Odysseam sine scholiis et sine variis lectionibus. Hic codex optimis esset adnumerandus, nisi tot vitiis esset inquinatus, quae aut socordiae aut ignorantiae librarii debentur, qui multa ne legere quidem potuisse videtur. Non enim syllabae solum sunt omissae vel additae, sed omnes fere literae sunt permutatae, in his plerumque $\bar{\alpha}$ et $\bar{\varepsilon}$, $\bar{\iota}$ et $\bar{\upsilon}$, $\bar{\pi}$ et $\bar{\tau}$, $\bar{\varsigma}$ et $\bar{\nu}$, $\bar{\sigma}$ et $\bar{\upsilon}$. Pro $\overline{\iota\varsigma}$ et $\overline{\iota\nu}$ haud raro scriptum est $\overline{\eta\varsigma}$ et $\overline{\eta\nu}$, velut ὕβρην α 368, δόμασην οἴσην α 402, γλαυκώπην α 156, φρέσην α 322, δίδωσην α 348, γλαυκώπης α 319, 364, ὄρνης α 320, quae vitia in codice N chartaceo, qui est ex eodem autographo descriptus, non exstant. Vocales $\bar{\eta}$, $\bar{\iota}$, $\bar{\upsilon}$ et $\overline{\omicron\iota}$ diphthongus inter se saepissime sunt permutatae, pari modo $\bar{\varepsilon}$ et $\overline{\alpha\iota}$, $\bar{\upsilon}$ et $\bar{\omega}$, quod quidem omnibus libris est commune, sed in optimis minus usitatum. Signa critica codex non habet excepto γ 78, cui versui obelus est adpictus, hyphen autem octies et vicies, sed non fere nisi numeralibus, ut δυοκαίδεκα et adverbiis τοπρὶν, τοπάρος, similibus subiectum. Du-

P. Codex Meermannianus olim Nr. 307 (H. T. p. 486), nunc Nr. 1585 in bibliotheca Domini Thom. Philipps Baron. adservatus, membranaceus, seculo XV. vel XVI. scriptus, foliis 201 complectitur totam Odysseam sine scholiis. „Eleganter descriptus est hic codex et priorem paginam valde detritam si exceperis optimae conditionis" (Biblioth. Meerm. tom. IV). Discrepantia lectionis ab editione Clarkiana (Londini MDCCLVIII) vulgata est in ephemeridibus inscriptis „Classical Journal", LXIII, p. 178—180, et LXXII, p. 251—257, sed non ea diligentia qua fieri oportebat, unde evenit, ut haec collatio non multum praebeat utilitatis.

Q. Codex Vindobonensis Nr. 50 (H. T. p. 481) chartaceus forma maiore, seculo XV. scriptus ab Antonio Damila Cretensi, continet foliis 219 totam Odysseam sine scholiis, additis passim variis lectionibus. Codex satis nitide sed parúm diligenter est scriptus ex autographo optimo, quod idem videtur fuisse, unde Mich. Apostolius codicem Vratislaviensem descripsit. Itacismus non late patet in codice nostro, sed ceterorum vitiorum magna est abundantia, nec singula solum verba sed totos versus omissos reperies socordia librarii, qui mercede conductus codices transscripsit. Liquidae modo geminatae sunt, ubi singulae sufficiunt, modo non geminatae, ubi opus est geminatione; praepositiones disyllabae multis locis accentu suo carent, anastropha nusquam fere invenitur et contra enclisis regulas centies est peccatum. Ubi dubitatio intercidere poterat, diastole passim est posita, hyphen decem locis invenitur. Signa critica neque in hoc codice neque in iis de quibus statim dicetur, exstant.

S. Codex Stuttgartensis Nr. 5 (H. T. p. 478), forma maxima, seculo XV. ab Ioanne Sophiano scriptus, foliis 310 complectitur Odysseam et Iliadem cum versione latina. Hic codex multis vitiis est inquinatus nec comparandus cum melioribus Odysseae libris. Varias lectiones ad Odysseam publici iuris fecit I. Rieckher in programmate scholastico a. MDCCCLXIV edito. Itacismus in hoc codice ut in omnibus libris deterioribus late patet.

V. Codex Vratislaviensis A (H. T. p. 486), seculo XV. a Michaële Apostolio exceptis versibus α 1—β 27, η 240—347, λ 147—204, ν 59—170, ξ 142—192, ο 196—316, π 1—φ 145 scriptus, continet totam Odysseam sine scholiis. Hic codex non satis diligenter scriptus, id quod in homine qui libris describendis victum sibi comparavit non est mirandum, vitiis abundat et concinit cum Vindobonensi 50. Varias lectiones I. A. Ernestius in quinto volumine editionis suae vulgavit.

II.

Priusquam de ratione dicamus, quae intercedit inter singulos libros, non alienum videtur versus, qui in iis vel additi vel omissi sunt, enumerare; inde enim optime perspici potest, qui codices cognationem quandam inter se habeant, et qui non item.

Ex libris quibus usus sum singulos versus adiectos habent post
α 148 AGHMQV in marg. α 329 L.
β 4 D.
γ 416 KLQRV.
δ 218 IN. δ 598 II in marg., ubi in L lacuna est. δ 796 DL.
η 166 K, in S est lacuna. η 221 GM.
ϑ 45 L. ϑ 62 DL cum Palatino. ϑ 348 DGH in marg.
ι 412 GH in margine.
κ 225 CQ. κ 233 CGHNQV. κ 310 ACN. κ 409 K. κ 459 CIKNP. κ 502 DL.
λ 343 A. λ 638 ACINQV.
μ 133 C in marg. N in marg. μ 153 A in marg. HIKNQ.
ν 197 KM 2. man. ν 369 A in marg. C.
ο 45 A in marg. C in marg. KS.
π 24 N in margine. π 412 ACEIKNP in marg. RS in margine.
ϱ 3 N in margine. ϱ 568 GM. ϱ 603 AM.
σ 111 GNV. σ 184 A in margine CG 2. man.
υ 83 A in margine.
φ 353 CM in margine NP.
χ 43 A.
ω 4 HI.

Binos versus habent post
α 93 ADEH in marg. L, eosdem IN post α 102.
κ 232 I. κ 315 KP. κ 319 KP.
λ 178 GH in marg. IQV. λ 622 N.
τ 558 CN in margine QV.

Omnino adduntur quattuor et quinquaginta versus, qui ab editionibus nostris absunt: ex his habent N 18, A 15, K 14, CI 12, GHQV 10, L 9, DP 7, M 6, E 3, RS 2, BF nullum. Itaque quod versus attinet ab editoribus recentibus non receptos, toti ex Florentina pendent. Hac in re rationem in editionibus nostris video nullam, nam versus γ 493, κ 253, 265 in tribus codicibus, ι 531 in uno scriptos, κ 370, 456, λ 407, ϱ 49, χ 43, ψ 320, qui ab omnibus fere libris absunt, π 295, et φ 276, quos nullus codex tuetur, videmus receptos; ex iis vero quos supra attuli, in quibus sunt qui in sex et pluribus libris inveniantur, frustra vel unum in editionibus quaeres. Ut nunc res se habet, non possumus quin editores recentiores sequamur, ne versuum numerus mutetur.

Versuum in libris omissorum permagnus est numerus. In his sunt, qui librariorum socordia sint praetermissi, quod saepissime in

KS, nec tamen raro in aliis praesertim in DL accidit. Huius rei exempla tria afferre satis erit

κ 184 ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
[ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης]
187 ἦμος δ'' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς.
κ 305 μῶλυ δέ μιν καλέουσι [θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι] θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
ρ 413 αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
[στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
δὸς φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν]
416 ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆι ἔοικας.

Alii huiusmodi versus sunt ϑ 112 (om. S), ϑ 354, 355 (K), ϑ 422, 423 (L), ϑ 499 (S), ι 405 (I), ι 406 (S), λ 571 (S), μ 265—270 (S), μ 416 (L), μ 431—436 (S), ν 374—376 (S), ο 114 (CHP), ο 526—531 (L), ρ 52—60 (K), ρ 131 (H), τ 275—277 (A 1. man. KS), χ 392—394 (KS), qui omnes ea de causa sunt praetermissi, quod vel proximus versus ab eodem vocabulo incipit, a quo is qui primus est omissus, vel antecedens in idem verbum exit, in quod ille, qui postremus est omissus.

Omnino a libris meis versus amplius trecenti absunt, si eos locos exceperis, ubi maiores exstant lacunae, quales sunt in LQV. Omittunt:

α 381, 382 K. 425 IN in textu.

β 159 I. 191 BD 1. m. EIKNS. 218 Q. 407 PS 1. man. et Q loco suo.

γ 67 D. 78 BDGH in textu M in t. PQSVF. 90 B. 245 B. 308 AD in t. 315, 316 L. 381 V. · 493 ABDEGHILMNQF.

δ 57 B. 57, 58 DHIS. 83 D. 185 BS. 224 A in t. BD. 273 BD. 348 Q. 432 ABDIKLNS. 511 B. 614 A 1. m. Q. 783 ADEGHL. 789 V. 845 B.

ε 29 Q. 48 S. 91 ABDG 1. m. HIKLMNS. 157 DHIM in t. N et L loco suo. 325 S. 327 B. 351 S. 461—473 S.

ζ 68 L. 150 B. 224—316 L cum Palatino. 278, 279 B. 313—315 ABIS.

η 115, 116 S. 138 S. 176 I. 278 L.

ϑ 27 IL. 58 DEHIKLQ. 99 L. 112 S. 303 A 1. m. C in t. DEH in t. IKLMSVR. 354, 355 K. 407 V. 422, 423 L. 439 DL. 499 S. 508 S.

ι 30 ADEKLMQSVF. 35, 36 D in t. PS. 89 C in t. Q. 132 L. 169, 170 S. 226 PS. 289 K. 309 Q. 343 Q. 355 S. 405 I. 406 S. 428 D. 437 PS. 489 KQS. 531 ACDEHIKLMPQSV. 547 PS.

κ 128 S. 152 I. 153, 154 S. 185, 186 S. 201, 202 P 1. m. S 1. m. 253 ADEHIKM in t. N in t. PQSVF. 265 CDEHKLM in t. N PQSVF. 305/2—306/2 DL. 315 S. 356, 357 SV. 368—372 A in t. DLM in t. N. in t. QSV. 370 GHIKNP. 430 A 1. m.

DH in t. LM 1. m. N 1 m. QV. 433 S. 436, 437 DL. 456 ACDEHIKLM in t. NPQSV. 470 A 1. m. EG 1. m. HIMSR. 475—479 H in t. QV. 482 DELM 1. m. S. 504 LPS. 569 ADLM 1. m. QV.

λ 60 ACDLMQSV. 87 V. 92 ACDHILNPQSVF. 206 S. 280 QV. 343 DHILM 1. m. 407 ACDIKLNPQSVF. 478 DL. 489—535 I. 571 S. 604 DH in t. IL.

μ 6 ACDLN 1. m. QV. 103 DLM 1. m. 140, 141 A 1 m. DELM 1. m. PSF. 147 ACHIM 1. m. PQSV. 265—270 S. 280—328 QV. 416 L. 431—436 S.

ν 71, 72 QV. 78—128 QV 1. m. 178—229 QV. 289 L. 347, 348 A 1. m. KN 1. m. PS. 374—376 S. 428 EHI. 435, 436 S.

ξ 70 K. 142—192 QV 1. m. 154 A 1. m. DHIKLM 1. m. NPV. 314 DL. 340 DL. 369, 370 ADK. 451 KL. 468 L. 515—517 CDGHIKM in t. PS in t.

ο 3, 4 KS. 6 L. 48, 49 DKS. 63 ACDHIKLPSR. 113—119 L. 114 CHP. 139 CDG 1. m. HKLMS. 169 L. 295 ACDEGHIKLM NPQSVFR. 336 K. 345 A in t. P. 480, 481 C in t. KS. 526—531 L. 557 S.

π 50 C in t. KS. 101 E. 224 A. 226 A. 317 KS. 395 KS.

ρ 8 D. 29—147 Q. 49 ACDEHIKLM 1 m. S in t. V. 52—60 K. 55 DL. 63, 64 V. 131 H. 331 L. 395 S. 414, 415 I. 432 CKS. 472 L. 497—σ 11 Q. 536 L. 539 L. 547 A in t. DKL SF. 565 A 1. m. C in t. DG 1. m. KLMN in t. 577, 578 A in t. KS.

σ 39 DL. 59 EFR. 119, 120 KS. 131 DM in t. 280 L. 282 L. 393 ACKNPSF.

τ 18 KS. 62 KS. 77 KS. 117 KS. 153 A. 165 L. 204 DL. 250, 251 HKS. 275—277 A 1. m. KS. 291, 292 A 1. m N 1. m. S 1. m. 357 KS. 458 C.

υ 46 KS. 125 L. 152 KS. 247 L. 335 KS.

φ 66 A 1. m. DHILM 1. m. 86 S. 109 A in t. DHILMN. 114 KS. 165 A. 219, 220 A 1. m. N 1. m. 224, 225 K. 253 N. 276 ACDEGHIKLMNPQSV. 279 F. 283, 284 (οἴη-ἤ) KS. 302 KS. 308 A 1. m. CN. 326 S. 381 A' 1. m. DKLSF. 386 KS. 389 Q. 431 S, et K suo loco.

χ 23 K. 43 A 1. m. CDEHIKLMN 1. m. S. 146 K. 191 A in t. DIKLNS. 317 KS. 329 D. 392—394 KS.

ψ 48 A 1. m. DEH in t. KLMNSF. 50 DM in t. 127, 128 ACDH 1. m. KLMN in t. PQSV. 163 M. 241 IM 1. m. 242 I. 320 A 1. m. CDEKLMNQSV.

ω 37 L. 53 KS. 70 K. 110 S. 113 Q. 117 L. 121 A 1. m. KMN in t. PSF. 122, 123 (διοτρεφὲς—πάντα) QVF. 143 DHIK LMNS. 222 Q. 253, 254 (βασιλῆι—δὲ) S. 276 KL 1. m. S. 277 DHIN. 354 KS. 401 L. 409 KS. 486 D. 533 V. 545—547 (ὃ δ' ἐπείθετο—ἀθηναίη) DL.

Quorum versuum si summam feceris, in codice S. 153 versus toti et 6 a prima manu sunt omissi, in L 101, in K 95, in D 82. Ho-

rum librorum nulla fere est auctoritas, neque maior est codicis B, qui quamquam sex modo libros complectitur, tamen in his versus viginti non habet scriptos. In libris melioribus numerus versuum omissorum non est supra quinquaginta, si ii quoque adnumerantur, qui in margine sunt repositi. Omnino absunt ab A 31, a C 24, E 22, G 9 (?), H 35, I 44, M 21, N 22, P 34 (?), Q 45, V 43 versus. In textu omissos et ad marginem scriptos habet A 34, C 6, G 4, H 11, M 26, N 20 versus. Ab editione Florentina decem et septem, a Romana quinque versus absunt.

Qui versuum et additorum et praetermissorum indices paulo accuratius perlegerit, eum fugere non poterit, esse quosdam in librorum meorum numero, qui multa inter se habeant communia.

Initium facio a DL: in his solis omittuntur versus ϑ 349, κ 305/2—306/2, κ 346, κ 437, λ 478, μ 103 (cum M 1. m.), ξ 314, ξ 340, ρ 55, σ 39, τ 204, ω 445/2—447/2 et adduntur singuli versus post δ 796, ϑ 62, κ 502. Praeterea versus sunt non pauci, qui in aliis omissi in his ambobus non leguntur. Sed ex scripturis quoque potest perspici, esse quandam cognationem horum librorum, etiamsi non sint ex eodem autographo descripti. Ita in his duobus solis legitur:

α 171 εὐχετόωνται. 243 στοναχίζω (cum M). β 204 ἥδε. 216 θεῶν. 328 δύσσετό. 462 ἀχαιοί. γ 51 ὅδ' ἐδέξατο χαίρων. 211 παρέμνησας. 233 ἐλευθέμεναι. 313 φίλων ἄπο. 322 μέγα περ. 324 παρά τε. 363 et 427 ἀλλ' ἄλλοι. 382 σοὶ δ' ἄν. 487 et 497 δύσσετο. δ 17 δῖος. 84 ἀραβούς. 87 οὔτ' ἔτι. 108 ἕπεσθαι. 378 ἀθανάτοις. 389 θαλάσσης. 415 ἔργον τε ἔπος τε. 434 μάλιστ' ἐπεποίθεα. 578 νηῖ μελαίνῃ. 608 κεκλίατο. 628 ἔχοντες. 827 καὶ ἀμύνειν. ε 2 φάος. 27 παλιμπατὲς. 139 κἀκεῖνος. 167 δέ οἱ. 243 τάμνεν. 372 ἐξαπέδυσε. ζ 106 γέγηθεν δὲ. 124 πίσσεα. 202 ἵκοιτο. η 39 ναυσίκλυτοι. 69 ὡς. 75 φρονέουσ'. 92 ποίησεν εἰδυίησι. 219 ὡς. 328 ἀναρίπτειν. ϑ 207 omitt. γ'. ι 178 ἐμβαίνειν. 185 δέμνητο. 223 γαῦλοί τε. 229 αὐτόνγε. 241 ὄμβριμον. 277 ἀλευόμενος. 296 ἐπλήσατο (cum F). 297 ἐπάκρητον. 308 ἤμελξε. 311 δαῖτα. 341 καὶ πίονας. 418 στίχοντα. 421 ἑτάροισιν. 455 ὀλέθρου. 505 λαέρταο. κ 30 πυρπολέοντες. 52 μετεῖναι. 93 omitt. γ'. 130 ἄρα. 162 ἄντικρυς. 169 καταλλοφάδεια. 170 ἀπ' ὤμου. 179 πολιῆς ἁλὸς. 200 ἀνδροφόνοιο. 206 πάλλον ἑλόντες. 227 ἀμφιβέβηκεν. 257 ἄρα. 318 οὐδέ με θέλξαι. 330 ἦ. 375 οὐδέ τι σίτῳ. 380 ἦ. 386 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφρασσα. 389 φαεινάς. 399 ἐλέαιρεν ἅπαντας. 408 νῆα θοὴν. 414 ὡσαύτως ἐμὲ. 417 τ' ἔτρεφεν. 443 ὡς σὺ κελεύεις. 462 οἷον τε πρώτιστον. 512 δόμον ἰέναι. 525 ἀγρομένοισιν. 529 κατατεθνεώτων. 549 θέσφατα. 558 κίονα. 562 ποι. λ 1 κατήλυθον. 10 κυβερνῆται. 45 κατάκειτ'. 63 μακρὰν. 77 ἐρετμῷ. 115 δήσεις. 136 γήρᾳ. 160 ἢ νῦν τροίηθεν. 174 omitt. τε. 191 εἶσται (cum A corr.). 206 ἐφορμήθην. 232 πινέειν. 236

ἔγγονος. 348 ἔστω. 359 ἐν χειρὶ. 361 ἰθάκην ἰδοίατο. 375 προφρονέως. 426 ἐρέειν. 439 φόνον. 483 τοπάροιθε et οὐ γὰρ ὀπίσσω. 519 κατενήρατο. 599 ὅτ' ἄψ. 636 ὤτρυνον. μ 16 κίρκης. 37 πεπείρασται. 67 πίνακές. 177 οὔατα κηρὸν. 188 τρεψάμενος. 250 ἀχνύμενον. 291 μὲν νῦν. 317 ἑλκύσαμεν. 399 ἀλλ' ὅτε ἕβδομον. 434 οὐδ' ἐπιβῆναι. ν 21 τις. 42 οἶκον. 88 κῦμα. 111 θειότεραι. 131 καὶ γὰρ δὴ. 182 ἱερευσέμεν. 189 περι. 203 κτήματα. 208 γένωνται. 224 ἔχων. 278 νυκτὶ. 341 ἄλλα τε. 348 νηΐτιδες. 397 ἄγετ' ἄγνωστον.

His exemplis addo vitia quaedam notabiliora ambobus codicibus communia: ξ 39 δόσαν κακά τε στοναχάς τε. ξ 185 omitt. μοι. ξ 234 τετάγμην. 235 omitt. γε. 241 πριάμοιο. 304 πόντον. 309 ἐφορέοντο. 316 πρῶτον pro Θεσπρώτων. 320 δέ μιν χλαίνας τε χιτῶνας τε. 343 ὁρῆαι. 345 ἐπὶ νηΐ. 348 omitt. μὲν. 412 ἄσπετος ἦλθε. 435 ἑρμεῖ. 462 κέκλϋθι οὖν. 464 omitt. μάλ'. 478 ἄλλοι μὲν πάντες. 499 θόος. 504 κέν τις μοι χλαῖναν. 508 omitt. τοι. 530 ἐϋστρεφέος. ο 16 γάρ τε πατήρ. 29 σάμου τε. 52 δουρικλυτὸς. 61 περὶ στιβαροῖς. 72 κακόν ἐστιν. 80 στραφῆναι. 121 ὁ δὲ κρητῆρα. 145 ἵππους ἐξεύγνυντ'. 159 αὐτὰρ ἐγὼ. 174 ἥρπαζεν. 186 φῆρας et βαθυκλῆος. 257 τηλέμαχον. 280 omitt. γ'. 309 πτωχεύων. 322 νῆσαι. 345 ὧν τϊν' ἵκηται. 403 νῆσος τίς. 488 omitt. καί.

Cum codice L consentire videtur Palatinus, in quo post ϑ 62 idem versus legitur qui in DL et cum L versus ζ 224 — 316 sunt omissi.

Pergo ad GM, in quibus post η 221 et ρ 568 singuli versus sunt additi, qui in ceteris libris non feruntur. Quod versus in G omissos attinet, equidem codicem non satis accurate collatum esse existimo, nam in eo tredecim tantum versus abesse dicuntur, quod pro numero versuum in ceteris omissorum parum mihi videtur. Hos libros vero societate sibi esse coniunctos ostendunt multae scripturae, quas diversi a ceteris exhibent his exemplis:

α 19 μετὰ οἷς ἑτάροισι. 222 γενέην τε. β 5 μεγάροιο. 116 περὶ. γ 9 μηρί' ἔκαιον. 23 πεπείραμαι. 219 ὡς ὅτ'. 490 δῶκεν. δ 149 κείνου μὲν. 252 ἔχρισ'. 304 δ' ἐκάθευδε (cum E). 321 ἦτορ ἔχοντες. 369 γναμπτοῖσιν. 787 ὑπερῷ' ἀναβᾶσα. ε 34 ἤματι γ'. 75 κρατὺς. 232 ἐφύπερθε. 473 δείδια. ζ 174 τελέσουσι. 210 ἵν' ἐπὶ. 259 μέν κεν (cum A). η 263 ᾗ. ϑ 49 ἐκέλευεν. 133 ἤν τιν'. 139 συγχέαι. 444 αὐτός. 556 πέμψωσι. ι 396 δὲδδείσαντες. κ 38 ὦ. 268 τοῖσι δὲ. 320 λέξο: γρ. λέξαι. 415 δακρύοντες. λ 40 πολλοί τ'. 243 παρεστάθη. 311 τοίδε. 417 καὶ ἐν. 437 ἤχθειρε. 515 τὸ ἑὸν. οὐδ' ἑνί. 624 τοῦδέ τινα. μ 102 δὴ οἴστεύσειας. 250 ὕστερον. 424 τῷ γ'. ν 50 νεῖμαι. 99 δυσαέων. 285 ἐϋκτιμένην. 385 ἔειπας. 403 ὅν. ξ 42 ἐκεῖνος. 131 αἶψα τε. 188 ἀφίκεαι. 236 ἐπὶ. 243 εὐ-

ρύοπα. 278 ἵππῳ. 315 αἴῃ. 323 συναγείρατ'. 466 ἄρρητον καὶ ἄμεινον. 480 ἰὼν χλαῖναν μὲν ἐγὼν. ο 27 δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο θυμῷ. 43 γλαυκῶπις ἀθήνη· 89 ἑοῖσι. 441 ἡμετέρων. 452 ἡμῖν. 460 ἔερκτο (cum E). 513 ἡμέτερόν γε. 533 γένεος. 534 ἡμεῖς. π 51 κανέεσσιν. 67 εὔχομαι. 86 ἔργον. 155 οὐ γὰρ ἀθήνην. 166 αὐλῆς. 168 φάε. 296 καλλιπέτην. 337 ἦ δὴ (cum E). ρ 36 βῆ δ' ἰέναι ἐκ θαλάμοιο. 71 ἀντίον. 203 εἵματ' ἔχοντα. 212 ἔκιχεν (cum P). 241 ἀργέτι (cum P). 284 ἐπειδὴ πολλὰ. 304 ἰὼν. 397 υἱοῦ. 494 βάλῃ. 554 μεταλλῆσαι τε. σ 38 ἀλλήλοισι(ν). 87 δώσει. 95 ἀνασχόμενοι. 171 φάε. 202 εἴθέ μοι. 242 οὐδ' ὅππῃ. 263 μάλιστα. 275 προπάροιθε. 308 κάγκαν' ἔθηκαν. 314 βασιλείῃ. 364 ἔχῃ· ἣν. 386 καὶ ἐκ. 415 προσέειπε(ν). τ 44 αὐτός. 309 τεὸν. 516 δέ οἱ. 520 δένδρων (cum C). 532 ἵκηται. 578 διοϊστεύσει (cum E). 598 ἔνθ' αὖ. υ 202 αὐτοὺς. 362 ἐῴκει. φ 131 ἄναλκις. χ 24 κατὰ. 29 νῦν δὴ. 497 δάδας. ψ 43 ἀπ' ἐκ. 72 δέ οἱ. 98 αὐτῷ. 133 αὐτὰρ ὁ. 161 τελοίη. 327 πλάγκτας τε. 331 ἔφθιθον. 337 ἀλλ' αὐτοῦ. ω 11 πέτραν. 115 κατήλθομεν. 270 ἐσθλὸν. 280 δάκρυα λείβων. 290 ὅν μοι.

Sed non solum lectiones, sed etiam vitia non pauca illam familiaritatem produnt, cuius haec sunt exempla:

α 199 ἐρυκάνουσ'. β 37 στῆ δ' ἐνί. 245 μαχέσασθαι. 320 ἐίσατο. γ 105 σὺν. 138 αὐτὰρ. δ 240 ἔγωγε. ζ 165 ἦ δή μοι. η 328 ἐς ἅλα.

Eiusdem originis sunt HI, in quibus post ω 4 versus est adiectus, quem nullus praeter eos codex exhibet. Iidem fere versus in ambobus sunt omissi et lectio carminis in his plerumque est eadem. Tertius huius familiae est codex N chartaceus, de cuius consensu cum I iam supra est dictum. Communio horum librorum his exemplis firmatur:

α 1 πάντων. 6 ἐρύσατο. 10 omitt. διός. 15 σπέσι. 22 μετεκείαθε. 27 ἁθρόοι. 31 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 56 δ' ἐν. 62 ὠδύσσαο. 71 κυκλώπεσι. 113 εἶδε. 117 ἀνάσσει. 130 omitt. ἄγων. 152 γὰρ ἀναθήματα. 287 ἀκούσεις. 298 ἔλαβε. 310 omitt. τε. 340 ἀποπαῦ H, ἀποπαύ I. 347 ὅπῃ. 372 καθεζώμεθα, καθεζόμεθα. 387 ὅτι. 397 ἔσομαι. 398 ληϊσατο. 423 μέλας δ'. 440 ἐγκρεμάσασα. τρητοῖσι λεχέεσσι. β 6 κέλευε. 189 ἐποτρύνεις. 231 μὴ δ' ἐν. 240 αὐτὰρ. 248 μενοινήσει. 257 λαιψηρήν. 414 ἐνὶ. γ 7 πεντήκοντα. 9 μῆρ' ἔκηον, N ἔκηαν. 16 κεῦθε. 22 γὰρ. 30 καρπαλίμως δ' ἤπειτα. 72 ἤτοι. 83 omitt. εὐρύ. 93 ἤν που. 109 ἔνθα δ' ἔπειτ'. 116 ἐξερέεις. 120 οὔπω τις. 159 ἱερὰ. 171 αὐτὴν δ'. 180 τέταρτον. 185 δαναῶν. 205 εἰ γὰρ. 255 τόδε. 258 τῶ κεν. 280 βέλεσιν. 418 φίλα τέκνα. 419 ἱλασσόμεθ'. 463 omitt. ἐν. 484 et 494 ἀέκοντε. 489 ὀρσιλόχοιο. 490 ὅδ' ἄρα ξεινήια δῶκε. δ 9 περὶ. 20 ἵπποι. 174 καὶ μέν. 273 ἀργεῖοι (cum V). 454 δ' αἶψ' ἰάχοντες. ε 190 αἰνέσιμος. ζ 194 ἐρέω τέ τοι.

262 ἐπιβήομεν. η 85 ὑψηρεφὲς. 95 ἐρειρέδατ'. ϑ 539 ὥρετο. ι 207 αὐτός τ'. κ 425 ὀτρύνεσϑε μοι. ἔποισϑε. λ 115 ἐνὶ. 198 οὔτε μέ γ' ἐν. 223 φάος δὲ. 348 ἔσται γέρον. 381 ἀγορεῦσαι εν. 537 γίνετ'. 539 ὤχετο. 550 ἔργα ἐτέτυκτο. μ 167 ἀμύμων. 170 ἀναστάντες. 206 ἐγὼν. 230 πρώρην. 256 κεκλήγοντας ω. 272 ὕμμιν μ. ν 66 νέεσϑαι. 75 ἐβήσετο α. 245 ϑ' ἑέρση. 269 ὑμέας. 434 βάλεν κακὸν. ξ 28 ϑυμῶν ον. 54 ὑπέδεξω ο. 56 ἔλϑοι η. 210 παῦρ' ἔδοσαν. 224 ἔσσαν. 249 δ' ἤπειτα. 341 ἐκ μέν γε. 430 ἔπειρον αν. ο 307 νῦν μ'. 323 ὀπτῆσαί τε καὶ. 371 ἔτι δεύομαι. 424 ὑψηρεφὲς. 548 omitt. τ'. π 56 ϑεῖον. 66 παρὰ. 105 μ' ἐν. 115 κασιγνήτους. 165 παρὰ. 236 ὄφρα οἱ ἰδέω. 242 αἰχμητήν τ'. 357 κιχάναι. 376 ἐκεῖνον.

Quum in his locis multi sint, ubi lectiones codicis I in H non a prima manu sint scriptae, sed ex correctura vel post rasuram repositae, a vero non aberrabimus, si codicem H ad fidem codicis cuiusdam correctum esse statuemus, qui ex communi autographo cum I ortus est.

Mirus consensus est librorum KS, in quibus solis desunt versus ο 3, 4; π 317, 395; σ 119, 120; τ 18, 62, 77, 117, 357; υ 46, 152, 335; φ 114, 386; χ 23, 392—394; ω 53, 354, 409. In his duobus versus ω 479—492 ita sunt collocati, ut imparibus numero 479, 481, 483, 485, 487, 489, 491 subiuncti sint pares 480, 482, 484, 486, 488, 490, 492, quod inde factum esse puto quia in archetypo hi versus duobus columnis fuerant scripti. Hic consensus non tam in primis quam in postremis libris manifestus est, quod his exemplis probatur:

α 388 ἦρχ' ἀγορεύειν. 428 τῶδ' ἅμα. β 124 κ' ἐκείνη. ϑ 209 ἐκεῖνός. ι 302 χειρὶ. 439 παρὰ. κ 209 ἅμμ' ἔλιπον. 381 γάρ σοι. 455 δ' ἐμεῦ. 571 νῆα μέλαιναν. λ 128 ἔχειν σε ἀνὰ. 284 μιυνήων. 373 νὺξ ἤδη. μ 416 ἅπασα. σ 28 τύπτων. 107 κακῶν. 118 ἄρά οἱ. 183 ὄφρ' ἂν ἐμοί. 197 ἕρξας (cum N). τ 248 ὅτι τοι. 256 omitt. τ'. 268 μύϑων. 496 αἴ χ'. 558 ἀλύξοι. 561 οὐδ' ἔτι. 569 εἴ κ'. υ 37 ἔειπας. 45 χερείων. 130 ἢ αὐτὸς. 157 ἠδὲ πίϑοντο. 188 ὅτέ τις σφᾶς. 282 αὐτοί τε λάγχανον. 337 κομίζει (cum A). 340 ὅπου. 354 ἐρέδαται. 379 ἔμπεδος οὐδέ. 387 καταντίστην. φ 3 μνηστήρεσι ϑέμεναι. 28 αἰδέσατο. 41 ϑέσκετ'. 81 μνηστήρεσι ϑέμεναι. 100 ὄρνυε (cum A). 105 ἔγωγ' ἔσϑω. 182 δίφρόν τε μέγαν καὶ. 188 ὁμαρτήσαντ'. 202 omitt. χ'. 206 μιν ἔπεσιν. 234 δῶμα τὸ τόξον. 270 ἔχευον. 271 ἐπεστήσαντο. 280 ὦκε ϑέλησιν. 353 τῶ γὰρ. 400 νωμᾶτ'. χ 50 οὔτι χατίζων. 70 οὔτ' ἄρ. 73 κατακτείνει. 138 καί κ' εἰς. 183 τῇ δ'. 254 ἐπεί χ'. 360 ἠέ σοι. 413 τοὺς δ' ἡ μοῖρ'. 443 πα-

ἂν ἴκοιο. 104 ἐφ'. 129 ὑπὸ. 216 ἰόντες. 267 οὐδέ. 337 πῶς τ' ἄρ. 471 με καλέσαντες. 516 κελεύσω. λ 53 μεγάρω κίρκης. 82 ἴσχω. 110 νόστον. 148 ἐνίσπῃ. 432 ἔργ' εἰδυῖα. 456 κατασχέμεναι. 510 βουλὴν. 514 ἐνὶ πλήθει. 528 οὔποτ' ἐγὼν πάμπαν ἴδον. μ 9 εἰς. 37 πεπείραντο. 53 κελεύεις. 258 δὴ ἐκεῖνο. 264 ἐγώ. 330 ἐφέποντο. 353 et 398 ἀρίστους. 429 καταδύντι.

His addo exempla, quibus his duobus cum codice K convenit:

β 105 ἀλύεσκεν. 149 πλησίον (Q). 198 παύεσθαι (V). 350 λαρώτερος. γ 62 πάντ' ἐτελεύτα. 245 ἀνέξεσθαι. 327 αὐτός (A). 493, quem hi soli exhibent. δ 398 αὖτις (A). ε 130 ἔγωγ'. 175 σχεδίας. η 18 δύσασθαι. ϑ 240 ἐπίσταται. 259 ἀγῶνα (I). ι 256 ἡμῶν. 320 ἐλατίναιον. 553 ἔρξας. κ 106 ϑυγατρὶ ἰφϑίμῃ (V). 323 καί με λισσομένη. 505 γενέσθω. λ 104 μέν γε. ἵκεσθε. 309 τοὺς. 324 κτάνε. 438 οὕνεκα. μ 84 τόξον. 290 ἰότητι. 413 ἄμυδις. ν 100 omitt. τ'. 270 λαθὼν. ἀπηύρων. ξ 8 δείματο οἶος. τ 158 ἐφευρίσκω. 176 ἐν δέ τε καὶ κρήτες. 314 τεύξαι. 325 ἐμὲ. 369 νῦν δέ τοι ὧδε σε. 399 ἰϑάκης ἐλϑών. 404 πολυάρητος. 413 πόρε. 431 ὕλην. 461 ἐς πατρίδ' ἔπεμπον. 474 ἦ σύγ'. 478 ἀντίον (A 1. m.). 517 ἐρέϑωσι. 540 δῖον. υ 101 φανῆναι. 154 κρήτην τε. 191 συβώτης. 230 πρῶτα ζεὺς. 331 εἶεν. 346 γέλωτ'. 348 κρέατ'. 362 ἀγορὴν δ' ἔρχεσϑε. 374 ξείνω. φ 49 τὼς. 56 ἥρει. 71 γε δύνασϑε. 111 μή μ' ὥρησι. 112 ἴδωμαι. 128 δὴ τανύσειε. 196 ἕνεικεν. 217 λέξω. 222 τὴν δ' ἐπεὶ. 231 πρῶτον. 363 κατέδουσιν. 400 ἀλητήρ. χ 8 ἴϑυνε. 215 τετελέσϑαι. 270 μυχὸν ἔνδον. 303 ϑορῶντες. 369 ἔκειραν. 373 ἄλλοις. 377 ὄφρα κ' ἐγώ. 381 βαϑὺν δόμον. 447 αἴγ' ὀλοφυρόμεναι. ψ 119 ἀοσσητῆρες ἔωσιν. 289 ἔντυνον (C). ω 5 αἱ (E). 109 ἠέ που ἐν. 159 τοῖον ἐόντα.

Ex his libris multae scripturae in editionem Florentinam transierunt, etsi non tota ex iis pendet.

Ita in FKPS solis legitur: β 414 ἅμα. ϑ 52 τε τίϑεντο. 491 περ ἐὼν. ι 249 δαινυμένω. λ 74 ὅσσα. τ 129 ἐπέκλωσεν. 155 ὁμοκλήσαντ'. 331 πάντας. 389 ἕξεν. υ 131 ἐμοὶ. 237 omitt. χ'. 267 χεῖρας. φ 252 ἠδ' (E). χ 62 τέ οἱ νῦν. 68 αὐτῶν. ψ 35 ἔνισπε. 192 ϑάλαμον ἐμὸν. 270 ἀνέρας. ω 369 omitt. δ'. 447, 448 ποτὲ.

in FKS: ϑ 580 ἀνϑρώποισιν ἅπασι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν. ι 181 ἐόντες. 311 δόρπον. κ 48 ἁρπάσασα. 188 μῦϑον. 451 χλαίνας καλὰς. λ 75 σῆμα τ' ἐμοὶ. τ 121 σὺ αὐτὴ. 224 αὐτὰρ ἐγὼν. 341 οἴκω. υ 48 πόνοισιν (A). 160 μνηστῆρας. 200 πολλοῖσιν. 315 εἰ ἤδη μ'. φ 334 αὐτὸς. 385 ἔργον. χ 3 εὐπλείην. 81 ὁμάρτει. 109 ϑάλαμον. 140 ἔνϑεν. 206 ἀναγνούσης (A). 330 ἀλύσκαζε. 333 μερμή-

την. χ 85 *δινωθεὶς* (A p. ras.). ψ 183 *ἄλλοσ' ἔθηκε.* ω 30 *ἦπερ* (A p. ras.). 143 in his solis legitur.

AV α 359 *ἑκάστοις.* 414 *ὀππόθεν* (B). β 26 *ἐνὶ.* ε 300 *μή μοι.* ζ 280 *πολυάρρητος.* ϑ 34 *ἐρύσομεν.* ι 31 *ὡσαύτως.* 37 *ἐνίψω.* 262 *ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.* 271 *ὅς τ' ἱκέτησιν.* 277 *ἄχθος* (A 1. m.). 467 *δ' ἐστενάχοντο.* κ 155 *ἑτάροισι.* 232 *ὀϊσατο γὰρ.* σ 160 *θέλξειε* (*γρ. θέλξειε* Q). τ 7 *οὐκ ἔτι.* 125 *εἰς ἀνέβαινον.* χ 325 *προφύγησθα.*

AQ α 73 *σπέεσι.* 117 *ἀνάσσει* (D). 167 *εἰπέρ τις* (D). 168 *φήσει* (A sup.). 212 *οὔτ' ἐμ' ἐκεῖνος.* 403 *ὅδ'.* γ 480, δ 26, 63, 138, 156, 235, 291, 316, 561 *διοτροφές.* δ 146 *ἦλθον.* 551 *ὀνόμασσον* (A sup.). 614 omitt. A in textu, Q. ε 52 *κατ' ἀδινοὺς* (A 2. m.). 286 *ὦ* (B). η 110 *πέρι.* 280 *εἶως* (A ex corr.). ϑ 44 *πέρι.* 506 *ἤνδανε* (A 1. m.). ι 26 *αἳ δέ τ'.* 114 *σπέεσι.* 129 *ἀλλήλοις.* 233 *ἐπιῆλθε* (A ex corr.). 339 *ἤ τοι.* 425 *ἐϋτραφέες.* 429 *φόρεσκε* (A ex corr.), V *φορέεσκε.* 433 *ἐλιχθεὶς* (A sup.). 506 *ὅ.* 523 *ψυχῆς γε.* 528 *ποσειδάων.* ξ 62 *ὅπασεν.* 383 *τὰς οἷ.* ο 105 *ἔσάν οἱ.* 392 *ἐστὶ.* π 40 *οἷ.* 89 *ἐπειῆ.* φ 125 *μὲν δὴ* (A ex corr.). χ 106 *ἀμύνησθαι* (A ex corr. Q 1. m.). 291 *κατ'.* 389 *κέχυνται* (A sup.). ψ 46 *οἳ δὲ.* 109 *ἀλλήλω.* 141 *ἠδὲ πίθοντο.* 183 *γῦναι.* ω 312 *ἐγὼ.* 343 *ἐνὶ* (A ex corr.). 387 *υἱὸς* (A ex corr.).

His addo vitia quaedam A et Q communia:

γ 7 *ἦσαν.* 16 *κεύθει.* 381 *παρακοῖτι.* δ 502 *ἔφυγε.* ε 105 *ὀϊζυρότατον.* 108 *οἴκαδε αὐτὰρ νόστω.* 158 *δερδέσκετο.* 360 *ὧδε ῥέξω.* 491 *ὀδυσσεὺς.* ζ 28 *ἔννυσθαι.* 30 *χαίρουσι.* 97 *ὄχθησι.* 155 *που σφίσι.* 156 *εὐφροσύνῃσιν.* 229 *θῆκε.* 232 *τὶς.* 271 *ἐῖσαι.* η 59 *γιγάντεσσι.* 68 omitt. *γε.* 96 *ἔνι.* 97 *εὔνητοι.* 109 *ὡς δὲ.* 132 *τοῖ' ἄρα ἀλκινόοιο.* 166 *δεῖπνον.* 174 *ἐτάνυσε.* 270 *ξυνέεσθαι.* 271 *ἐπώρσε.* 321 *ἑκατέρω.* ϑ 23 *ὀδυσσῆος.* 25, 59 *τοῖσι.* 51 *ἔρυσαν.* 92 *ὀδυσσεὺς.* 109 *πολὺς.* 299 *πέλονται.* 462 *ἐμεῖ'.*

Codicem A non ex communi autographo cum Q ortum esse multae scripturae confirmant: id autem certum est, correctum esse ad fidem codicis cuiusdam arta propinquitate cum codice Q coniuncti. Ita persaepe scripturas codicis Q in A vel superscriptas vel ex correctura repositas reperies:

β 4 *ὑπαὶ.* 47 *τοῖσδεσσῖν.* 73 *ἀποτιννύμενοι.* 133 *ἑκὼν.* 148 *εἴως.* 157 *ἀλιθέρσης.* 159 *ἐναίσιμα.* 284 *σφιν.* 316 *κ' ὔμμι.* 337 *ἔφαν.* 379 *ἀμφιφορεῦσιν.* 385 *ἀνώγει.* 411 *δ' ἐμὴ.* 423 *ὀτρύναντος.* γ 37 *ἴδρῦσεν.* 53 *δῶκεν.* 128 *ἐπίφρονι βουλῇ.* 273 *ἔκηε.* 422 *ἔλθησιν.* δ 7 *τοῖσιν.* 28 *ἢ σφῶιν.* 33 *νῶϊν.* 38 *ἐσπέσθαι.* 62 *σφῶιν.* 118 *ἐάσει ἐπιμνησθῆναι.* 122 *ἤλυθεν.* 146 *ἦλθον.* 163 *ἠέ τϊ.* 181 *ἀγάσσεσθαι.*

199 ἀδελφεὸς. 204 εἶπες. 251 ἀνηρώτευν (1 m. ἀνειρώτευν). 309 ὑπό. 314 ἔνισπε|||. 319 οἵτε μοι. 429 ὁπλισάμεσθ'. 438 διαγλαψασ'. δ 472 ὤφειλες. 500 γυρῆσιν. 507 αὐτὴν. 629 ἔσαν. 668 ἥβης μέτρον ἱκέσθαι. 671 ἐμπορθμῷ. 676 φρεσί. 757 ὑψηρεφέα. 810 ἤλυθες. ε 10 ζέξοι. 12 λαῶν θ'. 72 ἴου. 110 ἀπέφθιθεν. 121 ἕλετο. 141 νῆας. 321 γάρ||||ἐβάρυνε. 356 ὑφαίνῃσιν. ζ 1 κάθευδε. 2 ἀρημένος. η 232 ἥσθην. 273 ὤρινεν. 280 εἴως. 293 ἔλποιτο. θ 64 ὀφθαλμῶ. 238 ὅτι|||οὗτος. 444 ὁπόταν. 508 ἄκρης. ι 13 στοναχίζω. 53 πάθωμεν. 58 μετενίσσετο. 93 σφι. 139 ἐποτρύνει. 176 φιλόξεινοι. 199 παισί. 233 επϊηλθε. 277 ἔχθος. 283 νῆα. 291 ὠπλίσσατο. 314 φαρέτρη|||. 355 οὔνομα. 356 χαίροις. 366 ὄνομ' ἔστ'. 371 ἀνακλινθεὶς. 373 φάρυγγος. 413 ἐγέλασσε. 482 καδδέβαλε. In his loci sunt non pauci, ubi imperitus librarius, a quo correcturae illae sunt profectae, in locum genuinae scripturae errata substituit, quae in altero codice invenit, ut β 4, 73, 157, 337, δ 33, 62, 118, 146, 204, 309, 438, 472, 757, ε 12, 321, ζ 1, η 293, θ 64, 238, ι 13, 53, 199, 233, 283, 291, 366, 373, 482.

Neque tamen semper has scripturas in textum recepit aut superscripsit, sed multis locis pro variis lectionibus, quibus praeposuit γρ., ad marginem vel supra textum scripsit librarius ille, qui codicem A correxit. Quaecunque enim in A eiusmodi variae lectiones in libris α—κ, χ—ω occurrunt, omnes fere in codice Q leguntur, atque in his multae sunt, quas nullus praeter Q codex exhibet, quae exempla asterisco notabimus.

α 93 ἡμαθόεντα Q: γρ. ἠμαθόεντα A. 95 γρ. ἔχησιν. 112 γρ. νίζον. 117 γρ. κτήμασιν. 246 γρ. σάμη τε. 259 * ἴλλου (QV). 278 ἔσεσθαι. 297 νηπιάας. 339 ἕν. 379 ποθι. 408 οἰχομένοιο.

β 55 γρ. ἡμέτερους (ἡμετέρου?). 120 ἐϋστέφανος (KQV). 245 μαχήσασθαι. 305 ἀλλὰ μάλ'. 311 ἀέκοντα (HLQ).

γ 31 ἀγορήν. 139 * βεβαρηκότες. 486 ἀμφὶς ἔχοντες.

δ 2 * ἔχον. 19 μέσσον. 119 μυθήσαιτο. 165 * ὦ μὴ ἀοσσητῆρες πολλοὶ ἔωσιν. 178 ἡμέας. 198 παρειῶν. 202 ταχὺν. μαχητήν. 252 * ἔγωγ' ἐλόευν. 276 * εἶπετ'. 403 * ἐν. 484 μιν ἔπεσσιν. 500 πρῶτα. 608 δέ τε. 619 * σεῖσε. 800 * ὅππως. 838 * κληῖδ' ἐλιάσθη. 847 * ἀμφιδίδυμοι.

ε 60 ὀδώδει. 73 ἐπελθών.

ζ 10 * ἐδήσσατο. 329 αἴδετο.
η 18 ἐραννὴν. 114 μακρὰ. 119 πέσσει. 232 ἥσθην.
ϑ 62 ἦλϑεν ἄγων. 81 δ' ἄρα (CQ). 108 ϑαυμανέοντες. 209 ἀνήρ. 292 γυναὶ (CDQ). 315 κειέμεν. 325 * δ' ἔν γε ϑύροισι. 332 τὸ. 340 ἐντὸς (CLQ). 396 ἑαυτὸν. 475 * αὐτοῦ. 495 ἐγὼ. 539 * δορπεῦμεν. 566 ἀμύμονες (CQH sup.). 567 εὐεργέα. 569 ῥαισέμεναι. 575 ἢ.
ι 24 σάμη. 28 γλυκύτερον. 130 * κεν. 144 περὶ. 154 * ὦσαν. 211 τι (IQ). 222 νάον. 262 ἀτρείδεω. 267 ἱκόμεϑ'. 271 ξείνοισιν. 275 * αἰγιόχοιο: γρ. χου. Q αἰγιόχοιο ου. 339 ἐκέλευσεν. 414 * ἀμείνων. 433 * τὸν.
κ 45 * ὅσσος τε. 62 δ' ἐς. 65 ὄφρ' ἀφίκοιο. 73 ἔρρ' ἐπεὶ ἄρα ϑεοῖσιν. 146 ἀπὸ (H sup. N sup. Q). 192 ἀνεῖται. 214 * τούς γε. 232 ὀϊσσάμενος. 311 ἐβόησα. 348 κεδναὶ (CQ). 384 πάσασϑαι. 452 δ' εὖ πάντας. 502 ἀΐδαο. 521 γουνοῦσϑαι.
λ 49 ἥμην. 375 μοι.
μ 36 πότνια κίρκη. 344 τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. 452 ἰφϑίμη.
ν 16 μῦϑος. 233 ἀνέρες. 260 ὠκὺν. 424 ἦσται.
ξ 134 ἐρύσαι. 205 τότ'. 228 ἐπιτέρπεται. 263 μάλ'. 426 εὖσαν. 433 φρεσὶν. 457 γὰρ.
ο 74 δὲ πέμπειν. 109 ἰέναι. 168 ϑεὸς. 506 παραϑείμην. 532 ἐς ἄντα.
π 85 ἐάσω. 176 γενειάδες. 197 γε νόω. 216 οἰωνοί. 291 ϑῆκε κρονίων. 315 χρήματα. 429 φαγέειν. 434 πολύβου παῖς. 453 ἤλυϑεν. 462 ἤ ῥ' ἤδη.
ρ 17 οὐδ' αὐτός τοι. 71 ἐγγύϑεν ἦλϑεν. 106 εἴ που. 119 μόγησαν. 128 κνημοὺς. 142 φῆ μὶν. 187 σταϑμῶν. γενέσϑαι. 245 ὑβρίζων φορέεις. 316 βένϑεσιν. 347 παρεῖναι. 358 ὅτ' ἀοιδὸς. 426 δολιχὴν.
σ 40 γελόωντες. 50 μῦϑος. 88 ἔλλαβε. 114 ὃς. 115 γάρ μιν. 183 παρστήετον. 251 δέμας τε. 279 δῶρα. 296 ἐερμένον. 310 μετέμισγον. 324 ἔχε. 340 διεπτοίησε. 355 ἐνὶ. 383 καὶ οὐκ ἀγαϑοῖσιν.
τ 30 μεγάρων. 72 ὅτι δὴ ῥυπόω. 113 μῆλα. 121 δμωῶν. 223 ἐξ οὗ κεῖϑεν. 371 κλυτὰ. 387 τῶ. 400 κιχήσατο. 403 ϑεῖο. 420 ἄρσενα. 431 καταειμένον. 445 ὣς. 461 φίλως. 527 φῆμιν. 529 ἔδνα. 534 ἀσχαλόων.
υ 186 αἶγας. 230 ξενίη τε τράπεζα. 289 πατρὸς ἑοῖο. 315 μή. 381 εἴ μοι.
φ 134 προφερέστεροι. 335 πατρὸς.
χ 19 οἷο. 22 * πνέοντα. 72 ἐπὶ. 270 μεγάροιο. 287 ὦ πολυϑερσίδη. 298 ὀροφῆς. 373 ϑυμὸν. 462 ἑλοίμην.
ω 21 ὅσσαι. 90 ϑηήσαο. 194 ἀμύμονι. 210 * φίλα ἴσασι ϑυμῶ. 341 συκᾶς. 432 * ἤομεν (A γρ. ἤρμεν). 452 * ὃ γὰρ ὅρα πάντα πρόσω καὶ ὀπίσσω. 532 * διακριϑῆτε.

In libris inde ab undecimo usque ad vicesimum primum variae lectiones codicis A cum textu codicis Q non ita consentiunt ut in ceteris libris, unde apparet hanc codicis partem non ad fidem codicis Q esse correctam. Omnino differunt his locis: α 347 (B), 380 (B), β 122, 147 (B), γ 484 (BDL), δ 114, 264 (K), 328, 450, η 86 (CEV), ϑ 569, ι 284, 538 (DKL), κ 306 (CDEKLS), 307 (C), 350, 355 (CDEGHIKLMNS), 400 (CKS al.), 410, 474 (CKS al.), 500 (CDL), λ 146 (K), 200, 218 (CKN), 374 (CKN), 635 (D), μ 69, 125 (CHKM), 200 (CK al.), 251, 269 (CKNS al.), ν 144, 155 (C), 174, 239 (CS), 245 (C), 279 (DHILN), 414 (CKS al.), 419 (CEM), ξ 226 (GMN), 251 (CILS), 301 (CS), 403 (CS), 436, ο 11, 33, 49, 77, 80 (HMNP), 105 (KS), 126, 234 (CKS), 238 (CKS), 261 (CKS), 327 (DGL), 344 (CS al.), 376, 442 (CKS al.), 497 (CKNS), 504 (CKS), π 273 (CKS), 282 (CKS), 300, 346 (CKNS), 406 (? CKS), 414 (CKS), 463, ρ 70, 83 (CKS), 193 (M), 397, 439 (CK), σ 56 (CEKPS), 101 (CKS), 110, 147 (CKS), 174, τ 51 (CKS), 224 (C), 226 (C), 272 (C), 304, 319 (M), υ 84, 108 (DHILM), 387, φ 6, 7 (KS al.), ω 201 (HIMV), 284 (KS al.), 387 (l. praeter Q).

Codices AB ex eiusdem familiae autographis videntur descripti, paulo accuratius A quam B, in quo multi versus socordia sunt omissi, qui in A leguntur. Horum librorum affinitatem ostendunt cum scripturae tum vitia ambobus communia, quod haec exempla probant:

α 13 νόστοιο. 19 καὶ σὺν ἑοῖσι φίλοισι. 20 ποσειδάονος. μενεαίνων. 26 κεχρημένος. 38 ἑρμείην. 39 ἀγαμέμνονα. 41 ἡβήσῃ καὶ. 71 πᾶσιν ἐν. 83 ὃν δὲ δόμον δὲ. 80 αὖτε προσέειπε. 96 πέδιλλα. 107 ἀνάσσει. 130 ἧσεν. πετάσας. 134 ἀηδήσειεν. 143 αὐτοῖσι. 151 τοῖσι. 153 ϑῆκεν. 163 ἰθάκην δὲ. 205 φράσσεται δ'. 215 ἐμὲ φησὶ. 220 ἐκ φασὶ. 222 νώνυμον. 226 εἰλαπίν'. 234 ἐβούλοντο. 298 ἔλαβε. 316 ἀνώγει. 318 ἔσσετ'. 347 ὀτρύνεται (γρ. in A). 373, 376 ὕμμιν. 379 ποτε. 380 νήποιν' οἵ κεν (γρ. in A). 384 διδάσκουσι. 398 λῃΐσατο. 402 ἀνάσσεις. 414 ὁππόϑεν. 438 γρηὸς. β 275 οὔ σ' ἔπειτα. 316 χ'. 323 κερτόμεον. 350 ὅστις. 369 τοῖσι. 372 ἤδέ γε. 383 omitt. δ'. 408 ἀχαιούς. 429 διαπρήσουσα. γ 51 μελιηδέος. 59 σύμπασι. 86 τρωσὶ. 98 omitt. τι. 128 ἐπίφρονα βουλήν (A 1. m.). 129 γένηται. 141 ἑταίρους. 169 ἔκιχε. 172 ὕπερϑε. 178 ἐννύχιοι. 198 ὅς. 211 ἐπεὶ δὴ. 254 τοὶ γὰρ. 255 τόδε. 259 κύνες τὲ. 268 εἰρύσϑαι. 278 ἱερὸν. 307 ἀϑηναίων. 337 οἷδ' ἔκλυον. 353 ἐπὶ κριόφιν. 377 ἔχοντες (A 1. m.). 391 ἐνδεκάτω. 392 ᾧξεν. 397 κοίμισε. 400 ἄνδρα. 454 αὐτὰρ. 484 ἵππους (γρ. in A).

Restat codex N bombycinus, cui nulla fere est affinitas cum libris, quos supra commemoravimus. Hic versus habet quattuor, qui in nullo codice feruntur, et lectiones aliunde incognitas exhibet multas. Sunt tamen quaedam ei cum C et E communia, velut ι 557, κ 9, 158, 448, λ 3, 186, 517, μ 55, 109, 224, ξ 21, 39, 324, ρ 154, 160, 273, σ 407, τ 237, 359, υ 253, φ 61, 198, 300, 326, 337, χ 27, 125,

132, 234, 240, 267, 397, ψ 134, 143, 339, 366. In C et N omittitur φ 308, et additur in margine versus ad μ 133; iidem cum aliis versus habent additos post κ 233, 310, 459, λ 638, π 412, τ 558.

Codex C quoque nullum habet sui similem, si eas rhapsodias exceperis, in quibus cum codice K concinit; neque ullus codex in meis est, cui cum Eustathii codice sit propinquitas.

III.

§ 1. De textu, qualem libri exhibent, si quis quaestionem habere vult, ante omnia illud est examinandum, quae ratio intercedat inter libros manuscriptos et recensiones grammaticorum Alexandrinorum, quarum ad fidem carmina Homerica sunt restituenda. Harum longe praestantissima omnium iudicio et habita est et etiam nunc habetur Aristarchea, cui iam a veteribus oppositae sunt quae vocantur *αἱ κοιναί*.

Commemorantur *αἱ κοιναὶ* in scholiis ad Odysseam sexies, δ 495, 668, ε 34, 217, ϱ 160, 270, sed quinque tantum lectiones ex iis proferuntur, nam in schol. ϱ 160 de versibus spuriis agitur. Lectionem Aristarcheam exhibent: δ 495 (*δάμεν*) K; δ 668 (*ἥβης μέτρον ἱκέσθαι*) A 2. m. HIKNQV; ε 34 (*ἤματί κ'*) fere omnes; ε 217 omnes praeter E; ϱ 270 (*ἐνήνοθεν*) DGH 1. m. MN; lectionem vulgatam δ 495 (*θάνον*) omnes praeter K; δ 668 (*πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι*) A 1. m. BDFGLMPS γϱ. II, Apollonius de Pron. pg. 53 B; ε 34 (*ἤματι*) E; ε 217 (*εἰς ὦπα*) E; ϱ 270 (*ἀνήνοθεν*) ACEFH 2. m. IKLPQRSV.

Eadem est conditio editionum quae appellantur *αἱ εἰκαιότεραι*, quarum in scholiis ad Odysseam quinquies mentio est facta, α 117, β 182, ε 232, ξ 428, τ 83. Scripturas earum, quibus Aristarcheae sunt oppositae, etsi non omnibus locis diserte est traditum, libri nostri omnibus fere locis tuentur: α 117 (*κτήμασιν*) HIKNPQSV; β 182 (*οὐδέ τι*) AHLM; ε 232 (*ἐπέθηκε*) omnes praeter M; ξ 428 et τ 83 omnes; scripturam his oppositam α 117 (*δώμασιν*) ABDGLMV in margine; β 182 (*οὐδέ τε*) BDEGIKNPQRV; ε 232 M; ξ 428 et τ 83 nullus.

Itaque cum Aristarcho contra vulgares faciunt KN quater, DHIQ V ter, ABGLMPS bis, C semel, E nusquam; cum Aristarcho contra illas, quae *αἱ εἰκαιότεραι* vocantur, BDGM bis, AEIKLNPQV semel, CHS nusquam. Si igitur codices BC exceperis, quorum in hoc quinque, in illo tres loci omnino non sunt scripti, optima est conditio librorum DGKM, qui quinquies tantum cum illis editionibus conspirant: his proximi sunt INQV, qui sexies cum iis consentiunt et AH qui septies, sed ita ut singulis locis diversis manibus utramque scripturam habeant. Omnium deterrimus est codex Eustathii, qui semel cum Aristarcho conspirat, ceteris vero locis excepto α 117 quem omittit, a partibus illarum stat editionum. Nec melioris conditionis sunt codices LPS, qui binis locis Aristarchi scripturam habent. Ceterum moneo, non omnes Aristarchi scripturas iam ea de causa quia Aristarchi sunt esse recipiendas.

προερύσσαμεν ι 73, ν 279, ο 497; εἱστήκει ϑ 505, λ 544, σ 344, φ 434, ω 446; ἕκεια ι 231, λ 74, ν 26, ο 97, π 2, φ 176, ψ 51; χαμάζε π 191, φ 136, χ 84, 327, 340; χεῦσαι α 291, β 222, 354, 380, γ 384; ἀγήραον ε 136, η 257, ψ 336; πολεῖς γ 262, δ 170; ὅς σφιν β 160, 228, η 158, ϑ 271, π 399, φ 145, ω 453. Alios locos enumerare supersedeo, quum nemini sit ignarum, omnibus fere locis et in omnibus fere libris ἵζον, κάϑιζον, κάϑευδον vel ἐκάϑιζον, ἐκάϑευδον, ἔδδεισαν, ἐβήσατο, ἐδύσατο vel ἐδύσσετο, ἀϑρόος, ἁμαρτῇ, ϑείης, ϑείη, μιγείης, φανείη (pro ϑήῃς, ϑήῃ, μιγήῃς, φανήῃ) esse scriptum.

§. 3. In locum ipsarum lectionum, quales sunt traditae, raro in melioribus saepius in deterioribus libris glossas invenies substitutas, cuius rei haec sunt exempla:

α 39 αὐτόν: ἀγαμέμνονα AB.
α 234 ἐβόλοντο : ἐβούλοντο ABEFIKNSV.
βούλοντο LMP, conf. Hesychium II, 4.
α 347 ὄρνυται : ὀτρύνεται B. γρ. A.
β 151 πυκνά : πολλά DEL, cf. Hesych. III, 408.
β 484 ἐλάαν : ἵππους BDL. γρ. AM.
γ 496 ἧνον : ἤνυον BIN. ἤνυον D, cf. Hesych. II, 282.
δ 438 διαγλάψασ' : διαγλύψασ' L, cf. Hesych. I, 485.
δ 535 κατέκτανε : κατέπεφνε ABE.
ε 53 ἀγρώσσων: ἀγρεύων B, cf. Hesych. I, 34; Apoll. Soph. 6, 14.
ζ 222 μετελϑών: ἐπελϑών EG, cf. Schol. br.
η 166 δόρπον : δεῖπνον ACQ, cf. Hesych. I, 350.
ι 344 δόρπον : δεῖπνον HIKP.
η 269 ὑμετέρης : φαιήκων DL Palatinus. est glossa in M.
η 326 ἀπήνυσαν : ἀπήγαγον ACDHKLQ. gl. in M.
ϑ 251 παίσατε : παίξατε C, conf. Hesych. III, 456.
ι 28 γλυκερώτερον : γλυκύτερον DILQ. γρ. A.
κ 69 ἐν ὑμῖν : ἔνεστιν Q, cf. Schol. H.
κ 90 ἀραιή : στεινή L, cf. Hesych. I, 269.
κ 149 παρὰ : ἀπὸ Q. γρ. A. gl. in HN.
κ 414 ὣς : ὡσαύτως DL.
λ 128 φήῃ : εἴποι G.
λ 324 ἔκτα : κτάνε KPS.
μ 106 δεινόν : δεινῶς A.
μ 275 ἔφασκον : ἔφησαν DFL. gl. in H.
μ 348 βοῶν : βοῶν ἕνεκ' C p. ras. QV.
ν 34 βλάβεται : βλάπτεται KMNQ, cf. Hesych. I, 337; Schol. H.
ν 260 ὠκὺν : ταχὺν A.
ν 307 ἀναπλῆσαι : ἀνασχέσϑαι omnes praeter EGM.
ν 368 ἐφόρει : ἔφερε A ex corr. QV. gl. in D.
ξ 242 ἐκέδασσεν : ἐσκέδασσεν N. ἐσκέδασεν AD.
ξ 481 ἀφραδίῃς : ἀφραδέως DFHIL.
ο 17 περιβάλλει : ὑπερβάλλει M.

ο 58 *ἀνστὰς* : *ἀναστὰς* M.
ο 96 *ἀνστάς* : *ἀναστὰς* M.
μ 170 *ἀνστάντες* : *ἀναστάντες* H ex corr. I.
μ 195 *ἀνστάντες* : *ἀναστάντες* EHKV.
π 358 *ἀνστάντες* : *ἀναστάντες* AINP.
π 407 *ἀνστάντες* : *ἀναστάντες* DMP.
ο 83 *ἀππέμψει* : *ἀποπέμψει* DEIKLMNQSV. *γρ* C.
ο 453 *ἄλφοι* : *καὶ εὗροι* Q in marg. cf. Hesych. I, 135.
ο 468 *φῆμιν* : *φήμην* DLP, et sic saepius.
ο 475 *ἀναβησάμενοι* : *ἀναβιβασάμενοι* CFKRS.
ο 497 *ὅρμον* : *λιμένα* CKNS *γρ.* A.
π 65 *ἀπὸ* : *ἐκ* omnes praeter AN. gl. in N.
π 387 *βόλεσθε* : *βούλεσθε* ACDEFGH 1. m. IKLMNPQRSV.
ρ 435 *ἀΐοντες* : *ἀκούοντες* CKS.
ρ 439 *ἐναντίβιον* : *ἐναντίον* CK. *γρ.* A.
ρ 507 *προσηύδα* : *προσέφη* GHILM.
υ 23 *πείσῃ* : *πειθοῖ* N. gl. in DH.
φ 36 *ἀλλήλω* : *ἀλλήλους* C 1. m. M 2. m. N. cf. Eust. 1900, 32.

Nec vero in textu solum glossas videmus receptas, sed etiam ubi in textu vera scriptura habetur, vel supra vel in margine glossae antepositio *γρ.* pro variis lectionibus sunt adpositae, quales iam ad *α* 347, *β* 484, *ι* 28, *κ* 146, *ο* 83, 497, *ρ* 435 maximam partem ex codice A attulimus. Alia exempla sunt:

α 89 *θείω* : *γρ. θήσω* H.
α 225 *τίπτε δέ σε χρεώ* : *γρ. τίς δέ σε χρεία* A, cf. Hesych. IV, 159.
α 361 *μῦθον* : *γρ. λόγον* Palatinus, Parisinus S.
β 40 *τάχα εἴσεαι* : *γρ. τάχα μαθήσῃ* H.
β 105 *νύκτας* : *γρ. νύκτωρ* H Palatinus.
β 334 *ὀφέλλειεν* : *γρ. ἐπαυξήσειε* H.
γ 231 *σαώσαι* : *γρ. σαώσειεν* H.
θ 334 *τρίποδα* : *γρ. καὶ λέβητα* H.
λ 490 *βίοτος* : *γρ. βίος* H.
ν 306 *ποιητοῖσι* : *γρ. τυκτοῖσι* H.
π 130 *ἐχέφρονι* : *γρ. περίφρονι* CH.
ξ 239 *ἔχε δήμου φῆμις* : *γρ. ἐβίαζε γὰρ ὑμᾶς* M, cf. Schol. V.
ξ 481 *ἀφραδίῃς* : *γρ. ἀμαθίῃ* CH.
ο 37 *ὀτρῦναι* : *γρ. ὕτρυνε* H.
π 335 *βασιλῆος* : *γρ. ὀδυσῆος* M. gl. in C.
π 357 *κιχῆναι* : *γρ. κιχῆσαι* H. gl. in C.

Longe maximus numerus glossarum, quibus *γρ.* est praepositum, exstat in codice H, ad quem proxime accedunt A et C. Glossas in textu habent plurimas L (17), D (16), B (7), quorum fides etiam aliis de causis non magni est habenda. His proximi sunt K (14), ACIQ (12), MN (11), HPS (9), EV (8), F (7). G ex omnibus libris glossas in textu habet paucissimas.

§ 4. In librorum meorum numero nullus est, qui signa ab Aristarcho posita habeat integra, qualis est Venetus A. Ubi servata sunt, plerumque in scholiis mentio eorum est facta. Omnino signa critica non reperiuntur in ABHLPQSV, qui excepto H etiam scholiis carent, neque in ceteris omnia genera signorum, sed obelus modo et asteriscus, nam diple in M versibus β 214 — 223 adpicta obeli vice fungi videtur. Quod diplen in libris Odysseae non invenimus, inde factum esse puto, quod in scholiis ad Odysseam quattuor tantum locis memoria eius est servata, obeli vero et asterisci multo saepius nominantur. Rarissimus asterisci est usus, is enim non nisi in tribus libris occurrit, in M versibus ϑ 564—567, ν 430—433, ξ 160—164, in C τ 4—12, in D ζ 245 adpositus. Ad versum ζ 245, quem Aristarchus cum antecedente pro spurio habuit, errore librarii asteriscus obeli loco positus videtur. Alius est usus asterisci, ubi hoc signum versui et scholio ad eundem versum pertinenti est adpositum, imprimis si scholium non ad ipsum versum est scriptum, sed longiore intervallo ab eo distat. Hunc asterisci usum non curavimus, quum eius signi nulla sit alia vis, quam ut versus notetur, ad quem scholium quoddam pertineat. Obeli reperiuntur in G versibus ι 542, λ 38 — 44, 156 — 158, 601 — 603, τ 306, 346 — 348; in I et K v. γ 78; in M vss. γ 232 — 238, η 251—258, λ 435—442, μ 375—389, ξ 174—184, 503—506, ο 78—85, 501, π 247, 249—251, ψ 310—312, 314, 318, 322, 326—330, 333, 338; in N κ 251, ϱ 150, 152—166; in Ambrosiano Q ι 5 — 8, 33 — 35, ξ 504 — 506 adpicti. Accedunt in C ad κ 368 — 372 (,,), λ 38 — 43 (,,), in D ad β 19, 20 (∴), δ 511 (§) signa quaedam adposita, quae etsi non formam sed vim tamen ac potestatem obelorum habent, nec tredecim obeli in M versibus ψ 310 — 338 adpicti suam habent formam, sed punctis quam obelis sunt similiores.

§. 5. Est aliud signum, a veteribus τὸ ὑφέν nominatum, quae est virgula sursum curvata subiecta dictionibus, quae sunt una pars orationis et sub uno accentu proferuntur. Hanc notam in omnibus fere libris a me collatis repperi: qui codices GHPSV contulerunt, huius signi nullam faciunt mentionem. Plerumque suppositum est numeralibus (δυοκαίδεκα) et adverbiis (τοπρῶτον, τοπάρος), et dictionibus quae sunt compositae ex verbis et praepositionibus vel adverbiis vel nominibus; a veteribus autem hyphen iis tantum dictionibus subiectum videtur, quae compositae erant ex duobus vel pluribus integris, velut πασιμέλουσα, δυοκαίδεκα, δακρυχέων, ubi ambiguum erat, utrum in plures dictiones essent resolvendae, an cohaererent et sub uno accentu essent proferendae.

Huius notae exempla haec collegimus:

A γ 158 μεγακήτεα. ε 433 κοτυληδονόφιν. ε 468 ὀλιγηπελίης. η 267 ἑπτακαίδεκα. π 255 πολυπϊκρα.

D α 134 ὑπερφιάλοισι. α 422 ἐπιέσπερον ex corr. δ 278 ὀνομακλήδην ex corr. μ 70 πασιμέλουσα. τ 356 ὀλιγηπελέουσά.

I δ 688, λ 629 τοπρόσθεν. η 201, τ 340, υ 7 τοπάρος. η 267, ω 63 ἑπτακαίδεκα. η 268, ω 65 ὀκτωκαίδεκάτη. ϑ 59, π 251, σ 293, φ 76 δυοκαίδεκα. ι 464 ταναύποδα. μ 70 πασιλουσα (sic). ο 451 ἁματροχόωντα. ο 470 ἀεσιφροσύνῃσι. ρ 300 κυνοραϊστέων. σ 87 ὠμαδάσασθαι. τ 176 ἑτεοκρῆτες. τ 260 κακοίλιον. τ 343 ποδάνιπτρα. τ 364 ϑεουδέα. τ 578 δυοκαίδεκα. υ 348 αἱμοφόρυκτα. φ 128 τοτέταρτον. ψ 214 τοπρῶτον. ω 340 τρισκαίδεκα.

K γ 454 ὠμοθέτησαν. η 268 ὀκτωκαιδεκάτῃ. ω 508 τοπάρος.

L α 257 ταπρῶτ'. α 328 ὑπερωϊόϑεν. β 346 πολυϊδρείῃσιν. β 432 αἰειγενέτῃσιν. δ 11 μεγαπένθης. δ 13 τοπρῶτον. δ 518 τοπρὶν. ε 457 ὀλιγηπελέων. ζ 330 πατροκασίγνητον. η 31 προτιόσσεο. η 85 καϑυψερεφὲς. η 267 ποντοπορεύων. η 268 ὀκτωκαιδεκάτῃ. ϑ 273 βυσσοδομεύων. ι 195 δυοκαίδεκ'. ρ 599 δειελϋΐσσας. τ 578, φ 76 δυοκαίδεκα. ψ 19 κακοϊλιον.

M α 16 περιπλομένων. β 24 δακρυχέων. μ 70 πασιμέλουσα. ν 5 παλιμπλαγχϑέντα. ξ 108 ἐϋκρίνας. ο 544 δουρικλυτὸς. π 251 δυοκαίδεκα. τ 202 τρεισκαιδεκάτη.

N β 312 τοπάροιϑεν. δ 32 τοπρὶν. δ 159 τοπρῶτον. δ 688 τοπρόσθεν. μ 70 πασιμέλουσα. ξ 13 δυοκαίδεκα. τ 176 ἐτεόκρητες. τ 260, 597 κακοϊλιον.

Q α 257 ταπρῶτ'. α 322 τοπάροιϑεν. β 305, η 201, ϑ 31 τοπάρος. γ 265, δ 32 τοπρὶν. δ 13, 159 τοπρῶτον. τ 431 καταειμένον.

§ 6. Hyphen contraria est diastole, qua male cohaerentia discerniuntur. Hoc signum in omnibus fere libris occurrit et plerumque adhibitum est, ubi praepositiones a vocabulis sequentibus sunt separandae. Exempla habes haec:

A β 172 εἰς, ἀνέβαινον. γ 28 γενέσθαί τε, τραφέμεν τε. δ 701 οἴκαδε, νεισόμενον ex em. ζ 200 μή, πυν. ι 192 ὅ, τε. λ 127 ὅ, ππότε. υ 188 ὅ, τι, σφέας.

C ε 426 ἀπο, ῥινούς. η 158 ὅ, σφιν. η 189 ἐπϊ, πλέονας. ϑ 63 τὸν, πέρι. ϑ 148, τ 464 ὅ, τι. κ 218 ἀμφι, λύκοι. λ 502 τῶ κε, τέων. υ 53 ὑπο, δύσεαι.

D α 218 ἐπι, γῆρας. β 78 ἀπο, πάντα. β 133 ἀπο, μητέρα. β 174 ἀπο, πάντας. β 376 κατα, χρόα. β 395 ἐπι, γλυκὺν. γ 175 ὑπεκ, κακότητα. γ 219 περι, κήδετο. δ 258 κατα, δὲ. δ 287 ἐπι, μάστακα. δ 440 ἐπι, δέρμα. δ 616 ἐπι, χείλεα. δ 749 κατα, χρόα. ε 113 ἀπο, νόσφιν. ε 366 ἐπι, μέγα. ζ 12 ἀπο, μήδεα. ζ 46 ἐνι, τέρπονται. ϑ 380 ὑπο, κόμπος. ϑ 403 ἐπὶ, κώπη. ϑ 443 ἐπι, δεσμὸν. ϑ 457 ἀπο, κάλλος. ι 17 ὑπο, νηλεὲς. λ 466, μ 12 κατα, δάκρϋ. μ 131 ἐπι, ποιμένες. μ 427 ἐπι, νότος. ν 245 τε, ϑαλυῖα ex emend. ξ 13 δύο, καὶ δέκα. π 429 κατα, ζωὴν. σ 88 ὑπο, τρόμος. υ 185 ἐπι, τρίτος. χ 316 ἀπο, χεῖρας.

I α 389, β 229, ξ 445, σ 142 ὅ, ττι. β 204 δια, τρίβησιν. β 206 τῆς, ἀρετῆς. γ 313 ἀπο, τῆλ'. γ 437 ὅ, δ'. η 20 παρϑενική, εἰκυῖα. η 148 τοὺς, δέ τε. ι 192 ὅ, τε. λ 137 τὰ, δὲ. λ 601 μέτ, εἰσενόησα. σ 297 δύω, ϑεράποντες. σ 427 τε, πίον.

K α 17 οἳ, ἐπεκλώσαντο. ζ 93 τε, κάϑηράν τε. ι 268 ἥ, τε. μ 375 ὅ, οἱ.

L π 408 δὲ, κάϑιζον. τ 149 ἤματι, ἠμὲν. ω 139 ἤματι, ἡ μὲν.

M α 218 ἐπι, γῆρας. β 114 ὅ, τεῶ. ι 192 ὅ, τε. ν 30 μενέαινε, νέεσθαι.

N α 387, μ 331 ὅ, τι. β 206 τῆς, ἀρετῆς. κ 279 τοῦ, περϊ. κ 349 κάτα, δρήστειραι. κ 417 τε, τράφεν. μ 12 κατα, δάκρϋ. μ 104 ὑπο, δία. ν 377 κάτα, κοιρανέουσιν. ξ 98 ξὺν, ἐείκοσι. ξ 113, ο 130 δὲ, δέξατο. ξ 279 δὲ, ῥύσατο. τ 539 δὲ, κέχϋντο.

Q ι 192 ὅ, τε. λ 601 μέτ', εἰσενόησα. ξ 441 ὅ, ττί με. ο 317, ρ 317 ὅ, ττι. π 466 ἄστυ κάτα, βλώσκοντα. ρ 229 τὸ, δὲ καὶ. ρ 387 ἑ, αὐτὸν. τ 306 τοῦδ' αὖ, τοῦ.

Quoniam ad hunc locum perventum est, non alienum esse putamus, exempla quaedam notabiliora synthesis et parathesis afferre.

δυοκαίδεκα, ἑπτακαίδεκα in libris omnibus fere locis coniunctim sunt scripta; pari modo ἔγωγε, ἔμοιγε, ἤτοι, ὡσεί, εἰσόκε, οὐκέτι, καδδέ rarissime in libris disiuncta reperies, quam ob rem eas scripturas in commentario non attuli.

καρηκομόων omnes libri exhibent praeter M ad β 7; δακρυχέων omnes praeter AL δ 556, M λ 183, τ 208, N λ 183, ξ 280, π 39, τ 208, ω 425; δουρικλυτός omnes praeter M ρ 116, N ο 544, ρ 116, 147; ἐπεὶ δὴ habent AB γ 211, δ 13, BG γ 183, C μ 55,

D ϑ 31, I φ 205, L ϑ 276, N ω 71; ἐπεὶ ἦ D κ 465, IN τ 556, K τ 556, φ 154, χ 31: τί ἦ M π 421.

Praepositiones nominibus antepositae saepissime accentu suo carent, in his ἀμπεδίον ε 329, ἀμπέλαγος ε 330, ἀνδόνακας ξ 474 in omnibus libris. Alia huiuscemodi exempla sunt:

A α 291, β 222, γ 285 ἐπικτέρεα. ζ 89 παραδϊνήεντα. ζ 94 παραθῖν'. η 282 ἐπισκέπας. ι 291 διαμελεϊστί. ι 309 ὑπέμβρυον.

B α 27, γ 256 ενιμεγάροισιν. α 103 ἐπιπροθύροις. α 104 ἐπαυλεῖου. α 228, β 247 καταδώμα. α 237 ἐνιδήμῳ. β 147 ἐκορυφῆς. β 429 κατακύμα. γ 72 καταπρῆξιν. γ 331 καταμοῖραν. γ 335 υποζόφον. γ 495 ἐξευνῆφι.

C ζ 89 παραδινήεντα. ϑ 380 ὑποκόμπος. ι 141 ὑποσπείους. ι 245, 309 ὑπέμβρυον. ι 291 διαμελεϊστί. ι 362 περϊφρένας. ι 534 ἀποπάντας. κ 272 παρανηὶ. κ 349 καταδρήστειραι. λ 433 καταῖσχος.

D α 130 ὑπολῖτα. α 274 ἐπισφέτερα. α 291 ἐπικτέρεα. β 49 ἀποπάμπαν. γ 462 ἀμφοβελοῖσιν. δ 42 προσενώπια. δ 114 ἀποβλεφάρων. δ 198 ἀποδάκρυ. ε 373 ὑποστέρνοιο. ε 443 ἐπισκέπας.

Quae exempla facili opera possunt augeri, nullus enim exstat codex, in quo tales scripturae non reperiantur.

Semper fere in libris disiuncta sunt εἰς ἄντα, μὴ δέ, δι' ἐκ, ὑπ' ἐκ, διὰ πρὸ, ἀπὸ vel ἄπο νόσφιν, quae in editionibus nostris coniunctim scribuntur. ὅτ' ἄν et ὁπότ' ἄν, persaepe in libris discreta, coniuncta leguntur α 41, β 374, δ 477, ε 394, ζ 303, ι 6, κ 216, 410, 508, λ 17, 18, ν 101, τ 410, 489, χ 468, ψ 233; κατὰ θνητός γ 114, ι 502, ρ 587, τ 285, υ 76, ψ 126; εὖ φρονέων β 160, 228, η 158, π 399, ω 53, 453; εὖ ναιετάων β 400, ϑ 574, ν 285, ρ 28, 85, 178, 275, 324, τ 30, υ 371, φ 242, 387, χ 399, ω 362; τοὶ γὰρ α 179, 214, γ 254, δ 399, 612, η 28, χ 420. τὸ πρίν, τὸ πάρος, τὸ πρῶτον, τὸ πάροιθεν in libris melioribus duobus accentibus sunt scripta, sed sunt loci non pauci, ubi velutsi composita essent unum tantum habent accentum, quae scribendi ratio in editionibus usque ad Wolfium erat usitata. Tales scripturae in libris exstant α 257, 322, β 305, 312, γ 265, δ 13, 32, 159, 509, 518, 688, η 201, ϑ 31, 268, 553, κ 240, λ 483, 629, ν 358, π 181, τ 340, υ 7, φ 128, ψ 214, ω 486. De hyphen his dictionibus passim subdito a veteribus nihil memoriae est proditum.

δέ demonstrativum, quod a grammaticis recentioribus pro enclitico accipitur et in editionibus nostris accentu caret, a veteribus acuto accentu pronuntiatum esse scimus. In codicibus nostris plerumque accentum non habet, sed substantiva quibus postpositum est, si sunt proparoxytona aut properispomena, nusquam fere duobus accentibus sunt notata, sed sub uno accentu proferuntur, οἶκονδε, οὔδασδε, οὔλυμπονδε. In adnotatione eos tantum locos spectavi, ubi δέ accentum

suum servavit; e. g. affero α 83, 163, 317, 372, γ 396, 410, δ 780, ε 3, 56, ζ 11, ι 451, κ 320, 403, 440, λ 188, 223, 475, ξ 246, ο 183, ρ 5, φ 204.

Quod synthesin et parathesin attinet, libri etiam hac in re vitiis sunt referti, nam in his coniuncta invenies quae coniungi nullo modo possunt, et disiuncta quae cohaerent. Ita codex A exhibet: γ 315 ὑπὲρ φιάλους. γ 353 ἐπὶ κριόφιν. γ 418 κρηήνατε ἕλδωρ.
B α 16, 288, δ 86, 526 ἐνὶ αὐτῶν. α 47 τοὶ αὖτα. α 49 δὺς μορῳ. α 70 ὅ οὔ. α 84 διὰ κτόρων. α 369 βοή τις. α 418 μὲν της. β 157 μετ' ἔειπε. β 311 τὰ κέοντα. β 367 κακαφράσονται. β 431 ἐπὶ στεφέας. γ 41 πρὸς ηὖδα.
H α 233 ἐπὶ δήμιος. γ 123 εἰσ' ὁρόωντα. ι 135 ἐπούδας.
I α 19 δελέαιρον. α 47 τοι αὐταγε. α 92 ἀδινὰς φάζουσι. α 356 τασαυτῆς. β 199 δείδι μὲν. β 420 τοῖσικμενον. γ 106 ἄρξει ἐναχιλλεύς. γ 161 δεσκέδασεν. γ 134 τῶς φέων. γ 449 ἀγχιστὰς. δ 22 ὅδ' ἐπρομολὼν. δ 211 ἐπὶ λήθον. δ 370 ἀγχιστᾶσα. δ 327 μή ἐλάθοι. δ 618 ὅ θεὸς. δ 647 ἠὲ κών. ε 118 σχέτλι' οἵ ἐστε. ε 142 πέμποι ἐν.
M γ 353 ἐπὶ κριόφιν. δ 9 περὶ κλυτὸν. δ 178 ἐνθάδε ὄντες. δ 348 παρὰ κλιδὸν. δ 656 ὑπ' ἠοῖον. θ 245 ἐξέτι.
Q β 256 ἐνὶ θάκη. γ 221 ἀνὰ φανδὰ. δ 126 ἓν' αἰενὶ. ε 1 παρὰ γαυοῦ. θ 396 ἑαυτόν. θ 463 πολὺ μῆτις. κ 69 ἀλλὰ κέσασθε.
V ι 251 πυρὰν ἔκηε.

De diastole, quae distinguendi est nota, agere supervacaneum habeo; illud tamen moneo, praeter usitatas interpungendi notas, distinctionem, subdistinctionem, diastolen, passim alia quoque signa in libris occurrere, quae veteribus incognita recentioribus seculis in consuetudinem venerunt, velut interrogationis signum (;) et parenthesis, quorum loco veteres distinctione et media distinctione utebantur.

§ 7. Spiritus utriusque, coronidis, apostrophi frequens est usus in libris manuscriptis inde a seculo septimo. Interaspirationis vero exempla in Odysseae libris sunt rarissima, in A π 29 ἐσόρᾶν. ω 317 ἐπϊἄλμενος; in I α 395 ἐναμφιἄλω. ω 519 προΐει; in K δ 443 εἰνἀλίῳ; in N μ 283 ἀμφιῥύτῃ.

Aspirationis leges a veteribus traditas librariis, quibus Odysseae codices debemus, non bene fuisse cognitas sexcentis exemplis confirmare possumus. E multis haec proferre sufficiet:
C ο 294 ἀλμυρόν. π 344 ἐδρϊόωντο. ρ 530 ἐψιαάσθων.
D β 316 ὕμμι. γ 10 ἰστία. δ 2 ἕλων. δ 209 ἤματα. δ 408 ἐξείης.
H α 114 ἦτορ. γ 62 ἠρᾶτο. ε 248 ἄρασσεν.
I α 185 μοι ἤδυ ἑστηκεν. β 43, 316 ὕμμιν. β 55, ζ 281 ἤματα- β 197 ἔπεσθαι. β 289 ἄρσον. β 342, ζ 94 ἐξείης. β 398, 403 εἴατ'. γ 263 ἤμεθ'. δ 378 ἁλιτέσθαι. δ 433 ἐτέρους.

δ 449 ἐξῆς. δ 578 ἱστοὺς. δ 600 ἕστω. ε 108 ἁλίτοντο. ἐ 123 ἀγνὴ. ε 254 ἅρμενον. ζ 179 εἴλυμα. η 204 ὀδίτης.

K α 92, δ 320 εἰλίποδας. α 145 ἐξείης. α 376 ὕμμιν. β 54 ὦκε. β 104 ἡματίη. γ 380 ἵληθι. ε 312 εἴμαρτο. η 36 ὠσεὶ.

L δ 94 ὕμιν. δ 320, ϑ 60 εἰλίποδας. δ 588 ἐνδεκάτη. δ 794 ἄψεα.

N λ 481 ἀμῆς. ν 86 ἴρηξ.

Q ρ 217 ἠγηλάζει. σ 265 ἀλώω. τ 61 ἤρεον. τ 192 ἐνδεκάτη. τ 218 ἄσσα. φ 231 ὕμμες. φ 429 ἐψιάασθαι.

Sed haec singularia sunt: addo exempla aspirationis, in qua libri fere omnes conspirant:

ἵημι, ἱέμενος, ἕντο α 6, 58, 150, γ 67, 160, 344, δ 626, η 130, ϑ 72, 485, ι 261, 499, κ 246, 529, λ 7, 239, μ 149, 192, ξ 282, ο 30, 69, 201, 292, 303, 501, π 430, 480, ρ 5, 168, τ 187, υ 356, φ 72, 129, χ 256, 273, 304, ψ 353. ἕννυμι, ἕστο ε 229, 230, ζ 28, κ 543, ξ 514, 522, π 199, ρ 550, τ 218, 237, χ 363, ω 227; ἕστασαν β 341, γ 149, 182, δ 426, η 89, 101, λ 466, 542, σ 307, τ 211, φ 52, χ 489; ἥνδανε, ἅδε β 114, γ 150, ε 153, ζ 245, ϑ 506, κ 373, ξ 337, 525, π 398, ρ 173, σ 70, 422, υ 327, ω 368, 465; αὖτως γ 64, δ 665, ζ 143, 166, ι 31, μ 284, ν 281, 336, ξ 151, ο 83, π 111, 143, 313, ρ 309, υ 130, 238, 379, φ 194, 203, 225, ω 409; ἅμαξα ε 273, ζ 37, 72, 260, ι 241, κ 103; ἥπιος β 47, 230, ε 8, κ 337, λ 441; ἅμυδις δ 659, ε 467, μ 413, 415, ξ 305; ἵκελος δ 249, ε 54, κ 304, λ 207, μ 418, ν 157, ξ 308, ρ 37, τ 54; ἕεδνον α 277, β 53, ο 18, π 391.

Legitimae aspirationis etiam nunc in editionibus plerumque neglectae exempla habeto haec:

ἕρδειν α 293, β 236, ε 342, ζ 258, η 202, 294, ϑ 490, κ 435, λ 132, ν 145, 147, 350, ο 360, π 67, 177, σ 197, τ 92, χ 218, ψ 277, 279, 312, ω 481; ἑῆος, ἑάων ϑ 325, 335, ξ 505, ο 450; ἕδην ε 290; ἀλιϑέρσης β 157, 253, ρ 68, ω 451.

§ 8. Accentuum leges a veteribus constitutae librariis nec plane cognitae erant, nec, si eas noverant, ab illis diligenter sunt observatae. Tamen non pauca in libris manuscriptis reperies exempla, ubi editores recentes spreta librorum scriptura leges ab ipsis fictas secuti novos accentus induxerunt, quod haec exempla confirmant:

γ 28 γενέσθαί τε. α 185 ἦδ'. λ 148, 149 ὃ δέ τοι. τ 320 λοέσσαί τε. ο 105 ἔσάν οἱ. μ 40, π 228, υ 188, χ 415, ψ 66 ὅτέ σφεας. ρ 212 ἔνθά σφεας. τ 464 ἄρά σφισιν. α 88, 261, 363, δ 163 ὄφρά οἱ. ἧμιν, ὕμιν, ἧμιν α 166, 373, β 141, 325, δ 94, 777, ϑ 569, λ 336, 344, ν 177, 183, 279, π 268, 427, ρ 376, σ 48, υ 245, 272, χ 41, 65, 139. ἕρεσθαι α 405, γ 69, 243, ξ 378, ο 362, π 465.

Demonstrativa ὅ, ἥ, οἵ, αἵ ubi accentum habent, quod plerumque factum est, suo quaeque loco adnotavimus. De οἶκον δέ, ἐπεὶ δή, ἐπεὶ ἦ, τί ἤ iam supra est dictum.

Sed longe maior est numerus vitiorum, quae hoc in genere a librariis sunt commissa. Nam ut taceam de exemplis non quidem raris, sed tamen magis singularibus, ubi contra notissimas accentuum regulas vel contra enclisis leges est peccatum, quales scripturae sunt in A α 1 ὁς. 47 τοιαῦτα γε. 50 ὀμφαλὸς ἐστὶ. 64 ποῖον σε. 114 τετιήμενος. 147 κούροι. 165 χρυσοῖο τε ἐσθῆτος τε. 167 εἰπέρ τις. 168 φησὶν. 175 πατρώϊος ἐσσὶ. 215 ἐμὲ φησὶ. 220 ἐκ φασὶ. 324 αὐτίκα κὲν. 392 αἶψα τε οἱ. 442 κληίδ'.

in B α 15 γλαφυροίσι. 28 τοίσι. 36 γήμ'. 51 νήσος. 92 βούς. 93 πῦλον. 137 ὕπερ. 185 πολήος. 250 ποιήσαι. β 154 δεξιῶ. 194 πάσι. 240 ἀνεῶ. 260 θίνι.

in H β 260 θῖνι. δ 277 περιστίξας. ι 274 δείδιμεν. 360 οἷ.

in L ι 59 κλίναν. 65 ἀύσαι. 136 πείσματος ἐστὶν. 138 εἴσοκεν. 174 οἵτινες εἰσὶν. 219 βρίθον. 276 φέρτεροι εἰμὲν. 279 εἶφ'. 359 νέκταρος ἐστὶν. 411 οὔπως ἐστὶ. κ 38 τίμιος ἐστὶν. 73 θέμις ἔστι. 86 ἤματος εἰσὶ. 166 ῥῶπας τε. 176 βρῶσις τε.

in N φ 6 κληῖδ'. 42, 60 δία. 50 κληῖδι. 103 μέν μοι φησὶ. 134 φέρτεροι ἐστὲ. 220 τὴν ποτέ μοι. 310 πίνε. 331 ἐστὶν. 354 οἴκονδε. 363 κῦνες. 371 φέρτερος εἰμὶ. 385 ἀκῆν. 398 ἦ ῥὰ νύ που — sunt alia vitia omnibus libris communia, illo tantum discrimine interposito, ut in libris melioris notae rarius occurrant, quorum exempla memorabiliora haec proferam:

φᾶσθαί θ 549, ι 504, κ 246, 410, 562, λ 443, ν 308, ο 377, π 287, ρ 584, τ 6, φ 194, χ 465, ψ 106; ἦ θέμις ἐστί γ 45, 187, ι 268, λ 451, ξ 130; χαμάζε π 191, φ 136, χ 84, 327, 340; ἠώ ἱ 306, 436, π 368, τ 50; ἄλτο φ 388, χ 2, 80.

Haec facili opera possunt amplificari, si locos enumerem, ubi κάθιζον, κάθευδον, ἵζον, γῦναι, κῦνες, κληίδος, κήρυξ, φάρος, γρῆυς, λιγεῖα, κῦσε, φᾶτο, δῦντα, φῦντες est scriptum; his enim vitiis nullus omnino codex caret. Illud tantum moneo, ῥά nusquam fere in libris accentum suum inclinare, quod etiam in formis verbi φημί fieri solet, et anastrophae exempla in libris esse rarissima, qua de re conf. adnot. ad α 220, β 130, 310, 321, 384, γ 84, 100, 143, 220, 337, δ 243, 330, 366, 387, 402, 493, 524, 603, 846, ε 57, 106, 137, 196, 251, 285, 290.

§ 10. Iota in libris meis, qui sunt omnes seculo XII. recentiores, nondum est adscriptum, sed subscriptum. Excipiuntur H teste Porsono ad β 37 et L, in quibus iota „neque prorsus ad latus, nec prorsus infra lineam" est scriptum. Ex H haec exempla congessi: β 37 μέσηι. 236 κακοραφίηισι. 391 ἐσχατιῆι. δ 413 μέσσηισι. ζ 79 χρυσέηι. η 72 στείχηισιν. 239 φήις. 291 θεῆισιν (sic). ι 189 ἤιδει. 457 ὄππηι. λ 538 ὤιχετο. ν 61 χώρωι. 188 πατρώηι.

251 πατρώιηι. 340 ἥιδ'. ξ 184 ὑπέρσχηι. 201 μεγάρωι. 290 ἥισι. ο 431 ἴδηι. π 17 ἀγαπάζηι. 74, υ 337 κομίζηι. ρ 496 ἐπαρῆισιν. σ 106 ἐπαύρηι. τ 113 τίκτηι. 206 καταχεύηι. υ 27 αἰόλληι. 255 ἐωιυχόει. ψ 77 πολυκερδίηισι, in quo mirandum est tam pauca in his esse exempla, ubi iota etiam ῱, et nullum, ubi ᾱ tali modo sit adscriptum, quod in codice L non raro est factum.

Sunt etiam loci quidam, quibus in aliis libris iota illud adscriptum mansit, quos in commentario ad δ 544 enumeravi: sunt δ 544 δηΐομεν D, δ 601 αὐτῶι B, δ 62 σφῶιν Q, δ 745 ἥιδε' D, ε 150 ἥιεν CQ, ζ 291 δήιομεν A, ϑ 483 ἥρωϊ ACDIKQ, ι 66 δηϊωϑέντες ACIKQ, δηϊωϑέντες M, μ 22 ϑνηΐσκουσιν N, ο 157 ὀδυσῆι CHK, σ 257 ἥιε A, υ 89 ἥιεν D.

De vocabulis atque formis vocabulorum, quibus iota adscriptum debetur, iam inter veteres grammaticos non convenit; itaque mirandum non est, si in libris nostris maximam partem negligenter scriptis multa reperiantur errata; qui etiam hac in re socordiam qua scripti sunt prodiderunt, quod in iis plerumque iota illud prorsus omittitur, ut in ACIKQ. In aliis libris scriptum quidem est, sed fere non nisi vocali ῆ subditum.

Non supervacaneum esse puto locos enumerare, ubi in libris meis iota subscriptum est vocabulis, quibus non debetur aut si debetur hodie addi non solet:

A α 239, γ 134, ϑ 467, λ 441 τῷ. η 49, λ 115 δῆεις. π 44 δή|||ομεν. η 222, μ 24, ξ 266, υ 94 φαινομένηφι. ι 476 κρατερῇφι. π 131 σῷς. κ 316 κυκεῷ. ι 105 προτέρῳ. δ 254 ἀναφῇναι. ε 170 κρῇναί. ε 361 ἀρῇρῃ. α 116 ϑείῃ. ι 249 εἴῃ. λ 144 ἀναγνοίῃ. ν 266 ἦρχον. ξ 149 φῇσϑα. φ 338 δῴη. γ 392 ᾧξεν cum B pro ὤιξεν.

B α 116 ϑείῃ. 158 εἴπῳ. 174 εἰδῷ. 176, δ 169 δῷ. α 391 φῇς. β 16 ἤδη. 146 αἴετῷ. 410 ἥα. γ 62 αὐτῇ. 87, 292 ἦχι. 137 τῷ. 202 νηληϊάδῃ. 235 ἦς. 250 ἀρείῳ. 266 κλυταὶ μνήστρῃ. 286 κἀκεῖνος. 344 ἄμφῳ. 464 πολυκάστῃ. δ 59 τῷ. 61 πασσαμένῳ. 71 νεστορίδῃ. 126 ἀλκάνδρῃ. 148 οὕτῷ. 159 ᾧδ'. 160 νῷι. 296 δμῴησι. 401 τῇμος. 497 παρῇσϑα. 519 κἀκεῖ. 832 κἀκεῖνον. ε 299 ὤμοι. 356 ὤμοι. ζ 147 κούρῃ. 303 αὐλῇ.

C ε 455 ᾤδεε. ζ 291 δήομεν. η 144 ἄνεῳ. ϑ 426 ἰήνατε. κ 536 ἐᾷν. λ 128 φήῃ. 146 ϑήῳ. ν 386 ὕφῃνον.

D α 239, ξ 67 τῷ. ε 47, κ 293, 319, 389, μ 251, ν 429, π 172, ω 2 ῥᾷβδος. ι 408, ο 148, φ 315, 373 βίῃφι sim. ν 198 ᾧ μηρῷ. π 239 μούνῳ. σ 95 ἀνασχομένῳ. π 315 φειδῷ. ω 475 προτέρῳ. ο 326 ὤμοι. ν 251 πατρῴῃ. π 388, ρ 80, 522 πατρῴϊα. τ 410 μητρῴϊον. λ 340 χρηϊζοντι. α 13, υ 378 κεχρημένον. η 49 δῆεις. μ 109 παρεξελάᾳν. ο 50 ἐλάᾳν. ι 268 δῴης. μ 216, φ 338 δῴη. ξ 86 δοίῃ. ξ 117

φῆς. ρ 508 ἄνῳχθι. τ 343 ἐπιήρανα. υ 347 γελῴων. γ 273 ἔκηε. τ 366 ἔκη'. χ 336 ἔκηεν. δ 549 ἰάνθη. γ 55 μεγήρης. γ 418 κρηήνατ'. δ 282 μενεήναμεν. δ 759 ὑδρηναμένη. ζ 87 καθῆραι. σ 192, υ 152, ω 44 κάθηρεν. κ 84 ἐξήρατο. λ 519 κατενήρατο. ω 424 ἐνήρατο. ϑ 260 λείηναν. κ 18 ἀνήνατο. ο 26 φήνωσι. ρ 302 ἔσηνε. υ 323 χαλεπήνοι. φ 133 χαλεπήνη. ω 147 ὑφήνασα.

E α 240 ἤρατ'. γ 292, ζ 94 ἦχι. δ 107 ἤρατο. δ 407, ζ 31, μ 24, ο 396 φαινομένηφι. δ 414, 421 ἴδησθε. δ 651 ἀνήνασθαι. ε 147 χαλεπήνη. ε 248 ἄρηρεν. ε 299, ζ 119 ὤμοι. ι 238, χ 220 θύρηφι. ι 268 δώης. ι 406, 408, 476, μ 210, 246, φ 373 βίηφι. λ 46 κατακῆαι. λ 74 κακκῆαι. λ 517 ὀνομήνω. λ 607 νευρῆφιν. ο 324 χέρηες. ρ 409 ὑπέφηνε. ρ 527 ζωοῦ. σ 87, υ 297 δώη. σ 348 δύη. τ 490 κτείνωμι. φ 246 σέλα. ω 147 ὑφήνασα.

H ι 231 κήαντες. ι 491 ἀπῆιμεν. ν 137 ἐξηίρατ'. ρ 130 ἐφήιει. φ 315 ἦιφι. ψ 66 εἰσαφίκηιται.

I ι 408, 476, μ 246, τ 480 βίηφι μ 24 φαινομένηφι. λ 607 νευρήφιν. κ 71 ἄνεω. ξ 526 ἔξω. σ 127 δουλιχιῆα. ν 251 πατρώη. ρ 121 χρήζων. ρ 558 χρήζεις. ψ 71 φῆσθα. ψ 181 ἔφη. π 20 κατέδησε. λ 115 δήει. ξ 183 ἀλώη. τ 490 κτείνωμι. ρ 241 ἔκηε. γ 55 μεγήρης. κ 18 ἀνήνατο. ξ 239, σ 287 ἀνήνασθαι. λ 437, τ 364 ἤχθηρε. ν 386, ω 147 ὕφηνον. ρ 302 ἔσηνε. σ 192, υ 152 κάθηρεν.

K γ 292 ἦχι. δ 667 προτέρω. δ 787 ὑπερώω. η 144 ἄνεω. ζ 6, 31 βίηφι. ϑ 224 οἰχαλιῆ. ζ 291, η 49 δήομεν. ε 454 ᾤδεε. ι 268 δώης. μ 216 δώη. δ 540, κ 498, π 29 ὁρᾶν. δ 107 ἤρατο. δ 651 ἀνήνασθαι. ζ 66 ἐξονομῆναι. ζ 87, 93 καθῆραι.

L β 281, γ 134, π 445, τ 310, χ 30, 349, 416 τῷ. φ 371 βίηφι. ξ 356 προτέρω. κ 71 ἄνεω. ν 188, 251 πατρώη. υ 209 ὤμοι. φ 52 θυωδέα. δ 259 τρωή. γ 85, 86, 100, 220, δ 243, 254, 257, 273, 275, 330, ε 310, ϑ 82, λ 169, μ 190, ξ 71, 367, σ 261, χ 228, ω 27 τρώς. α 147, 435, β 412, γ 428, δ 49, σ 313, τ 490, 526, υ 122, 139, 147, 318, χ 37, 422, 427, 441, 458, 484, ψ 132 δμωή. α 398, ο 93, π 140, ρ 320, υ 298, 325, φ 210, 244, χ 114, ω 210, 213, 219, 223, 257 δμώς. δ 544 δήομεν. ν 407 δήεις. β 16, 108, 122, γ 146, ι 189, ρ 317, τ 248, ψ 220, α 144 ἤδη. ι 533 ἔκηον. ν 26 κήαντες. λ 519 κατενήρατο.

M ϑ 467, 548, ι 458, χ 78 τῷ. β 240 ἄνεω. α 403, δ 307, 407, ζ 31, ι 476, μ 24, 210, ξ 266, ο 396, π 270, τ 480, υ 94, φ 371, χ 220 βίηφι, φαινομένηφι sim. ϑ 224 ἡρακλῆ. ϑ 345 ἄρηα. κ 319, 389 ῥᾴβδος. ι 62, 64 προτέρω. ο 475 νῶι. ρ 101 ὑπερῴϊον. τ 154 δμῳάς. τ 384 ἰκέλω. ι 517 θείω. κ 301 θείη. λ 128 φήη. ξ 183 ἀλώη. π 420 ἔησθα.

ω 370 βῃ. ι 66 δῃϊωθέντες. κ 230 ῳϊξε. λ 580 ῃλκυσε. τ 122 βεβαρῃότα. λ 115 δῃεις. π 44 δῃομεν. ι 231 κῃαντες. α 240 ῃρατ'. γ 55 μεγῃρης. δ 651 ἀνῃνασθαι δ 739, ν 303 ὑφῃνας. δ 750 ὑδρῃναμένη. ε 170 κρῃναί. ρ 302 ἔσῃνε. φ 133 χαλεπῃνη.

N λ 607, μ 210, τ 480, φ 373 νευρῃφιν, βίῃφι sim. γ 146, ξ 433 ῃδῃ. μ 22 θνῃϊσκουσιν. γ 55 μεγῃρης. κ 18 ἀνῃνατο. κ 297 ἀπανῃνασθαι. λ 328, 517 ὀνομῃνω. ω 341 ὠνόμῃνας. μ 334 φῃνειε. ν 303, 386, ω 147 ὑφῃνω. υ 115 κρῃνον. χ 175, 192 πειρῃναντε. χ 381 πάπτῃνε. ω 33 ῃρα'.

Q ε 311, η 25, λ 289 τῳ. β 16, 108 ῃδῃ. β 122 ῃδῃ. ν 26 κῃαντες.

S θ 361 θρῃϊκῃνδε.

V δ 407, η 222 φαινομένῃφι. ε 170 κρῃναι. ι 251 ἔκῃε.

Coniunctio τῳ in uno L saepius, in ADMQ rarissime, in ceteris libris a me collatis nusquam iota habet subscriptum; adverbia quae in ῃ exeunt velut πάντῃ, πῃ, ἄλλῃ, persaepe iota subscripto carent, in aliis vocabulis ut τρῳή, δμῳή, ἀλῳή, σῴζω, θνῄσκω omnibus fere locis iota est omissum, quum formis aoristi verborum liquidorum et substantivis in ῃ, quae φι habent adfixum saepissime sit subscriptum.

§ 10. ν paragogicum quod vocant in fine versuum in libris scribi non solet si primum vocabulum proximi versus a consonante incipit, excepto uno L, in quo plerumque est additum. In medio versu persaepe est omissum, ubi positionis causa abesse non potest, de quo vid. adnot. ad ο 292, 369, 372, 387; π 39, 64, 143, 165, 169, 277, 287, 295, 363, 391, 394, 465, 476; ρ 57, 168, 395, 496; σ 42, 50, 6[illegible], 92, 151, 265, 281, 290, 300, 349, 412, 423; τ 6, 29, 227, 246, 449, 465, 505; υ 70, 120, 244, 253, 270, 346, 359; φ 140, 143, 147, 161, 182, 269, 419, 428; χ 37, 49, 69, 94, 172, 383, 443, 445; ψ 88, 193, 293; ω 26, 139, 151, 153, 240, 332, 422, 469, 525, 527, 530.

Lex Aristarchi, qui liquidas antecedente muta sufficere ratus est ad producendam ante se vocalem brevem, in libris persaepe non est observata, quod his exemplis confirmatur:

α 91 πᾶσιν μνηστήρεσσιν AK. 107 πεσσοῖσιν προπάροιθε KP. 254 κεν μνηστῆρσιν ABDGINQV. 270 κεν μνηστῆρας ABI KLMNPV, 295 KLQ. δ 118 ἐάσειεν μνησθῆναι K. 344 ἔβαλεν κρατερῶς V. 403 σπέσιν γλαφυροῖσιν BL 1. m. 705 δακρυόφιν πλῆσθεν ADEIKLNQ. 801 παύσειεν κλαυθμοῖο L. ε 206 σῆσιν φρεσὶν M. 425 φέρεν τρηχεῖαν ADHIMN. 437 δῶκεν γλαυκῶπις D ex corr. M. η 92 ἰδίῃσιν πραπίδεσσι I. θ 67 πασσαλόφιν κρέμασε(ν) ACDEHIKLMPQV, idem 105 ACDHIKLMPQ. 247 ποσὶν κραιπνῶς L. 391 κραίνουσιν τρισκαιδέκατος AL. ι 145 οὐρανόθεν προὔφαινε omnes. ι 482 καδδέβαλεν προπάροιθε

A ex corr. λ 18 οὐρανόθεν προτράπηται omnes praeter M. 106 κεν πρῶτον A. 221 κεν πρῶτα DGILMN. ν 74 ἰκριόφιν γλαφυρῆς omnes. ο 315 κεν μνηστήρεσσιν CDILMQ. 321 ἐρίσσειεν βροτὸς A. 524 κέν σφι(ν) CK, ibidem σφιν πρὸ ACDEHILNR. π 145 ὀστεόφιν χρώς ACDEFGHIKLMQR. ρ 238 ἐπετόλμησεν φρεσὶ MQ. 331 ἐφίζεσκεν κρέα D. σ 168 ὄπιθεν φρονέουσι omnes praeter CK, sed DIQ ὄπισθεν. 196 θῆκεν πριστοῦ IL. 247 κεν μνηστῆρας ACIKLM. 255 κεν κλέος D. 345 ὥρμαινεν φρεσὶν DL. τ 128 κεν κλέος Q. 286 ἐρίσ(σ)ειεν βροτὸς ADIL. 472 δακρυόφιν πλῆσθεν omnes. 604 βάλεν γλαυκῶπις DIKLQV. φ 150 ἐντάνυσεν πρὶν ILR, ἐτάνυσεν πρὶν E. 162 κεν πλεῖστα NQ. 197 κεν μνηστήρεσσιν GIKLNQ. 210 οἵοισιν δμώων DFI. χ 167 κεν κρείσσων A 2. m. Q. 283 βάλεν πτυλίπορθος M. 472 δειρῆσιν βρόχοι DIKLQ, δείρησιν A 2. m. ψ 137 πρόσθεν κλέος ILR. ω 540 ἔπεσεν πρόσθεν I. πρόσθεν γλαυκώπιδος A ex corr. DFHILQRV.

β 284 σφιν σχεδόν A 2. m. DHIKLMNP. θ 170 ἔπεσιν στέφει DF. λ 309 θρέψεν ζείδωρος D. ψ 330 ἔβαλεν ψολόεντα L ρ 278 ἔκτοσθὲν νοήσας(σει) ACIK. τ 202 πέσεν τοὶ DIL.

ἐσσί, quae forma secundae personae ν̄ paragogicum non admittit, in libris passim illud assumit, idque defendit Bekker. Hom. Bl. pg. 29, quamquam Eustathius p. 1408, 15 id fieri posse negavit. ἐσσίν habent LQ α 267. ILMNQV δ 569. C 1. m. IV ζ 312. ILV θ 177 D 1. m. LNQ σ 327. LQV τ 162.

Inter ἐγώ et ἐγών variant libri ita ut ν̄ modo sit omissum, ubi omitti non potest, modo additum, ubi opus non est. Exempla habes haec:

γ 384 ἐγὼν ῥέξω LV. ε 135 ἐγὼν φίλεον LM. θ 430 ἐγὼν τόδ' L. κ 347 ἐγὼν κίρκης LQ. κ 422 ἐγὼν προτέφην Q. λ 508 ἐγὼν κοίλης LQ. μ 228 ἐγὼν καταδὺς H. ν 286 ἐγὼν λιπόμην Q. σ 360 ἐγὼν σῖτον L. φ 231 ἐγὼν μετὰ CHIL. χ 351 ἐγὼν οὔτι L. ω 123 ἐγὼν εὖ L.

Plurima huiusmodi errata habet L, qui codex multas ob causas in pessimis est numerandus: huic proximus est Q.

ε 130 ἐγὼ ἐσάωσα (v. lect. ἔγωγ') ABQ. ε 177 ἐγὼ ἀέκητι (v. l. ἔγωγ') A. ζ 126 ἐγὼ αὐτὸς Q. η 237 ἐγὼ εἰρήσομαι Q. ι 88 ἐγὼ ἑτάρους Q. κ 17 ἐγὼ ὁδὸν EF. 188 ἐγὼ ἀγορὴν K. 205 ἐγὼ ἦρχον DNQ. 258 ἐγὼ ὑπέμεινα CK. 313 ἐγὼ ἐπόμην CIN. ξ 145 ἐγὼ εὖ IM. ρ 160 ἐγὼ οἰωνὸν A 1. m. FHMQV. ω 312 ἐγὼ ἀπέπεμπον AQ. Hoc in genere Q plurima habet vitia.

Sunt tamen loci nonnulli, ubi ἐγώ antiquitus scriptum fuisse evincit digammum, a quo proximum vocabulum olim incepit. Exempla collegimus haec:

α 397 ἐγὼ οἴκοιο NQ, ἐγὼ et ἐγὼν E. δ 269 ἐγὼ ἴδον KM. ε 359 ἐγὼ ἰδόμην CQS. θ 564 ἐγὼ εἰπόντος H p. ras. λ 528 ἐγὼ ἴδον AM μ 213 ἐγὼ εἴπω ACDEKLMNQSV. ν 147 ἐγὼ ἔρξαιμι N. ν 179 ἐγὼ εἴπω ACDEHIKLMNS (QV deficiunt). ο 484

ἐγὼ ἴδον M. χ 262 *ἐγὼ εἴποιμι* KMQS. His omnibus locis *ἐγὼν* retinui exceptis duobus μ 213, ν 179, ubi *ἐγὼν* nullius fere codicis nititur auctoritate. Hanc scripturam Zenodoti fuisse Didymus ad *M* 75 tradidit; accedit quod Venetus A omnibus locis praeter *M* 75 *ἐγὼ εἴπω* exhibet, de quo vid. H. T. p. 232.

Praeteritorum formae in *ει* terminatae *ν* paragogicum rarissime adsumunt. Aristarchus passim *ν* his formis adposuit, de quo egi H. T. p. 194. In Odyssea *ν* talibus formis addi solet his locis: ε 112, μ 160, 242, ρ 359, σ 344, χ 258, 275. Legitur *ἠνώγει* ε 112, μ 160 in omnibus libris; *ἐβεβρύχει* vel *βεβρύχει* μ 242 in omnibus; *δεδειπνήκει* vel *ἐδειπνήκει* ρ 359 in omnibus praeter HIMN, qui *δεδειπνήκειν* habent; *εἱστήκει* vel *ἑστήκει* σ 344 in omnibus praeter AHN; *βεβλήκει* χ 258 in omnibus praeter A. 1. m. et χ 275 in omnibus, exceptis AH. Nullo loco *ν* illo opus est, quum diphthongi *ει* non tanta sit infirmitas, quanta brevium vocalium *ε* et *ι*, quae hiatus causa *ν* illo quasi adminiculo utuntur. Ante *ὄπ'*, quod digammum in fronte habuit, *ἠνώγειν* initio nullo pacto scribi potuit, neque ante caesuram tertii pedis ε 112, μ 242, ρ 359 metrum *ν* istud postulat.

§ 11. De geminandis liquidis ne inter veteres quidem grammaticos convenit, quippe qui *ἄδην ἄδδην*, *ἔδεισεν ἔδδεισεν*, *ἐνὶ μεγάροισιν ἐνιμμεγάροισιν*, *πολύρηνες πολύῤῥηνες*, *συνεχές συννεχές*, *διαραίσει*, *διαῤῥαίσει*, *ἀπολήξω ἀπολλήξω* promiscue scripserint. Certo scimus Aristarchum in his vocabulis geminatione consonantium esse adversatum, qua in re libros suos secutus videtur; Aristophanem vero, quem *ὁθίννητός*, *ἐνιμμεγάροισιν* scripsisse constat, etiam aliis locis geminatas liquidas admisisse non est incredibile. Hac in re optimum esse existimavi analogiam ducem sequi; itaque non solum *ἔδεισεν*, *ἀνέφελος*, *συνεχές*, *ἄδην* vel contra librorum auctoritatem reposui, sed etiam *ἔρηξα*, *ἔριγα*, *ἔραιε*, *ἀπορώξ*, *ἄρηκτος*, quae olim digammum habuerant interpositum, nec repugnarem, si quis *πολύλιστος*, *ἐυμελίω*, *φιλομειδής*, *ἄληκτος* scriberet.

Ubi a libris recessi, eos locos spectavi, ubi iam singulae liquidae ante se producunt breves vocales, ut ι 236 *δὲ δείσαντες*. Θ 563 *ἔπι δέος*. Δ 274 *δὲ νέφος*. ε 293 *δὲ νεφέεσσι*. Θ 374 *ποτὶ νέφεα*. ζ 178 *δὲ ῥάκος*. ν 438 *πυκνὰ ῥωγαλέην*. ν 135 *ῥωγαλέα ῥυπόωντα*. ζ 93 *τε ῥύπα*. ι 491 *ἀλλὰ ῥίῳ*. ε 456 *τε ῥῖνας*. ι 150 *ἐπὶ ῥηγμῖνι*. Θ 87 *ὅτε λήξειεν*. Ε 358 *πολλὰ λισσομένη*.

Post vocales natura longas vel diphthongos liquidae geminari non solent. Excipiuntur *λλ* in *μᾶλλον*, *σσ* in *ἆσσον*, *θᾶσσον*, *κρεῖσσον*, *ἧσσον*, *λεύσσω*, *πρήσσω*, *γλῶσσα*, similibus. *Κνῶσος*, *Παρνησός*, *κνῖσα*, quae in libris plerumque geminatum habent *σ*, et *πῖσος*, quod etiam *πεῖσος* scribitur, praestat uno *σ* proferri. *βῆσσα* non tetigi, sed haud scio an rectius sit *βῆσα* scribere. ι 486 libri octo habent *πλημμυρίς*, ubi unum *μ* sufficit. *νεογιλλῆς* μ 86 exhibent ACFNS, *νεγιλλῆς* D, *νεογηλῆς* I, neque in hoc geminato *λ* est opus. *τίννυ-*

μαι in libris saepius occurrit, sed scribendum est *τίνυμαι*, nam *τίω* iota habet productum: quin etiam *δαίννυμαι* persaepe in libris fertur. *κύσσαι* non *κῦσαι* vel *κῦσσαι* scribendum esse monent loci, ubi *ῡ* est correptum, *ε* 463, *ν* 354, *ξ* 279, *π* 21, 190, *ω* 398. *κληΐσαι*, non *κλησσαι*, recte scribitur, quum primitivum *ῑ* habeat productum.

Hac in re librorum nulla fere est auctoritas, nam in his liquidae modo duplicantur, ubi singulae sufficiunt, modo non geminantur, ubi geminatis opus est, quod his exemplis confirmatur:

κνίσση γ 475, *κ* 10, *μ* 360, 369, *ρ* 270, *σ* 45, 119, *υ* 26. *δύσσετο α* 24, *β* 388, *γ* 487, 497, *δ* 425, 570, *ε* 349, 482, *ζ* 127, 321, *η* 289, *λ*12, *μ* 383, *ο* 185, 296, *χ* 113 (plerumque in CDL). *ἐίσσαι γ* 10, 180, 431, *δ* 358, 578, *ε* 175, *η* 43, *ϑ* 98, *λ* 508, *ξ* 178, *ο* 280 (in CLN). *ἴσσασι*, *ἔασσι* sim. *β* 283, *ε* 381, *ζ* 62, *ϑ* 162, 557, 559, 560, *ι* 118, 141, *κ* 5, *ν* 233, 247, *ο* 336, *π* 249, 462, *ρ* 383, *τ* 74, 135, 279, *υ* 40. *φ* 372, *χ* 263, *ω* 343 (praecipue in QV). *δαίννυμαι α* 228, 369, *β* 247, 311, *δ* 3, *ι* 162, 557, *κ* 9, 61, 184, 452, 468, *λ* 186, *ξ* 250, *ο* 398, *π* 479, *ρ* 332, *τ* 425, *φ* 290 (in CIN). *τίννυμαι β* 73, 132, *ν* 214. *πέδιλλα α* 96, *β* 4, *δ* 309, *ε* 44, *ν* 225, *ξ* 23, *ο* 550, *π* 80, 154, *ρ* 2, *φ* 341 (in nullo fere praeter L). *δὲδδείσαντες ι* 396 (in GM). *κατὰρρόον* sim. *ε* 327, 426, 461, *λ* 21, *μ* 204, *ξ* 254, *σ* 414, *υ* 322, *χ* 143, *ω* 318. *ἐνὶμμεγάροισιν* in D plus quam quinquagies legitur, in H passim, in K *α* 269, in PS *α* 365, in M *γ* 354, 360, *λ* 68, 119, 162, 182, 420, *ρ* 358, *τ* 573, *υ* 214, *φ* 41, 424, *ψ* 113, *ω* 187, 392, sed in hoc et H nonnisi ex correctura. *ἐὔσελμος β* 390, 414, *δ* 409, *ϑ* 500, *ι* 127, 148, 544, 555, *μ* 358, *ν* 101, *ξ* 345, *ρ* 160, 249, *τ* 243, *ω* 117.

His adiungo alia exempla:

α 6 *ἐρύσατο*. 15 *σπέσι*. 138 *ἐτάνυσε*. 295 *ὅπως*. 223 *ὀΐσσατο*. 389 *ἀγάσεται*. 398 *ληΐσατο*. 440 *λεχέεσι*. 441 *ἐπέρυσε*. 442 *ἐτάνυσεν*.

β 20 *ὠπλίσατο*. 47 *τοῖςδεσιν*. 105 *ἀλύεσκεν*. 109 *ἀλύουσαν*. 135 *ἐριννῦς*. 245 *μαχέσασθαι*.

γ 280 *βέλεσιν*. 312 *ὅσσα*. 419 *ἱλασσόμεθ'*. 476 *πρήσωσιν*.

δ 263 *νοσφισαμένη*. 535 *δειπνίσας*. 800 *ὅπως*.

ε 19 *νισόμενον*. 93 *κέρασε*. 155 *σπέσι*. 244 *πελέκησε*. 264 *ἀμφιέσσασα*. 349 *ἀπολυσσάμενος*.

ζ 57 *ἐφοπλίσειας*. 124 *πίσσεα*. 280 *πολυάρρητος*.

Plurima eiusmodi vitia de industria omisimus; quid enim lucri faceremus ex scripturis, quales habet A *α* 298 *ἔλαβε*. 424 *κακείοντες*. *β* 64 *νεμεσήθητε*. 90 *στήθεσιν*. 213 *διαπρήσωσι*. 289 *ὅπλισον*. 295 *ἐφοπλίσαντες*. 429 *διαπρήσουσα*. *γ* 131 *ἐκέδασεν*. 137 *καλεσαμένω*. 327 *λίσεσθαι*, vel H *α* 47 *ἀπόλλοιτο*. 62 *ὠδύσσαο*. 71 *κυκλώπεσι*. 82 *μακάρεσι*. 229 *πόλ'*. 298 *ἔλαβε*. 322 *μᾶλον*. 347 *ὅπη*. *β* 330 *βάλη*. *δ* 90 *πολλὺν*. *ε* 24 *ἀποτίσσεται*. 325 *ἔλαβεν*, quorum unusquisque codex

magnam habet copiam? Sunt libri, in quibus omnibus fere locis ὀδυσσεύς pro ὀδυσεύς est scriptum. Talia si recepissem, commentarium auctus quidem essem, sed non commodo suo, et vereor ne hac in re nimium potius quam parum sit copiosus.

§ 12. Restat ut de iis librorum vitiis dicamus, quae in itacismo, i. e. in eadem vel simili pronuntiatione sonorum ει, αι, ῑ, ῃ, ῡ sint posita. Ab his vitiis ne optimus quidem codex est liber, eo tamen discrimine, ut in melioribus libris sint rariora.

Exempla congessimus haec:

A α 11 αἰπὴν. 86 εἶποι. 225 ὅμηλος. 312 ὅτι. 316 ἀνώγει. 402 ἀνάσσεις. 413 ἐμεῖο. 421 ἡμερόεσσαν. β 86 ἐθέλεις. 132 ζώῃ. 189 ἐποτρύνεις. 205 ἐπίσπῃ. 377 ἀπώμνῃ. γ 2 φαείνῃ. 88 θεῖκε. 233 ἀγαθοῖσι. 322 ἰχνεῦσιν. 397 κοίμισε. δ 423 χαλέπτῃ. 478 ἔλθοις ῥέξεις. 582 τελειέσσας. 652 ὑμέας. 734 ἔλιπεν. ε 95 δείπνῦσε. 131 νεῖα. 227 ἀλλήλησι. 255 ἰθῦνει. 287 ἐμοῖο. 296 αἰθριγενέτης. 333 καλλῖσφηρος. 337 ποτὶ ex corr. 378 μιγείεις. 402 ῥύχθι. 430 ὑπάλιξε.

B α 31 μνησθῆς. 100 στυβαρὸν. 111 σπόγγυσι. 117 ἀνάσσει. 130 ἦσεν. 142 χρύσια. 159 ἀειδῆ. 167 θαλπωρεὶ. 171 νιὸς. 182 ξεινηΐ. 183 εἴνοπα. 209 ἐπὶ. 240 εἴρατ'. 279 ποικινῶς. 280 ἐοίκοσιν. 309 ἐπιγόμενος. 316 ἀνώγει. 360 βεβήκοι. β 125 τιθοῖσι. 144 δώσει. 145 ὄλυσθε. 147 προέοικε. 153 διρὰς. 173 ἔβι. 248 μεγαρίω. 364 ἐθέλης. 403 ἐπιρεθμοὶ. γ 4 ἐυκτήμενον. 11 ὥρμησαν. 50 χρύσιον. 55 μεγείρης. 84 ταλασήφρονος. 107 προιάμοιο. 160 οἴεμενοι. 223 φιλέην. 233 εἴδεσθαι.

C ε 296 αἰθριγενέτης. 329 ἀλλήλοισιν. 482 φίλοισιν. ζ 266 ποσειδήϊον. η 20 κάλπην. 35 ἐπί σφῖσι. 72 στίχησ'. 168 ποικιλομῆτιν. 202 ἀγακλυτὰς. θ 235 ἐπαμοιβόμενος. 585 μέντοι. ι 27 οὔτι. 269 αἰδοῖο. 427 λύγῃσι. 457 ὄπποι. 535 εὕρῃ. λ 146 θήω. 207 ἴκελον. 631 ἐρικηδέα.

D α 165 χρυσεῖο. 185 πόλιος. 312 κειμήλιον. 379, β 144 παλίντητα. α 380 ὄλυσθε 1. m. 414 πύθομαι 1. m. 441 ἐπέρεισε. β 236 κακορραφίοισι 289 ὅπλησσον 1. m. γ 408 ἀλίφατος. 495 πυριφόρον. δ 249 εἴκελος. 709 πουλὴν. 793 νήδιμος. 846 ἀστερῆς. ε 26 ἀσκηθεὶς 1. m. 144, 168 ἀσκηθεὶς. 170 κρῖναί. 208 φυλάσσῃς. 272 βοῶτιν. 470 κλιτὴν. ζ 8 ἀλφιστάων. 40, 263 πόλιος. 104 ἐλάφῃσι. 266 ποσειδήϊον. 308 ἐμεῖο. ποτικέκληται.

E α 41 ἡβήσει. 266 γενείατο. 379 δώσει. β 54 ἐθέλῃ. ἔλθῃ. 86 ἐθέλεις. 336 ὀπυίει. γ 2 φαείνῃ. 422 ἐλάσει. δ 35 παύσει. 205 εἴπῃ. 352 τελειέσσας. ε 208 φυλάσσεις. 255 ἰθύνῃ. 368 τινάξει. 433 κοτυλυδονόφιν. 471 μεθίει. 481 ἐπαμοιβαδύς. 485 χαλεπαίνει. ζ 254 ἄδει. θ 12 πύθοισθε. 16 ἔπλυντο. 123 Κλυτόνυος. 156 ἡμετέρῃ.

511 ἀμφικαλύψοι. ι 127 οὔτι. 130 ἐϋκτημένην. 269 αἰδοῖο. · 292 ἀπέλιπεν. 333 ἱκάνει. 356 χαίροις. 503 ἀλαωτὴν.

G β 43 ἡμῖν. 154 πολήν. γ 163, η 168 ποικιλομήτιν. δ 357 ἐπιπνείεισιν. 727 ἀνειρήψαντο. ε 44 πέδηλα. 120 ἄκοιτιν. ι 58 μετενύσσετο. 120 εἰσιχνεῦσιν. 273 ἧς. κ 110 ἀνάσσει. λ 53 κατελίπομεν. 458 ἐμεῖο. μ 140 ἀλύξοις. ξ 65 ἀέξει. 182 ἀρκισίου. ο 82 ὑμέας.

H α 15, ε 155 γλαφυρῇσι. α 102 οὐλίμποιο. 104 παλάμει. 113 εἶδε. 117 ἀνάσσει. 152 ἀναθύματα. 185, ζ 40, 263 πόλιος. α 265 ὁμηλήσειεν. 269 ἐνοὶ. 287 ἀκούσεις. 339 παρείμενος. 380 ὅλυσθαι. 387 ὅτι. 435 τιτθὸν. β 124 ἔχει. 144 δώσει. 189 ἐποτρύνεις. 346 πολυϊδρίησι. 355 μυλιφάτου. γ 116 ἐξερέεις. 163, η 168 ποικιλόμητιν. γ 247 νηληϊάδι. 490 ξηνηΐα. δ 29 φιλήσει. 171 μην. 829 προέεικε. ε 364 τοι. ζ 179 εἴλιμα. 211 ἀλλήλοισι. 269 ἀποξείνουσιν. η 95 ἐρειρέδατ'. ϑ 70 ἀνώγει. 384 ἐτῦμα. α 150 ἐπι πόσιος. 156 γλαυκῶπην. 226 εἰλαπείν' ει. 279 τείθηαι. 319, 364, β 399, γ 13, 25, 371 γλαυκῶπης. 320 ὄρνης. 322 φρεσὴν. 348 διδώσην. 368 ὕβρην. 402 δώμασην οἶσην. β 10 ῥ' ἤμεν. 82 οὐδέτης. 173 πολύμητης. 240 ἐπέεσσην. 364 ποῖ δ' ἐθέλοις. 381 μνηστῆρσην. 383 οἰκεῖα. 403 ἐπίρετμοι. ὀρμὺν. γ 90 δυσμενέεσσην. 91 κύμασην. 163 ποικιλόμιτιν. 314 δόμισιν. 327 ἐνήσπη. 329 ἠέληος. 390 ἐλθοῦσην. δ 167 ἀλάλκειεν. 193 πύθοιό.

η

317 κληϊδόνα. 343 φιλομϋλείδη. 417 γηνόμενος. 458 ὑψηπέτηλον. 556 νίσω.

K α 300 δολομήτην. 421 ἡμερόεσσαν. γ 461 μοῖρ' ἐκάη. 489 ὀρτυλόχοιο. δ 429 ἔπειτ' ἤλυθεν. 463 λοχισάμενος. 683 σφῆσιν. 745 οἶδε'. 785 ὥρμησαν. 829 τεὴν. ε 24 ὡς εἴτοι. 120 ἀκοίτϊν. 127 νηῶ. 253 ἐπιγκενίδεσσι.

ει

460 ἁλιμοιρήεντα. 467 στείβη. 471 μεθίει. ζ 40 πόλιος. ϑ 191 ναυσικλητοὶ. 404 νεοπρήστου. 476 ἀργειόδοντος. 576 θεουδεὶς. ι 23 ἀλλήλοισιν. 27 οὔτι. 89 ἦεν. 114 γλαφυρῆσϊ. 228 πειθόμην. 269 αἰδοῖο. 277 πεφειδοίμην. 297 ἐπάκριτον. 392 βάπτει. 400 σπείεσσι.

L α 36 μνῆστιν. 184 τεμέσιν. 284 πίλον. β 223 ἔεικε. 327 ἐπὴν ὑπερϊέται. γ 55 μεγείρης. δ 9 μυρμηδόνων. 123 ἀδρίστη. 246, η 80 εὐρυάγειαν. δ 371 ἧς. 420 ἀνήρηται. 450 ἔνδειος. 508 τρίφος. 533 ἵππῃσιν. 672 ἐπισμιγερῶς. 676 βησσοδόμενον. 772 ἦσαν. ε 64, 239 κλείθρη. 116, 171 ῥήγησεν. 170 κρῖναι. 255 ἰθύνει. 455 κύκιε. ζ 8 ἀλφιστάων. 124 πιήεντα. η 204, λ 127, ν 123, ρ 211, ψ 274 ὁδοίτης. ϑ 60 ἀργυόδοντος. 73 ἀνεῖκεν. 112 προιμνεύς. 404 νεοπρήστου.

M α 181 φιληρέτμησιν. 185 πόλιος. 316 ἀνώγει. β 60 τοι. 320 ἐΐσατο. 346 πολυϊδρίησιν. γ 2 φαείνη. 283 σπέρχειεν. 316 ἔλθοις. 347 ἐμοῖο. δ 144 ἔλιπε. 205 ῥέξοιε. 269 εἶδον. 317 κληϊδόνα. ε 2 φέρῃ. 472 ἐπέλθοι. ζ 8 ἀλφιστάων. 266 ποσειδήϊον. 273 φήμην. 313 φρονέεισ'. η 39 ναυσικλειτοὶ. 72 στίχησ'. ϑ 378 ὠρχήσϑην. 524 πόληος. ι 251 ἤρετο. 402 κήδει. 418 λάβῃ. 538 ἐπέρησε. κ 110 ἀνάσσει. 220 προϑύρῃσι. 225 κύδιστος. 525 ἡμετέροισιν.

N κ 293 ἐλάσει. 350 γείνονται. 406 ἐπεποίϑετο. λ 106 πελάσεις. 113 ἀλύξεις. 281 χλώρην ἴδον. 447 κατελίπομεν. μ 41 πελάσει. ἀκούσει. 326 γείνετ'. ν 166 ναυσικλειτοὶ. 391 ἐπαρήγεις. 403 ἔλιπες. ο 381 τίτϑὸς. π 19 μογήσει. 305 πειρηϑῆμεν.

P α 346 φϑονεής. β 92 προϊῆσα. 327 ἐπὴν ὑπερίεται. γ 50 χρύσιον. δ 699 τελέσοιε. ζ 273 φήμην. ϑ 312 γίνεσϑαι. ι 139 ἐποτρύνει. κ 251 ἰόμεν. 525 ἡμετέροισιν. λ 514 πλήϑει. μ 198 συρήνων. ξ 253 ἑβδομάτι. 267 πλειτο. 363 πείσης. ο 537 μακαρίζῃ. π 395 ἀριτιάδαο. σ 238 αὐλείοισι. τ 69 ἦσϑα. υ 115 κρῖνον. υ 331 εἶεν. χ 440 κατακοσμίσεσϑε. ψ 56 ὑπέρ. 316 εἴην. ω 413 πάντι.

Q ϑ 29 ἑσπερείων. 30 λείσσεται. 81 χρϋσόμενος. 96 φιλιρέτμοισι. 389 ξυνήϊον. 476 ἀργυόδοντος. κ 384 ἐδητῆος. 404 σπείεσσι. 565 τηρεσίαο. λ 86, 174, ο 89 κατέλιπον. λ 132 ἀποστήχειν. 360 αἰδειότερος. 413 ἀργειόδοντος. 529 ὠχρίσαντα. μ 91 τρίστιχοι. ν 303 σὴν μῆτιν. ο 52 δουρικλυτὸς. π 29 ὅμηλον. 432 ἀποκτείνης. σ 91 ἐλάσοι. 351 ἀγακλυτῆς. τ 93 οἴδησϑ'. υ 69 μέλητι. 228 ἵκοι. φ 213 δαμάσει.

S α 131 εἶεν. 229 μετέλϑῃ. 300 δολομήτην. 346 φϑονέης. 351 ἐπικλύουσ'. 404 ἀπορραίσῃ. β 49 ὀλέσσῃ. 327 ἐπὴν ὑπερίεται. γ 50, 53 χρύσιον. 59 ἀγακλειτοῖς. 218 ἐϑέλει. δ 609 μείδισεν. ε 26, 144, 168 ἀσκηϑεὶς. ζ 211 ἀλλήλοισι. η 273 φήμην. η 4 προϑύρησιν. ϑ 307 ἴδοισϑε. 524 πόληος. ι 23 ἀλλήλοισι. 139 ἐποτρύνει. 269 αἰδοῖο. 356 χαίρεις. 456 ὁμοφρονέεις. κ 251 ἴομεν. 293 ἐλάσει. 350 γείνονται. 525 ἡμετέροισιν. λ 72 καταλίπῃς. 124 φοινικοπαρείους. 149 ἐπιφϑονέεις. 207 ἴκελον. 514 πλήϑει.

V α 53 εἶδεν. 293 τελευτήσεις. ἔρξεις. 287 ἀκούσεις. 409 ἱκάνοι. ε 166 ἐρύξοι. 255 ἰϑύνει. 420 φέροι. 485 χαλεπαίνει. ζ 22 ναυσικλύτειο. 157 εἰσιχνεῦσαν. 211 ἀλλήλοισι. ϑ 356 ἐϑέλεις. ι 94 φάγῃ. 120 εἰσιχνεῦσι. 402 κήδει. 418 λάβῃ. 535 εὕρῃ. κ 227 ἀειδιάει. 304 ἴκελον. 570 ἴομεν. λ 207 ἴκελον. μ 41 πελάσει.

Multo rarius ē et āι in libris permutata reperiuntur, cuius permutationis exempla sunt:

A β 159 αἰνέσιμα. δ 507 γυρέην. 801 παύσειαι. ε 178 ὀμόσσε. η 31 προτιόσσαιο. 72 δειδέχατε. 151 ὀτρύνεταί. 223 ἐπιβήσεταί. 269 γήθησαι. 336 δαίμνι'. ϑ 164 κερδαίων. ι 53 ἐνομόροισιν. κ 350 κρηναίων. μ 95 περιμεμώωσα. ν 180 παύσασϑαι. ξ 131 γεραὶ. 464 ἐφαίηκε.

B α 40 ἔσσετε. 69 καὶ χόλωται. 71 τε καὶ (τέκε). 131 δεδάλαιον. 169 ἀτρεκαίως. 267 κεῖτε. 279 πίϑηε. 286, 394, 401 ἀχεῶν. 318 ἔστε. 377 ὀλέσσε. β 6 κέλευσαι. 139 ἀλεγίνεται. 143 ἐέν (αἰέν). 166 ἔστε. 185 καὶ χολώμενον. 211 ἀχέοι. 212 ετέρους. 291 ἑτέρους. 358 μέδητε. 376 κλέουσα. 388 πάσε. γ 43 ξεῖναι. 189 φέδιμος. 216 ἀποτίσετε. 265 ἀνέναιτον. 336 δετὶ. δ 184 κλεαῖ. 751, 760 γινεξίν.

C ζ 156 ἰένεται. κ 350 κρηναίων. ν 182 ἱερευσαίμεν. 295 παιδόϑεν (cum plerisque). ξ 99 δὲ καί τοι. 350 ἐφόλκεον. ρ 164 τῷ καὶ.

D α 165 αἰσϑῆτος. β 135 ἀρήσαιτ'. γ 6 κυανοχέτη. δ 507 γυρέην. ε 346 τάνυσσε. ζ 123 ἐπεινὰ. η 107 ὀϑοναίων. 299 αἰνέσιμον. ϑ 247 κρεπνῶς 1. m. ι 310 σπεῦσαι. 451 λιλέεαι. 409 ῥέοιτο. 463 ἑτέρους 1. m. κ 318 ϑέλξαι. 393 ἔρραιον. μ 95 περιμεμώωσα. ξ 109 πίνεται 1. m. 350 ἐφόλκεον. ο 242 κρατέω. 327 λιλέειαι. 539 πείρεον. 540 πείρεε. π 84 ἑταίρους. 459 εἰρύσσετο. ρ 134 ἐπάλεσεν.

E γ 216 καὶ. δ 408 ἑτέρους. ζ 4 αἴνεον (ἔναιον). ι 451 ἀπονάλεσϑαι. 458 καί. κ 425 ἔπεσϑε. ρ 321 αἰνέσιμα.

H α 23 δεδαίατε. 380 ὄλυσϑαι. 437 ἔκδυναι. β 86 καὶ. 159 αἰνέσιμα. γ 214 ὑποδάμνασε. ε 10 ἔσσυλα. 190 αἰνέσιμος.

I β 122 ἐνέσιμον. γ 169 ὁρμένοντας. δ 433 ἑτέρους. 810 τίπται. ε 190 αἰνέσιμος. ζ 168 ἀγαμέτε. 295 μεῖνε. κ 350 κρηναίων (H). 383 αἰνέσιμος. λ 253 κυμένοντα. μ 385 φάειναί. ξ 62 ἐνδυκαίως. 357 ἔκρυψαι. ο 242 κρατέω. π 377 μεϑησαίμέναι.

K γ 96 μειλίσσαιο. δ 507 γυρέην. ϑ 164 κερδαίων. ι 320 ἐλατίναιον. λ 108 εὕρηταί. 258 ἑταίρους. ν 299 κλαίομαι. π 35 ἐν εὐνέων 1. m. σ 220 αἰνέσιμοι.

L ε 245 ξαῖσε. ζ 156 ἰένεται. ι 160 αἰνέα. 259 ἐνϋμένω. 350 μένεαι. κ 318 ϑέλξαι. 548 ἀωτεῖται. 579 δαῖτρον.

μ 95 περιμεμώωσα. ξ 350 ἐφόλκεον. ρ 134 ἐπάλεσεν.
υ 152 ἀμφιμάσασθαι. 372 πείρεω.

M β 122 αἰνέσιμον. δ 508 μεῖναι. ι 497 ἄκουσαι. λ 78 κε.
ν 295 παιδόθεν.

N ν 295 παιδόθεν.

P β 87 ἀχέων. ι 320 ἐλατίναιον. υ 362 ἔρχεσθε. ω 437 φθαίωσι.

Q δ 507 γυρέην. ϑ 344 λίσσαιτο. ι 528 κυανοχέτα. κ 201 λιγαίως. λ 114 ἑτέρους.

S β 87 ἀχέων. ε 319 οὐδὲ δύνασθαι. ε 436 ἔνθα καὶ. ι 320 ἐλατίναιον. 356 καὶ. υ 362 ἔρχεσθε.

V δ 238 δαίνυσθαι. 239 τέρπεσθαι.

Saepius inter se confunduntur ō et ω̄, quod paucis exemplis confirmare satis habeo:

A α 20 ποσειδάονος. 76 περιφραζόμεθα. β 227 ἀπονέονται. ε 105 ὀϊζυρότατον. ζ 28 ἄγονται. 237 στίλβον. 306 στρόφῶσ'. κ 499 κλαίον. λ 620 κρονίωνος. μ 429 ἀνιῶντι.

B α 20 ποσειδάονος. 28 μύθον. 84 διὰ κτόρων. 354 ἀπόλεσε. 360 οἴκων δὲ. β 80 χοώμενος. 100 τανηλεγέως. 248 μεγαρίω. 256 οὐπό πωτε. 290 μυελῶν. 327 αἶνος. 401 εἰδωμένη. 425 πρωτόνοισιν. γ 18 εἴδωμεν. 68 μύθον. 333 ποσιδάονι. 354 λίπονται. 357 γερῶν. 460 πεμπόβολα. δ 7 ἐξετελείων. 18 φορμίζον. 29 ἄλλων. 32 τῷ. 201 ἴδων. 220 φάρμακων. 787, 800 πινελώπια. 804, 828 πινελώπεια.

C ι 7 ἀκουάζονται. λ 197, 372, 389 ἐπέσπων. 256 ἰαολκῶ. μ 163 λίσσομαι. π 216 ἀδινότερον. ρ 97 στροφῶσα. τ 155 ὠμόκλησαν. τ 311 συναντώμενος. υ 355 πλέων.

D κ 283 ἔχωντες. λ 567 κατατεθνηότων. μ 163 λίσσομαι. ν 216 οἴχονται. ξ 244 τεταρπώμενος. 262 ἐπισπώμενοι. 533 εὕδων.

E η 203 ἔρδομεν. ϑ 59 δυωκαίδεκα. ι 74 δύω τ' ἤματα. μ 349 ἔσπονται. ν 219 ὠδύρετο.

H α 76 περιφραζόμεθα. 272 καθεζόμεθα. β 270 κακῶς. γ 139 βεβαρηῶτες. 354 λίπονται. δ 838 εἰπὼν. ζ 4, λ 256 εὐρυχώρω. η 165, 181 σπείσωμεν. ι 98 ἄγων. κ 549 ἴωμεν. λ 265 εὐρύχωρον.

I β 288, 381 ὡμίλει. 388 σκιώωντο. γ 44 μολῶντες. δ 131 ὤπασσεν. ε 284 ἐχόσατο. 308 ὤφελον. η 98 ἠδριώοντο. 140 ἠέρεχον. ϑ 34 ἐρύσσωμεν. ι 196 ἔχων.

K γ 181 τυδείδεο. δ 9 περικλυτῶν. δ 635, ν 414 εὐρύχωρον. δ 735 δολίων. 798 ὤπυιε. ε 2 φόος. λ 256 ἰαολκῶ. 301 φυσίζωος. 318 ὤλεσε. 620 κρονίωνος.

P α 367 μύθον. ζ 127 θ[illegible]μνον. η 71 θεῶν. ϑ 197 τῶν δέ τ'

ἀέθλων. κ 411 κορέσονται. σ 74 κακὸς. υ 372 πρόφρον. 387 δίφρων. χ 395 ὥρσο.

S α 367 μύθων. ε 27 ἀπονέονται. 477 πεφυότες. ϑ 133 ἀέθλων. 197 τῶν δέ τ' ἀέθλων. ι 7 ἀκουάζονται. κ 411 κορέσονται. λ 197 ἐπέσπων. μ 256 κεκληγότας. ν 155 προσίδονται.

V γ 471 ὄρωντο. δ 29 πέμπομεν. δ 635 εὐρύχωρον. 692 βροτὸν. ε 267 κορύκῳ. ι 7 ἀκουάζονται. 17 φυγὸν.

His addo alia exempla omnibus libris communia:

δ 462 ἀτρέως A. 1. m. KL 1. m. QS. δ 543 ἀτρέως BHKV. λ 436 ἀτρέως DK. λ 478 πηλέως A 1. m. HIKS. ω 36 πηλέως A 1. m. DM. τ 571 ὀδυσσέως M. ϑ 289 ἐρισθενέως DI. λ 171, 398 τανηλεγέως D. λ 398 τανυλεγέως K. τ 145 τανηλεγέως D. 1. m. L. π 383 πόλεως K. τ 510 ἡδέως I. νεὼς η 252 K; ι 482 ACEH 2. m. IKPQSV; ι 539 AH 2. m. IQ; κ 127 AH ex corr. IKNQ; κ 156 AH 1. m. I; κ 172 ACIKNQS; λ 6 CEI; μ 100 CEIKQS; μ 148 A 1. m. CIKQS; μ 170 IM; μ 354 A 1. m. CH 1. m. IK 1. m. N ex corr. QSV; μ 368 GH 1. m. IM; ο 283 IM; τ 278 I; χ 465 ACKNQS; η 252 νεῶς l. Plurimas eiusmodi scripturas habent IKAQHS, in M ubi a prima manu est scriptus haec vitia nusquam, in GLNV rarissime occurrunt.

Pro vocativi formis in ον terminatis nominativi leguntur his locis:

γ 55 ποσειδάων DKNQ. ϑ 350 ποσειδάων IKQ. ϑ 382 κρείων AL. ϑ 401 κρείων AKL. ι 2 κρείων AH 1. m. LQ 1. m. ι 528 ποσειδάων AQ. λ 355 κρείων AL. λ 378 κρείων AL. ν 38 κρείων AK 1. m. L. π 435 περίφρων ACDLPSV. σ 10 γέρων ADKM. σ 245 περίφρων ACDH 1. m. IKLN. σ 285 περίφρων CKLQ. His similes sunt scripturae λ 57 ἐλπήνωρ L. ϑ 464 ϑυγάτηρ DGLRS. τ 406 ϑυγάτηρ FGHKMPS.

Haec exempla docent librorum auctoritatem hac in re non magni esse faciendam; itaque non vereor ne nimium audax fuerim, si spreta librorum scriptura ὠπλίσσατο, ὤτρυνον, Aristarchum secutus sum, quem in his formis augmentum omisisse scimus. Neque enim libri omnes in hac scriptura consentiunt, quod his exemplis probatur:

β 2 ὄρνυτ' B. 20 ὁπλίσσατο Q. 392 ὄτρυνεν D. δ 429 ὁπλισάμεσθ' omnes. β 397 ὄρνυντο A. ε 2 ὄρνυτο E. ζ 73 ὅπλεον ABCDEHIKLNPS. ϑ 185 ἐπότρυνας Q. ϑ 378 ὀρχείσθην Q. ὀρχήσθην AI. ι 291 ὁπλίσ(σ)ατο A 1. m. DH sup. ι 311 ὁπλίσσατο D. ι 344 ὁπλίσσατο ADH sup. κ 116 ὁπλίσσατο A 1. m. N. μ 292 ὁπλισόμεσθα omnes praeter N, qui ἐφοπλισόμεσθα habet. ο 437 ἀπόμνυον CKS. ἐπόμνυον G. π 453 ὁπλίζοντο II sup. M. ρ 183 ὀτρύνοντ' CDIKLM 1. m. PQS. ψ 143 ὅπλισθεν omnes praeter CN.

Haec satis esse arbitramur ad librorum rationem atque conditionem perspiciendam. Vix opus est ut moneamus, menda quoque librariorum in quolibet codice obviam venire: sed ita inter se differunt libri, ut quo quisque codex est praestantior eo rariora sint haec vitia.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκον δὲ νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
20 νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἳ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἳ δ' ἀνιόντος,
25 ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ' ὅ γ' ἐτέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
30 τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
ὦ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρμορον ἄλγε' ἔχουσιν.
35 ὥς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπέρμορον Ἀτρεΐδαο

V. L. 17 οἶκον δὲ B: οἶκονδε DIKLMNQ. v. οἰκόνδε. — 19 καὶ σὺν ἑοῖσι φίλοισι AB. γρ. καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι A. m. r. καὶ μετὰ οἷς ἑτάροισι GM. — 20 ὃ δ' vel ὅδ' ABDIKLMNQ. μενέαινεν: μενεαίνων AB. — 21 ἰδέσθαι: γρ. ἱκέσθαι M. — 22 ὃ K. μετεκίαθε: μετεκείαθε HIKLNS. — 24 δυσομένου: δυσσομένου ADFINR. οἵδ' ADILMN. — 26 ὅγ' ἐτέρπετο ABDIMN: v. ὅγε τέρπετο. παρήμενος: κεχρημένος AB. — 27 ἀθρόοι: ἀθρόοι HINE 1387, 16. — 30 τόν ῥ': τὸν δ' B. — 31 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα DHILN. γρ. ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα H. — 32 ὦ: ὠ Q. Apoll. Soph. 169, 31 diserte. θεοὺς βροτοὶ: βροτοὶ θεοὺς IN(H?). — 33 οἳ δὲ: ἠδὲ S. — 34 ὑπέρμορον A 1. m. BD: ὑπὲρ μόρον A 2. m. E 1387, 50 IKLMNQ(HPSV). — 35 ὥς: l. ὡς. ὑπέρμορον ABDI: ὑπὲρ μόρον KLMNQ (HPSV) Schol. Z 488.

A. c. 17 οἶκον δὲ H. T. 221. οἰκόν γε conf. Kayser. l. l. p. 12. — 19 μετὰ οἷσι φίλοισι Ariston. ad Π 46. — 22 μετεκείαθε Schol. HP. — 23 Αἰθίοπας Aristarchus: Αἰθίοπες Schol. Z 154; Strabo I, p. 30 et 33. de diple πρὸς τὴν ἐπανάληψιν cf. Ariston. ad Z 154; H 138; M 96; T 372; Ψ 642. — 24 οἳ μὲν — οἳ δ' Aristarchus: ἡμὲν — ἠδ' Crates teste Strabone I, p. 30. — 27 ἐνὶ μεγάροισιν: ἐνιμμεγάροισιν Aristophanes, H. T. 391. ἀθρόοι Aristarchus et Herodianus, H. T. 180. Caret omni ratione haec scriptura, nam in dictionibus Graecis duo deinceps syllabae incipere non solent ab aspiratis, cf. ἔχω ἕξω, τριχός θριξί, ταχύς θᾶσσον, τάφος θάπτω, τρέφω θρέψω. — 34, 35 ὑπέρμορον Aristophanes, Aristarchus, Ptol. Ascalonita: ὑπὲρ μόρον Heliodorus, Schol. Ω 527. Herodianus rem in medio relinquit, H. T. p. 370.

γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐύσκοπον ἀργεϊφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
40 ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
45 ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὣς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
50 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
55 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

V. L. 36 δ' ἔκτανε: δὲ κτάνε I. — 38 Ἑρμείαν: ἑρμείην AB. ἐύσκοπον: διάκτορον B. — 39 αὐτὸν: ἀγαμέμνονα AB, est glossa. κτείνειν ABDEHIKLNPQSV Schol. *I* 410: κτεῖναι M. γρ. κτεῖναι H. — 40 ἐκ γὰρ ὀρέσταο ἀτρείδαο τίσις ἔσται D. — 41 ὁππότ' ἂν: ὁππόταν MQV. ὁππότ' ἄρ' E 1388, 19. ἡβήσῃ τε καὶ: ἡβήσῃ καὶ AB, fortasse melius. ἡβήσειε καὶ L. ἱμείρεται ABDHIKLMNPSV: ἐπιβήσεται A et V in marg. Q. — 43 ἀθρόα Hesych. I, 65. — 47 ὣς D c. gl. οὕτως, LM: v. ὡς. ἀπόλοιτο: ὄλλοιτο L et c. Palatinus. ῥέζοι DQ. — 49 πήματα πάσχει: τῆλ' ἀλάληται Schol. ε 3. — 51 δώματα DEL: δώμασι AHIKMNPQSV. δώμασιν B. — 56 δὲ μαλακοῖσι ABGKM: δ' ἐν DG in marg. HILNQV.

A. c. 38 πέμψαντες (Aristarchus?): πέμψαντε Zenodotus et Aristophanes, v. de hiatu p. 14; Massiliensis „πέμψαντες Μαίης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν". ἀργεϊφόντην: ἀργιφόντην Didymus et Trypho, H. T. 202. — 41 ἡβήσῃ: ἡβήσει cf. Schol. H μέλλοντα ἀντὶ ἐνεστῶτος ἐπήγαγε. v. Kayser. l. l. p. 13. — 49 φίλων ἄπο: ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν· διὸ ἀναστρέφεται (Cod. ἐγκλίνεται) ὡς τὸ „ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος" (ζ 40) Schol. H. — 52 ὀλοόφρονος: Cleanthes ὀλοόφρονος, Schol. ὀλοόφρων.

ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
60 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέξων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο Ζεῦ;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
65 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
70 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
75 οὔ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.
80 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. L. 60 οὔ νυ τ' BDHKLMPSV in marg.: οὕνεκ' AGINQV. — 62 τί νυ οἱ ILNQ. τί νυ τόσσον ὀδύσσαο νῦν ζεῦ D. — 66 περὶ BEKM 1. m. Scholl. Δ 46; Λ 5; Ξ 40: πέρι ADGILM 2. m. NQ. — 68 αἰὲν DEIKLMNQSV: αἰεὶ AB. — 69 κεχόλωται: κεχόλωτο G. — 70 κράτος ἐστὶ ABDEFGHIKLMNPQRSV Et. Mg. 614, 34: ἔσκε lemma Schol. V et vulgo. — 71 πᾶσιν ἐν A 1. m. BR. νύμφη: γρ. μήτηρ Cod. Palatinus. — 73 σπέσσι: σπέεσι AQ. σπέσι DIKNV. — 75 οὔτι: οὔτε D. ἀπὸ: ἄπο DILNQ. — 78 ὃν: τὸν E 1393, 8. — 80 ἠμείβετ' ἔπειτα DHIKLMNPQ SV: αὖτε προσέειπε AB.

A. c. 58 ἀποθρῴσκοντα: Didymus ἀποθρώσκοντα, ceteri omnes σὺν τῷ ῑ, cf. H. T. 284. — 62 τί νυ οἱ, Schol. HM μία μόνη ὀξεῖα cf. H. T. 415. — 65 Schol. V ad O 15 ἡ διπλῆ, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς δῖον τὸν Ἕκτορα καὶ ἑξῆς (O 161) τὴν θάλασσαν [λέγει], πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεύειν τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ „πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην". — 70 ὅου Herodianus, cf. Cram. Epim. 316, 18; Et. Gud. 430, 59; Et. Mg. 614, 34: ὅο Buttmann. Gram. ampl. I, 299 *. — 72 Schol. HQVind. 133 ad ν 96 κακῶς ὁ Ἀριστοφάνης ἔγραφεν ἐκεῖ (α 72) „Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντι" ἀντὶ τοῦ μέδοντος, ἵν' ᾖ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος. correxit Nauck. Aristoph. p. 52: libri μέδοντος. — 76 οἶδε veteres: v. οἴδε cf. H. T. 364.

ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὃν δὲ δόμον δέ,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργεϊφόντην,
85 νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην δὲ ἐλεύσομαι, ὄφρά οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
90 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ τέ οἱ αἰεὶ
μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ,
95 ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα

V. L. 82 δὴ νῦν: νῦν δὴ IN. — 83 πολύφρονα ABEIKLNSV: δαΐφρονα DGHMQ. ὃν δὲ δόμον δὲ AB. δόμον τε D. — 85 ἐς: ἐπ' D. — 86 εἴπῃ: εἴποι A. — 87 κε νέηται: γρ. ἵκηται L m. r. — 88 ἰθάκην δ' AEHIKMNPQSV: ἰθάκης δ' L. ἰθάκην D. ἰθάκη vel ἰθάκην B. ἐλεύσομαι EL: ἐσελεύσομαι BHKMNPQSV. ἐπελεύσομαι AI. διελεύσομαι D. ὄφρά οἱ ABDILN. — 89 θείω: γρ. θήσω H. — 90 κάρη κομόωντας: l. καρηκομόωντας. — 91 πᾶσι: πᾶσιν AK. πᾶσιν ἐν B. οἵτέ οἱ ABDILMNQ: v. οἵτε οἱ. — 92 ἀδινὰ Hesych. I, 46: Schol. E 141 et l. ἀδινὰ. εἰλίποδας Apoll. Soph. 8, 28: εἰλίποδας AK. — 93 ~~ἠμαθόεσσαν: ἠμαθόεντα~~ S. γρ. ἠμαθόεντα A m. r. post hunc feruntur in ADE 1470, 8 H marg. ILN et uno Ambrosiano duo vss. κεῖθεν (HIN ἐκεῖθεν, A ἔνθεν) δ' ἐς κρήτην τε παρ' ἰδομενῆα ἄνακτα || ὃς (DHILN ὁ) γὰρ δεύτατος (A δὴ ὕστατος) ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. hi duo versus in codd. I et N post 102 sunt collocati. — 94 φίλοῦ I. ἤν που: εἴ που IN. — α 95 ἕλῃσιν ADL: γρ. ἔχῃσιν A, ita BFGHIKMNPQSV. — 96 ἐδήσατο: δήσατο Q. πέδιλα: πέδιλλα B. πέδιλα A. πέδηλα Q.

A. c. 83 πολύφρονα legitur etiam ξ 424; υ 239, 329; φ 204, ubi idem versus iteratur. ὃν δὲ δόμον δὲ veteres: v. ὄνδε δόμονδε. — 84 ἀργεϊφόντην cf. 38. — 85 Ὠγυγίην: Ὠγυλίην Antimachus. — 88 Ἰθάκην δὲ ἐλεύσομαι initio scriptum fuisse puto, idque etiam editio Aristophanea videtur exhibuisse, cf. de hiatu p. 18; H. T. 223. ad hanc scripturam proxime accedunt lectio cod. D ἰθάκην διελεύσομαι, et eae quas exhibent Eust. ἰθάκηνδ' ἐλεύσομαι et cod. L ἰθάκης δ' ἐλεύσομαι. scriptura ἰθάκην ἐσελεύσομαι Zenodoteam fuisse credo, tertiam ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι Aristarcheam. — 90 κάρη κομόωντας cf. H. S. p. 18; H. T. 314. — 92 ἀδινὰ Herodianus, v. H. T. 180. — 93 Σπάρτην: Κρήτην Zenodotus, conf. Schol. β 359; γ 313; δ 702; Eust. 1394, 42. duo illi versus, qui post hunc in libris nonnullis leguntur, ferebantur in Zenodoti editione α 285, 286. — 95 ἔχῃσιν: λάβῃσιν Rhianus.

τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθήμενος εἴσιδ' Ἀθήνην.
βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
120 ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς
χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.
125 ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἣ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐυξόου, ἔνθά περ ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
130 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας,
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
135 ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
140 εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.

V. L. 118 μεθήμενος: καθήμενος D. — 119 βῆ θ' G. — 121 δεξιτερὴν: δεξιτερῇ L. — 124 πασσάμενος V. γευσάμενος G in marg. μυθήσεαι: γρ. μυθήσεο cod. Palatinus. — 125 ἣ δ' vel ἣ δ' ABIKLNQ. ὑψηλοῖο: γρ. ποιητοῖο Palatinus, male. — 126 οἷδ' ILNQ. — 127 μέν ῥ': μέν τ' Q. μακρὸν BN. μακράν L. — 128 ἔνθά περ ADEIQ. — 129 ἔγχε': ἔγχεα ER. — 132 αὐτός: αὐτὴν G in marg. V. — 133 ὀρυγμαδῷ ADKNQS. — 134 δείπνου Apoll. Soph. 9, 11. ἀδήσειεν: v. ἀδήσειεν cum Hesych. I, 44. ABG ἀηδήσειεν. L ἀηδίσσειεν. — 138 παρά: πὰρ HL. ἐτάνυσσε: ἐτάνυσε BEIKNPQ. — 139 σῖτον δ': σῖτον τ' D. — 140 παρεόντων: παρ' ἐόντων GIMNQ. — 141 δαιτρὸς: δαιτρεὶς G, volebat δαιτρής. — 143 D ἐν τοῖσιν et supra δ' αὐ.

A. c. 124 ὅττεό: ὅττευ Rhianus. — 126 ὅτε δὴ Pamphilus: Aristarchus ὁτεδή, H. T. 327. — 134 ἀδήσειεν Herodianus, H. T. 179. Schol. QVind. 56 ψιλωτέον τὸ ἀδήσειεν. — 141, 142 διαγράφεσθαι ἱστορεῖ Ἀθήναιος (V, 20 p. 193) Eust. 1401, 21.

ἐν ἁμάξῃ Ῥείθρῳ ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.
ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
ἐξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέρων τ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλιν δὲ
190 ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν
ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
195 σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ,
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
200 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω,
οὔτέ τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
οὔ τοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
205 φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάις εἰς Ὀδυσῆος.
αἰνῶς μὲν κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας

V. L. 186 ὑπὸ Νηΐῳ: ὑπονηίῳ B. — 187 ἀλλήλων: ἀλλήλοις Schol. — 188 εἴπέρ τε BDKLMNQ. — 189 οὐκέτι: οὐκ ἔτι A. πόλιν δὲ 190 πήματα: γρ. ἄλγεα L. — 192 εὖτ' ἄν μιν: εὐτέ μιν L. εὖτέ — 195 τόν γε: τόνδε N. κελεύθου: κελεύθους D. — 196 ἐπὶ: ἐνὶ χθονὶ B. — 199 ἐρυκανόωσ': ἐρυκανέουσ' V. ἐρυκάνουσ' M. — τοι ἐγὼ: ἐγὼ νῦν τοι Tzetzes Allegr. 280. — 201 ὡς: ὥς ADMQS. ὡς: τετελέσθαι D 2. m. L. — 202 οὔτέ τι EIKLMNQ. οὔτέ τις 203 οὔτοι: οὔτι ALQ(PV). δηρόν γε: δηρόν τε DILN. ἀπὸ R: ἄπο DEGIKLMNQ(PV). — 204 εἴπέρ τε EIMNQ. εἴπέρ τε δέσματ' et supra δέσματ' D. — 205 φράσσεται δ' ABDG. — 207 HDHIKLNPQSV. πάις τόσος M: v. παῖς. εἰς: εἷς libri, vid. 208 μὲν: l. γὰρ.

ρ. 185, 186 προηθετοῦντο ὑπὸ Ἀριστοφάνους· κατ' ἔνια δὲ τῶν ἔπων οὐδὲ ἐφέροντο Didymus. — 186 Heliodorus ὑπὸ Νηΐῳ: ὑπονηίῳ, cf. Eust. 1400, 30; Bekk. An. 1158; Cram. An. Ox. IV, 401; Apoll. Soph. 160, 11. — 188 διχῶς οἱ Ἀριστάρχου, εἴπέρ τε καὶ Didymus. — 193 ἀλωῆς: v. ἀλωῆς, Il. T. 187. — 196 πω: κου Schol. HM, cf. Schol. λ 461. — 199 veteres ἀέκοντα, Il. T. 418. — 200 ἐνὶ θυμῷ: ἀλλ' Schol. HM. — 203 μὲν Aristophanes et Aristarchus.

κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
210 πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθά περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν·
ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἔμ' ἐκεῖνος.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
215 μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὡς δὴ ἐγώ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμε.
νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
220 τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεί σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
225 τίς δαίς, τίς δαὶ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
εἰλαπίνη ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι

V. L. 210 Τροίαν Apoll. Soph. 33, 5. ἔνθά περ ADEKNQ. — 211 ἐνὶ HLMS(PV): v. ἐπὶ cum ABE al. — 212 οὔτ' ἔμ' ἐκεῖνος AQ: οὐτ' ἐμὲ κεῖνος BHKMPSV. οὔτέ με κεῖνος DILN. — 214 τοὶ γὰρ ABDK. καταλέξω BHL. γρ. ἀγορεύσω H, ita ADFGIKMNPQRSV. — 215 μέν τε με DQ: μέν τ' ἐμέ ABHIKMNP. μὲν ἐμὲ L. — 216 γάρ πώ τις Apoll. Soph. 36, 25: γάρ πω τις ALNE 1427, 20. πω τίς DK. — 217 ὡς δὴ D. — 218 ἔπι: ἐπὶ ABEM. ἐπι DIL. — 220 ἐκ φασὶ ABDEIKLMNQ. σύ με: σύγε LR. — 222 γενεήν γε: γενεήν τε GM. *νώνυμνον: νώνυμον libri omnes. — 224 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε L. — 225 τίς δαὶ ὅμιλος: τίς δὲ BEFIKLMNPRSV. τίς δ' ADHQE 1730, 60. χρεώ: χρειώ DGIMNQ. γρ. τίς δε σε χρεία A m. rec. est glossa, v. Hesych. IV, 159 τίπτε δέ σε χρεώ: τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει. — 226 εἰλαπίνη: εἰλαπίν' ABNQ (HPV). γάμος: γάμος γ' Q. τάδε: τόδε L. — 227 ὥστέ μοι ABDEIKLNQ.

A. C. 211 ἐνὶ, non ἐπὶ, analogia cogit scribere, cf. β 18, 27; γ 131; ν 317; θ 445; σ 181; μ 16; βαίνειν ἐνὶ νηυσὶν est navibus vehi, ἐπὶ νηυσὶν naves petere ut E 327, Λ 274 ἐπὶ νηυσὶν ἐλαύνειν, X 392 ἐπὶ νηυσὶ νέεσθαι (cf. Γ 159 ἐν νηυσὶ νέεσθαι), Θ 180 ἐπὶ νηυσὶ γίγνεσθαι. itaque iure suo Bekk. B 351 cum Veneto A ἐν restituit, v. Heyne. ad B 351; H. S. § 68, 3. — 212 πλήρης ἡ ἐμέ ἀντωνυμία· πρὸς γὰρ ἀντιδιαστολὴν παρείληπται Herodianus; haec autem lex non impedit quominus ἔμ' ἐκεῖνος scribamus. — 215 μέν τέ με Apollon. de Pron. 62 C; Scholl. O 112; δ 387; Herodianus ad Φ 159. *ἐγώ γε: veteres ἔγωγε, H. T. 231. — 218 ἔπι: οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἐπί Schol. BE. — 222 νώνυμνον F. A. Wolf. ex coniectura, vid. Kayser. l. l. 15. — 225 δαὶ Aristarchus, H. T. 220.

δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
αἴσχεα πόλλ' ὁρόων ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι.
230 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἐπεὶ ἆρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
νῦν δ' ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
235 οἳ κεῖνον μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων
ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
240 ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
οἴχετ' ἄιστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν· οὐδέ τι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
245 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσι,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἣ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν

V. L. 228 δαίννυσθαι INR. — 229 πινυτός τε DIN. μετέλθοι: μετέλθῃ DKS. — 230 ἀντίον: ἀντίος K. — 234 ἐβόλοντο DH Hesych. II, 4: ἐβούλοντο ABFIKNSV E 1414, 9. βούλοντο LMP. ἐβάλοντο E 1414, 5 H supra Q. — 235 περὶ: πέρι DGILNQ. — 236 οὔ κε: οὔτι HIN. οὐδὲ Q. — 237 ἑτάροισι: ἑτάροις D. — 238 τολύπευσἆν S. — 239 τῷ: τῷ AD. κέν οἱ: κεν ἄρ' οἱ Q. ἐποίησαν: ποίησαν DKS. — 240 ἤρατ' EM. — 242 οἴχετ' ABDIKLMNPQS Apoll. Soph. 16, 19. E οἴχεται, quod perinde est: v. ὤχετ'. — 243 οὐδέ τι ADGIKLMNQSV: v. οὐδ' ἔτι. στεναχίζω: στοναχίζω DLM. — 244 κακὰ μήδε' Q. — 246 σάμῳ AD: γρ. σάμῃ τε A m. r. D. — 247 κάτα κοιρανέουσι: κατακοιρανέουσι ABDHIKLMNPQSV. — 249 ἧδ' ABDIKLMNQ.

A. c. 234 τινὲς γράφουσιν ἐβάλοντο θεοὶ ἀντὶ τοῦ μετέβαλον Schol. EHMQ. ἐβόλοντο Aristarcho tribuo, cf. Aristonicum ad Λ 319; mecum facit Ameis. in appendice editionis suae. — 239 τῷ veteres, non τῷ, cf. H. T. 368. — 242 οἴχετ' Schol. B, quod Nicanoris esse potest. — 243 στεναχίζω: στοναχίζω, H. T. 351. — 246 Σάμῃ Aristarchus: Σάμῳ Apollodorus apud Strabonem X, p. 453. — 247 κάτα κοιρανέουσι Ptolemaeus Ascalonita, v. Schol. E 332; Ioan. Alexandr. p. 26.

250 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαραίσουσι καὶ αὐτόν.
τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
255 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
σταίη ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
260 ᾤχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρά οἱ εἴη
ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν οὔ οἱ
δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
265 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντές κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦέ καὶ οὐκί,
οἶσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
270 ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς

V. L. 250 ἕκαστος: γρ. ἔδοντες D. — 251 τάχα δέ LQ. διαραίσουσι H: ceteri διαῤῥαίσουσι cum Schol. *I* 614. — 253 ὦ: ὠ Q. — 254 δεύῃ Schol. Σ 100: δεύει M 1. m. ὅ κε: ὅ κεν ADGQV. ὅς κεν BIN. ὅς τις L. — 257 οἷόν μιν: οἷον μὲν AKS. ἐγὼ: ἐγὼν H. τὰ πρῶτα: ταπρῶτ' N. ταπρῶτ' LQ. ceteri τὰ πρῶτ' et ἐνόησα. — 259 Ἴλου: γρ. ἴλλου A m. r., ita QV. — 260 καὶ κεῖσε IN: κἀκεῖσε ABDHKMPQSV. — 261 ὄφρά οἱ ABDIKMN. — 262 ὃ B. — 263 ἐπεὶ ῥὰ ADILNQ. — 266 πάντες ἂν E, quod pro varia lectione non accipio. — 267 ἀλλ' ἤτοι: N ἀλλ' ἤδη. ἐν: ἐνὶ Schol. Z 92. — 268 ἤ κεν: εἴ κεν L. — 269 ἐνὶμμεγάροισϊ K. — 270 κε HQ: κεν ABIKLMNPV. καὶ D. — 271 ἄγε δὴ L.

A. c. 251 Aristarchus διαραίσουσι διὰ τοῦ ἑτέρου ῥ, H. T. 389. — 252 δ' ἐπαλαστήσασα libri cum Hesych. II, 134: δὲ παλαστήσασα Schol. EQV. τινὲς γράφουσι δὲ παλαστήσασα Eust. 1415, 22. — 254 δεύῃ Aristophanes. μήποτε δὲ ἄμεινον ᾖ διὰ τοῦ εῖ γράφειν Didymus. — 260 καὶ κεῖσε Aristarchus, H. T. 247. — 261 ὄφρά οἱ εἴη Aristarchus: ὄφρα δαείη Zenodotus. γρ. ἤν που ἐφεύροι Schol. HM. — 268 οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, H. T. 328. — 269 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι, H. T. 391.

320 ὄρνις δ' ὣς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὃ δὲ φρεσὶν ᾗσι νοήσας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς.
325 τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
εἵατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῦ δ' ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
330 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἷο δόμοιο,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
335 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,

V. L. 320 ἀνοπαῖα G Hesych. I, 207: ἀνόπαια ABDEHIKLNPQV Apoll. Soph. 36, 32. ἀνόπαῖα M. πανόπαια Et. Mg. 111, 22. — 322 μᾶλλον δ' ἢ L. τὸ πάροιθεν: τοπάροιθεν ILNQ. — 323 ὀίσατο ABDKL 1. m. MQ: ὀΐσσατο HL 2. m. RV Hesych. III, 190. ὠΐσσατο IN. — 324 δὲ μνηστῆρας: δ' ἐς μνηστῆρας D. — 326 ὅδ' ADILNQ. ὃ δ' K. ὅ, δ' B. — 328 ὑπερωιόθεν: M ὑπερωϊόθε, quod non displicet. — 329 sequitur in L ἐξ ποσὶν ἐκβεβαυῖα τριδάκτυλος ἐξεφαάνθη. — 330 κατεβήσετο: κατεβήσατο ABDEHIKLMNPQSV. — 331 τῇ γε: τῆδε M. — 332 ἣ δ' DIKLNQ. — 333 στῆ ῥὰ ADIKLNQ. — 335 ἄρα οἱ ADN. — 336 δακρύσασα: δακρύουσα V. θεῖον: δῖον IN. — 337 οἶδας Et. Mg. 445, 6; Cram. An. Ox. II, 448, 4; Et. Gud. 257, 21; Eust. et libri.

A. C. 320 ἀνοπαῖα Herodianus et ni fallor Heraclides: Aristarchus ἀνόπαια, alii ἀν' ὀπαῖα, in his fortasse Crates. rursus alii πανόπαια. vid. H. S. § 38, 12; Ameis. in appendice; Grashof. in dissertatione „das Fuhrwerk bei Homer" p. 32, n. 28, qui mecum consentit. — 330 κατεβήσετο (Aristarchus?): κατεβήσατο ἡ κοινή, v. H. T. 214. — 332 ὅτε δὴ Pamphilus: ὁτεδὴ Aristarchus, H. T. 327. — 337 τῷ οἶδας οὐκ ἐχρήσατο ὁ ποιητής, Ζηνόδοτος γράφει ᾔδεις, καὶ Ἀρίσταρχος (M Ἀρίσταρχος δὲ) οὐ δυσχεραίνει τῇ γραφῇ· ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν ποιήσεων ἐχρήσατο τῷ οἶδας· διὸ καὶ σημειωτέον τὸν στίχον Schol. HM. Si Aristarchus Zenodoti scripturam non improbavit, in editione eius ferri non poterat ᾔδεις, quam imperfecti formam Aristarchus omnino non admisit, sed ᾔδης. Ipse Aristarchus quid scripserit non liquet; nam diple, quam *A* 85 propter οἶσθα posuit, quia hac sola forma utitur poeta (λέγει διὰ παντός), οἶδας pro Aristarchea lectione agnosci vetat. Si vero cum M Ἀρίσταρχος δὲ scribas, verba ἐν οὐδενὶ κτλ. omni carent sensu. Corruptum Aristonici scholium restitui potest si scribitur σημειωτέον τὸν στίχον· ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν ποιήσεων ἐχρήσατο τῷ οἶδας. Ζηνόδοτος — γραφῇ. Conf. Kayser. in Philol. XVII, p. 714. H. T. 320.

ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ
340 οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
345 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ.
350 τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
355 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσῑ μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
360 ἣ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει·

V. L. 338 ἀοιδοὶ et supra οὐς D. ἀοιδὸν K. — 339 ἕν γέ: ἕν τε Q. — 340 ἀπόπαυε BGS. ἀποπαύε P. ἀποπαῦ' H. — 341 ἥτέ μοι ADIKN. αἰὲν ἐνὶ R. — 346 τί τ' ἄρα φθονέεις: τί τ' ἄρ αὖ φθονέεις A(ἄρ')DLM. τί τ' ἄρ φθονέεις I. τί τ' ἄρ ἂν φθονέεις K. τί τ' ἄρ ἂν φθονέῃς PS. — 347 ὄρνυται: γρ. ὀτρύνεται A, ita B in textu. ὤρνυτ' DL. ὤρνυτο M. οὔ νυ τ' DILNQ. οὐ δὴ E. — 349 ἑκάστοις AV. γρ. ἑκάστῳ A. — 351 ἐπικλείουσ': ἐπιφρονέουσιν Plato Rep. IV, 424 B, cf. Hesych. II, 175. — 352 ἥ τις Apoll. Soph. 26, 15: ἥ κεν E. ἀκουόντεσσι: ἀειδόντεσσι Plato Rep. IV, 424 B. — 353 ἀΐειν et supra ἀκούειν D. — 356 σ' αὐτῆς: σαυτῆς Et. Mg. 370, 11; Hesychius III, 184 ABEHILMNPQV. σαυτῆς D. — 359 οἴκοις D. — 360 οἴκονδε ADL. οἴκων δὲ B. οἴκονδ' ἐβεβήκει IMNQ.

A. c. 344 Schol. δ 746 περιττὸς ὁ στίχος. Aristonicus ad *I* 395 ἡ διπλῆ, ὅτι τὴν Θετταλίαν οὕτως λέγει μόνην, τὴν δὲ ὅλην ἤπειρον οὐκ οἶδεν οὕτως καλουμένην· νόθα οὖν ἐκεῖνα „ἐγχείῃ δ' ἑκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς" (B 530), καὶ „καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος" (α 344; δ 726, 816). — 346 φθονέεις: φρονέεις Schol. EM. — 356—359 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ· ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γραφαῖς οὐδ' ἦσαν. praeter obelos etiam asterisci appicti erant; ὀρθῶς Z 490; φ 350. —

παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρά οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
365 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
370 ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
ἠῶθεν δ' ἀγορὴν δὲ καθεζώμεσθα κιόντες
πάντες, ἵν' ὔμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
ἔξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
375 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὔμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
380 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
ὣς ἔφαθ'; οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ

V. L. 363 ὄφρά οἱ ADEIN. — 364 βλεφάροισι βάλε: βλεφάροις ἔβαλεν E. — 365 ἀνὰμμέγαρα S. ἀναμμέγαρα P. — 369 δαινυύμενοι IN. μὴ δὲ ABDIKLMN. — 370 τόδε AF: τόδε γε H. τόγε BDEGIKLMNPQRSV. — 371 θεοῖς: θεῷ V. ἐναλίγκιος: ἐναλίγγιος I. — 372 ἀγορὴν δὲ BD. ἀγορὴν δε A. — 373 ὕμιν IN. ὔμμιν M. ὕμμιν AB. ὔμμιν LV: v. ὑμῖν cum EHKPQ. — 374 ἐξιέναι: ἐξιέμεν L. — 376 ὕμιν Et. Mg. 432, 36; Cram. Epim. 188, 1. ὔμμιν M. ὕμμιν ABKPQV. ὑμῖν EHILN. ὑμῖν ἢ ὔμμιν E 1424, 27. — 377 ὀλέσθαι DEGHKLM: ὀλέσσαι AINPQV. ὀλέσσε B. — 379 ποτε AKPSV. γρ. ποθι A m. r. δῶσι ABD ex corr. E 1424, 34 GIKLMNPQV. δώσει D 1. m. E 1424, 27 H. — 380 γρ. νήποιν' οἵ κεν A, ita B in t. ἔντοσθεν: ἔκτοσθεν M 2. m. — 381 οἵδ' ADILN. 381, 382 omittit K. — 383 αὖτ': αὖ BDM. — 384 διδάσκουσι ABIMNQV.

A. c. 370 τόδε conf. ι 3, ubi l. in hac scriptura consentiunt. — 371 αὐδήν: alii αὐδῇ teste Strabone p. 648. — 373 ἀπηλεγέως: ἀνηλεγέως Herodianus, H. T. 198. — 376 ὕμιν: ὑμιν Schol. Α 147. — 379 δικῶς αἴκε καὶ εἴκε· αἱ δὲ χαριέστεραι διὰ τοῦ ᾱ Didymus. δῷσι: δῶσι Zoilus et Chrysippus, v. Herod. Il. Pros. Α 129; Hesych. I, 550.

385 ὑψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῇ πατρώιόν ἐστι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττί κεν εἴπω;
390 καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
ἦ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
ἀλλ' ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι
395 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμώων, οὓς μοι λήισσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ηὔδα·
400 Τηλέμαχ', ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὅ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τίς σ' ἀέκοντα βίηφι

V. L. 386 μὴ σέ γ' ἐν: μή σε γ' ἐν L. μὴ δ' ἐσ' ἐν B. — 387 γενεῇ: γενεὴν H. γενεῇ Q. — 388 ἀντίον ηὔδα: ἤρχ' ἀγορεύειν KS. — 389 ἦ καί μοι νεμεσήσεαι: εἰ καί E. εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι ABDHPQV. εἴπερ μοι καὶ ἀγάσεται KS. εἴπερ μοι ἀγάσσεαι MN p. ras. εἴποιμι καὶ ἀγάσσεαι I. εἴπερ μοι ἀγάσαιο L. — 390 τοῦτ' ἐθέλοιμι: τοῦτο θέλοιμι Q. — 391 ἦ: ἢ ADIKLNQ. φῆς E: φῆς AGHIKLMNPQV. φῆς B. φῆς D. — 392 γάρ τι: γάρ τε Q. — 397 ἐγὼ E 1425, 45 NQ: ἐγὼν E 1425, 51, ceteri. — 398 δμώων L. λήισσατο: λῃΐσατο ABEHIKLMNQ. — 402 ἔχοις: ἔχεις L. δώμασι σοῖσιν AMV: δώμασιν οἶσιν BDEHKLNPQS. ἀνάσσεις ABKLS. ἀνάσσοις DQ. — 403 ὅγ': ὅδ' AQ. ὦδ' V. ἔλθοι: ἔλθῃ Q. ἔλθοι D. ὅστίς σ' L. σ' omittunt BDIKNSV. βίηφι: βίηφι M. γρ. βίηται cod. Palatinus.

A. c. 386 ἀμφιάλῳ: veteres ἀμφιᾶλῳ, H. T. 416. — 389 lectionem ab Eustathio prolatam non recepissem, nisi Schol. HM auctoritate niteretur. — 391 ἦ φῆς: περισπαστέον· ἢ (Cod. ἢ) ἄρα λέγεις Schol. M. φῆς Aristarchus, Alexio, Herodianus, ἡ παράδοσις: φῆς Apoll. Dyscolus, H. T. 374. — 396 τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσι Aristonicus ad Φ 126. — 397 ἐγὼ Bekk. 2 restituit, antiquam servans scripturam; nusquam enim ἐγώ in fine ν̄ assumit, nisi subsequitur verbum a vocali incipiens; sed nos ultra Alexandrinorum recensiones non regredi constituimus. — 398 λήισσατο: in his formis σ̄ geminari solet, si correptum habent ῑ (κομίσσατο, ἐρίσσειεν, ἐτειχίσσαντο); si productum (ὁίσατο, τίσασθαι, κλῃΐσαι) non duplicatur: librorum auctoritas in hac re non magni est facienda. — 402 δώμασιν οἶσιν defendit Ameis. — 403 βίηφι Aristarchus, H. T. 411.

ὑψηλὸς δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδνὰ ἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσι,
πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν,
ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
εὐνῇ δ' οὔ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
δμῳάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
ὤιξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
ἣ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
ἔνθ' ὅ γε παννύχιος κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ
βούλευε φρεσὶν ᾗσιν ὁδόν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,

V. L. 428 ἄρ DILN. τῶδ' ἅμα KS. *κεδνὰ ἰδυῖα: l. κέδν' εἰδυῖα. — 431 δ' ἔδωκεν: δὲ δῶκεν Q. — 433 οὔ ποτ' ἔμικτο: οὔπω μέμικτο L. — 435 δμῳάων L: ceteri δμωάων. — 436 ὤιξεν: ὤϊξε ADMRV. ὤϊξαν Q. — 438 γραίης: γρηὸς ABDLV Et. Mg. 649, 45. γρ. γραίης cod. Palatinus. — 440 ἀγκρεμάσασα: ἐγκρεμάσασα BFGH ex em. ILNQ. ἐκκρεμάσασα V. παρὰ: περὶ IV. τρητοῖσι A ex corr. BDGHIKLMNPQRSV: τρητοῖς E. λέχεσσι ADKMQRS. λεχέεσσι BHLN. λεχέεσι IV. λεχέεσιν E. — 441 ἐπέρυσσε: ἐπέρυσε ELMQ. ἐπέρεισε D. ἐπέρεῖσε V. — 442 ἐτάνυσεν BEIKLNP.

A. C. 428 κεδνὰ ἰδυῖα fortasse Aristarchus, vid. H. T. 286. antiqua scriptura hiatus causa mutata esse videtur. — 429 Ὦπος περισπαστέον, conf. Eust. 1427, 57; Apoll. Soph. 171, 17; Hesych. IV, 327.

VARIA LECTIO. 2 ὤρνυτ': ὄρνυτ' B. ἄρ DILMNQ. — 3 περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος D.

ADNOTATIO CRITICA. 2 ὤρνυτο ὡς ὤχθησαν (*A* 570) Schol. MS.

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
5 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
10 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο·
ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
15 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρία ᾔδη.
καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
20 ἐν σπῆι γλαφυρῷ, πύματον δ' ὁπλίσσατο δόρπον.
τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὃ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώια ἔργα·
ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

V. L. 4 ὑπὸ: ὑπαὶ A ex cor. DGLQ. πέδιλλα L. πέδηλα Q. πέδειλα Hesych. III, 295, sed 296 πέδιλα. hunc vs. sequitur in D ἀμφὶ δ' ἄρ ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον. — 5 θαλάμοιο: μεγάροιο GM. ἐναλίγγιος IN. — 6 κέλευσε: κέλευε HILNV. — 7 κάρη κομόωντας M: ceteri καρηκομόωντας. — 9 *τε γένοντο: l. τ' ἐγένοντο. — 11 τῷ γε: τῷδε MQ. τῷδε V. δύω κύνες ἀργοὶ Et. Mg. 136, 3 ABDIKMNPQSV: v. κύνες πόδας ἀργοί. — 12 τῷ γε: τῷδε N. κατέχευσεν S. — 16 ᾔδη: ᾔδει E 1382, 3. ᾔδει D. ᾔδη BLQ. — 18 ἐνὶ: ἐπὶ B. — 20 πύματον: γρ. πύματος A m. r. ὁπλίσατο Q: ὠπλίσατο A 1. m. DIKNSV, ceteri ὠπλίσσατο. — 21 ὃ L. — 23 ὧς: l. ὡς. — 24 τοῦ ABMQV: τοῖς DH 2. m. IKLNPS. τοὺς H 1. m. ὅγε: ὅδε Q. δάκρυ χέων: l. δακρυχέων sub uno accentu. M δακρυχέων.

A. c. 7, 8 οὐδὲν μὲν ἀντιπράττουσιν οἱ στίχοι πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, οἰκειότερον δὲ μᾶλλόν εἰσιν ἐν Ἰλιάδι (B 51, 52). — 11 Τηλέμαχος διὰ τὸ ἀσφαλέστερον καὶ τὴν ἐπήρειαν δύο (κύνας) ἐκτήσατο Schol. M. — 12 ᾔδη Aristarchus, H. T. 271. — 19, 20 ἀθετοῦνται οἱ δύο στίχοι καὶ ὀβελίζονται Schol. Vind. 56. — 20 ὁπλίσσατο Aristarchus: v. ὠπλίσσατο, H. T. 424. — 22 διχῶς Ἀρίσταρχος δύο δ' ἄλλοι ἔχον καὶ δύο δ' αἰὲν ἔχον Didymus. — 23 περισπαστέον τὸ ὧς Herodianus, cf. α 6. — 24 τινὲς τοὺς ὅγε (τοῦ?) Schol. H. δάκρυ χέων: Schol. BLV ad A 357 τὸ δακρυχέων ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον· δακρυπλώειν γάρ πού φησιν (τ 122).

25 κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω·
οὔτέ ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορὴ γένετ' οὔτε θόωκος,
ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσί.
νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει
ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
30 ἤέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
ἥν χ' ἥμιν σάφα εἴποι, ὅ τε πρότερός γε πύθοιτο;
ἤέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἠδ' ἀγορεύει;
ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθέ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
35 ὣς φάτο, χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν,
στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
κῆρυξ Πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
40 ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνήρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτός,
ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
οὔτέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
ἥν χ' ὕμιν σάφα εἴπω, ὅ τε πρότερός γε πυθοίμην,
οὔτέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
45 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὰ ἔμπεσεν οἴκῳ
δοιά. τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
τοίσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν·

V. L. 26 οὔτέ ποθ' A 1. m.: οὐδέ ποθ' A ex corr. EILMNQSV, ceteri οὔτε ποθ'. οὐδὲ θόωκος EQ Schol. α 284. — 27 ἐνὶ: ἐπὶ D. — 28 ἵκει: ἥκει D. ἱκάνει B. — 30 ἤέ: libri ἠέ. ἔκλυεν: ἔκλυον H. — 31 ἥμιν: l. ἡμῖν. εἴποι: εἴπῃ QSV. ὅτε: γρ. καὶ ὅτι H. — 32 ἤέ τι: l. ἠέ τι. GKM ἢ ἔτι. πιφαύσκεται: πιφάσκεται DGIMNV. — 33 εἴθέ οἱ ADINQ. — 34 τελέσειεν ὅ τι: τελέσει, ὅτι περ L. — 36 ἄρ KLMQ. ἄρα τι δὴν B. — 38 κήρυξ Q. ἥρως Schol. Ψ 568. — 40 τάχα: μάλα A 1. m. FG. γρ. τάδ' εἴσεαι αὐτός ἢ τάχα γρ. A m. r. — 41 ἤγειρα Porphyr. ad Θ 2: ἤγειρε IN. ἤγειρεν G. γρ. καὶ ἤγειρεν M. — 42 οὔτέ τιν' IKLN. οὔτέ τιν' D. — 43 *ὕμιν: BIN ὕμμιν, cet. ὑμῖν. ὅτε: ὅτι G. — 44 οὔτέ τι INQ. οὔτέ τι D. οὐδέ τι S. πιφαύσκομαι: πιφάσκομαι DIMNQV. οὐδ': ἠδ' MQ. — 45 κακὰ: l. κακὸν. — 46 ὑμῖν: ὑμίν B. — 47 τοίσδεσσιν: τοῖσδεσσῖν A ex corr. τοῖσδεσσῖ EIKN. τοισδέσσι M. τοῖσδεσιν B. τοῖσδεσῖ L.

A. c. 26 ποθ': Aristarchus πω. — 30, 32 ἤέ: οὗτοι μὲν (ἠὲ — ἢ v. 29) ἐγκλίνονται διαζευκτικοὶ ὄντες, οἱ δὲ ἑξῆς περισπῶνται· ἐρωτηματικοὶ γάρ Herodianus, H. T. 265. — 31 ἥμιν: ἀπόλυτος ἡ ἀντωνυμία· διὸ τὴν προτέραν ὀξυντέον Herodianus, H. T. 275. — 33 ἡ στιγμὴ εἰς τὸ εἶναι. εἰς τὸ ὀνήμενος λείπει τὸ εἴη Schol. BVind. 56 ex Nicanore. — 41 ἤγειρα: ἤγειρε Zenodotus. — 42 ἔκλυον: γελοίως γράφει Ζηνόδοτος ἤιον, ἀπὸ τοῦ ἀίειν, ὅ ἐστιν ἀκούειν Schol. HM. — 45 κακὰ Aristophanes: κακὸν Aristarchus. — 46 Ἀρίσταρχος τὸ δοιὰ ἀντὶ τοῦ διχῶς.

νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
πάγχυ διαραίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
50 μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
55 οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
60 ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς
οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
65 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·

V. L. 48 τάχα Hesych. III, 184: κακὸν D. — 49 διαραίσει: l. διαῤῥαίσει. ἀποπάμπαν DINQ. — 52 *ἀπερίγασι: l. ἀπεῤῥίγασι. — 53 ὅς κ' BHINPS: γρ. ὥς H, ita ADKLMQV. ἐεδνώσαιτο: ἐεδνώσαιτο EKM Schol. E 158. — 54 δοίη: δώῃ ADKPQS. κ' ἐθέλοι: κ' ἐθέλῃ BEPS. κε θέλῃ DKQ. κ' ἐθέλοιη H. i. e. ἐθέλοιῃ. ἔλθοι: ἔλθῃ EKPQS. ἔλθοιῃ D. — 55 οἳ δ' DILNQ. ἡμέτερον AD 2. m.: ἡμετέρου D 1. m. GHIKMNQSV Schol. β 70. ἡμετέρους BG in marg. L. γρ. ἡμετέρους A m. rec. — 57 εἰλαπινάζουσι AEIMNQ. — 59 οἷος ὀδυσσεύς, ὅς κεν ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμύναι Q. — 60 δ' οὔ νυ τοι BDGM. οὔ τι νυ L. ἦ καὶ INS. — 62 ἀμυνοίμην D. — 63 τετεύχαται: τετεύχεται BD. οὐδ' ἔτι: οὐδέ τί AIKLN. — 66 δ' om. BD. — 67 καταστρέψωσιν Q. — 69 ἠμὲν — ἠδὲ Schol. T 4: ἠμὲν — ἠδε B.

A. c. 49 διαραίσει Aristarchus, v. α 251. — 50 ἐπέχραον: Aristophanes ἐπέχρων. — 51 Ἀριστοφάνης προστίθησιν „ἄλλοι θ', οἳ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ", οὐκ ὀρθῶς Didymus. — 55 ἡμέτερον: ἡμετέρου Aristarchi videtur, cf. Schol. M, Schol. η 310; Kayser. in Philol. IX, p. 310; Bekker. „Homerische Blätter" p. 76; Ameis. in appendice. — 60 ἦ καὶ: οἱ μὲν γράφουσι περισπωμένως, οἱ δὲ ὀξυτόνως· καλῶς δὲ ἔχουσι καὶ τὰ δύο ex Herodiano.

70 σχέσθε φίλοι, καί μ' οἷον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
75 ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε.
εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
80 ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε·
85 Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὔ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι περὶ κέρδεα οἶδεν.
ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
90 ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ
ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
ἣ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,

V. L. 71 μή που τι ADHINQ. — 72 ἔρεξε E. — 73 ἀποτινύμενοι: ἀποτιννύμενοι A 2. m. DHLMQV. — 74 ὀτρύναντες F. — 76 φάγητε G. — 77 προτιπτυσσοίμεθα BHL. — 85 ἔειπες: ἔειπας IKM 1. m. NS Schol. α 284. Eust. 1435, 62 τὸ δὲ ἔειπες ἔχει τις γράψαι καὶ ἔειπας. — 86 ἐθέλοις BDHIKLMN: ἐθέλεις AEGQV. δέ κε Apoll. Soph. 36, 18: δὲ καὶ H. — 87 οὔτι: οὔτοι L. Ἀχαιῶν: ἀχέων IKNPS. — 88 ἥ τοι: ἥ τις L. περὶ KM: πέρι AEL. περι BDINQ. — 91 μέν ῥ': κέν τ' IN. — 93 ἣ δὲ: ἠδὲ IN. μερμήριξε EH in marg. KLMQ: μερμήριζε BDHIN. μερμήριξε A. — 94 ἐνὶμμεγάροισιν H.

A. c. 70 Aristarchus καί: μή Aristophanes. — 71 μή πού τι Ptol. Ascalonita: μή που τι Herodianus, H. T. 415. — 77 προτιπτυσσοίμεθα, μετὰ τοῦ ῥ Schol. HMQ. — 81 δάκρυ' ἀναπρήσας: δάκρυα θερμὰ χέων Zenodotus. — 87 Ἀχαιῶν: γρ. καὶ ἀχέων· ἡ ὀξεῖα παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνει Schol. M. — 88 οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν περί· ἔστι γὰρ περίοιδεν Herodianus. πέρι Ptolemaeus Pindario, H. T. 337. — 94 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. ἔστι καὶ δι' ἑνὸς μ̄ Schol. Vind. 56.

95 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον, εἰς ὅ τέ κέν μιν
100 μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
105 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἤδη,
καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
110 ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι

V. L. 97 εἰς ὅ κε L: ceteri εἰσόκε. φᾶρος: φάρος ADKNQ. — 98 μεταμώνια ADQ: μεταμώλια BEIKLMN. μεταμώνιᾶ HV. γρ. μεταμώλια ἢ μεταμώνια Palatinus. — 99 εἰς ὅτε: εἰσότε ADILMN. εἰς ὅγε G in marg. — 100 τανηλεγέως BL. — 101 μή τις μοι ADIKLMNQ. — 102 *κῆται: κεῖται libri et Eustathius. — 104 ἔνθα καὶ: ἔνθα κεν D. — 105 νύκτας: γρ. νύκτωρ H, ita N in t. ἀλλύεσκεν: ἀλύεσκεν KPS. ἀλύεσκεν A. ἐπὴν ABDEHKLMPQSV: ἐπεὶ IN. παραθεῖτο: παραθείη E 1436, 18. — 106 ἔπειθε δόλω καὶ ἔληθεν Ἀχαιούς IN. — 107 add. AV μηνῶν φθινόντων περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη. — 108 ἤδει A. ἤδη LQ. — 109 τήν γ': τήν δ' IN. ἀλλύουσαν: ἀλύουσαν BKPS. — 111 ὑποκρίνονται Apoll. Soph. 160, 2: ἀποκρίνονται BL.

A. c. 97 εἰς ὅ κε, non εἴσοκε, veteres, H. T. 243. — 98 μεταμώνια Apio teste Apoll. Soph. 112, 3. maior pars librorum μεταμώλια, quod pro Attica forma accipiunt et interpretantur ἐπιμελείας ἄξια, vid. Schol. Apoll. Rhod. I, 491; Zonar. Lex. 1349 cum nota Tittmanni; Eust. 483, 5; 1436, 58. μεταμώνιος legitur etiam apud Aristoph. Pac. 117; Theocr. XXII, 180; Apoll. Rhod. I, 491; Pind. Ol. XII, 6; Pyth. III, 23. — 102 σπείρου: Et. Mg. 723, 37 γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ῑ, ὤφειλε δὲ διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ῑ, cf. Cram. An. Ox. II, 258, 10. κῆται Wolfii correctura. — 105 ἀλλύεσκεν: ἀνλύεσκεν Aristarchus? vid. Schol. τ 150; H. T. 394. — 106 τρίετες: alios δίετες et 107 δὴ τρίτον pro τέτρατον scripsisse testatur Aristonicus ad v. 89 et 107. — 108 ἤδη Aristarchus. — 109 ἀλλύουσαν: ἀνλύουσαν, cf. 105. — 111 Aristarchus εἰδῇς: Tyrannio εἴδῃς et 112 εἴδωσι, H. T. 238.

τῷ ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
115 εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἃ οἱ περὶ δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργά τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἷ' οὔ πώ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἳ πάρος ἦσαν ἐυπλοκάμιδες Ἀχαιαί,
120 Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε ἐυστέφανός τε Μυκήνη·
τάων οὔ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελόπειῃ
ἤδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρά κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅν τινά οἱ νῦν
125 ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτέ πῃ ἄλλῃ,
πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
130 Ἀντίνο', οὔ πως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι
ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,

V. L. 114 αὐτῇ: γρ. αὐτῷ A m. r. — 115 εἰ δ' ἔτ': εἰ δέ τ' ABHIK LMN 1. m. S. ἀνιήσει γε: ἀνίησί γε D. ἀνίησιν γε P. ἀνιήσειε H. γρ. καὶ εἰ δέ τ' ἀνίησιν Ambros. E. — 116 ἀνὰ θυμόν: ἐνὶ θυμῷ IN. περὶ GM: πέρι ALN. περι BDIK. περιδῶκεν E. — 118 οὔ πώ τιν' ILN: ceteri οὔπω τιν'. — 119 ἐυπλοκάμιδες: εὐπλοκάμιδες KS. εὐπλοκαμίδες BM. ἐϋπλοκαμίδες Q. ἐϋπλοκαμῖδες AEILN. ἐυπλοκαμῖδες D, qui praeter acutum etiam circumflexum supra ῑ habet. — 120 ἐϋστέφανός KQV Schol. Nicandri Alex. 103; Apoll. Soph. 144, 24: ἐϋπλόκαμός ABDEHILMNPS. γρ. ἐϋστέφανος AHM. — 122 ἤδη L. ἤδη Q. γρ. ἤδει A m. r. — 124 ὄφρά κε ADELMQ. κ' ἐκείνη KS. — 125 αὐτῇ EMQ(HV): ἀὐτῇ A. αὐτῆς BDGIKLNS. — 126 ποθὴν: ποθὴ D. — 127 ἡμεῖς γ' D. οὔτέ πῃ ADLMNQ. — 130 ἔστι: ἐστὶ ABDEKLMN.

A. c. 114 ὅτεῳ: alii ὁτεῷ, cf. Schol. κ 39. — 116 ἃ: τίνες ὅ οἱ H, quod quamvis placeat contra librorum auctoritatem recipere nolebam. περὶ: πέρι cf. 88. — 118 οὔ πώ τιν' Ptol. Ascalonita: οὔ πω τιν' Herodianus, H. T. 415. — 119 ἐυπλοκάμιδες Scholl. B 175; I 571; Eust. 1437, 54: ἐυπλοκαμῖδες τὰ φαῦλα τῶν ἀντιγράφων teste Eust. 1437, 52. — 123 βίοτόν τε τεὸν: βίοτός τε τεὸς Aristophanes. Schol. MQ Ἀριστοφάνης βίοτός (om. M) τε τεὸς ἢ οἱ (M ἤοι) μνηστῆρες ἔδονται. Corruptum hoc scholium, in quo emendando frustra elaborarunt viri docti, facili correctura potest sanari; est enim conflatum e duabus adnotationibus, altera Didymi „Ἀριστοφάνης βίοτός τε τεός", altera commentatoris cuiusdam „ἔδονται: ἤγουν οἱ μνηστῆρες". errant, qui alios βιοτοῖο τεοῦ μνηστῆρες ἔδονται scripsisse putant. — 125 αὐτῇ: αὐτῇ Ptolem. Ascalonita, cf. Apoll. de Pron. 101 B. αὐτῆς Apoll. de Pron. 101, 102; de Synt. 141, 142. — 126 ποθή Apollon. cf. de Pron. 101 C δέον ποιεῖν ποθὴν σὺν τῷ ν. — 130 veteres ἀἔκουσαν, H. T. 418.

ζώει ὅ γ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴ κ' αὐτὸς ἐγὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
135 δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' ἐρινῦς
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὣς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας
140 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὔμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
145 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
ὣς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
150 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πυκνά,
ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·

V. L. 132 ἀποτίννειν L. — 133 ἐγὼν ABFGIMNV: ἑκὼν A supra EG in marg. HKLM supra PQS. γρ. ἐγὼν HL. — 134 δ' ὁ δαίμων V. — 135 ἐρινῦς: ἐρϊννῦς ADEHIKLMNPQV. — 137 ὣς DIM 1. m. NQ. — 141 ὔμιν BKMS Et. Mg. 432, 36. ὔμμιν G: ceteri ὑμῖν. δοκέει: N δικ||||||ει et in marg. γρ. δοκέει ὃ καὶ ἄμεινον. super δικ||||||ει est glossa δίκαιον φαίνεται. — 142 ὀλέσθαι: ὀλέσσαι ABIMNPQV. ὀλέσαι FK. — 144 ποθι: ποτε ABDG. πόθι ποτε H. δῷσι: δώσει BHSV. — 147 πέτεσθαι: γρ. φέρεσθαι A, ita B in t. — 149 πλησίω: πλησίον KPQS. — 151 τιναξάσθην: τιναξέσθην ADLMQ. τιναξέσθην V. τιναζέσθην B. πυκνά ABGHIKMNPQS: v. πολλά. — 152 ἐς δ' ἱκέτην: γρ. ἐς δ' ἰδέτην M.

A. c. 133 αὐτὸς ἐγὼν cf. χ 154; ω 321: αὐτὸς ἑκὼν, v. δ 649; 434. non assentior Ameisio, qui libros ἐγὼν exhibentes inferiore loco esse affirmat. — 137 ἀθετεῖται μὲν ὑπὸ Ἀριστάρχου, στικτέον δὲ ὅμως μετὰ τὸ ἔσσεται, ἵνα τὸ ὣς κέηται ἀντὶ τοῦ οὕτως Nicanor. — 141 ὔμιν Schol. A 147, cf. ad α 376. — 144 αἴ κέ et εἴκέ διχῶς, vid. α 379. — 146 τῷ: alii τώ, cf. Schol. HQS τινὲς τὸ τώ περισπῶσιν ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου ἀκούοντες. Schol. Vind. 56 τὸ τῷ περισπαστέον. — 147 veteres προέηκε, H. T. 418. — 148 τὸ εἴως ἀντὶ τοῦ τέως Schol. HMS. ita etiam A ex c. BDHMQV cum Schol. A 193, non ἕως. εἴως ferri posset si omitteretur μὲν cum L. — 150 ὅτε δὴ: ὁτεδὴ Aristarchus. — 152 ὄσσοντο: ἐν τῇ Ῥιανοῦ ἔσσατο (Porson. ὄσσαντο) ἀντὶ τοῦ ὄσσαν καὶ κληδόνα ἐποίουν Didymus.

δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
δεξιὼ ἤιξαν διά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
155 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν, ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
160 ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω·
μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω.
τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
165 ἐγγὺς ἐὼν τοίσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώιόν ἐστιν.
170 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' ἐὺ εἰδώς·
καὶ γὰρ κείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα
ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἑταίρους,

V. L. 156 ὥρμηναν: ὥρμαινον K. ἔμελλον: ἔμελλεν DGH 1. m. IKLNS. ἔμελλε AV. — 157 ἀλιθέρσης A 1. m. BIKMNQ 1. m.: v. Ἀλιθέρσης. — 158 ὃ ADIKLNQ. — 159 omitt. I. — 160 ὅ σφιν: ὅς σφιν AKL Hesych. III, 228. ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων ADFGKLMQRS. ceteri ἐὐφρονέων coniunctim. — 162 πιφαυσκόμενος: πιφασκόμενος BDGINQV. — 165 τοίσδεσσι: τοῖσδεσσι ALMQ(HPV). τοῖσδεσι K. τοῖσδέσσι BD. — 167 Ἰθάκην — 168 φραζώμεσθ' om. Q. — 168 οἳ δὲ M Schol. β 241: ἠδὲ ABDHIKLNPQSV Scholl. α 284; K 167. — 169 τό κεν ἡμιν ἄφαρ πολὺ λώϊον? Schol. A 349. λώϊον ἔσται IN. — 170 ἀπείρητος Hesych. I, 231: ἀπειρήτως AB sup. D s. IL. ἀπειρητῶς N. μαντεύομαι: μαντεύσομαι ABDEHIKLMNPQSV. — 171 κείνῳ: ἐκείνῳ BDEHKLMNPV. — 172 ὅτε: ὅτ' ἐς L. ὅτ' εἰς D. εἰσανέβαινον: εἰς ἀνέβαινον AM. ἐπ' ἀνέβαινον G. — 174 φῆν· φὴν BDILN. ἄπο: ἀπὸ ILMQ. ἀπο BDKN.

A. c. 153 παρειὰς: παρειά? H. T. 332. — 154 αὐτῶν: αὖτως vel αὕτως Aristophanes, non οὕτως ut libri, vel αὔτις, quod Cobet. coniecerat. — 156 ἔμελλον Aristarchus, non ἔμελλεν. διὰ τοῦ ο· τοῦτο γὰρ Ὁμήρῳ σύνηθες Aristonicus. — 157 τὸ Ἀλιθέρσης ψιλωτέον εἰς ἰδιότητα τοῦ ὀνόματος Schol. EM. — 160 ὅ σφιν Aristarchus, H. T. 326. — 170 αἱ χαριέστεραι μαντεύομαι Didymus. — 171 κείνῳ Aristarchus, H. T. 248.

175 ἄγνωστον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ηὔδα·
ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε δὴ μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
οἴκαδ' ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
180 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
φοιτῶσ' οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὤλετο τῆλ', ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
ὤφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες.
185 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴ κε πόρῃσιν.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
190 αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
[πρῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·]
σοὶ δὲ γέρον θωὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ' ἐνὶ θυμῷ
τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
195 μητέρ' ἑὴν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.

V. L. 176 τὰ δὲ: τάδε DILMN. — 178 ἄγε δὴ DEGIKLMNPQRSV: νῦν ABH. — 179 μή που τι ADEILNQ. — 181 δέ τε: δέ τι L. — 182 οὐδέ τε: οὐδέ τι AL. — 183 ὡς: ὧς L. καταφθίσθαι: καταφθεῖσθαι BDKPS. — 189 παρφάμενος γ' A. ἐποτρύνῃς: ἐποτρύνεις ABHIN. ἐποτρύνεις S. — 190 μέν οἱ: μέν σοι KPS. ἀνιηρώτερον D. — 191 omittunt BEIKNS. D habet in margine m. rec. scr. εἵνεκα τῶνδε: τῶν γε GH. οἷος ἀπ' ἄλλων APQV. in marg. M πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι οἱ οὔτι δυνήσεαι τειω χέρεσσιν et 2. m. οἷος ἀπ' ἄλλων, quae τειω χέρεσσιν erasit. — 192 ἐπιθήσομεν: Apoll. Soph. 73, 14. γρ. ἐπιθήσομαι H. ita AKLPS. — 193 ἀσχάλλῃς: ἀσχάλλοις AEV. — 195 μητέρ' ἑὴν: μητέρα ἣν ABEHIKMNPQSV non male.

A. c. 180 ἀμείνων: γρ. ἀμείνω χωρὶς τοῦ ν̄, ὅπερ καὶ κάλλιον Schol. H, v. H. T. 302. — 182 φοιτῶσ': τινὲς πωτῶντ' Schol. MQS. οὐδέ τε: ὁ τέ σύνδεσμος περισσός Aristonicus. ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις γράφεται οὐδέ τι Didymus. — 183 ὡς, non ὧς, Nicanor. — 185 ἀνίείης Hellanicus: alii ἀνίείης, cf. Apoll. Soph. 32, 14. — 197 ἕπεσθαι: ἔσεσθαι, vid. α 278.

οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀίομαι υἷας Ἀχαιῶν
μνηστύος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης,
200 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ γεραιὲ
μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἶσα
ἔσσεται, ὄφρά κεν ἥ γε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
205 ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
210 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω·
ἤδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
215 νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν ἢ ὅσσαν ἀκούσω
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·

V. L. 198 *παύσεσθαι: παύσασθαι ADEILMN. παύσᾶσθαι H. παύεσθαι B. παύεσθαι KPSV. — 202 δ' ἔτι: δέ τι IN 1. m. — 203 χρήματα: κτήματα V. — 204 ὄφρά κεν ABILN. ἥ γε: ἥδε DL. — 205 ποτιδέγμενοι: προτιδέγμενοι ABKQS. — 206 τῆς, ἀρετῆς IN. — 210 οὐχ': οὐδ' Schol. α 284. — 211 τὰ H 1. m.: τάγ' AH ex em. KS Schol. α 284. τάδ' DGILMNQ. ταδ' B. — 213 οἵ κε μοι Q. κέλευθον: κέλευθα L. — 214 ἠμαθόεντα: ἠμαθόεσσαν D. — 214—223 diplas in M habent adpictas, quae h. l. obelorum vice fungi videntur, ut alibi alia signa, cf. H. T. 105. — 216 ἤν τις μοι Q. βροτῶν: θεῶν DL. — 218 omitt. Q.

A. c. 198 παύσεσθαι Wolf. ex coniectura, nam is qui in H ε supra scripsit, non tam παύσεσθαι, quod nullus codex exhibet, quam παύεσθαι dare volebat. — 206 τῆς ἀρετῆς: Ἀρίσταρχος λείπειν φησὶν τὸ ἄρθρον, ἵν' ᾖ τῆς ταύτης ἀρετῆς. Ἀριστοφάνης δὲ ὑπώπτευε τὸν στίχον, νεωτερικὸν λέγων ὄνομα τὸ τῆς ἀρετῆς· πιθανὸν δὲ συναθετεῖν αὐτῷ καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν μετ' αὐτόν Schol. HMQR. — 209 ἀγαυοί: γρ. ἀγανοί (quae lectio in libris passim occurrit)· οἱ δὲ Ἀχαιοί Schol. H. — 211 παροξυτόνως ἡ ὑμέας ἀντωνυμία· ἔστι γὰρ ἀντιδιασταλτική Herodianus. — 214 Σπάρτην: Κρήτην Zenodotus, cf. α 285.

ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν. ἀργαλέον δὲ
245 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
εἴ περ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῷ,
οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
250 ἐλθόντ', ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρσης,
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
255 ἀλλ', οἴω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔ ποτε ταύτην.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος,
μνηστῆρες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς εὔχετ' Ἀθήνῃ·

V. L. 245 μαχήσασθαι BEHIKNQV: μαχέσασθαι GM. μαχέσασθαι DL. μαχέσασθαι S. μαχέσθαι: γρ. μαχήσασθαι A. δαιτὶ I. — 246 γάρ κ': γάρ τ' L. — 247 δαιννυμένους IN. ἑὸν: ἕο Q. — 248 μενοινήσει': μενοινήσει ABDEHILMNPQSV. — 249 οὔ κεν οἱ IN. κεχαροίατο AGL 1. m. MQ, vid. ad γ 438. — 250 ἐπίσποι BELM: ἐπίσπῃ AH ex em. INV. ἐπίσπει KQ. ἐπίσπεῖ D. — 252 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε IM. — 253 ὀτρύνει Q. ἀλιθέρσης BDIKMN: v. Ἀλιθέρσης, cf. 157. — 254 οἵτέ οἱ ABDILMQ. — 256 τελέει: τελέσει L. — 257 ἄρ AKL. λυσαν M 1. m.: λῦσεν ceteri cum Apoll. Soph. 150, 8; Hesych. I, 90; Schol. θ 38. αἰψηρήν Schol. Δ 182; Apoll. Soph. 150, 8; Hesych. I, 90: λαιψηρήν DGH ex em. IM 2. m. N. λαιψηρὰν A 1. m., nunc αἰψηρὰν. — 258 οἵ L. ἄρ AKLMN. ἑὰ: τὰ ἃ Suidas I, 10, 13; Schol. ad Plat. Hipp. mai. 295 A. — 259 δ' ἐς: δ' ἀνὰ QH(?). θεῖοι' ὀδυσῆος L. — 260 ἀπάνευθεν ἰὼν BDFH 2. m. ILMNQS. ἀπάνευθεν ἰδὼν K. ἀπάνευθε κιὼν AH 1. m. RV. θῖνα FHKQ: θινὶ ABDILMN. θῖνι RV.

A. c. 245 τινὲς γράφουσιν „ἀνδράσι καὶ παύροισι“· ἄμεινον δὲ „καὶ πλεόνεσσι“ γράφειν, ἵν' ᾖ ἐπὶ τῶν κωλυόντων Schol. HMQ. μαχήσασθαι Aristophanes, Aristarchus, Antimachus: μαχέσσασθαι Heracleo, H. T. 308. — 247 ἑὸν: τινὲς τὸ ἕω (ἕο?) ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ λέγουσι κακῶς Schol. MS. — 251 εἰ πλεόνες οἱ ἔποιντο: εἰ πολλοὶ αὐτῷ ἕποιντο, ἢ εἰ πολλοὺς ὀπαδοὺς ἔχοι. τινὲς δὲ γελοίως γράφουσιν εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο Schol. HMQ. — 257 Apoll. Soph. 17, 20 (αἰψηρός = ταχύς)· ὅταν δὲ λέγῃ „λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν“ ὁ Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς ἀκούει. Aristonicus αἰψηρήν, ἀντὶ τοῦ ταχέως. inde patet Aristarchum αἰψηρήν scripsisse, et fortasse etiam λῦσαν, v. W. C. Kayser. de versibus aliquot Hom. Od. disp. II, p. 14. — 260 εἰ κατὰ

κλῦθί μευ, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο
265 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπερηνορέοντες.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
270 Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠύ,
οἷος κεῖνος ἔην τελέσαι ἔργόν τε ἔπος τε.
οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
275 οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἃ μενοινᾷς.
παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
280 ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὃς δή σφι σχεδόν ἐστιν, ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
285 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς·
τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώιός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

V. L. 262 κλῦθί μευ: μοι ABDFGHIKLMNPQRSV. ὃ: ὃς ADH ex em. ILN. — 265 τὰ δὲ: τάδε ABL. — 269 φωνήσασ': φωνήσας DL. — 271 τοι et σοι D. — 272 κεῖνος: ἐκεῖνος ABDEFGHIKLMNPQV. — 275 οὔ σε γ' IL. οὐ σέ τ' M. οὔ σ' ἔτ' R. οὔ σ' AB. — 281 τῷ L: τῶν K. ceteri τῷ. — 283 οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι L. ἴσσασιν DR. — 284 σφι: σφιν A 2. m. DHIKLMNP. — 285 οὐκέτι Scholl. E 695; α 238: οὐκ ἐπὶ V.

δοτικὴν γράφεται τὸ θινί, βραχὺ διαστελοῦμεν ἐπὶ τὸ ἰών καὶ τὰ ἑξῆς συνάψομεν. εἰ δὲ διὰ τοῦ ᾱ, ὡς Δίδυμός φησιν γράφειν Ἀρίσταρχον, μετὰ τὸ θαλάσσης διαστελοῦμεν Nicanor. ἐπὶ θινὶ καὶ ἐπὶ θῖνα διχῶς Schol. H.

A. c. 262 μευ: μοι, cf. H. S. 162. etiam ζ 239, 324 maior pars librorum μοι exhibet. — 271 εἰ δή τοι Herodianus ad Λ 294. — 272 κεῖνος Aristarchus, H. T. 248. — 281 τῷ, non τῷ, veteres, H. T. 368. γρ. καὶ τώ μετ' ὀξείας Schol. H. — 284 σφι, non σφιν Aristarchus, H. T. 392

ὅπλισσόν τ' ἤια καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
290 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥ τις ἀρίστη,
295 ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.
ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
300 αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργόν τε ἔπος τε,
305 ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ.
ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
310 Ἀντίνο', οὔ πως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
ἦ οὐχ ἅλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ

V. L. 289 ἄρσον: ἅρσον IN. — 292 αἶψ': ἄψ AFH 1. m. LSV 1. m. Schol. E 695. — 296 ἄρ ADLMQ. — 297 παρέμιμνεν: παρέμεινεν A. — 298 ἰέναι BDH 2. m. IKLMNRV: ἴμεναι AH 1. m. Q. — 299 ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν: ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν BDGHLMPS. — 300 εὕοντας: εὔδοντας (sic) HL. εὕοντας c. gl. καθεύδοντας B. — 302 ἄρά οἱ AIN. — 303 μή τί τοι: μή τέ τι K. — 305 ἀλλά μοι ABDEKRV. γρ. ἀλλὰ μάλ' A m. r., ita HILMNPQS. τοπάρος ILN. τοπάρος Q. — 307 θάσσον K. — 310 ἔστιν: ἐστὶν ADEIKLMQ. — 311 δαίννυσθαί IN. ἀκέοντα: γρ. ἀέκοντα A m. r., ita HLQ. — 312 τοπάροιθεν ILQ. τοπάροιθεν N. τὸ πρόσθεν Porphyrius Quaest. I. ἐκείρᾶτε A.

A. c. 289 ἄρσον Herodianus: ἅρσον Aristarchus, H. T. 204. — 293 ἀμφιᾶλῳ veteres, H. T. 416. — 294 ἐγὼν: ἐγὼ Aristarchus, cf. Schol. I 167; H. T. 232. — 300 ἀνιεμένους δασέως ἀπὸ τοῦ ἵημι Schol. Q. H. T. 418. — 308 ἠγαθέην: ἡμαθίην Rhianus, v. Schol. δ 702. — 311 ἀκέοντα an ἀέκοντα scripserit Rhianus non liquet, nam M habet οὕτω γράφει ῥιανός· γρ. δὲ καὶ ἀκέοντα, H ἀκέοντα ῥιανὸς γρ. ἀέκοντα sine ulla distinctione.

κτήματ' ἐμὰ μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
315 πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
πειρήσω ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
ἠὲ Πύλον δ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
εἶμι μέν, οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω,
ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων
320 γίγνομαι· ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
ἦ ῥα καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' Ἀντινόοιο
ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο.
οἳ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
325 ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.
ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
ἢ ὅ γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς·
ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν,
ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
330 ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὥς περ Ὀδυσσεύς;
οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
335 κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
ὣς φάν· ὃ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρὸς

V. L. 313 ἐγὼ δ' ἔτι: δέ τε A. δέ τι DLQ. — 316 κ' ὔμμ' A sup. HL Schol. β 325. κ' ὔμμι DGQ. χ' ὔμμι BMV. χ' ὔμμιν IN. χ' ὔμμι AER. ὡς ὔμμι P. — 317 Πύλον δ': πύλον γ' M. — 320 γίγνομαι L ex corr. Porphyrius Quaest. I: γίνομαι ABDEFGHIKL 1. m. NPQRSV. νύ που: νύ περ FH 1. m. S. ὔμμιν: ὕμμιν BM. ὕμιν IN eraso altero μ̄. ὑμῖν AQ. ὡς νῦν ὔμμιν L. — 321 ἦ ῥὰ ADILNQ. σπάσατ' A ex corr. HIKMNQ: σπάσετ' L. σπάσεν A 1. m. BDEFR. — 322 οἳ δ' ADIKLNQ. ἐκερτόμεον Apoll. Soph. 71, 5: κερτόμεον ABEV. — 325 ἥμιν: I ἤμιν. ceteri ἡμῖν. — 327 ἐπεί νυ περ Q. — 331 αὖ εἴπεσκε Q. — 332 τίς δ': τίς γ' A 1. m. mallem τίς οἶδ' cum Schol. K 204. — 333 ἀπόλοιτο Schol. K 204. — 334 ἄμμι DIM(HV?): ceteri ἄμμιν et B sup. ἡμῖν. — 336 ὀπυίῃ LS. ὀπυίει E. — 337 ὅδ' ABDIKLNQ. κατεβήσετο KM: κατεβήσατο ABDHILNPQSV.

A. c. 316 κ' ὔμμι Herodianus, v. Schol. Α 335; Δ 249: χ' ὔμμι Tyrannio, H. T. 369. — 320 γίγνομαι: γίνομαι (ἡ κοινή), H. T. 219. — 321 σπάσατ' Aristarchus. — 322 ἀθετεῖται ὡς περιττός. προηθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. — 337 κατεβήσετο, H. T. 214.

εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
ἐσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον·
340 ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς
οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
κλῃσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι
345 δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτάς τε καὶ ἦμαρ
ἔσχ', ἣ πάντα φύλασσε νόου πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμον δὲ καλέσσας·
μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
350 ἡδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος, ὃν σὺ φυλάσσεις
κεῖνον ὀιομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
διογενὴς Ὀδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐυῤῥαφέεσσι δοροῖσιν·
355 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ κοίτου τε μέδηται.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
360 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα

V. L. 341 ἕστασαν: ἔστασαν ABDHIKLNPQV. — 344 δ' ἔπεσαν: δ' ἔσσαν D. — 346 ἔσχ': ἔσκεν BFKLQR. ἔσκε D. πάντα φύλασσε AEIKNV: ceteri πάντ' ἐφύλασσε. πολυϊδρείῃσιν: πολυϊδρίῃσιν HMQ. — 350 ὅτις: ὅστις A 1. m. BDIKMNRV. λαρώτατος: λαρώτερος KPS. ὃν H et in marg. ὧν. — 351 ἔλθοι: ἔλθῃ D. — 354 χεῦον BDE Apoll. Soph. 59, 31: χεῦσον AIKLMNPQV. χεῦον H. — 355 ἔστω: ἔστων L. — 356 ἀθρόα Hesych. I, 65. — 358 κοίτου: κοίτης D. — 359 ἠμαθόεντα: ἠμαθόεσσαν D.

A. c. 338 Aristarchus ὅθι νητὸς: ὅθιννητὸς Aristophanes. — 350 ὧν: γρ. καὶ μικρόν, ἵν' ᾖ, ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὄν Schol. M. — 353 ἄρσον: ἅρσον, cf. 289. — 354 χεῦον: χεῦσον, cf. 222. — 356 ἀθρόα: ἀθρόα Aristarchus et Herodianus, H. T. 180. — 359 ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα μνήμη τίς ἐστι τῆς Κρήτης Aristonicus. est ἀνάφορα πρὸς Ζηνόδοτον.

δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντο τε πᾶσαι ἀγυιαί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλα δ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐύσσελμοι φορέουσι.
στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὄτρυνεν ἕκαστον.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
βῆ ῥ' ἰέναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε,
πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
οἳ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
εἵατ' ἐπήρετμοι τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἷς Τηλεμάχοιο·
δεῦτε φίλοι ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη

V. L. 388 δύσετό: δύσσετό DL et duo Ambrosiani. — 390 τά τε: τάγε H ex em. ἐύσσελμοι: ἐὔσελμοι AFIKLNQRV. — 391 ἐσχατιῇ: ἐσχατιῆς G. — 392 ἀθρόοι: γρ. αὐτὴν HN. ὄτρυνεν D: ceteri ὤτρυνεν. — 393 ἔνθ': ἦδ' E. — 394 βῆ ῥ': l. βῆ δ'. ἰέναι ABDH ex c. IKLMNRV: ἴμεναι H 1. m. Q. — 395 ὕπνον: οἶνον H ex em. — 397 οἳ DEILMNQ. ὤρνυντο: ὄρνυντο A non male. ἄρ ADGKLM. — 398 ἐπεί σφισιν: ἐπεὶ σφίσιν ADKLQ. — 400 εὖ ναιεταόντων ABGIKLMQ: v. εὐναιεταόντων. — 401 addit K καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. — 402 ἑταῖροι Schol. E 695: ἀχαιοί DL. — 403 ποτιδέγμενοι: προτιδέγμενοι FS. — 406 ὃ ADIKLMNQ. — 407 omitt. S 1. m. et P, in quo versui 416 subiunctus est; in Q postponitur v. 408. — 408 εὗρον: εὕρεν GQ Schol. E 695. θινὶ: θῖνα K. ἑταίρους Schol. E 695: ἀχαιούς ADGLM 1. m. ἀχαιοῦς B. — 410 φεροίμεθα Schol. N 103. φερώμεσθα Apoll. Soph. 83, 3.

A. c. 392 ὄτρυνεν Aristarchus, H. T. 424. — 393 ~~ἄλλα νόησε: libri ἄλλ'~~ ἐνόησε, ~~v. H. T. 425.~~ — 400 εὖ ναιεταόντων, v. δ 96 εὖ μάλα ναιετάοντα. — 404 Ζηνόδοτος εὐήθως ἀθετεῖ Schol. M. — 409 μετέειφ': mallem μετέφη, quod exhibent C σ 60, 405; φ 101, 130; K σ 60, 405; R φ 101. — 410 ἤια: ὄφρ' ἤα Callistratus.

ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὔ τι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες ἐυσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ
415 κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
420 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀκραῆ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
425 στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐυστρέπτοισι βοεῦσιν.
ἔμπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
430 δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
παννυχίη μέν ῥ' ἥ γε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

V. L. 411 ἐμὴ A 2. m. DH 2. m. IKLMNPQSV: ἐμοὶ A 1. m. BH 1. m. πέπυσται: πέπυστο P. — 412 δμῳαὶ L: ceteri δμωαί. — 414 οἷδ' DIKLMNQ. ἄρα: ἅμα FKPS 2. m. ἐπὶ: ἐνὶ GHINS. — 417 πρυμνῇ: l. πρύμνῃ· ἄρ bis AGLMQ. ἄρ ἕζετο DIN. — 417 et 418 omitt. S 1. man. — 419 καθῖζον: κάθιζον ABDGIKLMNQ. — 421 ἀκραῆ Apoll. Soph. 21, 1; Hesych. I, 103: εὐκραῆ E 1452, 50 L. — 422 ἐποτρύνας: ἐποτρύνων BDH ex em ILN. ἐκέλευσεν H. — 423 ὀτρύνοντος: ὀτρύναντος A ex corr. DQ. ὀτρύναντε A 1. m. — 427 *ἔμπρησεν: l. ἔπρησεν cum Apoll. Soph. 134, 28. KMN ἔπρησε. — 429 ἥδ' ABDEIKLNQ. hic v. est in marg. cod. D, in L post 430 collocatus. διαπρήσσουσα κέλευθα: διαπρῶσ' ὑγρὰ κέλευθα D. — 430 δησάμενοι: γρ. δήσαντες Palatinus. — 434 in marg. cod. A. μέν ῥ' Schol. Ω 8: μὲν ἄρ' Porphyr. Quaest. 11; Scholl. Z 201; *H* 433.

A. Q. 411 ἐνιμμεγάρῳ Aristophanes. — 412 δμῳαὶ Herodianus cum Aristarcho, H. T. 226. — 417 πρυμνῇ Herodianus: v. πρύμνῃ, H. T. 346. — 419 καθῖζον Aristarchus: κάθιζον Herodianus, H. T. 403. — 422. — ἐποτρύνας: γρ. καὶ ἐποτρύνων, διχῶς Schol. H. — 426 Aristarchus ἕλκον, H. T. 238. — 427 ἔμπρησεν dedi ex coniectura, cf. *A* 481 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον. — 434 ἀθετεῖται Schol. Ω 8.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
οἳ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
εἵατο καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὖθ' οἳ σπλάγχνα πάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον,
οἳ δ' ἰθὺς κατάγοντο ἰδ' ἱστία νηὸς ἐίσης
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν·
τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
εἴδομεν, ἥν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.

Varia lectio. 1 ἀνόρουσε: ἀπόρουσε A. — 2 φαείνοι K: φαείνῃ ABDEHILMNPQSV, Tzetzes Alleg. 11. — 4 οἳ AI. — 5 ἷξον: ἵξον DIKN. — 7 πεντηκόσιοι BDEKLM 2. m. S: πεντήκοντα HIN. ceteri πεντακόσιοι. γρ. πεντηκόσιοι δ' ἀν' H. δ' ἀν' Schol. Θ 563. — 8 εἵατο: εἷατο B. — 9 εὖθ': ἔνθ' ADFLPS. οἳ ABEIKMNQ. σπλάγχνα πάσαντο E 1453, 34 R. μηρί' ἔκαιον GM: μηρία καῖον ADEKLPQSV. μηρακαίον B. μῆρ' ἔκηον HI. μῆρ' ἔκηαν N. — 10 οἳ ADIKLNQ. εὐθὺς: γρ. ἰθὺς A m. r. κατάγοντο: κατάγοντ' K. ἰδ' ἱστία: οἴδ' ἱστία L. ἐίσης: ἰούσης D. — 14 σε et supra σοι M. χρὴ: γρ. χρεῖ' HN. χρῇ D. — 16 κύθε: κεῦθε GHIKLS. κεύθει ALQ. κεῦθεν γέα καί τινα D. ἐπέσπεν: γρ. ἐπέσπα H. — 17 ἱπποδάμοιο: γρ. ὄφρα τάχιστα H. — 18 ἥντινα: ἤντινα V.

Adnotatio critica. 7 πεντηκόσιοι: πεντακόσιοι Aristarchus et Herodianus. — 8 προὔχοντο Aristarchus: προὔχοντες Herodianus Il. Pros. O 10. ἑκάστοθι Schol. Δ 156: τινὲς ἑκάστοθεν Schol. H. — 9 σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus, H. T. 425. τινὲς σπλάγχν' ἐδάσαντο Schol. EHMQ. — 10 κατάγοντο ἰδ': Ἀρίσταρχος κάταγον, εἶτα τοὶ δ' ἱστία. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς κατάγοντο. τὸ ὅμοιον καὶ ἐπὶ τοῦ „νίζον καὶ προτίθεντο ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο" (α 112) Schol. HM. — 11 στεῖλαν: σεῖσαν Zenodotus. — 14 χρή: χρῇ cf. Et. Mg. 128, 1. οὐδ' ἠβαιόν: ἄδηλον πότερον ἐκ συναλοιφῆς ἐστι τὸ ῆ, ἢ τοῦ ἠβαιὸν τρισυλλάβου. οἱ δὲ νεώτεροι βαιόν φασι Schol. HMQ, v. H. T. 268.

λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ προσπτύξομαι αὐτόν;
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀίω
οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαί τε τραφέμεν τε.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἷξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας,
ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέατ' ὤπτων ἄλλά τ' ἔπειρον.
οἳ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσίν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ·
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε

V. L. 19 αὐτός: αὐτόν ABDEFGHILMNPV. — 20 ψεῦδος Scholl. Δ 235; Φ 276θ: ψεύδεα Q. — 22 πῶς τ' ἄρ' ἴω: τ' ἄρ EKLM. πῶς γὰρ ἴω H ex corr. INPS. πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι; πῶς δ' ἄρ A. πῶς γὰρ PS. — 23 πεπείρημαι: πεπείραμαι GM. — 28 οὐδὲ θεῶν σ' ἀέκητι K. γενέσθαί τε, τραφέμεν τε ABE 1455, 46 KLNQ. γενεσθαί τε D. vulgo γενέσθαι τε. — 29 φωνήσασ': φωνήσασα N. — 30 καρπαλίμως δ' ἤπειτα HIN. ὅδ' DKLM. — 31 ἷξον: ἵξον ADIKN. ἄγυρίν: ἀγορήν BDGILNQ. γρ. ἀγορήν A m. r. M. γρ. ἄγυρίν τε Palatinus. — 32 ἔνθ' ἄρα: ἔνθα δὲ V. — 33 κρέατ' ADFHIKLMNPQSV: κρέα R. ἄλλά τ': ἄλλα δ' ABEKQ. — 34 οἳ ADIKLNQ. — 35 ἠσπάζοντο: ἀσπάζοντο B. — 36 πρῶτος: πρῶτον L. — 37 ἵδρυσε A 1. m. EFINV. παρὰ: περὶ I.

A. c. 19 αὐτός Aristarchus, cf. Schol. γ 327. — 24 νέον ἄνδρα Schol. O 119: νέῳ ἀνδρὶ Rhianus. — 28 veteres ἀέκητι, H. T. 418. γενέσθαί τε Herodianus Il. Pros. H 199; Et. Gud. 244, 21; Cram. Epim. 187, 21; Cram. An. Par. III, 116, 26; H. T. 413 et 434. — 33 κρέα, quod vulgo legitur correptam habet ultimam et elisionem patitur, ut v. 65; itaque cum libris scribendum κρέατ', quod etiam pro κρέα τ' accipi potest. — 34 τὸ ἀθρόοι Ἀρίσταρχος ὡς ἀχρόοι τῇ προσῳδίᾳ ἀναγινώσκει Herodianus.

χρυσείῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
εὔχεο νῦν ὦ ξεῖνε Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
45 αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστί,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀίομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
50 τοὔνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
ὣς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὕνεκα οἷ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
55 κλῦθι Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.

V. L. 41 χρυσείῳ δέπαϊ: χρυσέῳ ἐν δέπαϊ AHKLQ. χρυσείῳ ἐν δέπαϊ DIMNSV. — 44 δαίτης: δαιτὸς K. — 45 ἣ θέμις M. 1. m.: ἣ ADHIKLM 2. m. NPQSV Ioan. Alexandr. 31, 14. ἡ B. — 49 δ' ἐμοὶ: δέ μοι A. — 50 τοὔνεκα σοὶ K: τοὔνεκά σοι ABDILM 2. m. NV. τοὔνεκά τοι M 1. m. προτέρῳ δώσω: δώσω προτέρω D. — 51 *χειρὶ: l. χερσὶ. δέπας ἡδέος οἴνου: μελιηδέος ABH sup. γρ. ἡδέος A m. rec. ὃδ' ἐδέξατο χαίρων DL. — 53 οὕνεκα οἷ S: ceteri οὕνεκά οἱ. δῶκε: δῶκεν A 2. m. — 54 εὔχετο: ηὔχετο L. — 55 Ποσείδαον: ποσειδάων DKNQ. μὴ δὲ ABDEIKLMNQ. μεγήρῃς DIMN. — 56 εὐχομένοισι: ἐπευχομένοισι Q. — 59 σύμπασι ABEFIKMNR. σὺν πᾶσιν L. ἀγακλειτῆς: διὰ κλειτῆς BDL.

A. c. 41 χωρὶς τοῦ ἐν αἷ Ἀριστάρχου καὶ σχεδὸν ἅπασαι, χρυσείῳ δέπαϊ Didymus. v. de hiatu p. 13. — 45 ἣ θέμις veteres, H. T. 273. ὑποστικτέον κατὰ τὸ ἣ θέμις ἐστί. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἑξῆς συνάπτεσθαι τὸ ἣ θέμις ἐστίν, ὑποστιζόντων ἐπὶ τοῦ εὔξεαι Nicanor; quod scholiasta bis ἣ protulit, ipsi non Nicanori est tribuendum. — 46 δασυντέον τὸ μελιήδέος Herodianus. — 50 τοὔνεκά σοι: ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν σοί. Ζηνόδοτος δὲ τοὔνεκά τοι γράφει ἀγνοῶν (libri νοῶν) ὅτι ἐπὶ τῆς [ἀντι]διαστολῆς παραλαμβάνεται ἡ σοι (l. τοι) Herodianus, v. Il. Pros. *A* 294; H. T. 349. Herodianus τοὔνεκά σοι scripserat; quod ni ita esset, ὀρθοτονητέον, non ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν erat dicendum. Zenodoti scripturam defendere potes, si προτέρῳ quam σοι premere mavis. —51 χειρὶ Aristarchus cum Aristophane, non χερσί, H. T. 378.—53 οἷ, sibi, ὀρθοτονητέον. — 59 σύνθετον τὸ σύμπασιν· διὸ προπαροξύνεται Herodianus.

60 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
65 οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
70 ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἤ τι κατὰ πρῆξιν ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληιστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
75 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆκ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο
[ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν·]
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
80 εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.

V. L. 62 ἄρ L. πάντ' ἐτελεύτα KPS. — 64 αὔτως: αὕτως ADILNQ. — 65 οἵδ' ADILMNQ. — 67 omitt. D. — 69 ἔρεσθαι AB marg. DEHI KLMNPSV: ἐρέσθαι Q. επει ταρπησαν εδωδης B in text. — 72 ἤ — ἤ M: v. ἤ — ἤ. ἤ τί καταπρήξειν L h. l. et ι 253. — 73 ὑπεὶρ: ὑπὲρ EFPS. τοί τ': τοίδ' V. θ' οἵτ' PS. — 78 omitt. BDFGH in t. M in t. PQSV: habent AH in m. IKL post 79. M in marg. in IK obelus ei est praefixus. — 80 εἶμεν: γρ. εἰμὲν H. — 81 ὑπονηίου: ὑπὸ νηΐου ADK LQ. — 82 ἦδ': l. ἤδ'. ἣν: θ' ἣν HN. ἀγορεύω: ἀγορεύσω FHKPS.

A. c. 60 δ' ἔτι: mallem δέ τε. — 69 ἔρεσθαι veteres, H. T. 259. — 72—74 τοὺς μετ' αὐτὸν (71) τρεῖς στίχους ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐνθάδε σημειοῦται τοῖς ἀστερίσκοις, ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος λέγονται (ι 253) καὶ ὀβελίσκους τοῖς ἀστερίσκοις παρατίθησιν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οἰκειότερον αὐτοὺς τετάχθαι ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Κύκλωπός φησιν Schol. HMQR. cf. Eust. 1627, 25; Bekk. Praef. ad Schol. in Hom. Il. III. — 72 ὁ πρῶτος ἢ ὀξύνεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται Schol. MP male, utrumque enim circumflecti debet, H. T. 265. — 81 ὑπονηίου, v. α 186. — 82 ἦδ' veteres, H. T. 364. οὐ δήμιος: ἐκδήμιος Aristophanes. ἀγορεύω Aristarchus, si quidem verba Schol. M ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος Aristonici sunt.

πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασι
σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρὸν ὄλεθρον,
κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὁππόθ' ὄλωλεν,
εἴ θ' ὅ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
εἴ τε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν ἀμφιτρίτης.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀιζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
ἡμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
πλαζόμενοι κατὰ ληίδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,

V. L. 83 ἀκούσω Schol. *A* 105: ἀκούω S. — 84 ποτε φασί ABEKM QV. φασίν DL. — 85 τρώων πόλιν: πόλιν τρώων DILN. τρώων L. — 86 τρωσὶν L. — 87 ἦχι: ἤχι B. λυγρὸν ὄλεθρον Q: ceteri λυγρῷ ὀλέθρῳ. — 89 ὁππόθ': ὁππότ' PS. — 90 omitt. B. — 92 ἱκάνομαι: ἱκάνω IN. — 93 εἴ που: ἤν που HIN. — 94 ἄκουσας: ἀκούσας IN. — 95 περὶ AB: πέρι DIKLMNQ. — 96 μηδέ τί μ': μὴ δέ τι μ' BLMQ. μηδέ τι μ' D. μὴ δ' ἔτι μ' INS. μηδ': μὴ δ' ABDEIKLMN. — 97 ὀπωπῆς: γρ. ἀκοῆς (ἀκουῆς?) Ambros. B, HM. — 98 τοί τι: τοίγε IN. τι om. ABDL. — 99 ἠέ τι: ἢ ἔτι ABDEKLMS. ἢ ἔργόν τἰ Q. — 100 ἔνι: ἐνὶ DIKLNQ. τρώων L. πήματ': γρ. ἄλγε' M. — 102 ἔνισπε ABDIKMPQSV: ἐνίσπες L. ἔνισπες H. — 105 ξὺν: σὺν GM. — 106 post hunc in IN legitur v. 110, qui suo loco omissus est.

A. c. 85 Τρώων Aristarchus: Τρωῶν Pamphilus, H. T. 402. — 87 ἦχι Aristarchus et Dionysius: ἤχι ἡ παράδοσις, H. T. 278. λυγρὸν ὄλεθρον: ita αἱ χαριέστεραι teste Schol. o 268, v. H. S. 30. — 95 περὶ Herodianus: πέρι Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 101 ἔνισπε: ἐνίσπες, cf. H. T. 255; Ameis. in appendice, Spitzner. ad *A* 186. retinui ἔνισπε cum maiore parte librorum, ἐνίσπες in libris rarissime occurrit. — 106 ληίδ' Herodianus cum Aristarcho: ληιδ' Menecrates, H. T. 306.

ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήιος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
110 ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητής·
ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
πάντά γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
115 οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων
ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
120 ἔνθ' οὔ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
125 ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
ἔνθ' ἦ τοι εἶως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
οὔτέ ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
130 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,

V. L. 109 ἔνθα δ' ἔπειτ' αἴας HIN. — 111 ἐμὸς: ἐμοὶ B. ἀμύμων: ἀταρβής ABDL. γρ. καὶ ἀμύμων Ambros. E, Palatinus. — 112 περὶ ABIKNQ: ceteri πέρι. — 113 ἄλλά τε ABILMNQ. γρ. ἄλλα γε H. — 114 πάντά γε BM. καταθνητῶν: κατὰ θνητῶν ADEFHIKLNQRV. — 115 γε καὶ: τε καὶ IN. — 116 ἐξερέοις: ἐξερέεις IN. ἐξερέοις Q. ἐξερέοισθ' K. — 117 ἵκοιο: ἵκηαι V. — 119 μόγις: μόλις V. μόλις D. — 120 οὔτίς ποτε KM: οὔπω τις HIN. γρ. οὔτις ποτε H. — 123 ἔκγονός: ἔγγονός E. — 127 οὔτέ ποτ' ABDKLN Schol. Θ 92. οὐτέ ποτ' Q. δίχ' ἐβάζομεν Schol. Θ 92: δίχα βάζομεν E 1460, 11. βάζομεν Hesych. I, 351. — 128 omitt. I. ἔχοντε Schol. Α 173: ἔχοντες BDLN. νόῳ: νόον S. ἐπίφρονι βουλῇ Schol. Α 173: ἐπίφρονα βουλήν A 1. m. BPSV Cram. An. Par. III, 113, 23, ubi etiam ἔχοντες legitur. — 129 γένοιτο: γένηται A 1. m. BDEIKLMNPS. — 131 δ' ἐκέδασσεν: δε κέδασσεν L.

A. c. 112 περὶ cf. 95. — 123 ἔκγονος: τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔγγονος Eust. 1460, 18.

καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
135 μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης,
ἥ τ' ἔριν Ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιούς,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
οἳ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
140 μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
ἔνθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
145 ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
ὣς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
ἕστασαν· οἳ δ' ἀνόρουσαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
150 ἠχῇ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλή.
νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο.

V. L. 133 οὐδὲ: οὔτε L. οὔδ̄ε D. — 134 τῷ BDIMNQ: τῷ AKL. σφεων: σφέων ABGIKLMNQ. σφῶν DS. ἐπέσπον: ἐπέσπων Q. — 135 μήνιος: μήνιδος L, lemma in D. ὀμβριμοπάτρης S. ὀ|||βριμοπάτρης N: v. ὀβριμοπάτρης. — 136 ἀτρείδαισι Q. — 137 οἳ — καλεσσάμενοι E. — 139 οἵδ' ADIKLNQ. βεβαρηότες: γρ. βεβαρηκότες A m. r., ita Q et Schol. Ambrosiani Q. βεβαρημένοι L. — 140 τοῦ: οὗ ADL. ἄγειραν: ἄγειρον A. — 141 Ἀχαιούς: ἑταίρους ABQV. — 143 ἐήνδανε: ἐήνδανε ADIKLNQ Tzetzes Alleg. 54. γὰρ ῥὰ LMQ. — 144 ῥέξαί θ' A. ῥέξειν DH 1. m. ILQS. — 146 ᾔδη: ᾔδει DGM Suidas IV, 106, 12. ᾔδη LN. πείσεσθαι: πείθεσθαι IN 2. m. — 147 αἰὲν: αἰεὶ L. — 148 οἱ — ἀμειβόμενοι E. — 149 ἕστασαν: ἔστασαν ABEKLQ. οἵδ' ADIKLNQ. — 150 δέ σφισιν: δέ σφιν Q. σφι V. ἤνδανε: ἤνδανε ABDINQ. βουλή: θυμῷ IN. — 151 ἀέσαμεν Apoll. Soph. 10, 18; Hesych. I, 56: ἀέσσαμεν IN. εἰάσαμεν LPS. ἐάσαμεν: γρ. ἀέσαμεν D. — 152 ἐπὶ: δὴ Tzetzes All. 63.

A. c. 134 τῷ: τῷ, v. H. T. 368. σφεων: ἐγκλιτικὴ ἡ σφεων Herodianus. — 146 ᾔδη Aristarchus. — 149 ἕστασαν δασύνεται Schol. M. — 151 ἀέσαμεν: ἐν ταῖς χαριεστέραις γέγραπται εἰάσαμεν Schol. EHMQR, vid. Apoll. Soph. 10, 16. Herodianus ad γ 490 (νύκτ' ἄεσαν) συνέσταλται τὸ ᾱ· ἀλλαχοῦ δὲ „νύκτα μὲν ἀέσαμεν".

λίην γὰρ μέγα εἶπας· ἄγη μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
230 Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
235 ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἦ τοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δὴ
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
240 Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ·
κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
245 τρὶς γὰρ δή μίν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν,
ὥς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε·
πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων;

V. L. 227 εἶπας NV: cet. εἶπες. οὐκ ἂν: οὐδ' ἂν F. — 230 Τηλέμαχε: τηλέμαχος DQ. τηλέμαχε D in marg. — 231 γ' ἐθέλων: κ' ἐθέλων FM 2. m. κε θέλων Q. σαώσαι: σαώσοι GL. — 232 δ' αὖ ἔγωγε Q. — 232—238 obelis notati in M. — 233 οἴκαδ' ἐλευθέμεναι L. οἴκαδε τ' ἐλευθέμεναι D. — 240 λεγώμεθα: λεγοίμεθα ER. — 241 κείνῳ: κείνου K. οὐκ ἔτι Q. — 243 ἔρεσθαι BDEKLMS (HPV): ἐρέσθαι INQ. ἔρέσθαι A. — 244 περίοιδε: περὶ οἶδε QV. ἀνδρῶν BDL. γρ. ἄλλων L. — 245 omitt. B. ἀνάξεσθαι: ἀνέξεσθαι KPS. — 246 ὥστέ μοι DKLNQ. ἀθάνατος E: ἀθανάτοις ABDFGHIKLMNPQSV Tzetzes Alleg. 87. — 247 ἔνισπε KLM 2. m. PQSV: ἐνίσπες ABDM 1. m. Schol. Ω 388. ἔνεσπε IN. ἐνίσπε H eraso ς. μέγα κῦδος ἀχαιῶν D: γρ. σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε Palatinus. — 248 πῶς θάνεν Schol. B 565. *εὐρὺ κρείων: l. εὐρυκρείων.

A. c. 227 εἶπας: εἶπες, H. T. 239. ἐμοί γε: veteres ἔμοι γε, H. T. 231. — 228 οὐδ' εἰ: εἰ μὴ Zenodotus. — 230 τηλέμαχος: τινὲς τηλέμαχε, καὶ εἴη ἂν ὁ στίχος λαγαρός Schol. Vind. 56. Ζηνόδοτος μετέγραφε „Τηλέμαχ' ὑψαγόρη μέγα νήπιε, ποῖον ἔειπες". — 231 Ζηνόδοτος περιήρει. — 232—238 ἀθετοῦνται στίχοι ἑπτά. — 236 v. Schol. Δ 315. — 241, 242 ὀβελίζονται δύο. — 243 ἔρεσθαι: ἐρέσθαι, H. T. 259. — 244 Aristarchus περίοιδε, non περὶ οἶδε H. T. 238. — 244—246 ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς στίχοι οὗτοι ὡς περιττοί. — 246 τὸ δὲ ἀθανάτοις Ἀριστοφάνης ἀθάνατος λέγει ἑνικῶς. — 248 εὐρὺ κρείων, H. T. 314.

ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
250 Αἴγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω;
ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλά πῃ ἄλλῃ
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσήσας κατέπεφνε;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
255 ἦ τοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀίεαι, ὥς κεν ἐτύχθη,
εἰ ζωόντ' Αἴγισθὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρείδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
260 κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς Ἄργεος, οὐδέ κέ τίς μιν
κλαῦσεν Ἀχαιάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἤμεθ'· ὃ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκεν ἔπεσσιν.
265 ἣ δ' ἦ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικές,
δῖα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι.
πὰρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης Τροίην δὲ κιὼν εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

V. L. 251 πῃ BK: cet. πη. — 254 τοὶ γὰρ ABKL. — 255 τάδε F H 1. m. KLV: τόδε ABH 2. m. IMNPQRS. τόδε D. καὐτὸς: κ' αὐτὸς ADK. γρ. τάδε κ' αὐτὸς Palatinus. ὥς κεν: ὥσπερ BDL. γρ. ὥσπερ Palatinus. — 256 ζώοντ' BDEHKLMPS: v. ζωόν γ'. V ζωόν. ἐνὶμμεγάροισιν D. ενιμεγάροισιν B. — 258 τῷ ADIKLMN: τῷ GQV Schol. Ψ 29. κε: κεν GINV. ἔχευαν Schol. Ψ 29: ἔχευσαν K. — 260 ἄργεος ABDFKLMPQS: ἄστεος EHINV. γρ. ἄργεος H. οὐδέ κε τίς μιν ADIK LNQ. — 262 πολέας: πολεῖς A. γρ. πολλάς H, corr. πολεῖς, cf. Schol. Λ 559; Φ 131; δ 170. — 263 ὃ δ' ABDKLNQ. — 264 θέλγεσκεν ἔπεσ-[σ]ιν E 1466, 36: v. θέλγεσκ' ἐπέεσσιν. — 265 ἤδ' BDIKLQ. ἤδητοι NV. τὸ πρὶν: τοπρὶν ILNQ. — 266 κέχρητ': γρ. κέκρητ' Palatinus. κέχρητο ἢ κατ' ἑτέραν γραφὴν κέκρητο Eust. 1466, 36. — 267 δ' ἄρ' H in lemm.: δ' ἄρ DKL. πὰρ γὰρ ABGHIMNPQSV Eust. 1466, 37; Bekk. An. 727, 21. — 268 τροίην δὲ B. εἴρυσθαι: εἰρῦσθαι ABL Bekk. An. 727, 22. εἰρῦσαι D.

A. c. 251 τινὲς δὲ „ἢ οὐκ Ἄργει ἔην ἐν Ἀχαιικῷ" Schol. HQ. — 255 καὐτὸς: κ' αὐτὸς Aristarchus, cf. Schol. Z 260. — 256 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. — 258 ἔχευαν: τινὲς ἔχευεν, ἵνα λείπῃ τὸ τίς Schol. EMQ. — 259 γε: κε? — 262 Aristarchus πολέας: πολεῖς Zenodotus, H. T. 342. — 267 diu haesitavi an γὰρ reponerem, quod et librorum optimorum auctoritate nititur et exemplis confirmatur, cf. ι 319. variant libri in hac scriptura, ut ξ 457, 475, 526 et passim. — 268 εἴρυσθαι Aristarchus: εἰρῦσθαι Tyrannio, H. T. 241.

270 δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὃν δὲ δόμον δέ.
πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
275 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔ ποτε ἔλπετο θυμῷ.
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης καὶ ἐγώ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
280 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε
πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
285 ὄφρ' ἕταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἶξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀυτμένα χεῦε,
290 κύματά τε τροφέοντο πελώρια ἶσα ὄρεσσιν.

V. L. 271 κῦρμα KQ. — 272 ὃν δε δόμόν A, ceteri ὅνδε δόμονδε. — 273 ἔκηε: ἔκηε D. ἔκειε A 1. m. — 277 ἀλλήλοισιν: ἀλληλοῖϊν V. — 278 Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ': σούνιον ἱερὸν ἱκόμεθ' L. ἱερὸν etiam ABIN. Ἀθηνέων: ἀθηνῶν BDLMS. ἀθηνᾶν A. ἀθηναίων IKN. — 280 ἀγανοῖσϊ βέλεσσϊν A. βέλεσιν IN: v. ἀγανοῖς βελέεσσιν. — 283 σπέρχοιεν AGIKNPQSV (H 1. m.). σπέρχειεν M: σπερχοίατ' BDH ex corr. L. σπέρχωσιν E 1467, 50 R. — 284 ὁ A. κατέσχετ': κατέσχεν INP SV. — 285 ἐπικτέρεα ADIKLMNQS. — 286 καὶ κεῖνος Apoll. Soph. 93, 33: κἀκεῖνος ADGH ex em. ILNSV. — 288 ἶξε DK. — 289 λιγέων δ': λιγέων τ' DHLP. δ' om. BR. χεῦε: γρ. χεῦες M. χεύας ELR. χεύων D ex corr. — 290 τροφέοντο AGMQV. γρ. τροφόεντα M Ambros. Q. τροφόεντα: γρ. τρεφόεντα Palatinus. στροφέοντα D. τροφέοντα Schol. Λ 307.

A. c. 275 Aristarchus ἔλπετο, non ἤλπετο. — 276 ἅμα πλέομεν: Ζηνόδοτος ἀναπλέομεν, κακῶς Schol. M. — 283 τὸ δὲ σπέρχοιεν ἀντὶ τοῦ κατεπείγοιεν Schol. Vind. 56. hanc scripturam Bekk. 2 reduxit, coll. N 334, ε 304. — 286 Aristarchus καὶ κεῖνος. — 289 διχῶς Ἀρίσταρχος, λιγέων δὲ καὶ λιγέων τε Didymus. — 290 Ἀρίσταρχος γράφει τροφέοντο (cod. τροφόεντο) ἀντὶ τοῦ ηὐξάνοντο Didymus. hanc scripturam, etiamsi Dindorfio ineptissima videatur, recipere non dubitavi, Aristarchi et librorum meliorum auctoritate adductus. verborum sententia est „et undae intumescebant ingentes, aequales montibus".

ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
ἐσχατιῇ Γόρτυνος ἐν ἠεροειδέι πόντῳ,
295 ἔνθα νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
αἳ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους
300 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους·
τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά·
ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης
305 κτείνας Ἀτρείδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ·
τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
ἄψ ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.

V. L. 292 ἦχι: ἦχι BEK. — 294 ἐσχατιῇ: ἐσχατιὴ D. — 295 ποτὶ Schol. Ω 366: περὶ AEMQSV. — 297 αἳ B: οἱ H ex em. S. ἄρ ADGKL MQ. — 303 τόφρα δὲ: τόφρα γε Q. οἴκοθι: οἴκοθε B. λυγρά: λυγρὸν D. — 304 in libris post 305 habetur. — 307 ἄψ: αἶψ' H 1. m. INV. αἶψα δ' PS. Ἀθηνάων: ἀθηναίων ABLMP. δ' ἔκτανε: δὲ κτανε B. — 308 omitt. A, D habet in margine. ὅ οἱ: ὅς οἱ BDFGHIKLMNPQRSV.

A. c. 292 ἦχι Aristarchus et Sidonius: ἦχι ἡ παράδοσις, H. T. 278. — 293 λισσὴ: τινὲς ὄνομα κύριον. Crates Λισσήν. — 296 μικρὸς: Zenodotus Μαλέου vel Μαλίου, vid. Eust. 1469, 18. — 298 ἔαξαν: ἔηξαν Zenodotus, H. T. 302. — 299 formam κυανυπρῳρείους quamvis analogiae repugnantem tamen cum libris retinui. in Et. Mg. 692, 32 et Zon. Lex. 1581 κυανοπρωίρους affertur et auctoritate Simonidis poetae confirmatur; ex eodem loco Herodianum κυανοπρωείρους scripsisse docemur, quod probant Bergk. Comm. crit. spec. V, p. 4 et Cobet. Nov. lect. p. 204. v. de iota subscripto in annal. Gymn. Aust. 1865, p. 126; Ameis. in appendice; Bekk. Hom. Bl. p. 178. — 302 post hunc apud Strabonem I, p. 38 legitur „Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθείς" (δ 83). — 304, 305 genuinum horum versuum ordinem restituimus Bergkio praeeunte, secuti scholiastam ad Soph. Elect. 267 „καὶ γὰρ μετὰ τὸ φονεῦσαι (i e. κτείνας) Ἀγαμέμνονα Αἴγισθος ἐβασίλευσεν. Ὅμηρος „(Αἴγισθος) ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης, κτείνας Ἀτρείδην, δέδμητο δὲ λάος ὑπ' αὐτῷ". — 304 δ' ἤνασσε: δ' ἐάνασσε? v. Et. Gud. 162, 32. — 305 δέδμητο: Ἀρίσταρχος δέδμηντο, ὡς „ἡ πληθὺς ἀπονέοντο" (O 305) Didymus. — 306 δὲ οἱ ὀγδοάτῳ: δ' ἄρ' ἀνώϊστον Apoll. Soph. 32, 4. — 307 ἀπ' Ἀθηνάων: Aristarchus Ἀθηναίης. Zenodotus ἀπὸ Φωκήων.

ἦ τοι ὃ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισι
310 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
καὶ σὺ φίλος μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρᾶς τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
315 οὕτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἕλθῃς.
ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
320 ἐλθέμεν, ὅν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηί τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρός τε καὶ ἵπποι,
325 παὶ δέ τοι υἷες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
330 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.

V. L. 309 ὃ ABDIKLMNQ. — 312 ὅσά οἱ AE. ὅσσά οἱ N. — 313 φίλων ἄπο DL. ἀλάλησο: ἀλάλησαι AD p. ras. V. — 314 ἄνδρᾶς τ': ἄνδρας δ' DLPS. τοῖσι δόμοισι V. — 315 μή τοι: μὴ δὴ AGM. μή τϊ BHQV. 315, 316 omitt. L. — 316 κτήματα: χρήματα M et ἕλθοις. — 322 μέγά τε IM. μέγα περ DL. — 323 καὶ σοῖς: καὶ οἷς IN. — 324 δ' ἐθέλεις: δὲ θέλεις ADEF. πάρά τοι AIKN. παρά τε DL. παρτοι B. δίφρός τε: δίφροί τε IN. — 325 πομπῆες: πομπῆι G. ἔσονται: ἕπονται GLM. ἕποτε B. ἕσπονται V. γρ. καὶ ἕπονται Ambros. B. — 327 αὐτὸς AKPS: αὐτὸν BDHILMNQV. — 329 ἄρ DGKLMQ. — 331 ταῦτα: πάντα L et supra ταῦτα. — 334 μεδώμεθα: μεδοίμεθα BDK.

A. c. 309, 310 ἔν τισι τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν Schol. MQ. — 309 laudat Apoll. Soph. 149, 29. — 310 omitt. Schol. Ψ 29. — 313 ἄπο: ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν Herodianus. — 327 Ἀρίσταρχος αὐτός οὐκ αὐτόν Didymus, v. 19.

ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, οἳ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἄμφω ἴέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥς τέ τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
ᾧ οὔ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
οὔ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε
ζώω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
ξείνους ξεινίζειν, ὅς τίς κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἕψεται, ὄφρά κεν εὕδῃ

V. L. 335 οἴχεθ': ὤχεθ' Q. — 337 ἦ ῥὰ ADIKLNQ. οἳ δ' ABDIL MNPQSV: v. τοὶ δ'. — 342 τε πίον θ' DK: ceteri τ' ἔπιόν θ'. — 344 ἴέσθην: ἰέσθην IKLN. μέλαιναν: γρ. νέεσθαι L. — 345 νέστωρ αὖ DKLQ. — 346 τό γ': τόδ' AI. τότ' LNQ. — 347 ἐμεῖο: ἐμοῖο AKM. ἐμοῖο Q. — 348 ὥστέ τευ AIKLN. ὡστέ τευ Q. — 349 οὔτι: οὔτε ADE FGHIKMNPQSV. — 351 ῥήγεα καλά: ῥήγεα πολλά Q. ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκω H. — 353 ὄφρ' ἂν: εὖτ' ἂν A. — 354 ἐνιμμεγάροισι D. ἐνιμμεγάροισι M. ἐνιμεγάροισι B. λίπονται BDHL. — 358 πείθεσθαι: πείσεσθαι PS. οὕτως: οὕτω ABDHILMNQV. — 359 οὗτος: οὕτως BQ. νῦν omitt. BDILN. μὲν δή σοι K. νῦν σοὶ LMQ: ceteri σοι. ὄφρά κεν IKN. ὀφρά κεν B.

A. c. 335 οἴχεθ': ᾤχεθ' Zenodotus. οὐδὲ: οὐ γὰρ Schol. A 475. — 342 τε πίον Aristarchus, H. T. 424. — 349 αἱ Ἀριστάρχου „ᾧ οὔτι", αἱ δὲ φαυλότεραι „ὦ οὔτε". Ζηνόδοτος δὲ „ὦ οὔπερ χλαῖναι καὶ κτήματα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ" ἀκαίρως Didymus. — 354 et 360 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι(ν).

360 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους εἴπω τε ἕκαστα.
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται,
πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
365 ἔνθά κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται οὔ τι νέον γε,
οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέι· δὸς δέ οἱ ἵππους,
370 οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας.
θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
375 ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, ἀγελείη τριτογένεια,
ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
380 ἀλλὰ ἄνασσ' ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·

V. L. 360 ἐνὶμμεγάροισιν D. ἐνὶμμεγαροισιν M. — 361 θαρσύνω: θαρσήσω D. θ' om. S. εἴπω τε: εἴπω τὲ IKLN. εἴπω δὲ G. — 363 οἱ δ' ἄλλοι K. ἀλλ' ἄλλοι DL. γρ. καὶ οἱ δ' ἄλλοι Palatinus. — 364 ὁμηλικίη: ὁμηλικίην EK. ὁμηλικίην BDL. — 365 ἔνθά κε DIKMN. — 367 ὀφέλλεται: ὀφείλεται QV. ὀφείλλεται K ex corr. — 370 ἐλαφρότατοι: ἐλαφρότεροι G. — 372 ἕλε: ἕχε Tzetzes Alleg. 106. ἰδόντας HPQS. γρ. ἀχαιούς Ambr. EH. ita ADGIKLMNV Tzetzes. ἀχέων (sic) B. γρ. ἰδόντας M 2. m. — 373 ἐπεὶ E: v. ὅπως. — 375 οὔ σε: οὔ τι σ' DLV. οὔ τι σε K. γρ. οὔ σε ἔολπα Palatinus. — 377 ἔχοντες B. ἔχόντες A. — 378 ἀγελείη ABDEHIKLMNP: κυδίστη EQV. γρ. κυδίστη H. — 380 ἵληθι: ἵληθι AK. ἵλαθι LN. ἵλαθι D. — 381 omitt. V.

A. c. 362 γεραίτερος: ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ γεραιός· κακῶς δὲ Ζηνόδοτος γεραίτατος (ita Cobet. pro γεραίτερος) γράφει Aristonicus. — 366 ἀτὰρ: Tyrannio ἄταρ, H. T. 212. — 367 χρεῖος: χρείως Aristarchus. οὔ τι νέον γε οὔτ': alii Ἤλιδι δίῃ οὐκ teste Strabone VIII, p. 342. — 368 τεὸν ἵκετο δῶμα: τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνει Zenodotus. — 372 εἰδομένη: ἐειδομένη Herodianus π. μον. λέξ. 16, 32. — 378 ἀγελείη: ὁ δὲ Ζηνόδοτος κυδίστη Schol. HM, vid. Eust. 1473, 18. — 380 ἵληθι: ἵληθι Trypho, H. T. 289. Zenodotus ἐλέαιρε.

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
385 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
390 τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ὤιξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.
395 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
400 πὰρ δ' ἄρ' ἐυμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσαινε καὶ εὐνήν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

V. L. 382 δ' αὖ: δ' ἂν DL. ἦνιν DEIN: ceteri ἦνιν cum Schol. Z 201. K ἦνῖν. L ἦνιν utroque accentu. — 383 ἣν: τὴν EK. — 384 ἐγὼ: ἐγὼν LV. κέρασιν: κέρασι BFMNR. περιχεύας Hesych. III, 322: περιχεύσας AS. — 388 ἀλλ' ὅτε: οἱ δ' ὅτε K. — 391 ἑνδεκάτῳ: ἑνδεκάτῳ ABDELMRS. — 392 καὶ ἀπὸ: ἀπὸ δὲ Schol. Theocr. VII, 154. — 393 τοῦ: τοῦδ' L. — 394 ἀποσπένδων: ἐπισπένδων IN. γρ. ἐπισπένδων Ambros. Q. — 396 οἱ L. οἶκον δὲ A: οἰκονδε DILNQ. vulgo οἰκόνδε. — 397 κοίμησε: κοίμισε AB. — 400 ἄρ AD in marg. IKMNQ. πὰρ δέ οἱ εὐμελίην L. ἐυμμελίην: ἐϋμελίην INV. εὐμελίην Q. ἀνδρῶν: ἄνδρα AB. — 402 αὖτε καθεῦδε: κάθευδε A. αὖτ' ἐκάθευδε LS. αὖτ' ἐκαθεῦδε B ex em. — 403 πόρσαινε: l. πόρσυνε cum Hesych. III, 363.

A. c. 382 ἦνιν Ptolem. Oroandae et Herodianus: ἤνιν Tyrannio, H. T. 278. — 391 ἑνδεκάτῳ: ἀμφίβολον κἄν τε [ἑν] δεκάτῳ, κἄν τε ἑνδεκάτῳ Schol. E, vid. Eust. 1473, 55. — 394 ἀποσπένδων: ἐπισπένδων, v. Schol. ξ 331. — 397 κοίμησε: διὰ τοῦ η̄ γράφεται ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων Eust. 1474, 3. — 400, 401 Ζηνόδοτος τοὺς δύο στίχους περιέγραψεν Schol. HMQR. — 402 αὖτε καθεῦδε Aristarchus: αὖτ' ἐκάθευδε Zenodotus, H. T. 405. — 403 Aristarchus πόρσαινε, H. T. 344.

405 ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λευκοὶ ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
410 ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδος δὲ βεβήκει,
Νέστωρ δ' αὖ τότ' ἐφῖζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
415 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως,
πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὄφρ' ἤ τοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
420 ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν πεδίον δ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
425 εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω
δμῳῇσιν κατὰ δῶματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἕδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.

V. L. 405 ἄρ ADGIKLMNQ. — 406 ἄρ ADGIKLMNQ. — 410 ἄϊδος δὲ BD. ἄϊδόςδ' ἐβεβήκει Q. — 411 νέστωρ δ' αὖ DM 2. m. SV Schol. Θ 6: v. νέστωρ αὖ. ἐφῖζε: ἔφιζε ABHIKLMNPQV Schol. δ 311; Θ 6; Et. Mg. 469, 35. — 413 Στρατίος τε: στρατίός τε L. — 416 sequitur in KLQRV αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο (L τε γένοντο), qui in Palatino ad marginem scriptus est. — 418 τέκνα φίλα: φίλα τέκνα DHILMN Schol. Ω 253? κρηήνατ' D, κρηήνατ' Schol. Vind. 56. — 419 ἱλάσσομ' AKL(PS)Q in marg.: ἱλασώμεθ' DGMV. ἱλασώμεθ' B. ἱλασσόμεθ' HIN. ἱλασσόμεθ' Q. — 422 ἐλάσῃ: ἐλάσει EK. — 424 δύ, οἴους: δύ' οἴω B. — 426 κέρασι EKMN 1. m. Q. — 427 οἱ δ': ἀλλ' ἄλλοι DL. — 428 δμῳῇσιν L: v. δμωῇσιν.

A. C. 411 ἐφῖζε: ἔφιζε Herodianus, v. Schol. Γ 426; H. T. 403. — 414 τὸ Ἄρητος πρὸς διαστολὴν προπαρωξύνθη τοῦ ἀρητός Eust. 1474, 44. — 420 ὅτι δαῖτα θάλειαν προπαροξυτόνως φησὶ κατὰ ἐπίθετον Eust. 1474, 54. — 422 ἐπιβουκόλος: Ptolem. Ascalonita ἐπὶ βουκόλος, v. Schol. N 450. — 428 δμῳῇσιν Aristarchus et Herodianus, H. T. 226.

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἄρ βοῦς
ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἑίσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήια, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε σφῦράν τ' ἐυποίητόν τε πυράγρην,
οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ'· ὃ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
βοῦν δ' ἀγέτην Στράτιος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τ[illegible]ς ἐν πυρὶ βάλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱός, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἐπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν,
θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.

V. L. 430 ἐποίπνυον: γρ. ἐπίπνυον M. — 431 ἑΐσσης LN. — 432 μεγαλήτορος: μεγαλήτορες AM. μεγαθύμου BD. — 434 ἐὔποίητον M: v. εὐποίητον. — 437 ὃ, δ' I. ὅδ' BDEKLNQ. κέρασι AEKN Schol. Z 201. περίχευεν: περιχεῦεν EKMNV. περίχεῦεν I. — 438 κεχάροιτο EH 1. m. K: κεχαροίατ' ABDGH ex em. H[illegible]NQRV Apoll. Soph. 6, 33; Schol. Z 201. κεχαροίωτ' S. — 439 κε[illegible]ραὸν IN. — 443 χειρὶ: χερσὶ EQ. — 444 αἵμνίον Hesych. [illegible] — 447 προβάλοντο: ἀνέλοντο IN. — 450 αἱ ADIKLNQ. — 454 σφα[illegible] σφάξεν IN.

A. c. 437 περίχευεν gramm. veteres, H. T. 403. — 443 ἑνικῶς χειρὶ αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 444 δ' ἀμνίον Herodianus: Zenodotus, Nicander, Theodoridas δάμνιον. Porsylus Hierapytnius δ' αἵμνίον, quod defendit Apollodorus. Et. Gud. 45, 38 φασὶ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεσθαι. Cram. Epim. 81, 27 οἱ δὲ αἵμνίον μετὰ τῆς αι διφθόγγου, καὶ δασύνουσι· μέμφονται δὲ τοῖς γράφουσι χωρὶς τοῦ ἰῶτα, ἵνα σημαίνῃ τὸ [illegible]φαγίον. Schol. M ἀμνίον ὡς πηνίον. Κρῆτες δὲ αἵμνίον αὐτό φασι. — 453 ἀνελόντες: ἀνέχοντες altera Aristarchi.

455 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρί' ἔταμνον
πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
460 λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
465 Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηλ[illegible]ίδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισ[illegible] λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸ[illegible] βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
πὰρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένα λαῶν.
470 οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
οἶνον οἰνοχοεῦντες [illegible]ὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κ[illegible] ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε [illegible]ερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
475 παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσῃσιν ὁδοῖο.

V. L. 456 διέχευαν: διέχευσεν B. *μηρί' ἔταμνον: l. μηρία τάμνον. — 457 κνίσῃ Apoll. Soph. 101, 29: κνίσσῃ AEHILNQV. — 461 μῆρα κάη: l. μῆρ' ἐκάη. σπλάγχνα πάσαντο V: ceteri σπλάγχν' ἐπάσαντο. — 462 τἆλλα: τ' ἄλλα ABDEIKMNQ. τἆλλα L. — 466 ἔχρισεν: ἤλειψεν B. — 467 φάρος [illegible]DINQ. — 469 δ' ὅγε ABRV: δ' ἄρα DFHI KLMNPQS. κατ' ἄρ GIMN. ποιμένα ABPS Palatinus. γρ. ποιμένι Pal. ita DFGHIKLMNQV. — 470 οἱ δ' ADIKLNQ. — 472 οἰνοχοεῦντες DILNQV H 2. m.: ἐνοινοχοεῦντες BEH 1. m. KS Schol. *A* 470. ἐν οἰνοχοεῦντες AM. — 474 τοῖσι δὲ: τοῖσιν B. — 476 ζεύξασθ' BKLQ. ζεύξεθ' V. πρήσσωσιν AFGM. πρήσσωσιν BDQ: ceteri πρήσσῃσιν, IN πρήσῃσιν.

A. c. 455 Herodianus ὀστ[illegible] T. 327. — 457 κνίσῃ Herodianus: Aristarchus κνίσῃ οὐδετέρω[illegible]se Schol. *B* 423, v. Φ 363, H. T. 299. — 461 μῆρα κάη Aristarchus [illegible]olem. Ascalonita μῆρε κάη, H. T. 293. σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus: v. σπλάγχν' ἐπάσαντο, alii ἐδάσαντο, cf. *γ* 9; Schol. *A* 464; *B* 427. — 462 τ' ἄλλα Herodianus, v. Schol. *A* 465. — 469 ποιμένα dedi cum Bekkero, nam dativus consuetudini poetae repugnat, de quo dixi in Annal. Gymn. Austr. 1861, p. 832. — 476 πρήσσειν ὁδοῖο nusquam nisi de hominibus dicitur, πρήσσειν κέλευθον etiam de equis et navibus.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
480 ὄψά τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
παρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἐς δίφρόν τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
485 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
οἳ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
490 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον.
[ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

V. L. 477 *οἷδ'* ADIKLNQ.—479 *ἐν*: *γρ. ἀν* H. *ἔθηκεν*: *γρ. ἔχευεν* H, ita DEMR. — 480 *ὄψά τε* ADEIKNQ. *διοτρεφέες*: *διοτροφέες* AQ. — 481 *βήσετο*: *βήσατο* DHKLPQS. *δύσσατο δίφρον* B. — 484 *δ' ἐλάαν*: *γρ. δ' ἵππους* AM, ita BDL. *ἀέκοντε* GHIN: ceteri *ἄκοντε*. Q *ἄκοντ' ἐπετέσθην*. — 486 *σεῖον* Hesych. IV, 17: *θεῖον* D. *ἀμφιέποντες*: *γρ. ἀμφὶς ἔχοντες* A m. r., ita omnes praeter A. — 487 *δύσετό*: *δύσσετο* DL. — 489 *ὀρτιλόχοιο* ABDEGH 1. m. LMQS Strabo VIII, p. 367; Tzetzes Alleg. 135: *ὀρσιλόχοιο* H ex em. IN. — 490 *νύκτ' ἄεσαν*: *ἄνεσαν* PS. *νύκτα ἔσαν* L. *νύκτα ἔσσαν*: *γρ. ἄεσαν* D. *ὁ δ' ἄρα ξεινήια δῶκεν* AHIN(*ξυνήϊα*) QRS. *γρ. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν* H. *γρ. ὁ δὲ τοῖς τράπεζαν παρ ξείνια θῆκεν* M. *ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια δῶκεν* GM. *ὁ δὲ τοῖς ξεινήϊα θῆκεν* V. *ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν* BE. — 492 *τ' ἐζεύγνυντ'* ADEMNPQSV. *τ' ἐζεύγνυντοι* I: v. *τε ζεύγνυντ'* cum H. *μὲν ζεύγνυντ'* BK. — 493 omitt. ABDEFGHILMNQ: habent KPS. — 494 *μάστιξεν*: *μάστιξαν* A ex corr. N. *ἀέκοντε* BHIN: v. *ἄκοντε*. Q *ἄκοντ' ἐπετέσθην*.

A. c. 481 *βήσετο*: *βήσατο*, H. T. 214. — 483 *λάζετο*: *λάζυτο* Ptolem. Oroandae, H. T. 305. — 484 antiqua forma *ἀέκων* a veteribus *ἄκων* scripta (H. T. 418) apud Homerum omnibus locis legitur excepto hemistichio *τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην* *E* 366, 768; *Θ* 45; *K* 530; *Λ* 281, 519; *X* 400; *γ* 484, 494; *ο* 192. sed quum etiam in hoc libri dissentiant, nulla est causa cur antiquam scripturam mutemus pro *ἀέκοντε* *ἄκοντε* ponentes. — 486 *σεῖον* Callistratus: Aristophanes *θεῖον* = *ἔθεον*. — 489 *Ὀρτιλόχοιο* Zenodotus, v. Schol. HMQR. Schol. *E* 542 *ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ, ὁ παῖς διὰ τοῦ σ. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ οὖν διὰ τοῦ τ.* — 494 cf. 484.

495 ἵξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα
ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Οἳ δ' ἵξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἕτῃσιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
5 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέι πέμπεν·
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων πρότὶ ἄστυ περικλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν.
10 υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν,
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
15 ὣς οἳ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα

V. L. 495 ἵξον δ' εἰς IN. ἶξον K. — 497 δύσετό: δύσσετό DL.

Varia lectio. 1 Οἳ δ' ADILNQ. ἵξον: ἶξον AK. ἵξον B. — 2 δώματ' ἔλων: δώμαθ' ἕλων DG. γρ. ἔχον A, ita Q in t. — 5 υἱῷ ἔπεμπον E. — 6, 7 apud E 1478, 60 post 8, 9 sunt collocati. — 7 ἐξετελείων B. — 8 τὴν ἄρ': τὴν γὰρ A. — 9 προτὶ: περὶ H ex em. IN. — 11 ὅς οἱ: ὅς τοι D. — 12 Ἑλένῃ: ἑλένης ILN. ἑλένῃ H. οὐκ ἔτ' BQ. — 13 ἐπεὶ δὴ AB: v. ἐπειδὴ. τὸ πρῶτον: τοπρῶτον IN. τοπρῶτον LQ. — 14 ἣ: ἥτ' Q. χρυσέης: χρυσῆς ABDEHIKLMNPQSV Apoll. Soph. 168, 32.

Adnotatio critica. 1 κητώεσσαν: Zenodotus καιετάεσσαν ἀντὶ τοῦ καλαμινθώδη Schol. HMQR Vind. 56; Eust. 1478, 38. γραφόντων τῶν μὲν Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τῶν δὲ καιετάεσσαν Strabo VIII, p. 367. — 3 ἕτῃσιν Herodianus cum Ptolem. Ascalonita: ἕτῃσιν Alexio, H. T. 262. — 10 υἱέι τρισυλλάβως Schol. Q. — 12 δούλης: τινὲς δὲ τὸ Δούλης κύριόν φασι Schol. HMQR. Ἑλένῃ: ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν καὶ Ἀριστοφάνην Ἑλένης σὺν τῷ σ Didymus. — 15—19 φασὶ τοὺς ε' στίχους τούτους μὴ εἶναι τοῦ Ὁμήρου, ἀλλὰ τοῦ Ἀριστάρχου Schol. MT. Διόδωρος ὁ Ἀριστοφάνειος ὅλον τὸν γάμον περιγράφει ἤγουν ἀθετεῖ Eust. 1480, 24; vid. Athenaeum V, p. 180. Cf. Ameis. in appendice; Wolf. Proleg. 263, n. 49; Friedlaender. Ariston. p. 53; Rumpf. de γαμοποιίᾳ Menelai p. 12 sqq.

γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
20 τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
στῆσαν· ὃ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
25 ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξείνω δή τινε τώδε διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔικτον.
ἀλλ' εἴπ', ἤ σφωιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
30 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὐ μὲν νήπιος ἦσθα Βοηθοίδη Ἐτεωνεῦ
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάις ὥς νήπια βάζεις.
ἦ μὲν δὴ νῶι ξεινήια πολλὰ φαγόντε
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
35 ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀιζύος. ἀλλὰ λύ' ἵππους
ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.

V. L. 17 δέ σφιν: δέ σφισιν ILN. σφισι|||μέλπετο D p. ras. θεῖος: δῖος DL. — 18 κυβιστητῆρε: κυβιστῆρες DHILNS. κυβιστίρες B. — 19 ἐξάρχοντος: ἐξάρχοντες ABDEFGHIKLMNPQRSV. μέσσους: γρ. μέσσον A m. r., ita EGH 1. m. MPQV. μέσους Apoll. Soph. 62, 15. — 20 ἵππω: ἵπποι H ex em. IN. — 26 τώδε: τῶδε B. τώ γε E 1480, 42. διοτρεφὲς: δῖοτροφὲς AQ. — 27 γενεῇ BDE Schol. η 313: γενεὴν AFG HIKLMNQV. ἔικτον EH 1. m. L: ἔικτην ABDFH ex corr. IKMNQV. — 28 ἤ DIK sup. MNQ: εἰ A 1. m. BKLS. γρ. ἀλλ' εἴπ' εἰ σφῶϊν M. σφωιν: σφῶϊν DIKLMNQS. — 29 ἦ: l. ἢ. ἄλλον: ἄλλω L. ἄλλους V. ὔ ἄσσῃ ἄλλων B. ἄλλον et ἄλλω H. φιλήσῃ: φιλήσει IH ex em. M 1. m. φιλήσῃ L. — 31 οὐ μὲν: οὐ μὴν V. — 32 τοπρὶν DS. τοπρὶν NQ. — 33 φαγόντε KM: φαγόντες ABDEGHILNQSV. — 34 αἴ κέ: εἴ κέ A. — 36 θοινηθῆναι: θοινήσασθαι V.

A. C. 16 ἔται: ἕται, v. 3. — 18 κατ' αὐτοὺς: καθ' αὑτούς Diodorus. — 19 ἐξάρχοντες Aristarchus, v. Eust. et Athen. l. l. ita etiam Venetus A Σ 606. — 26 τώδε: παροξυτονητέον, ἵνα νοηθῇ δυϊκόν Schol. M, v. H. T. 366. — 28 ἐγκλιτέον τὸ σφῶϊν, ἵνα τρίτον γένηται πρόσωπον Schol. M, v. H. T. 357. — 29 περισπαστέον τὸ ἦ ὡς ἐρωτηματικόν (l. διαπορητικόν) Schol. B. φιλήσῃ: φιλήσει Aristarchus, vid. Ariston. παρέλκει δὲ ὁ κέ, coll. Scholl. Α 175; Β 258, 488; Δ 176; Ε 212; Ζ 260; Υ 311; Χ 49. W. C. Kayser. de versibus aliquot Hom. Od. disp. II, p. 12. — 31 Βοηθοίδη: τετρασυλλάβως Schol. HM.

ὣς φάθ', ὃ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
40 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι,
πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἳ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος·
45 ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
ἕς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
50 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἕς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρείδην Μενέλαον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
55 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
60 σίτου θ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον, αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἵ τινές ἐστον
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,

V. L. 37 ὅδ' BDIKLNQ. — 38 ἅμα σπέσθαι ἑοῖ: ἅμα σπέσθαί οἱ DIN. ἅμ' ἑσπέσθαί οἱ LQ. ἅμ' ἑσπέσθαι οἱ A m. r. et in marg., nam 1. m. omisit hunc versum. — 39 οἳ ADEKLNQ. λῦσαν: ἕλυσαν BDLN PV. — 44 διοτρεφέος: διοτροφέος NQ. — 45 ἠὲ Schol. Θ 27: ἠδὲ BDG LM. — 48 ἐυξέστας: ἐϋξέστους V. — 49 δμωαὶ L: v. δμωαὶ. χρῖσαν: ἔχρισαν E 1477, 19. — 50 οὔλας βάλον: βάλον οὔλας K. — 51 ἕς ῥὰ INQ. ἕζοντο: ἵζοντο V. παρ' Ἀτρείδην: ἐν ἄλλῳ παρὰ ξανθὸν μενέλαον H. — 54 ξεστὴν: γρ. χρυσῆν H. — 56 παρ' ἐόντων IQ. — 57 omitt. B; 57, 58 om. DHIS. — 60 σίτου θ': σίτου δ' HL. σίτου δ' ἅμ' FPS. — 61 πασσαμένω: παυσαμένω EHINRS. εἰρησόμεθ': μυθήσετον BDL. οἵ τινές: ὥτινες AR. ὥτινε L. — 62 σφῷν: σφῶν A 1. m. BDK. γρ. σφῶϊν D, ita A ex corr. Q. γένος: γόνος E.

A. c. 37 δὲ μεγάροιο Aristarchus, v. δ' ἐκ μεγάροιο cum libris. — 39 λῦσαν Aristarchus. — 50 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita οὔλας: οὐλάς Nicias, H. T. 329. — 62 σφῷν Apollonius Dyscolus: σφῶν Herodianus cum Aristarcho. — 62—64 προηθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ

ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιοῦσδε τέκοιεν.
65 ὣς φάτο, καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίον' ἔθηκεν
ὅπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν
70 ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
φράζεο Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν κὰδ δώματα ἠχήεντα,
χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιῇδέ γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή,
75 ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνα φίλ', ἦ τοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
80 ἀνδρῶν δ' ἤ κέν τίς μοι ἐρίσσεται, ἠὲ καὶ οὐκί,
κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·
Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθείς,
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς

V. L. 63 διοτρεφέων: διοτροφέων AHQ. — 65 *παρὰ πίον' ἔθηκεν: l. παρὰ πίονα θῆκεν. Suidas III, 1100 παρέθηκεν ἀείρας. — 66 ἑλὼν: ἔχων L. — 67 οἵδ' ADIKLNQ. — 68 ἔντο AD 1. m. INQ hic et passim. — 71 τῷ ἐμῷ: τῷ μῷ ABDEL. τῷ 'μῷ IKMNQS(HPV). — 72 κὰδ: καὶ ABDEFGHIKLMNQRS. — 74 τοιῇδε K: τοίηδέ BD. ceteri cum Schol. *N* 837 τοιήδε. γρ. ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται Palatinus. — 75 τάδ': τάγ' BDL. — 77 καί σφεας: καὶ σφέας BDIMNQ. — 78 ἐρίζοι N. — 79 τοῦ γε: τοῦδε HIQ. ἔασιν: ἔασσιν QV. — 80 κέν τϊς μοι AILN. — 82 ἠγαγόμην: γρ. ἤγαγον M, ita BD. ἐν: σὺν K. — 83 omitt. D. — 84 Ἐρεμβοὺς: ἀραβοὺς DL.

καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἀρίσταρχος ἀθετουμένων τῶν στίχων ἄνευ τοῦ ι εἴασε τὴν γραφήν Schol. HM.

A. c. 70 πευθοίατ' οἱ Zenodotus: Aristarchus πευθοίατο. — 71 veteres τῷμῷ, v. de iota subscripto in Ann. Gymn. Austr. 1865, p. 114. — 74 τοιῇδέ γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή Aristarchus: τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται Seleucus, teste Athen. V, p. 188; v. Eust. 1483, 40. — 80 οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, H. T. 328. — 83 ἐπαληθεὶς: ἐπ' ἀληθεῖς, i. e. μαντικῆς ἐμπείρους Schol. V; Eust. 1489, 29. — 84 καὶ Ἐρεμβούς Aristarchus: Crates καὶ Ἐρέμνους, Schol. EHMV; Et. Mg. 370, 40. Zeno philosophus Ἄραβάς τε, v. Strab. I, p. 41; VII, 299; XVI, 784. Posidonius καὶ Ἀραμβούς, v. Strab. XVI, 784, qui hausit ex Aristonici libro „περὶ τῆς Μενελάου πλάνης", quem laudat I, p. 38.

85 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς οὔτέ τι ποιμὴν
τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
90 εἶος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον ξυναγείρων
ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε
λάθρῃ ἀνωιστὶ δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
ὣς οὔ τοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμιν
95 εἰσίν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πάθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον
εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ ἑκὰς Ἄργεος ἱππροβότοιο.
100 ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
105 ὡς ἑνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
μνωομένῳ, ἐπεὶ οὔ τις Ἀχαιῶν τόσσα μόγησεν,
ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον

V. L. 85 ἵνα: ὅθι K Herodotus IV, 29; E 1485, 10. — 87 οὔτέ τι AEIKMN: οὔτ' ἔτι DL. — 89 γάλα θῆσθαι: γρ. γαλαθῆσθαι M, ita BDKLQ. γάλα νᾶσαι Hesychius III, 140. ad hunc locum spectat fortasse glossa apud Hesychium II, 316 θῆσαι: θρέψαι, θηλάσαι. — 90 *εἶος: εἴως ADFHILNQ. ἕως A sup. MPS. ξυναγείρων BDHILMN: v. συναγείρων. — 93 οὔτοι: οὔτι EMS. — 94 ὔμιν DIMNV: ὕμιν L. ὔμμιν K. ὕμμιν E. v. ὑμῖν. — 95 πολλὰ πάθον RV: ceteri πόλ' ἔπαθον. — 98 οἷδ' DILN. οἳ τότ' ὄλοντο: οἵτ' ὤλοντο L. οἵτ' ὀλόωντο B. — 100 πάντας μὲν: μὲν πάντας BDL. — 103 αἰψηρός τε K. — 105 ὅς τέ μοι DIKLMNQ. ὕπνον: ὕπνος L et ἐδωδή. — 106 *τόσσα μόγησεν: l. τόσσ' ἐμόγησεν. — 107 ἤρατο EK. ἄρ AEKLMNQ. — 108 ἔσεσθαι: ἔπεσθαι DL. ἔπεσθαι B.

A. c. 86 τρὶς: τινὲς γελοίως γράφουσι δίς Schol. HM. — 93 ἔν τισιν ὑπὸ τοῦτον φέρεται στίχος „οὐδέ τι βουλόμενος, ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης" γελοίως Schol. HMQ. — 94 ὔμμιν Αἰολικῶς ψιλοῦται Schol. E. — 95 πολλὰ πάθον Aristarchus, v. Didym. ad *I* 492. — 99 ὀβελίζουσί τινες τὸν στίχον· διὰ μέντοι τῶν Ἀρισταρχείων ὑπομνημάτων οὐδὲν φέρεται περὶ τοῦ ἔπους Didymus.

κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν,
ζώει ὅ γ', ἦ τέθνηκεν. ὀδύρονταί νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
ἀμφοτέρῃσιν χερσί. νόησε δέ μιν Μενέλαος,
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἐκ δ' Ἠέλιος θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
ἤλυθεν Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα.
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα·
χρυσέην τ' ἠλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν

V. L. 109 ἀποίχεται: ἀποίχομαι IN. οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι B. — 113 ὦρσε: ὄρσε H 1. m. — 114 δάκρυ δ': δάκρυα δ' DHIN. ἀπὸ: γρ. δ' ἐκ A m. r. ἀκούσας: ἀκούων E. — 115 ὀφθαλμοῖιν: ὀφθαλμοῖσιν EGHI LNV. — 117 μερμήριξε: μερμήριζε Q. — 118 ἐάσειε: ἐάσειεν K. ἐάσει ἐπιμνησθῆναι A p. ras. INQ. — 119 πειρήσαιτο: γρ. μυθήσαιτο A m. r., ita DHIKLNPQV. μυθήσετο B. — 120 *εἷος: εἷως DQ. ἕως ABGH IKLMN Draco de metr. 8, 15. ὃ ADIKLMNQ. — 122 εἰκυῖα B: v. εἰκυῖα. — 126 ἀλκμάνδρη K. — 127 ἐν: ἐνὶ EFKPSV. ἔνι Q. — 129 δοιούς: δοιὼ Q. — 131 χρυσέην: χρυσῆν DEIMNS Schol. Z 491. χρυσήν ABKLQ. τάλαρόν θ' Schol. Z 491: τάλαρον δ' D Apoll. Soph. 148, 32.

A. C. 113 ἵμερον: ἵμερον Trypho, H. T. 289. — 114 altera lectio erat δάκρυα δ' ἐκ. — 119 τε πειρήσαιτο: οὕτως ἐπειρήσαιτο ἀντὶ τοῦ ἐπερωτήσειεν. ἔνιοι δὲ γράφουσι κακῶς μυθήσαιτο. qui Didymum huius scholii auctorem esse putat, non potest quin τ' ἐπειρήσαιτο pro Aristarchea lectione habeat; sed vereor ne recentiori interpreti sit tribuendum, nam Aristarchum fugere non poterat, a futuro εἰρήσομαι aoristum εἰρησάμην in usu non esse, sed εἰρόμην. itaque si ΤΕΠΕΙΡΗΣΑΙΤΟ in libris invenit, hoc in τε et πειρήσαιτο resolvit. — 123 Aristarchus et Herodianus ἅμ' Ἀδρήστη: τινὲς ἅμα δρήστη Schol. HM.

ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
135 ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
αὐτίκα δ' ἥ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
ἴδμεν δὴ Μενέλαε διοτρεφές, οἵ τινες οἶδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
140 ψεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
οὐ γάρ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,
ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικε,
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
145 κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω γύναι, ὡς σὺ εἰσκεις·
κείνου γὰρ τοιοῖδε πόδες τοιαῖδέ τε χεῖρες
150 ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλή τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται.
καὶ νῦν ἦ τοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆι
μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀιζύσας ἐμόγησεν
ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὃ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών.
155 τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

V. L. 132 κεκράαντο: ἢ γρ. κρεμάαντο A m. r. κεράαντο IN. χείλε' ἐκεκράαντο K. — 134 ἐπ': ἐν E: αὐτῷ: αὐτοῦ ADF. αὐτὸν B. — 136 κλισμῷ: κλισμοῖς Q. — 137 αὐτίκα δ': αὐτίκ' ἄρ KQSV. — 138 διοτροφὲς AQ. — 140 ἦ: l. ἢ. — 141 ἰδέσθαι: γρ. γενέσθαι Ambr. E. — 143 ὅδ': ὅγ' EKQ. ὅδ' om. BD. μεγαλήτορος: τινὲς ταλασίφρονος H Ambr. Q. υἷι: υἱεῖ H ex corr. L. υἱῷ E. — 145 ἐμεῖο: ἐμοῖο A. — 146 ἤλθετ': γρ. ἦλθον M 2. m., ita A ex corr. Q. ἤλθεθ' D. — 148 οὕτώ τοι νοέω καὶ ἐγὼ K. — 149 κείνου γὰρ: μὲν GM. τοι DKQ. τοιοῖδε: τοῖοίδε K. τοιοὶ δὲ A. τοίοι δὲ B. v. τοιοίδε. τοιαῖδε M: τοιαὶ δέ ABEIKN. v. τοιαίδε. — 150 ἐφύπερθέ τε χαῖται: ἐφύπερθε χέρες τε B. — 152 μυθούμην D. — 153 ὃ ABDEIKLMNQ. πικρὸν KM: πυκνὸν ABDEFGLQV. πυκινὸν HINPS. ἐπ' ὀφρύσι DKL. — 154 ὀφθαλμοῖιν: ὀφθαλμοῖσιν GHILNV. — 156 διοτρεφὲς: διοτροφὲς AQ. λαῶν: ἀνδρῶν D.

A. c. 140 ἦ: Ἀριστοφάνης οὐκ ἀποφαντικῶς ἀλλ' ἐν ἤθει, οὐκ ἀναγκαῖον δὲ περισπᾶσθαι τὸν ἤ Schol. HMQR. — 143 μεγαλήτορος scripsi cum libris: Bekk. 2 et Ameis. ταλασίφρονος. — 149 τοιοῖδε — τοιαῖδε veteres, H. T. 364.

κείνου μέν τοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
160 ἄντα σέθεν, τοῦ νῶι θεοῦ ὣς τερπόμεθ' αὐδῇ.
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρά οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι ἠέ τι ἔργον.
πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
165 ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἕωσιν,
ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὃ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
εἴσ', οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
170 ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶιν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
καί κέ οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν καὶ δώματ' ἔτευξα,
175 ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἥμεας

V. L. 158 σαόφρων δ' K. σαόφρων γ' Q. — 159 τὸ πρῶτον: τοπρῶτον ILS. τοπρῶτον NQ. — 162 τῷ: τῶδ' M. τῶνδ' G. — 163 ὄφρά οἱ ADIKLMNQ. ἠέ τι: ἢ ἔτι BKS. A p. ras. ἠέ τι. — 164 παῖς: πάϊς BDKP non male. — 165 μὴ ἄλλοι: μὴ πολλοὶ BF. γρ. ὦ μὴ ἀοσσητῆρες πολλοὶ ἕωσιν A m. r., ita Q in textu. ἕωσιν: ἕασιν IN. ἕασιν V. — 168 δ' ἀπαμειβόμενος: γρ. τόνδε μέγ' ὀχθήσας H. — 169 ὦ: ὤ AM. — 170 ἐμεῖο: ἐμοῖο D. πολέας: πολεῖς AEHINS. γρ. πολλέας H. — 171 ἔξοχον ἄλλων: ἔξοχα πάντων A in marg. HIMNQSV. γρ. ἔξοχον ἄλλων M. — 174 καί κέ: καί κέν ELNQS. καὶ μέν HI. — 178 θάμ': θ' ἅμ' ADHLV. ἐνθάδ' ἐόντες: ἐνθάδε ὄντες BDMS. ἡμέας KMQ. γρ. ἡμέας A. γρ. ἄμμε M, ita ABD. ἡμᾶς INS. ἄμμας L. ὑμέας H.

A. c. 158—160 οὐκ ἐφέροντο ἐν τῇ Ῥιανοῦ οἱ τρεῖς στίχοι Didymus. ἀθετοῦνται πέντε στίχοι ὡς περιττοὶ καὶ ὑπὸ νέου παντάπασι λέγεσθαι ἀπρεπεῖς Schol. HMQR. — 163 τινὲς ἠθέτησαν Schol. HMQR. dedi quae in schol. leguntur, quamquam falsa esse unusquisque intelligit; nam vss. 158—162 salva oratione amoveri non possunt, quapropter olim vss. 159—163 eiiciendos esse censui. nunc assentior iis, qui vss. 163—167 pro spuriis habent, v. Ameis. in appendice. — 159 ἐπεσβολίας: Zenodotus ἐπιστομίας. — 161 veteres προέηκε, H. T. 418. — 162 ἐέλδετο: Ζηνόδοτος οἴετο, κακῶς Schol. H. — 170 Aristarchus πολέας: πολεῖς Zenodotus, H. T. 342. — 178 *ἥμεας, H. T. 276.

ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
180 πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτός,
ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
185 κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
190 Ἀτρείδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
οἶσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν·
καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι. οὐ γὰρ ἐγώ γε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ ἠὼς
195 ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
κλαίειν ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀιζυροῖσι βροτοῖσι,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔ τι κάκιστος
200 Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπας, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ

V. L. 181 μέλλεν: ἔμελλεν BEKLQ. ἀγάσσεσθαι: ἀγάσσασθαι BDL. — 185 omitt. BS. — 189 πτερόεντ' ἀγόρευεν: πτερόεντα προσηύδα QS. — 190 περὶ: πέρι ADILNQ. — 192 ἐνὶμμεγάροισι D. ἀλλήλους: ἀλλήλοις D. — 195 γεμὲν: γέ μιν E. — 197 οἷον: ἐστὶν V. — 198 κείρασθαί Schol. Ψ 135: κείρᾶσθαί H. ἀπὸ: ἄπο L. — 201 οὐδὲ ἴδον: οὐδ' εἶδον A ex corr. περὶ: πέρι DINQ. — 202 περὶ AEIKLNQ: ceteri πέρι.. ταχὺς: γρ. [τα]χυν A. μαχητής: γρ. [μαχη] τὴν A m. r. — 204 τόσα εἶπας A l. m.: v. τόσα εἶπες. τόσ' ἔειπες BL ex ras. τόσσα ἔειπες D.

A. C. 192 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ Schol. HQ. Aristophanes ἐνιμμεγάροισι. ἀλλήλους: τινὲς καὶ ἀλλήλοις ἐρέοιμεν, ὅ ἐστι διαλεγοίμεθα Schol. HQ. — 201, 202 Herodianus περὶ: πέρι Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 204 εἶπας (Aristarchus?): v. εἶπες, H. T. 239. Aristot. Rhet. III, 17 εἶπες.

Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
230 *φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δε λυγρά·*
ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
235 *Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς ἠδὲ καὶ οἶδε*
ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·
ἦ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι
καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
240 *πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,*
ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
245 *σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών, οἰκῆι ἐοικὼς*
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν·
ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤισκε,
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
τῷ ἵκελος κατέδυ Τρώων πόλιν, οἳ δ' ἀβάκησαν

V. L. 229 *Αἰγυπτίη*: *Αἰγυπτίῃ* v. lect. apud Eust. 1494, 3. — 231 *περὶ*: *πέρι* DLQ. *πέρῖ* N. — 233 *οἰνοχοῆσαι*: *οἰνοχοεῦσαι* K. — 234 *ἐξαῦτις*: *ἐξαῦθις* Q. — 235 *διοτρεφὲς*: *διοτροφὲς* A 1. m. Q. *οἶδε* AB: v. *οἷδε*. — 236 *ἄλλοτε ἄλλῳ*: *ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ* M (H?). *ἄλλοτε τ' ἄλλῳ* V. — 241 *ταλασίφρονος εἰσὶν* ADILNQ. — 243 *ἔνι*: *ἐνὶ* ADIKLMNQ. *ἐνι* B. *τρώων* L. — 244 *αὐτόν μιν*: *αὐτὸν μὲν* IKNS. *δαμάσας* Apoll. Soph. 10, 32. — 246 *πόλιν*: *πτόλιν* L. — 247 *αὐτὸν*: *αὐτὸν* DN. — 249 *ἵκελος* AILN. *κατέδυ Τρώων*: *τρώων κατέδυ* K. *τῷ δ' ἵκελος Τρώων κατέδυ* Et. Mg. 337, 24. *οἷδ'* ADEIKLMNQ. *ἀβάκησαν*: *ἀκάκησαν* PS.

---

veteres ut *Ὦπος*, cf. Ioan. Alexandr. 10, 6; Lehrs. ad Herod. *περὶ μον. λέξ.* 32, 3.

A. c. 231, 232 *ἐπιστάμενος* — *ἀνθρώπων· ἦ*: Aristarchus *ἐπεί σφισι δῶκεν Ἀπόλλων ἰᾶσθαι· καὶ*. Schol. Vind. 56 *γρ. περὶ πάντων φαρμάκων· οὐ γὰρ πάντες πάντα ἴσασιν*. — 233 veteres *ἐνέηκε*. — 237 *διδοῖ* Aristarchus, cf. Schol. *I* 164. — 242 Aristophanes, Aristarchus, Heracleo, Philoxenus, Herodianus *οἷον*: Parmeniscus et Nicias *οἷον*, cf. Schol. *E* 638. Plato Symp. p. 220 C *οἷον δ' αὖ τόδ'*. — 244 *αὐτόν*; *ψιλῶς· οὐκ οἶδε τῶν Ἀττικῶν* (Dind. pro *αὐτῶν*) *συνήθειαν ὁ ποιητής*, ita Aristarchus (v. H. T. 253). *αὐτὸς* Apollon. de Pron. 101 et 102. *αὐτόν* Ptolem. Ascalonita. *μιν* Ixio, Trypho, Apollonius: *μὲν* Ptolem. Pindario. — 248 *δέκτῃ* Aristarchus. *ὁ κυκλικὸς τὸ Δέκτῃ ὀνοματικῶς ἀκούει* Schol. HMQT, cf. Welcker. „d. epische Cyclus" p. 51.

250 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
καί μιν ἀνηρώτων· ὃ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χροῖον ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
μὴ μὲν πρίν γ' Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
255 πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ
ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
ἔνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
260 χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
ἂψ οἶκον δ', ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγ' ἐκεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε,
οὔ τευ δευόμενον οὔτ' ἄρ φρένας οὔτέ τι εἶδος.
265 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γύναι κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
ἀλλ' οὔ πω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
270 οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.

V. L. 251 ἀνηρώτων LQ(PSV): ἀνειρώτων DEG in marg. ἀνηρώτευν FGIMN. ἀνειρώτευν K. ἀνηρώτεν B. ἀνηρώτεῦν A, sed η ex corr. H ἀνηρωτεύων i. e. ἀνηρώτευν. ἀνηρώτουν gl. in M. ὃ I. — 252 ἐγὼ λόεον AHINPS: ἐγὼν ἐλόευν B 1. m. DEKL Schol. E 905. ἐγὼ ἐλόευν M. γρ. ἔγωγ' ἐλόευν A m. r., ita Q. ἐγὼν ἐλόουν B m. rec. γρ. λοῦον καὶ χροῖον D. χροῖον ABHIKNPQV: ἔχριον DEL. ἔχρισ' GM. ἢ καὶ χροῖον M in marg. — 253 ἀμφὶ δὲ: ἀμφὶ δ' ἄρ Q. — 254 μὴ μὲν Apoll. Soph. 36, 14: μή με H ex em. πρίν γ' Q: v. πρὶν. τρώεσσ' L. ἀναφῆναι A. — 257 τρώων L. — 258 ἦλθε μετ': ἦλθεν ἐπ' K. — 259 τρῳαὶ L: v. τρωαὶ. λίγα κώκυον K: v. λίγ' ἐκώκυον. — 260 ἐπεὶ ἤδη: ἐπειὴ δὴ L. ἐπεὶ ἤδη N. ἐπεὶ ἤδη H. — 261 οἶκονδ' ADILNQ: οἶκον EKMPS. — 262 ἤγαγε κεῖσε: ἤγαγ' ἐκεῖσε BDL. ἀπὸ: ἄπο EKLQ. — 263 νοσφισσαμένην: νοσφισσαμένη HLS. νοσφισαμένη BE 1494, 35 KQ. τὸ δὲ νοσφισαμένη γράφεται μὲν καὶ αἰτιατικῇ E 1495, 35. — 264 δευομένην: γρ. δευόμενον D. οὔτ' ἄρ: οὔτε E. οὔτέ τι ABEIKLN. οὔτέ τι D. εἶδος: γρ. ἔργα A m. r., ita K. ἔργον B. ἔργων: γρ. εἶδος D. — 265 τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος A in marg. BDL. — 266 ἔειπες: ἔειπας M. — 268 ἐπελήλυθα: ἐπιήλυθα B. ἀπελήλυθα D. δὲ ἐπήλυθα Q. — 269 οὔπω: οὔτοι Q. ἐγὼν: ἐγὼ KM, melius. — 270 ἔσκε: ἔσχε ER.

A. c. 252 Ἰακῶς τὸ χροῖον (Ἀρίσταρχος) Schol. H. — 259 Τρῳαί, H. T. 227. — 260 ἤδη Aristarchus: ἢ δὴ Crates. τὸ η πλεονασμός Schol. E.

οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
275 δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
καί τοι Δηίφοβος θεοείκελος ἕσπετ' ἰούσῃ.
τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
280 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδεΐδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἥμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
νῶι μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε
ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
285 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς,
τόφρα δ' ἔχ', ὄφρά σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
290 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τάδ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.

V. L. 272 ἔνι: ἐνὶ ADIKLN. — 273 omitt. BD. Ἀργείων: ἀργεῖοι HINV. τρώεσσι L. — 274 κελευσέμεναι: κελευέμεναι B. καλεσσέμεναι K. δέ σ' ἔμελλε: δ' ἐσανώγει K. — 275 τρώεσσιν L. — 276 ἕσπετ': γρ. εἵπετ' A m. r., ita Q. — 277 περίστειξας EH 2. m. I: περίστϊξας AKL MNPQS Schol. O 740. περΐστιξας D. περιστίξας BH 1. m. — 279 ἴσκουσ': ἐίσκουσ' FHS. — 281 ἠκούσαμεν ὡς ἀγόρευες K. — 282 ἀμφοτέρω: ἀμφότεροι E. μενεήναμεν D. ὁρμηθέντε ADLMQV: ὁρμηθέντες BEFHIKNS. — 283 ἆψ: γρ. αἶψ' D. ὑπακοῦσαι: ἐπακοῦσαι M. — 284 ἱεμένω: ἱεμένους EFM. — 286 δὲ σέ γ': δέ σε γ' L. — 287 χερσὶ: χειρὶ Schol. δ 419. — 288 κρατερῇσι: κρατερῇφι K. Ἀχαιούς: ἀχαιῶν S. — 289 ὄφρά σε AKN. — 291 διοτροφὲς A 1. m. Q. λαῶν: ἀνδρῶν B. — 292 γάρ οἵ τϊ DL. τάδ' GHMPS: τόγ' ABILNQ. τά γ' DE. τόδ' K.

A. c. 276 προηθετεῖτο κατ' ἐνίους Schol. HQ. — 277 περίστειξας: περίστιξας Aristarchus. — 279 ἴσκουσ': εἴσκουσ' Aristarchus, H. T. 245. — 285—289 οὐκ ἐφέροντο σχεδὸν ἐν πάσαις οἱ πέντε Didymus. Ἀρίσταρχος τοὺς ε' ἀθετεῖ, ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής Aristonicus.

ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἥμεας, ὄφρα καὶ ἤδη
295 ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
ὣς ἔφατ', Ἀργείη δ' Ἑλένη δμῳῇσι κέλευσε
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
300 αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
δέμνια δ' ἐστόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρείδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
305 πὰρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δῖα γυναικῶν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
310 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοισ θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε Τηλέμαχ' ἥρως
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;

V. L. 294 τράπεθ': τρέπεθ' F. ἥμεας: v. ἡμέας· ἡμᾶς A. ὄφρα καὶ: ὄφρα κεν FLMQ. ὄφρά κεν D. γρ. καὶ H. — 295 ὑπὸ ABDEIKLN. ταρπώμεθα: τερπώμεθα FM. γρ. παυσώμεθα H Palatinus. κοιμηθέντες: κοιμηθέντε A. — 296 δμῳῇσι B. — 298 στορέσαι τ': στορέσαί τ' K. στορέσαι δ' H 2. m. στορέσαι καθύπερθε G. — 300 αἳ ADIKLNQ. μεγάροιο: μεγάρου Q. δάος: δᾷδας GIN. δάδας MQ. δᾷδας: γρ. δάος Ambros. E. — 301 δ' ἐστόρεσαν ABDGHIKLNRSV. τ' ἐστόρεσαν Q. v. δὲ στόρεσαν cum M. κῆρϋξ ADLQ. — 302 ἄρ AKL. — 304 δὲ καθεῦδε: δὲ κάθευδε BHIN. κάθεῦδε D. δ' ἐκάθευδε EGM. — 307 ἄρ AHIKLMNQ. εὐνῆφι M. — 309 ὑπὸ: ὑπαὶ A sup. DH sup. KLQV. πέδιλλα L. πέδηλα Q. — 311 παρὶζεν: πάριζεν BM. παρίζεν IKLQ. πάρῖζεν A. — 313 ἐπ' B 2. m.: ἀν' B 1. m.

A. c. 294 ἥμεας: ἀπόλυτος ἡ ἥμεας· διὸ τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα Herodianus. — 295 παυσώμεθα Aristarchus, cf. Schol. Ω 636. — 299 οὔλας: οὐλάς, v. ad v. 50. — 300 μεγάρου δᾷδας lectio haud spernenda, quae h. l. librorum meliorum auctoritate nititur; sed non recepi, quia, ubi idem versus recurrit, libri fere omnes δάος exhibent (exc. G marg. Q η 339; GM χ 497; M ψ 294; Lips. Ω 647), neque ullus codex μεγάρου habet praeter Q ad h. l. — 304 Aristarchus δὲ καθεῦδε: δ' ἐκάθευδε Zenodotus, H. T. 246. προπερισπωμένως τὸ καθεῦδε Schol. HP. — 311 παρὶζεν: veteres πάριζεν, H. T. 403. διχῶς πάριζεν καὶ παρίζεν (sic) Herodianus.

δήμιον, ἦ ἴδιον; τὸ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἤλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα,
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
μηλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς

V. L. 314 *ἦ: l. ἢ. D ἠδ' ἴδιον. τὸ δέ μοι AIK: cet. τόδε μοι. ἔνισπε H 2. m. IKLNQV: ἐνίσπες A et D 1. m., nunc ἔνἴσπε eraso ς. ἔνισπες H 1. m. ἐνίσπε M. γρ. ἐνίσπες Ambros. Q. ηνής, ε B et in marg. εἶπας. — 316 διοτροφὲς A 1. m. Q. — 317 εἴ τινά: ἤντινά D. μοι καὶ κληδόνα Schol. Λ 105. ἐνίσποις: ἐνίσπης Q. — 319 δ' om. A. οἵ τέ μοι BDIKNQ: οἵτ' ἐμοὶ A. — 320 εἰλίποδας KLNQ. — 321 ὕβριν: ἤτορ GM. — 322 τοὔνεκα γοῦν D. αἴκε θέλησθα AIM. — 325 περὶ BFIKMN. περῖ A. πέρι L. — 326 μὴ δέ τι BKQ: μὴ δ' ἔτι AGMS. cet. μηδέ τι. μηδ': μὴ δ' ABIKLMNQ. — 328 τοί τῖ: γρ. γε A m. r. δήτι Q. τι omitt. BLM. — 329 ἠέ τι: ἢ ἔτι ADKMS. — 330 ἐνὶ ADIKLMNQ. τρῴων L. — 331 ἔνισπε HIKLMNQV. ἐνίσπε B. ἐνίσποις D. ἐνίσπες A. — 333 ὦ: ὦ AM. — 335 ὡς δ' ὅτε PS. — 336 κοιμίσασα M. κοιμήσασα Apoll. Soph. 115, 2; Schol. Λ 115.

A. c. 314 ἔνισπε: ἐνίσπες, v. ad γ 101. — 320 Herodianus ἀδινὰ: l. ἀδινὰ, H. T. 180. — 322—331 v. not. ad γ 92—101. — 325 Herodianus περὶ: πέρι Ptolem. Pindario. — 336 νεηγενέας: Aristarchus νεογενέας. Aristophanem νεηγενέα γαλαθηνὸν scripsisse coniecit Nauck. Aristoph. p. 23 ex Schol. δ 339.

κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
340 ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
345 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντές κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ' ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
350 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
οἳ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
355 Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
τόσσον ἄνευθ', ὅσσόν τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν·
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐίσας
ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
360 ἔνθά μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὖροι
πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν

V. L. 337 κνημοὺς Hesych. II, 498 et l. praeter DGKL, qui κρημνοὺς exhibent, et Schol. φ 31. γρ. κνημοὺς Ambros. B. — 338 ὃδ' BDEIKLMNQ. δ' ἔπειτα: δέ τ' ὦκα PS. γρ. καὶ ὦκα M. — 342 ἐνὶ Λέσβῳ: ἐν ἀρίσβῃ D c. gl. πόλιν λέσβου. L ἐναρίσβῃ. — 344 κὰδ δ': καδδ' ADIKNPQSV. κὰδ δέβαλε B. καδδέβαλε L. ἔβαλεν V. — 347 εἰρωτᾶς ἰδὲ λίσσεαι Q. — 348 omitt. Q. παρὲξ: πάρεξ G. πάρὲξ D. παρεξείποιμι A p. ras. — 350 τῶν ἐγὼ οὐδέν τι Q. ἐγὼ οὐδέν τοι S. — 351 ἔτι: ἐπὶ V. θεοὶ: θεὸς L. — 353 οἷδ' ADIKLNQ. οἵ τ' Schol. T 407. — 354 ἐστὶ ALQ. πολυκλύστῳ: περϊκλῦστω N. περικλυύστω I. περικλύτω K. — 356 ἄνευθ' ὅσσόν τε KM: ἄνευθεν ὅσον Schol. H. ἄνευθεν E. ὅσον BDQ. — 358 ἀπὸ: ἄπο GM 2. m. ἐπὶ var. lect. in G. ἐίσσας LN. — 359 ἀφυσσάμενοι: ἀφυσσόμεναι K. — 360 ἔνθά μ' EIKN. με εἴκοσιν BD. — 361 οἵ ῥά τε D.

A. c. 338 δέ τ' ὦκα Schol. Λ 115. — 353 Ζηνόδοτος ἠθέτει· ποῖαι γάρ, φησίν, ἐγένοντο ἐντολαί; Schol. EHPQ. — 359 ἀφυσσάμενοι: ἐὰν διὰ τοῦ ο̄, ἀρυόμενοι, ἐὰν διὰ τοῦ ᾱ, ὑδρευσάμενοι Schol. EP.

πομπῆες γίγνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καί νύ κεν ἥια πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ἀνδρῶν,
εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καί με σάωσε,
365 Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
ἥ μ' οἴῳ ἔῤῥοντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
370 ἣ δέ μευ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
νήπιός εἰς ὦ ξεῖνε λίην τόσον ἠδὲ χαλίφρων,
ἦε ἑκὼν μεθίεις καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων;
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
375 ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥ τις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
ὡς ἐγὼ οὔ τι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
380 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·

V. L. 362 γίγνονται L ex corr.: γίνονται ABDEFGHIKL 1. m. MNPQRSV Apoll. Soph. 22, 21. — 363 μένε': μένος L. — 364 μή τις με ADIKLMNQ. ἐσάωσε ER(H?): ἐλέησε ABDFGIKLMNQSV Tzetzes Alleg. 48. — 365 πρωτέως V Tzetzes. ἰφθίμου: ἰφθίμη EM 2. m. — 366 γὰρ ῥὰ LMQ. ῥα μάλιστα: κάλλιστα B Tzetz. All. 50. — 367 συνήντετο: συνήντεε PS. — 368 ἀλώμενος A ex corr. — 369 γναμπτοῖς: γναπτοῖς INQS. γαμπτοῖς D. γναμπτοῖσιν GM. γρ. γναμπτοῖς D. — 370 ἣ IKLNQ. δέ μευ AD. ἧδε μευ G. δέ μοι E. δέ με L. δ' ἐμοῦ N. δ' 'μοῦ I. δ' ἐμεῦ BHKMPQV. — 371 νήπιός εἰς BM: νήπιος εἰς ADEIK NQ. ἦς L. ἠδὲ: E et libri ἠὲ. — 372 ἦε Hesych. II, 267: l. ἠὲ. μεθίεις l. cum Hesychio: μεθίης E 1499, 41. μεθύεις Q. — 374 ἦτορ ἑταίρων: ἔνδοθεν ἦτορ ABDL. γρ. μινύθει δέ τοι ἔνδοθεν ἦτορ Ambr. E. — 375 ἐγώ. ἐγών B. προσέειπα S. — 376 ἥ τις: εἴ τις PS. σύπερ ἐσσὶ ADIKLQ. σύπερ ἐσσϊ N. — 378 ἀθανάτους: ἀθανάτοις DL. — 379 σύπερ μοι LQ. εἰπέ: ἔειπε L. — 380 κελεύθου: κελεύθους AH. κέλευθον DG in marg. — 382 ἦδ' ADIKLNQ.

A. c. 366 Εἰδοθέη: Εὐρυνόμη Zenodotus, cf. Σ 405. — 367 μ' = μοι, cf. Z 165; K 544; N 481; P 100; ψ 21. — 370 Zenodotus ἣ δέ μοι ἀντομένη. — 371 εἰς: ἐγκλιτικὸν τὸ εἰς Schol. E, cf. H. T. 241. χαλίφρων: χαλαίφρων Doederl. Emend. Hom. 1858, p. 12. — 372 μεθίεις veteres, H. T. 225. — 379 εἰπέ: Ζηνόδοτος ἔειπε κακῶς· τὴν διαφορὰν γὰρ ἠγνόησεν Schol. H, cf. not. ad δ 468.

τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής,
385 ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
390 νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι διωτρεφές, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
ὅττί τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
395 αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
μή πώς με προϊδὼν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται·
ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
400 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς
πνοιῇ ὕπο ζεφύροιο μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,

V. L. 383 τοὶ γὰρ ABDL. ἐγὼν B. ἀγορεύσω l. omnes: olim καταλέξω. — 386 πάσης βένθεα: βένθεα πάσης IN. — 387 ἐμὸν φασὶν ABDLMNQ. πατέρα φασ' ἔμμεναι Schol. α 215. — 388 τόν γ': τόνδ' HPQS. πως: πω M. λελαβέσθαι: λελαθέσθαι D. τε λαβέσθαι L. δὲ λαβέσθαι M. γε λαβέσθαι Q. γρ. λελαβέσθαι DM. γρ. δὲ λαβέσθαι Ambros. BQ. — 389 κελεύθου: θαλάσσης DL. — 391, 392 transpositi in I. — 391 καδδέ κε τοι ILN. δϊοτροφὲς A 1. m. Q. αἴκε θέλησθα IS. — 392 ὅττί τοι M. ὅ, ττί τοι B. — 396 μή πως με ADIKLNQ. — 397 γάρ ἐστι A. — 398 ἠδ' ABDIKLNQ. αὐτίκ': αὐτις AKPS. — 399 τοὶ γὰρ ADKL. ξεῖνε: ταῦτα AIKNSV. ἐγὼν ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν DLMR. ἦ οὕτως· τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω M in marg. Palatinus. — 400 ἀμφιβεβήκῃ Q: ἀμφιβεβήκει ABD 1. m. EFGHIKLM 1. m. NPRSV. ἀμφιβεβήκοι D 2. m. M 2. m. — 401 ἄρ ADEIKLQ. — 402 ὕπο: ὑπὸ ADEIKNQ. ὑπο B.

A. c. 386 ὑποδμώς: παρέλκει ἡ ὑπό, διαφυλάττει δὲ τὴν ὀξεῖαν Schol. EQ. περιττὴ ἡ πρόθεσις Eust. 1501, 37. ἡ διπλῆ, ὅτι παρέλκει ἡ πρόθεσις (ὑφηνίοχος) ὡς ἐν τῷ Ποσειδάωνος ὑποδμώς Aristonicus ad Z 19. — 396 μή πώς με Ptolem. Ascalonita: μή πως με Herodianus, H. T. 415. — 400 ἀμφιβεβήκῃ: δίχα Ἀρίσταρχος ἀμφιβεβήκει Schol. H. scripserat Didymus δίχα τοῦ ν̄ Ἀρίσταρχος ἀμφιβεβήκει vel διχῶς Ἀρίσταρχος ἀμφιβεβήκει [καὶ ἀμφιβεβήκῃ], vid. Didym. de Aristarchi rec. ens. Hom. p. 8 et Schol. Θ 68 ἀμφιβεβήκει: γρ. σὺν τῷ ν̄ ἀμφιβεβήκειν, coll. Scholl. E 661; Z 170; Ξ 412; H. T. 194.

ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης
405 ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
ἔνθά σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ' ἐὺ κρίνασθαι ἑταίρους
τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐυσσέλμοισιν ἄριστοι.
410 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια τοῖο γέροντος.
φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἕπεισιν·
αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὥς πώεσι μήλων.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
415 καὶ τότ' ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτός τε βίη τε,
αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἕρπετὰ γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλόν τε πιέζειν.
420 ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι,
τοῖος ἐών, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα
ἥρως, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τίς σε χαλέπτει,

V. L. 403 ἐκ: γρ. ἐν A. ἔνθ' ἐλθὼν Q. σπέσσι: σπέσι A 1. m. DEI NV. σπέσιν BL 1. m. — 405 ἐξ ἀναδῦσαι B. — 407 ἔνθά σ' EIKN. φαινομένηφι ABDIKLN: φαινομένηφι EMPV. φαινομένηφιν Q(H). — 408 ἐὺ: εὖ AFIKNRSV. ἐυκρίνασθαι D. σὺ δέ γ' εὐκρίνασθαι L. — 409 ἐϋσέλμοισιν ABIKNQV. — 410 τοῖο: τοῦδε L. — 413 μέσσοισι Q. — 414 ἐπὴν δή: ἐπειδὴ V. ἴδησθε: ἴδησθε E. ἴδης τε D. ἴδεσθε S. ἴδησθα INQ. ἴδηαι HL. — 415 ἔπειθ' ὑμῖν: ὕμιν BF. ὕμμιν E. ἔπειτ' ὕμμιν Ambros. Q. κάρτός τε βίητε K: ἔργον τε ἔπος τε DL. γρ. κάρτος τε βίη τε D Palatinus. — 416 αὖθι δ' ἔχειν: κἀδ δ' ἔχειν E 1502, 15. — 417 γιγνόμενος L: γινόμενος ABDEFGHKMPQRSV. γηνόμενος I. γεινόμενος N. — 418 γίγνονται L: γίνονται ABDEFGHIKMNPQRSV. — 420 αὐτὸς: αὖτις DLPS. αὖτὸς N. ἀνείρηται: ἀμείβηται E. ἀνήρηται KL. — 421 οἷόν κε: οἷόν τε INV. οἷον γε Q. ἴδησθε M. ἴδησθε E(H): ἴδηαι ABDIKLNPQSV. γρ. καὶ ἴδηαι M 2. m. — 422 σχέσθαί τε KLQ, v. H. T. 423.

A. c. 405 Herodianus cum Aristarcho ἀθρόαι, H. T. 180. — 415 ὕμιν recipiendum videtur, neque enim praecedit praepositio, neque quidquam ei opponitur (ἀπόλυτος ἡ ἀντωνυμία). — 419 πιέζειν ὡς δικάζειν. Ἀπίων μέντοι περισπᾷ· „χερσὶ στιβαρῆσι πιέζευν" (μ 174). Schol. Π 510 ἐπίεζε διὰ τοῦ ε· „χερσὶ στιβαρῆσι πίεζον" (μ 174) „ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν" (δ 287). v. not. ad μ 164, 174, 196. — 420 αὐτὸς Aristarchus.

νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
425 ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπόν θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
430 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἤια πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
435 τόφρα δ' ἄρ' ἥ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίῃσιν
ἧστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
440 ἑξείης δ' εὖνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
ἔνθά κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.
τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
445 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα
ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ.
φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἳ μὲν ἔπειτα

V. L. 424 νόστόν θ' B. — 425 ἐδύσετο: ἐδύσσετο DILN. ἐδύσατο ABMQS(H). — 426 ἕστασαν AB. — 429 δόρπόν θ': δόρπον δ' L. δόρπον B. δόρπον ἄρ AHIKNQ. — 430 δὴ τότε: καὶ τότε K. τότ' ἐκοιμήθημεν S. — 432 omitt. ABDIKLNS. — 433 ἤια: ἤεα Eust. 50, 29 diserte. — 434 μάλιστ' ἐπεποίθεα DL. — 435 ἄρ AKLMQ. ἄρ' ἥδε IN. κόλπον εὐρέα πόντον ἢ εὐρέα κόλπον M. εὐρέϊ κόλπω Q. — 438 διαγλάψασ' BDEH 1. m. MRV Schol. B 88; Hesych. I, 485: διαγνάψασ' NQ. διάγναψασ' I. διαγλαψασ' A. διαγνάψασ' H 2. m. διαγνάμψασ' et pro var. lect. διαγλάψασ' G. διαγλύψασ' L. διαγλύψασα est glossa ap. Hesych.—440 δέρμα: δέρματ' HS.—441 ἔνθά κεν EIN. κεῖθι δὴ ABDLM PS(H). κεῖθι δ' ἄρ GM 2. m. Q. — 442 ἁλιοτροφέων A 1. m. LQ. ἁλιτρεφέων E. — 443 γάρ κ': γὰρ ἂν E. — 445 ἀμβροσίην δ' S. — 448 αἳ L.

A. c. 428 ὑποστικτέον εἰς τὸ θάλασσαν, καὶ ὁπλισάμεσθα, καὶ ἀμβροσίη νύξ Schol. Q. — 441 αἳ πλείους „ἔνθα κεν αἰνότατος", ὡς τὸ „ἔνθα κε λοιγὸς ἔην" (Θ 130) Didymus.

ἑξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δὲ φώκας
ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
ἀλλ' ἦ τοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠυγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πάρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·
γίγνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων ὀλοφώια εἰδώς,
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπε·
τίς νύ τοι Ἀτρέος υἱὲ θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
ὄφρά μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
οἶσθα γέρον, τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις;
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,

V. L. 449 εὐνάζοντο: ηὐνάζοντο PS(H). — 450 ἔνδιος: γρ. εὔδιος A m. r. ἔνδειος L Apoll. Soph. 68, 29. — 451 ἄρ ADEKLQ. — 452 ἡμᾶς Schol. *N* 276. — 453 ὠίσθη: ὠίθη IN. — 454 δὲ ἰάχοντες KM Schol. *E* 302: δ' ἰάχοντες ABDEFH 1. m. L p. ras. QSV. δ' αἶψ' ἰάχοντες H 2. m. IN. ἀπεσσύμεθ' V. — 457 πάρδαλις ABDEFGIKLMN PQRSV: πόρδαλις H Apoll. Soph. 134, 1. — 458 γίγνετο LM: γίνετο ABDEGHIKNPRV. γείνετο Q. γένετο F. hic v. in IN post 459 est collocatus. — 460 ἀνίαζε γέρων Apoll. Soph. 37, 1. — 461 δή μ' ἐπέεσσιν: δή μιν ἔπεσσιν D. δή με ἔπεσσιν L, ita Bekk. 2. ἀνειρόμενος: ἀμειβόμενος BDHQS. γρ. ἀνειρόμενος Palatinus. ἀνειρόμενος ἡ γραφή H. — 462 ἀτρέως A 1. m. KQS. ἀτρέῳς L. συμφράσσατο: γρ. ἐφράσσατο H. βουλάς: γρ. βουλήν Palatinus. βουλὴν V. βολὴν Q. — 463 ὄφρά μ' E. ἕλοις: ἕλῃς ABDLMQS non male, vid. Annal. Gymn. Austr. 1864, p. 562, 11. — 465 ἐρεείνεις AHIKMN: cet. ἀγορεύεις. V ἀγορεύειν. γρ. ἀγορεύεις H. — 466 ἐνὶ: ἐν Q. οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι K. — 467 ἔνδοθεν: ἔνδοθϊ AH. — 468 σύ πέρ: σὺ δή L. εἰπέ: γρ. ἔειπε H.

A. c. 454 ἰάχοντες Aristarchus, H. T. 285. — 457 πάρδαλις Aristarchus, H. T. 331. — 465 Ἀρίσταρχος ἐρεείνεις γράφει, οὐκ ἀγορεύεις Schol. P. — 468 γρ. ἔειπε, ita Zenodotus, cf. not. ad v. 379. Eust. 1410, 61 ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔειπε, ἀντὶ τοῦ εἰπέ. ὃ καὶ σημείωσαι ὡς καινόν. τὰ πλείω γὰρ τῶν Ὁμηρικῶν ἀντιγράφων „ἀλλὰ σύπέρ μοι εἰπὲ" γράφουσιν.

ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
470 νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι
ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
σῆμ' ἐς πατρίδ' ἵκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
475 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,
αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
480 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτον δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ἀλλὰ καὶ ὧς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
485 ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἢ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέι ἧς ἐπὶ νηός,
490 ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.

V. L. 469 ὃς τίς μ' B. κελεύθου: κέλευθον G. κέλευθ$^{ο\upsilon}$ὸν M. κελεύθους D. — 471 ὃ A. αὐτίκ': αὖτις FPS. — 472 ὤφελλες: ὤφειλες A ex corr. Q. — 473 ὄφρα: ὅττι V. — 475 γάρ τοι πρὶν l. praeter V, Porphyr. Quaest. 27: τὸ πρὶν Porphyrius ad *P* 263. γάρ πώ τοι V. — 476 ἐυκτίμενον: ἐς ὑψόροφον ABDL. γρ. ἐϋκτίμενον Palatinus. — 477 πρὶν δ' Schol. *P* 263. ὅταν GIKLMN Porph. ad *P* 263. — 478 αὖτις: αὖθις Porphyr. ἔλθῃς: ἔλθοις AB. ῥέξεις A. — 480 δώσουσιν ὁδὸν θεοί: δώσ$^{\beta}$ουσι θεοὶ ὁ$^{\alpha}$δὸν IN. ὁδὸν θεοὶ L. — 481 ἐμοί γε K: cet. ἔμοιγε. — 482 αὖτις: αὖθις EL. — 483 αἴγυπτον δ' B. — 484 ὧς: l. ὣς. μιν ἔπεσσιν DMQRV: μύθοισϊν ABHIKLNPS. γρ. ἀλλὰ καὶ ὣς μύθοισιν M. γρ. μιν ἔπεσσϊν A m. r. — 485 οὕτω δὴ: οὕτω τοι BDL. δὴ οὕτω R. δὴ οὕτω V. — 486 τόδε: τόγε H. κατάλεξον: ἀγόρευσον K. γρ. ἀγόρευσον H Pal. — 487 ἦ: εἰ ABIKLNQ (HPV). — 489 ἀδευκέι: ἀδευκεῖ GIKNQ Apoll. Soph. 9, 16. — 490 τολύπευσεν: τολύπευσαν V. τολύ$^{\varepsilon}$πευσαν S. τολύπευεν D.

A. c. 469 κελεύθου, v. not. ad v. 380. — 477 ὅτ' ἂν Apollonius Dyscolus et Herodianus, H. T. 327. διιπετέος: διειπετέος Zenodorus vel Zenodotus, H. T. 226. — 484 Aristarchus et Tyrannio ὧς, non ὣς, H. T. 380. μιν ἔπεσσιν: μύθοισιν H. S. p. 212 sqq.

ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ
ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον. οὐδέ σέ φημι
δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ' εὖ πάντα πύθηαι.
495 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.
εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι.
500 Γυρῇσίν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·
φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
505 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·
αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
~~510~~ [ὣς ὃ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.]

V. L. 491 ὃ N. αὐτίκ': αὖτις V. — 492 οὐδέ τι σε DIKLNQ. οὐδέ τι σὲ A. — 493 οὐδέ σε φημὶ EKNQS: οὐδέ σ' οἴω ABDL. — 494 δὴν: δή ῥ' D. ἄκλαυτον EM: ἄκλαυστον ABDFHIKLNQRS. ἐπεί κ' ABDH IKLMNQSV. γρ. ἐπὴν H, ita E. — 495 τῶν γε: τῶνδε ABDKLQ. δάμεν K: θάνον ABDGHILMNQSV. ἔθανον E. δὲ λίποντο: δ' ἐλίποντο GIMNQSV. — 497 ἐν νόστῳ: νόστω δὴ Q. δέ τε: δέ τϊ AKPSV. δέ τέ H. δ' ἔτι BDGLM. παρῆσθα: παρῆες S. γρ. παρῆας H. — 498 δ' ἔτι: δέ τϊ AILNQ. — 499 αἴας δ' αὖ μετὰ Q. — 500 μιν: μὲν BDHIKLNPS. πρώτιστα AB. γρ. πρῶτα A m. r. ἐπέλασσε: γρ. ἐδάμασσε H Pal. — 501 πέτρῃσι AEIKMNQR. — 502 ἐχθόμενός Schol. Ψ 783: ἀχθόμενος E 1506, 30, sed 1507, 10 ἐχθόμενός. — 506 χερσὶ: χερσὶν L. — 507 ἤλασεν γυρέην B. ἔλασσεν γυρέην A. ἤλασσε IN. γυρέην DKQ. ἔσχισεν: ἔσχιζεν IN. αὐτὴν: αὐτῆς K. αὐτὴν ex corr. et γρ. τουσ A. — 508 μεῖνε: μίμνε V. γρ. μίμνε H. — 509 ῥ' om. E. τοπρῶτον GLQ. — 511 omitt. B. in D signum (ϟ) adscriptum est, quod obeli vice fungitur, v. H. T. 105.

A. C. 495 δάμεν: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. αἱ κοινότεραι θάνον Didymus. — 498 Ζηνόδοτος τοῦτον ὃς γράφει ἀναγκαῖον δὲ καὶ αὐτὸν εἶναι διὰ τὸ λέγειν ὕστερον (551) Μενέλαον „σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε" Schol. H. ex hoc scholio corrupto colligi non potest, Zenodotum hunc versum expunxisse, nisi forte pro ὃς γράφει cum Düntzero (Zenod. p. 13) οὐ γράφει scribis, vel cum Dindorfio περιγράφει, quibus non assentior; nam si ita scriptum fuisset, verba sequentia ἀναγκαῖον δὲ εἶ-

σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
515 ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
τὸ πρίν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
520 ἆψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο,
ἦ τοι ὃ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὅν ῥα καθεῖσεν
525 Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν
χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅ γ' εἰς ἐνιαυτόν,
μή ἑ λάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
530 κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
εἶσε λόχυν, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
αὐτὰρ ὃ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.

V. L. 513 νηυσὶ: νηυσὶν L. — 515 ἀναρπάσασα D. — 516 φέρεν: φέρε DV. βαρέα ABDEGIKLMN: v. μεγάλα. μεγάλως Q. γρ. μεγάλα Ambros. E. — 517 ἐσχατιήν: ἐσχατιῆς ABDH 1. m. ILMQ Et. Mg. 384, 31. ἐσχατίης Schol. Vind. 56 ad δ 497. ἐσχατιῇ G. — 518 τοπρὶν DINQ. τοπρὶν L. — 519 καὶ κεῖθεν: κἀκεῖθεν DHILNQRV. καὶ ἐκεῖθεν IK. κἀκεῖ B. — 520 στρέψαν: τρέψαν ABDEGILMNQS. τρέψαν ἢ στρέψαν E 1507, 45. — 521 ἤτοι ὃ: l. ἤτοι ὁ. E αὐτὸς. ἐπεβήσετο: ἐπεβήσατο ABDH. ἐπεβήσατο S. — 522 ἀπ': ὑπ' BIN. — 524 ἄρ AKL. ὃν ῥὰ AKQ. καθεῖσεν: καθεῖσε D 1. m. καθῆκε ex em. ὅν ῥ' ἐκάθισσεν L. — 526 δ' ὅγ': δέ γ' H ex em. δὲ E. — 527 λάθοι: λάθῃ GLQ. — 532 ὃ ABDE IKLNQ. ποιμένι B. — 533 ἵππῃσιν L.

ναι non cohaererent cum antecedentibus. Accedit quod hic v. amoveri non potest, nam ad eum referuntur quae Menelaus infra dicit σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε, quod Zenodotum fugere potuisse non credo. — 511 ἐν οὐδεμιᾷ ἐφέρετο Schol. HP. ἔλαθεν Ἀρίσταρχον ὀβελίσαι αὐτόν Eust. 1506, 40.

A. c. 516 βαρέα dedi cum maxima parte librorum, v. ε 420; κ 76. — 517, 518 hos vss. Bekk. 2 cum Nitzschio (Sagenpoesie p. 114; Beitraege zur Gesch. der ep. Poesie p. 287.) et Bothio post 520 collocavit. — 519 καὶ κεῖθεν Aristarchus, H. T. 247. — 527 παριών: τινὲς παρεών Schol. HP.

τὸν δ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
535 δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
οὐδέ τις Ἀτρείδεω ἑτάρων λίπεθ', οἳ οἱ ἕποντο,
οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
540 ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής·
μηκέτι Ἀτρέος υἱὲ πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
545 πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν Ὀρέστης
κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη·
550 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
ὅς τις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ
ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.

V. L. 535 δειπνίσσας: δειπνίσας ADIL ex ras. NQV. δειπνήσας BHKL 1. m. Schol. Soph. El. 445. Schol. Eurip. Hec. 1277. ὥς τις τε Q. ὡς εἴγε PS. κατέκτανε: κατέπεφνε ABE. φάτνῃ: φάτνην DINQ. — 539 οὐδέ νυ μοι DILNQ. οὐδέ μοι ἦτορ HS. γρ. οὐδέ νύ μοι κῆρ H. — 540 ὁρᾶν K. — 541 τε κορέσθην DEGIKLMNRV. δε κορέσθην B. v. τ' ἐκορέσθην. — 542 μοι προσέειπε ABGM. — 543 ἀτρέως BHKV. οὕτω: οὕτως S. αἰεὶ GMQ. γρ. οὕτω Ambros. Q. — 544 δήομεν: δῆομεν L. δηΐομεν D. — 545 πείρα: πειρᾶν Q ommisso δή. — 546 ἤ κεν AB. — 547 ἀντιβολήσεις G. — 548 ἐμοὶ: μοὶ G. — 549 αὖτις: αὖθις D 2. m. — 550 προσηύδων: προσηύδα A ex corr. BPS. — 551 ὀνόμαζε A. ὀνόμασσον Q.

A. c. 544 δήομεν: de iota subscripto in hoc verbo veteres nihil tradiderunt, quum autem in libris saepius inveniatur, non alienum videtur locos enumerare: sunt ζ 291 δῆομεν CDK. δήιομεν A. η 49 δῆεις ADK. π 44 δή|||ομεν A eraso ι. δῆομεν M. λ 115 δῆεις AM. δῆει I. ν 407 δῆεις L Schol. Z 25. N 216 δῆεις S. credo librarios similitudine vocis δηόω esse deceptos, quum δήω σὺν τῷ ι scriberent. duobus locis iota mansit adscriptum, quod in libris XII. seculo recentioribus passim invenitur, cf. quae ad ε 266 et ι 212 de ἤϊα sunt adnotata. alia exempla sunt δ 62 σφῶϊν Q; ε 155 ἤϊεν CQ; δ 745 ἤϊδε' D. θ 483 ἥρωι C, ἥρωϊ ADHIKQ; ι 66 δηϊωθέντες ACIKMQ. — 553 ἐν ἁπάσαις ἠθετεῖτο· τοῦ γὰρ Πρωτέως εἰπόντος „δύο μοῦνοι ἀπόλοντο" (496) γελοίως τρίτον ζητεῖ ἀπολόμενον Schol. HPQ.

ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
555 υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
560 οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
565 τῇ περ ῥηίστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετός, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς οὔτέ ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγὺ πνείοντος ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
570 ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ἤια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπόν θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
575 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

V. L. 554 ὃ δέ μ' DLQ. αὐτίκ': αὖτις ABIKLNPS. αὖθις D. — 555 ἰθάκης Q. ἐνὶ ABDIKNQ. οἰκίᾳ KM. — 556 καταδάκρυ DKLN. — 558 ὅδ' BDEIKLNQ. — 560 οἵ κεν μιν I. — 561 διοτρεφὲς: δῖοτροφὲς AQ. — 565 ῥηίστη: ῥηϊδίη L. — 566 οὔτέ ποτ' IKLMN. οὔτέ ποτ' D. οὐδέ ποτ' ABQS Strabo III, p. 150. — 567 πνείοντος BK Schol. Eurip. Phoen. 212. πνείοντος M. πνείοντας H. v. πνείοντας cum Strabone I, p. 3 et 39; III, p. 150; Schol. ε 295; Schol. Pind. Ol. II, 130. — 568 ἀναψύχειν: ἀναψυχὴν Schol. Pind. Ol. II, 123, sed 127 παραψυχήν. — 569 ἐσσι: ἐσσιν IMNV. ἐσσὶν LQ. — 570 ἐδύσετο: ἐδύσατο ABDEILQ. ἐδῦσσατο N. ἐδύσσετο H. — 571 νῆας: νῆα Q. — 573 κατήλθομεν: κατήλυθον ABDV. — 574 ὡπλισάμεσθ' S. ἐπὶ δ' B. — 575 τότε κοιμήθημεν: τότ' ἐκοιμήθημεν Q.

A. c. 563 Ἠλύσιον: Ἰλύσιον Apio apud Eust. 1509, 34 et Schol. HQ in quo Ἰλύσιον pro Ἠλύσιον scribendum esse monent verba quae adduntur ἀπὸ τῆς Νείλου ἰλύος. — 567 τὸ πνείοντος διὰ τοῦ ο πρὸς τὸ ζεφύροιο Schol. HP. hunc v. laudat Aristot. Probl. XXVI, 31 ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο διαπνείουσιν ἀῆται, v. H. T. 28. — 569 ἐν ἐνίοις οὐ φέρεται ὁ στίχος Schol. HPQ. ἐσσιν, quod defendit Bekk. Hom. Bl. p. 29, passim in libris occurrit, v. ζ 312, θ 177. cf. Eust. 1408, 15 τὸ ἐσσὶ πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι..... διὸ οὐδὲ ἐφελκυστικόν ποτε γίνεται τοῦ νῦ.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐίσῃς·
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον·
580 ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,
στῆσα νέας, καὶ ἕρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
585 ταῦτα τελευτήσας νεόμην, ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρά κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
590 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐύξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
595 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἕλοι πόθος οὐδὲ τοκήων·
αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.

V. L. 577 πάμπρωτον: πάμπρωτ' K h. e. πάμπρωτα, de quo vid. quae dixi de hiatu p. 7. — 578 νηυσὶν ἐίσῃς: νηὸς ἐίσης KS. νηὸς ἐίσσης N. νηὸς ἐίσῃς I. νηυσὶ ἕῃσιν H. — 579 ἂν: ἐν IMNS. κάθιζον AD ILMNQ. — 581 ἂψ δ' εἰς: ἂψ εἰς ABDL. — 584 χεῦ': χεῦσ' D. — 585 ἔδοσαν ABIKMNPQSV: δίδοσαν DHL. ἔδωκε θεὸς Eust. suo more. — 587 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε FH. ἐνιμμεγάροισιν D. — 588 ὄφρά κεν BDEI KLN. — 589 πέμψω libri mei. — 594 μή μεν με D. — 595 σοί γ': σοὶ E. — 596 οὐδέ κε μ' IN. οὐδέ κεμε D. οὐδέ τί μ' L. — 597 σοῖσιν: οἷσιν Apoll. Soph. 14, 17. — 598 post hunc in L spatium pro uno versu relictum est, qui incipit ab οὓς, quod in codice scriptum est. in H 597 et 599 literis α' et β' numerantur et in marg. scriptum est οὓς λέλοιπα μετὰ νηὸς παρὰ νέστορι. versus qui intercidit huiusmodi videtur fuisse οὓς ἔλιπον μετὰ νηὸς ἐμῆς παρὰ νέστορι δίῳ, quem Porson. ex interpretatione natum esse existimat. — 599 ἐρύκδις H.

A. c. 579 κάθιζον veteres, H. T. 403. — 581 διιπετέος: διειπετέος, v. ad 477. — 587 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. — 599 ἠγαθέῃ: ἠμαθίῃ Rhianus, v. Schol. δ 702. Aristarchus σὺ δέ κε.

600 δῶρον δ' ὅττί κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον
πυροί τε ζειαί τε ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
605 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες οὔτέ τι λειμών·
αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
αἳ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
610 χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
αἵματός εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
615 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
620 ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.

V. L. 600 ἔστω: ἔσται PQS. — 603 ἔνι: ἐνὶ AL. — 604 ζειαί τε ἰδ' DILNQ. τε ἠδ' ABFKS. τε καὶ H. vulgo τ' ἠδ'. — 605 οὔτέ τι IKLM Schol. Γ 201. οὔτέ τι ADNQ. — 606 ἱπποβότοιο: ἱπποβότοισιν FPS. ἱπποβότοισ D. — 607 ἀλλ' οὔτις νήσων Schol. X 45. — 608 κεκλίαται: κεκλίατο DL. δέ τε: δέ τι EHS. δ' ἔτι ADIKN. γρ. δέ τε A m. rec. πέρι BDQ. — 609 μείδησεν: γρ. γήθησε H. — 611 αἵματος εἰς BM: αἵματος εἷς ADIKLNQ Cram. An. Ox. IV, 350, 18. — 612 τοὶ γὰρ BD KLM. — 613 δώρων: δῶρον IKN. — 614 omitt. A 1. m. Q. — 616 ἔστιν: ἐστὶν L. — 619 κεῖσέ με: γρ. σεῖσε A m. r. et ita Q in textu. κεῖθι με L. δ' ἐθέλω: δὲ θέλω IQ. — 621 ἐς: ἀνὰ ADEGILMNV. γρ. ἀνὰ δώματ' H.

A. c. 604 τε ἰδ' grammaticus apud Cram. Epim. 217, 32; vid. de hiat. p. 11. — 606 Ἀρίσταρχος αἰγίβοτον καὶ μᾶλλον ἐπήρατον, τὸ πεδίον Schol. HP. — 611 εἰς Apollonius de Adverb. 557, 14. Herodianus π. μον. λέξ. 44, 23 et apud Bekk. An. 1144; Charax apud Bekk. An. III, 1151. αἵματος εἷς Cram. An. Ox. IV, 349, 7; 354, 12; v. H. T. 242. ἀγαθοῖο: Crates ὁλοοῖο. — 617 ἄδηλον εἰ κύριον τὸ φαίδιμος Schol. BQ. — 618 ὅθ' ἑὸς Aristarchus: alii ὅτε ὅς, vid. Apollon. de Pron. p. 135; Cram. Ep. 329, 2. Schol. HP οὕτως δὲ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ ὑπομνήματα ὅθ' ἑὸς δόμος, nam librorum scriptura ὁ τεὸς vel ὅτε ὅς corrigenda est ex Apollonio.

οἳ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
ὣς οἳ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
625 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
630 τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἦε καὶ οὐκί,
ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
635 Ἦλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθά μοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήιον, ἀλλά που αὐτοῦ
640 ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἠὲ συβώτῃ.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἕποντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἦ ἑοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
645 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,

V. L. 622 οἷδ' ADIKLNQ Hesych. I, 38. — 623 ἔπεμπον: ἔνεικαν AB 2. m. FK sup. LM c. gl. ἔπεμπον PQSV. ἔνειμαν B 1. m. γρ. ἔνεικαν H. — 626 δίσκοισὶ ABDKNR. ἱέντες ADK. — 628 ἔχοντες DL: cet. ἔχεσκον. γρ. ἔχοντες Ambros. Q. — 631 ἀνειρόμενος: ἀμειβόμενος KPS. — 632 ἐνὶ φρενὶ IN. — 634 οἴχετ': ὤχετ' Q. χρεὼ γίνεται ABEI LMNQS: χρειὼ γίνετ' DRV. χρεὼ γίνετ' K. — 635 εὐρύχορον: γρ. εὐιππον D. ἔνθά μοι DIKMN. — 638 οἷδ' DILNQ. — 640 ἀγρῶν: ἀγρῶ D. — 641 αὖτ': αὖ BDH ex ras. τόνδ' ἀντίνοος πεπνυμένος προσέφη εὐπειθέος υἱός IN. ἐν ἄλλῳ „ἀπαμείβετο φώνησέν τε" H Palat. — 643 ἦ ἑοὶ: v. ἢ ἑοὶ. ἠέ οἱ BD. ἦε οἱ L. αὐτοῦ: αὐτῷ IKN. — 644 δύναιτό κε: γε E. τε LV.

A. c. 627 Aristarchus πάρος, ὕβριν ἔχοντες. — 632 οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, H. T. 328. — 642 καὶ τίνες: οἱ μὲν τὸν καί ὀξύνουσιν, ἵν' ᾖ καί τινες αὐτῶν (sic), κακῶς. ἐγράφετο γὰρ ἂν κ' εἴ τινες Schol. HP. — 643 στικτέον μετὰ τὸ ἕποντο, τὰ δὲ ἑξῆς ἐν πεύσει ἀναγνωστέον Nicanor. ὁ μὲν ἢ περισπᾶται· διαπορητικὸς γάρ· ἡ δὲ ἑοί ἀντωνυμία κτητική ἐστιν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ε̄ Herodianus. — 645 εἰδῶ Aristarchus: εἴδω Tyrannio, H. T. 238.

ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἦε ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.
τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα·
αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα. τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
650 ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
κοῦροι δ' οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
οἵ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντα νόησα
Μέντορα ἠὲ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
655 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
χθιζὸν ὑπηοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλον δέ.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός,
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ·
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
660 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην·
ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
665 ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος πάις οἴχεται αὔτως

V. L. 646 εἴ σε IS. ἤ εἴ σε N. ἤ σὲ K. γρ. εἴ σε H. ἀέκοντος A. ἀπηῦρα ADH. — 647 προπτύξατο BDL. — 649 ἑκών: alteram lectionem quam proferunt, ἐγών, in libris meis non inveni. — 650 θυμῷ: θυμοῦ B. — 651 αἰτίζῃ: αἰτίζει EQS. ἀνήνασθαι EKM. — 652 ἡμέας: ὑμέας ABM. ὑμᾶς Q. ἡμᾶς D. — 653 βαίνοντα νόησα K: cet. βαίνοντ' ἐνόησα. — 654 ἠὲ θεόν: ἠΐθεον A ex corr. BGIN. γρ. ἠὲ θεὸν H. — 656 ὑπηοῖον: ὑπ' ἠοῖον BDIKLMN. πύλον δὲ B. — 659 μνηστῆρας: μνηστῆρες A ex corr. INPQSV. ἄμυδις: ἄμυδις L. — 660 τοῖσιν δ': γρ. τοῖσι δ' ἄρ' L. μετέφη: προσέφη ADHILN. — 663 ὦ: ὤ A 1. m. B. μέγα πένθος L. — 664 ἥδε: v. ἥδε. φάμεν: φαμὲν AK. ἤδ' ἔφαμεν Q. — 665 τοσσῶνδ' S. τοσῶνδ' N. τόσσῶν δ' ADI: cet. τόσσων δ'. πάϊς ABDHILNPQS: παῖς KMV. αὔτως: αὔτως ADKLQ.

A. c. 648 de altera scriptura ἀέκοντα vid. quae dixi de hiat. p. 19; H. S. p. 233. — 652 ἡμέας: πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. ὀρθοτονεῖται γὰρ διὰ τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν ἔμφασιν Herodianus. — 659 ἄμυδις Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita: ἄμυδις Nicias et Pamphilus, H. T. 190. — 660, 661 obeli cum asteriscis. ἐκ τῆς Ἰλιάδος (Α 103) μετηνέχθησαν οὐ δεόντως, v. Ariston. ad Α 103. — 664 veteres ἥδε, H. T. 364. οὕτως „φάμεν δέ οἱ“· τινὲς „φάμεν δέ μιν“ κακῶς Didymus. φάμεν i. e. ἔφαμεν Herodianus, v. Schol. Θ 229; Ο 735. — 665 οἱ πλείους τόσσων [illegible]lem. Ascalonita τοσσῶνδ'· διχῶς τόσσων δὲ καὶ τοσσῶνδε Pala- [illegible]τως: αὔτως H. T. 209.

νῆα ἐρυσσάμενος κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
670 ὄφρά μιν αὖτις ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
675 οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
680 τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἦ εἰπέμεναι δμῳῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες
685 ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.

V. L. 667 προτέρω K. ἀλλά οἱ ABDIKLNS Schol. *O* 226: vulg. ἀλλὰ οἱ. — 668 πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι A supra m. rec. HIKNQV: πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι ABDFLMPS. πῆμα φυτεῦσαι E. γρ. πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι H. — 669 ἀλλ' ἄγε μοι DLPS. ἀλλάγε μοι B: v. ἀλλ' ἄγ' ἐμοί, v. β 212 ubi omnes libri ἄγε μοι exhibent. — 670 ὄφρά μιν AIKN. *αὖτις: l. αὐτὸν. λοχήσομαι: τυχήσομαι L. — 671 ἐμπορθμῷ A. — 672 ἐπισμογερῶς: γρ. ἐπϊσμϋγερῶς D. — 673 οἷδ' IKLNQ. ἠδὲ κέλευον EL: v. ἠδ' ἐκέλευον. — 674 ἀνστάντες: ἀναστάντες ADFI LNQRS. — 677 κήρυξ AQ. — 678 οὔδ' ADIKLNQ. — 679 πρὸς δώματα IMNS. — 680 οὐδοῦ: οὐδὸν L. — 682 ἦ: ἢ KL. — 684 μηδ': μὴ δ' AI KLN. — 685 δειπνήσειαν: δειπνήσαιτε H.

A. c. 667 de scriptura προτέρω vid. Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 101. ἀλλά οἱ Apoll. Dyscolus et Herodianus. ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν οἱ. ἔστι γὰρ ἀντιδιασταλτικὴ καὶ προηγεῖται τῆς αὐτός· ἀλλ' ὅμως ἐγκλιτικῶς ἀνεγνώσθη Schol. H. v. Schol. *o* 285; Apoll. de Pron. p. 53 B; Herod. ap. Bekk. An. 1146. — 668 πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι αἱ Ἀριστάρχου. αἱ δὲ κοινότεραι πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι, ita Apoll. de Pron. 53 B et libri ρ 597. vulgo ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι quod ab Hom. consuetudine alienum esse docui H. S. p. 250. — 670 αὖτις dedi ex coni. v. H. S. p. 146. — 671 ἐμπορθμῷ v. H. T. p. 443 et var. lect. ad *ι* 199, 332; *κ* 42; *λ* 257; *ξ* 296. — 674 ἀνστάντες Aristarchus, v. Did. p. 14; H. T. 394. — 681 veteres πρόεσαν, H. T. 418. — 683 σφίσι, non σφισί, Herodianus, v. Schol. *Λ* 368; *Δ* 2; *Λ* 413; H. T. 355.

οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἐόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
690 οὔτέ τινα ῥέξας ἐξαίσιον οὔτέ τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ, ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
ἄλλόν κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλόν κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
ἀλλ' ὃ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
695 φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
αἴ γὰρ δή, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
700 Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ
οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
705 δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάις οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ

V. L. 686 οἳ θάμ': οἵθ' ἅμ' AFHILMNPQSV. βίοτον: γρ. βρωτόν Ambros. E. — 688 τὸ πρόσθεν: τοπρόσθεν ILN. — 689 ἡμετέροισι D. — 690 οὔτέ τινα AEIKLMNQ. οὔτέ τι τ' ἄρ ῥέξας D. ἐξαίσιον: ἐξαίσια V. κακὸν ἔξετον Stobaeus Flor. XLVIII, 9. οὔτέ τι AEKLMNQ. οὔτέ τι D. οὐδέ τι I. — 691 ἥ τ': ἤτ' LM. ἤτ' D. — 692 ἄλλόν κ' M. βροτῶν: βροτὸν V. ἄλλόν κε DM. — 695 οὐδέ τις ἐστὶ AILMNQ. τις ἔστι D. μετόπισθεν BFL. — 697 αἴ BEM: εἰ DFHIKLNQS. ἦ A. τινὲς αἴ γὰρ δὴ H Pal. Ambr. Q. — 701 οἴκαδε νισσόμενον Q: νεισόμενον A ex corr. BIKLMNS (HP): οἴκαδ' ἐνεισόμενον A 1. m. οἴκαδ' ἐνεισόμενον D. ὅδ' IKLNQ. — 704 ἀμφασίη: ἀφασίη N p. ras. PQSV. — 705 δακρυόφι: δακρυόφιν ADEIKLNQ. ἔσχετο: ἔσκετο L. — 707 κῆρυξ ALQ. πάϊς ADIKLMN. οὐδέ τι μιν ADLN. οὐδέ τε μιν I. οὐδέ τε χρειώ V. ἠὲ τί μὶν χρεώ Q.

A. c. 686 διχῶς 'οἵ θ' ἅμα καὶ οἳ θαμά, ὃ καὶ ἄμεινον Schol. HP, v. Schol. Π 207. — 701 τὸ νείσω ποτὲ μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ῑ Schol. B. ἐνεισόμενον διὰ τῆς ῑ διφθόγγου Schol. Vind. 56. ὤφειλε γὰρ διὰ τῆς ῑ διφθόγγου. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ῑ θεματικόν Et. Mg. 606, 13; v. H. T. 316. — 702 ἠγαθέην: ἡμαθίην Rhianus. — 705 αἵ Ἀριστάρχου ἔσκετο ἀντὶ τοῦ ἐγένετο· γέλοιοι γάρ εἰσιν οἱ γράφοντες ἔσχετο Didymus.

νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵ θ' ἁλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
710 ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
οὐκ οἶδ', ἤ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον, ἢ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
715 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δίφρῳ ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
720 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τῆς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
κλῦτε φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδὲ γένοντο,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
725 παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσι,
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη

V. L. 709 γίγνονται LS Hesych. II, 365: γίνονται ABDEIKMNQ. πουλὺν: πολλὸν Q. — 710 ἦ: ἢ DKLQS. μὴ δ' ADIKLNQ. — 712 ἦ — ἦε: l. εἴ — ἠὲ. τίς μιν AILNQ. — 715 κατὰ: πρὸς IN. παρὰ Q. — 716 τὴν δ': τῇδ' Q. ἄρ ADKLM. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη: οὐκέτι ἔτλη Schol. P 698. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε Schol. K 167. — 717 δίφρῳ Scholl. K 167; P 698: δίφρου EINQV. — 718 ἄρ AIKMNQ. ἷζε ABIKLMQ. — 719 περὶ: πέρι A. — 721 τῆς δ': τῆς HPQS Apoll. Soph. 9, 2. τὰς δ' L. τὴν δ' G. μετηύδα: προσηύδα DKL. — 722 περὶ ABEIKN: πέρι DLMQ. Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν: ὀλύμπιοι ἀ. ἔδωκαν DKPQS. ὀλύμπιοί ἀ. ἔδωκεν H. ὀλύμπιοι ἀ. ἔδωκεν B. ἄλγεα δῶκεν E. — 723 ὅσσαι μοι: ὅσσ' ἄρ' ἐμοί D 1. m., nunc ὅσ' ἄρα μοί. τράφον V. ἠδὲ γένοντο IL: cet. ἠδ' ἐγένοντο. — 727 νῦν δ' αὖ ABEHILNR: v. νῦν αὖ. ἀνηρείψαντο θύελλαι: ἄελλαι Q. ἀποκτεῖναι μεμάασιν EFHMRV. γρ. ἀνηρείψαντο θύελλαι HM. — 728 ἀκλέα: ἀκλεᾶ LQ.

A. c. 712 ἤ τις μιν Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ῆ Schol. HPQ. — 718 ἷζε Aristarchus: ἷζε ἡ κοινή, H. T. 287. — 719 δμῳαὶ Herodianus cum Aristarcho, H. T. 226. — 721 ἀδινὸν Herodianus: l. ἀδινόν, H. T. 180. — 722 περὶ Herodianus: πέρι Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 716 περιττὸς ὁ στίχος, cf. ad α 344. — 727 ἀνηρείψαντο θύελλαι ἡ χαριεστέρα τῶν Ἀριστάρχου, καὶ ἄλλαι πολλαὶ οὕτως Didymus.

[illegible]

[illegible] Schol. HP. — 733 [illegible] Aristarchus: H. P. 131. — [illegible] H. P. 175. 744 ἢ: τινὲς διασύνουσι [illegible] Schol. HP.

ἢ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀίω
755 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
ἔχθεσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
ὣς φάτο, τῆς δ' εὔνησε γύον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
ἣ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἵματ' ἑλοῦσα,
760 εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς ἢ ὄιος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε,
765 τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον,
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
770 ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
ἀρτύει, οὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος υἷι τέτυκται.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
δαιμόνιοι μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
775 πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.

V. L. 753 ἢ AIKLNQ. ἢ BE. ἦ D. σαώσαι: σαῶσαι ABDMS. σαώσῃ Q. — 754 μὴ δὲ FIKLMNQRV. — 755 ἀρκεσσιάδαο Q. — 756 ἔχθεσθ': ἄχθεσθ' DG. εὔχεσθ' L. γρ. ἔχθεσθαι D. γρ. ἄχθεσθ' Ambros. B. ἐπέσσυται: γρ. ἐπέσσεται D. ὅς κεν: γρ. ὥς κεν D. — 757 δώματά θ': δώμαθ' BDHIKNQ. ὑψηρεφέα A ex corr. BHIKNQ. ὑψιρεφέα D. — 758 σχέθε δ': σχέθε τ' D. — 759 ἣδ' ABDIKLNQ. ὑδρηναμένη D. ἑλοῦσα: ἔχουσα Clemens Alex. Strom. IV, 22. — 762 κλῦθι μευ L. κλῦθι μεῦ D: κλῦθί μοι ABFHIKMNPSV. — 763 εἴποτέ τι BEQ. εἴποτέ τις L. ἐνὶμμεγάροισιν D. — 765 σάωσον: σάωσαι V. — 767 ἀρῆς: αὐδῆς Q. — 771 ἀρτύει: ἀρτύνει AEFH 1. m. R Hesych. I, 292. — 772 ἄρά τις N. — 773 τοῖσι δ' ἄρ ἀντίνοος L in marg. cf. ad 660. — 774 ἀλέασθε: ἀλέεσθε M. — 775 μή που τὶς ADEHLR. μή πω τις Q. ἀπαγγείλῃσι καὶ H ex em. PSV. ἀπαγγέλλησί καὶ K. ἀπαγγέλῃσί τε D. ἐπαγγείλειε καὶ Q.

A. c. 753 δασυντέον τὸ ἦ· ἔστι γὰρ ἀντὶ ἀντωνυμίας τῆς αὕτη Schol. P. σαώσαι: πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἔστι γὰρ εὐκτικόν Schol. P. — 762 μευ: μοι cf. ad β 262. — 763 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν, H. T. 391. — 764 ὄιος: οἰὸς Schol. O 373, fortasse Aristarchus, cf. H. T. 324. — 775 μή πού τις Ptolem. Ascalonita: μή που τις Herodianus, H. T. 415.

795 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤικτο γυναικί,
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἔνι οἰκία ναίων.
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
800 εἵως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν,
παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὕδεις Πηνελόπεια φίλον τετιημένη ἦτορ;
805 οὐ μέν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστι.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι·
810 τίπτε κασιγνήτη δεῦρ' ἤλυθες; οὔ τι πάρος γε
πώλεαι, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
καί με κέλεαι παύσασθαι ὀιζύος ἠδ' ὀδυνάων
πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
815 παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσι,
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.
τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἤ περ ἐκείνου.

V. L. 796 add. DL καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ, qui est ν 289. — 798 ὄπυιε: ὄπυε DHQ. ἐνὶ BDQ. — 800 εἵως: εἴπως D sup. INPS. ὅπως K. ὄππως Q. γρ. ὄππως A m. r. — 801 παύσειεν L. — 802 ἐς: εἰς Apoll. Soph. 91, 9. — 803 ἄρ AIKLMNQ. — 806 ἀκάχησθαι: ἀκαχήσθαι BDGM. ἀκαχεῖσθαι Q. — 807 παῖς: πάϊς BDKLQ. γάρ τι: γάρ τε IN. θεοῖς: E 1518, 37 θεόν, i. e. θεούς. ἀλιτήμενός: ἀλιτημένος IN. — 811 πώλεαι ABDEHIKLMN: v. πώλε' ut QV. — 812 κέλεαι: κέλῃ ER. — 817 νῦν δ' αὖ BM (H): v. νῦν αὖ. — 819 ἐκείνου: D ἐκεῖνον c. gl. ὀδυσσέα.

A. c. 797 ἀμφιβάλλει Ἀρίσταρχος, πότερον ἐπίθετον τὸ ἰφθίμῃ ἢ κύριον Schol. P, v. Apoll. Soph. 93, 22. — 800 εἵως ἀντὶ τοῦ ὅπως. δασυντέον τὸ εἵως Schol. H. altera lectio erat εἴπως, ὅπως est glossa. — 806 ἀκάχησθαι Herodianus: ἀκαχῆσθαι Ptolem. Ascalonita, H. T. 182. — 807 τὸ δὲ ἀλιτημένος εἰ μὲν παροξύνεται παρακείμενός ἐστι· εἰ δὲ προπαροξύνεται, ἐνεστώς ἐστιν Αἰολικός, ὡς ἀλαλήμενος καὶ ἀκαχήμενος Schol. T Vind. 56. ὥσπερ δὲ τὸ ἀλαλήμενος καὶ ἀκαχήμενος, οὕτω καὶ ἀλιτήμενος Schol. B. vid. H. T. 330. — 816 περιττὸς ὁ στίχος, vid. ad v. 726.

820 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μή τι πάθῃσιν,
ἢ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
825 θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἕρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη. σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
ἣ νῦν με προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
830 τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀιζυρὸν κατάλεξον,
ἤ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισι.
835 τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζώει ὅ γ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
ὣς εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἣ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
840 κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
845 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

V. L. 821 τῶν: τῶ Q. — 822 μηχανόωσιν PS. μηχανόωσιν H. — 823 ἱέμενοι D. — 825 μὴ δέ τϊ ADEIKLNQ. μὴ δ' ἔτι H. μηκέτι B. — 826 ἕρχεται: ἕσπεται BEINQV. ἔσσεται D. γρ. ἅμ' ἕπεται H. — 827 δύναται γάρ: καὶ ἀμύνειν DL. γρ. δύναται γάρ Palatinus. — 828 omitt. IN. παλλάδ' ἀθηναίην D. ὀδυρομένη P. — 831 θεοῖό τε: θεοῖο δὲ L. αὐδῆς: αὐδήν ADQS 1. m. — 832 καὶ κεῖνον: κἀκεῖνον BDHILNV. κεῖνον γε Q. — 833 *ἢ που: l. εἴ που. φάος: φῶς IN. — 838 εἰπὸν: εἰπὼν HKS. κληῖδα λιάσθη: κληῖδ' ἐλιάσθη Q. γρ. κληῖδ' ἐλιάσθη A m. r. — 839 ἀνέμων: ἀνέμου V. ἣδ' ABDIKLNQ. — 840 φίλον δὲ: φίλον τέ INQ. — 844 μέσσῃ: μέσσῃ A ex corr. E. μέσῃ A 1. m. — 845 omitt. B. — 846 ἔνι Apoll. Soph. 27, 32: ἐνὶ IN. αὐτῇ: αὐτῆς H. — 847 ἀμφίδυμοι: γρ. ἀμφιδίδυμοι A m. rec., ita Q in textu.

A. c. 832 καὶ κεῖνον Aristarchus, H. T. 247. — 846 ἔνι: ἔνεισι· διὸ ἀναστρέφεται Schol. P.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θῶκον δὲ καθίζανον, ἓν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
5 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
10 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
15 ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
20 ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·

Varia lectio. 2 ὤρνυθ': ὄρνυτο E. φόως: φόος K. φάος D. φάος L. φέροι: φέρῃ DIMNQV Tzetzes Alleg. 66. — 3 θῶκον δὲ BD: θῶκονδε AEIKLNQ. v. θῶκόνδε cum Apoll. Soph. 89, 12. — 7 ἠδ': οἴδ' L. — 8 ἤπιος: ἥπιος DI. — 9 μὴ δὲ DIKLMNQ. μηδὲν φρεσὶν B i. e. μηδ' ἐν φρεσὶν. — 10 ῥέξοι DQ. — 12 λαῶν θ' οἷσιν A ex corr. Q. — 15 ὅδ' ADIKLNQ. — 17 οἵ κεν μὶν ILN. οἳ καί μιν A. οἵ κέν μὶν περάσειεν Q. — 18 νῦν δ' αὖ BLQ: v. νῦν αὖ. — 19 οἴκαδε νισσόμενον MQ. νισόμενον GV. νεισόμενον B ex corr. HIKLNPS. οἴκαδ' ἐνεισόμενον D. οἴκαδ' ἐνισσόμενον A 1. m. et supra νει, quod man. rec. delevit. ὅδ' DIKLNQ.

Adnotatio critica. 7 ἐκ τῆς ἐν Ἰλιάδι (O 372?) Νέστορος εὐχῆς μετατέθειται Schol. P. — 10 ὡς οὔτις: ἄμεινον ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ἵν' ᾖ θαυμαστικόν. — 13 οἰκειότερον ἐν Ἰλιάδι (B 721) κεῖται περὶ Φιλοκτήτου Schol. H. — 20 ἠγαθέην: ἠμαθίην Rhianus, v. Schol. δ 702.

οὐ γάρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλά περ ἄγγελός ἐσσι·
νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ὅ γ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσι,
πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες,
πόλλ', ὅσ' ἄν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
ὥς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει

V. L. 26 ἀσκηθὴς Hesych. IV, 335: ἀσκηθεὶς S. ἀσκηθεὶς D. ἀσκηθεῖς B. — 27 ἐν: ἐνὶ LV. παλιμπατὲς DL. παλίμπαντες B. ἀπονέωνται: ἀπονέονται ABFILNRS. — 28 ἦ ῥὰ ADIKLNQ. υἱὸν φίλον: φίλον υἱὸν BFHIMNS. — 29 omitt. Q. — 31 νέηται: ἵκηται L in marg. v. α 87. — 34 ἤματί κ': ἤματι γ' GM. ἤματι E omisso κ'. ἐριβόλακον ἵκοι B. — 37 πέμψουσι AEFIKMNR. — 39 οὐδέποτε: οὐδέποτ' ἐκ BG LM(H). ἐξήρατ' DM. — 42 καὶ ἑὴν: καὶ ἣν ABS non male. ἐς om. DIL. — 44 πέδιλλα L. πέδηλα G. — 45 φέρον: φέρεν D. — 46 ἐς ἀπείρονα IN. — 47 εἵλετο δὲ: εἵλετο δ' ἄρ D ex em. ῥάβδον: ῥᾶβδον A. ῥᾷβδον D.

A. C. 34 κ' εἰκοστῷ: χωρὶς τοῦ κε αἱ κοινότεραι Didymus. κ' om. Bekk. 2 cum Eustathio ut digammum revocaret; sed cf. *I* 363 ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην. — 40 Aristarchus et Herodianus ληίδος: λήιδος Menecrates, H. T. 306. — 43, 49 ἀργειφόντης: ἀργιφόντης Didymus et Trypho, H. T. 202. — 45 φέρον, non φέρεν, Aristarchus, Schol. Ω 341. — 45, 46 asterisci: μετηνέχθησαν ἐντεῦθεν εἰς τὰ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν α' (97, 98) λεγόμενα, v. Schol. Ω 341. — 47—49 videntur nonnulli pro spuriis habuisse, cf. Schol. PQT οὐδὲν δέ φασιν ὄφελος ἐνθάδε ῥάβδου, ὥσπερ ἐν Ἰλιάδι (Ω 343, 445) πρὸς τὸ

ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεϊφόντης.
Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρον δὲ
ἤιεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
ναῖεν ἐυπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὀδμὴ
κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει
δαιομένων· ἣ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ
ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
σκῶπές τ' ἴρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
ἣ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο

V. L. 48 omitt. S. ἐθέλει: ἐθέλῃ M. — 52 ὅς τε: ὅς γε K. κατὰ δεινοὺς: κατ' ἀδεινοὺς G in marg. κατ' ἀδῖνοὺς A 2. m. Q. — 53 ἰχθῦς: ἰχθύσιν Bekk. An. 332. ἀγρώσσων: ἀγρεύων B e glossa, v. Apoll. Soph. 6, 14; Hesych. I, 34. — 54 ἴκελος: ἴκελος ADILN. — 55 τηλόθε οὖσαν B. — 56 ἤπειρον δὲ BDM. — 57 ἔνι: ἐνὶ AIKLNQ. ἐν D. — 58 τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν: δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα Macrob. Sat. V, 12, 8. — 59 καίετο: δαίετο DGKLM. τηλόσε CDFILNQSV Macrob.: τηλόθι ABEKM. τηλόσε H. — 60 ὀρώρει APS. γρ. ὀδώδει A m. rec. — 61 ἣδ' ACDIKLNQ. — 62 κερκίδ' l. cum Schol. B 113: κερκῖδῖ A 1. m. B. — 63 ἀμφὶ, πεφύκει D: ἀμφιπεφύκει ACEHIKLNPQS. τηλεθόωσα: τηλεθάουσα BH ex em. IN. — 64 κλήθρη Apoll. Soph. 100, 13: κλείθρη LQ. — 67 μέμηλεν: γρ. μεμήλει H, ita B in textu. — 68 ἣδ' ABCDEIL NQ: ἠδ' FRS.

κοιμῆσαι τοὺς πυλωρούς. ῥάβδον: βραχὺ τὸ ᾱ τοῦ ῥάβδον Schol. P. ῥᾰβδος (προσγραφομένου τοῦ ῑ) tuetur Et. Gud. 489, 21.

A. c. 48 ἐθέλει Aristarchus: ἐθέλῃ αἱ κοιναί, v. Schol. Ω 344. — 54 προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν στίχον Schol. HMPQ. παρένθετον οἴονταί τινες τὸν στίχον καὶ ὀβελίζουσιν ἤτοι ἀθετοῦσιν Eust. 1522, 63. — 56 τὸ ἤπειρον ἄμεινον τοῖς ἄνω συνάπτειν Nicanor. — 61 γράφεται καὶ οὕτως „δαιομένων· νύμφη δὲ ἐϋπλοκαμοῦσα Καλυψώ" Schol. HPQ. — 66 σκῶπές: τινὲς κῶπες γράφουσι Eust. 1523, 59; 1524, 6; ita Alexander Myndius apud Schol. Theocr. I, 136.

ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσι·
κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
θήλεον· ἔνθά κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, δῖα θεάων·
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἀλλ' ὅ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·
τίπτέ μοι Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
[ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.]

V. L. 71 ἄλλη: ἄλλῃ K. ἄλλαι AB. — 72 μαλακοὶ: μαλακοῦ D. ἴου A ex corr., 1. man. σίου? — 73 ἔνθά κ': ἔνθά δ' I. ἔνθα δ' H. — 75 διάκτορος: κρατὺς GM. — 77 ἄρ ABCIKLQ. — 80 ναίει: ναίοι L. — 81 ἄρ ACDIKLNQ. — 82 πάρος περ: πάρος γε ABES H in lemmate. — 83 στοναχῇσι: στεναχῇσι BR. — 84 δερκέσκετο Schol. *A* 350: δερδέσκετο CDINQV. — 87 τίπτέ μοι CKQ. — 89 ἄνωγεν: ἀνώγει INQ. ἀνώγεῖ H. — 90 ἐστίν: ἔσται K. — 91 omitt. ABDG 1. m. HIKLMNS: habent CEG 2. m. QV.

A. c. 69 σταφυλῇσι Ptolem. Ascalonita in libro περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδιῶν: sed in libro περὶ τῶν ἐν Ἰλιάδι (*B* 765) προσῳδιῶν cum Heraclide σταφύλῃσι, v. Ammon. de diff. s. v. σταφυλή. — 71 ἄλλη εὐθεῖά ἐστιν, ὅθεν ἄνευ τοῦ ι γραπτέον Schol. MV. — 72 μαλακοί: κακῶς τινες περιέσπασαν (μαλακοῖ), ἵν' ᾖ μαλακοῖο Schol. MV. τινὲς δὲ περισπῶσιν ἵνα ᾖ κατὰ συναλοιφὴν τὸ μαλακοῖο Schol. H. ἴου: σίου Ptolemaeus Euergetes teste Athenaeo II, p. 61; cf. Eust. 1524, 52. — 75 ἀργεϊφόντης cf. 43. — 80 εἴ: ἤ Aristarchus, idem ναίει. — 83 στοναχῇσι Aristarchus: Zenodotus et Aristophanes στεναχῇσι, H. T. 351. Aristarchus ἐρέχθων: ἐρίχθων Apio, H. T. 260. — 84 ὁ στίχος σύτος περιττός Aristonicus, cf. Schol. ε 158. — 87 χρυσόῤῥαπι: χρυσόῤῥαπις, H. T. 395.

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφόντης.
95 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
100 τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵ τε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἑξαίτους ἑκατόμβας.
ἀλλὰ μάλ' οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι.
105 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀιζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἣ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
110 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,

V. L. 93 κέρασε ACER. — 94 ὃ ABCDEIKLMN. — 97 ἐγώ τοι: ἔγωγε PS. — 98 νημερτέως: νημερτὲς L. νημερτέα V. — 99 Ζεύς με γὰρ Schol. *O* 175. ἐμέ γ' HV: ἔμεγ' M. ἐμέ τ' CQ. ἐμὲ δ' K. ἔμ' ἠνώγει AFRS. — 100 τίς δ' ἂν: τίς γὰρ L. διαδράμοι: διαδράμῃ CQ. — 102 τε om. BCMQ. ῥέζουσι: ῥέξουσι ADINS. ῥέζουσιν BQ. — 103 ἐστὶ ABCDIKLNQ. — 104 παρεξελθεῖν Apoll. Soph. 23, 21: πάρεξ ἐλθεῖν A. παρὲξ ἐλθεῖν E. οὐδ' ἁλιῶσαι Schol. H. — 105 ὀιζυρώτατον: ὀϊζυρότερον lemma in Palatino, idem semel in Schol. H. — 106 πέρι: περὶ ABCIKLMN. — 108 οἴκαδε αὐτὰρ νόστω ABCPQS. — 110 ἀπέφθιθεν A ex corr. CDGHKMQS Apoll. Soph. 38, 13: ἀπέφθιθον EILN(V). — 111 κῦμα πέλασσε: κῦμ' ἐπέλασσεν Schol. ε 182. — 112 ἠνώγει ABCD GHIKLMNPQSV. ἀνώγει Schol. *O* 175. — 113 ἄπο νόσφιν ACIKLNQ S(HPV): ἀπο, νόσφιν D.

A. c. 97, 98 εὐτελεῖς κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν οἱ στίχοι Schol. HP, cf. Eust. 1525, 34. — 104 ἐκ πλήρους ὁ τε, οὔτε ἁλιῶσαι Schol. P, v. H. T. 397. — 105—111 περιττοὶ οἱ στίχοι καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν μαχόμενοι. οἱ δὲ τελευταῖοι δύο ἐκ τῶν μετὰ ταῦτά (133, 134) εἰσι μετενηνεγμένοι Aristonicus. — 106 πέρι: ἀναστρεπτέον· ἔστι γὰρ περὶ ἄστυ Schol. HP. — 112 ἠνώγει: ἠνώγειν ἀντὶ τοῦ ἠνώγεεν, ὡς τὸ „ἤσκειν εἴρια καλά" (Γ 388) Schol. P. ἠνώγειν Aristarcheam scripturam esse puto, v. H. T. 194.

ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
115 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σχέτλιοί ἐστε θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
120 ἀμφαδίην, ἤν τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην.
ὣς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
τόφρά οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
125 ὣς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐυπλόκαμος Δημήτηρ
ᾧ θυμῷ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ
νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
130 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
οἶον, ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἕλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

V. L. 114—127 in cod. C charta sunt obliti ita ut legi nequeant. — 114 *φίλους τ'*: *φίλους ἰδέειν* ILNQ bene. — 115 *ἑὴν*: *ἣν* ABKS. — 117 *φωνήσασ'*: *φωνήσασα* D, non male. — 118 *ζηλήμονες*: *γρ. δηλήμονες* C Ambros. E. — 119 *εὐνάζεσθαι*: *εὐνάασθαι* IN. *εὐνηθῆναι* Et. Mg. 166, 45; Et. Gud. 249, 48. — 120 *ἤν τις τε* IN. *γρ. ἥτις* Ambros. Q, ita BDEQRS. — 121 *ὣς μὲν ὅτ'* Scholl. Z 201; *H* 433: *μέν τ'* H. *Ὠρίων' ἕλετο*: *ὀρίωνα ἕλε* K. *ἕλε* etiam A 1. m. HPS. — 122 *τόφρά οἱ* ABDEI MN. — 123 *ἕως*: *εἷως* BDHINQRV. *ἁγνὴ*: *ἀγνῇ* K, utrumque D. — 124 *ἀγανοῖσι βέλεσσιν* INQ: cet. *ἀγανοῖς βελέεσσιν*, cf. *λ* 173, 199; *ο* 411. — 127 *ἐνὶ* BIKLMNQ Apoll. Soph. 115, 19; Hesych. III, 146. *ἐνι* A. — 129 *ὣς νῦν μοι ἀγάασθε* L. *ἀγάασθε* etiam BD Apoll. Soph. 4, 34. *ἄγασθε* CES. *ἄγάσθε* A. *ἄγεσθε* IN. — 130 *ἐγὼν*: *ἐγὼ* ABQ Schol. *I* 393. *ἔγωγ'* KPS. *περὶ τρόπιος*: *περιτρόπιος* IKL. *περιτρόπιον* CPS. — 132 *ἕλσας* DELR: *ἐλάσας* ABCFHIKMNQS. *γρ. καὶ ἕλσας* C Ambros. E. — 133 *ἀπέφθιθεν* ABCFGHKMQS Apoll. Soph. 38, 13: *ἀπέφθιθον* A sup. ILNR Et. Mg. 119, 56; 456, 18. *ἐπέφθιθον* D.

A. c. 115 *ἑὴν*: *ἣν*, v. *β* 195. — 118 *ζηλήμονες*, *ζηλότυποι*. *ἢ δηλήμονες βλαπτικοί* Schol. MV, v. Eust. 1527, 29 *τὸ δὲ ζηλήμονες γρ. καὶ δηλήμονες*, ita *Ω* 33. — 119 *θεαῖς*, v. H. T. 279. — 123 *ἁγνὴ*: *ἀγνῇ* Apio. — 123, 124 *οὐδέποτε παρ' Ὁμήρῳ ἡ Ἄρτεμις ἄρρενας φονεύει. διό τινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους* Schol. HPQ. idem Eust. 1527, 48. — 127 *τριπόλῳ*: *τινὲς δὲ γράφουσι νειῷ ἐνὶ τριπύλῳ, οὐκ εὖ* Schol. HPQ. — 132 *ἕλσας*: Zenodotus *ἐλάσας*. *ἐκέασσε*: Schol. *η* 250 *ἐκέασσε διχῶς*, i. e *ἐκέδασσε* et *ἐκέασσε*. — 133, 134 omitt. Eustathius; Aristarchum eos h. l. genuinos habuisse apparet ex Schol. ad v. 105.

τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
135 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι,
ἐῤῥέτω, εἴ μιν κεῖνός ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
140 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὔ πῃ ἐγώ γε·
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
145 τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·
οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης·
ἣ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
150 ἤι', ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
ἀλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
155 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων
[δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.

V. L. 134 κῦμα πέλασσε: κῦμ' ἐπέλασσε Q. — 135 ἐγὼ: ἐγὼν LM. ἠδὲ: ἠδ' ἔτ' L p. ras. — 136 ἀγήρων: ἀγήραον ABCDEFGHIKLMNPQS. ἀγήρω V. — 137 ἔστι: ἐστὶ ABDIKLMNQ. — 138 παρεξελθεῖν: παρὲξ ἐλθεῖν ER. θεὸν: θεῶν K 1. m. — 139 κεῖνος: ἐκεῖνος Q. κἀκεῖνος DL. — 140 πέμψω: πέμπω APS. — 142 οἵ κεν μιν L. — 144 ἀσκηθὴς: ἀσκηθεὶς DS. μαλασκηθεῖς B, cf. ε 26. — 145 et 148 l. ἀργειφόντης. — 147 μή πως τοι ADILN. χαλεπήνῃ E. — 149 ἦδ' CDIKL MNQ. — 150 ἤι': ἦεν A. ἤϊεν CQ. ἦεν BPS. — 151 ἄρ AKLN. — 153 οὐκ ἔτι B. ἥνδανε: ἤνδανε DEKNQ. — 155 σπέσσι: σπέσι AKN. σπέεσι L. σπέεσσιν Q, v. ad α 15, 73. — 157 omitt. BDHIM in textu N. L habet post 158, Palat. in marg. — 158 δερκέσκετο: δερδέσκετο ACDIN QSV, cf. 84.

A. c. 136 ἀγήρων Aristarchus cum Aristophane, H. T. 177. — 139 κεῖνος Aristarchus. — 145, 148 ἀργειφόντης, v. ad v. 43. — 147 μή πώς τοι Ptolem. Ascalonita: Herodianus μή πως τοι, H. T. 415. — 156 ἐν: ἀμπέτρῃσι αἱ Ἀριστάρχου Didymus; scribendum est ἄμ πέτρῃσι, v. H. T. 189. — 158 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς ε 84.

ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
160 κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἁρμόξεο χαλκῷ
εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
165 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
αἴ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
170 οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄλλό τι δὴ σὺ θεὰ τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
ἣ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
175 δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἔϊσαι
ὠκύποροι περόωσιν ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
180 ὣς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.
ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε

V. L. 160 μὴ δέ τοι ACDEIKLN. — 162 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε G. — 163 εὐρεῖαν: εὐρείην QR. ἐν δ' ἴκρια πῆξαι ἐν αὐτῇ HIN. πῆξον PS. — 166 ἐρύκοι: ἐρύκει H ex em. K. ἐρύξοι V. — 167 εἵματα δ' AS. δέ τοι: δέ οἱ DL. — 168 ἀσκηθεὶς DS. σὴν: ἣν DK. ἵκηαι: ἵκοιο E. — 169 γ' ἐθέλωσι: γε θέλωσι A. γ' ἐθέλουσι DILN. θεοὶ ἐθέλωσι C. — 170 κρῆναί τε AMV. — 173 ἄλλό τι ADEIKLMNQ. ἀλλό τῖ B. τόδε μήδεαι: ἐπιμήδεαι L. — 174 σχεδίῃ: σχεδίας PS. σχεδίῃς K. — 175 ἔϊσαι: ἐίσσαι CL. — 177 ἐγὼν: ἐγὼ A. ἔγωγ' B. ἔγωγε CS. — 179 μήτῖ μοι ABCDHIKLMNQ. — 181 κατέρεξεν: κατέρεψεν H ex em. IN. — 182 ἀλιτρός γ' AMQ lemma in H et Pal. Apoll. Soph. 39, 9: ἀλιτρός τ' DHIKLN. ἀλιτρός ἐσσι BCERV. ἀλιτρός ἐστι Schol. Α 518. — 184 ὕπερθε ACEFKMR: v. ὕπερθεν.

A. c. 163 ἀτὰρ: ἄταρ Tyrannio, H. T. 212. — 168 ἵκηαι: Aristophanes ἵκοιο. — 169 γ' ἐθέλωσι Aristarchus. — 179 ἄλλο: ἄλλοις Aristophanes, hic ut 187, κ 300, 344; libri omnes ἄλλο.

185 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι·
190 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἷξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ,
195 καί ῥ' ὃ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας, νύμφη δὲ τίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
200 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψώ, δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
205 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
εἴ γε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσίν, ὅσσά τοι αἶσα
κήδε' ἀναπλῆσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,

V. L. 187 μή τϊ τοι ABCDILNPS. μή τί τοι M. μή τι σοι H. μή τι αὐτῷ Q. — 188 ἅσσ' ABEKMQ et E 148, 41 diserte: ὅσσ' DH ex em. ILNS. ὅσ' P. ὅσ' C. ἅσσα ἐμοί περ Schol. A 554. — 189 με: μοι H 2. m. ἵκοι: ἵκοιτο C. ἵκοι L. χρεὼ τόσσον ἵκοιτο Q. — 190 ἐναίσιμος: αἰνέσιμος HIN et sic passim. οὐδέ μοι: οὐδ' ἐμοὶ AH ex em. ILN. — 193 ὅδ' ACDIKLNQ. — 194 ἷξον AKL. δὲ σπεῖος: δ' ἐς σπεῖος ILN. δ' ἐσπεῖος DH. γρ. δ' ἐς σπεῖος D. — 195 καθέζετ': κάθιζεν ACFKP QS. — 196 δὲ τίθει CQ: cet. δ' ἐτίθει. παρὰ ACEKQ. — 198 ἷζεν: ἵζεν ACKLM. — 200 οἵδ' ABDIKLMNQ. — 204 οὕτω δή: οὕτω νῦν E. οἶκον δὲ B: οἴκονδε ACDEIKLMNQ. v. οἰκόνδε. — 205 ἐθέλοις L. — 206 σῇσι: σῇσιν M. ῇσι V. ὅσσά τοι BCIMN: ἅσσά τοι L. ἅσσα τοι DEK. γρ. ἅσσα M. — 207 ἀναπλῆσαι: γρ. ἀνατλῆναι M 2. m. idem H pro var. lect.

A. C. 185 ὕδωρ: γρ. καὶ ὕδατος, πρὸς ὃ ἐσημειοῦτο Ἀριστοφάνης Schol. H. — 187 ἄλλο: ἄλλοις vid. 179. — 188 ἅσσα Herodianus Il. Pros. A 554. — 196 πάρα: ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν Schol. P. — 202 ὅτι ἑνὸς πρὸς ἕνα διαλεγομένου φησὶ τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε, v. Ariston. ad η 47; P 628; Φ 287.

ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
210 σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὔ πως οὐδὲ ἔοικε
θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
215 πότνα θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
220 οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
ἤδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
225 ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
αὐτίχ' ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεύς,
230 αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,

V. L. 208 σὺν ABCDFGHIKLMNPQSV: v. παρ' cum E. φυλάσσοις: φυλάσσων B. φυλάσσης ἢ φυλάσσων D. φυλάσσεις E 1839, 62.— 210 τῆς τ' BCDHILN: τῆς AFGKMPQS. τῆς δ' V. ἧς E. — 215 πότνα: πότνια CDHINPQSV. πότνϊα A. — 217 εἰς ἄντα BCDFGHIKMNPQSV: εἰς ὦπα E 1530, 46. εἰς ὦπα τ' E 1530, 35. v. εἰσάντα cum AL et Apoll. Soph. 20, 10. — 219 ὡς: l. ὣς. ἐέλδομαι: ἔλδομαι DFILNSV Hesych. II, 60. — 221 ῥαίῃσι: ῥαίσειε CQ. θεῶν μ' M. — 222 ἐν: ἐνὶ E. — 223 πολλὰ πάθον: l. πόλλ' ἔπαθον. πολλὰ μόγησα: l. πόλλ' ἐμόγησα. — 224 μετὰ τοῖσι δὲ καὶ τόδε γενέσθω L. μετὰ καὶ τοῖσι τόδε γενέσθω: γρ. τὸ γενέσθω D, ita K in textu, sed scribendum καὶ τοῖσιν τὸ γενέσθω. — 225 ἄρ ACDIKLMNQ. — 227 μένοντε BFIKNP: l. meliores μένοντες. — 229 ἔννυτ' DLV. — 230 ἀργύρεον BMS. γρ. ἀργύφεον M 2. m. φάρος ACDIKNQ. ἔννυτο ADILQV.

A. c. 208 ἐνθάδε, non ἔνθα δέ, Herodianus Il. Pros. T 290. τὸ σὺν ἐμοὶ τοῖς ἑξῆς συναπτέον Nicanor. σὺν ἐμοὶ δέ, οὐ παρ' ἐμοί Schol. M. — 210 τῆς τ' Aristarchum scripsisse coniicio, v. Didymum ad Ξ 276 ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα: Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ τε, ἧς αὐτὸς ἐέλδομαι. — 211 χερείων: χερείω Zenodotus? v. H. T. 302. — 217 Ἀρίσταρχος εἰς ἄντα, αἱ κοινότεραι εἰς ὦπα (l. εἰς σῶμα) Didymus. — 219 ὡς Aristarchus et Tyrannio, H. T. 380. — 223 Aristarchus πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα, Schol. I 492; H. T. 424.

λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
δῶκε μέν οἱ πέλεκυν μέγαν ἅρμενον ἐν παλάμῃσι,
235 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
στειλειὸν περικαλλὲς ἐλάινον, εὖ ἐναρηρός·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἴγειρός τ' ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
240 αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ἣ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψώ, δῖα θεάων,
αὐτὰρ ὃ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
245 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψώ, δῖα θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι,
γόμφοισιν δ' ἄρα τήγε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρασσεν.

V. L. 231 ἰξυῖ: l. ἰξύι. ὀσφύϊ quod in ACDM suprascriptum est, non est varia lectio sed glossa, vid. Hesych. II, 362. — 232 κεφαλῇ: κεφαλὴν BL. ἐφύπερθε GM: ἐπέθηκε ABCDEFHIKLNPQRSV. γρ. ἐπέθηκε M. — 234 δῶκε μέν οἱ ABCDEFGHIKLMNPQRSV: recentiores δώκέν οἱ cum Bekk. 1, quod recepissem si vel in uno codice legeretur. — 235 ἐν: ἐπ' ABCPSV. — 236 ἐλάινον: ἐλάτινον IN. — 237 δῶκε δ': δῶκεν Diomedes gramm. ed. Keil. p. 430. — 238 ἐσχατιῆς: ἐσχατιήν CDGH ex em. KNQ. ἐσχατίης B. — 239 κλήθρη: κλείθρη L, v. ε 64. — 240 αὖα: l. αὔα. περίκηλα Hesych. III, 315: περὶ κῆλα I. περὶ κῆλα Q. ἐλαφρῶς: ἐλαφρά V. — 242 δῖα θεάων: πότνια νύμφη AIMN. — 243 ὃ DIKLMNQ. τάμνετο: τάμνεν DL. — 244 πελέκκησεν: πελέκκησε EF. πελέκησε ABCKN. — 247 τέτρηνε CD 1. m. EKR. — 248 γόμφοισι AD 1. m. EIKNQ Apoll. Soph. 44, 17. ἄρασσεν: ἄρηρεν E. ἄρηρεν G. ἄραρεν IN. γρ. ἄρηρεν M. ἥρμοσεν καὶ ἄρηρεν gl. in D, deleto γρ. quod praepositum erat, idem ad v. 243 γρ. ἥρμοσεν ἄρηρεν. Hesych. I, 248 ἀρήρει: ἥρμοζεν. ἄρηρεν: ἰσχυρῶς ἥρμοσται. Apoll. Soph. 44, 17 ἄρηρεν: ἥρμοσεν „γόμφοισι δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν". idem 41, 10 γόμφοισιν et ἄρηρεν.

A. c. 232 αἱ Ἀριστάρχου ἐφύπερθε, αἱ εἰκαιότεραι ἐπέθηκε Didymus. — 238 ἐπ' ἐσχατιῆς: ἐπ' ἐσχατιήν Bekk. 2, Ameis. utrumque recte. — 240 αὖα Ptolem. Ascalonita et Herodianus: αὐά Nicias, nam de spiritu non constat, H. T. 209. περίκηλα Aristarchus: περὶ κῆλα Chrysippus. Schol. EPQM Vind. 133 διχῶς περίκηλα καὶ περὶ κῆλα. — 247, 248 Ἀριστοφάνης τοὺς δύο τούτους στίχους τὸ αὐτὸ ᾤετο περιέχειν. διὸ τῷ μὲν σίγμα, τῷ δὲ ἀντίσιγμα ἐπιτίθησιν Schol. P Vind. 56. — 248 ἁρμονίῃσιν: ἁρμονιῆσιν προπερισπωμένως Schol. HP. ἄρασσεν; γράφεται καὶ ἄρηρεν Schol. V.

ὅσσόν τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
250 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
τόσσον ἐπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι,
ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
ἐν δ' ἱστὸν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
255 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι,
κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἱστία ποιήσασθαι. ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
260 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
265 ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
270 αὐτὰρ ὃ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην

V. L. 251 ἔπ': ἐπ' ABCDILN. εὐρείην RV. — 253 ἐπηγμενίδεσσ' ἐτελεύτα Q. — 254 ἄρμενον IN. — 255 ἰθύνοι: ἰθύνει A ex corr. BD LV. ἰθύνῃ EQ. — 256 οἰσυΐνῃσι Hesych. III, 190: οἰσυΐνοισι CDLQV Apoll. Soph. 119, 19; Hesych. III, 190. — 257 ἐπεχεύατο: ἐπιχεύατο B. — 259 ποιήσασθαι: ποιήσεσθαι H. τεχνήσασθαι K. ὅδ' BCIKLN. — 260 ὑπέρας τε IN. ἐν αὐτῇ: ἐπ' αὐτῆς APS. — 261 μόχλοισι CDEM. — 262 τέταρτον BCHIN. — 263 πέμπ': πέμψ' B. — 264 εἵματά τ' ἀμφιέσασα: εἵματ' ἀμφιέσασα ACKLM. εἵματ' ἀμφιέσσασα IN. εἵματα δ' ἀμφιέσασα H. εἵματα ἀμφιέσασα B. — 266 ἤια ABCDEFGHIKLMNP QRSV: v. ἦα. — 270 ὃ ABDIKLMNQ. — 272 πληιάδας τ' ἐσορῶντι: πληιάδάς τε ὁρῶντι IN.

A. c. 251 ποιήσατ': ἔνιοι τορνώσατ' Ὀδυσσεύς Schol. BEHQ. — 253 ἄραρ Tyrannio. ἐπηγκενίδεσσι Aristarchus et Apollonius: Rhianus ἐπηταινίδεσσι vel ἐπεκτανίδεσσι, ἤγουν ταῖς μακραῖς καὶ ἐπεκτεταμέναις. — 272 ἐσορῶντι: γρ. καὶ εἰσορόωντα. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου Didymus. Schol. Θ 93 πληιάδας δ' ὁρόωντι. Porphyrius ad K 252 πληάδας εἰσορόωντι. harum lectionum alterutram Aristarcho tribuere dubito, nam in ea quae proxime accedit ad verba scholiastae offendit synaliphę

ἄρκτόν θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
275 οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο·
τὴν γὰρ δή μιν ἄνωγε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
280 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.
τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλείων· ὃ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
285 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἀμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος,
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθά οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀιζύος, ἥ μιν ἱκάνει·
290 ἀλλ' ἔτι μέν μίν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος.
ὣς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας

V. L. 273 ἅμαξαν ACDKLNQ. — 277 χειρὸς: νηὸς L. γρ. νηὸς HM. — 278 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα: ἑπτακαίδεκα CFIKNQ. ἑπτὰ καίδεκα AB. — 279 δ' ἐφάνη: δὲ φάνη CL. — 281 ὡς ὅτε ῥινὸν: ῥινὸς Q. — 284 ἐπιπλείων ACDGH 2. m. IKLMNPRSV: ἐπιπλώων H 1. m. F. ἐπιπλάων Q. ἐπὶ πλείων B. ὃ BCDILQ. δ' ἐχώσατο: δὲ χώσατο KNV. δὲ χόσατο B. — 285 κινήσας ῥὰ PS. — 286 ὦ: ὤ ABQ. — 287 ἐμεῖο: ἐμοῖο AD. ἐόντος: ἰόντος BKM 2. m. — 288 γαίης: γαίῃ DKL. ἔνθά οἱ ACI KMNQ. ἐνθά οἱ D. — 289 πεῖραρ, v. Apoll. Soph. 131, 29. — 290 μέν μὶν φημὶ ACDILNQ. δή μιν φημὶ K. ἄδην ADIN: cet. ἄδην. — 291 σύναγε A 1. m. BCDEMQV non male v. not. ad ζ 45.

---

nominis πληάδας, altera vero nimium abhorret ab ea quae est in scholio Didymi. restat ut τε ὁρῶντι, quod exhibent IN, vel τ' ὁρόωντι in altera Aristarchi scriptum fuisse statuamus, nam de accusativo h. l. cogitari non potest, quamvis eum praeeunte dativo ab Aristarcho admissum esse sciamus.

A. c. 273 ἅμαξαν: ἐψίλωσαν οἱ πρὸ ἡμῶν, Ἀττικοὶ μέντοι οἱ νεώτεροι δασύνουσιν Schol. Σ 487, H. T. 187. — 275 οἴη: οἶος Crates apud Strabonem I, p. 3; v. Apoll. Soph. 29, 14. — 281 ὅτε ῥινὸν Herodianus, Scholl. M 103, 118; N 45: Aristarchus ὅτ' ἐρινόν. Schol. Θ 532 ὅτε ῥινεός. Lemma in Vind. 56 et Schol. Par. ap. Cram. An. Par. III, 17, 14 ὥστε ῥινόν quod placet. Schol. PQTM ἔνιοι δὲ ῥινὸν κατὰ Οἰνωτροὺς τὸ νέφος (v. Hesychium II, 190). τινὲς δὲ κακῶς ῥινόν φασιν ἀντὶ τοῦ τὴν ἀσπίδα. — 290 ἄδην Herodianus cum Aristarcho, H. T. 178. ἐλάαν Aristarchus: alii ἐάαν teste Didymo ad N 315.

παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
295 σὺν δ' εὖρός τε νότος τ' ἔπεσον ζέφυρός τε δυσαής,
καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων.
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγὼ δειλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
300 δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
305 παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες.
ὡς δὴ ἐγώ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
310 Τρῶες ἐπέῤῥιψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξε.

V. L. 293 σὺν δὲ: συν δ' ἐν KP. — 294 οὐρανόθεν: οὐρανόθι H ex em. IN. — 295 τ' ἔπεσον DHILNV Porphyrius ad *I* 4 et Quaest. 5. τε πέσον G. τε πεσὸν B. τε πέσεον K: τ' ἔπεσε ACEM. τε πέσε Q. — 296 κῦμα Scholl. *I* 4; *P* 688; *Σ* 46β; *Ω* 366; Apoll. Soph. 16, 26: πῆμα H ex em. IN Schol. E Vind. 113 ad ε 295. γρ. πῆμα M 2. man. — 299 ὤ μοι: ὤμοι E bis, vid. de iota adscripto in Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 103. τί νὺ μοι CDKLQ. μήκιστα Schol. *K* 204: μάλιστα A. γένηται Schol. *K* 204: γένοιτο D. — 300 μὴ δὴ: μή μοι AV. μή μοι δὴ L. εἶπεν GMN supra: εἴπῃ ABCDHIKLNQV. — 302 ἀναπλήσειν: ἀναπλήσειν L. ἀνατλήσειν V. ἀναπλήσεῖν H. γρ. ἀναπλῆσαι Schol. TV. τὰ δὲ: τάδε BDL. τὰ δὲ νῦν K. — 303 οἷοισι CEF. περιστέφει: περιστρέφει KLM. — 306 τρὶς μάκαρες BI, cf. ad μ 22. — 308 ὡς δὴ: καὶ δὴ DEP RS. — 309 ὅτέ μοι C. πλεῖστα L. πλεῖστοῖ K. — 310 τρῶες L. θανόντι: δαμέντι B, v. δ 495. — 311 τῷ ABCIKLMN Hesych. IV, 210: τῷ DQ Apoll. Soph. 156, 14. κε λάχον Hesych. IV, 210. — 313 ἔλασε CEFINV Schol. *O* 557. — 314 ἐπεσσύμενον: ἐπασσύμενον IN.

A. C. 296 αἰθρηγενέτης: αἰθρηγενέης Aristophanes et Rhianus. κυλίνδων Herodianus cum Aristarcho: alii κυλινδῶν, H. T. 299. — 305 σῶς, non σόος, Aristarchus, H. T. 358. — 312 ἁλῶναι: ὀλέσθαι Demetrius Ixio (cod. ἀλέσθαι). — 314 ἐπεσσύμενον: ἐπισσύμενον Aristarchus.

315 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
320 αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ' οὐδ' ὧς σχεδίης ἐπελήθετο τειρόμενός περ,
325 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς,
ἐν μέσσῃ δὲ καθῖζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
ἅμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
330 ὣς τὴν ἅμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μέν τε νότος βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖτ' εὖρος ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,

V. L. 317 δεινὴ: γρ. δίνη H Ambros. B. — 319 ἂρ DEIKNQ. οὐδὲ δυνάσθη ABEK. οὐδὲ δύνασθαι S: v. οὐδ' ἐδυνάσθη. — 321 γάρ ῥ': γὰρ BDLMQS. γάρ|||ἐβάρυνε AC p. ras. — 322 δὴ ἀνέδυ E. ἀνέβη Q. — 323 πολλὴ: γρ. πολλὸν M 2. m., ita H 1. m. R. — 325 omitt. S. μεθορμισθεὶς D. μεθόρμησθεὶς B. ἐνὶ: ἐν ABCEIKNQ(PV). ἐλλάβετ': ἔλαβεν H ex em. — 326 καθῖζε: κάθιζε CDEKNQ. δ' ἐκάθιζε BHILSV. δὲ καθῆστο AG. — 327 omitt. B. τὴν δ' ἐφόρει: τήνδε φόρει E. κατὰ ῥόον: καταρρόον CHQ. κατάρροον AD. κατὰ ῥόον IN. — 329 ἀμπεδίον ABCDFGHIKLMNPQV: ἂν πεδίον E. ἀνπεδίον R. ἀλλήλοισιν ACH. — 330 ἀμπέλαγος ABCDFGHIKLMNPQV Apoll. Soph. 152, 11: ἂν πέλαγος E. ἀνπέλαγος R. ἄνεμοι φέρον: ἄνεμος φέρεν B. — 331 προβάλεσκε: προσέηκε (προέηκε?) Schol. Vind. 133 ad ε 295; ἐπέεικε Schol. E. — 333 δὲ ἴδεν Schol. Δ 151: δ' εἶδε E. δ' εἶδεν R Schol. Pind. Ol. II, 51. δ' ἴδε B. — 334 αὐδήεσσα Hesych. I, 319: γρ. καὶ οὐδήεσσα E 1651, 48.

A. c. 315 αὐτὸς πέσε: αὐτὸν βάλε Rhianus. — 316 ἔαξε: ἔηξε Zenodotus? H. T. 302. — 320 Aristarchus ἀνσχεθέειν, H. T. 394. — 324 Aristarchus et Tyrannio ὧς: l. ὥς. — 326 καθῖζε: veteres κάθιζε, Zenodotus fortasse δ' ἐκάθιζε, H. T. 403; 246. — 327 κατὰ ῥόον Aristarchus: καταῤῥόον, ni fallor, Aristophanes, H. T. 391. — 329, 330 καὶ τὸ ἀμπεδίον καὶ τὸ ἀμπέλαγος διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον Schol. P. ἅμ πεδίον et ἅμ πέλαγος Aristarchus: ἀμπεδίον et ἀμπέλαγος Chrysippus? H. T. 190. — 333 δὲ ἴδεν Herodianus Il. Pros. Δ 151. — 334 αὐδήεσσα Aristophanes: Aristoteles et Chamaeleo οὐδήεσσα i. e. ἐπίγειος, ita etiam Aristarchus si Schol. κ 316 fides haberi potest, v. H. T. 208.

335 νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξ ἔμμορε τιμῆς.
ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
αἰθυίῃ δ' ἐικυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης,
ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
κάμμορε, τίπτέ τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
340 ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἕρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
345 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἰνοπα πόντον
350 πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,

V. L. 335 ἐξ ἔμμορε M: ἐξέμμορε ABCDEFGHIKLNPQRV Hesych. II, 120. — 336 ὀδῦσῆ AB. — 337 habent libri omnes. ἐικυῖα: l. εἰκυῖα. ποτῇ: ποτὴν E 1543, 54 C sup. K sup. PV. ποτὴ E 1543, 14, sed eodem loco et 1543, 53 ποτῇ. ποτή et ποθὴν Hesych. III, 365. ἀνεδύσετο AD FI: ἀνεδύσατο BCEGHKLMNPRV Scholl. Φ 246; ζ 127; Soph. Trach. 637. ἀνεδήσατο Q. — 338 ἷζε: ἷζε ACKL. καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε ABDFGHIKLMNQSV: v. πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον. — 339 τίπτέ τοι ACEKQ. τιπτέ τοι B. σοι P. τοὶ S. — 340 κακὰ πολλὰ: πολλὰ κακὰ AM. — 341 καταφθείσει A. καταφθήσει B. — 342 ἕρξαι L: ἕρδειν C. ἕρδειν DQ. ἕρξον E. ceteri ἕρξαι. — 346 τῇ δὲ: τῇδε CD. τῇδε B. τῇ δὲ M. τήδε I. στέρνοιο: στέρνοισι AKL. ὑποστέρνοιοι H. ὑποστέρνοιο DQ. ἐπὶ στέρνοιο IN. τανύσσαι: τάνυσσαι KL. τάνυσσε D, quod perinde est. τάνυσσον G. — 347 οὐδέ τί τοι ADILNPQSV. κακόν: γρ. δέος H. — 349 ἂψ: γρ. αἶψ' M, ita V in textu. ἀπολυσάμενος DFLMPS: ἀποδυσάμενος BCHIKNV. ἀπολϋσσάμενος A. ἀποδυσσάμενος Q. εἰς οἰνοπα: ἐπὶ οἰνοπα D. — 350 ἄπο νόσφι DS: ἀπὸ νόσφι IQ: cet. ἀπονόσφι. — 351 omitt. S.

A. c. 337 οὐκ ἐφέρετο ἐν ταῖς πλείοσιν. Ἀρίσταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀθετήσεως διστάζει, γράφει δὲ διὰ τοῦ υ ὑπέδυσετο (l. ὑπεδύσατο) Didymus. ποτῇ: σὺν τῷ ν γραπτέον ἵν' ᾖ πτῆσιν καὶ τὴν ὁρμήν Schol. MV. γρ. καὶ ποτὴν πτῆσιν, ἄμεινον δὲ χωρὶς τοῦ ν ἐν δοτικῇ Schol. HMPQ. — 342 ἕρξαι: ἕρξαι, H. T. 258. Schol. MV ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ (Schol. H τὸ δὲ ὧδ' ἕρξαι ἀντὶ τοῦ οὕτως ἕρδε) ad Aristonicum referendum videtur, cf. quae de hoc infinitivi usu ab Aristarcho notato testimonia affert Friedlaender Ariston. p. 14. Aristarchus ἀπινύσσειν: ἀπινύσκειν Aristophanes, H. T. 198. — 344 ἀτὰρ: ἄταρ Tyrannio. — 346 στέρνοιο: στέρνοισι, διχῶς αἱ Ἀριστάρχειοι Didymus. τανύσσαι Aristarchus, cf. Schol. *A* 302; *O* 159. magis placet τάνυσσαι sub pectore tibi extende.

αὐτὴ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυίῃ ἐικυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
αὐτὰρ ὃ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
355 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνῃσιν δόλον αὖτε
ἀθανάτων, ὅ τέ με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὔ πω πείσομ', ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
360 ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
ὄφρ' ἂν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
νήξομ', ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
365 εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ,
370 ὣς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,

V. L. 352 ἄψ: γρ. καὶ αἶψα HM Palatinus. ἐδύσετο: ἐδύσατο ABC GM Schol. ε 337. ἐδύσᾶτο K. ἐδύσσετο D. ἐδύσσατο NQ. ἐβήσατο PS. — 353 κῦμα κάλυψεν DFGM: κῦμ' ἐκάλυψεν ACHIKLNPQSV. κὐμεκαλυψεν B. — 354 ὃ ABCDIKLMNQ. μερμήριξε: μερμήριζε CILNQV. — 356 ἐγώ: ἐγὼν K. μή τίς μοι ADILNQ. ὑφαίνῃσι A 1. m. BCDIKMN. αὖτε: ἄλλος B. ἢ ἄλλος K sup. γρ. καὶ ἄλλον M. — 357 ὅ τέ με IN. ὅ, τε H: v. ὅτε με. — 359 ἐγὼν: ἐγὼ CQS bene. — 360 ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω L: v. ἔρξω. ἀλλὰ μάλ' ὧδε ῥέξω CQ. ἀλλὰ ὧδε ῥέξω A 1. m. PS. γρ. μάλ' ὧδ' ἔρξω C 2. m. — 361 ἀρήρῃ A. — 365 *εἶος: ἕως ABCDFG HIKLMNPV. εἶως Q. ὃ ABCDIKLMNQ. καὶ κατὰ θυμόν: δῖος ὀδυσσεύς ABGLRS. γρ. δῖος ὀδυσσεύς DK. — 366 ὦρσε δ': ὦρσεν BE. ὦρσ' I. — 368 τινάξῃ Hesych. II, 270: τινάξει BEH 1. m. K 1. m. Apoll. Soph. 83, 2; Schol. *N* 103. — 369 ἄλλῃ: ἄλλα EV. — 372 ἐξαπέδυνε: ἐξαπέδυσε DL. — 373 στέρνοιο: στέρνοισι AK 1. m. LQR. στέρνοιδ' H.

A. C. 352 ἐδύσετο: ἐδύσατο H. T. 229. — 357 γρ. ὅ τε με. χωρίζει Ἀριστοφάνης τὸ ὅτε. — 360 cf. 342. — 364 ἀναστρεπτέον τὴν παρὰ πρόθεσιν· δηλοῖ γὰρ τὸ πάρεστιν, ἐπεὶ οὐδέν μοι πάρεστιν ἄμεινον προνοήσασθαι Schol. HMT Vind. 56. inde Cobet. ἐπεὶ οὐ μέν μοί τι πάρα scriptum fuisse coniecit. — 368 ζαὴς Ptolem. Ascalonita et Herodianus: alii ζάης, H. T. 263. — 373 στέρνοιο et στέρνοισι Aristarchus διχῶς, cf. 346.

αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
375 νηχέμεναι μεμαώς· ἶδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἁλόω κατὰ πόντον,
εἰς ὅ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήῃς·
ἀλλ' οὐδ' ὧς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
380 ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
ἵκετο δ' εἰς Αἰγάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διός, ἄλλα νόησεν·
ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
385 ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
ἕως ὅ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενὴς Ὀδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα κύματι πηγῷ
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
390 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἡ δὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν
ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανήῃ
395 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

V. L. 376 κινήσας ῥα et sup. δὲ H. προτὶ: ποτὶ FK. — 378 εἰς ὅ κεν: l. εἰσόκεν. εἰσόκε φαιήκεσσι CQ: γρ. ἀνθρώποισι C. γρ. φαιήκεσσι Ambros. B. διοτρεφέεσσι: διοτροφέεσσϊ A. μιγήῃς: μιγείης BCD FGHIKLMNPQRV. μιγείεις A. — 379 ὀνόσσεσθαι: ὀνόσεσθαι ABC E 1537, 14 INV. ὀνήσεσθαι Cram. Epim. 449, 18. κακότητος: κακότητα ACPQS Et. Gud. 581, 60. — 381 ἔασιν: ἔασσιν CQ. — 382 κούρη: θυγάτηρ ACDHILNPS. *ἄλλα νόησεν: l. ἄλλ' ἐνόησεν. — 383 κελεύθους: κέλευθα BH ex em. IN. — 385 ἐπὶ: ἔπι C. ἔαξεν: ἔαξαν B. κύματα ἄξε Schol. ε 295. — 386 ἕως ὅ γε: ἕως ὅδε L. εἰσόκε K. — 388 δύο τ': δύο δ' CQ. — 389 προτὶ ὄσσετ' Q. — 391 ἡ δὲ: ἡδὲ libri. — 392 ὅδ' ABCDIKLNQ. — 394 ὅτ' ἂν: ὅταν HILMNQ. ἀσπάσιος: ἀσπασίως DHIN 1. m. Schol. Λ 515. ἀσπάσιως B. φανήῃ: φανείη ABCDEFGHI KLMNPQRSV. — 395 *κῆται: l. omnes κεῖται.

A. C. 378 μιγήῃς Aristarchus, H. T. 406. — 379 ὦς Aristarchus et Tyrannio: libri ὣς. — 385 ἔαξεν: τινὲς μεταγράφουσιν πρὸ δὲ κύματ' ἔαγεν Schol. ET Vind. 133. — 386 ἕως ὅγε: τινὲς δὲ γράφουσιν ὅππως Φαιήκεσσιν Schol. BHMPQ. — 389 Aristarchus πλᾶζετο = ἐπλήσσετο: πλάζετο = ἐπλανᾶτο, ἡ κοινή Cram. Epim. 149, 8. — 391 ἡ δὲ Aristarchus, v. Ariston. ad O 127. — 393 ὑπὸ: ἐπὶ Aristophanes et Rhianus. — 394 ὅτ' ἂν Apollonius et Herodianus, H. T. 327. φανήῃ Aristarchus, H. T. 405. τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἐν δυσὶν ἤτα γράφουσιν Eust. 1545, 1. — 395 κῆται est coniectura G. Hermanni Opusc. II, p. 55.

δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὣς Ὀδυσεῖ ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη,
νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
400 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνῃ·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὅχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
405 ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρασσα,
410 ἔκβασις οὔ πῃ φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραξε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔ πως ἔστι πόδεσσι
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
415 μή πώς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
κῦμα μέγ' ἁρπάξαν· μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω

V. L. 396 στυγερὸς τέ οἱ CK supra. — 397 in marg. cod. M. ἀσπάσιον: ἀσπασίως AFS Schol. Town. ad Λ 515. — 398 Ὀδυσεῖ: l. ὀδυσῆ' vel ὀδυσῆ. — 400 ὅσσόν τε CE. τε γέγωνε Hesych. III, 228: τ' ἐγέγωνε AK. τ' ἔγωγε Q. — 402 γὰρ: δὲ Apoll. Soph. 139, 13; Et. Mg. 705, 29. — 404 ὄχοι: ὀχοὶ Q. ὑπιωγαί Hesych. IV, 210. — 408 in B deest folium quo continentur vss. 408—438. ἀελπέα: ἀνελπέα Q. ἱκέσθαι: D sup. καὶ ἰδέσθαι. — 409 λαῖτμα: κῦμα CQ. ἐπέρασσα CGIMN. ἐπέρασα Q. ἐπέρησα K: ἐτέλεσσα G in marg. HPSV. γρ. ἐπέρασα H. γρ. ἐτέλεσσα M 2. m. — 410 δ' οὔπη CHIN. — 411 in marg. cod. D, sed in fol. 1. prorsus abest. — 412 βέβρυχε CD 1. m. EFIL 1. m. N. ἔμβρυχεν V. ἀναδέδρομε Hesych. I, 171: ἀναδέδραμε DLS. ἀναδέδρομε K. — 413 ἀγχιβαθής τε E. ἐστὶ CDIKLN. — 415 μήπως μ' ACDEILN. βάλῃ: βάλοι V. ποτὶ Apoll. Soph. 109, 1: προτὶ L ex em. — 417 εἰ δέ κ': εἰ γὰρ E. ἤν που: εἴ που V.

A. C. 398 Ὀδυσεῖ: ἐξὸν Ὀδυσεῖ γράψαι διὰ διφθόγγου, συνείληπται ὅμως ἐκ τῆς Ὀδυσῆι δοτικῆς Eust. 1545, 8, v. H. T. 298. — 403 εἴλυτο Herodianus cum Aristarcho: alii εἰλῦτο (Tyrannio?), H. T. 240. — 404 ὄχοι: al. ὀχοί v. Eust. 1540, 23; Apoll. Soph. 125, 25. — 409 ἐπέρασσα v. ι 323 ἤ τ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα. ε 174 περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης. ζ 272 πολιὴν περόωσι θάλασσαν. ι 129; ε 176; ω 118. — 415 μή πώς μ' Ptolem. Ascalonita: μή πως μ' Herodianus, H. T. 415.

ἠιόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
420 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα,
ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
425 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
ἔνθά κ' ἀπὸ ῥινοὺς δρύφθη, σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἴως μέγα κῦμα παρῆλθε.
430 καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε, παλιῤῥόθιον δέ μιν αὖτις
πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάιγγες ἔχονται,
ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
435 ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
ἔνθά κε δὴ δύστηνος ὑπέρμορον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κύματος ἐξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρον δέ,
νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴ που ἐφεύροι

V. L. 419 ἐξαῦθις V. — 420 φέρῃ: φέροι V. — 421 ἠέ τί: ἢ ἔτι ADEHIMNPSV Schol. Θ 1, 216b 9. — 423 εἰνοσίγαιος Q, ut εἰνοσίφυλλος. — 424 *εἶος: ἕως ACDHIKLMNV. εἴως Q. ὃ ACDIKLMNQ. — 425 φέρεν ADHIMN. — 426 ἔνθά κ' C. ἔνθ' ἀπὸ ῥινούς IN. κ' ἀπὸ ῥινός τ' PV. δρύφθη: τ' ἐδρύφθη AH 1. m. LNPQV. τε δρύφθη CD EIKS. σὺν δ': σύν τ' CILQ. — 428 ἐπεσσυμένως D. — 430 παλιῤῥόθιον Hesych. III, 261: παλἴνῥόδιον AS. — 433 κοτυληδονόφϊν A. κοτυλυδονόφιν E. — 435 κῦμα κάλυψεν M: κῦμ' ἐκάλυψεν ACDEGHIK LNPQRSV. — 436 ἔνθά κε CKMNQ. ἐνθά κε I. καὶ τότε δὴ E. ὑπέρμορον: ὑπὲρ μόρον EKMN. ὑπερμόρον I. — 437 ἐπιφροσύνην δῶκε: δῶκεν D ex em. M. ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ EG. θῆκε θεὰ etiam V. γρ. εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε H Palatinus. — 438 κύματος: κύματα DG. τάτ': τότ' L. — 439 νῆξε G in marg. παρὲξ: πάρεξ CDGIN.

A. c. 422 ἐξ ἁλὸς: εἰν ἁλὶ Aristarchus. ἡ διπλῆ ὅτι ἐν θαλάττῃ ὢν λέγει ἐξ ἁλὸς Aristonicus. — 426 ὀστέ' Herodianus, non ὅστε', H. T. 327. — 429 Aristarchus στενάχων: στεναχῶν Sidonius, H. T. 351. — 430 ὡς: τινὲς περιέσπασαν τὸ ὡς, ἵνα σημαίνῃ τὸ ὅμως Schol. BMPT. — 431 ἐπεσσύμενον: ἀπεσσύμενον Ixio, v. 314. — 435 κῦμα κάλυψεν, v. 353. — 436 ὑπέρμορον Aristophanes, Aristarchus, Ptolem. Ascalonita: ὑπὲρ μόρον Heliodorus, H. T. 372. — 439 παρὲξ Herodianus: πάρεξ Tyrannio? H. T. 333.

440 ἠιόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἶξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν·
445 κλῦθι ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας.
450 ἀλλ' ἐλέαιρε ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
· ὣς φάθ', ὃ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὃ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε
χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
455 ὤδεε δὲ χρόα πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ'· ὃ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο.
460 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ

V. L. 442 ἵξε CK. ἶξε B. — 445 ὅ, τις K. ὅς τ' Schol. Θ 1. πολύλλιστος ABEFKSV. πολύλλιστος C. πολύλλιστον H. πολύλιστον Hesych. III, 357. — 448 ὡς καὶ: ὣς IN. — 451 ὅδ' ACDIKLMNQ. — 453 ὅδ' ACDIKLMNQ. ἄρ CMQ. — 455 ὄδωδε: γρ. ὤδεε D. — 456 ῥῖνάς θ': ῥῖνας τε E. ῥίνας τε IN. ὅδ' DEIKLMNQ. ἄρ CEKLMQR. ἄναυδος: ἢ ἄνανδρος A in marg. m. rec. ἄνανδρος B. — 458 ἔμπνυτο Hesych. II, 80: l. ἄμπνυτο. D ἄμπνυστο. ἀγέρθη: ἐγέρθη BCS. ἐγέρθη M. — 460 μεθῆκεν: καθῆκε V. — 461—473 omitt. S. 461 ἂψ ἔφερεν B. ἂψ φερέειν L. κατὰ ῥόον: καταῤῥόον B. καταρρόον C. κατὰ ρόον M. καταρόον I. γρ. κατάρροον D. ἄρ CDMQ.

A. c. 445 οὕτω πολύλλιστον κατ' αἰτιατικὴν ἀντὶ τοῦ πολυλίστως Didymus? τὸ πολύλιστος γρ. καὶ πολύλιστον Eust. 1545, 14. — 455 ὤδεε: εἰ μὲν ἄνευ τοῦ ι, ὤζεν, εἰ δὲ σὺν τῷ ι, ὠδήκει Schol. HP. ὤδεε: ὤζεν. ἔνιοι δὲ ὠδήκει Apoll. Soph. 170, 25. — 456 ῥῖνάς τε ὃ δ' ἄπνευστος Ahrens. de hiatus Homerici legitimis quibusdam generibus p. 23, cui assentior. — 458 ἔμπνυτο Aristarchus, H. T. 190. — 459 Ζηνόδοτος ἀπὸ ἕο, ἡ κοινὴ ἀπὸ ἕθεν Schol. HP. fallitur scholiasta, nam ἕο est lectio Aristarchea; Zenodotus potius ἑοῦ, vel οὗ scripsit, quod confirmatur scholiis ad B 239; T 384; Υ 261; η 217. pro ἕθεν, quod metrum scribere non sinit, reponendum est ἕο, eam enim vulgatam esse librorum consensus docet, v. H. T. 252. — 461 κατὰ ῥόον διὰ τοῦ ἑτέρου ρ Didymus, vid. ad 327.

δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
465 ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση
ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
470 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθήῃ
ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
δείδω μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
475 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτε, ὃ μὲν φυλίης, ὃ δ' ἐλαίης.
τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτέ ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
480 οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ

V. L. 462 ὅδ' ACDIKLNQ. — 463 κῦσε ACIKN. — 465 τί νῦ μοι DINQ. γένηται: γένοιτο D. — 466 εἰ μέν κεν DQ. φυλάσσω: φυλάξω ABCDEFGHIKLNPQRV. — 467 ἄμυδις: ἅμυδις AILN. — 468 ὀλιγηπελίης A. — 469 δ' ἐκ: γρ. γὰρ H Pal. πνέει: πέλει QV Schol. Apoll. Rhod. IV, 111. πέλεται E 1546, 28. — 471 θάμνοις ἐν: θάμνοισιν V. θάμνοισι E. μεθήῃ: μεθείη ABCDGHLMNQ(HPV). μεθείει E. μεθίει K. — 472 γλυκερὸς: πυκινὸς V. ἐπέλθῃ: ἐπέλθοι ABCGKLMNQ. ἐπέλθοι I. — 473 δείδω: δείδια GM. κῦρμα AC. κῦμα Q. — 474 ὧδ' ἄρα Q. ἄρά οἱ N. — 475 βῆ ῥ': βῆ δ' FSV. γρ. βῆ δ' ἴμεν C 2. man. — 476 ἄρ CKLMQ. ὑπήλυθε: ἐπήλυθε BK. — 477 ἐξομόθεν Apoll. Soph. 120, 25; Hesych. III, 203. πεφυῶτε Schol. E 245: v. πεφυῶτας. πεφυῶτες P Schol. Δ 127; Apoll. Soph. 120, 25. πεφυότες S. πεφυότας A. πεφυότας D. πεφυκότες Hesych. III, 203. ὅδ' ABCDIKLN. — 478 ἄρ ACIKLMNQ. διάῃ A. διάοι D. — 479 οὔτέ ποτ': οὐδέ ποτ' ABDL. οὔτε μὴν CI. οὔτε μὲν Q. οὔτέ μιν PS. οὔτε μιν N.

A. c. 465 μήκιστα: μήχιστα, v. 299. — 466 Aristarchus φυλάσσω: φυλάξω (ἡ κοινή). — 467 ἄμυδις Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita, Herodianus: ἅμυδις Nicias et Pamphilus, H. T. 190. ἐέρση: ἑέρση Herodianus, H. T. 233. μετὰ δασέος πνεύματος Eust. 1546, 47. — 471 μεθήῃ Aristarchus, vid. ad 378, 394; H. T. 406. — 473 δείδω: δείδια, v. Didymum ad Ξ 44 δείδω: ἐν τῇ Ἀριστοφάνους δείδια. — 477 πεφυῶτε, v. de hiatu p. 15. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γεγαῶτας Schol. HQ.

ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
ὅσσόν τ' ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
485 ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
490 σπέρμα πυρὸς σῴζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ,
ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
5 ἀγχοῦ Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,

V. L. 481 ἔφυν: ἔφυν τ' G. ἐπαμοιβαδόν Schol. Δ 222. ὑπ': ὕπ' N. ἐπ' B. — 482 δύσετ': δύσσετ' ABD. δύσατ' G. εὐνὴν: ὕλην EV. — 484 ἔρυσθαι: ἐρύσθαι A. — 485 χαλεπαίνοι: χαλεπαίνει ACEQV. χαλεπαίνῃ L. χαλεπαίνοι S. — 487 ἐπεχεύατο: ἐπεχεύσατο IN. — 489 ἐσχατιῆς: ἐσχατιῇς D. ἐσχατιῇ IN. πάρα: παρὰ L. — 490 σῴζων: l. σώζων. αὔῃ: αὔοι ABCDEFGHIKLMNPQRSV, quod ferri potest, si spiritus mutatur. αὔῃ Hesych. I, 323. — 491 ἄρ AKMQ. — 492 ἀμφικαλύψασ' N. ἀμφικαλύψασα I.

A. c. 481 ἐπαμοιβαδίς Aristarchus, v. Scholl. Ξ 463; Σ 506. — 484 Herodianus ἔρυσθαι H. T. 241. προπαροξυτόνως, ἵνα σημαίνῃ παρατατικόν Schol. P. — 490 σῴζων grammatici veteres praeter Didymum, v. Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 115. αὔῃ: ὁ Ἰξίων αὔῃ Schol. HP, v. G. Herm. Opusc. II, p. 45. de aspiratione conf. H. T. 209; Schol. α 272; Eust. 1547, 61 τὸ αὔειν δασύνεται.

Varia lectio. 1 καθεῦδε› κάθευδε A ex ras. DLNQ. καθεύδε I. κάθεῦδε KM. ἔνθ' ἐκάθευδε Tzetzes Alleg. 8. — 2 ἀρημένος A sup. m. rec. Apoll. Soph. 43, 14: βεβαρημένος AL.

Adnotatio critica. 1 Aristarchus ἔνθα καθεῦδε: Zenodotus ἔνθ' ἐκάθευδε, H. T. 246; 405. — 2 ἀρημένος: ἕτεροι ἀρημένος Eust. 1548,44.

οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής,
εἶσεν δὲ Σχερίῃ ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
10 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἄϊδος δὲ βεβήκει,
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
15 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
κοιμᾶτ' ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
σταθμοῖιν ἑκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
20 ἣ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
ἥ οἱ ὁμηλικίη μέν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
25 Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,

V. L. 6 οἵ σφεας Apoll. Soph. 142, 2: οἳ σφέας ABCDIKLMNQ. βίηφι δὲ: βίῃ δὲ A 1. m. CDM. βίῃ δέ γε Q. βίηφί τε K. βίηφί τε φέρτεροι ὄντες Cram. An. Ox. II, 457, 8; v. Et. Gud. 352, 50. — 7 ναυσίθεος BS. — 8 δὲ Σχερίῃ: δ' ἐν σχερίῃ ABCDEFGHILMNPQRSV. δ' ἐν σχερίηι K. δ' ἐσχερίην Apoll. Soph. 64, 29. ἀνδρῶν: ἄλλων CD FLPS Apoll. Soph. 64, 29; cf. Et. Gud. 213, 12. ἀλφηστάων: ἀλφιστάων DLMP Apoll. Soph. ἀμφιστάων B. — 11 ὁ AKL. ἄϊδος δὲ M. αἴδος δὲ B: cet. ἄϊδόςδε. ἄϊδόσδ' ἐβεβήκει A 1. m. INV. — 12 ἄπο: ἀπὸ ALMQ. ἀπο BC 1. m. DK. — 15 βῆ δ': βῆ ῥ' AKV. ἔνι: ἐνὶ DFL QR. — 18 ἄπο: ἀπὸ BCDLQ. ἄπὸ A. ἀπο IK. — 20 ἦδ' ACDIKLNQ. — 21 ἄρ ABCDEIKLMNQ. — 22 ναυσικλειτοῖο Δύμαντος: ναυσικλείτοιο KL suprascripta linea transversa, ut pro nomine proprio haberetur. ναυσικλείτοιο QS. ναυσικλύτειο V. ναυσικλειτοῦ ὀδύμαντος IN. — 24 ἐεισαμένη: ἐειδομένη DGHILNR. ἐειδομένη M. — 25 τί νῦ σ' ADQ. — 26 μέν τοι: μὲν δὴ κεῖνται Schol. O 9.

A. c. 8 Aristarchus δὲ Σχερίῃ: δ' ἐν, ἡ κοινή. — 10 θεῶν: θεοῖς Rhianus. — 12 ἄπο: ἡ ἀπὸ ἀντὶ τῆς παρά· διὸ ὀξύνεται, v. Lehrs. Quaest. Epic. 86 sq. Ioan. Alex. 27, 10 θεῶν ἄπο. — 15 ἀναστρεπτέον τὸ ἔνι· ἔστι γὰρ ἐν ᾧ Schol. P. ἡ δὲ ἐν πλεονάσασα τῷ ι ἀνεστράφη. ᾧ ἔνι κούρη Ioan. Alex. 27, 33. — 18 ἄπο: ὁμοίως ἀντὶ τῆς παρά Schol. P, v. 12. — 22 ναυσικλειτοῖο: τινὲς δὲ τῇ Ναυσικλειτοῖ, ὡς Καλυψοῖ. ἔνιοι δὲ ναυσὶ κλειτοῖο ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου Schol. MPQ, v. H. T. 311.

σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ' ἄγωνται.
ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
30 ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι·
καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
ἐντύνεαι, ἐπεὶ οὔ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι.
ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
35 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἠὲ πόδεσσιν
40 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπον δ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτέ ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
45 πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·

V. L. 27 αὐτὴν: αὐτῇ D. — 28 ἕννυσθαι ADILQ. οἵ κε σ' CD. ἄγωνται: ἄγονται A. — 29 τοι τούτων: τοιούτων HQ. — 30 χαίρουσι ACDEIMNQV. — 31 φαινομένηφι ABCDILNQ: φαινομένῃφι EKM. — 32 ἅμ' ἕψομαι: ἅμ' εἴομαι B c. gl. πορεύομαι. — 33 ἐντύνεαι Apoll. Soph. 69, 23: ἐντύνεαι H. ἐντυνεο D. οὔ τοι: οὔτι HS ex corr. — 34 κατὰ: ἀνὰ CQ. — 35 ὅθι τοι: γρ. καὶ ἦ (ῇ?) τοι γένος Schol. V. γένος ἐσσὶ καὶ αὐτὴ H, ἐσσὶ etiam Palatinus 1. m. — 36 ἐπότρυνον: ἐπότρυνε IN. — 37 ἅμαξαν ACDKLNQ. — 38 ζῶστρά τε Apoll. Soph. 81, 24: γρ. ζώνας Palatinus. ζώνας τε: γρ. ζῶστρα D. — 39 δὲ σοὶ: δέ σοι IN. δε σοι L. — 40 ἀπὸ Apoll. Soph. 38, 33: ἄπο ACDIKLMNQ Schol. α 49. πόληος: πόλιος DHK. — 41 ἄρ ACIKLNQ. ἐπέβη B. — 42 Ὄλυμπον δ' Apoll. Soph. 5, 34. — 43 οὔτέ ποτ' CEILMN. οὔτέ ποτ' D. οὐδέποτ' AK Apoll. Soph. 6, 1; Schol. Θ 13. οὐδέ τ' B. — 44 οὔτε: οὐδὲ LPS. ἐπιπίλναται Schol. Α 420; Apoll. Soph. 6, 2: ἐπικίδναται Herodianus περὶ σχημάτων ed. Villois. Anecd. II, 94; Dind. 57, 22. — 45 ἀνέφελος: ἀννέφελος BDEIKLMN Aristoteles περὶ κόσμου (400ᵃ 14) Herodianus l. l. Hesych. I, 206; Apoll. Soph. 6, 2; Schol. Α 420. utrumque E 1551, 5. ἐπιδέδρομεν Apoll. Soph. Schol. Α 420: ἐπιδέδραμεν D. ἀναδέδρομεν Aristot. l. l.

A. c. 29 φάτις: χάρις Callistratus. μεταποιῆσαι δέ φησιν Ἀριστοφάνην φάτις Didymus. — 32 καί τοι ἐγὼ συνέριθος Herodianus ad Α 294. ἡ παράδοσις συνέριθος: συνέρειθος Alexio, H. T. 200. — 40 ἀπὸ: βαρυτονητέον τὴν ἄπο Herodianus, v. Il. Pros. Σ 64; Lehrs. Quaest. Ep. p. 94 sqq. — 44 αἴθρη: αἰθήρ Rhianus. — 45 ἀνέφελος Aristarchea lectio videtur fuisse, v. H. T. 389. νέφος ante se producit correptam ε 293, ι 68, 145, μ 314 δὲ νεφέεσσι. Δ 274, Ψ 133 δὲ νέφος. Θ 374 ποτὶ

τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος, ἥ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
βῆ δ' ἰέναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
ἣ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
ἣ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·
πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
ὑψηλὴν εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα.
πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἡίθεοι θαλέθοντες·
οἳ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι

V. L. 46 ἐνὶ B. ἐνι D. — 47 κούρῃ: πάντα DHL. γρ. κούρῃ H Palatinus. — 49 εὔπεπλον: ἐὔπεπλον CLQ. — 50 ἰέναι ABCIKMNQSV: ἴμεναι H. διὰ ABDFHIKLM ex ras. NPS: κατὰ CGQRV. δώμαθ': δῶμα Q. — 51 ἔνδοθ' G. ἐόντας: ἐόντε L non male. ἰόντας B. — 54 βασιλῆας: ἐπικούρους G. — 55 ἵνά μιν L. — 57 ἐφοπλίσσειας: ἐφοπλίσειας CEIKNQV Apoll. Soph. 127, 27. ἐφοπλίσσειαν S. — 58 εὔκυκλον: ἐὔκυκλον DINQ. — 60 δὲ σοὶ: δέ σοι CDL. ἐόντα ABD 1. m. EHLV: ἐόντι D 2. m. FGIKMNPQS. ἐόντι$^{\alpha}$ C. γρ. καὶ ἐόντι E 1551, 59. — 61 ἔχοντα ABD 1. m. EHLV: ἔχοντι D 2. m. FGIMNPS. ἔχοντι$^{\alpha}$ CK. — 62 ἐνιμμεγάροισι D. γεγάασσιν Q. — 63 ὀπυίοντες: ὀπύοντες BCDKL p. ras. MQ. θαλέθοντες: θαλέοντες DGLQ Hesych. II, 298. θαλέοντες S. τελέθοντες L supra. — 64 οἵδ' ACDIKLN. νεόπλυτα: ἐύπλυτα Q. — 65 τὰ δ': τόδ' L. δ' ἐμῇ: δὲ 'μῇ I. — 66 ἐξονομῆναι K.

νέφεα. υ 114 ποθι νέφος. Ο 625, Π 375, Ψ 874 ὑπὸ νεφέων, ubi alii ὑπαὶ perperam. Χ 309 διὰ νεφέων. Ξ 350 δὲ νεφέλην.

A. c. 46 τῷ: τῇ Rhianus. — 50 διὰ non κατὰ scribendum, cf. δ 679 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ, ρ 479 μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ'. κατὰ δώματα est in domo, v. δ 15, ρ 402, τ 345, υ 122, 159, Χ 442, 478. — 57 ἐφοπλίσσειας: ἐφοπλίσσειαν Rhianus, v. Eust. 1551, 29. — 62 Aristophanes ἐνιμμεγάροις.

πατρὶ φίλῳ· ὃ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
οὔτέ τοι ἡμιόνων φθονέω τέκος, οὔτέ τευ ἄλλου.
ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
70 ὑψηλὴν εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.
ὥς εἰπὼν δμώεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δὲ πίθοντο.
οἳ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὄπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ·
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν.
75 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ,
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης.
δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
80 εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἣ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιιν·
αἳ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἴην, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
85 αἳ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἔνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ

V. L. 67 ὃ I. πάντα νόει: πάντ' ἐνόει D. πάντα ἐνόει E. — 68 omitt. L. οὔτέ τοι ACIMNQ. οὔτέ τεῦ K. οὐτέ τοι D. οὔτέ τευ ἄλλου ABCIKNQ. hariolatur Schol. HP γρ. καὶ ὅτέ τευ. — 69 ἐφοπλίσουσιν CEQ. — 70 εὔκυκλον: ἐὔκυκλον DIN. ὑπερτερέῃ M 1. m. et in lemmate. — 71 *δὲ πίθοντο: l. δ' ἐπίθοντο. A τοίδε πείθον. — 72 οἳ Q. ἄρ AD IKLQ. ἅμαξαν ACDELNQ. ἡμιονείην: γρ. ἡμιόνοιϊν vel ἡμιόνοισιν H. — 73 ὄπλεον ABCDEHILNPS: ὤπλεον GKMQ Schol. T 172. δ' ὕπαγον A. ἀπήνῃ: ἀπήνην DGILMNQ, utrumque recte, v. de usu praep. ὑπό apud Homerum p. 6 et 13. — 74 φέρεν: φέρον H 1. m. φέρεν δ' Apoll. Soph. 161, 24. — 75 κατέθηκεν: κατέθηκαν BH ex em. RV. καθέκαν I. ἐπ': ὑπ' BCV. — 76 κίστῃ Apoll. Soph. 99, 25: κίστει D. ἐτίθει: ἐτίθη B. Schol. Aristoph. Acharn. 960 μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα, ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες, sed 1085 κίστῃ et μενοεικέ' ἐδωδήν, addito eodem versu ὄψα τε, qui est γ 480. — 78 ἐπεβήσετ' Apoll. Soph. 40, 31: ἐπεβήσατ' ACHKPQSV. ἔβησατ' B. ἀπήνης Apoll. Soph. 40, 31: ἀπήνῃ IN. — 79 δῶκεν δὲ: δῶκε CE. δῶκε δέ οἱ K. — 81 ἣδ' ACDIKLMN. ἔλαβε ACD 1. m. MV. — 82 μάστιξε CE. — 83 αἳδ' ABCDEIKLMNQ. — 85 αἳδ' ὅτε δὴ AB CDELQ: ἀλλ' ὅτε δὴ IKN.

A. c. 73 ὄπλεον dedi cum maiore parte librorum, v. ψ 143 ὄπλισθεν δὲ γυναῖκες, ubi duo tantum codices ὤπλισθεν exhibent. — 74 φέρεν: φέρον Aristophanes, sed quid pro κούρη scripserit, νούρῃ an κοῦραι, non constat. — 75 κατέθηκεν: κατέθηκαν Aristophanes.

καλὸν ὑπεκπροῤέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
ἔνθ' αἵ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
90 τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' δ' ἀπ' ἀπήνης
εἵματα χερσὶν ἕλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός, ᾗχι μάλιστα
95 λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
αὖ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμῳαί τε καὶ αὐτή,
100 σφαίρῃ ταὶ δ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι·
105 τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
πασάων δ' ὑπὲρ ἥ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,

V. L. 87 ὑπεκπροθέει V. ῥυπόωντα: ῥυπόεντα PS. γρ. ῥυπόεντα H. καθῆραι DK. — 88 ἀπήνης: γρ. ἁμάξης H. — 89 τὰς: τοὺς EPRS. σεῦαν: σεύοντο B. πάρα Apoll. Soph. 141, 3: παρὰ DIKLNQ Apoll. Soph. 6, 10. παρα BCE. — 90 ταὶ δ': αἵδ' E. — 93 κάθηράν K. — 94 ᾗχι: ᾗχι E. — 95 ἀποπλύνεσκε: ἀποπτύεσκε ABGHKSV. ἀποπλαύεσκε L. ἀποπλυνέεσκε IN. γρ. ἀποπτύεσκε D. — 96 αἵ ACD. — 97 ὄχθησι ABCDEKMQ. ὄχθοισι IN. — 99 σίτου: δείπνου G in marg. — 100 ταὶ δ' ἄρ' M: ταίτ' ἄρ ABCLNPSV. ταίτ' ἄρ' D. τά τ' ἄρ' I. τέ τ' ἄρ K. ταί γ' ἄρ Q. — 101 ἤρχετο: ἤρξατο CQ. ἤρχετ' ἀοιδῆς K. — 102 οἵη: γρ. οἵη M. γρ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ δὲ M. οὔρεος Schol. O 169: οὔρεα NQ. γρ. κατ' οὔρεα Pal. H, qui add. ὅπερ ἄμεινον. — 104 ὠκείῃσ' M. — 106 ἀγρονόμοι Apoll. Soph. 7, 25: ἀγρομένη B. γρ. ἀγρομέναι A. γέγηθε δέ τε: γέγηθέ τε AC. γέγηθεν δὲ DL. γέγηθε δ' ἄρα Apoll. Soph. 7, 25. — 107 ὕπερ AIKN. ἥγε: ἥδε K. μέτωπα: μέτωπον D.

A. c. 89 πάρα Ἀρίσταρχος ἀναστρέφει Schol. P. — 90 Aristarchus et Herodianus μελιήδεα, H. T. 417. — 93 veteres κάθηραν, non καθῆραν, H. T. 405. — 94 Aristarchus et Dionysius ᾗχι: ᾗχι ἡ παράδοσις, H. T. 278. — 99 Aristarchus et Herodianus δμῳαί: l. δμωαί, H. T. 226. — 100 ταὶ δ': πᾶσαι διὰ τοῦ δ̄ (i. e. omnia exemplaria recensionis Aristarcheae, H. T. 138) Didymus. — 102 οὔρεα v. Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus p. 34. — 106 Megaclides ἀγρόμεναι παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόεντα.

ῥεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὣς ἥ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἁδμής.
110 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκον δὲ νέεσθαι
ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλά,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
115 σφαῖραν ἔπειτ' ἔῤῥιψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνῃ·
αἳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν. ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
120 ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδής;
ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτή,
νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
125 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.
ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μήδεα φωτός.

V. L. 108 ῥεῖά τ': ῥεῖα δ' AEKPQSV Macrob. Sat. V, 4, 10. — 109 ἁδμής: ἁγνὴ V. ἁγνὴ B. γρ. καὶ ἁγνὴ M. — 110 ἄρ ACDKLMQ. οἶκον δὲ B: οἴκονδε ACDIKLMNQ. — 113 ἴδοιτό τ' L. — 116 ἔμβαλε: ἔμπεσε FPS Apoll. Soph. 108, 28. — 117 αἳ ABCDEIKLNQ. ὃ ABCDEIK LNQ. — 118 ὥρμαινε: ὅρμαινε A. — 119 ὤ μοι: ὦ μοι B. ὤμοι E. ἐγὼ: ἐγὼν L. γαῖαν: αἶαν IN. — 120 ἦ οἵγ' N. ὑβρῖσταί γε Q. — 121 φιλόξεινοι: φιλόξενοι ABCDIN. σφιν: σφι BCD 1. m. IN. — 122 ὥστέ με ACIKNQ. ἀϋτὴ H. ἀϋτή ἢ ἀϋτμή Palatinus. ἀϋτμή Apoll. Soph. 29, 18. — 124 πίσεα EHI ex corr. KNV: πείσεα ABFMN 1. m. PQS Apoll. Soph. 129, 21. πεῖσεα C. πίσσεα DL. — 125 ἦ BGLM: ἢ ACDIKNQ. — 126 ἄγ' ἐγὼν: ἄγ' ἐγὼ Q. ἄγε τῶν D. ἀλλά γε τῶν HL. — 127 ὑπεδύσετο: ὑπεδύσατο BK. ὑπεκδύσατο Q. ἐπεδύσατο H. ὑπεδύσσετο AD LN. ὑπεκδύετο C p. ras. ὑπεκδύσετο F. δῖος: θεῖος M. — 128 κλάσε: ἤλασε D errore librarii η̄ pro κ̄ legentis.

A. c. 108 τ': οὕτως διὰ τοῦ τε αἱ Ἀριστάρχειοι καὶ σχεδὸν πᾶσαι Didymus. ἀριγνώτη cf. Schol. Π 123. — 110 ὀτεδὴ Aristarchus, H. T. 327. — 120 ἦ: ὡς διαπορητικὸν περισπᾶται Schol. P. — 124 πίσεα: καὶ πείσεα, ὅτι ἐξηγήσαντο πείσεα πόαν ἔχοντα χωρία Schol. H. — 125 ἦ: ὁ ἦ περισπᾶται Schol. P. ἤ νύ πω Schol. Vind. 133.

130 βῆ δ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
δαίεται· αὐτὰρ ὅ βουσὶ μετέρχεται ἢ ὀίεσσιν
ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
135 ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισιν ἔμελλε
μίξεσθαι γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἅλμῃ,
τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠιόνας προὐχούσας·
οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
140 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὅ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
ἦ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἵματα δοίη.
145 ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι,
μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
γουνοῦμαί σε ἄνασσα· θεός νύ τις, ἦ βροτός ἐσσι;
150 εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐίσκω·
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,

V. L. 130 βῆ δ': βῆ ῥ' BDLV. — 131 ἐν: ἐκ BV. — 132 ὅ ABCDI KLMNQ. βουσὶ μετέρχεται l. mei. — 136 μίξεσθαι: μίξασθαι FPS. ἵκανε: ἱκάνοι I. ἱκάνει L. ἵκάνοι N. — 141 ἀντασχομένη CDLS Apoll. Soph. 145, 31. ῥ' ἀντασχομένη Hesych. IV, 78. μερμήριξεν: μερμήριζεν BQ. — 143 ἢ M 2. m.: ceteri ἦ· αὔτως: αὖτως ACKLNQ. ἀποσταδὰ: ἀπὸ σταδὰ, D, id. 146. — 145 ὣς ἄρά οἱ DN: ὧδε δέ οἱ BK. — 146 λίσσεσθαι γ' L. — 149 θεός νυ τοι QS 1. m. V. ἐσσὶ vel ἐσσὶν L. — 150 omitt. B. μέν τις: μέντοι V. — 152 ἄγχιστα: εἰσάντα V. γρ. εἰς ἄντα M. — 153 δέ τις ἐσσὶ ACEIKLNQ. εἰ δ' αὖ γε βροτός ἐσσι οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι D et H in quo βροτῶν ex em. τοὶ: οἳ BEH in marg. KPS.

A. c. 131 εἶσ': ἐκ πλήρους τὸ εἶσι αἱ Ἀριστάρχου Didymus, v. H. T. 397. — 132 ὅ omitt. Rhianus. τὸ δὲ βουσὶ μετέρχεται κρεῖττον γράφειν ἐπέρχεται Eust. 1555, 45. — 137 σμερδαλέος: λευγαλέος, κακῶς. Ζηνόδοτος δὲ ἀργαλέος, κακῶς Schol. HP. — 138 ἄλλη: χωρὶς τοῦ ἰῶτα τὸ ἄλλη Schol. P. — 143 αὔτως: αὖτως, H. T. 209. — 144 περιττὸς ὁ στίχος· καὶ Ἀθηνοκλῆς δὲ ὑπώπτευσε τὸν στίχον Schol. HP. — 149 ἦ: τὸ ἦ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ ἐρωτηματικὸν νομίζων. ὃ καὶ χαριέστερον. οἱ δὲ ἐνέκλιναν ὡς εἰ ἔλεγεν εἴτε θεὸς εἴτε ἄνθρωπος Schol. P.

τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
155 τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
αἰὲν ἐυφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἶκον δ' ἀγάγηται.
160 οὐ γάρ πω τοιόνδε ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
165 τὴν ὁδὸν, ᾗ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι.
ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
δήν, ἐπεὶ οὔ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
ὣς σὲ γύναι ἄγαμαί τε τέθηπά τε, δείδια δ' αἰνῶς
γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
170 χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον·
τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι

V. L. 155 *που σφίσι* ADEIN. *μάλά που σφίσι* Q. — 156 *εὐφροσύνῃσιν* ACIKMQ. — 157 *εἰσϊχνεῦσαν* NQV. — 158 *περὶ*: *πέρι* A et Et. Gud. 47, 51 diserte. *ἔξοχον*: *ἔξοχος* L. — 159 *ὅς κέ σ' ἐέδνοισι*: *ἐέδνοισι* E. *ὅς κέ σε ἔδνοισι* ABDINS. *ὅς κέ σ' ἔδνοισι* C. *ὅς κέ σε ἕδνοισι* K. *ὅς κε γ' ἐέδνοισι* V. *οἶκονδ'* ABCDKLMNQ. — 160 **τοιόνδε ἴδον βροτόν*: v. *τοιοῦτον ἴδον βροτόν*. *τοιοῦτον εἶδον* C. *τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον* BPS. *τοιοῦτον ἴδον ἐγὼν* H ex em. *τοῖον εἶδον* Schol. *α* 1. — 164 *καὶ κεῖσε*: *κἀκεῖσε* BCEIKNPQSV. *καὶ 'κεῖσε* M. *ἕσπετο*: *ἕπλετο* FQ. *γρ. ἕπλετο* Ambros. EC 2. m. — 165 *ᾗ δὴ ἔμελλεν* EG: *ᾗ δὴ μέλλεν* ABCH IKLNQS. *ἤδη* et 2. m. *ἤδη μέλλεν* D. *ἦ δή μοι ἔμελεν* M. *ἔσεσθαι*: *ἕπεσθαι* D. — 166 *ὣς*: *ὡς* ABDILN. *αὔτως*: *αὕτως* DLNQ. *ὡδ' αὕτως* C. *ὡσαύτως* V. *ὡς δ' αὖ αὐτὼς* B. *καὶ κεῖνο*: *κἀκεῖνο* BEIKMNQ. — 168 *ὡς σὲ*: *ὥς σε* AD. *ὣς σὲ* L. *δείδια δ'* ABDKL Schol. *K* 167: v. *δείδιά τ'* cum Apoll. Soph. 4, 33. — 171 *δέ μ' αἰεὶ*: *δέ με μέγα* V. *κῦμα φόρει* BCDEHIKLN. *κῦμα φέρει* A: v. *κῦμ' ἐφόρει* cum EGMQ.

A. c. 156 *γρ. ἐν εὐφροσύνῃσι κακῶς. οὐδέποτε γὰρ Ὅμηρος ἀδιαιρέτως τὴν εὐφροσύνην φησὶ τὸ ὀνοματικόν* Schol. PQ, cf. Buttmanni adnot. — 158 *περὶ* Herodianus. — 159 *ἄμεινον ἐγκλίνειν τὴν σε* Schol. H. *ἐέδνοισι*: *ἐέδνοισι* Herodianus ad *N* 543. — 160 *τοιόνδε* Grashof. „zur Kritik des Homerischen Textes in Bezug auf die Abwerfung des Augments" Düsseld. 1852, p. 22. — 164 *καὶ κεῖσε* et 166 *καὶ κεῖνο* Aristarchus, H. T. 247. — 165 *δὴ ἔμελλεν*: *ὅτι οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ μέλλεν* Aristonicus. sed ad *O* 601 Didymus Aristophanem *ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε* scripsisse adnotavit. — 166 *αὔτως*: *αὕτως*, H. T. 209. — 168 *ὡς*, non *ὥς*, Nicanor. *δείδια δ'* cf. Doederl. emendat. Hom. 1858, p. 13. — 171 *κῦμα φόρει* Aristarchus, H. T. 424.

νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάμβαλε δαίμων,
ὄφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὀίω
παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
175 ἀλλὰ ἄνασσ' ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐς πρώτην ἱκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὔ τινα οἶδα
ἀνδρώπων, οἳ τῆνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
180 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ἄνδρά τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή, πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
185 χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
190 καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτέ τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
195 Φαίηκες μὲν τῆνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,

V. L. 172 κάμβαλε BHKMPS Palat. κἄμβαλε D: κάββαλλε ACEI LNQRV. — 173 ὄφρ' ἔτι που ABEKM: v. ὄφρα τί που. ὄφρά τι που Q. γρ. ὄφρα τι που M. — 174 παύσεσθ': παύσασθ' DEH 1. m. GM. τελέουσι: τελέσουσι GM. τελέθουσι L. — 175 ἀλλὰ: ἀλλ' ABCDK. πολλὰ κακὰ IN. — 178 ἄστυ δέ: ἄστυ τέ DHIKLN. δὸς δὲ: δὸς τὲ IN. — 179 εἴ τι που ILNQ. ἔχες: ἔσχες ACEIIR. — 180 φρεσὶ σῇσι: φρεσὶν ᾗσι A. φρεσὶ τῇσι B. — 181 ἄνδρά τε CEIKN. — 182 τοῦ γε: τοῦδε V. — 185 δέ τ' Apoll. Soph. 16, 5: δ' ἔτ' IN. δέ γ' Apoll. Soph. 100, 31. — 187 οὔτε: οὔτι V. — 188 Ζεὺς δ': δ' om. BE. νέμει: νέμοι D. — 190 καί που σοι IKN. τάδ' ἔδωκε CFH ex em. PQSV. τάδε δῶκε IN. τάδε καὶ δῶκε A 1. m.: τάγ' ἔδωκε BDEGKLMR. — 191 — ι 540 absunt a cod. N. — 192 οὔτέ τευ ἐσθῆτος K. οὔτέ τευ ἄλλου ACIKLMQ. — 193 ἀντιάσαντα: γρ. σασθαι M. — 194 ἄστυ τέ DHIL. ἐρέω τέ τοι H sup. I. — 195 τῆνδε: l. τήνδε. V τήνγε.

A. c. 172 κάμβαλε Apoll. Soph. 103, 36; Hesych. II, 402. vid. H. T. 457, 479; Bekk. Hom. Bl. 38, 4. — 183 βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νοήμασι Schol. HP. — 184 πόλλ' ἄλγεα: ταῦτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς Nicanor, vf. H. S. 251. — 195 τῆνδε veteres, H. T. 364.

εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.
ἦ ῥά, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι κέλευσε·
στῆτέ μοι ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
ἦ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
δηιοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε,
λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἔστάν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν,
κάδ δ' ἄρ' Ὀδυσσέα εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν,
δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἅλμην ὤμοιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.

V. L. 198 ἦ ῥὰ ACDIKLQ. — 200 μή που τινὰ ADEKLQ. μή πώ τινα I. φάσθ': φᾶσθ' DHI. — 201 δυερὸς Hesych. I, 540. γένηται: γένοιτο L. — 202 ἵκηται: ἵκοιτο DL. ἵκοιται A. — 205 βροτῶν: βροτὸς FL. — 206 ὅδέ τις CDEIKQ. — 207 τὸν: ὃν E. τῷ V. — 209 add. K ἀλλ' ἄγε οἱ δότε φάρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα. — 210 λούσατέ τ': λούσατε δ' APSV. ὅθ' ἐπὶ: ἵν' ἐπὶ GM. — 211 αἵδ' ABCDIKLMQ. ἔστάν τε: ἵσταντο BKR. κέλευσαν: κέλευον AKRV. κέλεβον B, quod perinde est. — 212 καδδ' ἄρ ACDKLM. καδδ' ἄρ' I. ὀδυσσέα ACDGKLMRV. ὀδυσσῆα I: v. Ὀδυσσῆ'. — 213 omitt. A in textu. — 214 ἄρά οἱ C. φάρος ACDKQ. — 215 δῶκαν δὲ: δῶκε δέ οἱ A. δῶκαν δέ οἱ FS. — 216 λοῦσθαι: λοῦσαι K. — 217 δὴ ῥὰ ACILQ. δῖος: θεῖος AK. — 218 οὕτως ABEIKRV. — 220 ἀπὸ: ἄπο CDGILQ. ἀλοιφή: ἄλειφαρ B. ἀλοίφαρ A.

A. c. 200 ἦ: περισπαστέον τὸ ῆ, τὸ δὲ μή ὀξυτονητέον Schol. HP. φάσθ' Tyrannio: φᾶσθ' ἡ παράδοσις, H. T. 373. — 201 διερὸς Aristarchus: δυερὸς Callistratus. — 203 δηιοτῆτα Aristarchus, H. T. 224. — 207 τὸν νῦν: τῷ μιν Callistratus.

ἄντην δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
γυμνοῦσθαι κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισι μετελθών.
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
αὐτὰρ ὃ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
225 ἅλμην, ᾗ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
230 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
235 ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
κλῦτέ μευ ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρά τι εἴπω.
240 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι·
πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
αἴ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
245 ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν.

V. L. 222 ἐϋπλοκάμοισιν ἐπελθὼν E 1554, 56, G. — 223 αἴδ' ABC DIKLMQ. — 224 ὃ ACDIKMQ. — 224—316 omitt. L cum Palatino. — 225 ἅλμην: ἅλμην θ' AM. — 229 θῆκε ACD 1. m. IQV. — 230 καδδὲ ACIKMQV. — 233 δέδαε CDEV. — 236 θῖνα: θινὶ BCDGIKM. θῖνι QS. — 237 κάλλεϊ Apoll. Soph. 94, 26: κάλλει AB. χάρισι: χάριτι Apoll. Soph. 94, 26. χάριῖσι H. — 238 δὴ ῥὰ CIQ. — 239 κλῦτέ μευ: κλῦτέ μοι ABCHIKMPQSV. ὄφρά τι CKMQ. ὅττι κεν D. — 241 ἐπιμίσγεται: ἐπιμίξεται ADI. — 242 πρόσθε ABC. — 245 asterisco notatus in D. ἄδοι: ἄδοι DFKMR E 1561, 30; 49, 53.

A. c. 222 μετελθὼν ἀντὶ τοῦ ἐπελθών Schol. V, unde patet lectionem quam Eust. protulit e glossa esse ortam. — 231 οὔλας Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita, Herodianus: οὐλὰς Nicias, H. T. 329. — 235 κατέχευε, ψ 162 περίχευε. — 236 θῖνα Aristarchus, cf. ad β 260. — 239 κλῦτέ μευ, οὕτως Schol. H. — 240 veteres ἀέκητι, H. T. 418. — 241 οὕτως ἐν μέλλοντι χρόνῳ ἐπιμίξεται Schol. H. — 244, 245 ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος, διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου Schol. HQ. — 245 ἄδοι Herodianus cum Aristarcho: ἄδοι ψιλοῦται Ἰωνικῶς Eust. 1561, 54.

ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε.
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
ἦ τοι ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
250 ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλα νόησεν·
εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἂν δ' ἔβη αὐτή.
ὄτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
255 ὄρσεο δὴ νῦν ξεῖνε πόλιν δ' ἴμεν, ὄφρά σε πέμψω
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθά σέ φημι
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
ὄφρ' ἂν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
260 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν, ἣν πέρι πύργος
ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
265 εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ.

V. L. 247 αἵδ' ACDIKMQ. ἠδὲ πίθοντο C: cet. ἠδ' ἐπίθοντο. — 248 ἄρ CDEKQ. ἔθεσαν: θέσσαν ER. θέσαν FISV. — 249 ὃ ABCDIKMQ. — 251 *ἄλλα νόησεν: l. ἀλλ' ἐνόησεν. — 252 τίθει: τίθη B. — 253 ζεῦξεν δ': ζεῦξαν δ' E. ζεῦξε δ' ὑφ' ACQV. ζεῦξε δ' ἐφ' D. — 255 δὴ νῦν: νῦν δὴ FHP. νῦν ὦ ABCGIK. ὄφρά σε CIKM. — 256 ἔνθά σε φημὶ CDIKM. ἔνθα σε φημὶ AQ. — 258 ἔρδειν A: v. ἔρδειν. ἀπινύσσειν: ἀπινύσσαι B. — 259 ὄφρ' ἂν μέν κ': ὄφρ' ἂν μέν κεν AGM. ὄφρα μέν κ' CDK. — 260 ἅμαξαν ACDMQ. — 261 ἔρχεσθαι: ἔρχεσθον R. — 262 ἐπιβείομεν BCDKQSV: ἐπιβήομεν FHI. ἐπιβήσομεν M. ἐπιβήσομαι A. ὑπερβήσομαι Apoll. Soph. 137, 34. πέρι: περὶ CGIKM. περί A. — 263 πόληος: πόλιος DI. — 264 εἰσίθμη Hesych. II, 35; III, 27: εἰσίσθμη AH. — 265 πᾶσι CEIM, v. Porphyr. Quaest. 2. ἐπ' ἰστιόν Schol. B 125.

A. c. 248 θέσσαν defendit Grashof. Augm. p. 22. — 254 ὄτρυνεν Aristarchus: l. ὤτρυνεν, H. T. 424. — 256 ἐμοῦ: ὅτι ἐν πᾶσι φέρεται ἐμοῦ, ἀλλ' οὐκ ἐμεῦ. ὅμως ἐπί τινων ὁ Ζηνόδοτος ἐπὶ τὸ χεῖρον μετατίθησι Aristonicus, H. T. 251. — 258 ἔρδειν veteres, H. T. 258. ἀπινύσσειν Aristarchus: Aristophanes ἀπινύσκειν, H. T. 198. — 261 ἔρχεσθαι: ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ τέθεικεν Aristonicus, cf. ad ε 342. — 262 ἐπιβείομεν non ἐπιβήομεν analogia cogit scribere, nam ε̄ sequente ο̄ vel ω̄ non in η̄ sed in εῑ diphthongum convertitur. exempla sunt καταβείομεν K 97; ἐπιβείομεν κ 334; θείομεν A 142; Ψ 244, 486; ν 364; φ 264; στείομεν O 297; κιχείομεν Φ 128. Aristarchum hanc regulam non ubique servasse docent Scholl. ad P 95; X 431, v. H. T. 408. — 264 εἰσίσθμη Aristophanes.

ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσιδήιον ἀμφὶς
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
πείσματα καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
270 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες ἐΐσαι,
ἧσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
275 καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας·
τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
ἤ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
280 ἤ τίς οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
βέλτερον, εἰ καὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τοῦσδέ γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
285 ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι,

V. L. 266 ἔνθα δέ: ἐνθάδε Schol. Θ 11. ποσειδήϊον CDIM. — 267 ῥυτοῖσι BCDEIQ. — 269 σπείσματα E. σπείρας IM. σπεῖρας B: v. σπεῖρα. ἀποξύνουσιν ADEIKMPQSV. ἀποξύνουσ' C. ἀποξείνουσιν H. ἀποξείνουσι B. ἀποξύουσιν quod Bekk. in textum intulit omni caret librorum auctoritate. — 272 ᾗσιν: τῇσιν DEM. θάλασσαν: γρ. ϰσθον M, quod ad 261 referendum esse puto γρ. ἔρχεσθον. — 274 μωμεύει A. — 275 καί κέ τις BH ex em. K. — 276 ὅδε: ὁ δὲ E. ὅγε V. — 277 πόσις δέ οἱ BH sup. K. πόσις νύ τοι D. — 278, 279 omitt. B. 278 ἦ: l. ἤ. ἧς: ἥγ' Q. ἀπὸ: ἐπὶ D. — 280 ἤ τις οἱ I. πολυάρητος AV Hesych. III, 355. — 281 ἕξει: ἄξει B. γρ. ἄξει M. — 282 βέλτερον: βέλτιον QS. εἰ καὐτή: εἴ κ' αὐτὴ IQ. — 283 τοῦσδέ γ': τούσδέ γ' CEKM. τοὺς δέ κ' I. — 285 δέ κ': δ' ἂν ER. ταῦτα: πάντα B. γένοιτο: γένοιντο DH. — 286 ἄλλῃ: ἄλλην IMQV cum Schol. Q ad v. 287.

A. c. 269 σπείρας: Eust. 1563, 4 σπεῖρα . . . . ἢ σπεῖρας δι' ὧν αἱ νῆες ἕλκονται. Schol. T ἢ σπεῖραι δ' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες. Et. Gud. 508, 27 σπείρας νῦν οἱ μεγάλοι καλοί, παρὰ τὸ συνσπείρεσθαι καὶ κεῖσθαι. ἢ σπεῖραι δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες, v. Hesych. IV, 64. in Schol. Q Vind. 56 pro σπεῖραι legitur σπεῖρα. — 275—288 ἀθετοῦνται στίχοι ιδ' Schol. HQ. — 278 ἦ: βεβαιωτικῶς ἀναγνωστέον Herodianus. — 280 ἤ: οὗτος ὀξύνεται, ὁ δὲ ἑξῆς (283) περισπᾶται Herodianus. — 283 τοῦσδε veteres, H. T. 364.

ἦ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσι μίσγηται πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
290 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
δήεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας·
295 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κεν ἡμεῖς
ἄστυ δὲ ἔλθωμεν καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπὴν ἥμεας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
300 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἄν πάις ἡγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
ἥρωος. ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
305 μητέρ' ἐμήν· ἣ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη· δμῳαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,

V. L. 290 ἐμοῖο: ἐμεῖο D. — 291 δήεις: δήομεν BEHIMPQSV Tzetzes Alleg. 159. δήιομεν A. δήομεν CDK. θαλάσσης: γρ. κελεύθου H. — 292 ἐν: ἐκ FMS. γρ. ἐν M. — 293 ἐνθάδε GI. ἔνθάδε C. — 294 ἀπὸ: ἄπο GIK. πτόλιος: πόλιος ADV. ὅσσόν τε C. — 296 ἄστυ δὲ B. ἱκόμεθα A. — 297 ἥμεας: l. ἡμέας. ἀφίχθαι ACDI. — 298 ἠδ' ἐρέεσθαι: γρ. ἠδ' ἔρχεσθαι H. — 301 γάρ τι: γάρ τοι BGIKMQ non male. γάρ τις P. — 302 οἷος: τοῖος D. — 303 ἥρωος: ἥρως ABDHIKPRSV. ||||||ωσ C. ἥρω Q. ὁπόταν DIKQ. κεκύθωσι Hesych. II, 459: κεύθωσι DFS. κεκεύθωσι AM. δόμῳ — αὐλῇ H. — 304 μάλα: μάλ' ἐκ CDFGI KMQV. — 305 ἣδ' ACDIKMQ. ἠδ' B. — 307 hab. M in marg. δμῳαί: l. δμωαί. — 308 ἐνθάδε DI. ἐμοῖο: ἐμεῖο D. αὐτῇ: αὐτὴ A. αὐγῇ D in marg. HK sup. QV. αὐγη C. αὐγῇ ἢ αὐτῇ E 1564, 25. αὐγῇ agnoscunt Schol. QV Vind. 133.

A. c. 287 ἦ τ': ψιλωτέον τὸ ἠδ' (cod. ἤτ'), ἵν' ᾖ οὕτως „καὶ ἄλλην νεμεσῶ ἥτις ἂν ταῦτά γε ῥέζοι καὶ ἀέκητι γονέων ἀνδράσι μίσγηται". Ἀρίσταρχος. Schol. Q, v. H. T. 269. Dindorf. Aristarchi nomen ex scholio ad v. 289 huc illatum esse putat. — 289 Ἀρίσταρχος σὺ δ' ὦκ' ἐμέθεν Didymus. — 290 ἐμοῖο: Zenodotus ἐμεῖο, H. T. 251. — 291 αἱ χαριέστεραι δήεις Schol. H. — 293 ἀλωή: l. ἀλωῇ, H. T. 187. — 297 ἀπόλυτος ἢ ἡμέας Schol. H. Ἀριστοφάνης δώματα ἴχθαι Didymus. — 308 ἐμοῖο: ἐμεῖο, v. 290.

τῷ ὅ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς.
τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
[εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἳ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
αἳ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
ἣ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἕποίατο πεζοὶ
ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτῷ δ' οὔ πω φαίνετ' ἐναντίη· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκασίγνητον· ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

V. L. 310 περὶ ABCDEIMQSV: ποτὶ FHK. — 312 ἐσσί: ἐσσίν C 1. m. IV. — 313—315 omitt. ABH in textu IS. in CDQ feruntur inter vs. 311 et 312. 313 εἴ κέν τοι: εἰ γάρ τοι DH. φρονέῃσ': φρονέει D. — 315 post hunc repetitur in C v. 312, in quo 1. m. ἐσσίν scripserat. — 316 ἵμασε CM 1 m. ἵμασσε D. — 317 αἴδ' ABCDIKLMQ. λίπον: λίποντο ABFS. — 318 αἴδ' ABCDIKLMQ. τρώχων Hesych. IV, 184: τρέχον HL. δὲ πλίσσοντο l. plurimi cum E 1065, 13; 1564, 40; Hesych. III, 347; Suida 546, 4: δ' ἐπλίσοντο A Apoll. Soph. 75, 4. δὲ πλίσσοντο K. δ' ἐπλήσσοντο Q Apoll. Soph. 132, 16. δ' ὁπλίσσοντο V. — 319 ἣ δὲ: ἠδὲ A. πεζοί: πεζαὶ L. — 321 δύσετο: δύσσετο ADV. — 322 ἄρ ACDIKLMQ. — 324 κλῦθί μευ GH ex em. μεῦ D. μοι K: κλῦθί μοι ABCEILMPQSV. — 325 δή περ: δ' ἤπερ L. δ' εἴπερ D. μευ: μου E. — 326 ὅτέ μ' LQ. ἔραιε: l. ἔρραιε. εἰνοσίγαιος Q. — 329 ἐναντίη BDEGHLMQ: ἐναντίον ACIKPS. αἴδετο: ἄζετο A Tzetzes Alleg. 185. γρ. αἴδετο A. γρ. ἄζετο Palatinus. γὰρ ῥὰ LQ. — 330 ὃ δ' BCDIKLQ.

A. c. 311 ἴδηαι: ἰδῆαι, H. T. 228. — 318 τρώχων: τρεχέτην Callistratus. — 324 μευ: μοι, v. ad 239. — 330 ἐπιζαφελῶς: Ἀρίσταρχος περισπᾷ καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν, H. T. 263.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ὣς ὃ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἠμιόνοιιν.
ἣ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανε,
στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
5 ἵσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλυον ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
γρηὺς Ἀπειραίη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
10 Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν·
ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλιν δ' ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
15 πολλὴν ἠέρ' ἔχευε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆι,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,
ἔνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
20 παρθενικῇ ἐικυῖα νεήνιδι κάλπιν ἐχούσῃ.
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὃ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω

Varia lectio. 2 φέρεν: φέρον V. φέρον vel φέρεν C. — 3 ἦδ' ACDIKLMQ. — 4 στῆσεν: στῆσε δ' C. ἄρ ACDLMQ. προθύρῃσι KQS. προθύροισι D. — 5 ὑπ': ἀπ' FPS. — 8 γρηὺς: γρῆϋς CDLQR. — 9 τήν: ἥν E. τὴν ἀπ' ἀπείρηθεν L. — 11 ὣς: ὡς D. — 14 αὐτὰρ: ἀμφὶ δ' AI Tzetzes Alleg. 11; Macrob. Saturn. V, 4, 8. — 15 *ἠέρ' ἔχευε: l. ἠέρα χεῦε. — 18 ἄρ CDKQ. δὴ ῥά τ' ἔμελλε L. δύσεσθαι: δύεσθαι D. δύσασθαι KPS. δύσσεσθαι F. δύεσθ' ||||| L. ἐραννήν: ἐρατεινὴν AD in marg. L. γρ. ἐραννήν A m. rec. — 19 ἔνθά οἱ ACDIKLQ. — 20 ἐικυῖα: l. εἰκυῖα. Q ἐοικυῖα. παρθενικὴ, εἰκυῖα I. νεήνιδι: νεάνιδι DQ. — 21 ὅδ' ACIKLMQ.

Adnotatio critica. 13 ἀθετεῖ Ζηνόδοτος· ἤδη γὰρ εἶπε „δαῖε δέ οἱ πῦρ" Schol. HP. — 22 οὐκ ἄν μοι: Ἀριστοφάνης ἦ ῥά νύ μοι (l. ἤ ῥά μοι), Schol. HP.

25 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔ τινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τῆνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε πάτερ δόμον, ὅν με κελεύεις,
δείξω, ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
30 ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.
νηυσὶ θοῇσιν τοί γε πεποιθότες ὠκείῃσι
35 λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων·
τῶν νέες ὠκεῖαι ὡς εἰ πτερὸν ἠὲ νόημα.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
40 ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
εἶα ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἣ ῥά οἱ ἀχλὺν
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐίσας
αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ
45 ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
οὗτος δή τοι ξεῖνε πάτερ δόμος, ὅν με κελεύεις

V. L. 25 τῷ ACIKLM: τῷ D 1. m. EQ. τῶν D 2. m. τῶν δ' V. — 26 καὶ γαῖαν ἔχουσι ACDFKLPQS: καὶ ἔργα νέμονται EGHIMR. γρ. καὶ γαῖαν ἔχουσιν H. γρ. γαῖαν ἔχουσι M. γρ. καὶ ἔργα νέμονται C Ambros. E. — 28 τοὶ γὰρ AC 1. m. LM. ὅν με: ὅν μοι E bis. — 30 post hunc in L spatium vacuum pro uno versu relictum est: in Palatino vs. 30, 31 adpositis α' et γ' numerantur. — 31 μὴ δέ τιν' CEIKLMQ: μήτέ τιν' A. μὴ δ' ἐρέεινε ACIKLMQ. μὴ δ' ἐρεείνου: γρ. ἐρέεινε D. — 32 οἶδε; v. οἴδε. AHL 1. m. MPS οἴγε. — 33 ἔλθῃ ILPS: ἔλθοι ACDEK MQ. φιλέουσ' ὅτε κέν τις ἵκηται Schol. HQ Vind. 133 ad ν 119. — 34 ναυσὶ D. θοῇσι CE. — 35 ἐπεὶ σφίσι AQ. δῶκ' ἐνοσίχθων: δῶκε κρονίων F. γρ. δῶκε κρονίων C. — 36 ὡς εἰ: ὡσεὶ AEIKM Scholl. Λ 269; Ο 80. — 38 ὅδ' ACDIKLMQ. — 39 ναυσίκλυτοι DL. — 41 εἶα: εἴασεν (εἴασ'?) E. — 45 σκολόπεσσιν: σκοπέλοισιν DV. — 47 τοῖσι δὲ: τοῖς ἄρα D. αὐτίκα: γρ. τοῖσι δὲ L m. rec. — 48 ὅν μοι E 1566, 23.

A. c. 26 γαῖαν ἔχουσι ut ζ 195. — 33 ἔλθῃ: ἔλθοι, v. G. Herm. Opusc. II, 35. — 39 ναυσικλυτοὶ: ἐν συνθέσει καὶ κατ' ὀξεῖαν τάσιν Schol. HPQT, v. H. T. 311. — 40 σφέας: ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν διὰ τὴν πρόθεσιν Herodianus. — 41 ῥά οἱ: σφισιν Zenodotus, cf. Scholl. η 15 et 140. — 46 ὁτεδὴ Aristarchus, H. T. 327.

πεφραδέμεν· δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
50 δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ἔργοισιν τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν·
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
55 τῶν αὐτῶν οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
60 ἀλλ' ὃ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός·
τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινοόν τε.
τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
65 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
καί μιν ἔτισ' ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
70 ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα θεὸν ὡς εἰσορόωντες
δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχῃσ' ἀνὰ ἄστυ.
οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ·

V. L. 49 δῆεις ADK. διοτρεφέας: διοτροφέας Q. — 50 ἔνδον: γρ. δαίτην L. δαινυμένους Q. μὴ δέ τι ACKLQ: μὴ δ' ἔτι I. — 52 ἔργοισι CDFKMQR. μάλα τηλόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι DH ex em. L. γρ. εἰ καὶ μάλα Ambr. Q. γρ. εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι H Palatinus. duae erant scripturae καί ποθεν ἄλλοθεν et καὶ μάλα τηλόθεν, confusae in DHL. ἔλθοι: ἔλθη I. — 53 δὲ πρῶτα I. — 59 γιγάντεσσι ADEFMQV. γιγάντεσι C. — 60 ὃ D. — 63 ἔτεκε CEIM, bene. δὲ τέκεν K. — 65 μεγάρῳ: μεγάροις Schol. Ψ 223. — 67 ἐπὶ χθονὶ τίεται: ἐπιχθόνιον τίετ' L, τίετ' etiam K. ἐπιχθονίων τίεται Apoll. Soph. 113,1. — 68 νῦν γε: νῦν τε EFM. ὑπ': ἐπ' D. ὑπ' L. γρ. ὑπ' ἀνδράσιν Palat. ἔχουσιν: ἔχουσαι V. — 69 ὡς DL. — 71 οἵ μιν ῥα I. — 72 στείχησιν ἀν' H ex em. στείχῃσιν ἀνὰ E.

A. c. 51 ἀμείνων: ἀμείνω Zenodotus? H. T. 302.

οἶσίν τ' εὖ φρονέῃσι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἔλπεαι ἤ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐὺ δόμεναι καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἐπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν.
ἷκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε πλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν' ἱστάμενος, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι.
ὡς τε γὰρ ἠέλιος αὐγὴ πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα κάθ' ὑψηρεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
χρύσειαι δὲ θύραι κυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,

V. l. 74 οἶσίν τ' DIAL. οἶσί τ' M. οἶσι τ' AEF. ἦσιν RV. ἦσιν τ' C et mpta oīς. ἦσι τ' S. εὖ φρονέῃσι: εὐφρονέῃσι V. εὐφροσύνῃσι R. γρ. δὲ καὶ ἦσί τ' εὖ φρονέῃσι Ambros. E. γρ. ἦσι τ' εὐφρονέῃσι M. γρ. δὲ καὶ ἦσί τ' εὐφρονίῃσι C. ἀνδράσι C. λύει: λύειν AK. — 75 εἴ κεν τοι Q: εἰ μέντοι PSV. — 76 φίλους ἰδέειν CQ. — 77 σὴν ἐς: ἣν K. εἰς H. — 79 ἐπ': ἐς P. ἐρατεινὴν: ἐρίβωλον ἢ ἐρατεινὴν E 1568, 41. — 84 ἠὲ: ἠδὲ KL. — 85 κάθ': καθ' AI. ὑψερεφὲς: ὑψηρεφὲς HI. ὑψιρεφὲς A. καθυψηρεφὲς L. καθυψιρεφὲς D. — 86 ἐληλάδατ' M: ἐληλέδατ' AHKPQS Schol. v 4. ἐλέδατ' I. ἐρηρέδατ' CEFV. ἐληλέατ' D Palat. ἐληλέαται L. γρ. ἐληλέδατο C Ambros. E. γρ. ἐρηρέδαται A. — 87 κυάνειον L et in marg. οιο. — 89 ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ACDEFGHIK LMPQRSV. ἕστασαν: ἕστασαν AKLQ.

A. c. 74 αἱ χαριέστεραι „ἦσίν τ' εὖ φρονέῃσι“· πρεπῶδες γὰρ αὐτῇ τὰς πρὸς τοὺς ἄνδρας ἔριδας διαλύειν ταῖς γυναιξίν. ὑπερβιβαστέον δὲ τὸν καί· καὶ ἦσιν εὐφρονέῃσι, τὰ πρὸς τοὺς ἄνδρας νείκεα διαλύει Schol. BHPQT. melius Schol. CEM οἷς εὖ φρονεῖ, οὐ γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν νείκεα λύει. Eust. 1568, 26 τινὲς δὲ χαριέστερον γράφουσι κατὰ γένος θηλυκόν „ἦσί τ' εὖ φρονέουσι“. φέρεται καὶ τρίτη γραφή „ἦσιν ἐυφροσύνῃσι“. ἀνδρῶν quod habet C suprascriptum antiquam scripturam fuisse scholia docent. — 79, 80 expunxit Tzetzes Alleg. 38. ὑποπτεύεται ὁ τόπος, ὡς καὶ Χαῖρίς φησιν ἐν διορθωτικοῖς Didymus. — 86 ἐληλάδατ': Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἐληλασμένοι ἦσαν καὶ παρατεταμένοι Schol. E Vind. 133. παρατεταμένοι ἦσαν. εἰ δὲ ἐρηρέδατο, ἡρμοσμένοι ἦσαν καὶ ἐμπεπηγμένοι Schol. M. ἐρηρέδαται . . . . ἐληλέδαται· οὕτω γὰρ ἔχουσι τῶν ἀντιγράφων τινά Eust. 1669, 63, cf. 1704, 51 διττὴ γὰρ φέρεται γραφή. ἐληλέδατο: ἦλθεν· ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω Zonar. Lex. 693. Buttm. gramm. ampl. § 98, not. 13. ἐληλέατ' utpote genuinam lectionem defendit. — 89 σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι correxit Barnes.

90 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
95 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ ἐύνητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο
πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
100 χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐυδμήτων ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες,
αἳ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπόν,
105 αἳ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
καιρουσσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.

V. L. 90 ἐφυπερθύριον CEL p. ras. RSV. ἐφύπερθύριον I. — 92 ἔτευξεν ἰδυίῃσι E 1569, 10 c. l. plurimis: ἔτευξ' εἰδυίῃσι E 1570, 39. ἔτευξ' ἐν ἰδίῃσιν I. ποίησεν εἰδυίῃσι DL. γρ. καὶ διφθόγγῳ ἤγουν ἐμπείροις M. — 95 ἐρηρέδατ': ἐρειρέδατ' HI. ἐληλάατ' L. — 96 ἐνὶ: ἔνι CGLQ. — 97 ἐύνητοι: εὔνητοι ACDHKLMQV. v. ἐὔννητοι. — 98 ἐνθάδε IS. — 100 βωμῶν: πύργων D. — 101 ἕστασαν AIKQ. — 103 δέ οἱ: δ' ἔσαν AEGIKMRV. — 104 μύλης Apoll. Soph. 112, 22; 114, 7: μύλῃς A 2. m. V Schol. *K* 364. μύλοις A 1. m. μύλης K. ἔπι Schol. *K* 364; Apoll. Soph. 114, 7: ἐπὶ DILQS Apoll. Soph. 112, 22. ἐπιμήλοπα AC. — 105 αἳδ' ACDEIKLQ. — 107 *καιρουσσέων: l. καιροσέων, ita Schol. *T* 386; Et. Gud. 292, 20; Et. Mg. 498, 7; Apoll. Soph. 94, 9; 40, 22. καιροσσέων Hesychius II, 391; Et. Mg. 499, 44.

A. c. 92 ἔτευξεν ἰδυίῃσι Aristarchus, H. T. 286. — 100 βωμῶν: κακῶς οἱ βουνῶν γράφοντες Schol. P. — 107 καιροσέων Scholl. BHM PT Vindd. 56, 133 et lemmata scholiorum. Ἀρίσταρχος καιροσέων (καιροσσέων?). Scripsi cum Bergkio Philol. XVI, 578 sq. καιρουσσέων, nam καιροεσσέων metrum non fert. καῖρος, a quo ductum esse volunt καιροσέων, facit καιρόεις, καιρόεσσα, καιροεσσέων, et per synaeresin καιρουσσέων, cuius synaereseos exempla sunt apud Homerum λωτοῦντα vel λωτεῦντα *M* 283; τιμῇς *I* 605; τιμῆντα *Σ* 475; τεχνῆσαι *η* 110; apud posteriores (Herodotum, Thucydidem, Strabonem) Αἰγειροῦσσα, Αἰγοῦσσα, Ἀργινοῦσσαι, Δρυμοῦσσα, Ἐλαιοῦσσα, Μαραθοῦσσα, Μυρτοῦσσα (Callim.), Οἰνοῦσσαι, Ὀφιοῦσσαι, Πιθηκοῦσσαι, Πιτυοῦσσαι, Σκοτοῦσσαι, Τειχιοῦσσα, Τιλφοῦσσα (Hym. Apoll., Τιλφώσσας Pind. fr. 211), Ὑδροῦσσα, Φακοῦσσα, Φαρμακοῦσσαι, Φοινικοῦσα, v. Meineckium Diatr. ad Callim. Hymn. in Apoll. 91. In antiquissimis exemplaribus *ΚΑΙΡΟΣΕΟΝ* scriptum erat, quod eodem iure in καιρουσσέων

ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὣς δὲ γυναῖκες
110 ἱστῶν τεχνῆσσαι· περὶ γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
ἔργά τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
115 ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
συκέαί τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
τάων οὔ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
χείματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
120 ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται,
τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
125 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν
ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.

V. L. 108 *ὅσσον*: *τόσσον* CDKQV. *ὅσσον ἢ τόσσον* L. *γρ. ὅσσον* C 2. m. V Ambr. E Palatinus. — 109 *ἐνὶ*: D *ἐπὶ* et sup. *ἐνὶ*. *ὡς*: *ὡς* ADI KQ. gl. in A *τόσσον*. *τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον* D. — 110 *ἱστῶν* C sup. DM: cet. *ἱστὸν*. Schol. Ω 487 *ἱστῷ*. *τεχνῆσσαι*: *τεχνῆσαι* ACD ex corr. EFHIKMPQRSV. *τεχνίτιδες* gl. in DM. *γρ. τεχνῆσσαι* D. *γρ. καὶ τεχνήεσθαι* M. *τέχνην ποιῆσαι* gl. in C. *περὶ* EFIR. *περῖ* D: cet. *πέρι*. *σφισι*: *σφιν* KQ. — 113 *πέρι* D. *ἐλήλαται*: *ἐλήλατο* K. *ἐρειρέδατ'*: *γρ. ἐλήλαται* H. — 114 *ἐνθάδε* G. *καλὰ* GMPS. *κᾰλὰ*: *γρ. μακρὰ* A. *πεφύκασι* Herodianus *περὶ διχρόνων* 296, 15; Draco de metris 33, 14; Cram. An. Ox. IV, 415, 17: l. *πεφύκει*. *τηλεθόωντα*: *τηλεθάοντα* HIQ. *τηλεθάωντα* V. — 115, 116 omitt. S. 115 *ὄγχναι* Apoll. Soph. 8, 7; 118, 24: *ὄχναι* CGHKLQV. — 116 *συκέαι*: *συκαῖ* CEKL. *συκαὶ* DGM. *τηλεθόωσαι*: *τηλεθάωσαι* I. *τηλεθάουσαι* Schol. ι 425. — 117 *ἀπολείπει* DEGHLMPRSV: *ἀπολήγει* ACKQ. *ἐπιλείπει* I. — 118 *θέρευς*: *θέρους* Q. — 120 *ὄχνη* CGKLQV. — 121 *σταφυλὴ σταφυλῇ* D, de accentu vid. ad ε 69. — 124 *τέρσεται*: *τέρπεται* L. *δ' ἄρα τε τρυγόωσιν*: *δὲ ἄρα τρυγόωσιν* HLQ. *δ' ἄρα γε τρ.* G. *δ' ἄρα τρυγόωσιν* D.

---

convertere possumus, quo *METEP* in *μήτηρ*. Infelicem Goebeli coniecturam *καὶ ῥοδέων ὀθονέων* refellere supervacaneum habeo.

A. c. 110 *τεχνῆσσαι* cum D 1. m. L Bekker. suo iure restituit, retento accusativo *ἱστὸν*, qui cum adiectivo coniungi non potest; itaque revocavi *ἱστῶν* ex bonis fontibus. mecum facit Grashof. Augm. p. 18, n. 28. *περὶ* Herodianus: *πέρι* Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 122 *ἀλωή*, v. H. T. 187. — 123 *θειλόπεδον* l. cum Scholl. EHPQTV Vindd. 56, 133: *εἰλόπεδον* Schol. BQT, unde Bekk. cum Doederl. Gloss. § 115 *θ' εἰλόπεδον* scripsit.

ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
παντοῖαι πεφύασιν ἐπηετανὸν γανόωσαι·
ἐν δὲ δύω κρῆναι ἣ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
130 σκίδναται, ἣ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι
πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
135 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω.
εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ ἀργειφόντῃ,
ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
αὐτὰρ ὃ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
140 πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἣν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
οἳ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
145 θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὃ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
σόν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας,
τοῦσδέ τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
150 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν.

V. L. 127 παρὰ: περὶ C. — 129 δύω: δύο DL p. ras. V. δύῶ H. — 130 ἣδ' ACDIQ. ἵησϊ AMQ. ἵησιν CIKL. — 131 ἐς δόμον K. — 132 τοῖ' ἄρ' ἐν: ἀῒ EIKLM. τοῖά ῥ' ἐν Tzetzes Alleg. 54. τοῖ' ἄρα ἀλκινόοιο AQ. — 135 ἐβήσετο: ἐβήσατο ACDHKLQ. βήσατο F. δῶματος: δώματα Q. — 138 omitt. S. πυμάτως A. κοίτῆς P. — 139 ὃ CDIKLMQ. — 140 ἣν οἱ: τήν οἱ CKQ. περιχεῦεν ACQ. — 142 ἄρ CDKLMQ. — 143 δ' ἄρ αὐτοῖο L. δή ῥ' ἐκ τοῖο Q. — 144 οἷδ' ACDKLMQ. ἄνεω CK: ἄνεω ADILMQ. κάτα: κατὰ AIKL. — 145 ὃ ACLMQ. δὲ λιτάνευεν DIK: δ' ἐλιτάνευεν ACLMQV. v. δ' ἐλλιτάνευεν. — 146 θυγάτηρ M. — 148 τοῦσδέ τε: τοὺς δέ τε AKMS. τοὺς, δέ τε I. τούσδέ τε CLQ. — 149 ἐπιτρέψειεν: ἐπιτρέψειαν FHS.

A. c. 132 ἔσαν, ὡς „σπάρτα λέλυνται" (B 135) Aristonicus. — 137 ἀργεϊφόντῃ: ἀργιφόντῃ Didymus et Trypho, H. T. 202. — 140 περίχευεν: διχῶς περίχευεν καὶ περιχεῦεν Herodianus, H. T. 403. — 144 ἄνεω: ἄνεώ Aristarchus, H. T. 191. — 145 δὲ λιτάνευεν Aristarchus, H. T. 389 sq. — 148 τοῦσδε veteres, H. T. 364. — 149 οὕτως ἐπιτρέψειεν αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 150 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι, H. T. 391.

αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικε,
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
οἷδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
εἷσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,

V. L. 152 θάσσον A. ἐπειδὴ δηρὰ Q. — 153 ἂρ ACGIKLQ. — 154 οἷδ' ACDIKLMQ. — 155 τοῖοι δὲ καὶ μετέειπε Schol. Ξ 499. Ἐχένηος: ἀλιθέρσης L. γρ. ἀλιθέρσης Palatinus. — 157 μύθοισι κέκαστο: μύθοις ἐκέκαστο AEK. μύθοισιν ἐκέκαστο I. — 158 ὅ σφιν Schol. Ξ 499: ὅς σφιν LQ. *ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων ADFIKLMQR. v. ἐϋφρονέων. — 159 τόδε: γρ. καὶ τόγε H. — 161 προτιδέγμενοι IL. — 162 ἄγε δὴ τὸν ξεῖνον ἐπὶ I. — 166 δόρπον: δεῖπνον ACQ Schol. N 363. — 167 τό γ': τόδ' H ex em. — 168 ποικιλομῆτιν CQ. ποικιλόμητιν DGH ex em. ποικιλόμητην I. — 169 ἐπ' ἐσχαρόφιν Q. — 170 χειρὸς ἀναστήσας Apoll. Soph. 36, 9. Λαοδάμαντα: λαομέδοντα GISV. — 171 ἷζε: ἷζε ACDKM. — 174 παρὰ: πὰρ V. ἐτάνυσε AIKQ.

A. c. 158 ὅ, non ὅς, Aristarchus, H. T. 326. — 174 ἀθετεῖται τὸ ἔπος ὡς ἀσύμφωνον τῇ Ὁμήρου συνηθείᾳ. οὐ γὰρ ποιεῖ τὰς τραπέζας ἀφαιρουμένας παρόντων τῶν δαιτυμόνων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπαλλαγήν Schol. HPQT.

εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
180 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα.
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
185 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
190 ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσι
ῥέξομεν ἱερὰ καλά, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί,
195 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
πείσεται ἅσσά οἱ αἶσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι
γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

V. L. 176 omitt. I. παρ' ἐόντων Q. — 177 ὃ ACDIKLMQ. hunc excipit in K αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆς, quem etiam in autographo fuisse, ex quo S descriptus est, apparet ex lacuna in eodem codice et ex interpretatione Manuelis Chrysolorae „nam postquam cenavit et affirmavit animus cibo". — 180 μέγαρον: μέγαρα E. ἀμμέγαρον G. — 183 νώμησαν — ἐπαρξάμενοι L. — 184 τε πίον: l. τ' ἔπιόν. D τ' ἔπιον δ'. σπείσαντο πίονθ' L. — 188 νῦν δὴ L. δαισάμενοι: δαινύμενοι ER. — 189 ἐπιπλέονας DIKLQ. ἐπὶ, πλέονας C. — 190 ἐνιμμεγάροις G. ἐνὶμμεγάροισι D. — 191 ῥέξομεν: ῥέζομεν I.— 192 μνησόμεθ': γρ. φρασόμεθα M. — 193 πομπῇ ἡμετέρῃ D ex corr., 1. m. σφετέρῃ. — 195 μὴ δέ τι AEIKLMQ. μὴ δ' ἔτι D. μεσσηγύς τε HIQV. — 196 ἐνθάδ' I. — 197 ἅσσά οἱ A 1. m. CEKL: ὅσσά οἱ A 2. m. M. ὅσσα οἱ GIQ. ὅσα οἱ PS. κατακλῶθές τε CDIKLMQS Apoll. Soph. 96, 3. — 198 γεινομένῳ: γιγνομένῳ Lucianus. ὅτέ μιν KQ.

A. c. 183 βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ πᾶσι Schol. P. — 184 τε πίον Aristarchus, Schol. I 177. — 197 ἡ μέντοι τοῦ κατακλῶθες πρόθεσις ἀποδίδοται πρὸς τὸ νήσαντο Schol. E Vind. 133. γρ. καὶ „κατακλώθῃσι βαρεῖα" κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 1576, 49: qui ita scripserunt, omittere debebant vs. 198.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
200 ἄλλό τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
ἡμῖν, εὖθ' ἕρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,
δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθά περ ἡμεῖς.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
205 οὔ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
ὥς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνο', ἄλλό τί μοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
210 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀιζύν
ἀνθρώπων, τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
ὅσσά γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
215 ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἥ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
ὣς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἣ δὲ μάλ' αἰεὶ
220 ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων

V. L. 200 ἄλλό τι DIKLMQ. ἄλλ' ὅτι A ex corr. — 201 τοπάρος IQ. — 202 εὖθ' ἕρδωμεν ACGHMPQSV. ἔνθ' ἕρδωμεν L: v. εὖτ' ἕρδωμεν. ἕρδομεν DEF. — 203 τι παρ' K. ἔνθά περ EIKQ. — 204 ἄρά τις Q. ἰὼν: ἐὼν AQS. ξύμβληται: σύμβληται CIQ. ξύμβλητο H. ὁδοίτης L. — 205 ἐπεὶ σφίσιν AQ. — 208 ἄλλό τι KLQ. ἄλλό τι I. ἄλλο τί τοι M. — 212 κεν: καὶ H ex em. — 213 δ' ἔτι: δέ τι ACILQ. μᾶλλον DELMV: πλείον' CFGHIKPQRS. πλείω A. ἢ πλείονα M in marg. γρ. καὶ πλείον' ἐγὼ Palatinus. — 214 ὅσσά γε CEM. — 215 δορπῆσαι M c. gl. δειπνῆσαι, quod est in H pro var. lect. cf. Hesych. I, 530 δορπῆσαι: δειπνῆσαι. — 217 ἥτ': ἦγ' V. — 219 ὡς DL Athenaeus X, 412.

A. c. 199 ἐν ταῖς Ἀριστάρχου κατ' οὐρανόν Didymus. — 200 ἐχρῆν δύο εἶναι τὰς ὀξείας ἐν τῷ ἄλλό τι Schol. P. — 202 εὖθ' ἕρδωμεν libri optimi, v. H. T. 258. editores recentiores cum Wolfio εὖτ' ἕρδωμεν, quod in duobus tantum libris (IK) inveni. — 204 ξύμβληται: προπαροξύτονον Schol. P. — 210 στικτέον εἰς τὸ βροτοῖσι. τὸ οὔστινας ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς Schol. P. — 215 δορπῆσαι: ἔν τισι γράφεται δειπνῆσαι. οὔπω δὲ ὥρα τοῦ ἀρίστου Schol. P. — 217 ἕο: Ζηνόδοτος ἕο γράφει ἀντὶ τοῦ ἑαυτῆς Schol. HP. fallitur scholiasta, qui Aristonicum unde ea hauserat, male intellexit; nam ἕο Aristarchi est, et Zenodotum ἑοῦ dedisse patet ex Scholl. ad *B* 239; *T* 384; *T* 261; *Ω* 293; Apoll. de Pron. p. 97. v. H. T. 252; Düntzer. Zenod. p. 58.

ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντά με καὶ λίποι αἰὼν
225 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
230 αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς
ἧσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἰδοῦσα
235 καλά, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
240 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι

V. L. 221 λανθάνει Q. ἐνιπλήσασθαι: ἐνιπλησθῆναι V Athenaeus l. l. post hunc add. in GM idem versus qui est 213. — 222 ὀτρύνεσθε AC EFHPRSV: ὀτρύνεσθ' DIL. ὀτρύνασθε K. ὀτρύνεσθαι MQ. γρ. ὀτρύνεσθαι H. φαινομένηφι CDIKLMQ: φαινομένῃφι AV. — 223 κ' ἐμὲ: κέ με E. — 224 ἰδόντά με CD: ἰδόντα τε PS. — 225 δμωάς τε A. ὑφερεφὲς: ὑψιρεφὲς AD ex corr. H ex em. ὑψηρεφὲς D 1. m. H 1. m. K.— 226 οἷδ' ACDIKLQ. ἠδὲ κέλευον CL: v. ἠδ' ἐκέλευον. — 228 τε πίον θ': v. τ' ἔπιόν θ'. D τ' ἔπιον δ'. L σπείσαντο πίον θ' cf. 184. — 229 οἱ A. οἶκον δὲ A: οἴκονδε CDILMQ. — 230 ὃ CDIKLMQ. — 232 ἥσθιον: γρ. ἥσθην A m. r. ἐπεκόσμεον D. — 234 φάρος ADIKQ. φᾶρός C. — 235 τεῦξε: ἔτευξε I. — 237 τὸ μέν γε I. ἐγὼν: ἐγὼ Q. — 238 εἰς: εἷς ACDEIKLMQ. εἵματα δῶκεν K. — 239 φῆς DH 1. m. IM: φῇς EK. φῆις H ex em. φῆς ACLQ.

A. C. 221 ἐνιπλήσασθαι: αὕτη μέντοι ποιητικωτέρα. ἡ δὲ Ἀριστάρχου ἐνιπλησθῆναι (l. ἐμπλησθῆναι) Didymus. — 222 ὀτρύνεσθε: Aristarchus ὀτρύνεσθαι, v. Ariston. ὅτι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ, ὅπερ ἀγνοῶν Ζηνόδοτος γράφει ὀτρύνεσθε, v. de hiat. p. 17; Ahrens. de hiat. p. 31. — 223 ἀμεινον ὀρθοτονεῖν τὴν ἐμέ Schol. HP. — 226 διχῶς δμωάς καὶ δμῶας Schol. HP. — 228 τέ πιον Aristarchus, cf. ad 184. — 235 Ἰακῶς τὸ τεῦξε Schol. Pal. est lectio Aristarchi, cf. H. T. 431. — 238 εἷς Herodianus, v. H. T. 241 et not. ad α 170. — 239 φῆς: ἔνιοι γράφουσιν οὐ δὴ φῆς ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἔφης Schol. HP. v. H. T. 374; Grashof. Augm. p. 8, qui φῆς praefert.

κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἕλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης
ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα
ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
ἀλλ' ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκε,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν,
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.

V. L. 244 ἀπόπροθεν: ἀπόπροθι LS 1. m. — 246 ναίει: ναῖεν G. — 250 ἕλσας: ἐλάσας ACHIKPQS. γρ. καὶ ἕλσας H. γρ. ἐλάσας Palatinus. ἐκέασε CEFQ. — 251—258 obelos habent in M. — 251 ἀπέφθιθεν: ἀπέφθιθον CHIKL. ἐπέφθιθον D. — 252 νεὸς: νεώς K. νεῶς I. — 253 δέ με: γρ. δεκάτῃ δ' ἐν νυκτὶ H, v. μ 447. — 255 ναίει: ναῖεν CH ex em. KQS. γρ. ναῖεν M. — 257 ἀγήρων: ἀγήραον ACDEFGHIK LMPQRSV. — 258 οὔτι τε: γρ. οὔποτε Palatinus. — 261 δὴ ὄγδοόν μοι l. omnes: δὴ ὀγδόατόν μοι Dindorf. Praef. ad Hom. Il. XIV. — 262 μ' ἐκέλευσεν: με κέλευσεν FH. ἐποτρυνέουσα K. — 263 ἢ: ἤ GM. — 264 πολλὰ δέδωκε I. — 265 ἄμβροτα: ἄβροτα L.

A. c. 250 ἕλσας: ἐλάσας Zenodotus, cf. ε 132. ἐκέασσε [καὶ ἐκέδασσε] διχῶς Schol. P. — 251 ἀπέφθιθεν: ὡς κόσμηθεν Schol. HP. est lectio Aristarchi, cf. Ariston. ad Π 354 ὅτι οὕτως δεῖ γράφειν διέτμαγεν ὡς κόσμηθεν, ἵν' ᾖ διετμάγησαν παθητικῶς· τὸ γὰρ διέτμαγον ἐνεργητικόν ἐστιν. v. etiam Schol. ad Π 507. — 251—258 ἀθετοῦνται στίχοι η· ὕστερον γὰρ ταῦτα λέγεται Schol. HP. — 257 ἀγήρων Aristophanes et Aristarchus, H. T. 177. — 266 veteres προέηκεν, H. T. 418.

ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
270 δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀιζυῖ
πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθον,
ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
εἴα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
275 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγώ γε
νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρά με γαίῃ
ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθά κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέι χώρῳ·
280 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἷος ἐπῆλθον
ἐς ποταμόν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
ἤλυθ'. ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοῖο
285 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλον τετιημένος ἦτορ
εὗδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ·

V. L. 267 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα: ἑπτακαίδεκα CKMPSV. ἑπτακαίδεκα AI. — 268 ὀκτωκαιδεκάτη IKL. ὀκτὼ καὶ δεκάτη D. δ' ἐφάνη: δὲ φάνη CDL. — 269 ὑμετέρης: φαιήκων DL. est glossa in M. γρ. γαίης ὑμετέρης Palatinus. — 270 ξυνέεσθαι AC 1. m. DQ: γρ. ξυνέσεσθαι C. — 272 κέλευθον DIK. κέλευθα^ον AH: κελεύθους EPS. κέλευθα^ου M. κέλευθα LQ. κέλευ|||| C. — 273 ὤρινε A 1. m. CE. οὐδέ με AD. — 274 l. ἀδινὰ. στονάχοντα Q. — 276 ὄφρά με CDEIKLM. — 277 ὑμετέρῃ: ἡμετέρῃ E. — 278 omitt. L. ἔνθά κε μ' CE. ἔνθα δέ μ' AGHM. ἔνθα καί μ' IK 1. m. ἔνθά με D. χέρσου: χέρσον Q. — 279 τερπέϊ DL: γρ. ἀτερπέϊ D. — 280 εἷος: εἴως A ex corr. Q. ἕως A 1. m. DHIKL ex corr. ἐπῆλθον: ἀπῆλθον L. ἔτι ἦλθον V. ἔτ' ἦλθον: ἢ ἐπῆλθον M. — 282 ἐπισκέπας ADL. — 283, 284 omitt. A 1. m. — 283 ἀβροσίη L, cf. 265. — 284 ἤλυθ': ἦλθεν K. ἤλθ' C.

A. c. 269 φαιήκων pro var. lect. non accipio. — 274 Herodianus ἀδινὰ, H. T. 180. στενάχοντα H. T. 351. — 284 διιπετέος: διειπετέος, v. ad δ 477. — 288 Aristarchus, Pamphilus, Herodianus ἠῶ: ἠὼ Dionysius Sidonius. Schol. H 433 εὗδον παννύχιοι (?) καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ. ἄλλοι δὲ γράφουσι „καὶ μέσην νύκτα (μέσα νυκτός?)".

δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
290 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
παιζούσας, ἔν δ' αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεῇσι.
τὴν ἱκέτευσ'· ἣ δ' οὔ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
ἐρξέμεν. αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
295 ἣ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἵματ' ἔδωκε.
ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
300 παῖς ἐμή, οὕνεκά σ' οὔ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
ἣ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
305 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυνόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
310 μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

V. L. 289 δύσετο: δύσσετο D. δείλετο E 1579, 14; 1580, 16; R. καί με: καὶ ἐμὲ I. — 290 τεῆς τ' C. — 292 τήν δ' CPQS. ἤδ' ADIKLMQ. οὔτι: οὔτε Q. — 293 ἔλποιο: ἔλποιτο A ex em. KLQ. — 294 ἐρξέμεν C GL. γάρ τι L p. ras. V. — 296 λοῦσ' ἐν: Schol. E 905 λοῦσε (λοῦσεν?). — 297 κατἆλέξῳ H. — 298 ἀπαμείβετο: D ἀμείβετο et supra προ i. e. προσαμείβετο quod L exhibet. — 299 αἰνέσιμον D. — 300 μετ': σὺν C KQ. — 301 ἡμέτερον l. omnes. — 303 νείκεε: γρ. νείκεο Palatinus. — 304 μ' ἐκέλευε: μ' ἐκέλευσε ACDFILQSV. με κέλευσε K. mallem με κέλευε. — 306 ἐπισκύσαιτο CIKPQV. ἐπισκύσαιτο ἢ ἐπισκύζοιτο E. ἐπισκύζοιτο ARS. — 309 φίλον κῆρ: γρ. νόημα H Palatinus.

A. C. 289 δύσετο: δείλετο Aristarchus. Eust. 1580, 17 Ἀρίσταρχος οὐ γράφει δύσετο, ἀλλὰ δείλετο, ὅ ἐστιν εἰς δύσιν ἀπέκλινε. Et. Mg. 290, 6 ἐχρῆν δείλετο, εἰς δείλην ἐτράπη· ἡμέρα γὰρ ἦν ἔτι. δείλετο est coniectura Aristarchi, qui ut discrepantiam tolleret veterem scripturam immutare non dubitavit. si δείλετο librorum fide niteretur, certe Aristarchus eos excitare hoc loco non praetermisisset. alii locum ita sanare conati sunt ut δύσετο interpretarentur εἰς δύσιν ἔκλινε. — 301 ἡμέτερον: οὕτως ἡμετέρου. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα ὡς εἰς διδασκάλου. Aristarchum sapit, qui Homerum Atheniensibus civem vindicaverat. v. ad β 55.

αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐών, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅ τ' ἐγώ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὖθί μένων· οἶκον δέ κ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
315 εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῇς,
αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
λέξεαι, οἳ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
320 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τήν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυόν, γαιήιον υἱόν.
325 καὶ μὲν οἳ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἤματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσίν, ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναῤῥίπτειν ἅλα πηδῷ.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
330 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

V. L. 312 οἷος ἐσσὶ ACDIKLMQ. — 314 οἶκον δέ κ' M: v. οἶκον δέ τ'. V οἰκόν δε κἀγώ. E δὲ ἐγώ. ἐγὼ: ἐμὸν GM. — 315 εἴ κ': αἴκ' MR. γρ. εἰ Pal. εἰ ἐθέλων E. εἴκε θέλων C. — 317 ἐς τόδ': ἐς τότ' Q. ἐς τὸν: γρ. ἐς τόδε D. ἐς τόγ' v. lect. in G. — 318 αὔριον ἐς· τῆμος: αὔριον· ἐς τῆμος ACDFHIKLPQRSV. — 319 λέξεαι: λέξεται D et γρ. λέξεαι. οἷδ' ACDIKLQ. γαλήνην: γρ. γαλήνη D. — 320 εἴ που τοι DILQ. — 321 εἴ περ: εἴπου Q. ἑκαστέρω: ἑκατέρω ACDEFIKLMQSV. — 322 τήν περ: τὴν γὰρ AIL. — 323 ὅτε τε: ὅτε δὴ Q. — 325 οἳ CELQ. γρ. καὶ μὲν οἳ H. κόμισσαν V et in marg. τέλεσσαν. — 326 ἀπήνυσαν EIMSV: ἀπήγαγον ACDHKLQ. γρ. ἀπήνυσαν H Palatinus. ἀπήγαγον est glossa in M. — 328 ἀναῤῥίπτειν: ἀναρίπτειν DL. ἀναρριπτεῖν AC KQS. — 330 εὐχόμενος: εὐξάμενος ACIKMS. εὐχόμενος H. εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν CGH ex em. KQ. εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν M et supra ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν. γρ. ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν C 2. m. Ambros. E.

A. c. 311—316 τοὺς ἓξ Ἀρίσταρχος διστάζει Ὁμήρου εἶναι. εἰ δὲ καὶ Ὁμηρικοί, εἰκότως αὐτοὺς περιαιρεθῆναί φησί Schol. P. — 317 εἰδῇς Aristarchus: Tyrannio εἴδῃς, H. T. 238. — 319 ἐλάσουσι: τινὲς δὲ ἐλόωσι (cod. ἐλάουσι) Schol. P. — 320 Ptolem. Ascalonita εἴ πού τοι: εἴ που τοι Herodianus, H. T. 415. — 328 ἀναρριπτεῖν περισπωμένως Schol. BHP. τὸ δὲ ἀναῤῥίπτειν γράφεται καὶ περισπωμένως Eust. 1582, 24.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Ἠμὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὦρτο δ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
ἂν δ' ὄρτο δῖος Ὀδυσσεὺς πτολίπορθος ἠνείρων
τοῖον δ' ἠγεμόνευε Διὸς μένος Ἀλκινόοιο

V 1. 341 ἔπος: γρ. καὶ οὕθ' ὡς Platinus. 335 ἀμφιπόλοισι Porphyr. ad Π 141 ἐν μεγάροισι Ip Platinus. γρ. ἐν μεγάροισι H. γρ. ἀμφιπόλοισι Platinus. 336 αἰθούσῃ Schol. P. 137: αἰθούσσῃ AC ex corr. 338 οὔθ' AUDIKLMq. λύσε: λύδας G. λύδας v. lect. in G, cf. ad Α 444. 341 ὄτρυνον δ' Gq: ὤτρυνον δ' CGIKL. ὤτρυναν δ' M. ὤτρυνεν τ' A. ὤτρυνεν δ' IV. ὤτρυναν K. περιστάμεναι I. — 342 ἤμυε: ἤμυεν CHRV. ἤμυε Lq. πεποίηται· πεποίητο L. — 344 καθεῦδε: καθεῦδε HH I. m. IKLq. κοιμᾶτο A. — 346 ἄρα λέκτο: ἄρ' ἕλεκτο I. ἦν ἕλεκτο K. 347 I. πόρσωνε: γρ. πόρσωνε M.

A. 1. 338 πόλιν Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita, Herodianus: πόλιν Nicias, H. T. 329. 341 Aristarchus ὄτρυνον, non ὤτρυνον: Α', quod vulgo omittunt, addidi ex libris melioribus. — 344 Aristarchus ἔνθα καθεῦδε. 347 γρ. πόρσωνε ἐν ταῖς Ἀριστάρχου Schol. P. v. H. T. 111.

Ἑλκία [illegible], 3 ἐν AUDIKLq. — 3 ἄν: ἀν ΑΚΜ. πολίπορθος A I. m. V.

Ἀθηναίων [illegible], 3 Aristarchus πτολίπορθος. H. T. 348.

5 Φαιήκων ἀγορὴν δ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα,
10 καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
δεῦτ' ἄγε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
15 ὣς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
20 καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
25 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων·

V. L. 5 φαιήκων δ' AL. ἀγορὴν δ' ADK: ἀγορὴν L. σφιν: σφι C KV. τέτυκτο: τέτυκται A. — 6 δὲ καθῖζον: δὲ κάθιζον ADKLQ. δ' ἐκάθιζον CGIM. — 7 ἣδ' ADIKMQ. — 9 ἣ λαοὺς μὲν ἄνωγ' ἀγορήν τ' ἰέναι φαιήκων D. — 12 πύθησθε: πύθοισθε E 1583, 39, πύθεσθε 1583, 56. — 14 ἔπι πλαγχθεὶς CI. — 16 ἔμπληντο: ἔπληντο ALRS Hesych. II, 176. ἔπλυντο E. ἔπληντο C. — 17 ἄρα θηήσαντο: ἄρ' ἐθηήσαντο AHIL. ἐθηήσαντο Hesych. II, 22. — 18 ἄρ ACDKM. γρ. τῷ γάρ C. — 19 κεφαλήν τε καὶ ὤμους L. — 20 μακρότερον: μακρότατον PS. — 21 κεν: κε C. — 23 τοὺς Apoll. Soph. 11, 11: οὓς IL. — 24 τε γένοντο: l. τ' ἐγένοντο. — 25 τοῖσιν δ': τοῖσι δ' ἄρ G. τοῖσιν ἄρ M. p. rás. — 27 omitt. IL. κελεύη C 1. m., κελεύση 2. m. — 29 ἠώων M. ἢ: l. ἢ.

A. c. 6 δ' ἐκάθιζον Zenodotus, H. T. 246. — 23 ἀθετεῖ Ζηνόδοτος, οὐ γὰρ πολλοὺς ἐτέλεσεν ἐν Φαιακίᾳ ἀλλ' ἐδίσκευσε μόνον Schol. HQ. — 27 hunc versum genuinum non existimo, quamquam in omnibus fere libris fertur; est etiam aliis locis insertus ut *H* 369, *Θ* 6, φ 276 et similes κ 189, 430, 482.

30 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
35 πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
ἡμέτερον δ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
40 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν,
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν ἀοιδὴν
45 τέρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

V. L. 31 τοπάρος AIL. τοπάρος Q. — 32 ὅτις: ὅστις CDEFHKLM QRSV. — 33 δηρὸν: δηθὰ A. — 34 ἐρύσσομεν AV. — 35 πρωτοπλόον A. κούρω: κοῦροι ADLPS. κοῦρῶι M. — 36 εἰσὶν: ἦσαν ADGM. — 39 ἡμέτερον δ' A: v. ἡμέτερόνδ'. M ἡμέτερον. Q ὑμέτερον δ'. πᾶσι: πάντα Q. πάντεσσι E. — 40 κούροισι CDFK. — 42 ἐνὶ μεγάροισι: ἐνὶ μεγάροις A ex corr. IKPSV. ἐνὶμμεγάροις D. φιλέωμεν: φιλέοιμεν D. — 43 μὴ δέ τις IKLMQ. — 44 γὰρ ῥὰ Q. περὶ δῶκεν: πέρι δῶκεν ADLQ. περιδῶκεν CEIKM. — 45 τέρπειν ACHLMQV: τερπνὴν DEIKPS. ἢ τερπνὴν M in marg. τὸ τερπνὴν γράφεται καὶ τέρπειν E 1584, 56. hunc v. excipit in L μὴ δέ τις ἀρνείσθω καλέσασθαι θεῖον ἀοιδόν. — 47 κῆρυξ LQ. — 48 κούρω: κοῦροι ADFMPQSV. κόῦρῶι C. κρινθέντε: κριθέντε ADEIKLM Cram. Epim. 96, 11. κρινθέντες C. κριθέντες S. — 49 ἐκέλευσ': ἐκέλευ' AI. ἐκέλευεν GM. ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο: γρ. ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο M.

A. C. 35 πρωτόπλοον: τινὰ τῶν ἀντιγράφων παροξύνουσιν Eust. 1584, 36. τὸ πρωτόπλοος προπαροξύνομεν Herodianus Il. Pros. *M* 26, v. H. T. 422. perinepta est distinctio, quam Schol. Q profert ἐπὶ θηλυκοῦ βαρύνεται, ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ προπαροξύνεται, nam, ut Herodiani verbis utar, ὁπότερον ἂν σημαίνῃ προπαροξυτονηθήσεται. — 38 ἀλεγύνετε: οὕτως διὰ τοῦ ε ἐν παρατατικῷ Schol. HQ. — 44 περὶ: v. πέρι, ut Ptolem. Pindario. — 48 κρινθέντε, de duali cf. Apollon. de Synt. 197, 8; Cramer. Epim. 96, 11.

50 αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθος δὲ ἔρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τε τίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
55 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
[ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
60 ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
τὸν περὶ μοῦσα φίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
65 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσῳ δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
κῆρυξ· πὰρ δὲ τίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
70 πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

V. L. 51 οἵ γε: οἵδε CLQ. βένθος δὲ C. βένθος δε K. ἔρυσαν AE FQ. — 52 τε τίθεντο FK: cet. τ' ἐτίθεντο. δε τίθεντο PS. — 53 ἠρτύναντο: ἠρτύνοντο AH ex ras. K. — 54 ἀνά θ': παρὰ δ' ADGIKLM. πέτασσαν: τάνυσσαν ADGHIKLMV. πέτασαν CFR. γρ. παρὰ δ' ἱστία λευκὰ τάνυσαν C. — 55 τήν γ': τήνδ' CEQR. ὥρμισαν: εἴρυσαν Schol. Ξ 77. αὐτὰρ ἔπειτα: ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί CQ. — 56 βάν ῥ': βὰν δ' CQ. — 57 ἄρ ACDEKLMQ Apoll. Soph. 15, 1. αἴθουσσαί I. καὶ ἕρκε' ἰδὲ δόμοι ἀνδρῶν Q. — 58 omitt. DEHIKLQ: habent ACGM. ἄρ AM. — 59 δυοκαίδεκα I. — 60 εἰλίποδας G. — 61 τετύκοντο δὲ C. — 62 κήρυξ LQ. ἦλθεν ἄγων: ἦλθε φέρων AGM. γρ. ἦλθεν ἄγων A m. r. post hunc DL δημοδόκον λιγύφωνον ἐόντα θεῖον ἀοιδόν cum Palatino. — 63 τὸν: ὃν Apollon. de Synt. 124, 20. περὶ ACIK: v. πέρι. μοῦσα φίλησε ELRV Apollon. de Synt. 124, 20: v. μοῦσ' ἐφίλησε. Schol. E μοῖρ' ἐφίλησε. — 64 ὀφθαλμῶν Aristonicus ad B 599: Apoll. Soph. 24, 32: ὀφθαλμὼ A ex em. Q. ὀφθαλμοῦ Schol. N 340. — 65 θῆκεν L. — 67 καδδ' ADIKMQ. πασσαλόφι: πασσαλόφιν ACDEHIKLMPQV. κρέμασε CD 1. m. FKM. λίγειαν: λιγεῖαν Q. λιγειην L. — 69 κήρυξ KLQ. παρ δὲ τίθει M. παρδετίθει L: v. πὰρ δ' ἐτίθει. — 70 ἀνώγοι: ἀνώγει EGHIKLMQ. ἀνώγοι C.

A. c. 55 ἐν νοτίῳ: Aristophanes ἐννοδίῳ, v. ad δ 785. — 67 κρέμασεν Aristarchus: Aristophanes δῆσεν, cf. ad 105.

οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
75 νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος,
ὥς ποτ' ἐδηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόῳ, ὅ τ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
80 Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάινον οὐδὸν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι
85 κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἴδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦ τοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδός,
δάκρυ' ὀμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἔλεσκε,
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν σπείσασκε θεοῖσιν·
90 αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδὲ νόησεν
95 ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.

V. L. 71 *οἷδ'* ACDIKLMQ. — 72 *ἕντο* ADIL. — 73 *ἄρ* CD. *ἀνῆκεν*: *γρ. ἐνῆκεν* Ambr. E. — 76 *ποτ' ἐδηρίσαντο* CGMQ. *ποτ' ἐδηρήσαντο* A. *ποτε δηρήσαντο* I. v. *ποτε δηρίσαντο*. — 78 *ὅ τ'*: l. *ὅτ'*. — 80 *ἐνὶ γαθέῃ* D. — 81 *γάρ ῥα*: *γὰρ ῥὰ* LM. *δ' ἄρα* CQ. *τόγε γ' ἄρα* I. *γρ. δ' ἄρα* A, volebat *δ' ἄρ ῥα*. — 82 *τρωσὶ* L. *μεγάλου διὰ βουλάς*: *μεγάλοιο ἕκητι* D in marg. — 83 *ἄρ* CDLQ. — 84 *φάρος* ACDQ. *χερσὶν ἑλὼν φάρος* G, *χερσὶν ἑλὼν* etiam M. — 85 *κὰκ*: *κάκ* ACDILS. *κακκεφαλῆς* K. *εἴρυσε* EIKLMQ 1. man. — 86 *λείβων*: *εἴβων* I. — 87 *δῖος*: *γρ. θεῖος* Ambros. E. — 88 *ἄπο*: *ἀπὸ* CDLQ. *φάρος* I. — 90 *ὀτρύνειαν*: M *ὀτρύνειεν* c. gl. *ἐπείξειαν*. — 92 *ἂψ* Aristonicus ad *A* 530: *ἂψ δ'* FRSV non male. — 93 *εἴβων ἢ λείβων* E. — 94 *ἠδὲ νόησεν* CE: v. *ἠδ' ἐνόησεν*.

A. c. 73 Eust. 1586, 44 *κάλλιον δὲ στίζειν εἰς τὸ ἀνδρῶν*. — 75 vid. Aristonicum ad *I* 347. — 78 *ὅ τ'* = *ὅτι τε* cf. H. S. 264. — 81, 82 *ἐν ἐνίαις τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἐφέροντο. διὸ ἀθετοῦνται* Schol. H. — 92 *ἂψ*: Aristophanes *αἶψ'*.

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης
φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαιμοσύνῃ τε καὶ ἅλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα παὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδόν, ἥν περ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ἀέθλια θαυμανέοντες.
βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
Ποντεύς τε Πρῳρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηι,

V. L. 98 θυμὸν κεκορήμεθα δαιτὸς M. δαιτὸς κεκορήμεθα δαιτὸς ἐίσης Athenaeus I, p. 12, cf. Suid. Lex. I, 1189, 15. ἐίσης: ἔϊσσης CL. — 99 omitt. L. συνήορος ἐστὶ ACDQ. — 100 πειρηθῶμεν: πειρησωμεν Schol. Δ 389. — 101 ἐνίσπῃ: ἐνίποι D. — 102 περιγιγνόμεθ' LV: περιγινόμεθ' CDEFGHIKMPQRS. περιγεινόμεθ' A. — 103 παλαιμοσύνῃ L: παλαισμοσύνῃ ACDEFGHIKMPQRSV. τε καὶ: καὶ A. — 105 καδδ' ACIKLQ. πασσαλόφιν ACHIKLMPQ Apoll. Soph. 87, 11. πεσσαλόφιν D. κρέμασε CHKP. κρέμασσε I. λιγεῖαν AD. λιγείαν LQ. — 107 κήρυξ DILQ. τῷ et supra τὴν L. — 108 θαῦμα νέοντες K. θαυμασέοντες: γρ. θαυμανέοντες A m. rec. ita Apoll. Soph. 86, 16; Hesych. II, 302. — 109 ἐπὶ δ': γρ. ἅμα Q. πουλὺς: πολὺς ACDHQ. — 112 omitt. S. ναυτεύς τε πρωρεύς τε IK. — 113 Πρῳρεύς: πρωτεύς FS. ποντεύς τε πρυμνεύς τε IK.

A. C. 98 δαιτὸς κεκορήμεθα θυμόν: οὕτως Ἀρίσταρχος. οἱ δὲ ἄλλοι „ἤδη μὲν θυμὸν κεκορήμεθα δαιτὸς ἐίσης" Didymus. Schol. M ἤδη μὲν θυμὸν ἀρίων i. e. Ἀρίσταρχος. — 99 θαλείῃ: τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ θαλείῃ „ἑταίρῃ" γράφουσιν Eust. 1587, 15. — 103 παλαιμοσύνῃ Aristarchus, vulgo παλαισμοσύνῃ, H. T. 331. — 105 κρέμασεν: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, v. ad 67. — 108 θαυμανέοντες: εἰσὶ δὲ οἳ καὶ ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου γράφουσι „θαῦμα νέοντες" Eust. 1587, 56. — 111 veteres Ὠκύάλος, Ἀμφίάλος (114), Εὐρύάλος (115), v. H. T. 416; α 180.

Ναυβολίδης, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ' Ἅλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
120 *οἳ δ' ἦ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι.*
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἳ δ' ἅμα πάντες
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
ὅσσόν τ' ἐν νείῳ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν,
125 *τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἳ δὲ λίποντο.*
οἳ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς,
130 *πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς πάις Ἀλκινόοιο.*
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη πάις Ἀλκινόοιο·
δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἄεθλον
οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,
135 *μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν*

V. L. 116 *ναυβολίδης ὃς* M: v. *Ναυβολίδης θ', ὃς*. — 117 *λαομέδοντα* GS, cf. *η* 170. — 118 *ἂν*: *ἂν* D. — 120 *οἳ* CDLMQ. *δὴ τοπρῶτον* Q. — 121 *οἵδ'* ACIKLMQ. *ἅμα*: *ἄρα* D. — 124 *ὅσσόν τ'*: *ὅσσον δ'* K. *οὖρον*: *οὖρος* Q. *ἡμιόνοισιν* V. — 125 *οἳ* CEIKQ. *δὲ λίποντο* D: v. *δ' ἐλίποντο*. L *οἵδε λίποντο*. — 126 *παλαιμοσύνης* CKL: *παλαισμοσύνης* ADGHIMQV. — 128 *προφερέστατος* CDEGHIKLMQV 1. m.: *προφερέστερος* FRS. *πολὺ φέρτατος* A. — 129 *πολὺ φέρτατος* EGH ex em. K MV: *προφερέστατος* ACDH 1. m. ILQ. *προφερέστερος* FS. — 130 *πάϊς* CDEGIKLM: v. *παῖς*. — 131 *ἐπεὶ δὴ* DM: cet. *ἐπειδὴ*. — 132 *τοῖς δ'* H 1. m. *πάϊς* IL: v. *παῖς*. — 133 *ἐρώμεθα*: *ἐρώμεσθ'* D. *εἴ τιν'*: *ἤν τιν'* GM. *ἄεθλον*: *ἀέθλων* PS.

A. C. 116 *θ'* delevi cum M, solo enim patris nomine Homerus homines obscuros appellare non solet, sed tantum eos, qui auditoribus aliunde erant noti, quales sunt *Πηλείδης*, *Ἀτρείδης*, *Τυδείδης*, *Μενοιτιάδης*, alii, quod ad Naubolidem minime pertinet. qui quum posthac in nullo certamine excelleat, neque amplius mentio eius fiat, prorsus indignus est commemoratione tam honorifica. at Euryalus etiam infra propter pulchritudinem laudatur v. 176 *ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς οὐδὲ κὲν ἄλλως οὐδὲ θεὸς τεύξειεν*, et ex eo ipso eximiam illam poetae artem mecum cognosces, quod auditorum animos iam antea ad id composuerat. in delendo *θ'* praeierunt me Bekk. 2 et Grashof. „das Schiff bei Homer und Hesiod" p. 3, not. — 119 Herodianus *Ἅλιός*: *Ἁλίος* Ptolem. Ascalonita, H. T. 399. — 126 *παλαιμοσύνης*: *παλαίσμοσύνης*, v. 103.

αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρηκται πολέεσσιν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι κακώτεραν ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρά γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
140 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάις Ἀλκινόοιο,
στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπε·
145 δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ ξεῖνε πάτερ πείρησαι ἀέθλων,
εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος ὄφρά κεν ᾖσιν,
ἢ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
150 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
νηῦς τε κατείρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤ περ ἄεθλοι,
155 ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντά τε δῆμον.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσε τ' ἄντην·
οὐ γάρ σ' οὐδὲ ξεῖνε δαήμονι φωτὶ ἐίσκω

V. L. 136 αὐχένά τε AIM. μέγά τε CIL. — 137 *συνέρηκται: l. συνέρρηκται, quod dubito an Aristarchus scripserit. — 138 ἔγωγέ τι φημὶ ACILQ: ἔγωγ' ἔτι φημὶ DFKS. οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶ Stobaeus Flor. LIX, 1. — 139 ἄνδρά γε ACDIKM: ἄνδρα τε PSV Stob. l. l. συγχεῦαι CEHIKQ Stobaeus; Apoll. Soph. 147, 1: συγχεῦσαι DV. συγχεύσαι L. συγχεύαι A. συγχέαι GM. — 141 κατὰ μοῖραν: νημερτὲς D. ἔειπες: ἔειπας E 1589, 48 I. — 143 τό ῥ' ἄκουσ' I. τόδ' Q. πάϊς D. — 144 στῆ: βῆ G. γρ. βῆ M. ἐν μέσσῳ L. — 147 ὄφρά κεν CIKM. ὄφρα ἔῃσιν D, quod ferri posset, si ὄφρ' ἂν ἔῃσιν corrigeres. — 148 ῥέξῃ: ῥέξει EKL RS. ῥέζει H. ῥέξειεν D. — 149 ἀπὸ: ἄπο CDK. — 154 ἐνὶ: ἐπὶ I. — 156 ἡμετέρῃ E. — 157 πάντά τε IM. — 158 νείκεσέ τ' ἄντην: γρ. φώνησέν τε M.

A. c. 141 Aristarchus Λαοδάμα: Λαοδάμαν Zenodotus? H. T. 293. — 142 οὔτε Ἀρίσταρχος οὔτε Ἀριστοφάνης οὔτε Ζηνόδοτος ἐπίστανται (i. e. agnoscunt Porson.) τοῦτον τὸν στίχον Schol. H. ἐν ταῖς Ἀρισταρχείοις οὐ φέρεται Didymus. — 145 πείρησαι Herodianus Il. Pros. A 302. — 146 δέ σ': σέ? v. de hiatu p. 12. — 153 Λαοδάμα, v. 141. — 155 πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα Aristarchus, v. Didym. ad I 492.

160 ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νηὶ πολυκληῖδι θαμίζων
ἀρχὸς ναυτάων, οἵ τε πρηκτῆρες ἔασι,
φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ᾖσιν ὀδαίων
κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
165 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
ἄλλος μὲν γὰρ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
170 ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἳ δέ τ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουσιν. ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς εἰσορόωσιν.
ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
175 ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν,
ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
ὥρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆις ἀέθλων,
180 ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀίω
ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα χερσί τ' ἐμῇσι.

V. L. 160 ἀέθλων AD. — 161 ὅς θ' ἅμα: ὅς θαμὰ MRV. γρ. θαμὰ H. — 162 ἔασι Q. — 163 ᾖσιν ACEHIKMPQSV Schol. Aristoph. Nub. 623: εἶσιν DK sup. L. γρ. εἶσι H. ὀδαίων l. plurimi et K sup. cum Apoll. Soph. 118, 26 et Schol. Aristoph. Nub. 623: ὀδάων LV. ἑταίρων DK. γρ. ἑταίρων Palatinus. — 164 κερδέων ἁρπαλέων Hesych. I, 287. — 165 ἄρ CDKMQ. — 166 ἔειπες: ἔειπας GIL. — 168 οὔτ' ἄρ: οὔτ' αὖ C. ἀγορητήν AD 1. m. I. — 169 *γάρ: l. γάρ τ'. — 170 ἔπεσιν DF. οἳ KLMQ. οὐδέ τ' ἐς αὐτὸν I. — 171 ὃ EIKLMQ. — 174 αὖ ADKLPV: αὖτ' EGHIMQ. αὔτε C. ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀλίγκιος Apoll. Soph. 21, 14. — 175 ἀμφιπεριστέφεται: ἀμφιπεριστρέφεται CFHK. — 176 ἄλλως: ἄλλος L. — 177 ἐσσιν I. ἐσσίν LV, cf. ad δ 569. — 178 ὥρινάς: ὥτρυνάς I.

A. C. 161 θ' ἅμα: θαμὰ, v. δ 686. — 163 Aristarchus ἐπίσκοπος: Ἀριστοφάνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπος ἐπίστροφος [γράφει· διὸ] σημειοῦται. ἐπίστροφος habet etiam Apoll. Soph. 74, 18. ᾖσιν Herodianus Il. Pros. K 38, idem ἑταίρων pro ὀδαίων. — 169 γὰρ scripsi cum Bekkero, τε enim, quod in sententiis locum non habet, h. l. additum est, ut ante se γάρ produceret, quod propter digammum opus non est. qui autem γάρ τ' scribunt, rationem non habent, cur αὖτ' εἶδος (174) aspernentur, quod libri longe praestantissimi cum Eust. exhibent.

νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὧς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρήσομ' ἀέθλων·
185 θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπότρυνας δέ με εἰπών.
ἦ ῥα καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
ἦ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
190 βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων
ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
195 καί κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα
ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδέ γ' ἄεθλον·
οὔ τις Φαιήκων τόδε γ' ἵξεται οὐδ' ὑπερήσει.
ὧς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
200 χαίρων, οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι.

V. L. 182 ἔπλην A. — 183 πολέμους CLMQ. πείρων: πειρῶν L. — 184 πολλὰ κακὰ CD. — 185 ἐπότρυνας Q: v. ἐπώτρυνας. — 186 ἦ ῥὰ ACDILQ. λάβε: ἕλε A. — 187 ὀλίγον περ ADEFGM: ὀλίγον τε CHLQ SV. ὀλίγον γε IK. — 189 τὸν ῥὰ AKLQ. τόνδ' ἄρα I. — 190 βόμβησε ACD 1. m. EFKMQ Apoll. Soph. 143, 27; Schol. Ψ 826. — 191 ναυσὶ κλυτοὶ C. ναυσίκλυτοὶ A. ναυσικλητοὶ K. — 192 ὑπὸ DHM sup. Hesych. IV, 216; Bekk. Anecd. 1181, 1219: ὑπαὶ ACEIKLM 1. m. QV. ὅδ' CDEIKLMQ. σήματα: βήματα G. πάντων ACD 1. m. IKMV. πάντα ὧν L: πάντα D 2. m. EHQ. Eust. ad Ψ 843 πάντα ἢ πάντων. — 193 ἀπὸ: ὑπὸ V. — 195 τοι ξεῖνε Apoll. Soph. 141, 6: τόδε ξεῖνε Apoll. Soph. 21, 30. — 197 τόνδέ γ': τόνδέ τ' IKV. τῶν δέ τ' PS. — 198 τόδε γ': v. τόν γ'. C τόν γ'. H τόδ'. F τόνδ'. L τῶ γ'. — 199 γήθησε AC.

A. c. 183 Aristarchus et Herodianus πείρων: πειρῶν Pamphilus, H. T. 335. — 184 ὧς Aristarchus et Tyrannio, H. T. 380. — 192 σήματα: τινὲς δὲ βήματα Schol. V. h. v. asterisco notatus erat, v. Schol. Ψ 843 μετενήνεκται δὲ ἐκ τῆς Ὀδυσσείας, καὶ ἐκεῖ εὐλόγως ἐστίν „ὑπέρβαλε σήματα πάντων“· πλείονες γὰρ διεσκεύουσιν, unde Kayser. Disp. II, p. 14 Aristarchum ὑπέρβαλε et πάντων scripsisse collegit. de πάντων, quod auctoritate librorum optimorum confirmatur, Kaysero assentior, de ὑπέρβαλε non possum, constat enim lectiones ab Aristonico laudatas non semper Aristarcheas esse, de quo dixi H. T. 428. — 198 τόδε γ' ἵξεται Ἀρίσταρχος Didymus. — 200 ἐνηέα τὸν προσηνῆ· ὁ δὲ Ζώιλος τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ „χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι“ ὡς ὄνομα ὑπέλαβεν Schol. P 204.

καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·
τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
ἥσειν ἢ τοσσοῦτον ὀίομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
205 δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
ἢ πὺξ ἠὲ πάλῃ ἢ καὶ ποσίν, οὔ τι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
210 ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
215 εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐύξοον ἀμφαφάασθαι·
πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
220 δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὔθ' Ἡρακλῆι οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι,
225 οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.

V. L. 201 μετεφώνεε Schol. *A* 105: μετεφώνει GIKMSV. — 202 ἀφίκεσθε: ἐφίκεσθε DV. — 203 ἢ τοσσοῦτον: ἠὲ τοσοῦτον LV. ἠέ τι μᾶσσον L. — 204 ὅτινα: ὅντινα CDHIKLQSV. εἴτινα A. — 205 με χολώσατε ILQ. — 206 οὔτι: γρ. οὔτινα, οὐδένα M. — 207 πλήν γ': γ' om. DL. πλήν τ' GMV. — 209 κεῖνός: ἐκεῖνός KS. ἀνδρῶν: γρ. ἀνήρ A m. rec. — 211 ἕο δ': ἕο τ' AIM(V?). — 214 ὅσσοι: οἷσιν A. — 215 τόξων L. ἀμφιφάασθαι L. — 216 πρῶτος ἂν E bis. — 218 περισταῖεν V. παρισταῖεν D. — 219 δή με: δέ με Apoll. Soph. 65, 10; 94, 8. τόξω: τόξων L. — 220 ἔνι: ἐνὶ ADIKLMQ. ὅτε: ὅθι AL. — 221 ἐμὲ φημὶ D KLM. πάντων, 2. m. ὅλων: γρ. πολὺ D. προφερέστατον AS. πολὺ φέρτερον C 1. m. — 223 οὐκ ἐθελήσω: οὔτι θελήσω CQ. — 225 οἵ ῥα AILQ.

A. c. 202 ἀφίκεσθε: γρ. δὲ καὶ ἐφίκεσθε Eust. 1592, 4. tum vero scribendum erat τούτου, v. Schol. E Vind. 133 τοῦδε τοῦ δίσκου πρῶτον ἐφικέσθω τις. — 220 Aristarchus Τρώων: Τρωῶν Pamphilus, H. T. 402. — 221 ἐμὲ φημι: ἐμὲ φῆμι Tyrannio, H. T. 373.

τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλός τις ὀιστῷ.
230 οἵοισιν δείδοικα ποσὶν μή τις με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
235 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·
ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
χωόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔ τις ὄνοιτο,
240 ὅς τις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
245 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξ ἔτι πατρῶν.
οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
αἰεὶ δ' ἡμιν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
250 ἀλλ' ἄγε Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν

V. L. 226 τῷ ACDIKLMQ. ῥὰ AIKMQ. αἶψ': ἂψ K. ἔθανε CK. οὐδέ τϊ γῆρας K. — 227 ἐνὶμμεγάροισι D. — 228 προκαλέσσατο D. — 229 ἄλλός τις ADKLQ. — 230 οἵοισι CK. οἵοισιν δὲ δέδοικα L. μή τις με ADIKQ. παρέλθῃ: παρέλθοι CE. παρέλθῃ Ο ι H. — 233 τῷ ACIKLMQ: τῷ D 1. m. γοῦνα: γρ. γυῖα A. λέλυντο A. — 234 οἷδ' CDIKLMQ. — 235 ἐπαμοιβόμενος C. — 236 μεθ': παρ' Apoll. Soph. 49, 25. — 239 ὡς: ὣς A. — 240 ἐπίσταιτο: ἐπίσταται KPS. γρ. ἐπισταίη M. ἧσι: ἧσιν CQ. φρεσὶν ἧσιν GL. ἄρτια: ἐπ' ἄρτια L. — 241 ἄλλῳ: ἄλλοις KL. γρ. καὶ ἄλλοις Palatinus. — 242 σοῖς: οἷς V. — 245 ἐξ ἔτι AD: v. ἐξέτι. — 246 εἰμὲν: ἐσμὲν AE. — 247 ποσὶν L. — 248 *ἧμιν: l. ἡμῖν. δαίς τε μέλει κίθαρίς τε καὶ ᾠδαί Schol. ν 119. — 250 ἀλλά γε S. — 251 παίσατε: παίξατε C. γρ. παίσατε C Ambros. E. παίξατε quod etiam in Schol. Vind. 56 legitur est glossa apud Hesych. III, 256 παίσατε: παίξατε.

A. c. 226 veteres τῶ, non τῷ, H. T. 368. — 227 ἐνιμμεγάροισι Aristophanes, H. T. 391. — 251 παίσατε: Ζηνόδοτος παίσατον, εἶπεν, οὐ

βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
275 ἀρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
280 ἠύτ' ἀράχνια λεπτά, τά γ' οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο,
οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἔσκεν ἁπασέων.
285 οὐδ' ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
ἰσχανόων φιλότητος ἐυστεφάνου Κυθερείης.
ἣ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
290 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζεθ'· ὃ δ' εἴσω δώματος ἦει,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
δεῦρο φίλη, λέκτρον δὲ τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη

V. L. 273 βῆ δ' RV. — 274 δεσμοὺς: δεσμὰ Q. — 275 ἀρήκτους: l. ἀρρήκτους. αὖθι: γρ. ἔτι M. — 276 ἐπεὶ δὴ L: cet. ἐπειδὴ. — 277 θάλαμον: θάλαμον δ' V. δέμνι' ἔκειτο: δέμνια κεῖτο ACDEIKLQ. — 278 ἅρ ACDKMQ. ἁπάντῃ: πάντῃ Q. — 280 τάγ' CEM: τά κ' ADHIK LPQS. τάτ' V. οὔ κέ τις: οὐ κέ τις ACDEHKLPQS. — 281 περὶ AEI KM: πέρι DG. περι L. — 282 πέρι A. — 283 ἐς: εἰς C. — 284 ἔσκεν A GMV: ἐστὶν CDHQ. ἔπλετο πασέων IKL. γρ. ἔπλετο πασέων Palat. Ambros. Q. γρ. ἔπλετο πασάων H. — 285 ἀλαὸς σκοπιὴν: ἄλαος σκοπιὴν D. ἀλλασκοπιὴν C. ceteri ἀλαοσκοπιὴν. εἶχεν L ex em. — 286 ὡς: ὡς δ' PS. νόσφι κιόντα: νόσφιν ἐόντα PS. — 287 ἰέναι AE: cet. ἴμεναι. — 288 ἰσχανόων: ἰχανόων Cram. An. Ox. II, 386, 24; Hesych. II, 378, quod probat G. Hermann. ad Aesch. Suppl. 816. Κυθερείης: ἀφροδίτης K. γρ. ἀφροδίτης Palatinus. — 289 ἐρισθενέως DI. — 290 ἅρ ACGKLMQ. ὅδ' ACDEIKLMQ. ἦει: εἴη A. εἴη DIKL. — 291 ἅρά οἱ C. — 292 φίλη: γύναι CD. γῦναι Q. γρ. γυναῖ A m. rec. γρ. φίλη Palatinus. εὐνηθέντε DEKL Et. Gud. 397, 7: εὐνηθέντες ACFHIMP QR. — 293 μεταδήμιος: καταδήμιος Et. Gud. l. l.

A. c. 283 Λῆμνον: Λήμνου? cf. Scholl. B 133; Φ 433. — 284 ἔσκεν: ἐστὶν, variant libri ut α 70. — 285 Aristarchus ἀλαὸς σκοπιὴν: Zenodotus ἀλαὸν σκοπιὴν, v. H. T. 184. δασύνεται τὸ χρυσῆνιος Schol. H. — 292 τραπείομεν: ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν Schol. H, vid. Schol. Ξ 214.

οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
255 οἰσέτω, ᾗ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος, ὦρτο δὲ κῆρυξ
οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
δῆμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐὺ πρήσσεσκον ἕκαστα,
260 λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὃ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο,
πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
265 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν
ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν
270 Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,

V. L. 252 περιγιγνόμεθ' L: περιγινόμεθ' CDEKMQS. περιγεινόμεθ' A. περιγενόμεθ' I. — 254 λίγειαν: λιγεῖαν DQV. λιγείην L. — 256 κήρυξ LQ. — 257 γλαφυρὴν: λιγυρήν F. λιγεῖαν D. — 258 δὲ κριτοὶ Apoll. Soph. 18, 4: δ' ἔκκριτοι Porphyrius ad *K* 68. — 259 ἀγῶνας: ἀγῶνα IKPS non male. ἐὺπρήσσεσκον EL. ἐὺπρήσεσκον CDI. — 260 λείηναν D. εὔρυναν Schol. Σ 376; Apoll. Soph. 79, 18; Hesych. II, 231: εὔρυνον CD. γρ. εὔρυναν Palatinus. — 261 κήρυξ LQ. λιγεῖαν DQ. λιγείαν L. — 262 ὅδ' ACDIKLMQ. — 265 μαρμαρυγὰς: μαρμαρυγὴν Schol. α 44. — 266 ὃ ACDIKLMQ. — 268 ταπρῶτ' LQ. πρῶτα μίγησαν: πρῶτ' ἐμίγησαν CDGHLMQ. — 269 δ' ἔδωκε: δὲ δῶκε IKM. — 271 ὅ σφ': ὅς σφ' MQS.

κακῶς Schol. HQ. Cram. An. Ox. IV, 419, 8 παίζω, παίξω· εὕρηται καὶ διὰ τοῦ σ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῇ Ὀδυσ[illegible] ὡς ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισι".

A. c. 266—369 ὅτι συνῆθες ἦν τοῖς παλαι[illegible] ἡρώων γάμους. σημειοῦται δὲ ταῦτα ὁ Μόχθ[illegible] cognomine appellatum esse prodiderunt Sui[illegible] ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεως [illegible] Arist. Pac 778. — 268 δόμοισιν: vid[illegible] omisso versu 269 (ἵν' ἤ κατ' ἐπ[illegible] Gymn. Austr. 1862, p 345. — [illegible] Scholl. Φ 416; Σ 382. — 271 [illegible] σιν Ἰακῶς Schol. H. ὅ, non [illegible]

βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
275 ἀρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
280 ἠύτ' ἀράχνια λεπτά, τά γ' οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο,
οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἔσκεν ἁπασέων.
285 οὐδ' ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
ἰσχανόων φιλότητος ἐυστεφάνου Κυθερείης.
ἣ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
290 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζεθ'· ὃ δ' εἴσω δώματος ἦει,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
δεῦρο φίλη, λέκτρον δὲ τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη

V. L. 273 βῆ δ' RV. — 274 δεσμοὺς: δεσμὰ Q. — 275 ἀρήκτους: l. ἀρρήκτους. αὖθι: γρ. ἔτι M. — 276 ἐπεὶ δὴ L: cet. ἐπειδή. — 277 θάλαμον: θάλαμον δ' V. δέμνι' ἔκειτο: δέμνια κεῖτο ACDEIKLQ. — 278 ἄρ ACDKMQ. ἁπάντῃ: πάντῃ Q. — 280 τάγ' CEM: τά κ' ADHIK LPQS. τάτ' V. οὔ κέ τις: ο[illegible]έ τις ACDEHKLPQS. — 281 περὶ AEI KM: πέρι DG. περι L. — 28[illegible] A. — 283 ἐς: εἰς C. — 284 ἔσκεν A [illegible]ν IKL. γρ. ἔπλετο πασέων Palat. [illegible]V: ἐστὶν CDHQ. ἔπλετ[illegible] — 285 ἀλαὸς σκοπιὴν: ἄλαος σκο- [illegible] Q. γρ. ἔπλετο πασ[illegible] [illegible]αοσκοπιὴν. εἶχεν L ex em. — 286 [illegible] ἐόντα PS. — 287 ἰέναι AE: cet. [illegible] C. ce[illegible] [illegible]ram. An. Ox. II, 386, 24; Hesych. [illegible] d Aesch. Suppl. 816. Κυθερείης: [illegible]ιs. — 289 ἐρισθενέως DL. — 290 [illegible]ει: εἴῃ A. εἴῃ DIKL. — 291 [illegible] Q. γρ. γυναῖ A m. rec. [illegible] [illegible]ad. 397, 7: εὐνηθέντες ACFHIM[illegible] [illegible]ος Et. Gud. l. l.

[illegible]? cf. Scholl. B 133; [illegible] — [illegible] 285 Aristarchus [illegible] [illegible] 184. δασύνεται τὸ [illegible] — [illegible]φφθῶμεν Schol. H, [illegible]

οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
295 ὣς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
300 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἶπέ τε μῦθον.
[βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ.]
ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
305 σμερδαλέον δὲ βόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε,
ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀίδηλον Ἄρηα,
310 οὕνεχ' ὃ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγώ γε
ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔ τι μοι αἴτιος ἄλλος,
ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι
εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
315 οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω,

V. L. 294 οἴχεται: ᾤχετο δ' Schol. Apollon. Rhod. I, 608. ἐς: εἰς CL Et. Gud. μετὰ: κατὰ Apoll. Soph. 121, 27. — 296 βάντε: βάντες CR. — 299 γίγνωσκον L: γίνωσκον ACDEFGHIKMPQRSV. πέλοντο CM: πέλονται ADEGIKLPQSV. πέλοντό τ' H. — 301 Λήμνου: λῆμνον M. — 302 εἶχεν IQ. — 303 omitt. A 1. m. C 1. m. DEH 1. m. IKLMR SV: habent Q et ACH in margine. — 304 προθύροισι: προθύρῃσι DH L. — 305 *δὲ βόησε: l. δ' ἐβόησε. — 306 αἰεὶ: γρ. αἰὲν D. ἄλλοι πάντες μάκαρες αἰὲν M et γρ. θεοί. — 307 Apoll. Soph. 4, 22 ἴδησθε: ἴδητε ACD ex em. FIKLQ. ἴδηαι D 1. m. — 310 ἀρτίπος Apoll. Soph. 42, 22: ἀρτίπους CILQ. γρ. ἄλκιμος Palatinus. — 311 οὔ τι μοι ACDIKLM. οὔτις μοι Q. — 312 γείνασθαι: γείνεσθαι FV. γίνεσθαι PS. — 313 τώ γε: τώδε I. — 315 μέν σφεας: μὲν σφέας DGLQ. μέν σφας ACE. μὲν σφᾶς FMSV. μίνυνθάδε M. μίνυνθα δὲ F. κειέμεν: κεισέμεν A ex em. PSV. γρ. κειέμεν A m. rec. οὕτω et οὕτως E.

A. c. 294 Σίντιας, v. Aristarchum apud Apoll. Soph. 141, 27. μετὰ ut Λ 423 μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας, ubi Aristarchum ἐπ' scripsisse tradunt, et α 22 Αἰθίοπας μετεκίαθε. — 299 πέλοντο: Rhianus πέλοιτο. — 307 Aristarchus et Herodianus γελαστά. γρ. καὶ ἔργ' ἀγέλαστα Eust. 1599, 3; cf. Et. Mg. 224, 44; Apoll. Soph. 4, 21; Zonar. Lex. 29. ἴδησθε Aristarchi videtur, cf. H. T. 286. — 312 γείνασθαι: διὰ τοῦ ᾱ Schol. H. — 314 βάντες: mallem βάντε.

καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
εὕδειν· ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
εἰς ὅ κέ μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδῷσιν ἕεδνα,
ὅσσά οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
320 οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
325 ἔσταν δ' ~~ἐν προθύροισι~~ θεοί, δωτῆρες ἐάων· εἰνὶ θύρῃσι
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
330 ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι
χωλὸς ἐὼν τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
335 Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἐάων,
ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς
εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργεϊφόντης·

V. L. 316 φιλέοντες I. τάχα δ' οὐκ A. — 317 ἀλλά σφωε Schol. *K* 546: ἀλλὰ σφῶε ADLQ. ἀλλὰ σφῶς I. ἀλλά σφωι G. — 318 εἰς ὅ κε L: v. εἰσόκε cum Schol. *A* 129. ἀποδῶσιν IM. ἀποδῶσι EQ: ἀποδώσει ADFGHKPV. ἀποδώσοι L. ἀποδώσειεν ἕδνα S. ἀποδώσειέ ἕδνα C. ἕεδνα K. — 319 ὅσσά οἱ ACDEKLMQ. — 320 ἐχέμυθος E. — 321 οἷδ' CDIKLMQ. — 325 εἰνὶ θύρῃσι C. ἐνὶ θύρῃσι L. ἐνι θύρησι H. ἔν γε θύροισι Q. ἐν προθύρῃσι D: ἐν προθύροισι AFGIKMPV. γρ. δ' ἔν γε θύροισϊ A m. rec. γρ. ἐν προ H supra ἐνι θύρησι. ἑάων AD ex em. KQ Schol. Ω 527: cet. ἐάων cum Apoll. Soph. 61, 21. — 326 ἄρ ACDKLMQ. — 327 εἰσορόωντες L. — 328 ἄλλον: ἄλλων DLQ. — 332 τὸ: τῷ AHIM. γρ. τὸ A m. rec. H τὸ et supra τῷ. — 335 ἑάων EIKQ: v. ἐάων. D διάκτορε ἀργειφόντη. — 336 ἐθέλεις K 1. m. QV. δεσμοῖσι θέλοις R. — 337 χρυσέῃ: χρυσῇ ACDEFGHIKLMPQSV Schol. *θ* 340.

A. c. 317 ἀλλά σφωε: ἀλλὰ σφῶι Zenodotus? H. T. 356. — 318 ἀποδῶσιν Herodianus Il. Pros. *A* 129: v. ἀποδώσει, quod defendit G. Hermann. Opusc. II, p. 24. — 325 δ' εἰνὶ θύρῃσι recepi suadente Grashofo Augm. p. 5. ἑάων: ἐάων, H. T. 234. — 333—342 ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα στίχοι οὐ φέρονται διὰ τὸ ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν Schol. H. ἐν ἐνίοις ἀθετοῦνται Schol. Vind. 56. — 338 ἀργεϊφόντης: v. Ἀργειφόντης. Didymus et Trypho ἀργιφόντης, H. T. 202.

ὣς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.
360 τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν κρατεροῦ περ ἐόντος,
αὐτίκ' ἀναΐξαντε ὃ μὲν Θρῄκην δὲ βεβήκει,
ἣ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
365 ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
370 Ἀλκίνοος δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε
μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔ τις ἔριζεν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο,
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
375 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς
ῥηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
380 ἑστεῶτες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.

V. L. 359 δεσμὸν: δεσμῶν ADFHILPQR. δεσμῶν (ὀν) H. Eust. 1597, 43 ἀνίησι δεσμοῦ τὸν Ἄρηα et 1600, 30 μετὰ τὸ λυθῆναι τοῦ δεσμοῦ. — 361 ἀναΐξαντε: ἀναΐξαντες CEM. ἀναΐξας D et sup. ὁ ἄρης. Θρῄκην δὲ βεβήκει: θρῄκηνδ' ἐβεβήκει AGIMQ. — 362 ἣδ' CDIKL. κύπρονδ' ἵκε V. φιλομμειδὴς Scholl. E 422; Ξ 283: φιλομειδὴς ACIM Apoll. Soph. 163, 13 non male. φιλωμειδὴς Q. φιλομήδης D ex corr. FR. φιλομήδειος D 1. m. — 363 ἔνθα τε οἱ S. — 364 χρῖσαν ACKMQ. — 367 ἄρ DLM. — 368 τέρπετ' ἐνὶ: τέρπετο ἐν D. ἠδὲ: οἱ δὲ M. — 370 Ἅλιον: ἁλίον A. λαοδάμαντ' ἐκέλευσεν G. κέλευεν L. — 371 ἐπεὶ σφίσιν AKQ. ἐπεί σφιν V. — 372 οἵδ' ADIKLQ. ἕλοντο: ἔχοντες KSV. — 373 τήν: ἣν EMV bene. σφιν: σφι CDV. — 375 ὃ ACDEIKLQ. ὑψόσ': ὕψος LQ. — 376 ποτὶ νέφεα σκιόεντα: γρ. μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι D. — 377 σφαίρῃ: σφαῖραν FRS. ἀνιθὺν FQR. — 378 ὠρχείσθην: ὀρχείσθην Q non male. ὀρχήσθην AI. ὠρχήσθην M. δ' ἤπειτα ACDFIKLMQSV. δή 'πειτα E. ποτὶ: ἐπὶ K. — 380 ἑστεῶτες: ἑσταῶτες AD. cet. ἑσταότες. ὑπο CD. ἀπὸ A. κόμπος: δοῦπος AIK. κόμπος ἢ δοῦπος E 1601, 65. γρ. δοῦπος Palatinus.

A. c. 370 Herodianus Ἅλιον: Ἁλίον Ptolemaeus Ascalonita, v. ad 119. — 375 ὑψόσ': ὑψοῦ altera Aristarchi? H. T. 372. — 377 ἀν' ἰθὺν: οἱ παλαιοὶ ὡς ἓν μέρος λόγου λαμβάνουσι Eust. 1602, 3. — 380 Aristarchus ἑστεῶτες, H. T. 272.

δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
ἠδ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
385 ὣς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὡς ἐπιεικές.
390 δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
ἀρχοὶ κραίνουσι, τρεισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέα, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
395 ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἑνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὔ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον,
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
400 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.

V. L. 381 τότ' ἄρ ACDIKMQ. τότε L. — 382 κρείων AL. — 383 ἠμὲν: ἢ μὲν ADEILQ Schol. EHQ Vind. 133; Apoll. Soph. 38, 3. — 384 ἠδ': ἢ δ' AEIKLQ Schol. EHQ Vind. 133. ἄρ ACDEILMQ. — 385 γήθησε C. — 389 ξεινήιον: ξεινήϊα K, quod magnopere arridet. — 391 κραίνουσιν AL. τρεισκαιδέκατος Q: cet. τρισκαιδέκατος. — 392 ἕκαστος φᾶρος ELMR (HPV). ἕκαστος φάρος ACIKQS: φᾶρος ἕκαστος F. φάρος ἕκαστος D. ἐνέγκατε H supra. — 394 ἀολλέα ACDEGILQ: cet. ἀολλέες. — 396 δέ ἑ αὐτὸν: δέ μιν αὐτόν AI. γρ. ἑαυτὸν A m. r. et ita FHQRS. ἀρεσάσθω CDEFKV. — 398 οἴδ' ADIKLMQ. ἠδὲ κέλευον C: v. ἠδ' ἐκέλευον. L ὡς ἐκέλευεν. — 399 ἄρ ACDIMQ. — 400 ἀμείβετο A. — 401 κρείων AKL. — 402 τοὶ γὰρ K. ἀρέσσομαι: ἀρέσομαι A DFK.

A. c. 384 ἑτοῖμα: οὕτως ὁ τόνος, οὐ προπαροξυτόνως Schol. H. — 391 τρεισκαιδέκατος et τρισκαιδέκατος Eust. 1603, 11, v. H. T. 229. — 392 ἕκαστος φᾶρος reduxi, quia non video, quid ex verborum transmutatione proficiamus, praesertim quum omni fere librorum auctoritate careat. — 394 ἀολλέα dedi cum maxima parte librorum et Schol. br. ὁμοῦ συναχθέντα, ἀθρόα, cf. ξ 432 βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης. I 89 Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν. — 396 ἑ αὐτόν: Ἀρίσταρχος τὴν ἑ ἐγκλίνει καὶ Ἡρωδιανός Schol. H, v. H. T. 253. — 396 et 400 vett. Εὐρύαλος, cf. ad 111.

δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
405 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴ πέρ τι βέβακται
δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
410 σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι
δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν,
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
415 τούτου, ὃ δή μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
καὶ τά γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
420 μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
δή ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
δεῦρο γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ᾗ τις ἀρίστη·
425 ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα

V. L. 404 κολεὸν: κολεὸς KL. γρ. κουλεός H. νεοπρίτου E. — 406 ξίφος ἀργυρόηλον: ὅδ' ἐδέξατο χαίρων D. — 407 omitt. V. — 408 εἴπέρ τι ACL. εἰπέρ τι Q. — 412 τόνδ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς IK. — 414 μηδέ τι τοι ADIL. μὴ δέ τι τοι C. μὴ δέ τοι Q. μετ' ὄπισθε K. — 416 ἦ ῥὰ ACIKLMQ. — 417 δύσετό τ': δύσσετό τ' D. δύσετο δ' I. παρῆεν: παρῆσαν AQ, quod placet. — 418 τάγε ἀλκινόοιο L. — 419 ἀμύμονος: ἀμύμονες S. — 420 ἔθεσαν: θέσαν I. — 421 τοῖσι C. — 422 δὲ κάθιζον ACDKMQ. δ' ἐκάθιζον ISV. θρόνοισι: δόμοισι I. — 422, 423 omitt. L. — 423 δὴ ῥὰ IMQ: δὴ τότε D. — 425 θὲς: δὴ L 2. m. φᾶρος: φάρος ACKQS. — 426 ἰήνατε C ex corr. ἰήλατε D 1. m. et lemma. — 427 λοεσσάμενός γε H.

A. c. 419 ἀμύμονος: ἀμύμονες cf. 118. — 420 ἔθεσαν: θέσσαν, cf. ζ 248. — 422 δὲ καθῖζον Aristarchus: δ' ἐκάθιζον Zenodotus, H. T. 246. — 425 αὐτῇ: αὐτὴ Bekk. 2 ex Schol. BQ καὶ αὐτὴ δὲ πρόσφερε τὸ φάρος (Schol. Vind. 56 σὺ δὲ πρόσφερε), coll. v. 441 ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν.

δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
ὣς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
αἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὖτε
εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,

V. L. 430 ἐγὼν L. — 432 ἐνὶ μεγάρῳ: ἐνιμμεγάροις D. ἐνὶ μεγάροις L. μεγάροισι Q. |||εγάροισι C. μεγάρους G. ἄλλοισί τε A 1. m. D KV. — 435, 436 hab. D in marg. — 435 ἵστασαν: ἔστασαν EILR. ἔστησαν M. στῆσαν τρίποδα Q. — 436 ἐν δ': αἷδ' DH. ἄρ ACDEKLMQ. ἔχεαν: ἔχευαν DFHKMQRSV. χεῦαν E. — 438 ἄρ CMQ. ἄρ' omitt. A DH p. ras. L. γρ. τόφρα φέρ' ἀρήτη D. περικαλλέα δῶρα D omisso v. 439. περικαλλέα δῶρα τε χηλὸν L. — 439 ἐξέφερε CK. δ' ἔνι I. — 441 φάρος ACDKQ. θῆκε CDFKV. — 443 ἐπι DK. — 444 μή τις τοι ACDIKLQ. μεθ' ὁδὸν IMV. γρ. καθ' ὁδὸν M. ὁππόταν IQV. ὁπόταν A. αὖτε: αὐτὸς GM. — 445 ἐὼν AIKV. ἰὼν H: cet. ἰὼν cum Schol. ν 79. — 449 ἀνώγει CDHQV. ἀνώγει M. ἄνωγεν AEIKL. γρ. ἄνωγεν H. — 450 ἐς: εἰς FM. ὅδ' ADIKLQ. ἄρ CDKLMQ. — 451 γε θάμιζεν: γ' ἐθάμιζεν FIPRS. κακιζόμενος ἐθάμιζεν Apoll. Soph. 63, 6.

A. c. 433 δμῳῇσιν Aristarchus et Herodianus, H. T. 226. — 435 ἵστασαν: ἔστασαν, cf. γ 182.

ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
455 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἰνοποτῆρας
ἤιε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
460 καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτῃ ζῳάγρι' ὀφέλλεις.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
465 οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
ἦ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
470 οἳ δ' ἤδη μοίρας τε νέμον κερόωντό τε οἶνον.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσῳ δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

V. L. 452 ἐπεὶ δὴ G Ioan. Alex. 36, 28: v. ἐπειδή. — 453 δέ μοι κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος εἴη Schol. θ 451. θεῶν A in marg. ἔμπεδος D. — 454 δμῳαί: l. δμωαὶ. χρίσαν CDIMQ. — 455 χλαίνην AR. — 456 μετὰ ACIKQ. μετα D. — 457 ἀπὸ CDLQ. ἄπὸ A. — 458 στῆ ῥὰ IL MQ. — 459 ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα: γρ. ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι Palatinus. — 461 ξεῖνε AD 1. m. I. — 462 μνήσῃ: μνήσκῃ MR. ἐμεῦ: ἐμεῖ' ACLQ. ἐμεῖο FKE 1605, 31. ἐμοί' DI. ἐμοῖο E 1605, 24 S. ζῳάγρι': l. ζωάγρι'. — 464 θύγατερ: θυγάτηρ DGLRS. — 465 ἐρίδουπος Q. — 467 τῷ CKLQ. τω I: τῷ ADM. καὶ κεῖθι: κἀκεῖθι AES. — 468 μ ἐβιώσαο: μ' ἐβιόσσαο H Apoll. Soph. 61, 32; Hesych. II, 3. με βιώσαο DELQ. με βιώσσαο I. με βιήσσαο Apoll. Soph. 51, 20. βιόσσαο Hesych. I, 376. γρ. βιώσω H. — 469 ἦ ῥὰ ACDILMQ. ἷζε ACKL. — 470 οἷδ' A DIKLMQ. ‡τε νέμον: v. τ' ἔνεμον. τ' omitt. EH p. ras. IK Apoll. Soph. 113, 11. — 471 κήρυξ Q. κήρυξ τ' A. ἦλθε φέρων H. — 472 ἄρ CDMQ. λαοῖς τετιημένον L. λαοῖσι τετιημένον H.

A. c. 452 de diple ab Aristarcho adpicta cf. Cram. Epim. 161, 14. — 454 δμῳαί, cf. 433. — 462 de scriptura ἐμεῖ' vid. ad ε 72. ζῳάγρι' Aristarchus, H. T. 264. — 467 Aristarchus καὶ κεῖθι, H. T. 247. — 469 ἷζε Aristarchus: ἷζε, ἡ κοινή, H. T. 287.

475 νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο,
ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
κῆρυξ, τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
480 τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρά σφεας
οἶμας μοῦσα δίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
ὣς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρῳ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
485 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων·
ἢ σέ γε μοῦσα δίδαξε, Διὸς πάις, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων.
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
490 ὅσσ' ἔρξάν τε πάθον τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
495 ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἵ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,

V. L. 475 νώτου: αὐτοῦ Q. γρ. αὐτοῦ A m. rec. ἀπὸ προταμὼν AF. ἀπὸ πρὸ ταμὼν Schol. Π 669. — 476 συὸς A. — 477 κήρυξ ALQ. τῇ: τῇ A. — 478 προπτύξομαι DR. — 480 ἄρά σφεας: l. ἄρα σφέας. A ἄρα σφάς. — 481 *μοῦσα δίδαξε: l. μοῦσ' ἐδίδαξε. — 482 ἄρ CL. κήρυξ LQ. — 483 ἥρῳ ELM: ἥρωϊ ADHIKQ. ἥρωι C. ἥρω GRV. ὅδ' AD IKLMQ. — 484 οἵδ' CDIKLMQ. — 485 ἕντο ADFILQ. — 486 δημοδόκω Q. — 487 δὴ σὲ A. — 488 μοῦσα δίδαξε I: cet. μοῦσ' ἐδίδαξε. πάϊς ADKL: v. παῖς. ἠέ γ' ἀπόλλων K. — 490 ἔρξαν AI: cet. ἔρξαν. ἔρξάν τ' C. *τε πάθον: l. τ' ἔπαθόν. — 491 ὥστέ που ADIKMQ. παρεὼν: περ ἐὼν FK 1. m. PS. ἄκουσας L. — 492 ἀλλά γε F. ἄεισον l. cum Schol. Θ 267: ἄειδε Apoll. Soph. 10, 13. — 493 τὸν: ὃν CQ. ἐποίησε CDHIKQV. — 494 δόλον ADEFGHIKLMPQRSV. δόλῳ C. — 495 οἵ ῥ' ἴλιον ACDFHIKLMPQSV: οἳ Ἴλιον ER. — 497 αὐτίκ' ἐγὼ: αὐτίκα καὶ AEIKMV. γρ. αὐτίκα καὶ πᾶσι H. γρ. ἐγώ A m. rec. πᾶσι ADEKV.

A. c. 480 ἄρά σφεας veteres, v. H. T. 413. — 483 ἥρῳ: Aristonicus ad H 453 ἡ διπλῆ ὅτι δισυλλάβως καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἥρῳ, v. H. T. 298. — 491 ἢ: γρ. καὶ ἦ αὐτός, ἀντὶ τοῦ καθὰ Schol. H. — 494 δόλον: Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης δόλῳ φασίν Didymus.

ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
ὣς φάθ', ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
500 ἔνθεν ἑλών, ὡς οἱ μὲν ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν
βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
505 ὣς ὁ μὲν ἑστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
ἠὲ διαπλῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέι χαλκῷ,
ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
510 τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἤειδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
515 ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν,
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
βήμεναι ἠύτ' Ἄρηα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
520 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

V. L. 498 ὣς IL. ἄρα σοι S. — 499 omitt. S. φάθ': ἔφαθ' ADFKL χετο M. ὅδ' ACDIKLMQ. ἤρχετο: ἤρξατο I. ἤρξατο K. φαῖνε τ' AKV. — 500 ὣς HIQ. γρ. ὡς οἱ μὲν H. ἐϋσέλμων ACIKQ. — 501 add. K ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας. — 503 τρώων L. — 505 ἑστήκει: εἱστήκει ACDEFGHIKLMPQRSV Macrob. Saturn. V, 4, 5. — 506 ἀμφ' αὐτὸν AEFIKMPSV Macrob. l. l.: ἄγχ' αὐτοῦ CDGHL. ἄγχ' αὐτῶν Q. γρ. ἥμενοι ἀμφ' αὐτὸν Palatinus. ἤνδανε A 1. m. Q. βουλῇ A. — 507 διαπλῆξαι: διατμῆξαι ACDEFGHIKLMPQSV Suidas II, 822, 11; Zonar. Lex. 980; Phot. Lex. 52; Apoll. Soph. 82, 22; Hesych. II, 267; Macrob. l. l. — 508 omitt. S. ἄκρης: ἄκρας A 1. m. IKLRV. — 509 ἢ ἐάαν: ἠὲ ἐᾶν AEGH ex em. IMV. ἢ ἐᾶν CK. — 510 δὴ καὶ ἔμελλεν τελευτήσεσθαι ἔπειτα D. — 511 ἀμφικαλύψῃ Apoll. Soph. 15, 21: ἀμφικαλύψει E. — 513 Ἀργείων AI Macrob. l. l.: ἀργεῖοι CDEHKLMPQ SV. — 517 προτὶ: ποτὶ ELQ. — 521 ἄρ CDEKMQ.

A. c. 505 ἑστήκει Aristarchus; H. T. 244. — 507 Ἀρίσταρχος διαπλῆξαι, ὡς ἄλλαχοῦ „τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί" (Ψ 120) Didymus. Eust. 1608, 16 διατμῆξαι ἢ κατ' ἄλλην γραφὴν διαπλῆξαι. διατμῆξαι Zenodoto videtur deberi, cf. Schol. Σ 34, H. T. 341.

τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
525 ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
ἣ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθε
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀιζύν·
530 τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
ὣς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδὲ νόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
535 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδός,
540 ἐκ τοῦδ' οὔ πω παύσατ' ὀιζυροῖο γόοιο

V. L. 522 δὲ δεῦεν I. — 524 πρόσθεν CFQ. πρόσθε DH: προπάροιθε AEGIKMPRSV. γρ. προπάροιθε H. πόλιος: πόληος MS. πόλῆος A. πόλεως G. — 526 ἀσπαίροντα ἰδοῦσα DS 1. m. Palatinus. ἀσπαίροντα ἐσιδοῦσα K. γρ. καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα Palatinus. — 527 οἳ δέ τ' IQ. ὄπισθε CIKLM: ὄπισθεν ADEQ. — 529 εἰς ἀνάγουσι M. — 530 φθινύθουσι: φθίνουσι H ex em. — 531 δάκρυον: δάκρυα D. — 533 ἠδὲ νόησεν CGH: v. ἠδ' ἐνόησεν. — 534 in marg. cod. A m. rec. scr. ἄκουσεν: ἄκουεν I. — 535 μετηύδα: προσηύδα S. — 537 λιγεῖαν DHQ. — 538 πως ACDEFGHKLMPQRSV: πω I. — 539 δορπεῦμεν Q. γρ. δορπεῦμεν A m. r. ὤρορε: ὤρετο H sup. I. θεῖος: δῖος FR (PV). — 540 ὀϊζυροῖο πόνοιο M.

A. c. 522 παρειάς: παρειά cf. 530. — 525 τεκέεσσιν: Καλλίστρατος „ἄστει καὶ ὤρεσσιν", ὡς τὸ „ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν" (E 486) Didymus. — 526 θνήσκοντα l. cum Didymo: ceteri θνήσκοντα, H. T. 282. — 529 ἴρερον δουλείαν. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε̄ καὶ διὰ τοῦ ῑ Apoll. Soph. 92, 24; idem 64, 13 εἴρερον. — 530 παρειαί: παρειά Aristarchus? H. T. 332. — 538 οὐ γάρ πως libri fere omnes, cf. Ξ 63 οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι. P 711 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο. π 196 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο, et B 203; X 126; Ψ 670; v 392. οὐ γάρ πω, quo Homerus saepius utitur, „nondum enim" significat, v. A 262; B 192; H 52; K 47; Λ 719; Π 303; α 196, 216; γ 221; δ 141; ζ 160; ι 163; λ 52, 166, 461, 481; μ 186; π 192. restant loci duo μ 208 οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἶμεν et π 161 οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς, ubi πω ferri non potest: hi facili coniectura sanari possunt si πως restitues, quod Ameis. π 161 cum libris nonnullis scripsit.

ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
545 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσι.
τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
ὅττί κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
550 εἴπ' ὄνομ', ὅττί σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
ἄλλοι θ', οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περιναιετάουσιν.
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
555 εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε,
ὄφρά σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἐστί, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
560 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
οὔτέ τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
565 Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι

V. L. 541 μάλα γάρ μιν L. γρ. μέγα CH. — 542 ἀλλά γ' L. ὃ M. — 543 οὕτως: οὕτω ADHKLMPQV. γρ. ἐστί H. — 546 ξεῖνός: φίλος PS. — 547 ἐπιψαύῃ: ἐπιψαύει CEIKLMQ. ἐπιψαύῃ H. ἐπιψαύσῃ Apoll. Soph. 74, 34; Hesych. II, 176. — 548 τῷ ACIKLQ: τῷ M. τῶν D. μὴ δὲ ACIKQ. — 549 φάσθαι: φᾶσθαι CDHIKM. ἐστιν: οὕτω H ex em. — 550 ὅττί σε M. — 551 πέρι ναιετάουσιν D. — 552 ἔστ' DLQ. — 553 ταπρῶτα IQ. γένοιτο S. — 554 τοκῆες: γρ. γονῆες H. — 556 ὄφρά σε CDIKLM. πέμπωσι: πέμψωσι DL. — 557 ἔασιν CQ. — 559, 560 ἴσασι I. — 563 οὔτέ τι CIKLQ. οὐτέ τι AD. ἔπι: ἔπει AD 1. m. ἐπὶ L. — 564—567 obelos et asteriscos adpictos habent in M. 564 τόδ': τόγ' PQS. ἐγὼν: ἐγὼ H p. ras. — 565 ἀγάσασθαι: αγάσεσθαι D.

A. c. 546 v. Schol. Φ 75. — 549 φάσθαι: φᾶσθαι Heraclides, H. T. 373. — 564—571 ἀθετοῦνται· οἰκειότερον γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς, ὅταν ἴδωσι τὴν ναῦν Schol. T. ὀβελίσκους ἔχει (sc. τὸ χωρίον) μετὰ ἀστέρων Eust. 1610, 46. cf. 1737, 59; Schol. ν 173. ὀρθῶς ω 172—178. — 565 ἀγάσασθαι: Schol. ν 173 διὰ τοῦ σ ἀγάσασθαι, alii igitur ἀγάσσθαι.

ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
570 ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλιάς τ' εὖ ναιετοώσας,
575 ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
οἵ τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεοσδής.
εἰπὲ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
Ἀργείων Δαναῶν ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
580 ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ
ἐσθλὸς ἐών, γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἵ τε μάλιστα
κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
ἦ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
585 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
γίγνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

V. L. 566 ἀπήμονες: ἀμύμονες CH sup Q. γρ. ἀμύμονες A m. r. γρ. ἀπήμονες C. ἀπήμονες ἐσμὲν E 1610, 65. — 567 εὐεργέα: περικαλλέα AGV. γρ. εὐεργέα A m. rec. — 569 ῥαισέμεναι: ῥαίσεσθαι ADIK LV et M in lemmate. γρ. ῥαίσεσθαι H. γρ. ῥαισέμεναι A m. rec. Palatinus. ἡμιν: ἡμῖν ACDEIKQ. ἥμιν L. ἡμὶν H ex em. γρ. δ' ἡμὶν A m. rec. πόλει: πόλιν K. πόλεῖ H. ἀμφικαλύψειν: ἀμφικαλύψαι ACH ex em. IKQV. ἀμφικαλύψεῖν D. ἀμφικαλύψει L. — 570 τάδε C. — 571 ὥς οἱ: γρ. σοι A m. r. — 573 τε om. Q. ἅς τινας: ἐς τίνας S. — 574 αὐτούς: αὐτάς PS. πόλιάς: πόλεις CDELPQS. τ' om. D. εὖ ναιετοώσας: εὖ ναιετωώσας M. εὖ ναιεταώσας ACEHIKLPQSV. εὐναιετοώσας D. — 575 οἳ μὲν: γρ. ἦ A. — 576 φιλόξενοι CDFIKV. σφι CDEFQV. — 577 θυμῷ: θυμόν D. — 578 ἢ ἰλίου L. — 579 τόνδε L. τεῦξαν: ἔτευξαν V. ἀπεκλώσαντο Q. — 580 ἀνθρώποισιν ἅπασι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν FKS. — 581 ἦ τις τοι DIL. ἀπέφθιτο: ἀπώλετο PS. — 583 αἵματα καὶ PS. αὐτῶν: ἀνδρῶν AGHMRSV. γρ. αὐτῶν H. — 584 ἦ τῖς που CD. ἦ που τις GIKLMV. πεπνυμένα: γρ. κεχαρισμένα H. — 585 μέν τι: μέντοι CDKM. — 586 γίγνεται L: γίνεται ACDEFGHIKMPQRSV.

A. c. 569 ἡμιν: βαρυντέον τὴν ἡμῖν (sic) Schol. ν 177, v. H. T. 275. — 574 εὖ ναιετοώσας Aristarchus, H. T. 310. — 579 τεῦξαν Aristarchus? v. H. T. 431. — 586 γίγνεται: γίνεται, H. T. 219. εἰδῇ Aristarchus: εἴδῃ Tyrannio, H. T. 238.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ I.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
5 οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅτ' ἐυφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
10 οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
15 κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
εἴδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ
ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.

Varia lectio. 2 κρεῖον: κρείων AH 1. m. LQ 1. m. — 4 ἐναλίγγιος A. ἐπιείκελος K. ἄντην: γρ. αὐδην L. — 5—8 obelis notati in Ambros. Q. 5 τι φημὶ ADEIKLMQ Athenaeus I, 16. — 6 ὅτ' ἐυφροσύνη: ὅτ' εὐφροσύνη EHM 1. m. ὅτε εὐφροσύνη CDLQ. ὅταν εὐφροσύνη AKM ex em. S Schol. O 86; Tzetzes Exegesis in Hom. Il. ed. Bachm. 765, idem κατέχῃ pro μὲν ἔχῃ. ἔχει CEHQ. κατὰ ADEIKLQ. κατα C. — 7 ἀκουάζονται ACEKQSV. — 8 πλήθουσι PS. — 9 δ' ἐκ: δὲ AMV Maximus Tyrius Diss. ~~37.~~ 22,3 10 φορέῃσι: παρέχῃσι Athenaeus p. 513b. προχέῃσι Max. Tyrius l. l. — 11 τοῦτο τί μοι ACDIKL. — 13 στεναχίζω ACEGIMRV: στοναχίζω A sup. DFKLQ. στεναχίζω H. — 14 τοι ἔπειτα A 1. m. EFIMQR: τί ἔπειτα A ex corr. GLV. τοῖ ἔπειτα H. τί δ' ἔπειτα C m. rec. DK. — 15 πολλὰ: μάλα D. μάλα L. — 16 ὑμεῖς: ἡμεῖς CDQ. ὔμμ' (ὔμμες?) Apoll. Soph. 63, 25. — 17 ὕπο: ὑπὸ AL. ὑπο CDIKQ. — 18 ἀπό πρόθι L.

Adnotatio critica. 4 αὐδήν: alii αὐδῇ teste Strabone p. 648. — 5 φημι: Tyrannio φῆμι, H. T. 373. Eust. 1613, 19. — 6 ἐὔφροσύνη cf. ad ζ 156. Eratosthenes ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κακότητος ἀπούσης teste Athenaeo I, 16. Eust. 1612, 19 μεταγράφων Ἐρατοσθένης οὕτω λέγεται γράψαι „ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχει κακότητος ἀπάσης". — 13 στεναχίζω: στοναχίζω, v. H. T. 351.

εἶμ' Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
20 ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
25 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
πρὸς ζόφον, αἳ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔ τοι ἐγώ γε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
ἣ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
30 [ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι·]
ὣς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν,
Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ' ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
35 γίγνεται, εἴ περ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
40 Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς·
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

V. L. 20 ἵκει: ἥκει Q. — 21 ἔν δ' D. — 22 ἐννοσίφυλλον Hesych. II, 104. — 23 ἀλλήλοισι DQS. ἀλλήλοισιν HKL. — 24 σάμος: γρ. σάμη A m. r. — 26 αἳ δέ τ' AQ. αἳδ' ἔτ' C. ἠῶ: ἠώ D. — 27 οὔ τοι: οὔτι A CDE 1612, 61; 1613, 63 FGHIKLMPQRSV. — 28 γλυκερώτερον: γλυκύτερον DILQ. γρ. γλυκύτερον A m. rec. — 30 omitt. ADEFKLMQSV: habent CH in marg. IR. — 31 αὔτως: αὖτως CDIKLQ (HP). ὡσαύτως AV. — 33—35 in Ambros. Q obelis notantur, qui pertinent ad vs. 34—36. 33 H ἐμοὶ ὀν. ἔπειθον: ἔπειθεν GHIKS. — 34 ὣς: ὡς D Schol. ι 28; Hesych. II, 291; Apoll. Soph. 85, 2. γλύκιον ἢ K. — 35, 36 omitt. PS. hab. D in margine. 35 γίγνεται LM: γίνεται ACDEFGHIKPQRSV. — 36 ναίει: ναίῃ EQ. — 37 ἐνίσπω: ἐνίψω AV. — 38 ἀποτροίηθεν A. ἀπὸ Τροίηφιν Tzetzes Alleg. 11. — 40 ἐγὼ: ἐγὼν I. — 42 μή τίς μοι ADK LQ. κίοι: κίῃ Q.

A. c. 20 ἵκει: ἥκει, H. T. 287. — 22 Νήριτον: Νήιον Crates et Philoxenus, Schol. Q, Eust. 1613, 39. — 24 Aristarchus Σάμη: Σάμος Apollodorus, v. ad α 246. — 26 Aristarchus, Pamphilus, Herodianus ἠῶ: ἠὼ Dionysius Sidonius, H. T. 181. — 31 αὔτως: αὖτως, H. T. 209. — 35 et 51 γίγνεται: γίνεται, H. T. 219.

ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαξον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
ἤπειροῦ ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ,
ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτὸν δέ,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,

V. L. 46 εἰλίποδας CDLQ. — 47 ἄρ ACDEIKLMQ. γεγώνευν: γεγώνεον l non male, cf. ad ρ 161. — 48 οἵ σφιν ADFGHIKLMQRV: σφῖ C. σφισιν E. ἦσαν: ἔσσαν Q. — 49 ἐπιστάμενοι δὲ H sup. K. — 50 ὅτε χρὴ D. — 51 γίγνεται L: γίνεται ACDEFGHIKMPQRSV Scholl. ζ 103; B 468. ὥρῃ: ἦρος I, utrumque E 1614, 35, cf. Z 148. — 52 δὴ ῥὰ ILQ. — 53 πάθοιμεν GLMV: πάθωμεν CDEFIKPQRS. πάθωμεν H. — 54 δ' ἐμάχοντο: δὲ μάχοντο CQ. παρὰ: περὶ C. — 57 ἀλεξάμενοι M et in lemmate ἀλεξάμενοι. — 58 μετενίσσετο: μετενείσετο E. μετενίσσετο C. μετενίσετο K. μετενύσσετο H. μετενίσσατο L. μετενίσατο D. βούλυτον δὲ D: cet. βουλυτόνδε. — 59 κλίναν ACDIKLQ. — 60 ἓξ δ' ἐφ' Q. ἑταῖροι: ἀχαιοί Q 1. m. S. γρ. ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι M. — 61 οἴδ' D. — 62 et 64 προτέρῳ M. — 63 δαμάσαντες CK: γρ. ὀλέσαντες C. — 64 νῆες κίον: νέες ἤϊον Q.

A. c. 42 asterisco notatus fuit: οὐκ ὀρθῶς Λ 705, ubi vid. Schol. — 58 μετενίσσετο: τὸ δὲ μετενείσετο διὰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ παλαιοί, οἱ δὲ ὕστερον ἐν τῷ ι γράφουσιν Eust. 1615, 35, cf. H. T. 316. — 62, 64 προτέρω: προτέρῳ, cf. Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 101.

ἀλλ' οἵ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
115 παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
120 οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵ τε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἥ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
125 οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα
ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
130 οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐυκτιμένην ἐκάμοντο.
οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεὶ

V. L. 113 οἵ γ': οἵδ' I. — 114 σπέσσι: σπέσι DFIK. σπέεσϊ AQ, cf. ad α 15, 73. γλαφυρῇσι K. — 115 παίδων τ' K. — 116 ἔπειτα λάχεια: ἔπειτ' ἐλάχεια I. παρὲκ: παρ' ἐκ A ex em. DM πάρεκ C. παρὲξ V. παρακλιμένη L pro παρὲκ λιμένος. — 117 ἀπὸ τηλοῦ ADQV. ἄπο τηλοῦ M. — 118 ἀπειρέσιοι K. γεγάασϊν Q. — 120 εἰσοιχνεῦσι Apoll. Soph. 65, 4; Hesych. II, 36: εἰσιχνεῦσι GV. — 121 πάσχουσι DEKMV. — 122 ποίμνῃσι ACDEKLQV. — 126 οὔτ' ἄνδρες Q. ἔνὶ L. — 127 ἐϋσέλμους ACFKMQR. — 129 ἐς ἀλλήλους M. ἐπ' ἀλλήλοις AQ. νηυσὶ ACDEFK RV. — 130 οἵ καί σφιν AC 1. m. GKL. οἵ κέν σφιν Q. γρ. κεν A m. r. — 131 γάρ τι: γάρ κε K. φέροι: φέρει Q. — 132 omitt. L. — 133 μαλακοί τε καὶ ἄφθιτοι L. — 134 μάλα et τάχα Eust. 1619, 25. l. cum Hesychio I, 73 μάλα. εἴη: γρ. αἰεὶ M.

A. c. 116 λάχεια: Ζηνόδοτος τὴν βραχεῖαν, γράφων διὰ τοῦ ῾ε῾, ἐλάχεια Schol. HQ. τινὲς μέντοι τὸ λάχεια ὄνομα τῆς νήσου ὑπώπτευσαν Eust. 1619, 31, cf. Schol. EP. Apoll. Soph. 107, 12 habet λάχεια, idem Et. Gud. 363, 43; Et. Mg. 558, 1; Hesych. III, 18; Zonar. Lex. 1287. ἐλάχεια Hesych. II, 60. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὴν (sc. τὴν νῆσον) ἐλάχειαν εἶναι, ὅ ἐστι σμικράν· ἀλλ' ἐκ τοῦ περιεχομένου ἐλέγχονται „παρὲκ λιμένος τετάνυσται". πῶς γὰρ παρατέταται μικρὰ οὖσα Et. Mg. 558, 10. de accentu, quem tradiderunt Et. Mg. 558, 3; Et. Gud. 370, 3; Zon. Lex. 1287, vid. Lehrs. Quaest. Epic. p. 170 sqq.

135 εἰς ὥρας ἀμῷεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
140 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
145 οὐρανόθεν προὔφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
ἔνθ' οὔ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐυσσέλμους ἐπικέλσαι.
κελσάσησι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα,
150 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
155 αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.

V. L. 135 ἀμῷεν: γρ. ἀμμοῷεν (ἀμόῳεν?) H. ὑπ': ἐπ' IR. ἐπούδας H et γρ. ὑπ' οὖδας. — 138 ἐπικέλσαντας Apoll. Soph. 73, 23: ἐπικέλσαντες GH 1. m. Hesych. II, 156. ἐπικέλσαντες C. εἰσόκεν αὖτε IQ. εἰσόκεν αὐτῶν PS. εἰσόκεναυτῶν C. εἰσόκεν αὐτέων KL. ceteri εἰσόκε ναυτέων. — 139 ἐποτρύνει DLPS. ἐποτρύνει AHK. ἐπιπνεύσουσιν PS. — 141 ὑπὸ: ὑπαὶ V. πεφύασιν: πεφύκασιν EV. πεφύασσϊν Q. — 142 κατεπλέομεν: καταπλέομεν C. — 144 περὶ CEIKMQV: παρὰ ADFHL PS Apoll. Soph. 12, 11; Scholl. E 770; P 644; T 87; Schol. Eurip. Phoen. 1534. γρ. περὶ A m. rec. — 145 οὐρανόθεν libri omnes cum Apoll. Soph. 12, 12. δ' ἐν νεφέεσσιν C ex corr. K. γὰρ νεφέεσσιν LM. — 146 ἐπέδρακεν DLV. — 147 οὔτ' οὖν DHQV. προτὶ: ποτὶ ACEIKL MPQRSV. — 148 ἐϋσέλμους AKMQ. — 149 καθείλομεν: καθείλκομεν Apoll. Soph. 97, 25. — 151 ἐνθάδ' AI. ἠῶ: ἠὼ AD. — 154 ὦρσαν Schol. X 328: ὦσαν Q. γρ. ὦσαν A m. rec. — 158 δ' ἔδωκε: δὲ δῶκε CEIKQSV.

A. c. 138 εἰς ὅ κε, H. T. 243. — 144 οὕτως περὶ νηυσὶν Schol. H. — 145 χωρὶς τοῦ ν̄ τὸ οὐρανόθεν Schol. H, v. H. T. 392.

ἀλλ' αὐτός τ' ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οἴη.
τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
χεῦ', ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἤια
κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀίσατο θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.
καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι
τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.

V. L. 207 αὐτός τ' H ex em. I: cet. αὐτὸς. — 209 ὕδατος: ὕδατος δ' CDGKLQV. — 210 ὀδώδη A. — 211 οὔ τοι: οὔτι IQ. οὔτοι: γρ. τι A m. rec. οὔ οἱ K. — 212 ἤϊα ACDEFGHIKLMPQRV Apoll. Soph. 83, 3: v. ἦα, v. ε 266. — 213 ὀίσατο Schol. O 610: ὀΐσσατο ADEFILM. ὠΐσσατο Q. γάρ μιν ὠΐσατο C. ἐπελεύσασθαι PS. — 215 οὐδὲ θέμιστας A. — 216 δ' om. C. οὐδέ μιν: γρ. οὐδέ τιν' ἔνδον H. — 217 κάτα: κατὰ ADEHIKLMQ. γρ. κάτα H. — 218 ἐθηεύμεθα EKL Hesych. II, 21. ἐθηεύμεθ' CI. — 219 βρῖθον: βρίθων ALMQ. — 221 laud. Apoll. Soph. 112, 6; 135, 12; Hesych. III, 375. — 222 ναῖον Apoll. Soph. 114, 30; Hesych. III, 138: νᾶον CEH 1. m. IKL. νάον MQ. νᾶεν Schol. Apoll. Rhod. I, 1143. γρ. ναῖον CM. γρ. νάον δ' ὀρῷ A m. rec. ὀρῷ: ὄρρῳ I. — 223 γαῦλοί τε D. γαῦλοι τε L. τετύγμεναι I. τοῖσιν ἄμελγεν V. τοῖς ἄμελγεν I, cf. Schol. br. τοῖσιν: ἐν οἷς. — 225 αἰνυμένους: γρ. καὶ ἀχθομένους E 1626, 40. — 226 omitt. PS. — 227 ἐξελάσαντες L. — 228 κέρδιον: φέρτερον L. φέλτερον D i. e. φέρτερον, non βέλτερον. ἦεν: εἶεν I. — 229 αὐτόν γε DL. δοίη A. — 230 ἄρ ACDEKLMQ.

A. σ. 208 μελιήδέα cf. 94. — 221 ψιλωτέον τὸ ἔρχατο, v. Schol. ξ 411. — 222 Ἀρίσταρχος ναῖον, τινὲς δὲ νᾶον Didymus. — 223 γαυλοὶ, ὀξυτόνως Schol. QV; Eust. 1626, 8.

ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
ἥμενοι, εἶος ἐπῆλθε νέων· φέρε δ' ὄμβριμον ἄχθος
ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
235 ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
αὐτὰρ ὅ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
ἀρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
240 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας
ὄμβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὅις καὶ μηκάδας αἶγας,
245 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρά οἱ εἴη
πίνειν αἰνυμένῳ καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
250 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἥμεας·
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;

V. L. 231 κήαντες: κήαντες HM. κείαντες ACDEFIKLPQRSV Schol. *I* 219; Suidas II, 117, 1. ἐθύσαμεν: ἐμείναμεν F. — 233 εἶος: ἕως ACDEIKLQ. ἐπιῆλθε A ex em. Q. ὄμβριμον DLQS: cet. ὄβριμον. — 234 ἵνά οἱ K. ποτὶ δόρπιον DKS. εἴη A. — 235 ἔντοσθεν: ἔντοσθε E. ἔκτοσθεν FH. ἔκτοσθε CDK. ὀρυγμαδὸν HIQS, cf. α 133. — 237 ὅ γ': ὃ E. — 238 θύρηφιν: θύρηφι ACDHIKLMQ. θύρῃφι E. — 239 ἔκτοθεν: ἔκτοσθεν EFIKMQRV. — 241 ὄμβριμον DL: cet. ὄβριμον. ἅμαξαι ACFQR. — 242 ὀχλίσσειαν: ὀχλίσειαν CDEQS. ὀχλήσειαν AK. — 243 ἠλίβατον I. θύρῃσιν: θύρηφι H pro var. lect. L. θύρηφϊν K. — 245 ὑπέμβρυον CDHKLMQ. — 246 θρέψας: θρέξας AD ex ras. KL. πήξας gl. in D. — 247 πλεκτοῖς ἐν: πλεκτοῖσι Apoll. Soph. 148, 33, sed Σ 568 πλεκτοῖς ἐν cum Hesych. IV, 125. ἀμησάμενος: πονησάμενος PS. 248 ὄφρά οἱ CDIKM. — 249 αἰνυμένῳ: δαινυμένῳ FPRS. δαίνυμένω K. ποτὶ δόρπιον KMS. εἴη A. — 250 l. ἐπειδή. — 251 πυρὰν ἔκηε V. εἴρετο Hesych. II, 32: ἤρετο GIM.

A. c. 231 κήαντες Aristarchus et Herodianus, H. T. 298. — 234 ποτιδόρπιον: ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσι [ποτὶ δόρπιον] Schol. H. — 239 ἔκτοθεν: Rumpf. ἔντοθεν, quo omnes difficultates expediuntur. — 247 πλεκτοῖς ἐν: πλεκτοῖσιν Aristarchus? v. Didymum ad Σ 568 et H. T. 393.

ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
255 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
δεισάντων φθόγγόν τέ βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
ἀλλὰ καὶ ὧς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
260 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
265 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον ἠὲ καὶ ἄλλως
δοίης δωτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' αἰδεῖο φέριστε θεούς· ἱκέται δέ τοί εἰμεν.
270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε
ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέι θυμῷ·
νήπιός εἰς ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
275 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν

V. L. 253 ἦ: ἤ DIKLQ. καταπρήξειν L, cf. γ 72. — 254 τοί τ' (Macrob. Saturn. V, 8, 2 τοίγ') ἀλόωνται: γρ. μηχανόωνται H. — 256 ἡμῖν: ἡμῶν KPS. — 257 φθόγγόν τε K. — 258 προσέειπα G. — 261 ἱέμενοι ACDQ. οἴκαδε νισσόμενοι I. — 262 μητίσασθαι: μητιάασθαι ER. ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι AV. — 263 ἀτρείδαο: γρ. δεω A. — 264 νῦν γε: νῦν τε E. ἐπουράνιον V. — 265 διέπερσε: δὴ ἔπερσε H. — 266 γοῦνα: γούναθ' H ex em. K. — 267 ἤλθομεν: γρ. ἱκόμεθα A m. r. — 268 δοίης: δώης DEHK. δώης ACIMPQSV. ἥτε Schol. O 365. ἤ, τε K: ἤτε ACQ. ἤτις V. — 269 αἰδοῖο CDEIKPQSV. δέ τοι εἰμὲν ACIQ. ἱκέται δέ τοι εὐχόμεθ' εἶναι D et L in quo φέριστε erasum est. — 271 ὅς θ' ἱκέτησιν AV. γρ. ξείνοισιν A m. rec. — 272 ὁ CLQ. αὐτίκ': αὖτις CDHKLPS. αὖτις ἢ αὐτίκ' M. αὖθις Q. — 273 νήπιος εἷς ACDEI KL. ἦς G. εἶ Q. ξεῖνε DIKV. ἦ: ἤ DIQ. — 275 αἰγιόχοιο A 1. m. KMS Apoll. Soph. 12, 27. αἰγιόχοιο^{ου} Q.

A. c. 253—255 his versibus Aristarchus asteriscos, Aristophanes obelos cum asteriscis adpinxit, v. ad γ 71 et Eust. 1627, 58. — 258 ὦς Aristarchus et Tyrannio, H. T. 380. — 268 ἦ τε: ἤ τε, H. T. 273. — 273 βαρυντέον τὸν ῆ· διαζευκτικὸς γάρ ἐστιν. οὐ γὰρ ἐρωτᾷ Schol. H.

οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
οὔτε σεῦ οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
ἀλλά μοι εἴφ' ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
280 ἦ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἦ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω.
ὣς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
285 ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέι θυμῷ,
ἀλλ' ὅ γ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε,
σὺν δὲ δύω μάρψας ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
290 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τοὺς δὲ διὰ μελεϊστὶ ταμὼν ὁπλίσσατο δόρπον·
ἤσθιε δ' ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
ἔγκατά τε σάρκάς τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
295 σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,

V. L. 276 l. ἐπειή. φέρτεροι εἰμὲν CIKLQ. φέλτεροι D, cf. 228. — 277 ἔχθος: ἄχθος A 1. m. V Tzetzes Alleg. 64. ἔχθος C. ἀλευόμενος DL. — 278 σεῦ: σοῦ M. ἑτάρων: ἑτέρων E. εἰ μοι θῦμός γε Q. κελεύοι: κελεύει EDI Tzetzes Alleg. 65. — 279 εἴφ' DGLQ. — 280 ἦ IL: cet. ἦ. καὶ: που L. — 281 λάθεν: λάθετ' K. — 283 νῆα A ex em. CDHKL MQ. ἔαξε M, suprascr. κατ. — 284 ὑμῆς: ἡμᾶς δ' D. πείρασι: πείρατα AQV. γρ. σι A m. r. — 285 ἄκρητος πελάσας D. — 286 τοῖσδε: τοῖσδέ θ' M. τοῖσδε θ' DL. τοῖσδέθ' C. τοῖσδεσ' I. τοῖσδεσ' Q. in A est rasura post τοῖσδε. — 287 ὃ Q. ὅδε A. — 288 ἀλλ' ὅγ': ἀλλ' ἄρ' A. ἐπὶ: ἔπι C. — 289 omitt. K. σὺν δὲ: σύν τε S Macrob. Saturn. V, 13, 17. — 291 διαμελεϊστὶ ACDEFGHIKLMQRV Tzetzes Alleg. 74. Macrob. l. l. διαμμελεϊστὶ PS. ὁπλίσσατο D. ὁπλίσατο A 1. m. ὠπλίσσατο H. ὠπλίσατο S. ὠπλίσσατο A ex corr. — 293 σάρκάς τε C. — 295 θυμῷ H 1. m. — 296 ἐπλήσατο DFL. — 297 ἐπάκρητον DL.

A. c. 276 veteres ἐπεὶ ἦ, non ἐπειή, H. T. 267. — 277 τινὲς ἄχθος φασί Schol. H. — 278 κελεύοι: κελεύει, vid. G. Herm. Opusc. II, 26. — 280 περισπαστέον τὸν δεύτερον ῆ· τινὲς δὲ ὤξυναν Schol. H. — 283 νέα μέν μοι, οὕτως Ἀρίσταρχος Schol. H. — 291 Aristarchus ὁπλίσσατο.

κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν
ἄσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσι,
χείρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄμβριμον, ὃν προσέθηκεν.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἂψ ἐπέθηκ', ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἧδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
χλωρὸν ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες ἐίσκομεν εἰσορόωντες

V. L. 298 ἔντοσθεν KL. ἔντοθεν M. τανυσσάμενος E. — 300 ἐρυσσάμενος L. παρὰ: περὶ C. — 301 ἧπαρ G et ἦτορ pro var. lect. — 302 χείρ': χεῖρ' ACEILMQ Schol. P 564. χειρὶ KS. — 303 γὰρ καὶ LV. — 304 οὐ γάρ πω GL. δυνάμεθα CEI. — 305 ὄμβριμον ADQ: cet. ὄβριμον. ὃν προσέθηκεν: ὅν περ ἔθηκεν I. ὃν προέθηκεν H 1. m. M. — 306 ἠῶ: ἠὼ DQ. — 308 ἐνέκαιε S. ἤμελγεν CQ: ἤμελξε DL. — 309 omitt. Q. ὑπέμβρυον ACDL. — 310 ἐπεὶ δή: l. ἐπειδή. — 311 δὴ αὖτε: δ' αὖτε ACDKLSV. ὁπλίσσατο D: v. ὠπλίσσατο. δεῖπνον: δόρπον FKS. δαῖτα DL. — 314 ὡς εἴτε AD: ὡσείτε CIKLMQ. ὡς εἴγε H p. ras. φαρέτρῃ: φαρέτρης A 1. m. M. — 315 πολλῇ AEKLPR Photii Lex. 363; Schol. K 502: πολλῶ DH ex em. IV. πολλῷ ῇ M. πολλ||||: γρ. πολλῇ C. γρ. πολλῶ δὲ ῥοίζῳ A. δὲ ῥοίζῳ: δ' ἐν ῥοίζῳ G. — 317 δοίη: δώῃ AH ex em. — 319 παρὰ: κατὰ I. — 320 ἐλαΐνεον: ἐλατίναιον KPS.

A. c. 302 χειρὶ τὸ πλῆρες Schol. H, ita etiam Eust. 1630, 53; vid. Annal. Gymn. Austr. 1861, p. 843. — 306 ἠῶ: ἠώ, cf. ad v. 26. — 311 ὁπλίσσατο, vid. 291. — 315 Phot. Lex. 363 ῥοῖζος παρ' Ὁμήρῳ θηλυκῶς. Eust. 1631, 2 ῥοῖζόν φησι κατὰ γένος θηλυκὸν Ἰωνικῶς. — 320 ἔκταμεν Apoll. Soph. 153, 29: ἔκσπασεν οἱ ἀκριβέστεροι Eust. 1631, 26.

ὅσσόν θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα.
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς,
καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δὲ κέλευσα·
οἳ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον,
ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
οἳ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων.
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ', οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
ἤ τι ὀισάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας·
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὅις καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,

V. L. 322 ὅσσόν θ' C. — 325 ὀργυιὰν DGLQ. ὄργυιὰν M. ἐγὼ F. — 326 παρέθηκ' EFK. ἀποξῦναι EHKLPSV Draco de metr. 15, 20. ἀποξύναι DIMQ. ἀποξῦναί τ' A. ἀποξῦναί δ'. ἀποξύσαι V. *δὲ κέλευσα: v. δ' ἐκέλευσα. — 327 οἳ ACDEIKLQ. δ' ἐθόωσα Apoll. Soph. 88, 7: δὲ θόωσα IQ. — 329 ὑπὸ: ἐπὶ A. κόπρῳ: κόπρου S. utrumque E 1631, 13; 36. — 330 ἤ ῥὰ AKMQ. ἤ ῥὰ L. σπείους: σπεῖος M non male. — 331 πεπαλάσθαι: πεπαλάχθαι ACDEFGHIKLMPQRV. πεπαλλάχθαι S. ἄνωγον: ἄνωγα QV. — 332 συμμοχλὸν PS. — 333 τρίψαι DIKLQ. ἐν librī omnes cum Et. Mg. 592, 26. ἐπ' ἢ ἐν E 1631, 14. ἱκάνει AEGMQ. ἱκάνοι DH. — 334 οἵδ' DIKLQ. — 335 ἐλέγμην: ἐλέχθην EK. — 336 ἤλθε CKMV. — 338 οὐδέ τι: οὐκέτι K. ἔκτοθεν: ἔκτοσθεν DEIKLS. — 339 ἤ τι: ἤ τοι AQ. ὀϊσσάμενος ACDEIKLQ. ἐκέλευσεν: ἐκέλευεν AGKRSV. ἐκέλευσεν H. γρ. σεν A m. r. — 340 ὑψόσ': ὕψος Q. — 341—343 hab. M in marg. 341 μηκάδας: πίονας DL. — 342 ὑπέμβρυον ACDKLQ. ἐπέμβρυον M. — 343 omitt. Q.

A. c. 329 Ἀριστοφάνης ὑπὸ κόπρου, ὡς ὑπὸ κόλπου, ὑπὸ μάλης δέ τι φέρει. — 331 Aristarchus et Herodianus πεπαλάσθαι, v. Schol. HM; Eust. 1631, 14; H. T. 336. — 332 συμμοχλόν cf. ad δ 671. — 333 ἐπ' ὀφθαλμῷ διὰ τοῦ π Ἀρίσταρχος Didymus. — 340 ὑψόσ': ὑψοῦ? vid. H. T. 372.

σὺν δ' ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσσατο δόρπον,
345 καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.
Κύκλωψ, τῇ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
350 οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας;
ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αἰνῶς
ἡδὺ ποτὸν πίνων, καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις·
355 δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρῃς.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορώξ.
360 ὣς φάτ'· ἀτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι·
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι

V. L. 344 δὴ αὖτε: δ' αὖτε ACDILQ. ὁπλίσσατο AD: ὠπλίσσατο H. v. ὠπλίσσατο. δόρπον: δεῖπνον HIKP. γρ. δόρπον H. — 346 χερσὶν ἔχων: χερσὶ φέρων CQ. — 347 τῇ: τῇ M Schol. Ξ 219. — 348 ναῦς IPS. ἐκεκεύθει: ἐκεκεύθη H 1. m. ἐκέκευθεν K. Apoll. Soph. 65, 21 ἐκεχάνδει: ἐχώρει? — 349 φέρον: φέρω DG. — 351 πῶς κέν τις σε DI KQ. πῶς κέν τοι σε L. πῶς κέν τις καὶ C. πῶς ἄν τίς σε EMR. πῶς ἄν τϊς σε A. ὕστερον: ὕστερος S. — 353 ὃ AMQ. δ' ἔδεκτο AMQS: v. δὲ δέκτο. ἔκπιεν: ἔπιεν ACDFH 1. m. IKLQ 1. m. V. — 354 μ' ἤτεε: εἴρετο Schol. Soph. Oed. Col. 630. — 355 omitt. S. ὄνομα A 1 m. DI. — 356 ᾧ κε σὺ: ὦ καὶ σὺ AHIKS. ὡς καὶ σὺ L, χαίρῃς: χαίρεις DI. χαίρεις H. χαίροις A. χαίροις EM. — 359 τόδ': τόγ' K. καὶ: ἢ K. νέκταρος ἐστὶν CDIKLMQ. *ἀπορώξ: l. ἀπορρώξ. — 360 φάτ'· ἀτάρ: ἔφατ' αὐτάρ ACDHIKMSV. αὖθις D. — 361 μὲν ἐγὼ δῶκα M. ἔκπιεν: ἔπιεν V.

A. c. 344 ὁπλίσσατο Aristarchus, cf. 291, 311. — 347 τῇ, λαβέ· „τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα" (Ξ 219). τινὲς δὲ καὶ σὺν τῷ ῑ γράφουσιν, οὐχ ὑγιῶς Apoll. Soph. 152, 3. τῇ: χωρὶς τοῦ ῑ προστακτικὸν ἀνάλογον τῷ λαβέ· „Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον" Hesych. IV, 151; vid. Et. Mg. 756, 20; Et. Gud. 528, 2; Zonar. Lex. 1728; Eustath. 980, 2; 1606, 21. — 348 εἰδῇς Aristarchus: εἴδῃς Tyrannio, H. T. 238. — 350 ἀνεκτῶς Aristarchus et Herodianus, H. T. 191. — 359 ἀπορώξ vel ἀπορρώξ Aristarchus ὀξυτόνως, vid. Schol. B 755.

365 ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομα· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέι θυμῷ·
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
370 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.
ἦ καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, κὰδ δέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὃ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
375 καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσσι δὲ πάντας ἑταίρους
θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδείσας ἀναδύῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἅψεσθαι, χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
380 καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
οἳ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάινον, ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
δίνευον, ὡς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήιον ἀνὴρ
385 τρυπάνῳ, οἳ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι

V. L. 366 *Οὖτις*: *οὔτις* KL. *οὖτις* CDQ. *ἐμοί γ'* L: v. *ἔμοιγ'*. *ὄνομα*: *ὄνομ' ἔστ'* A ex em. Q ex em. V. *ὄνομ' ἐστὶ* M. *Οὖτιν*: *οὔτιν* DIKL. — 367 *μήτηρ δ' ἠδὲ* I. *ἠδ' ἄλλοι*: *οἱ δ' ἄλλοι* H. — 368 *ὅδε μ'* Q. *αὐτίκ'*: *αὔτις* FILPS. — 369 *οὔτιν* DIKL. — 370 *ἔσται*: *ἔστω* Apoll. de Pron. p. 31 C. — 371 *ἀνακλιθεὶς* A 1. m. DIL. — 372 *παχὺν*: *πλατὺν* Macrob. Saturn. V, 13, 6. *καδδέμιν* ACDIKLQ. — 373 *φάρυγος*: *φάρυγγος* A 2. m. CEHIKLMQ. — 374 *ὅδ'* ACDEIKLQ. — 376 *εἵως* et sup. *εἴ πως* C, ita etiam Schol. br. *ἔπεσσι δὲ* CHILQS. *ἔπεσσι τὲ* M: v. *ἔπεσσί τε*. — 377 *μή τις μοι* DILQ. *ὑποδείσας*: l. *ὑποδδείσας*. *ἀναδύῃ* CDIKQ: v. *ἀναδύῃ* male. L *ἀναδοίῃ* vel *ἀναδυίῃ*. — 379 *ἅψεσθαι*: *ἅψασθαι* ACEM 1. m. PQSV Hesych. I, 347; Apoll. Soph. 50, 10. — 380 *ἐγὼ* Q. *ἀμφι* A. — 381 *ἐνέπνευσε* CD 1. m. EFHIKM. — 383 *ἀερθεὶς*: *ἐρεισθεὶς* DHIL. *γρ. ἀερθεὶς* H. — 384 *ὡς δ' ὅτε* AIQ. *ὅτέ τις* K. *τρυπῷ*: *τρυπᾷ* Draco de metr. 86, 26. — 385 *οἳ* IKQ. *ὑποσσείουσιν* Apoll. Soph. 91, 7: *ὑποσείουσιν* CDFHIKL 1. m. QSV Hesych. II, 358. *ἵμαντα* S. *ἱμᾶσιν* Apoll. l. l.

A. c. 366 *Οὖτις*: *ἔστιν ἓν μέρος λόγου καὶ προπερισπᾶται* Herodianus *π. παθῶν*, vid. Et. Mg. 643, 13; Et. Gud. 443, 4; Cram. Epim. 314, 11; Schol. Q Vind. 133. — 370 *τὸ δέ*, non *τόδε*, Aristarchus, H. T. 362. — 373 *τὰ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος φησίν, καὶ ἔχει αὐτὸ συνηγορίαν καὶ ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ* Eust. 1635, 22; cf. 1873, 37. — 377 Aristarchus *ὑποδείσας*, H. T. 390. *ἀναδύῃ*, quod exhibent AM, ferri non potest. — 383 *ἀερθεὶς*: *ἐρεισθεὶς Ἀρίσταρχος* Didymus.

ἁψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίῤῥεε θερμὸν ἐόντα.
πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀυτμὴ
390 γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὥς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαΐνεῳ περὶ μοχλῷ.
395 σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρη,
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὃ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων,
αὐτὰρ ὃ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς
400 ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας.
οἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅττί ἑ κήδοι·
τίπτε τόσον Πολύφημ' ἀρημένος ὧδε βόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα;
405 ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;

V. L. 387 πυριήκεα: πυριηκέα EKQ. περιηκέα A. ἑλόντες: ἔχοντες S. — 391 κέπαρνον Q. — 392 βάπτῃ: βάπτει A ex em. CD 1. m. K (PV). — 393 σιδήρου γε: σιδήρου τε ACEQRV. γε om. K. — 395 ᾤμωξε E 1635, 50 K. ὤμωξεν H. πέτρα L. — 396 δὲδδείσαντες GM. ἐπεσσύμεθ' L. ὑπεσσύμεθ' M. ὃ ACIKLMQ. — 397 ὀφθαλμῷ περιφυρμένον D. — 399 ὃ ACDIKLMQ. οἳ δ' ἄρα μὶν ἀμφὶς K. — 400 ᾤκεον: ὤκουν K. σπείεσσι KL. — 402 ὅττί ἑ C. κήδοι: κήδει GMV. κήδει L. — 403 πολύφημε AM. l. ὧδ' ἐβόησας: γρ. ὧδε βόησας D. — 404 ἀμβροσίην: ὀρφναίην V. γρ. δι' ὀρφναίην H. ἄμμε τίθησθα: ἄμμε τίθεισθα GI. τίθεισθα Hesych. IV, 156. ἄμμ' ἐτίθησθα D. ἄμ' ἐτίθησθα K. — 405 omitt. I. ἢ μή τις σευ LQ. ἢ μή τίς σευ C. ἢ μή τῖς σευ A. εἰ μή τίς σευ Apoll. de Synt. 164. ἐλαύνει E 1636, 42: ἐλαύνῃ Eust. 1634, 45. ἐλαύνει L.

A. c. 387 πυριήκεα et πυριηκέα Eust. et Scholl. vid. Lehrs. Quaest. Ep. p. 152. ἑλόντες: ἢ ἔχοντες κατὰ Ἀρίσταρχον Eust. 1635, 46 cui obloquitur Didymus „τὸ δὲ ἑλόντες Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἔχοντες". — 388 ἐόντα: ἰόντα Voss. Hymn. Cer. 110. — 392 Aristarchus ἰάχοντα, H. T. 285. — 398 ἕο: ἑοῦ Zenodotus? H. T. 251. Herodianus et Ptolem. Ascalonita ἀλύων: ἀλύων Didymus, H. T. 186. Eust. 1636, 26 ἀλύειν Ἀττικώτερον δασύνειν ..... προσγράφουσι δέ τινες τῶν παλαιῶν τὸ ἰῶτα ἐν τῷ ἀλυίειν καθὰ καὶ ἐν τῷ ὀπυίειν. — 405, 406 Herodianus Il. Pros. I 680 ἐλαύνει et κτείνει.

ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἠὲ βίηφι;
τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.
οἳ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
410 εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἷον ἐόντα,
νοῦσόν γ' οὔ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
415 Κύκλωψ δὲ στενάχων τε παὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων,
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που πετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
420 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἧδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
425 ἄρσενες ὄιες ἦσαν ἐυτρεφέες, δασύμαλλοι,

V. L. 406 omitt. S. ἦ μή τις ADL. ἢ μή τίς C. εἰ μή τις Apoll. de Pron. 57 C. σαυτὸν KL. κτείνει ACGH ex em. QV. κτείνει L. κτείνῃ M. κτείνῃ DE 1634, 45; 1636, 43 FR Apoll. de Pron. p. 57 C. ἠὲ: οὐδὲ DGK. βίηφι ACDGKLMQ: βίῃφι EI. — 408 Οὖτίς με: οὔτις με ADKL. οὐδὲ: ἠδὲ L. ἠὲ Q. βίηφιν: βίηφϊ ACKLQ. βίῃφι DEI. — 409 οἳδ' A DKLQ. πτερόεντ' ἀγόρευον: πτερόεντα προσηύδων GLMS sed LM sup. ἀγόρευον. — 410 μή τίς σε C: cet. μή τις σε cum Apoll. Soph. 12, 28. Clemens Alexandr. Strom. V, 14 § 117 οὔτις σε. — 411 νοῦσόν γ': νοῦσον δ' GHI cum Schol. HQ ad v. 275; Schol. Λ 515. ἐστὶ ACDILMQ. ἐστίν K. — 412 post hunc G et H in marg. τοῦ γὰρ δὴ παῖς ἐσσὶ πατὴρ δὲ σὸς εὔχεται εἶναι. — 413 ἄρ ACEKLMQ. — 414 ἐξεπάτησεν D. ἀμύμων: ἀμείνων Q. γρ. ἀμείνων A m. rec. — 416 ψηλαφάων G. — 417 αὐτὸς: αὐτοῦ Cram. Epim. 170, 13. χεῖρε: χεῖρα CQ. πετάσας A 1. m. EFK. — 418 λάβοι: λάβῃ GMV. λάβῃ L. στείχοντα: στίχοντα DL. — 419 γάρ που μ' DILQ. — 420 γένηται AKMV, sed AK sup. γένοιτο. — 421 ἑταίροισι CF. ἑτάροισι EK. ἑτάροισιν DL 1. m. — 422 πάντας τε A. — 425 ὄιες ACDEFGHIKLPQ: v. οἴϊες. ἐυτρεφέες: ἐϋτραφέες AQ.

A. c. 408 Schol. Q Vind. 133 ad 366 προπερισπαστέον νῦν τὸ ὄνομα. ἐπὶ δὲ τοῦ „οὔτις με κτείνει" παροξυντέον. ὡς δύο γὰρ μέρη λόγου παραλαμβάνεται. Schol. H ad 408 εἰκότως μέμνηται τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἅτε δὴ δεύτερον αὐτὸ ἀκούσας. Aristarchus βίηφιν, non βίηφιν, H. T. 411. — 415 Aristarchus στενάχων: στεναχῶν Dionysius Sidonius, H. T. 351. — 425 ὄιες: Ἀρίσταρχος οἴϊες Schol. BHQ.

καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων ξυνέεργον ἐυστρεφέεσσι λύγοισι,
τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
σὺν τρεῖς αἰνύμενος· ὃ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
430 τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους.
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄιες φέρον· αὐτὰρ ἐγώ γε,
ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἑλυσθεὶς
κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
435 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτα νομὸν δ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
440 οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
τειρόμενος πάντων ὀίων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀίων στέρνοισι δέδεντο.
ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
445 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων

V. L. 427 ἀκέων: ἀέκων V. ξυνέεργον K: cet. συνέεργον. ἐυστρεφέεσσι: ἐϋτρεφέεσσι DI. λύγοισι: λύγῃσι C. λίγοισιν L. γρ. λίγοισι A m. rec. — 428 omitt. D. τῇς: τοῖς HIKLS. ἐπὶ CILMQ. — 429 σὺν τρεῖς AIKLM. φέρεσκε: φόρεσκε A ex em. Q. φορέεσκε V. — 430 ἑτέρω: ἑτέρωσ' K. γρ. τῶ δ' ἕτερο (sic) C. σάοντες A 1. m. — 433 τοῦ: τὸν Q. γρ. τὸν A m. r. ἑλυσθεὶς: ἑλιχθεὶς A sup. Q. ἐλευσθεὶς D. ἑλυθεὶς S. ἑλισθεὶς? Hesych. II, 67. γρ. ἐρεισθεὶς ἢ ἐλευσθεὶς D. ἑλυσθεὶς Schol. Ψ 393. — 436 ἠῶ: ἠὼ AD. — 437 omitt. PS. — 438 ἄρρενα A. — 439 δὲ μέμηκον CEIQ non male. δὲ μέμυκον DL. δ' ἐμέμηκον A. περὶ: παρὰ KS. — 443 ὥς οἱ: ὡς οἱ AM. — 445 λάχνῳ: λαχμῷ ACDEFGHIK LMPQRSV Apoll. Soph. 107, 14; Hesych. III, 18; Zonar. Lex. 1283; Et. Mg. 558, 24; Schol. HMPV Vind. 56. γρ. λάχνῳ G.

A. C. 436 Aristarchus, Pamphilus, Herodianus ἠῶ: ἠὼ Dionysius Sidonius, H. T. 181. — 441, 443 ὀίων Aristonicus et Herodianus: οἰῶν Aristarchus et Ptolem. Ascalonita, H. T. 324. — 445 Herodianus et Seleucus λάχνῳ, conf. Et. Mg. 558, 26; Zonar. Lex. 1283; Eust. 1638, 40; H. T. 84. οἱ δὲ παλαιοί φασι κάλλιον ἐνταῦθα λάχνῳ κατὰ Ἡρωδιανόν Schol. M. γρ. καὶ λάχνῳ, παρωνύμως τῇ λάχνῃ Schol. HMPV Vind. 56.

ὕστατος; οὔ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
450 μακρὰ βιβάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
πρῶτος δὲ σταθμὸν δὲ λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύ γ' ἄνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε
σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
455 Οὖτις, ὃν οὔ πώ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
εἰπεῖν, ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ, κἀδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
460 λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανός πόρεν Οὖτις.
ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς
πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
465 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ
κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
470 πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.

V. L. 448 ἔρχεαι: ἔρχεο CQ. οἰῶν: ὀρνῶν PS. — 451 σταθμὸν δὲ M. σταθμὸν L om. δὲ. σταθμόν τε D. λιλαίεσαι Q. — 452 ἦ: ἢ DIKL. — 454 δαμασσόμενος φρένα L. — 455 οὔτις ADKLM. οὔπω φημὶ l. omnes. εἶναι: ἔμμεν K. γρ. ἔμμεν' ὄλεθρον H Palatinus. ὀλέθρου DL. — 456 ὁμοφρονέεις S. ὁμοφρονέεις LM. ποτὶ φωνήεις AIK. — 457 ὅππῃ: ὅπποι C. γρ. ὅττι ἀντὶ τοῦ ὅπου M. κεῖνος: ἐκεῖνος V. ἠλασκάζει l. cum Hesych. II, 272: ἠλυσκάζει V. — 458 τῷ ACDIKLQ: τῷ EM. κέ οἱ: καί οἱ EIV. διὰ: ποτὶ E. — 459 θεινομένου: θεινόμενος Q. οὔδεϊ: οὔδει EV. καδδέκ' ADIL. καδδ' ἐμὸν αὖ κῆρ Q. κἀδ δ' ἐμὸν κῆρ E. — 460 οὔτις DKLM. — 462 δ' ἠβαιὸν: δὴ βαιὸν Herodianus π. σχημάτων 47, 1 ed. Dindorf. σπείους τε: σπέους ἠδὲ V. — 464 πίονα: πίονι DGILV. πίονι H. — 465 περιτροπέοντες: περιτροπόωντες Hesych. III, 322. — 467 δ' ἐστενάχοντο AV. — 468 ἀνὰ: ἀνὰ H.

A. c. 450 βιβάς libri cum Aristarcho, v. H. T. 215. — 455 οὔ πώ φημι Ptolem. Ascalonita: οὔπω φημὶ Herodianus? H. T. 415. ἐχρῆν εἰπεῖν πεφυγμένον εἶναι ὀλέθρου Eust. 1638, 51, cf. H. S. 134. — 460 οὐτιδανὸς: alii οὐτίδανος teste Herodiano ad *A* 293. — 461 ἕο: ἑοῦ? cf. 398. — 462 δ' ἠβαιὸν: δὴ βαιὸν, H. T. 268.

οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι·
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ὣς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
ἦκε δ' ἀπορήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο.
τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἶψ' ἤπειρον δὲ παλιρρόθιον φέρε κῦμα,
πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.

V. L. 471 οἷδ' ADIKLQ. κάθιζον ACDIKLMQ. — 473 ὅσσόν τε CK. τε γέγωνε: τ' ἐγέγωνε A. — 475 ἄρ DEKLMQ. — 476 σπῆι: σπεῖϊ L. κρατερῆφι AIM. βίηφϊ ACDKLMQ: βίηφι EI. — 477 σέ γ' ἔμελλε: σέ γε μέλλε PS. κιχήσασθαι M. — 479 τῷ ACDIKLM: τῷ E. τώ Q. — 480 ὅδ' ADILQ. ὁ δ' K. — 481 ἀπορήξας: l. ἀπορρήξας. L ἀποῤῥίψας. — 482 καδδ' CILQ. καδδέβαλε DK. καδδέβαλε^ν A. νεὸς: νεὼς ACEH 2. m. IKPQSV Schol. Σ 3. — 483 τυτθόν· ἐδεύησεν δ' AHLQ. τυτθόν· ἐδεύησε δ' CIK. — 485 ἤπειρόν τε A. παλιρόθιον I. — 486 πλημυρὶς: πλημμυρὶς DHIKLPQV Hesych. III, 345. — 488 πάρεξ ACDK LM. ἐποτρύνας: ἐποτρύνων EL. ἐποτρύνα^ων C. — 489 omitt. KQS. ὑπ' ἐκ CDLM: v. ὑπὲκ. φύγοιμεν: φύγωμεν C.

A. c. 471 καθῖζον: κάθιζον, H. T. 403. — 476 βίηφι: βίῃφι, cf. ad 406 et 408. — 479 τῷ: τῷ, H. T. 368. — 481 ἀπορήξας Aristarchus? H. T. 389. — 483 ἀστέρα ἔχει μετὰ ὀβελοῦ Eust. 1640, 33. οὗτος ὁ στίχος συντάσσεται ἀπὸ τοῦ στίχου τοῦ ἀρχομένου „πλημμυρίς" Schol. M. ἐπὶ τοῦ προτέρου (483) ἀθετεῖται Schol. ι 540. — 485 αἶψ': τὴν δ' ἄψ, οὕτως Schol. H, an Aristarchus? cf. κ 395. — 486 τὸ δὲ πλημυρὶς τινὲς τῶν παλαιῶν προπαροξύνουσι καὶ δι' ἑνὸς δὲ μ̄ γράφουσιν Eust. 1640, 55. πλημμυρὶς προπαροξύνεται, τινὲς δὲ ὀξυτόνως Schol. H. θέμωσε: Ἀρίσταρχος ἀποδέδωκεν οὕτως, ἤγγισε δὲ τῇ χέρσῳ. Καλλίστρατος δὲ ἀντὶ τοῦ ἐποίησε, παρὰ τὸ θεῖναι, παραγώγως Schol. HQ. — 488 παρέξ Herodianus: πάρεξ Tyrannio, H. T. 333. ἐποτρύνας: ἐποτρύνων, cf. ad β 422.

ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
495 ὃς καὶ νῦν πόντον δὲ βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήια δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
500 ὣς φάσαν, ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
505 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
ἔσκέ τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο
510 καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
515 νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.

V. L. 491 πρήσομεν ἑταῖροι C. πρήσοντες AD. πρήσαντες I. γρ. πρήσσοντες ἀπῆμεν C. — 492 τότ' ἐγὼ: τότε δὴ L. τότε δὴ ἐγὼ F. — 494 τίπτε θέλεις ACQ. — 496 ἐπ' ἤπειρον PS. — 497 φθεγξαμένου τε K. τεῦ CDILQ. ἀκούσῃ K. — 498 σύγκεν I Apoll. Soph. 147, 2. — 499 ὀκρυόεντι LQ. — 501 προσέφη ACM. — 502 αἴ: εἰ Schol. ι 106. κέν τὶς σε CDILQ. κατὰ θνητῶν ACDEIKLMQ. καταχθονίων Schol. ι 106. — 504 φάσθαι: φᾶσθαι CDIKM. — 505 λαέρταο DL. ἔνι: ἐνὶ ADMQ. — 506 ὁ AQ. — 507 ὦ: ὠ CM. — 508 ἔσκέ τις CEQ. ἐσκέ τις L. ἔσκε τίς K. — 512 χείρεσσιν ἐξ ὀδυσσῆος Q. — 515 ἄκικυς Aristot. Poet. 22 cum libris fere omnibus. ἄναλκις S. γρ. ἀεικής M. γράφεται δ' ἔν τισι καὶ ἀεικής E 1643, 7, cf. Aristot. l. l., qui vertit ἀειδής. — 516 ἀλάωσεν: ἀλάωσας ACFKLQRS. ἀλάωσεν H. μ' ἐδαμάσσατο: μ' ἐδαμάσσαο AFKLR. με δαμάσσαο CQ. ἐπεὶ δάμασσας S. γρ. ἀλάωσας ..... ἐδαμάσσαο HM.

A. c. 491 πρήσσοντες: πλήσσοντες Rhianus. — 492 τότ' ἐγὼ: τότε δὴ Aristarchus. — 494 τίπτ' ἐθέλεις Aristarchus. — 504 φάσθαι: φᾶσθαι Heraclides, H. T. 373. — 515 οὐτιδανὸς: οὐτίδανος, vid. 460.

ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ πάις εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
520 αὐτὸς δ', αἴ κ' ἐθέλῃσ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αἴ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω, ·
525 ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων.
ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
κλῦθι Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
530 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι
[υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα].
ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
535 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἷν' ἀπέλεθρον,
κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
540 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.

V. L. 517 ἵνά τοι A. παρξείνια ADK. παραξείνια L. παρὰ ξείνια E. — 518 πομπὴν δ' ACD. — 519 πάϊς ACDILM: παῖς EKQ. ἐμὸς: ἐμοὶ A Tzetzes All. 94. — 520 αἴκε θέλησ' CH. αἴκε θέλῃς PS. οὐδέ κεν ἄλλος K. — 523 ψυχῆς τε Apoll. Soph. 79, 10: ψυχῆς γε AV. ψυχῆς τέ γε H. ψυχῆς τέ σε L. — 526 ὅδ' ADIKLMQ. — 528 ποσειδάων A Q. — 529 σὸς εἰμὶ A. εὔχεαι: εὔχεο G. — 530 δὸς μὴ δ' DL. πτολίπορθον ACFKSV. πτολίεθρον I. — 531 omitt. ACDEHIKLMPQSV: habet Macrob. Saturn. V, 12, 6. — 532 εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ: εἴ οἱ καὶ μοῖρα KS. εἴ οἱ καὶ μοῖρ' ἐστὶ L. εἰ καί οἱ μοῖρα Macrob. l. l. — 533 ἐυκτίμενον: ἐς ὑψόροφον I Macrob. l. l. ἑὴν: ἣν H ex ras. — 534 ἔλθῃ Schol. θ 567. ἔλθοι S. ἀπὸ AIQ Macrobius. ἄπο CDL ex ras. — 535 εὕροι: εὕρῃ CQV. — 538 ἷν' ἀπέλεθρον: D ἵνα, K ἵνα, L ινα et πέλεθρον. γρ. ἵνα πέλεθρόν A m. r. — 539 καδδ' ACLMQ. καδδέβαλεν D. καδδέβαλε IK. μετόπισθε: προπάροιθε HIV. γρ. καὶ προπάροιθε M. γρ. μετόπισθε H. νεὸς: νεὼς AH 2. m. Q. νεῶς I cf. ad 482. — 540 τυτθόν· ἐδεύησεν AIQ. τυτθόν· ἐδεύησε CKM.

A. c. 540 asterisco notatus erat, cf. ad 483.

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθά περ ἄλλαι
νῆες ἐύσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
545 εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
550 ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας μηρί' ἔκηα· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ὅ γε μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
555 νῆες ἐύσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
560 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
565 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

V. L. 542 obelo notatus in G. — 543 ἔνθά περ ACINQ. — 544 ἐΰσελμοι ACFIKMNQR. — 545 εἵατ': εἵατ' I. ποτιδέγμενοι libri omnes. — 547 omitt. PS. ἐκ: ἐν A. — 548 ἀπὸ νηὸς K. ἑλόντες: ἔχοντες Q. — 549 μή τις μοι ACIKNQ. — 550 δέ μοι οἴῳ ACHIKLMNR. — 552 Κρονίδῃ: κρονίωνι D. κρονίων' L. — 553 ῥέξας: ἔρξας KPS. ἔκηα: ἔκαιον ACINQ. ἔκηον DL. ἔκηον KM. ἔκαιον H. ὅδ' ACDKLNQ. οὐκ: ἄρ οὐκ DIL. videntur fuisse qui legerent ἔκη' ὃ δ' ἄρ' οὐκ. — 554 ἀλλ' ὅγε ADEGHIKLMNQ: v. ἀλλ' ἄρα. γρ. ἀλλ' ἄρα H. μερμήριζεν: μερμήριξεν AEGH ex em. ὅγ' ἐμερμήριζεν V. — 555 ἐΰσελμοι ACIKMNQ. ἀχαιοὶ ἑταῖροι Q cf. 60. — 556 καταδῦντα AD. — 557 δαινυύμενοι CN. κρέατ' ACDIKLMNQ: v. κρέα τ'. — 558, 559 omitt. A 1. m. 558 κατέδυ: κατέβη L. — 559 δὴ τότε: καὶ τότε K. τότ' ἐκοιμήθημεν QS. παρὰ πρυμνήσια νηός DL. γρ. παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης D. — 561 ἐποτρύνας: ἐποτρύνων CDLQ. ἐποτρύνας H. cf. 488. — 562 ἀμβαίνειν: ἐμβαίνειν CQ. — 563 οἳδ' ADIKLNQ. κάθιζον ACDIKLMNQ.

A. c. 544 ἀθρόαι: ἀθρόαι Aristarchus et Herodianus, H. T. 180.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον ἄρηκτον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
5 *τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,*
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
ἔνθ' ὅ γε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτις.
οἳ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται·
10 *κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ*
ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
εὕδουσ' ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.
καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
15 *Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν·*
καὶ μὲν ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον ἠδὲ κέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.

Varia lectio. 1 *Αἰολίην ῥ'* Schol. Q. — 2 *Αἴολος*: *αἰόλος* ACDF KN Arcadius p. 56, 6; Apoll. Soph. 18, 12. — 3 *δέ τε μιν* ILQ. *περὶ* A CDINQ. — 4 *ἄρηκτον* N: cet. *ἄρρηκτον*. *ἀναδέδρομε*: *ἀναδέδραμε* D KL. — 5 *ἐνὶμμεγάροις* D. *γεγάασσιν* Q. *μεγάροισι γεγάασσι* C. — 6 *υἱέες*: *υἱεῖς* I. *ἡβώοντες*: *ἡβῶωντες* CHQ. *ἡβόωντες* D. — 7 *ἀκοίτας* H 1. m. IQRSV. *ἀκοίτᾶς* M. — 8 *οἳ δ'* ADEIKLNQ. *παρὰ*: *περὶ* D. — 9 *δαίνυνται* CN. *κεῖται*: *κεῖνται* V. *γρ. καὶ πολλὰ* C. — 10 in marg. cod. D. *κνισῆεν* Hesych. II, 498: *κνισσῆεν* CEHIQV. *περιστεναχίζεται*: *περιστοναχίζεται* CD. *περιστεναχίζετο* PS. *αὐλῇ*: *αὐλὴ* AKQSV. *γρ. καὶ αὐδὴ* C. — 12 *τρητοῖσι* ACEHIKNQS. *τρητοῖσ··* M p. ras.: v. *τρητοῖς*. *λέχεσσι* CHIM 1. m. NQ: *λεχέεσσι* AEKM 2. m. S. *λεχέσσι* A ex em., 1. m. *λεχέεσι*. — 13 *ἱκόμεθα* CQ. *δώματα καλά*: *γρ. καὶ τείχεα μακρά* H. — 15 *νέας*: *πόλιν* L. *πόλιν* D et sup. *νέας*. — 16 *καὶ μὲν ἐγὼ* ACEGHIKLMNRV: v. *αὐτὰρ ἐγὼ* DF. — 17 *ἐγὼν* ACDGHIKLM NQRV: *ἐγὼ* EF. *ἠδὲ κέλευον* CDEQ. *ἠδὲ κέλευθον* IL. vulg. *ἠδ' ἐκέλευον*. — 18 *πεμπέμεν* et *πέμπειν* E. *οὐδέ τι*: *οὐδ' ἔτι* K. *ἀνήνατο* DIN.

Adnotatio critica. 3 *πλωτῇ*: *Κράτης ἀκούει πλεομένῃ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κινουμένῃ* (Schol. HM *φωρητῇ*, *περιφερομένῃ*) Apoll. Soph. 132, 18; vid. Eust. 1644, 51. — 5 Aristophanes *ἐνιμμεγάροις*, H. T. 391. — 6 *υἱέες*: *υἱεῖς διχῶς* Didym. ad Ω 606. — 10 *κνισῆεν*: *κνισσῆεν*, H. T. 299. *περιστοναχίζεται*, H. T. 351. — 12 *τρητοῖσι λέχεσσι*, cf. ad α 440; Annal. Gymn. Austr. 1864, p. 93.

δῶκε δέ μ' ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἠμὲν παυέμεναι ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλῃσι.
νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτάς τε καὶ ἦμαρ,
τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν

V. L. 19 δῶκε δέ μοι ACDFHIKLMNPQRS: δῶκέ μοι V. ἐκδείρας: ἐκδείρας M. ἐννεόροιο L. — 20 κέλευθα: κέλευθον PS. — 22 ὅν κε θέλησι F. — 23 γλαφυρῇ: πρύμνῃ Apoll. Soph. 111, 17. — 25 προέηκεν: προσέηκεν E. — 26 φέροι: φέρῃ CGMNQ. ἄρ ACDIKLMNQ. ἔμελλεν: ἔμελλον CDKL. ἔμελλεν I. — 27 ἀπολλόμεθ' A. — 28 νύκτας τὲ CKQ. — 30 πυρπολέοντες DL. ἐλεύσομεν AIV. ἐόντας: ἐόντες ADF KLQV. ἐόντας H, conf. ι 181. — 31 ἐπήλυθε ACE 1647, 4 et 6 IKPQR S: ἐπέλλαβε DGHL. ἐπέλαβε NV. ἐπέβαλλε M. ὑπήλυθε E 1646, 34. γρ. ἐπήλυθε Palat. — 32 οὐδὲ τῷ A. — 33 θάσσον A et ἱκοίμεθα ex corr. — 34 οἶδ' DL. — 37 ἄλλον: ἄλλων S. ἄλλῶν D cf. θ 328. — 38 ὦ: ὦ GM. τίμιος: γρ. καὶ τιμῆς, ἤτοι τιμήεις Ambros. B.

A. c. 19 δῶκέ μοι, quod editiones nostrae exhibent, unius tantum codicis auctoritate confirmatur, neque maior fides est eius scripturae, quam in editionibus ante Wolfium legimus δῶκε δὲ μοι δείρας. Nihil autem obstat, quin reponamus δῶκε δέ μ' (= μοι) ἐκδείρας, quum abscisio diphthongi οι in pronomine μοι etiam aliis locis facta sit, de quo vid. Bekkeri adnot. ad Α 170. Mecum faciunt W. C. Kayser. Philol. XVII, 716 et Ameis. in appendice. — 27 αὐτῶν: alii αὐτῶν teste Apoll. de Pron. p. 100 B. — 31 ἐπήλυθε Aristarchi lectionem fuisse docuit W. C. Kayser. Disp. II, p. 14. conf. δ 793; ν 282. — 33 θᾶσσον veteres, H. T. 206.

75 ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
80 ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτάς τε καὶ ἦμαρ·
ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
ἠπύει εἰσελάων, ὃ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
ἔνθά κ' ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς,
85 τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
90 ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν,
ἐνθ' οἵ γ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
αἳ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
95 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῆς πέτρης ἐκ πείσματα δήσας·
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,

V. L. 75 ἐπεὶ ἀθανάτοισιν: ἐπεὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν G. ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν EFKQRS. ἐπεὶ ἄρα θεοῖσι C. γρ. ἔρρ' ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν A m. rec. γρ. ἔρρε ἐπεὶ ἄρα θεῷ ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις Palatinus. — 79 οὐκ ἔτι CI. — 80 νύκτάς τε CK. — 83 ὃ C. ὅδ' ἔτ' Q. ἐξελάων ὑπακούει C. — 84 ἔνθά κ' M. ἄοκνος: γρ. ἄϋπνος N. ἐξήρατο D. — 86 ἤματος εἰσὶ DILNQ. — 87 ἐς: εἰς A ex corr. CDL. πέρι: περὶ CGIKL M. περῖ AN. — 89 ἀλλήλαισιν D. ἀλλήλοισιν I. — 90 προέχουσιν DL. ἀραιὴ: l. ἀραιὴ. L στεινὴ, est glossa. εἴσοδος ἐστὶν ADLQ. — 91 πάντες C sup.: βάντες A sup. CQ. — 92 ἄρ ADIKLMQ. ἔντοσθε DQ. — 93 κῦμά γ': κύματ' GH ex em. Apoll. Soph. 11, 7. γ' omitt. DL. — 94 λευκὴ: λεπτὴ K. ἀμφϊγαλήνη CEKLQ. — 96 ἐσχατιῆς AM: cet. ἐσχατιῇ, conf. ι 280. — 97 δὲ Hesych. III, 255: δ' ἐς CQ (N 1. m.?) cf. 148. nunc N ex ras. δε. ἐς: εἰς Hesych. l. l.

A. c. 75 altera lectio erat ἐπεὶ ἄρ (vel ἤ) ῥα θεοῖσιν. — 87 λιμένα κλυτὸν: λιμέν' ἄκλυτον, i. e. τὸν ἀνήκουστον, περὶ οὗ μηδεὶς ἤκουσεν Megaclides teste Hesychio III, 40. — 90 ἀραιὴ Herodianus cum Aristarcho, H. T. 201. Schol. H δασυντέον τὸ ἀραιή.

καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσσοντα.
100 δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐνὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
οἳ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ᾗ περ ἄμαξαι
ἄστυ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
105 κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
ἣ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
οἳ δέ παριστάμενοι προσεφώνευν ἔκ τ' ἐρέοντο,
110 ὅς τις τῶνδ' εἴη βασιλεύς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.
ἣ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
οἳ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
εὗρον ὅσην τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
ἣ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
115 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων ὁπλίσσατο δεῖπνον·
τὼ δὲ δύ' ἀΐξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
αὐτὰρ ὃ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἳ δ' ἀΐοντες

V. L. 100 *προΐειν*: *προΐην* GKMN ex ras. PS. *πεύθεσθαι*: *πεύσεσθαι* LV. — 101, 102 ordine inverso leguntur in M, cf. ad *ι* 89, 90. 101 *ἀνέρες εἰσὶν* DLQ. — 102 *ὀπάσας* A 1. m. EKN. — 103 *οἵδ'* ADIKLNQ. *ᾗ περ*: *ἤνπερ* A. *ἄμαξαι* ACDIKLNQ. — 105 *προ*: *πρὸς* EL. — 106 *θυγατρὶ ἰφθίμῃ* EKPSV. est lectio optima si verborum ordinem permutaveris. *Λαιστρυγόνος*: *μεγαλήτορος* D. *ἀντιφάτοιο* L. — 107 *ἄρ* A CDEKLMQ. *κατεβήσετο*: *κατεβήσατο* HIMNQR. — 108 *προτὶ*: *ποτὶ* GN. — 110 *τῶνδ'*: *τῶν* FPS. *καὶ οἷσιν* FHIKMS: *ἠδ' οἷσιν* ACDQRV. *ἠδ' οἵοις* L. *καὶ τοῖσιν* E. *ἀνάσσεῖ* D. *ἀνάσσει* A ex corr. EGKLMNQ SV. *ἀνάσσοι* A 1. m. CHI. — 111 *ἥδε* L. *ὑψερεφὲς* A ex corr.: *ὑψιρεφὲς* A 1. m. (?) M. *ὑψηρεφὲς* CDI. — 112 *οἵδ'* ACDILNQ. *τὴν δὲ* Apoll. Soph. 152, 10: *τήνδε* D. — 113 *ὅσην ὄρεος* Q. — 114 *ἥδ'* DIKL NQ. *ἐξ ἀγορῆς*: *εἰς ἀγορὴν* MV. *αἶψ' ἐξελθοῦσα κάλει* K cf. 230. — 115 *ἐμήσατο*: *ἐμήδετο* GK. — 116 *ὁπλίσσατο* A 1. m. *ὁπλίσατο* N. cet. *ὡπλίσσατο*. *δεῖπνον*: *δόρπον* CEF Tzetzes Alleg. 90. *γρ. δόρπον* H. — 118 *ὃ* ACDIKLMNQ. *τεῦχε*: *τεῦξε* GV. *τεῦξαι* H. *δι' ἄστεος* ADKL NQ. *οἵδ'* ACDIKNQ.

A. c. 103 *τινὲς πιθανῶς γρ. ᾗ κεν ἅμαξαι*. veteres *ἄμαξαι*, H. T. 187. — 105 *ἰφθιμῇ θυγατρὶ* olim scribendum esse proposui in Annal. Gymn. Austr. 1861, p. 843. quod ne recipiam librorum auctoritas me impedit. *θυγάτερ' ἰφθίμῃ* legitur etiam *ο* 364. — 110 *οἷσιν*: *τὸ δὲ οἷσιν Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ, καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι, ἀντὶ τοῦ τίνων* Didymus. — 112 *τὴν δὲ* Aristarchus, cf. Schol. H *τὸ* (*τὴν*) *δέ περισσόν*, v. H. T. 362. — 116 Aristarchus *ὁπλίσσατο*, conf. *ι* 311, 344.

φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
120 μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
οἳ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
ἀνδρῶν ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
125 ὄφρ' οἳ τοὺς ὅλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν·
130 οἳ δ' ἅλα πάντες ἀνέῤῥιψαν δείσαντες ὄλεθρον.
ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε

V. L. 121 οἵ ῥ': οἳ δ' KL. οἳ δ' E Apoll. Soph. 33, 25. — 122 ἀνὰ νῆας C. ὁρώρη I. — 123 ἀνδρῶν AKMS: cet. ἀνδρῶν τ'. — 124 πείροντες: σπαίροντας G. ἀσπαίροντας Hesych. I, 301. φέροντο S Hesych. IV, 237: πένοντο ACDEGHILMNQV Tzetzes All. 92. τίθεντο K. γρ. φέροντο M. — 125 οἳ ACDIKNQ. — 126 ἐγὼ ξίφος: ἐγὼν ἄορ AHINV. — 127 ἀποπείσματ' DLN. νεὼς AH ex corr. IKNQ. — 128 omitt. S. — 129 ὑπ' ἐκ ACDIKLMQ. ὑπεκ N. ὑπὸ PS: v. ὑπὲκ. φύγοιμεν A sup. KMPQSV: φύγωμεν ACDEHILN. — 130 οἳ ACDIKLMNQ. ἅλα: ἅμα ACEHIKMNPQSV Apoll. Soph. 33, 29. ἄρα DL. — 132 ναῦς N.

A. c. 119 ἴφθιμοι: Τρύφων ἀπεδήλωσε τοὺς ἰσχυρούς, Ζηνόδοτος τοὺς ἀγαθούς, Κράτης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀκούει Cram. Epim. 207, 25. — 124 Ἀρίσταρχος φέροντο. ἄλλοι δὲ δαῖτα πένοντο. Ἀριστοφάνης „ἰχθῦς δ' ὡς εἴροντες". κατέστη ἴδιον τὸ ἰχθῦς καὶ τὸ φέροντο Ζηνοδώρῳ (Dind. em. Ζηνοδότῳ), ἐν δὲ ἄλλοις πείροντες Schol. H. γράφεται καὶ σπαίροντες. πείροντες δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ διείροντες Schol. MV. ἄλλοι δὲ γράφουσιν ἰχθῦς δ' ἀσπαίροντες Eust. 1651, 13. εἰ δὲ γράφεται „ἰχθῦς ὡς εἴροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντες", ὁ νοῦς αὐτοῦ οὕτως, ὡς ἰχθῦς αὐτοὺς συνείροντες καὶ ὁρμαθοὺς ποιοῦντες ἔφερον εἰς τοὺς οἴκους Schol. BQ. φέροντο: ἐν τῇ κ' Ὀδυσσείας „ἰχθῦς ἀσπαίροντας ἀταρπέα δαῖτα φέροντο (codd. φέροντες) Apoll. Soph. 162, 5. ἀσπαίροντες, ἀσπαίροντας, σπαίροντες pro variis lectionibus non habeo; nominativo enim locus non est, nec particula ὡς carere possumus; restat ἰχθῦς δ' ὡς σπαίροντας, quam lectionem etiam Eust. 1651, 14 ante oculos videtur habuisse quum dicat ὡς ἰχθῦς ἀσπαίροντας αὐτοὺς ἐδαίνυντο. — 130 οἴδ' ἅμα: τοῦτο μὲν ἐμφαντικόν. ἔνιοι δὲ γράφουσιν οἴδ' ἄρα πάντες. Καλλίστρατος δὲ καὶ Ῥιανὸς διὰ τοῦ ῑ, οἴδ' ἅλα πάντες Schol. H. cf. Eust. 1651, 17 ὅρα τὸ ἀνέῤῥιψαν ἐλλιπῶς λεχθέν. ἀλλαχοῦ (ν 78) δὲ ἐντελῶς ἐγράφη „ἀνέῤῥίπτουν ἅλα πηδῷ".

Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
ἔνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
κείμεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ
καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπήν,
εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην.
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
ἧκεν· ὃ μὲν ποταμὸν δὲ κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης
πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.

V. L. 136 αὐδήεσσα Schol. T 407: γρ. καὶ οὐδήεσσα E 1651, 48. — 138 φαεσιβρότου CD. — 140 ἔνθά δ' A. νηὶ: νῆα GHIV. κατηγαγόμεθα CI. — 141 ἐς: εἰς Hesych. III, 142. θεὸς: θεῶν H 1. m. θεῶν L. — 142 ἔνθα τότ': ἔνθα τ' D. ἔνθ' ἐντ' L. — 146 παρὰ Macrob. Sat. V, 4, 5 cum l. plerisque: ἀπὸ H sup. N sup. Q. γρ. ἀπὸ A. est glossa. — 148 δ' ἐς κοπιὴν IN 1. m. — 149 εἴσατο Q. εὐρυοδοίης L. — 152 omitt. I. — 153, 154 omitt. S. 153 κέρδιον: βέλτιον C. — 155 ἑταίροισι CDMN. ἑτάροισι AV. — 156 ἦα Schol. E 533: ᾖα C. νεὼς AI. νεῶς H. — 157 ὀλοφύρατο: ὀλοφύρετο L. — 158 ὃς ῥὰ CN. ὅς ῥα μοι D. — 160 δὴ: δὴν A 2. m. ἔχε A 1. m. IKM.

A. τ. 136 Aristophanes αὐδήεσσα: οὐδήεσσα Chamaeleo (et Aristarchus?); Aristoteles αὐλήεσσα, H. T. 208. — 137 ὀλοόφρονος: ὀλοόφρονος, v. ad α 52. — 156 ἦα, non ᾖα, ut μ 368; π 472. — 160 δὴ: Ζηνόδοτος δὴν γάρ μιν Schol. H.

τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
165 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε,
πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐυστρεφὲς ἀμφοτέρωθε
πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν
170 ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔ πως ἦεν ἐπ' ὤμου
χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν,
κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός, ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
175 εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμης μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
180 θῆσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,
χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

V. L. 161 ἐγὼν I. κατάκνηστιν A. κατὰ κνῆστῖν K. μετὰ νῶτα Apoll. Soph. 18, 31. — 162 ἄντικρυς DL. — 163 καδδ' CIKNQ. καδδέπεσ' AD. ἔπεσ' ἐν: ἔπεσεν F Cram. Epim. 281, 17. ἔπεσε Cram. Epim. 253, 9 et 18. — 164 ἐμβαίνων: ἐκβαίνων L. — 165 ἐπὶ: ἐνὶ ACN QV. — 166 εἴασα Q. — 167 πείσμαθ' G pro var. lect. L. ὀργυιὰν KQS. ἐϋστροφὲς N. — 168 συνέδησα: ἀνέδησα N. — 169 καταλοφάδεια: καταλλοφάδεια DL. καταλοφάδια EHN Hesych. II, 428. κατὰ λοφάδια ACKQ. λοφάδια Apoll. Soph. 109, 7. — 170 οὔπως εἶεν I. ἀπ' ὤμου DL. — 172 καδδ' ACLNQ. καδδέβαλον DIK, cf. ι 482, 539; κ 163. νεὼς ACIKNQS. — 174 Schol. HQ πω: πως CFH ex em. LMPQS. πῶς I. που E. καταδυσσόμεθ' HINQ. — 175 ἐπέλθῃ: ἐπέλθοι ALS. ἐπελθεῖν EV Schol. HQ. — 177 μὴ δὲ ACDIKLMNQ. — 178 οἳ δ' DIKLM NQ. — 179 παρὰ θῖν': πολιῆς DL. — 182 τεύχοντ': τεῦχον τ' Q. τεῦχον N.

A. c. 163 ἔπεσ' ἐν: ἔπεσεν v. H. T. 393 sq. — 164 ἐμβαίνων: γρ. διὰ τοῦ ῡ ἐν πάσαις Didymus. — 169 καταλοφάδεια: κοινότερον μὲν διὰ τοῦ ἰῶτα ὀφείλει ἔχειν τὴν παραλήγουσαν. τὰ δὲ πλείω τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου ἔχει αὐτήν Eust. 1653, 13. καταλοφάδια ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον ὡς τὸ κατωμάδια καὶ τόνῳ καὶ σημαινομένῳ Schol. BQ; cf. Ariston. ad *K* 573. — 170 ἦεν: εἶχον Aristophanes. — 178 ὦκα: δοκεῖ ἐναντίον εἶναι τοῖς ἠθυμηκόσι. διὸ ἔν τισι τὸ „οὕτω" φέρεται.

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
[κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·]
ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος οὐδ' ὅπῃ ἠώς,
οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπῃ ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἑταίρους
ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·

V. L. 183 καταδῦντα AD. — 184 δαινυύμενοι C. κρέατ' ACDIKL MNQ. — 185, 186 omitt. S. — 186 τότ' ἐκοιμήθημεν N. — 188 ἐγὼν: ἐγὼ K. πᾶσιν: μῦθον FKRS. — 189 μύθων: μῦθον K. — 190 οὐ γάρ τ' ἴδμεν Apoll. Soph. 36, 4: οὐ γάρ πω τ' ἴδμεν CQ. οὐ γὰρ ἴδμεν Schol. β 1. οὐ γάρ πω ἴδμεν Et. Gud. 253, 3. — 192 ἀννεῖται Apoll. Soph. 36, 5: ἀνεῖται CKLNQV. γρ. ἀνεῖται A m. rec. φρασσώμεθα L. φρασσόμεθα D. — 195 περὶ AIMQ. περι D. — 197 διαδρυμὰ D. — 198 τοῖσι CDIKMNQ. — 199 μνησαμένης K. μνησαμένοι I. μνησαμενῶν ἔργον C. ἀντιφάτοιο L. — 200 ἀνδροφάγοιο: ἀνδροφόνοιο DL. γρ. ἀνδροφόνοιο MN, cf. E 1654, 47 ἀνδροφόνον ἢ ἀνδροφάγον. — 201, 202 omitt. PS 1. m. 201 καταδάκρυ CDN. — 202 ἐγίνετο AEGHI KMNQV: ἐγένετο CDL. — 204 μετ': κατ' V. ὄπασα I. — 205 ἐγὼ DNQ. — 206 πάλλομεν ὦκα: πάλλον ἑλόντες DL.

A. c. 188 Ῥιανὸς „δὴ τότ' ἐγὼ ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον" Didymus. — 189 Καλλίστρατός φησιν ὡς ὑπό τινες ὁ στίχος προτέτακται ἀγνοοῦντος τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος, ὡς θέλει ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ γάρ Schol. H.

ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' δ' ἄμμε λίπον γυώωντας ὄπισθεν.·
210 εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ πατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
οὐδ' οἵ γ' ὁρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
215 οὐρῇσιν μακρῇσι περισαίνοντες ἀνέσταν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
ὣς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ' ἔδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
220 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
225 ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε·
ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν
καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

V. L. 208 βῆ ῥ' Q. τῷ γε: τῶδε SV. — 209 κατα DLQ. ἄμμ' ἔλιπον KS. γοόωντας: γοόοντας AM. γοόωντάς C. γοόωντες L. γοῶντας I. γοῶντες D. — 211 ξεστοῖσι DFKMNR. — 213 τοὺς δ' αὐτὴ I. καταφάρμακα L. — 214 ὁρμήθησαν Q: v. ὠρμήθησαν. τοί γε: τῆγε A. τούς γε Q. γρ. τούς γε A m. rec. — 215 οὐρῇσϊ ACFIKM. περισαίνοντες CE FKMNQV Hesych. III, 319. — 216 ὅτ' ἂν: ὅταν EIKLNQ. ἀμφι D. ἰόντα: ἰόντες PS. — 217 θυμῷ PSV. — 218 ἀμφι CDL. — 219 ἔδεισαν E. ἔδδεισαν N. τὸν δ' ἔδδεισαν K: v. ἔδδεισαν. — 220 ἐν προθύροισι: ἐν προθύρησι M. ἐν προθύροις E. εἰνὶ θύρῃσϊ ACHINPQSV. — 223 ἔργα: δῶρα CQ. — 224 N λαῶν et sup. ἀνδρῶν. — 225 κήδιστος: κύδιστος M. κήδιστος θ' A. κύδιστός θ' L. post hunc CQ ὅ (ὅς Q) σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. — 227 ἀμφιμέμυκεν Apoll. Soph. 29, 25: ἀμφιβέβηκεν DL. γρ. αμφιμέμακεν D. — 229 ἄρ CILMQ. τοίδε φθέγγοντο I.

A. c. 212 μιν i. e. δώματα. Schol. Q ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ δώματα πρὸς ἑνικὸν τὸ δῶμα ὑπήντησεν, cf. ρ 266—269; Apollon. de Pron. p. 108 B. — 214 ὁρμήθησαν Aristarchus, H. T. 424. — 216 veteres ὅτ' ἄν, non ὅταν, H. T. 327. — 219 Aristarchus ἔδεισαν, H. T. 390. — 220 Ἀρίσταρχος γράφει ἔσταν δ' ἐν προθύροισι, cf. θ 325.

ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀιδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν ὀισάμενος δόλον εἶναι.
εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
οἳ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ.
ὣς οἳ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' ἂψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ,
κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πίμπλαντο, φόον δ' ὠίετο θυμός.
ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·

V. L. 230 ἥδ' ADIKLNQ. ὤϊξε: γρ. ἔκθορε ἐξεπήδησεν (sic) M. — 231 οἷδ' ADIKLMNQ. ἀϊδρίῃσϊν A 1. m. — 232 ὀισάμενος: ὀϊσσάμενος CDEKLMNQ. ὀΐσατο γὰρ AV. ὀΐσσατο γὰρ I. γρ. ὀϊσσάμενος A m. rec. hunc excipiunt in I duo vss. ἤτοι ὀϊσσάμενος ἦ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευεν τεῦχε δὲ κυκεῶ χρυσέῳ δέπαι, ὄφρα πίοιεν, quorum prior legitur ι 339. — 233 addunt CGNQV in textu et H Ambr. Q in margine τεῦχε δέ οἱ (HV τεῦχεν δὲ, N Ambr. Q τεῦχε δὲ) κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ ὄφρα πίοιεν, qui est κ 316. — 236 omitt. L. — 237 ἔκπιον: ἔπιον A 1. m. I. — 239 οἷδε N. — 240 πόδας M Ambr. Q: γρ. δέμας M. γρ. τρίχας τε καὶ δέμας Ambr. Q. νοῦς: ὁ νοῦς M in lemmate. τοπάρος IL. — 242 πάρ ῥ': παρ' CEHKNQRSV Apoll. Soph. 19, 20. παράκυλον AL. βάλανόν: Apoll. Soph. βαλάνου ἔβαλεν. τε βάλε SV. τ' ἔβαλε EFKR: cet. τ' ἔβαλεν. — 243 χαμαὶ εὐνάδες A ex corr. Q. — 244 *ἂψ: l. αἶψ'. — 246 ἐκφάσθαι: ἐκφᾶσθαι CDIKLMN. ἱέμενός ADIKL. — 247 βεβολημένος: βεβλημένος A 1. m. DLV. — 249 ἀγασσάμεθ': ἀγαζόμεθ' ACFHIKNQV. γρ. καὶ ἀγασσάμεθα N. ἐν ἄλλῳ ἀγαζόμεθα H. ἀγαζόμεθα Hesych. I, 11.

A. c. 240 καὶ δέμας: Ζηνόδοτος καὶ πόδας γράφει Schol. H. — 242 Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον. ὁ δὲ Καλλίστρατος ἀντ' αὐτοῦ γράφει „παντοίης (ita R. Schmidt. pro παντὸς μὲν vel μὴν) ὕλης ἐτίθει μελιηδέα καρπόν". — 244 ἂψ Voss. ex coniectura, quam recipere non dubitavi, nam αἶψ' et ἂψ perfacile poterant permutari, v. 263, 405. — 247 Aristarchus βεβολημένος, v. Aristonicum ad *I* 3; Lehrs. Arist. p. 76. — 249 Heliodorus ἀλλ' ὅτε δὴ πάντες ἀγαπαζόμεθ' teste Apoll. Soph. 5, 4.

ἤομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
[ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ].
ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν
255 ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀιδρείῃσιν ἕποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα ὀισάμενος δόλον εἶναι.
οἱ δ' ἅμ' ἀιστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
260 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ὤμοιιν βαλόμην μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ' ἄψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων
265 [καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·
μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὔτέ τιν' ἄλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοίσδεσι θᾶσσον
φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
270 ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Εὐρύλοχ', ἦ τοι μὲν σὺ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ
ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·

V. L. 251 habet obelum in N. ἐκέλευες: ἐκέλευσας D. φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ l. cum Apollonio de Synt. 8, 14 et Herodiano π. σχημάτων 62, 6 (ed. Dind.): πυκνὰ καὶ ὕλην V. — 253 omitt. ADEFHIKM in t. N in t. PQSV: habent CM in marg. N in marg. — 254 μέγ' ἄειδεν CQ. — 255 τοίδε φθέγγοντο A. καλοῦντες N. — 256 ἦδ' ADIKLNQ. — 257 οἶδ' ADIKLNQ. ἅμα: ἄρα DL. ἀϊδρίῃσιν A 1. m. Q. — 258 ἐγὼν: ἐγὼ CK. ὀϊσσάμενος CDIKLMN. — 259 οἶδ' DEIKLMNQ. — 261 πέρι D. — 263 ἄψ: αἶψ' AI p. ras. KLMNQS. ἠνώγεα: ἠνώγεα N. ἠνώγε' Q. ἠνώγεον M. ἤνωγον A ex corr. C. — 264 αὐτὰρ ὅ CQ. ἀμφοτέρῃσι λαβὼν (C γαμφοτέρῃσι): ἀμφοτέρῃσιν ἑλὼν AIQS 1. m. V. ἑλὼν H. ἐλλίσσετο: ἑλίσσετο CDEKLN. εἰλίσσετο QV. — 265 omitt. CDEFHIKLM in t. NPQSV: habent AI et M in marg. — 266 ἄγε κεῖσ': ἄγ' ἐκεῖσ' DLQSV. — 267 οὔτέ τιν' ACEIKLN. οὐτέ τιν' D. οὐδέ τιν' PS. ἄλλον: ἄλλων DLS. — 268 ἄξεις H. ξὺν: σὺν ADIL. τοίσδεσι: τοῖσδεσϊ ADIL. τοῖσδεσσϊ KN. τοῖσδέσι C. τοῖσιδε G. τοῖσι δὲ M. — 270 ὣς φάτο G.

A. c. 253 omitt. Apollon. Dyscolus, qui pro eo ponit versum qui est κ 212, v. de Pron. p. 108 B. — 264 ἑλίσσετο fortasse Aristarchus, v. H. T. 390. — 268 σῶν: Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ σῶον Schol. H.

αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
ὣς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
275 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη,
280 ἓν τ' ἄρα μοι φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
πῇ δὴ αὖτ' ὦ δύστηνε δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος
χώρου ἄιδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
ἔρχαται ὥς τε σύες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
285 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθά περ ἄλλοι.
ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης
ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκῃσιν κακὸν ἦμαρ.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια δήνεα Κίρκης.
290 τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ·
ἀλλ' οὐδ' ὣς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
φάρμακον ἐσθλόν, ὅ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
295 Κίρκῃ ἐπαΐξαι ὡς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἣ δέ σ' ὑποδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·

V. L. 273 ἐγὼν: ἐγὼ CIN. — 274 παρὰ et sup. ἀπὸ CN. — 275 ἄρ ACDLMQ. — 277 ἔνθά μοι DILNQ. — 279 πρῶτον: πρώτω N. τοῦ περ: γρ. δὴ A m. rec. χαριέστατος QV. — 280 ἄρα μοι: ἄρα οἱ ACDLNQ. ἄρα οἱ M. — 281 *πῇ δὴ: l. πῆ δ' cf. ι 311. αὖτ' ὦ: αὖτως E. αὖτως QV. αὐτῶ L. αὐτῶ D. τίπτ' αὖτ' ὦ Schol. Vind. 133. τίφθ' αὖτως Heraclitus Alleg. c. 73. — 284 ἦ: ἢ ADQ. οὐδέ σε φημί ACDKLMNQ. οὐδέ ἑ φημὶ I. οὐδὲ σέ φημι E. — 285 ἔνθά περ AIQ. — 287 τῇ: τῇ M. ἔχων: ἔχων δ' QRS. ἐς δώματα: ἐν δώμασι FPS. — 288 ἀλάλκησιν: ἀλάλκησι ADGHKLMNQV. ἀλαλκήσει EFIPS. ἀλαλκήσῃ C. — 290 ἐν: ἐνὶ A ex corr. C. — 293 ἐλάσῃ A. ἐλάσει NQS. ῥάβδῳ D. — 294 ἐρυσσάμενος IKL 1. m. N. — 295 κτάμεναι: κατακτάμεναι Q, cf. 322. — 296 ἢ ADI. ὑποδείσασα: l. ὑποδδείσασα. κελήσεται: κεκλήσεται CH ex em. I.

A. c. 275 Aristarchus ὁτεδὴ, H. T. 327. — 281 αὖτως: ἔνιοι αὖτ' ὦ Schol. V. αὖτως Zenodoto tribuo, conf. Schol. λ 93. — 287 τῇ: τῇ, cf. ad ι 347. — 288 haud scio an ἀλακλήσει genuina sit lectio, nullus enim codex ἀλάλκησιν habet. — 291 Aristarchus et Tyrannio ὥς: l. ὡς, H. T. 380. — 293 ῥάβδῳ, v. Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 126. — 296 Aristarchus ὑποδείσασα, H. T. 390.

ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξε,
ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
320 ἔρχεο νῦν συφεὸν δέ, μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων.
ὣς φάτ', ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπήιξα ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἣ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
325 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠθὲ τοκῆες;
θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔ τι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
ὅς κε πίῃ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
330 ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις ἀργειφόντης,
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶι δ' ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
335 εὐνῇ καὶ φιλότητι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

V. L. 317 δέ τε: δὲ τὸ DLM 2. m. — 318 ἔκπιον: ἔπιον Q. οὐδέ με θέλξαι DL. — 319 ῥάβδω D, cf. 293. sequuntur in KP duo vss. σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων. — 320 συφεὸν δὲ DM 1. m. συφεὸν μετὰ δ' L. λέξο: λέξαι EFKPRS. λέξω L. λέξον N. λέξο et λέξεο G. γρ. λέξαι GM. λέξο ἢ λέξαι E 1660, 7. — 322 ἐπήιξα ὥστε κτάμεναι: ἐπήϊξ' ὥστε κτάμεναι DM. ἐπήϊξ' ὥστε κατακτάμεναι QV. ἐπάϊξ' ὥστε κατακτάμεναι L p. ras. — 323 μέγ' ἰάχουσα DILQ. μεγάλ' ἰάχουσα: γρ. μέγα ἰάχουσα M. ἐπέδραμε C. ὑπέκδραμε D. — 324 μ' ὀλοφυρομένη: με λισσομένη KPS. — 325 εἰς I: cet. εἷς. πτόλις K. — 326 ὡς et supra πῶς CH. ἐθέλχθης: ἀνείλω L. — 327 omitt. L. — 328 ἀμείψεται: ἀμείβεται K. — 330 ἦ: ἢ DL. ὀδυσσεὺς ἐσσὶ ACDILMN. ὅν τέ μοι CI KMNQ: ὄντε μοι ADL. — 334 ἐπιβείομεν AC: ἐπιβήομεν FHIK. ἐπιβήομεν M. ἐπιβήσομεν DLNQV. μιγέντε: μιγέντες CEGS.

A. c. 320 οὕτως Ἀρίσταρχος δισυλλάβως τὸ λέξο Schol. H. — 323 Aristarchus ἰάχουσα, H. T. 285. — 324 μ' ὀλοφυρομένη: Ἀριστοφάνης καί με λισσομένη, καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή Didymus, cf. Eust. 1660, 3. — 325 εἰς Herodianus, cf. ad α 170; H. T. 241. — 329 Σιδώνιός φησιν ἀθετεῖσθαι τὸν στίχον Schol. H. πρὸς τὴν ἑξῆς (329) ἀθέτησιν ὅτι τὸ σῶμα μόνον ἠλλοιοῦτο, ἡ δὲ ψυχὴ ἔμενεν ἀμετάβλητος. πῶς οὖν ἂν λέγοι „σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν" Aristonicus ad κ 240. laudat hunc vs. Apoll. Soph. 19, 18. — 331 ἀργειφόντης: ἀργιφόντης, vid. 302. — 334 ἐπιβείομεν: ἐπιβήομεν, cf. ad ζ 262.

ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἤπιον εἶναι,
ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,
αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
340 ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρά με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃς.
οὐδ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
345 ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
350 γίγνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἀλσέων
ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵ τ' εἰς ἅλα δὲ προρέουσι.
τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ
πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν·
ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
355 ἀργυρέας, ἐπί δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·

V. L. 337 πῶς ἄρ με K. πῶς τ' ἄρ με PS. *κέλεαι: l. κέλῃ. — 338 ἐνὶμμεγάροισιν D. — 341 ὄφρά με CKMN. θήῃς: θείης ACDEIKLMNQ Apoll. Soph. 36, 1. — 342 ἔγωγε θέλοιμι ARS. — 344 μή τί μοι C: cet. μή τϊ μοι. — 345 ἥδ' ACDIKNQ. ἀπώμνυεν: ἐπώμνυεν NQV. ἀπώμνυσιν D. ἀπόμνυσιν L. — 346 ἐπεὶ ὄμοσεν Q. — 347 ἐγὼ: ἐγὼν LQ. — 348 τέως μὲν: τέως ADLK. κεδναὶ CQ. γρ. κεδναὶ A m. rec. H. γρ. τέως μὲν C 2. m. ἐνὶμμεγάροισι D. — 349 κάτα, δρήστειραι N. κατὰ δρ. K. κατὰ δρηστῆρες I. καταδρήστειραι CLQ. καταδρήτειραι D. ἔασι: ἔασσι C. ἔασσιν A ex corr. ἦσαν QV. — 350 γίγνονται L: γίνονται ACDEKMQ. γείνονται HINS. κρηνέων: κρηναίων ACHI. κρηνάων GLQ. κρηνάων M. ἀπό τ': γρ. ἔκ τ' A. — 351 ἔκ θ' ἱρῶν N. — 352 ἔνι: ἐνὶ ADIKLMQ. — 353 καθύπερθ' ὑπένερθε: καθύπερθεν ἔνερθεν G non male. λῖθ': λῖν' K. — 354 ἥδ' D. θρόνων: ποδῶν L. — 355 κάνεια: κύπελλα AG pro var. l. M sup. QSV. γρ. κύπελλα H. γρ. κάνεια A m. r. utraque lectio est apud Eust. 1661, 15. — 356, 357 omitt. SV.

A. c. 338 et 348 ἐνιμμεγάροισιν, Aristophanes, H. T. 391. — 341 Aristarchus θήῃς, H. T. 406. — 344 ἄλλο: Aristophanes ἄλλοις, cf. 300. — 351 οὔτε (?) γράφει Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος δὲ οἳ εἰς ἅλα[δε]. δεύτερον δέ ἐστιν ἢ εἰς, v. H. S. p. 83; Kayser. Disp. II, p. 10 not. Düntzer. Zenod. p. 83. Zenodotus quid scripserit an hunc versum omiserit difficile est iudicare: id certum est Aristarchum dedisse οἵ τ' εἰς ἅλαδε.

ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
360 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
ἓς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
ὄφρά μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
365 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
[χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
370 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
ἐσθέμεναι δὲ κέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
375 Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

V. L. 360 ἐπεὶ δὴ: l. ἐπειδή. ζέσεν A 1. m. CDEKLMNQ. ἐνὶ: ἐπὶ η QV. ἤνοπι ACEFGHM Hesych. II, 100: οἴνοπι DKLN p. ras. QV. οἴνοπι I. — 361 λό' ἐκ: γρ. ἔλουεν M. — 362 θυμῆρες Schol. Γ 316 c. libris. ὤμων: ὤμον E 1481, 60. — 363 ὄφρά μοι CDKMN Et. Mg. 186, 5. — 364 ἔχρισεν: ἤλειψεν LV. ἤλειψε CQ. ἔχρισε λίπ' ἐν ἐλαίῳ M. — 368—372 omitt. A 1. m. DELM 1. m. N 1. m. QSV: habent CGHIKP in t. et AMN in margine. in C hi versus obelo notati sunt. — 370 omitt. GHIKNP. ἐτάνυσε CFR. — 372 omitt. A. versum 372 excipit in K v. 379, qui suo loco omissus est. — 373 δὲ κέλευεν F: v. δ' ἐκέλευεν. δὲ κέλευσεν AC. δ' ἐκέλευσεν ENQV. οὐχ ἥνδανε: οὐκ ἤνδανε KNQ. — 374 ἥμην: ἤμην DN. ἀλλοφρονέων Apoll. Soph. 24, 7: ἄλλο φρονέων I. ἀλαοφρονέων L. ᾤετο: γρ. καὶ ὄσσετο N. ὤσσετο L. — 375 οὐδέ τϊ σίτῳ DL. — 376 κρατερὸν: στυγερὸν DLPS. γρ. στυγερόν H. — 377 ἄγχι παρισταμένη: ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη AHINQV.

A. c. 362 θυμῆρες προπερισπωμένως, τὸ δὲ θυμαρὲς ὀξυτόνως. γρ. γὰρ ἀμφότερον Schol. P. θυμαρές: εὐάρεστον (ρ 199), εὔκρατον (κ 362) Hesych. II, 328. θυμαρές (cod. θυμαρέα) θυμάρεστον, καὶ θυμῆρες τὸ ἀρέσκον τῇ ψυχῇ Apoll. Soph. 88, 28. vid. Zonar. Lex. 1063; Phot. Lex. 75; Et. Mg. 458, 25; 537, 26; Schol. I 336; Eust. 754, 63; 1946, 35. — vss. 368—372 Sec. XIII. inserti videntur, neque enim Eustathio noti erant, neque exstat ad eos quidquam scholiorum. obeli in cod. C librario tribuendi sunt, non Aristarcho. — 374 ἀλλοφρονέων: τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἄλλα φρονέων Eust. 1661, 43. — 376 γρ. καὶ στυγερόν, ὃ καὶ κρεῖττον Schol. N. — 377 ἔνιοι δ' ἄγχι παρισταμένη Schol. H.

τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδὲ γένοντο·
καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
σοὶ μὲν νοστήσαντι διοτρεφὲς ὥς ἐχάρημεν,
ὡς εἴ τ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἄγε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
ὣς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι·
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρον δέ,
κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλά τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
ὄφρα ἴδησθ' ἑτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκακε πάντας ἑταίρους·
[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]
ἆ δειλοὶ πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σῦς ἠὲ λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας,

V. L. 417 ἵνα τ' ἔτραφεν AEK: ἵνα τέτραφεν CHMQV. ἵνα τε, τράφεν N. ἵνα τε τράφεν S. ἵνα τ' ἔτρεφεν DL. ἵνά τ' ἔτραφον I. γρ. ἵν' ἔτραφον H. ἠδὲ γένοντο CEMS: v. ἠδ' ἐγένοντο. — 419 ὣς ἐχάρημεν: Schol. X 410 ὧδε χωρῆσαι, errore pro ὧδε χάρημεν quod non displicet. — 420 ὡσείτ' DL. ἀφικόμεθα KN. — 422 ἐγὼν Q. μαλακοῖσϊν ἐπέεσσϊ N, quo ad genuinam lectionem μαλακοῖσιν ἔπεσσιν ducimur; ita etiam α 440 libri plerique τρητοῖσι λεχέεσσι pro λέχεσσι exhibent. — 423 ἐρύσσαμεν D. ἐρύσσωμεν N. ἐρρύσομεν K. — 424 κτήματα δ' ἐν KMNPS. κτήματά τ' ἐν CILQ. κτήματ' ἐν ADH. σπείεσσι L. πελάσσομεν: πελάσσατε QV. ὅπλά τε CIK. — 425 ὀτρύνεσθε ἐμοὶ A sup. CD EII 1. m. KLM sup. NS. ὀτρύνεσθε μοι H ex corr. I: ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι GQV. ὀτρύνεσθ' ἵνά μοι A 1. m. M 1. m. ἕπεσθαι A sup. CDH 1. m. KLM sup. NS: ἕπεσθε AEM 1. m. Q. ἕπησθε GV. ἕποισθε H ex corr. I. — 426 ὄφρα ἴδησθ' GKQ. ὄφρ' ἴδηθ' AFIR. vulgo ὄφρα ἴδηθ'. ἐν: ἐνὶ L. — 428 οἶδ' ACDIKLMNQ. ἐπέεσσιν ἔποντο I. — 429 ἐρύκακε AQV: vulgo ἐρύκανε. — 430 omitt. A 1. m. H in t. DLM 1. m. N 1. m. QV: habent A m. r. CIKS in t. et HMN in marg. σφεας φωνήσας: σφας ἀμειβόμενος C. — 431 ἆ: ᾶ K. ὦ DMN sup. — 433 omitt. S. ἠὲ λύκους: ἢ ἐλάφους ER.

A. c. 424 vid. 404. — 425 duo tantum exstiterunt variae lectiones, altera ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι ..... ἕπησθε, altera ὀτρύνεσθε ἐμοὶ .... ἕπεσθαι: scripturae ἕπεσθε et ἕποισθε ex itacismo pendentes accipiendae sunt pro ἕπεσθαι et ἕπησθε. eodem modo η 222 ὀτρύνεσθε et ὀτρύνεσθαι mutata sunt, alia exempla ex libris Odysseae attuli in Annal. Gymn. Austr. 1866, p. 93, quae si omnino opus esset, multis aliis possem augere. — 429 dedi ἐρύκακε, nam ἐρύκανε ceteroquin Homero incognitum est. — 431 τὸ ᾶ θαυμαστικὸν ἀντὶ τοῦ ὦ δειλέ Schol. H, qua significatione circumflectitur teste Eust. 1763, 54.

οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ,
435 ὥς περ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
440 τῷ οἱ ἀποπλήξας κεφαλὴν οὖδας δὲ πελάσσαι,
καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
διογενές, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ πὰρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
445 ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
ὣς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λέλειπτο,
ἀλλ' ἕπετ'· ἔδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
450 ἐνδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ' ἐς ἄντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.

V. L. 434 *οἵ κεν οἱ* DI. — 435 *ἔρξ'* ACN: cet. *ἔρξ'*. *ὅτέ οἱ* A in t. ex corr. et in marg. CI. *μέσαυλον* A 1. m. DN. — 436, 437 omitt. DL. — 437 *καὶ κεῖνοι*: *κἀκεῖνοι* AEIKNQSV. — 438 *ἐγώ γε*: *ἐγὼ* AK. v. *ἔγωγε*. — 439 *σπασάμενος* ACEFKMNQR. *τανύηκες* Apoll. Soph. 149, 10: *τανάηκες* CL. — 440 *ἀποπλήξας* S Schol. Ψ 120: *ἀποτμήξας* E et libri mei. *οὖδασ δὲ* A: *οὖδασδε* CDIKLNQ. — 443 *ὡς σὺ κελεύεις* DL. — 444 *πὰρ*: *παρὰ* ACDIL. *ἔρυσθαι*: *ἐρύσθαι* N. — 446 *φάμενος* M. — 448 *ἔδεισεν*: CEN *ἔδδεισε*, cet. *ἔδδεισεν*. — 450 *ἔχρισε* FIQV. *ἔχρισε λίπ' ἐν ἐλαίω* M sicut 364. — 451 *χλαίνας καλὰς* FKS. *οὔλας* A. — 452 *δαιννυμένους* C. *εὖ πάντας*: *ἄρα τούσδε* A. *ἄρα τούσγε* DILR. *ἄρα τούσγ'* Q. *γρ. δ' εὖ πάντας* A m. rec. H. *γρ. ἄρα τούσγε* M. — 453 *οἳδ'* ACDIKLNQ. *εἶδον*: *ἴδον* CD. *ἴδον ἐφράσσαντό* A ex corr., 1. m. *φράσαντό*. *τ' ἐσάντα*: *τε πάντα* ACDHKLPQSV. *φράσαντο δὲ πάντα* N. *γρ. τό τ' ἐσάντα* C. *ἐν ἄλλῳ γρ. φράσαντό τ' ἐσάντα* H. *τε θυμῷ*: *γρ. πάντα* M. *γρ. ἔναντα* M. — 454 *δὲ στεναχίζετο*: *δὲ στοναχίζετο* ACLN QV. *δ' ἐστοναχίζετο* K.

A. c. 435 *ἔρξ'*, v. H. T. 258. — 437 Aristarchus *καὶ κεῖνοι*, H. T. 247. — 440 *ἀποτμήξας ἢ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων ἀποπλήξας* Eust. 1664, 31: ita Aristarchus, v. Scholl. Ψ 120, Λ 146; H. T. 342. *ἀποτμήξας* Zenodoto deberi colligo ex Schol. Σ 34. — 448 Aristarchus *ἔδεισεν*, H. T. 390. — 451 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita, Herodianus *οὔλας*: *οὐλὰς* Nicias, H. T. 329. — 454 *στεναχίζετο*: *στοναχίζετο*, cf. ι 13; κ 10; H. T. 351.

455 ἦ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
460 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
εἰς ὅ κεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὔμιν
465 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε.
ὣς ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
470 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη],
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
475 [ὣς ἔφαν, αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,

V. L. 455 ἦ KQ. δέ μευ: δ' ἐμεῦ KS. ἄγχι παραστᾶσα C. — 456 omitt. ACDEHIKLM in t. NPQSV. — 457 μὴ κέ τι A. θαλερὸν: γρ. στυγερόν M. — 459 sequitur in CIKNP vs. βοῦς περιταμνομένους ἠδ' (C καὶ) οἰῶν πώεα καλά (= λ 402). — 461 αὖτις: αὖθις AN. — 462 οἷον τε πρώτιστον DL. — 464 αἰὲν: αἰεὶ ACDEHIKNQS. — 465 εὐφροσύνῃ: εὐφροσύνῃς IK. εὐφροσύναις E 1662, 43 quod perinde est. ἀφροσύνῃ L. ἐπεὶ ἦ D: cet. ἐπειὴ. μάλα: κακὰ E. πέποσθε: πέπασθε var. lect. in G. — 467 πάντα: μακρὰ L. — 468 δαιννύμενοι C. κρέατ' ACDEIKLMNQ. — 469 περὶ ML. — 470 omitt. A 1. m. EG 1. m. HIM RS: habent A in marg. CDG 2. m. KLPQV. — 471 τότέ μ' A. με καλέσαντες PS. — 473 θέσφατον ἐστὶ I. — 474 ἐς ὑψόροφον CEKLNS. ἐς ὑψόρροφον DM: cet. ἐϋκτίμενον. γρ. ἐς ὑψόροφον A m. rec. γρ. ὑψόροφον H. — 475–479 omitt. EQV. habet H in marg. — 476 καταδῦντα D. — 477 δαιννύμενοι C. κρέατ' ACDIKLMN.

A. c. 457 Ἀριστοφάνης στυγερὸν γόον· καὶ οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή Didymus, cf. Eust. 1664, 40. — 465 veteres ἐπεὶ ἦ, H. T. 267. πέποσθε Herodianus: Aristarchus πέπασθε, cf. Eust. 1663, 15; H. T. 336.

οἳ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.]
480 αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
[καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·]
ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέστης,
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
485 ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ
ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
490 ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἱκέσθαι
εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
495 οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
500 καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

V. L. 479 οἳ μὲν: δὴ τότε GHIMN. γρ. οἱ μὲν M. κατὰ: ἀνὰ GHI MN. καταμέγαρα A. — 481 ἐλιτάνευσα CDFIKLMNQ. δέ μευ: δέ μοι L. — 482 omitt. DELM 1. m. S: habent ACGHIKM m. rec. NPQRV. προσηύδων: προσηύδα A. — 483 ἣν περ: γρ. οἷαν περ (ὥσπερ?) C. — 486 ἀμφ' ἔμ': ἀμφί μ' K. γένηαι: νέηαι G. νόσφιν ἔηαι M. — 487 ἠδ' ACDIKLNQ. — 489 μὴ κέ τι A. ἀνέκοντες D. ἐνὶ: ἔνι C. ἐνιμίμνετε ADKN. — 490 ἀλλά με χρὴ πρῶτον τε ὁδὸν L. — 491 φερσεφονείης I. — 492 ψυχὴν A et sup. ψυχῇ. — 493 μάντηος M: cet. μάντιος. ἀλαοῦ: ἀγλαοῦ C. ἔμπεδοι εἰσὶ ANQ. — 494 τεθνηῶτι: τεθνειῶτι ACEHI p. ras. KMPQSV Apoll. Soph. 156, 11. τεθνεῶτι N. — 495 πεπνύσθαι CL. τοὶ δὲ: ταὶ δὲ L Plato Rep. III, 386 D. αἱ δὲ Plato Men. 100 A. τῷ δὲ D. τοὶ δ' ὡς σκιαὶ Clemens Alex. Strom. IV, 25. — 496 ἐμοί γε A: cet. ἔμοιγε. — 497 οὐδέ τι θυμός: οὐδέ νύ μοι κῆρ CDNPS. οὐδέ νυ μοι κῆρ KL. — 498 ὁρᾶν K. — 499 τε κορέσθην AEKLMNQ: v. τ' ἐκορέσθην. — 500 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων AGHIKMN QSV: γρ. καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον A m. r., ita CDL.

A. c. 493 μάντηος G. Hermannus. sed etiam μάντιος ferri potest. — 494 τεθνηῶτι Aristarchus, H. T. 282. — 495 τοὶ: ὁ ποιητὴς πρὸς τοὺς ἄλλους νεκροὺς ποιεῖται τὴν σύγκρισιν, οἱ δὲ ἄλλοι νεκροὶ ὡς σκιαὶ ἀΐσσουσιν Aristonicus.

525 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
ἔνθ' ὅιν ἀρνειὸν ῥέξειν θῆλύν τε μέλαιναν
εἰς Ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
530 ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων.
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
535 αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἔνθά τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
540 νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν·
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
545 καλὴν χρυσείην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.

V. L. 525 μεταπρέπει: μετατρέπει CD. ὑμετέροισιν: ἡμετέροισιν KMPS. ἀγρομένοισιν DL. — 526 λίσσῃ CEIN ex corr. — 527 ῥέξειν: ῥέξειν DFH ex em. IKLMNQRSV. — 528 στρέψας: τρέψας ACDFHIK MNQSV. ἀπὸ νόσφι ADEIQ. — 529 ἱέμενος ADMQ. ἰόμενος L. — 530 κατατεθνηώτων: κατατεθνειώτων CFHIKMNQRSV. κατὰ τεθνειώτων A. κατατεθνεώτων DL. — 531 ἐποτρύναι DQ. — 532 κατάκειτ' K. κατάκειται S: cet. κατέκειτ', quod hoc loco ferri non potest. — 533 δείραντας: δείραντες LQV. δείραντας H. ἐπεύξεσθαι N. — 534 ἄϊδϊ K. φερσεφονείη A. φερσεφονείη I. — 535 ἐρυσάμενος A 1. m. KQ. — 536 μὴ δὲ AIKLMNQ. μὴ δ' D. ἐᾶν C. — 538 ἔνθά τοι ACDIKNQ. — 541 χρυσόθρονος: γρ. χρυσόφανος M. — 543 ἀργύφεον: ἀργύρεον I. φάρος ACDKMNQ. ἔννυτο ADLN. — 544 βάλετ': βάλεν K. ἰξυῖ: ὀσφύϊ A sup. N in marg.

A. c.' 530 Aristarchus κατατεθνηώτων, H.T. 282. — 532 κατάκειτ' vid. Annal. Gymn. Austr. 1859, p. 221. — 533 κατακῆαι Aristarchus, H. T. 298. nostro loco et λ 74 libri Aristarcheam lectionem exhibent, sed ι 231; ν 26; ο 97; π 2 et ψ 51 omnes fere ab Aristarcho dissentiunt, unde vulgatam in hac scriptura sibi non constitisse patet. — 544 ἰξυῖ: ὀσφύϊ, v. ε 231. ὀσφύϊ glossam esse apparet ex Hesychio II, 362 ἰξυί: ὀσφύϊ, λάγονι. — 545 ἐπέθηκε: ἐφύπερθε Aristarchus, vid. ε 232.

αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὄτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
550 ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθέν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτέ τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἧσιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
555 ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
ἐξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἧσιν
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ κατ' ἀντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
560 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδος δὲ κατῆλθεν.
ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
φάσθε νύ που οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
565 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ἑζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
570 ἤομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ

V. L. 546 δώματ' ἰὼν: δῶμα κιὼν DLNPS. ὄτρυνον: l. ὤτρυνον. ὤτρυνα L. — 548 ἀωτεῖσθε K. — 549 πότνια: θέσφατα DL. — 551 ἔνθέν περ CQ: ἐνθένδε A. — 552 οὔτέ τι ACIKMQ. οὐτέ τι D. οὔτε τε λίαν E. — 556 κινυμένων C. — 557 ἀνόρουσε: ἔπωρουσε L. — 558 κλίμακα: κίονα DL. — 559 κατ' ἀντικρὺ AINQ Apoll. Soph. 32, 9. κατ' ἄντικρυ K. κατάντικρυ D. — 561 μῦθον: πᾶσιν D. — 562 φάσθε: φᾶσθε ACIKLMNQ. που: ποι DL. οἶκονδε ACDILMNQ: v. οἰκόνδε. — 563 ἡμιν ER. ἄμμιν L p. ras.: ἡμῖν ADE 1669, 64 FIKMQ. — 566 τοῖσι CIKMNQ. — 567 καταὖθι DEKL. — 568 πρᾶξις N. ἐγίγνετο: ἐγίνετο ACDEILMNQ. ἐγένετο K. — 569 omitt. ADLM 1. m. QV. — 570 καταδάκρυ CILN. — 571 ἄρ CDKLMNQ. νηὶ μελαίνῃ: νῆα μέλαιναν KS.

A. c. 546 ὄτρυνον Aristarchus. — 562 φάσθε Tyrannio: φᾶσθε Heraclides, H. T. 373. — 563 ἡμιν, v. H. T. 275.

ἀρνειὸν κατέδησεν ὅιν θῆλύν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κιόντα;

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
5 βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
10 ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε.
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης.
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
ἣ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,

V. L. 572 κατέδησεν: γρ. κατέθηκεν A. — 574 ἴδοιτο E: v. ἴδοιτ'. ἢ ἔνθα ἢ ἔνθα EM.

A. c. 574 ἴδοιτο, v. de hiatu p. 26.

Varia lectio. 1 κατήλθομεν: κατήλυθον DL. — 2 ἂρ πρῶτον K. ἐρύσαμεν EINQ. — 3 τιθέμεσθα: τεθέμεσθα E. ἐθέμεσθα CN. τιθέμεθα I. — 4 ἐβήσαμεν: ἐδήσαμεν A ex corr. ἐν δὲ καὶ AFIKLNPS. — 5 καταδάκρυ CDIN. — 6 ἡμῖν αὖ μετόπισθεν Apoll. Soph. 111, 32. μετόπισθε: κατόπισθε EFHINPQRSV Macrob. Sat. V, 13, 16. κατ' ὄπισθε AK. νεὸς: νεὼς CEI (H?) Apoll. Soph. Macrob. — 7 ἴκμενον Schol. N 456. — 10 κυβερνῆται DL. — 12 δύσετό: δύσσετο D. — 13 ἦδ' ADIK LNQ. ἐς: ἐπὶ L. — 14 Κιμμερίων: γρ. χειμερίων καὶ κερβερίων G.

Adnotatio critica. 7 ψιλωτέον τὸ ἴγμενον (sic) ἤτοι ὑγρόν Schol. H. — 8 αὐδήεσσα: al. οὐδήεσσα, αὐλήεσσα, vid. ad κ 136; ε 334. — 14 Κιμμερίων: Ἀρίσταρχος Κερβερέων Schol. H. ἔνιοι δὲ γράφουσι χειμερίων, οἱ δὲ Κερβερίων, ὡς Κράτης Schol. MPV Vind. 56, 133. Κράτης μέντοι Κερβερίους γράφει ..... ἕτεροι δὲ Χειμερίους τούτους ἔγραψαν Eust. 1671, 3. γράφεται καὶ Κερβερίων καὶ ἔοικε καὶ Σοφοκλῆς περιπεπτωκέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (187). Πρωτέας δὲ ὁ Ζευγματίδης χειμερίους γράφει ..... ἔνιοι δὲ Κεμμερίους Et. Mg. 513, 45. τινὲς καὶ παρ' Ὁμήρῳ γράφουσιν „ἐνθάδε Κερβερίων" ἀντὶ τοῦ Κιμμερίων Schol. Arist. Ran. 189. cf. Photii Lex. 117; Zonar. Lex. 1208.

ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὔθ' ὅτ' ἂν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
ἀλλ' ἐπὶ νύξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
ἤϊομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
ἔνθ' ἱερήια μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
βόθρον ὄρυξ' ὅσσόν τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσι,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέι οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσι τε, ἔθνεα νεκρῶν,
ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αὖ δ' ἀγέροντο

V. L. 16 καταδέρκεται: ἐπιδέρκεται ACDEHIKLMNPQSV Strabo V, p. 244; Tzetzes Alleg. 11. ἐπιλάμπεται Strabo I, p. 6. καταδέρκεται ἢ ἐπιδέρκεται E 1670, 51. — 17 οὔθ': οὐδ' N. ὁπόταν CIKLQ. — 18 ὅταν IKL. οὐρανόθεν: οὐρανόθι M. — 19 ἐπὶ CI. — 20 ἐν δὲ LM NP. ἐν δέ τε μῆλα D. — 21 παρὰ ῥόον: παρὰρρόον AM. παραῤῥόον DG. παρὰρρόον H. — 24 ἔσχον: εἶχον FPS. — 25 ὄρυξα ὅσον CINQRV. ὄρυξα ὅσον H. ὤρυξα ὅσσον A 1. m., nunc ὅσον. ὅσσόν τε D. — 26 χοὴν: χοὰς FS. χεόμην: χέομεν H 1. m. MPS. γρ. χεόμην M. πᾶσι A 1. m. CFIKNQRV. — 28 τὸ τρίτον δ' C. πάλυνον: πάλυνα S. — 33 μεταπρέπει: μετατρέπει N. — 35 ἐλισάμην AK. ἐλισσάμην DEMQV. λισσάμην L. — 36 ἐς: εἰς E. αἴδ' ADIKLMNQ. — 37 ὑπ' ἐξ ACIKMN. ὑπεὶρ L. ἐρέβευς: ἐρέβους EFH ex em. LNQ. ἐρέβοῦς I. νεκύων: νεκρῶν N. κατατεθνειώτων CDKNS. κατατεθνήωτων M. κατὰ τεθνειώτων I. κατὰ τεθνηότων A.

A. c. 16 Aristophanes et Aristarchus καταδέρκεται. occurrit hic versus etiam apud Hesiod. Theog. 760, ubi libri omnes ἐπιδέρκεται exhibent. — 17, 18 ὁπότ' ἄν, ὅτ' ἄν, v. H. T. 327. — 21 παρὰ ῥόον Aristarchus, v. H. T. 391. — 26 Ζηνόδοτος χεάμην Schol. H. — 37 ἐρέβευς, non ἐρέβους scribendum, nam substantiva neutrius generis in ος exeuntia genetivo per εος vel ευς efferuntur: excipiuntur duo, δείους et σπείους, vid. Bekk. An. 1209. κατατεθνηώτων Aristarchus, H. T. 282.

ψυχαὶ ὑπ' ἐξ ἐρέβευς νεκύων πατατεθνηώτων.
νύμφαι τ' ἠιθεοί τε πολύτληροί τε γέροντες
παρθενικαί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
40 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἥρει.
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
45 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἥμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
50 αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
55 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ.

V. L. 38—43 obelis notati sunt in CG. — 39 τ' ἀταλαὶ: θ' ἁπαλαὶ L. — 40 πολλοὶ δ': πολλοί τ' GM. — 41 τεύχε': εἵματ' G. — 42 ἄλλοθεν ἄλλος: ἔνθα καὶ ἔνθα AGHIQ. γρ. ἄλλοθεν ἄλλος A m. rec. H. γρ. ἔνθα καὶ ἔνθα M. — 45 κατέκειτ': κατάκειτ' DL. — 46 κατακῆαι E. — 48 αὐτὸς δὲ: αὐτὰρ ἐγὼ FPR. — 49 ἥμην ADM. γρ. ἥμην A m. rec. — 50 ἄσσον A ex em. — 53 μεγάρω κίρκης PS. μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς: κατελείπομεν αὖθις ἡμεῖς Schol. Α 115. — 54 ἄκλαυτον: ἄκλαυστον ACDH 2. m. KLNQSV. — 57 ἐλπήνωρ L. — 58 ἰὼν IN: cet. ἐὼν.

A. c. 38—43 ἀθετοῦνται οὗτοι οἱ ἓξ στίχοι, ὅτι οὔπω προσέρχονται καὶ ὅτι ἀδύνατον φέρειν τὰς ψυχὰς τὰς τῶν σωμάτων πληγάς Schol. MV Vind. 56, 133. οἱ ἓξ παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει [προ]ηθετοῦντο ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ ἑξῆς Didymus; cf. Eust. 1672, 34. — 40 Aristarchus et Herodianus οὐτάμενοι: οὐταμένοι Pamphilus, H. T. 330. — 46 κατακῆαι Aristarchus, non κατακεῖαι, cf. κ 533. — 52—54 ὁ Καλλίστρατος ἀθετεῖ. Aristarchum hos versus damnasse colligo ex Aristonici adnot. ad Ψ 73 ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἀθετούμενα ἐν τῇ νεκυίᾳ. — 58 πᾶσαι ἰὼν γρ. Schol. H, unde apparet Aristarchum ἰὼν scripsisse, v. H. T. 138 sqq. et Λ 230 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει: διχῶς καὶ ἐὼν καὶ ἰὼν Didymus. cf. Didym. p. 15; H. S. § 81, 4; Annal. Gymn. Austr. 1859, p. 221.

105 αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
ὁππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ προφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
110 τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηί τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἰ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους
115 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσι
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
ἀλλ' ἦ τοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
120 κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέι χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα λαβὼν εὐῆρες ἐρετμόν,
εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοὶ ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
125 οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·

V. L. 105 αἴκ' ἐθέλοις N. αἴκ' ἐθέλεις Q. αἴκε θέλῃς ACI. αἴκε θέλεῖς D. — 106 ὁππότε κε: κεν A. δὴ CFKLMNPS. γρ. κεν C. ὁππότε κεν δή H. ὁππότε δή κεν I. πελάσῃς: πελάσσῃς ACL. πελάσεις N. — 110 νόστου: νόστον PS. νόστου δὲ C. νόστου τὲ IKN. — 111 Ἰθάκην: ἰθάκης D. ἵκησθε A. — 112 εἰ δὲ καὶ A. — 113 εἴπέρ κεν CD. ἀλύξεις N. — 114 ἀπὸ ACK. — 115 δήεις: δῄεις AM. δῄει I. δήσεις DL. ἐν: ἐνὶ H ex em. I. — 117 ἕδνα: ἔδνα MQSV. — 119 ἐπὴν: ἐπεὶ FPS. ἐνὶμμεγάροισι DM ex corr. — 120 κτείνεις DS. — 121 δὴ ἔπειτα: δ' ἤπειτα CDIKLMNQSV. δ' ἔπειτα A. — 122 l. cum Schol. O 17 εἰσόκε: εἰς ὅκεν N. θάλατταν C. — 123 οὐδέ θ': οὐδ' ἔθ' K. ἔχουσιν L et sup. ἔδουσιν. — 124 τοὶ CK: v. τοί γ'. τοί τ' D. τοί δ' I. ἴσσασι CK.

A. c. 116 κατέδουσι: σημειοῦται Ἀριστοφάνης ὅτι ἱκανὰ ἔτη ἐγεγόνει (sc. Τηλέμαχος), ἀφ' οὗ οἱ μνηστῆρες συνήχθησαν. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἐν τῇ νεκυίᾳ, ὅτι δεῖ εἶναι „οἵ τοι βίοτον κατέδοιεν", οὐ κατέδουσιν Schol. β 313. Aristarchum κατέδουσιν scripsisse patet ex Schol. Aristonici ὅτι οὐκ ἐνήλλακται ὁ χρόνος, ὡς τὸ „σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν" (Δ 161, ubi Zenodotus τίσουσιν scripserat). οὐ γὰρ ἦσαν οἱ μνηστῆρες συνηγμένοι εἰς τὸν οἶκον Ὀδυσσέως. — 119 ἐνιμμεγάροισι, conf. 68. — 124 expunxi γ', quum non nisi hiatus causa interpositum videatur.

ὁππότε κεν δή τοι συμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμόν,
130 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
135 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
γήραι ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐκέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
140 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
μητρὸς τῆνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνηυίης·
ἣ δ' ἀκέουσ' ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἑὸν υἱὸν
ἔτλη ἐς ἄντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
εἰπὲ ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;
145 ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·

V. L. 127 συμβλήμενος CEGM: cet. ξυμβλήμενος. ὁδοίτης L. — 128 φήῃ: E 1047, 29 φῇ cum ACM. εἴποι G e glossa. ἔχειν σε ἀνὰ KS. — 130 ῥέξας: ἔρξας K. ἔρξας ἢ μάλιστα ῥέξας E 1675, 39. — 132 ἀποστίχειν K. ἔρδειν AEIKLNQ: v. ἔρδειν. — 134 ἐξ ἁλὸς Apoll. Soph. 2, 24; Hesych. II, 114; Schol. Λ 163 cum libris. ἐξ ἁλὸς ἢ ἕξαλος E 1675, 43, cf. 1676, 45; 1948, 20. — 135 ἀβληχρὸς: ἀμβληχρὸς L. μάλα: ἅμα Apoll. Soph. 2, 24. ὅς κε σε D. πέφνοι H. — 136 γήραϊ ACM: γήρᾳ D EL. γήρα HIKNQ. ὑπὸ AINQ. ὕπο D. ἀραρημένον I. δ' ἑταῖροι ἢ μᾶλλον ἀμφὶ δὲ λαοί E 1675, 44. — 137 τὰ δέ Apoll. Soph. 92, 26. τά, δέ I. τάδε EL. τοι et supra σοι N. — 141 κατατεθνηκυίης CDH ex em. IM. — 142 ἣδ' ACDILNQ. οὐδ' ἑὸν: οὐδὲ ὂν EPS. οὐδέ οἱ N. — 143 ἐς ἄντα DIKLMQV: v. ἐσάντα. — 144 κέν με Apoll. Soph. 35, 8: κέν μοι DL. γρ. πῶς κέν με D. τὸν: γρ. υἱὸν G. — 145 ὁ ALQ. αὐτίκ': αὖτις APSV.

A. c. 127 restitui συμβλήμενος, nam positione opus non est. — 128 φήῃ Aristarchus, v. H. T. 406. ἀθηρηλοιγὸν: ὑφ' ἓν καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον Et. Mg. 25, 24. — 134 ἐξ ἁλὸς: ἕξαλος Ptolem. Ascalonita. διπλῆ ἡ ἀνάγνωσις, καὶ ἕξαλος προπαροξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἔξω καὶ πόρρω τῆς θαλάσσης, καὶ ἐξ ἁλὸς διῃρημένως, διὰ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον, ᾧ ὁ Τηλέγονος ἀντὶ αἰχμῆς ἐχρῆτο Schol. MNV Vind. 56. τὸ ἕξαλος, ὡς ἔκβιος . . . . . ἔνιοι δὲ κατὰ παράθεσιν ἐξ ἁλὸς Schol. H Q, cf. Schol. ψ 281. — 135 ἄμβληχρος vel ἄβληχρος Heraclides Milesius, cf. Herodian. et Eust. ad Θ 178; Cram. Ep. 95, 11. — 136 γήραι, non γήρα vel quod absurdissimum est γήρα' scribendum est, H. T. 297. v. ad κ 233 et 316. — 143 ἐς ἄντα Aristarchus, H. T. 243.

ῥηίδιόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω·
ὅν τινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνηώτων
αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὃ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέῃς, ὃ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
ὣς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
ἤλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πως ἔστι περῆσαι
πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
νηί τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
μῆτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀίδαο
ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιίδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀιζύν,
ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

V. L. 146 ἐπὶ ACDLMNPQSV: v. ἐνὶ. θήσω: θείω K. θήω C. γρ: θείω A m. r. — 147 κατατεθνειώτων ACDIKLNS. — 148 ὃ δέ ACIKM NQ. ὁ δέ DE Schol. A 239: v. ὅδε. ἐνίψει: ἐνίψη L. ἐνίσπη PS. — 149 ἐπιφθονέεις APS. ἐπιφθονέεῖς D. ὃ δέ ACIKMNQ. ὁ δέ DE: v. ὅδε. — 151 κατα ACDIKLN. — 157—159 obelis notati in G. — 158 πρῶτα' τὸν: πρῶτος ὅν CH sup. πρῶτα ὅν GM. πρώταος, τὸν I i. e. πρῶτα, τὸν. Schol. Ξ 200 πρῶτον ὅν οὔπω. ἐστὶ ACIKLMQ. περάσσαι M. — 159 ἐόντ': ἰόντ' ER. ἔχῃ HI. — 160 ἦ νῦν δὴ: ἢ νῦν δὴ KL. ἤδη νῦν A. ἢ δὴ νῦν Q. ἦ δὴ νῦν V. ἢ νῦν DL. — 162 ἐνὶ μεγάροισι M. — 165 χρησάμενον L. — 166 ἁμῆς: ἀμῆς CIKNQ. ἀμμῆς DL. — 169 τρώεσσι L.

A. c. 148, 149 ὃ δέ Aristarchus, H. T. 362 sq. — 157—159 ἀθετοῦνται . . . . . τὸ γὰρ ἑξῆς, μέσον ὠκεανός. γέλοιον δὲ καὶ πεζὸν ἐόντα Schol. MV Vind. 56. — 160 ἦ νῦν δὴ: τινὲς ὡς ἓν μέρος λόγου παροξύνουσιν ἀντὶ τοῦ ἀρτίως Schol. HQ Vind. 133. cf. Lehrs. Quaest. Ep. 131*. — 161, 162 Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ Schol. H.

170 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλέγεος θανάτοιο;
ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
175 ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἤέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει,
ἢ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.
180 ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτές τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
σὸν δ' οὔ πώ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἕκηλος
185 Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαῖτας ἐίσας
δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
ἀγρῷ, οὐδὲ πόλιν δὲ κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
190 ἀλλ' ὅ γε χεῖμα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,

V. L. 170 ἀλλά γε NV. — 171 τίς νυ σε C. τίς δέ σε L. τανηλεγέως D. τανυλεγέος A ex corr. QV. — 172 ἦ — ἦ: ἢ — ἢ ACDIKNQ. — 173 ἀγανοῖσι βέλεσσιν HI: cet. ἀγανοῖς βελέεσσιν. — 174 τε omitt. DEL. ὃν: οὓς L. — 175 ἢ ἔτι: ἠέ τι G. ἠέ τις Q. ἤέ: l. ἠέ. — 176 οὐκ ἔτι I. — 178 παρὰ: πὰρ G. hunc sequuntur in GH marg. IQV duo vss. κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε (G δμῶαί τε) καὶ ὑψερεφὲς (HI ὑψηρεφὲς. Q ὑψηρεφὲς) μέγα δῶμα εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φήμην (Q φῆμιν), qui feruntur τ 526, 527. — 180 ἤδ' ACDIKLNQ. — 182 ἐνιμμεγάροισιν D. — 183 φθίνουσιν: φθινύθουσιν DL. φθινύθουσι CKN. φθίνουσι EFIV. νύκτές τε CKQ. δάκρυ χεούσῃ MN: cet. δακρυχεούσῃ. — 184 οὔπω τίς ACD. — 185 τεμένεα: τεμένη Schol. ζ 54; Hesych. IV, 140 cum E et libris. ἐΐσσας L. — 186 δαίνυνται CN ex corr. — 187 καλέουσι: ποθέουσιν I. γρ. κοτέουσι D male pro ποθέουσι. — 188 πόλιν δὲ M. — 190 ὅ γε: ὅτε C.

A. c. 172 ἦ — ἦ: ἢ — ἢ Herodianus Il. Pros. Ξ 265; Υ 17; Ioan. Alexandr. 41, 16; 32. — 174 ὃν: οὓς Aristophanes. — 182 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι. — 184 Ptolem. Ascalonita οὔ πώ τις: οὔ πω τις Herodianus, H. T. 415. — 185 τεμένη Aristarchus, cf. Scholl. B 423; Φ 363. σεσημείωται τὸ ὄνομα ἀδιαιρέτως ἐξενεχθέν Schol. HQ Vind. 133. fallitur Schol. H Ἀρίσταρχος τεμένεα, v. H. T. 300.

ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ εἵματα εἶται·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλῳῆς οἰνοπέδοιο
φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
σὸν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
οὔτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν ἐύσκοπος ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
οὔτέ τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα
τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνηυίης.
τρὶς μὲν ἐφορμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ
ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

V. L. 191 κόνι: κόνει A 2. m. CDLMNS. κονίῃ I. εἶται: ἧσται A 1. m. CFHIKMNQSV. εἶσται A ex corr. DL. — 193 πάντῃ οἱ: παντοίῃ K. βεβλήατο H. χθαμαλὸν βεβολήατο Cram. Ep. 94, 13. cf. Apoll. Soph. 51, 11. βεβλήατο: βεβλημένοι εἰσίν· „χθαμαλαὶ βεβλημέναι εὐναί". — 196 σὸν νόστον ποθέων KN: σὸν πότμον γοόων ACDHILMPQ RV. σὸν πότμον γώων S. σὸν νόστον γοόων G. τὸν πότμον γοόων ἢ σὸν νόστον ποθέων E 1678, 12. γρ. σὸν νόστον ποθέων CM. γρ. καὶ σὸν πότμον γοόων N. — 197 οὕτω καὶ γὰρ C. ἐπέσπων C. ἐπέσπῶν S. — 198 οὔτ' ἐμέ γ' ἐν: οὔτε μέγ' ἐν HI. οὔτ' ἐμέ ἐν A. οὔτέ με ἐν L. οὔτε με ἐν EGQV. οὔτέ μ' ἐν M. οὔτε μ' ἐν KL. οὔτ' ἔμ' ἐν FPS. — 199 ἀγανοῖσι βέλεσσιν CHI: v. ἀγανοῖς βελέεσσιν. — 200 οὔτέ τις CIKLNQ. οὐτέ τις D. οὖν: γρ. αὖ A m. rec. — 202 μήδεα: κήδεα V. φαίδιμ': φίλτατ' L. — 203 ἀπηῦρα AD Apoll. Soph. 7, 32. — 204 ἔγωγε θέλων L. — 205 κατατεθνηκυίης DGIMN. κατατεθνηκυίας L. — 206 omitt. S. ἐφορμήθην D. ἐφῶρμήθην L: v. ἐφωρμήθην. ἀνώγει: ἄνωγεν AK. ἄνωγε CMNQ. ἀνώγει H. ἀνώγοι I. — 207 εἴκελον: ἴκελον CIMNSV. ἴκελον ADHLQ. γρ. ἱκέλη, ἡ ψυχή H. — 209 προσηῦδα FH 1. m.

A. c. 191 ἧσται: οὕτως Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος ἧστο (?) Schol. H. vix credibile est Aristarchum ἧστο scripsisse. — 196 αἱ χαριέστεραι γραφαὶ ἔχουσι σὸν νόστον ποθέων Didymus. — 198 non memini regulam invenisse, quae pronomen personale sequente particula γε ὀρθοτονεῖσθαι cogat; itaque haud scio an scriptura οὔτέ μέ γ' ἐν praeferenda sit, quum οὔτ' ἔμεγ' duorum tantum librorum auctoritate confirmetur. — 206 Aristarchus ἐφορμήθην, H. T. 424.

210 μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
ὄτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
215 ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
ὦ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
οὔ τί σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κε θάνῃσιν·
οὐ γὰρ ἔτι σάρκάς τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
220 ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμός,
ψυχὴ δ' ἠύτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
ἀλλὰ φόως δὲ τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃσθα γυναικί.
225 νῶι μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αἱ δὲ γυναῖκες
ἤλυθον, ὄτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο·
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην.
230 ἧδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήισαν, ἠδὲ ἑκάστη

V. l. 210 τί νυ μ' DL. — 211 βαλόντας L. — 212 ἀμφότέρῳ H. τεταρπώμεθα ACDNQ. — 213 ἤ τί μοι ILQ. ἤ τι μοι D. ἣ C supra-scripto etiam circumflexo. — 214 ὄτρυν' A: vulg. ὤτρυν'. στεναχίζω: στοναχίζω LV. — 215 ἣδ' ACDIKLNQ. — 216 ὦ C. περὶ: πέρι DGKL. πέρὶ M. — 217 οὔτί σε N. φερσεφόνεια Q. ἀπαφάσκει L. — 218 αὕτη: αὐτὴ N. ὅτε τίς κε θάνῃσιν CKN. ὅτε τις θάνῃσι E. ὅτε κεν θάνωσιν A: cet. ὅτε κέν τε θάνωσιν. γρ. τίς κε θάνῃσιν A m. rec. γρ. τίς κεν M. — 219 σάρκάς τε K. — 221 δαμνᾷ: δάμνατ' AC. δαμνάτ' K. γρ. δαμνᾶ C. ἐπεί κε: ἐπεί κεν DGILMN. ἐπήν κε QV. — 223 φόως δὲ AD: v. φόωσδε. H ex em. I φάος δὲ. C φῶως δὲ. G φάοσδε. — 226 *ὄτρυνεν: l. ὤτρυνεν. CIKM ὤτρυνε. φερσεφόνεια H. — 228 αἷδ' ADI KLNQ. ἠγερέθονται A. — 231 σπασάμενος A 1. m. CDEIKMNQR. τανάηκες CL. — 232 πιέειν: πινέειν DLR. πίνειν AEFH 1. m. IKMNPS. — 233 αἳ I. ἐπήϊσαν DHILMQ: ἐπῄεσαν CEN. ἐπήεσαν AKPSV. ἠδὲ: ἣ δὲ C 1. m. I. ἡ δὲ AENQ.

A. c. 214 ὄτρυν', cf. κ 546. στεναχίζω: στοναχίζω, cf. κ 454. — 216 περὶ Herodianus, H. T. 337. — 221 δαμνᾷ ἐπεὶ Ptolem. Ascalonita: δάμναται ὥς Crates. — 233 ἡ δὲ: Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἄλλοι ψιλοῦσι τὸ ἡ δέ Schol. Vind. 133. eadem differentia scripturae est λ 285.

ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
ἔνθ' ἦ τοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι,
καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
τῷ δ' ἄρ' ἐεισάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἶσον,
κυρτωθέν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητήν τε γυναῖκα.
λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
χαῖρε γύναι φιλότητι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε.
νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
αὐτὰρ ἐγώ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
ἣ δ' ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα,
τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ

V. L. 234 ἐξαγόρευεν: ἐξερέεινεν HQV. γρ. ἐξαγόρευεν H. — 23 πρώτην: πρῶτον HMQRV. πρώτον I. — 236 ἔκγονος: ἔγγονος DL. — 238 ἠράσατ' ACDMN. — 239 ἴησι: ἵησι DEN. ἵῃσι M. ἵησιν AKL. — 240 ἐπ' L. — 241 ἄρ ἐεισάμενος GMQV. ἄρα εἰσάμενος ACDEFHI NR. ἄρα εἰδόμενος L. — 242 προχοῇ S. — 243 περιστάθη: παρεστάθ GM. — 244 κρύψε CKQ. κρύψεν τε PSV. — 245 παρθενικὴν ALM. — 247 ἄρά οἱ C. — 248 γύναι: γυνὴ Porphyr. ad *K* 252. — 249 τέξεις A DEHIKLNPQSV. τέξεαι M. τέξῃ Porphyr. l. l. — 251 μὴ δ' ACDILN — 252 ἐγώ τοι εἰμὶ ADILNQ. — 253 ἐδύσετο: ἐδύσατο ACHKMNQS ἐδύσσατο DIL. — 254 ἣδ' ACDIKNQ. ὑποκυσσαμένη A ex corr. CDH MQV Schol. Pind. Pyth. IV, 242; Apoll. Soph. 160, 33; Hesych. IV, 214 — 256 ἰαολκῷ A ex corr. CK. ἰαωλκῷ I.

A. c. 236 ἀμύμονος: τινὲς ἀτασθάλου γράφουσι. πῶς οὖν οὐχὶ κα τὴν εὐπατέρειαν μετέθηκαν Schol. H Vind. 133. conf. α 29 ἀμύμονο Αἰγίσθοιο. — 245 ἀθετεῖται. Ζηνόδοτος δὲ ἀγνοεῖ τὸν στίχον Schol H Vind. 133. — 249 τέξεις: οὕτως Ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ κακῶ τέξεαι. τινὲς δὲ „ἀνεμώλιοι εὐναί" γράφουσιν, οὐκ εὖ Didymus. Ari starchea lectio potior est, media enim forma Homerus non nisi de pa tre aut de ambobus parentibus utitur.

ναῖε πολύρηνος, ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆι τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.
τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην ἶδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε Ζῆθόν τε,
οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γε δύναντο
ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην κρατερώ περ ἐόντε.
τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην ἶδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
ἥ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·
καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἶδον, καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀιδρείῃσι νόοιο
γημαμένη ᾧ υἷι· ὃ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
Καδμείων ἤνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
ἣ δ' ἔβη εἰς Ἀίδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσσά τε μητρὸς ἐρινύες ἐκτελέουσι.
καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεὺς

V. L. 257 πολύρηνος: l. πολύρρηνος. ὅδ' ACDIKLNQ. ἄρ ACIKL MN. ἐμπύλῳ A. — 258 τέκε CEFKMNQRV. — 260 μετ' DILN: v. μέτ'. ἀσσωποῖο A ex corr. ἀσσωπεία L. — 262 ἔτεκε EKM. ἔσχεν FS. — 264 οὐ μὲν: οὔ μιν DH sup. LQV et M in lemmate. οὔ μεν A. γε δύναντο CK. δύναντο M omisso γε, sed in lemmate γε δύναντο. N τε δύναντο: v. γ' ἐδύναντο. — 266 μετ' ADILMNQ: v. μέτ' v. 260. — 267 ἥ ῥ': ἣ δ' I. ἥδ' N. ἣ S. θρασυμέμνονα: κρατερόφρονα NQV. γρ. κρατερόφρονα M. — 272 ἀιδρείῃσι: ἀϊδρίῃσι MQV Apoll. Soph. 18, 13. — 273 υἷϊ CKN. υἷΐ D: cet. υἷεῖ. υἷῷ Et. Gud. 125, 4; Ammonius de diff. s. v. γῆμαι; Herodianus π. ἀκυρολογίας in Boisson. Anecd. III, 263 (in cod. Vindob. 172 legitur υἷεῖ). ὅδ' ACDIKLNQ. — 274 ἄφάρ C. — 277 ἥδ' ACDIKLNQ. — 280 omitt. QV. ὅσσά τε CIKMN. ἐρϊννύες A sup. LM N. ἐριννῦες CD.

A. c. 257 Aristarchus πολύρηνος, H. T. 391. — 260 μετ': οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν μετά πρόθεσιν Herodianus. — 264 οὔ μιν Aristophanes. — 273 coniectura G. Hermanni ad Hymn. in Apoll. 48 υἷϊ auctoritate quattuor librorum comprobatur.

γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυείῳ ἶφι ἄνασσεν·
285 ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
290 ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης,
ἀργαλέας· τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
δεσμοί τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
295 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
300 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·

V. L. 282 *διὰ* A sup. C sup. DGHIKL: *μετὰ* ACEMQV Cram. An. Ox. IV, 310, 5. *ἕδνα*: *ἔδνα* ADIQ. — 284 *μϊνϋείω* AFIQV. *μινϋΐω* M. *μιννήω* D. *μιννήων* KS. v. *Μιννηίω* cum CEHLN Schol. *Λ* 690. — 285 *ἣ δὲ. ἡ δὲ* Schol. *Λ* 690: *ἠδὲ* ACDEFGHIKLM 2. m. PQRSV. *τέκνα*: *δῶρα* L. — 286 *Χρομίον*: *χρόμιόν* ACDEILMNQ. — 287 *πηρῶ* D. *πειρὼ* K. — 292 *θεῶ* I. *κατα* CDLM. *μοῖρα πέδησε* N: cet. *μοῖρ' ἐπέδησε*. — 297 *ἐτελείετο βουλή*: *ἐτέλεσσεν ἐφετμήν* QV. *γρ. διὸς δ' ἐτελείετο βουλή* Ambros. B. — 298 *Τυνδαρέου*: *τυνδάρεω* IKS. *τυνδάρεως* A et sup. *τυνδαρέου*. — 299 *ἥ ῥ' ἀπὸ* QV. *Τυνδαρέῳ*: *τυνδάρεω* CDIKLN QSV. *τυνδάρεῳ* M. *κρατερόφρονε*: *κρατερόφρονι* ACGM. *κρατερόφρον' ἐγείνατο* IS. *παῖδας* D. *παῖδα* S. — 300 *Πολυδεύκεα* Schol. *O* 187; Apoll. Soph. 47, 29: *πολυδεύκην* IQV Tzetzes Alleg. 74. — 301 *τούς τ'* A. *κατέχει* H. *φυσείζοος* I.

A. c. 284 *Μινυείῳ*, quod Bekk. 2 propter digammum ex editionibus veteribus recepit, librorum plurimorum nititur auctoritate, nec causa est cur ab his recedamus, praesertim quum *ἶφι* ante se longam vocalem nusquam corripiat, neque in antecedente vocabulo *ἰῷ* pro una syllaba accipi possit. — 285 Herodianus *ἣ δὲ*: *ἠδὲ* Aristarchus. — 286 *ἡ διπλῆ πρὸς τοὺς χωρίζοντας*, v. Schol. *Λ* 692. *Χρομίον*, non *Χρόμιον*, Herodianus, v. Eust. 1685, 61; H. T. 399. — 288 *οὐδέ τι*: *Ἀρίσταρχος οὐδ' ἄρα* Didymus. — 289 *τῷ*: *τῳ*? *ἐδίδου*, non *ἐδίδω*, veteres, H. T. 225. — 292 Aristarchus *μοῖρα πέδησε*, v. Schol. *Δ* 517.

οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.
305 τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
εἶσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα
310 καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
φυλόπιδα στήσειν πολυάικος πολέμοιο.
315 Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
ἀμφοτέρω, πρίν σφωιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
320 ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέι λάχνῃ.
Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων

V. L. 302 πρὸς: παρὰ DEGHISV. πέρι Q. πὰρ N. γρ. πρὸς H. ἔχοντες: ἑλόντες Tzetz. Alleg. 76. — 304 τεθνᾶσι CNQ. λελόγχασι l. omnes. — 305 μετ' DIL: v. μέτ'. Ἰφιμέδειαν: ἀμφιμέδειαν H. — 307 ἔτεκε DKM. — 309 οὓς: τοὺς KPS Macrob. Sat. V, 13, 18. θρέψεν D. — 311 τοί γε: τοίδε GM. — 312 μῆκός γε: γε om. CDLQ. μήκος τε AS. — 313 οἵ ῥα ACKLMN. — 317 ἵκοντο: ἵκοιντο KQ. — 318 ὄλεσε ACD MN. ὤλεσε K. — 319 ἀμφοτέρους E. πρὶν σφῶϊν ACDIKLN. πρὶν σφῶν Q. — 320 γένυς Apoll. Soph. 54, 26: γένυν AEKLPQRSV. — 321 πρόκρίν τε I. — 322 ὀλοόφρονος C. — 323 ἐς: εἰς A ex corr.

A. c. 304 λελόγχασιν Herodianus περὶ διχρόνων p. 367; Draco de metris 33, 12; Cram. An. Par. IV, 415, 17; Schol. Γ 243; Schol. Pind. Nem. X, 103. — 308 Ἐφιάλτην: Ἐπιάλτην Suidas II, 387, 4; Zonar. Lex. 790; Et. Mg. 403, 33; Eust. p. 561, cf. 1687, 51. — 315, 316 ἀθετοῦνται ὡς ἀδύνατοι Schol. V. ἀθετοῦνται πρός τινων τὰ τοιαῦτα ἔπη τοῦ Ὁμήρου, εἰ καὶ οἱ λυτικοί φασιν ὅτι μέμασαν οἱ παῖδες ποιῆσαι το ἀδύνατον, οὐ μὴν ἔπραξαν Eust. 1687, 28. — 320 γένυς πληθυντικῶς αἰτιατικῆς ὡς τὸ „ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον" (ω 417) Schol. H, cf. Herod. Il. Pros. M 286. — 321 Ἀριάδνην: Ἀριήδνην Zenodotus, H. T. 302. — 322 ὀλοόφρονος, cf. ad α 52.

ἦγε μέν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
325 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
330 πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη
εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους
ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
335 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας;
ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
340 οὕτω χρηίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
[ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·]
ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
345 μυθεῖται βασίλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε.

V. L. 324 ἔκτα: ἔσχε DLMQ. utrumque E 1688, 47. κτάνε KPS. γρ. ἔκτα DM. γρ. καὶ ἔκτα M. — 325 διονύσσου L ex corr. — 328 ὀνομήνω N. — 330 φθῖτ': φθίτ' FIKLMNQSV Apoll. Soph. 117, 9. φθεῖτ' AE Schol. BQ. φθιτ' D. — 331 ἐλθόντ' ἐς: ἐλθόντ' ἐφ' K. ἐλθόντας ACDLMNPRS. ἐλθόντα QV. — 332 ἡμῖν M. — 333 οἷδ' ADIKLNQ. 335 τοῖσι A 1. m. CDKMNQ. — 336 ὔμμιν: ὕμμιν A ex corr. DKQ. ὑμῖν CS. ὔμῖν N 1. m. ὕμιν I. — 337 ἰδὲ: ἠδὲ DHI. ἐίσσας L. — 339 τῷ ACIKLMNQ: τὼ D. μὴ δὲ ACEIKLMNQ. — 340 ὑμῖν ACDEGIKL MNRS. ἡμῖν QV. vulgata ὔμμιν, quae librorum auctoritate caret, quasi hereditate e Florentina in editiones nostras transiit. — 341 ἐνὶμμεγάροισι D. — 343 omitt. DHILM 1. m.: habent ACEGKNPQSV. post hunc A καὶ μύθοις ἑκέκαστο παλαιά τε πολλά τε εἰδώς. — 344 οὐ μὰν Apoll. Soph. 40, 4: οὐδ' ἂν CMQV. οὐ γὰρ D. ἡμιν E: ἥμιν I. ἡμμιν H. ὕμιν K. ὕμμιν AS. ὔμμιν DLM Apoll. Soph. 40, 4. ὑμῖν CN. ἡμῖν QV. ἄπο σκοποῦ GKLNQ ἀποσκοποῦ Apoll. l. l. ἄπο δόξης CGLQ.

A. c. 324 ἦγε μὲν: γῆμας Schol. Apoll. Rhod. III, 997 omisso v. 323. ἀπόνητο: τινὲς ἐτέλεσσεν γράφουσιν Schol. H. ἔκτα: ἔσχε Aristophanes. — 325 Διόνυσος ἅπαξ διὰ τοῦ ο̄ μικροῦ Cram. An. Par. III, 297, 24. — 334 ἔσχοντο τρισυλλάβως Schol. ν 2.

Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργόν τε ἔπος τε.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἐγώ γε
ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·
ξεῖνος δὲ τλήτω μάλα περ νόστοιο χατίζων
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰς ὅ κε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
πομπήν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκην δὲ ἰδοίατο νοστήσαντα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔ τί σ' ἐίσκομεν εἰσορόωντες
ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους
ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί,
μῦθον δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,
πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.

V. L. 346 ἔργόν τε CKN. — 348 ἔσται ἔπος: ἔστω ἔπος DL. ἔπος ἔσσεται APS. ἔσται γέρον HI. γρ. ἔπος H. — 349 φιλερέτμησιν AM. — 351 ἐσαύριον CEGIR. ἐπαύριον L. εἰσαύριον N. εἰς αὔριον K. εἰσόκεν M. — 353 δήμῳ: οἴκῳ DN. — 355 κρείων AL. λαῶν: ἀνδρῶν QV. — 357 πομπὴν δ' M. ὀτρύνητε N. γρ. πομπὴ δ' ὀτρύνοιτο CH. — 358 εἴη: ἦεν C. — 359 σὺν χειρὶ Hesych. III, 343: ἐν χειρὶ DL. — 361 Ἰθάκην δὲ: ἰθάκην τε A. ἰθάκην DL. — 366 κέ τις: καί τις DIKLN. — 367 ἔπι: ἐπὶ GIK. ἔνι ADE 1690, 33 LM. τὸ δὲ ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων γράφεται καὶ ἔνι E 1691, 9. — 368 ἐπιστάμενος K. — 369 τ' omitt. ADEK LSV.

A. c. 359 πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ: Ἀριστοφάνης πλειοτέρῃσιν χερσί Schol. H Vind. 133. „sed Aristophanes fortasse πλειοτέρῃς σὺν scripserat" Dindorf. — 364 πολλούς: οὕτως Ζηνόδοτος· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος πολλούς Didymus. Zenodotum πολλά scripsisse monui Didym. p. 25; aliter Düntzer. Zenod. p. 73, qui πολλά Aristarcho, πολλούς Zenodoto tribuit. verba Didymi, quae prima specie non sibi constare videntur, olim in codice scriptum fuisse existimo, cuius in textu πολλά ferebatur. — 367 ἀναστρεπτέον τὴν ἔπι καὶ τὴν ἔνι Schol. H.

370 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
νὺξ δ' ἤδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
375 καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
380 εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι,
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀυτήν,
ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
385 αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ
ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
390 ἔγνω δ' αἶψ' ἔμ' ἐκεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν·
κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἷς ἔμπεδος οὐδέ τι κῖκυς,

V. L. 372 ἐπέσπων C. — 373 νὺξ ἤδη KS. νὺξ δ' ἤδη NQ. — 374 μεγάρῳ: μεγάροις CKN. γρ. ροις A m. r. — 375 ἐς ἠῶ δῖαν: προφρονέως DL. ὅτέ μοι CNQ. ὅτ' ἐμοὶ S. — 376 μεγάρῳ τὰ: μεγάροισι D. μεγάροις καὶ L. — 378 κρείων AL. — 380 δ' ἔτ': δέ τ' ADILMSV. δὲ E. ἀκουέμεναί τε AC p. ras. QV. ἐγώ γε: ἔπειτα ACE. γρ. ἔγωγε C. — 381 ἀγορεῦσαι: ἀγορεύειν ACEKS. ἀγορεῦσαι HI. — 385 ἄλλῃ CDHIL MNQV: v. ἄλλην. — 386 ἁγνὴ: αἰνὴ KN. γρ. καὶ ἁγνὴ N. — 387 ἐπι D. — 388 περι DM. ὅσσαι ACDFGHIKLMNPQRSV: ὅσσοι Bekk. 1. Dindorf. — 389 ἐπέσπων C. — 390 ἔμ' ἐκεῖνος: l. ἐμὲ κεῖνος. ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι C et in marg. γρ. ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν, ὃ καὶ κρ[εῖττον]. — 391 καταδάκρυον ACDLN. δάκρυ λείβων Q. — 393 κίκυς CDIKLM.

A. c. 385 ἄλλῃ: Ἀρίσταρχος οὕτως, ὡς τὸ „ἐγκέφαλος δὲ διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ" (ι 458). Ἀριστοφάνης δὲ ἄλλην φησί Schol. E Vind. 133. — 386 ἁγνὴ: τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων αἰνὴ Περσεφόνη (sic) γράφουσιν Eust. 1691, 27. — 390 ἔμ' ἐκεῖνος scripsi cum Bekk. 2, vid. α 212; κ 397, 414; λ 615; ρ 110; ψ 76; H. T. 250. — 393 οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι Doederl. Emend. Homer. 1858, p. 13.

οἴη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
395 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦε σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
400 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀυτμήν,
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν;
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
405 διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
[ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀυτμήν],
οὔτέ μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
410 ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκον δὲ καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο σύες ὡς ἀργιόδοντες,
οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
415 ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
ἤδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
μουνὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

V. L. 394 οἴη: ἥ οἱ K. ἐνὶ: ἐπὶ Apoll. Soph. 20, 21. γναπτοῖσι IS. — 395 δάκρυσά τε NQ. — 398 τανηλεγέως D. τανυλεγέως K. τανυλεγέος Q. — 401 χέρσω K. — 402 περιταμνόμενον Apoll. Soph. 150, 15: περιτεμνόμενον S. — 403 πτόλιός γε μαχούμενον Q. μαχούμενοι V. ἠδὲ: ἠὲ ACDIKL. — 404 ὃ AIQ. — 406 οὔτ' ἐμέ γ' IM: οὔτέ μέ γ' NQ. οὔτέ με γ' D. οὔτε με γ' L. οὔτε μέ γ' K. οὔτ' ἐμ' ἐν A 1. m. et ex corr. οὔτε μ' ἐν. — 407 omitt. ACDFIKLNPQSV: habent EHMR. — 408 οὔτέ μ' ACILMN. — 410 οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDEIKLMNQ. καλέσας A 1. m. DFKN. — 411 δειπνίσας A 1. m. IKLNQ. ὥς τις τε AIKL. — 412 περι DM. — 413 ὡς DM. — 414 οἵ ῥα MN. — 415 ἠὲ γάμῳ ADMQ. ἠὲ ἐράνῳ DM. — 416 φόνῳ ἀνδρῶν: ἀνδρῶν φόνῳ M. ἀνδρῶν φόνον D. φόνων ἀνδρῶν L. ἀντεβόλησα DKLPS, cf. ω 87. — 417 ἐνὶ: ἐν GM.

A. c. 399—403 ἀθετοῦνται ὑπὸ Ἀριστοφάνους ὡς ἀπὸ τῶν εἰρησομένων (406—408) μετενεχθέντες Schol. H. — 400 ἀργαλέων: Aristophanes λευγαλέων. — 406 οὔτ' ἐμέ γ', cf. ad 198. — 416 ἀντεβόλησας: οὕτως Ἀρίσταρχος. πρὸς γὰρ τὸν Ὀδυσσέα, ὡς καὶ τὸ ἑξῆς ὁλοφύραο θυμῷ Schol. H Vind. 133.

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζώει ὅ γ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
465 νῶι μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
470 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
475 πῶς ἔτλης Ἄϊδος δὲ κατελθέμεν, ἔνθά τε νεκροὶ
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
480 εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς-
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
οὔ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
485 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
ἐνθάδ' ἐών· τῷ μή τι θανὼν ἀκαχίζευ Ἀχιλλεῦ.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.

V. L. 466 ἔσταμεν ACKLNQ. καταδάκρυ ACLN. κατα, δάκρυ D. κατὰ δακρυχέοντες I. — 472 καί ῥ': καί μ' KM. ὀλοφυραμένη V. — 474 τίπτ' ἔτι: τίπτέ τι L. τίπτε τι C. μήδεαι D. — 475 ἄϊδος δὲ A. ἔνθά τε CDKNQ. — 476 ἀφραδέες Hesych. I, 338: γρ. ἀδρανέες Hamburgensis. καμόντες Q. — 478 omitt. DL. πηλέως HIKS. πηλέῳς A. — 481 οὐδέ που A. ἁμῆς: ἀμῆς A 1. m. DHIKLNPQV. — 483 προπάροιθε: τὸ πάροιθε D. τοπάροιθε L. μακάρτατος Schol. Σ 3: μακάρτερος S. οὔτ' ἄρ CEIKMNQ. οὐ γὰρ DL. — 486 τῷ libri mei: τῷ Apoll. Soph. 18, 27. — 487 ὃ ALNQ. αὐτίκ': αὔτις A.

A. c. 474 μήσεαι: μήσαο? — 480 Apollonius ἁμῆς: ἀμῆς Demetrius, v. Scholl. Z 414: N 96; Apoll. de Pron. p. 142. — 483 Aristarchus προπάροιθε, cf. Schol. K 476; Σ 3.

βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ,
490 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐκί.
εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
495 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
τοῖος ἐών, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
500 πέφνον λαὸν ἄριστον ἀμύνων Ἀργείοισιν.
εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίννυθά περ ἐς πατέρος δῶ,
τῷ κέ τεῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
οἳ κεῖνον βιόωνται ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
505 ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔ τι πέπυσμαι,
αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐίσης
ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
510 ἦ τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·

V. L. 489—535 omitt. I. — 489 ἐπάρουρος Apoll. Soph. 70, 31; Hesych. II, 137 cum libris. — 491 πᾶσι CEFKMNQ. — 492 ἔνισπε ACDK LMNQSV. ἐνίσπε H p. ras. — 493 ἢ ἕπετ': ἢ νεῖτ' D. ἢ |||εἶτ' L p. ras. οὐκί: οὐχί N. — 495 ἤέ τ' ἔχει L. — 498 ὑπαρωγὸς LM. — 501 τοιόσδ': τοῖοςδ' N. γρ. τοῖος γὰρ C. — 502 τῷ ACDKLMNQ: τῷ E. τεῳ DE. τεω KM. τεῷ H 1. m. τεων A. τέων CGH ex em. NQ. κε τέ μοι L. — 503 ἐέργουσί CDEMN. ἄπο CGQ. — 507 ἀλήθειαν D. ὥς με: ὥς γε N. — 508 ἐγὼν LQ. ἐίσσης LR. — 510 Τροίην: τρώων E. φραζώμεθα L. βουλάς: βουλὴν PS. — 511 ἔβαζε: ἔφραζε E.

A. c. 489 τινὲς δὲ πάρουρος (l. δ' ἐπάρουρος), ὁ ἀκόλουθος, οὐκ εὖ Schol. H Vind. 133. οἱ μὲν πάρουρος ἀπέδοσαν, ὃ ἐστι φύλαξ..... δεήσει οὖν ὀξυτόνως προφέρεσθαι, ὡς θυρωρός. βέλτιον ἐπάρουρος, ἀντὶ τοῦ ἐπίγειος Et. Mg. 353, 35. διττὴν ἔχει γραφήν· ἢ γὰρ ἐπάρουρος, ὁ γῆν ἐργαζόμενος, εἴτε καὶ ἁπλῶς ἐπίγειος, ἢ τρισυλλάβως πάρουρος Eust. 1695, 36. — 492 ἔνισπε: ἐνίσπες H. T. 255. — 493 οὐκί Aristarchus, H. T. 328. — 498 οὔ: Zenodotus εἰ. — 502 τεῳ: τεων Aristarchus. ἀάπτους Aristarchus, Zenodotus, Herodianus: ἀέπτους Aristophanes. ἀΐπτους Apio, H. T. 175. — 510 Zenodotus Τροίην: Aristarchus Τροῖην cf. Eust. 65, 13; Schol. A 129; H. T. 366.

Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρνοίμεθ' Ἀχαιοί,
οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
515 *ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·*
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν,
ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
520 *ἥρω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι*
Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.
κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντα τέταλτο,
525 *ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι·*
ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
κεῖνον δ' οὔ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

V. L. 512 *Νέστωρ τ'*: *τ'* omitt. EHS. *νέστωρ δ'* K. *νικάσκομεν*: *νικάσκομεν* C. *νεικάσκομεν* ER. *νικέσκομεν* HQV. *νεικέσκομεν* DG. *ἐγὼν εἰκέσκομεν* L. — 513 *ἐν πεδίῳ Τρώων*: *ἀμφὶ πόλιν τροίην* AEK NPQSV Eust. 65, 13. *ἀμφὶ πόλιν τρωΐην* HL. *ἀμφὶ πόλιν τρωΐην* D. *μαρνοίμεθ' ἀχαιοί* ACHKMPQV. *μαρνύμεθ' ἀχαιοί* DS. *μαρνάμεθ' ἀχαιοί* L. *μαρνοίμεθα χαλκῷ* E. *μαρναίμεθα χαλκῷ* N. — 514 *οὔποτ'*: *οὔτέ ποτ'* ACKLNQ. *οὔτε ποτ'* D. *οὔτε ποτ'* ERV. *οὐδέποτ'* H. *οὔτ'* L. *ἐνὶ πληθυῖ*: *ἐνὶ πλήθει* PS. *ἐν πληθυῖ* L. *ἐς πληθὺν* AC ex corr. DEKLNQRV. *γρ. οὔτέ ποτ' ἐς πληθὺν* M. — 515 *προθέεσκεν ἑὸν* EM 1. m. *προθέεσκε τὸ ἑὸν* GM ex corr. *οὐδενὶ*: *οὐδ' ἑνὶ* GM. *οὐδ' ἐνὶ* H. — 517 *ὀνομήνω* EN. — 519 *οἷον* Apoll. Soph. 152, 31: *οἷον* KL. *κατενήρατο* DL. — 520 *ἥρω'*: *ἥρω* M. utrumque E 1697, 16. — 523 *κατέβαίνομεν* H. — 527 *τρέμον θ'*: *τρέμον δ'* AC sup. F. *τρέμεν θ'* ELM. *τρέμεν δ'* C. *τρέμε δ'* DQV. *ὑπογυῖα* CDKQ. — 528 *ἐγὼ* AM: cet. *ἐγών*. *οὔποτ' ἐγὼν πάμπαν ἴδον* PS.

A. c. 512 *διχῶς νικάσκομεν ἀπὸ τοῦ νικᾶν, καὶ νεικέσκομεν ἀπὸ τοῦ νεικεῖν* Schol. H. — 513 de forma optativi *μαρνοίμεθα* vid. Buttm. gramm. ampl. I, p. 518. *Ἀχαιοί*, non *χαλκῷ*, dedi cum libris fere omnibus. *ΑΧΑΛΚΟΙ* et *ΑΧΑΙΟΙ* quam facile permutari potuerint, unusquisque videt. — 519 *ἀλλ' οἷον*, vid. Schol. E 638. — 521 *Κήτειοι*: *τοὺς μεγάλους ἀκουστέον παρὰ τὸ κῆτος, ὡς καὶ Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἔθνος Μυσίας. ἔνιοι δὲ γράφουσι κήδειοι, οἱ συγγενεῖς. οἱ δὲ χήτειοι γυναικῶν, οἷον ἐστερημένοι τῶν γυναικῶν* Schol. BHQ Vind. 133; conf. Eust. 1697, 19; 26 et 27. — 525 *Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον, ἑνὶ* (Porson. *ἔνια*) *δὲ τῶν ὑπομνημάτων* . . . . . Schol. H. — 526 *Ἀρίσταρχος ἔνθ' ἄλλοι πάντες κατὰ δούριον ἵππον Ἀχαιοί* Schol. H Vind. 133. — 527 *ἑκάστου*: *ἕκαστος*? cf. *K* 390; *N* 19; *Φ* 507.

οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
530 δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
535 ἀσκηθής, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξέι χαλκῷ
οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται ἄρης.
ὣς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βιβῶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
540 γηθοσύνη, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφεστήκει κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
545 τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
550 Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο

V. L. 530 ὃ A. δέ με: δέ μοι CH sup. NV. ἱκέτευεν: ἐκέλευεν CQ V. ἐπέτελλεν HK. γρ. ἱκέτευεν H. — 531 ἐξέμεναι: ἐξίμεναι Schol. *N* 286; Hesych. II, 126; Eust. et libri, in his N p. ras. τὸ δὲ ἐξίμεναι γρ. καὶ ἐξέμεναι E 1698, 14. ἐξιέναι H eraso μ. κώπην: κώπης D. — 532 χαλκοβατὲς N. τρώεσσι L. μενοινᾷ D. — 533 διεπέρσομεν N. — 535 ἀσκηθεὶς D 1. m. οὐτασμένος ὀξεῖ χαλκῷ Schol. *A* 659. — 537 γίγνεται L: γίνεται ACDEKMNQSV. γίνετ' HI. δέ τε: τε om. EK. δὲ τι R. — 539 φοίτα: ᾤχετο HI. γρ. φοίτα H. βιβῶσα ACDEHIKLMNPQSV: v. βιβᾶσα. — 540 γηθοσύνη: γηθοσύνη IMN, in M cum gl. χαίρουσα. ἔφη FIR. — 541 αἷδ' AC. κατατεθνειώτων ACH 1. m. IKLMNS. κατατεθνηκότων D. — 542 ἕστασαν ACIKLNQ. — 544 ἀφεστήκει: ἀφειστήκει DILMN. ἐφειστήκει KS. ἐφεστήκει P. — 545 τήν μιν: τὴν μὲν ALQS. ἦν μιν E. παρὰ: ἐπὶ L. — 546 ἀχιλλῆος CDIKN. — 547 τρώων L. — 548 τῶνδ' ἐπ' ἀέθλων L. — 550 περὶ AIKMNQ: πέρι CDEL. ἔργα τέτυκτο: ἔργ' ἐτέτυκτο GPRS. ἔργα ἐτέτυκτο HI.

A. C. 531 ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ ἐξέμεναι Schol. H. — 539 βιβῶσα: βιβᾶσα, H. T. 215. ἀσφοδελὸν, v. H. T. 208. alii κατὰ σφοδελὸν teste Eust. 1698, 22. — 540 Aristarchus γηθοσύνη: γηθοσύνῃ Aristophanes et Herodianus, H. T. 218. — 541 Aristarchus κατατεθνηώτων, H. T. 282. — 542 εἴροντο: ἀντὶ τοῦ ἔλεγον Schol. H Vind. 133; v. H. S. p. 219. — 544 ἀφεστήκει Aristarchus, H. T. 244. — 547 ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος Schol. H. — 550 Herodianus περὶ: πέρι Ptolemaeus Pindario, H. T. 337.

τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
555 οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι·
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληιάδαο
ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
560 ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
565 ἔνθά χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τόν·
ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.
ἔνθ' ἦ τοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
570 ἥμενον· οἳ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα
ἥμενοι ἑσταότες τε κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
575 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.

V. L. 553 ἄρ ACLN. — 556 ἀπώλετο D Apoll. Soph. 138, 5. — 557 κεφαλῆς L ex corr. — 560 ἔχθηρε L. — 563 ὃ AI. ὅδ' ἔμ' L. — 564 κατατεθνειώτων CH 1. m. IKLMNQ 1. m. S. κατατεθνηότων D. κατὰ τεθνειώτων A. — 565 ἔνθά χ' KL. ἔνθ' ὅμως A ex corr. et in marg. ἔνθα γ' ὁμῶς. ὅμως F Schol. *M* 393. προσέφην G. ἤ κεν: ἦ κεν AC. ἦ κεν G. ἦ κεν R. — 567 κατατεθνειώτων ACH 1. m. IKLMNQS. κατατεθνηότων D. — 569 νέκυσσιν: νεκύεσσιν CEILMQ. νεκύεσιν S. — 570 οἳ C. ἀμφιδίκας AL. δίκας C. — 571 omitt. S. ἑσταῶτες N. — 573 εἰλεῦντα Q. — 575 ἐαγές Q.

A. c. 560 ἔχθηρε Aristarchus? H. T. 424. — 564, 567 κατατεθνηώτων Aristarchus, H. T. 282. — 565 ὁμῶς οἱ πλείους περισπῶσιν Schol. Q Vind. 133. — 568—627 νοθεύονται, καίτοι οὐκ ὄντες ἀγενεῖς περὶ τὴν φράσιν, vid. H. S. p. 216; Annal. Gymn. Austr. 1862, p. 348. — 570 ἄλογον σὺν δικαζομένοις καὶ αὐτῷ δίφρῳ ἐξελθεῖν Schol. HQT Vind. 133. — 573 ἄλογον ἐν Ἅιδου κυνηγετεῖν Schol. HT Vind. 133.

καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
580 Λητὼ γὰρ ἕλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθὼ δ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἑστεῶτ' ἐν λίμνῃ· ἣ δὲ προσέπλαζε γενείῳ·
στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
585 ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπόν,

V. L. 576 ἴδον AEQ. ἐρικυδέα Tzetzes Alleg. 124. — 577 ὃ CDIK LMQ. — 579 δέρτρον Apoll. Soph. 57, 14: δέντρον I. δέλτρον N. δαῖτρον L. δύνοντες: δύνοντα Et. Mg. 257, 25. — 580 ἕλκησε C in lemmate: ἥλκησε ACE 1699, 53: 1700, 15 KN p. ras. Herodianus Il. Pros. *B* 262; *N* 543; Schol. η 323. ἤλκησε D. γρ. ἥλκησε H. εἵλκησε K sup. εἵλκησεν P. εἵλκυσε H ex em. I Heraclitus Alleg. 18; Porphyrius ad $\overset{\eta}{\Omega}$ 22; Macrob. Sat. V, 7, 15. εἵλκυσεν S. ἕλκυσσε A in marg. m. rec. γρ. εἵλκυσε C. ἥλκυσε H 1. m. F. ἤλκυσε M. ἤλκωσε Q. ἥλκωσε V. διὸς κεδνὴν N. — 581 πυθὼ δ' AK. πυθῶδ' N. καλλιχόρου: καλλιρόου L. — 582 καὶ μὴν: καί μιν H 1. m. K. τάνταλόν τ' εἴσιδον C. χαλέπ' DGHI MPS: κρατέρ' ACEFKLNQRV. — 583 *ἑστεῶτ': l. ἑσταότ'. ἑσταότα καὶ ἑστεότα (sic) εὑρίσκεται γραφόμενον E 1700, 31. ἣ I. προσεπέλαζε A 1. m. CHIS. γρ. προσέπλαζε H. — 585 κύψει: κύψει CDKLMN. — 586 ἀπολέσκεν E. ἀναβροχὲν: ἀναβροχθὲν ACFIKQ. ἀναβροθὲν D. ἀναβρυχὲν L. τινὲς δὲ καὶ διὰ τοῦ ῡ γράφουσιν ἀναβρυχέν E 1701, 36. — 588 δένδρεα δ': δένδρεα C. δένδρεά δ' Q. δένδρεά θ' HKLMPS. κατὰ κρῆθεν: κατακρῆθεν CEIKLNQ. κατ' ἄκρηθεν A ex corr. κατ' ἄκρηθεν MS. χέει C.

A. c. 577 πῶς ὁ κείμενος ἐξῆλθεν; εἰ δὲ μὴ ἐξῆλθε, πῶς ἑωρᾶτο: Schol. HT. — 579 δέρτρον: Ἀρίσταρχος τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος Et. Mg. 257, 30; Bachm. Anecd. I, 191; Zonar. Lex. 484; Cram. An. Par. IV, 167, 31; Suidas I, 1214, 15. δύνοντες: δύνοντε Ahrens. de hiat. p. 19. — 580 Λητὼ Aristarchus, Dionysius Sidonius, Herodianus: Λητῶ Pamphilus; idem 581 Πυθῶ δ', ceteri Πυθὼ δ', H. T. 181. ἕλκησε Aristarchum scripsisse existimo Ἰακῶς ut ἕλκον, H. T. 239. ἕλκησε etiam metrum postulare videtur, γάρ enim ante ϝέλκησε sed non ante ἤλκησε, quod digammum non habet, positione fit longum. — 580 πόθεν ᾔδει τῶν κολάσεων τὰς αἰτίας; Schol. H. — 583 ἑστεῶτ' Aristarchus, H. T. 262. — 584 στεῦτο: κέχρηται τῇ λέξει ὁ διασκευαστὴς παρὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ συνήθειαν Schol. MV, vid. Ariston. ad *B* 597; *Γ* 83; *E* 832; *I* 241; *Σ* 191; *Φ* 455; Eust. 1701, 26. κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον νόθα εἰσὶ τὰ ἔπη ταῦτα Schol. Pind. Ol. I, 97. — 588 Aristarchus κατὰ κρῆθεν, conf. Schol. *Π* 548. δισυλλάβως καὶ προπερισπωμένως τὸ κατὰ κρῆθεν Schol. H Vind. 133. Bekk. 2 κατ' ἄκρηθεν

ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόπαρποι
590 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
τῶν ὁπότ' ἰθύσειε' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
595 ἦ τοι ὃ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε
λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιίς·
αὖτις ἔπειτα πέδον δὲ κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
αὐτὰρ ὅ γ' ἄψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἱδρὼς
600 ἔῤῥεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
τέρπεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσεπεδίλου·
605 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὡς

V. L. 589 ὄχναι ACEGIKLQRV. — 590 συκαῖ EIKMN. συκαί DL Q. — 591 ἰθύσει': ἰθύσει ACDIKLMNQ. — 592 τὰς δ': τὰς Q. ῥίπτασκεν ἢ φέρεσκε E 1601, 55; φέρεσκε 1700, 30. an φορέεσκε? cf. E 499; ε 328. ποτὶ: κατὰ CQV. — 593 καὶ μὴν: καί μιν N, cf. 582. κρατέρ': χαλέπ' L. — 594, 596 λάαν DI. — 595 ἤτοι μὲν Q. — 597 κραταιίς: κραταῖ' ἷς A sup. m. rec. E 1702, 29 Q. κραταί' ἷς DN. κραται' ἷς LS. κράταιϊς Hesych. II, 531. — 598 αὖθις EQ. ἐπὶ δάπεδόνδε Aristot. Rhet. III, 11. λάας ADIK. — 599 ὅτ' ἄψ DL. ὤσασκε: ὤθεσκε QV. κατα CDL. — 601 μετ': μέτ' ACINQ. — 602—604 obelo notati in G. — 603 τέρπεται: τέρπετο A. τέρπετ' CD. θαλίῃ A 1. m. DLMQV: cet. θαλίῃς. N θαλίησι. — 604 omitt. DH in textu IL.

---

non sine librorum auctoritate. οὐδὲ οὗτος δύναται σὺν λιμνῇ καὶ δένδροις ἐξεληλυθέναι ἐπὶ τὸ σφάγιον· ἢ πῶς ἔξωθεν τὰ ἔσω ἐθεώρει; Schol. H Vind. 133.

A. c. 593 πῶς δύναται σὺν τῷ λίθῳ καὶ τῇ ἀκρωρείᾳ ἥκειν ἐπὶ τὰ σφάγια; Schol. HT Vind. 133. — 597 Aristarchus et Herodianus κραταιίς: κραταί' ἷς Ptolem. Ascalonita, cf. Eust. 1702, 30 γρ. δὲ καὶ ἐν δυσὶ λέξεσι κραταῖ' ἷς. — 600 κρατὸς: κρητὸς Zenodotus? H. T. 301. — 602, 603 οὗτοι ἀθετοῦνται καὶ λέγονται Ὀνομακρίτου εἶναι Schol. Vind. 56. ὅτι εἰς τρία διαιρεῖ, εἰς εἴδωλον, σῶμα, ψυχήν· τοῦτο δὲ οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής Aristonicus. οὐκ οἶδε τὸν Ἡρακλέα ἀπηθανατισμένον οὐδὲ τὴν Ἥβην γεγαμημένην, ἀλλὰ παρθένον. διὸ καὶ παρθενικὰ ἔργα ἀποτελεῖ, οἰνοχοεῖ γὰρ καὶ λούει Aristonicus; vid. Scholl. γ 464; λ 385; Δ 2; E 905; Σ 117; Eust. 1702; 45; Anonym. in cod. Veneto 454. ap. Bekk. Praef. Schol. in Hom. Iliad. p. VIII. — 603 Ἥβην: alii ἥβην, τὴν ἑαυτοῦ ἀνδρείαν Schol. H. — 604 (= Hes. Theog. 952) ἠθέτηται. Versus, quos veteres pro spuriis habebant, sunt iidem qui in G obelo notati sunt, quorum postremus ne in omnibus quidem libris ferebatur.

πάντοσ' ἀτυζομένων· ὃ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀιστόν,
δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ
610 χρύσεος ἦν τελαμών, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
ἄρκτοί τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλό τι τεχνήσαιτο,
ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
615 ἔγνω δ' αὖτ' ἔμ' ἐκεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἆ δείλ', ἦ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
620 Ζηνὸς μὲν πάις ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀιζὺν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
φράζετο τοῦδέ τί μοι κρατερώτερον εἶναι ἄεθλον.
625 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμπεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.

V. L. 606 γρ. πάντοσ' (cod. πάντως) ἀτυσσομένων H. ὅδ' ACDIK LMNQ. — 607 νευρῆφιν EN. νευρήφιν I. — 611 ἄρκτοί τε CI. χαροποί: χαλεποί QV. γρ. χαλεποί C. — 613 μὴ δ' CDIKMNQ. ἄλλό τι AC DEIKMNQ. τεχνήσαιτο: τεκτήναιτο Q. — 614 ἐγκάτθετο: ἐγκατέθετο CDLN. — 615 αὖτ' ἔμ' ἐκεῖνος MN: αὖτ' ἐμ' ἐκεῖνος LQ. αὖτ' ἐμὲ κεῖνος GV. αὖτε με κεῖνος D. αἶψ' ἐμὲ κεῖνος ACK. αὐτίκα κεῖνος HI (PS). — 618 ἆ: ᾶ AC. ὦ D. δειλὲ DEQ. μόρον κακὸν Q. — 619 ὀχέεσκον Hesych. III, 247: ἐχέεσκον AGKLQV. εἴχεσκον N. — 620 πάϊς ACDEIKLMNQ. κρονίωνος ADKL. — 621 γὰρ πὰρ χείρονι N. φωτὶ I. — 622 ὃ ACIM. χαλεπὸς L. ἄεθλος DL. post hunc in N feruntur duo versus, qui tamen ita evanuerunt ut hodie vix legi possint εὐρυσθεὺς· τ[ῷ γ]ὰρ [ῥὰ πατὴρ ἐ]κ[έ]λε[υσεν ἐ]κ[είν]ων πλείστους δεδμ[ῆσθαι] τηλεκλείτων ἀνθρώπων. — 623 ποτ' ἔμ' I. — 624 τοῦδέ τι μοι EHIK NP. τοῦδέ τοι μοι S. τοῦδ' ἔτι μοι CDL. τοῦ δέ τε καὶ Q. τοῦδέ τινα GM. v. τοῦδέ γέ μοι. κρατερώτερον CENQV. γρ. κρατερώτερον HM: v. χαλεπώτερον. — 626 δέ μ': δ' ἔμ' A ex corr. C. ἔπεμπεν ACKMQV: v. ἔπεμψεν. ἔπεμψ' ἠδὲ I. ἠδὲ etiam HK. — 627 ἔβη: ἔδυ Q Schol. λ 568.

A. c. 615 αὖτ' ἔμ' ἐκεῖνος, v. H. T. 250. — 618 δειλὲ Aristarchus? H. T. 396.

αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ·
Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
ἀλλὰ πρίν γ' ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

V. L. 628 ἔλθῃ K. — 629 τοπρόσθεν I: τὸ πάρος περ Q. — 630 ἔνθα κ' ἔτι Schol. Γ 144. κ' ἔτι: κέ τι S. — 632 l. πρὶν. ἀγείρετο: ἐγείρετο I. — 635 περσεφόνεια: γρ. φερ A. φερσεφόνεια D. περσεφόνεια H. — 636 ἔκελευον: ὤτρυνον DL. ὤτρυν' Q. γρ. ὤτρυνον M. — 637 τ' om. L. — 638 οἷδ' ACDIKLMNQ. κάθιζον ACDIKLMNQ. sequitur in ACINQV ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς. — 639 τήνδε CD. — 640 εἰρεσίῃ D 1. m.: cet. εἰρεσίη. μετ' ἔπειτα A.

A. c. 631 Πεισίστρατόν φησιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεὺς ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ὁμήρου νέκυιαν τὸ „Θησέα Πειρίθοόν τε θεῶν ἀριδείκετα τέκνα" χαριζόμενον Ἀθηναίοις Plutarchus Thes. c. 20. laudat hunc versum Schol. Γ 144. — 635 Ἄϊδος: Ἀΐδεω Aristarchus. Ἄιδου Schol. E 741. — 640 εἰρεσίῃ: τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων ἐν δοτικῇ πτώσει ἔχουσιν Eust. 1704, 61.

Varia lectio. 2 ἀποδ' CDKLM. — 3 νῆσον τ' ἐς S. νῆσον δ' ἐς F. ἠριγενείας H. ἠριγενείης I. — 6 omitt. ACDLN 1. m. QV. ῥηγμῖνι θαλάσσης εὐρυπόροιο I.

ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
10 οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνηῶτα.
φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτή,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τε κάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
15 πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
20 ἣ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀίδαο,
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνῄσκουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
25 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα
σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
30 ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·

V. L. 7 ἔνθα δ': ἔνθ' KL. — 9 προΐειν: προΐην KNS. εἰς PS. — 10 τεθνειῶτα ACEFIKMNPQSV. τεθνεῖῶτα H. — 12 καταδάκρυ CL. κατα, δάκρυ DN. — 13 *τε κάη: l. τ' ἐκάη. A ἐκάη. — 16 κίρκης DL. — 18 ἐντυνομένη L. — 20 ἣδ' ACIKMNQ. μέσῳ ADI p. ras. N. μετηύδα: προσηύδα LN. — 21 ὑπήλθετε: ἐπήλθετε LQ. — 22 ὅτε τ': ὅτϊ τ' A ex corr. M 2. man. ὅτεῖ τ' C. ὅτ' ἔτ' L. ὅτ' HNQ. θνηΐσκουσιν N. — 24 φαινομένηφι CDKLNQ: φαινομένῃφι AEIM. — 25 πλεύσεσθ': πλεύσασθ' DKL. — 26 κακοραφῇ A, id. Hesych. II, 394. κακορραφίης ἀλεγεινῆς GH ex corr. KQV. — 28 αὖτε πεπείθετο A. — 29 καταδῦντα D. — 30 δαιννύμενοι C. κρέατ' ACDIKLMNQ.

A. c. 9 προΐειν: προΐην, H. T. 225. — 10 τεθνηῶτα Aristarchus, H. T. 282. — 13 τε κάη Aristarchus? v. H. T. 424. — 15 εὐῆρες ἐρετμόν: ἵνα σῆμα πέλοιτο Zenodotus. — 22 δισθανέες: δὶς θανέες Apollonius, vel si Eustathio maiorem fidem tribuas Apollodorus. de his nominibus confusis vid. H. T. 74, not. 132. θνῄσκουσ' veteres praeter Didymum, H. T. 282. — 23 βρώμην, non βρωμήν, Aristarchus, H. T. 217. — 24 φαινομένηφι Aristarchus, non φαινομένῃφι, H. T. 411.

ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἣ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων
εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
35 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουσον,
ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
40 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ τέ σφεας εἰσαφίκηται.
ὅς τις ἀιδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ
45 ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστέοφιν θὶς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ παρεξελάαν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
50 δησάντων σ' ἐν νηὶ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,

V. L. 32 κοιμίσαντο L. — 33 ἣ AHI. δ' ἐμὲ: δέ με ADKLNPQV. ἀπὸ νόσφιν ADILMQV. ἄπο νόσφιν KNR. — 36 ἐπέεσσιν ἀμείβετο QV. δῖα θεάων: γρ. πότνια κίρκη A m. r. — 37 πεπείρασται D. πεπείρασται L. πεπείραντο P. ταῦτα μὲν οὖν οὕτω πεπείραντο S. — 38 ὥς σοι S. ἐγὼ IS. — 40 ὅ τέ σφεας: ὅτε σφέας E. ὅτι σφέας A 1. m. DHI LN 1. m. ὅτις σφέας A 2. m. KMN sup. ὅστις σφέας CQS. γρ. ὅτι C. εἰς ἀφίκηται M. — 41 ἀιδρείῃ: ἀϊδρίῃ FHIRS. πελάσει KNQSV. πελάσῃ HI. ἀκούσει NQV. ἀκούσῃ H. utrumque E 1706, 35; 1708, 31; 1710, 5. — 43 παρίσταται K. γάνυνται DN. — 45 ὀστέοφιν EFQS. θὶς: θεὶς Q. — 47 παρεξελάαν DL: v. παρὲξ ἐλάαν. I πάρεξ. CN πάρεξ. ἐπὶ: περὶ N. ἄλειψαι D. — 48 δεψήσας Apoll. Soph. 9, 24. δὲ ψήσας A 1. m. FHIQS. δ' ἑψήσας K. δ' εἰλήσας L. — 49 αἴκε θέλησθα FKR. — 50 ἐν: ἐνὶ L.

A. c. 33 δ' ἐμὲ: ἀντιδιασταλτικὴ ἡ ἐμέ Schol. H. — 40 ὅτέ σφεας Charax apud Bekk. Anecd. 1154, conf. Arcad. 145, 22; H. T. 413. — 45 Herodianus ὀστεόφιν, H. T. 327. θίς, ἡ παράδοσις: θεὶς Aristarchus, H. T. 281. — 47 ἀλεῖψαι περισπωμένως, ἵν' ᾖ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ ἄλειψον Schol. H. — 48 Herodianus μελιήδεα cum Aristarcho, H. T. 417. — 49 αἴκ' ἐθέλησθα Aristarchus, H. T. 235.

ὄφρά κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούσῃς Σειρήνοιιν.
εἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους λῦσαί τε κελεύῃς,
οἳ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
55 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάς γε παρεξελάσσωσιν ἑταῖροι,
ἔνθά τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
ὁπποτέρη δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
60 κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
65 ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
τῇ δ' οὔ πώ τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥ τις ἵκηται,
ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
οἴη δὴ κείνῃ γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς,
70 Ἀργὼ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·

V. L. 52 ὄφρά κε AILMNQ. ὄφρα καὶ DK. ἀκούσῃς ADE 1709, 45 FGIKLMQ 2. m. S. ἀκούσεις Q 1. m. ἀκούσῃ V. ἀκούῃς CE 1706, 46 N (H?). Σειρήνοιιν: σειρηνείην L. — 53 εἰ: αἴ A 1. m. EH 1. m. KL. κελεύῃς: κελεύσῃς AHIK. κελεύεις L. κελεύεις PS. γρ. κελεύεις H. — 54 οἳ AKMNQ. ἔτι: ἐνὶ ACEHIKLNPS. σε ἐν V. ἐν Q. δέσσ' ἐν πλεόνεσσιν D. τότ' ἐν: τότε DLMQV. διδέντων: δεόντων ACDEFGHIKLMNPQSV Hesych. I, 475. idem I, 504 διδόντων. — 55 ἐπὴν δὴ: ἐπεὶ δὴ C et sup. ην H sup. M. ἐπειδὴ FS. ἐπειδὰν ER. τάς γε: τάσδε EN. παρεξελάσσωσιν ACFIKLQV: v. παρὲξ ἐλάσωσιν. D παρεξέλθωσιν. — 56 ἔνθά τοι ACIKLMQ. ἔνθέν τοι N. — 59 μὲν γὰρ: γὰρ μὲν P. προτὶ: ποτὶ EGMNQRV. — 61 δή τοι ACDEFGHIKLMPQRSV: δ' ἤτοι N. — 64 αἰὲν: αἰεὶ ACDEIKLMNQS. — 66 τῇ δ': τήνδ' GH ex em. I. οὔπω τίς AILMQ. ᾗ τις: εἴ τις EKR. ἤν τις L p. ras. γρ. ὅστις H. — 68 κῦμα θ' D. θύελλα QV. — 69 δὴ κείνῃ: δ' ἐκείνη K. γρ. κεινήν γε A. παρέπλεῖ N. ποντόπορος L. ποντόπόρος I. — 70 πασιμέλουσα AEHLQV. πασιμέλλουσα K. πασιμέλουσα DMN. πασιλουσα I.

A. c. 52 Σειρήνοιιν Aristarchus, vid. Schol. Q et Schol. N 66. — 53, 54 ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης. — 54 Ἀρίσταρχος γράφει διδέντων, ὡς τιθέντων. — 59 οὕτως Ἀρίσταρχος προτί. — 61 δή τοι: δ' ἤτοι G. Hermann. ad Hymn. in Ven. 226. — 66 τῇ: τὴν conf. ad v. 98. — 69 κείνῃ correxi pro κείνη quod in libris legitur. — 70 Aristarchus πασιμέλουσα, cf. Scholl. Θ 527; X 51; Cram. An. Ox. II, 96, 18; H. T. 311. ὑφ' ἓν πασιμέλουσα. νεωτερικὸν δὲ τὸ γράφειν „φασιμέλουσα", ἡ τοῖς ἐν Φάσιδι πολλὴν φροντίδα ποιήσασα Schol. HQ Vind. 133. τινὲς δὲ γράφουσι φασιμέλουσαν Eust. 1713, 44.

καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
75 κυανέῃ· τὸ μὲν οὔ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη
κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνήρ, οὐδ' ἐπιβαίη,
οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξέστῃ ἐικυῖα.
80 μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδές,
πρὸς ζόφον εἰς Ἔρεβος τετραμμένον, ᾗ περ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἴζηιος ἀνὴρ
τόξῳ ὀιστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
85 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα·
τῆς ἦ τοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
γίγνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
γηθήσειεν ἰδών, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
τῆς ἦ τοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι,
90 ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἑκάστῃ
σμερδαλέῃ κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες

V. L. 71 βάλε K. μεγάλης βάλλεν ποτὶ πέτρης Q. — 72 ἰάσων D. — 73 οἳ δὲ C. ἠδὲ K. δύω: δύο DE 1713, 53; 1863, 47 GMQV Scholl. *A* 251; *Γ* 211, quod placet. — 75 κυανέῃ A. αἴθρῃ A. — 77 κλυτὸς: γρ. βροτὸς M. οὐδ' ἐπιβαίη CQV: cet. ου καταβαίη cum Schol. Ω 476. γρ. οὐδ' ἐπιβαίη M. γρ. καταβαίη C. — 78 χεῖρές γε GHIKMPS: v. c. Schol. *B* 489 χεῖρές τε. εἶεν: ἦεν FH sup. KLMRS. — 79 περιξέστῃ E 1714, 16 K. περιξέστῃ A. περὶ ξέστῃ I: cet. περιξεστῇ cum E 1711, 30; Hesych. III, 43. — 80 μέσω K. δὲ σκοπέλω DQ. ἔστι CIKL. — 81 ὑμεῖς: ἡμεῖς Q. — 82 παρα A. — 84 τόξον KPS. εἰσαφίκοιτο: εἰσαφίκηται DELQRV. — 86 ὅση: ὡσεὶ L Apoll. Soph. 115, 29. ὡσσεὶ D. νεογιλλῆς ACFNS Apoll. Soph. l. l. νεογηλῆς I. νεγιλλῆς D. νεοπελῆς L. — 87 γίγνεται L: γίνεται ACDEFGHIKMNPQRSV Macrob. Sat. V, 6, 6. κακόν, non κακός, libri. οὐδέ κε τίς μιν ACDIKLMN. — 90 δέ τε οἱ Q. — 91 τρίστιχοι LQ. τρίστειχοι M.

A. c. 75 τὸ, v. Scholl. *H* 238; *Σ* 514; Apoll. de Synt. 199, 25. — 77 Ἀρίσταρχος γράφει οὐδ' ἐπιβαίη Schol. H Vind. 133. — 79 περιξέστῃ Aristarchus, H. T. 388. κρεῖττον δὲ βαρυτόνως γράφειν περιξέστῃ, ὁμοίως τῷ ἀσβέστῃ Eust. 1714, 16. — 86—88 ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς Schol. HQ Vind. 133. — 89 ἄωροι: ψιλωτέον τὰς δύο συλλαβάς. Ἀρίσταρχος ἀκώλους· Κράτης δὲ ἐν τοῖς περὶ διορθώσεως ἀφυλάκτους ἀκούει Schol. HQ Vind. 56, 133. cf. Et. Mg. 117, 10 ubi laudatur Epaphroditus ἐν ὑπομνήματι τῆς μ' Ὀδυσσείας. Hesych. I, 348 habet ἄωροι. Eust. 1715, 19 ἔνιοι δὲ δασέως ἀναγινώσκουσιν.

πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
μέσσῃ μέν τε κατά σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθροῦ,
95 αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ, σκόπελον περιμαιμώωσα,
δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἕλῃσι
κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος ἀμφιτρίτη.
τῇ δ' οὔ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
παρφυγέειν σὺν νηί· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
100 φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ.
πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναῤροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
105 τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα

V. L. 93 μέσοη μέν τϊ Q. — 94 ἐξίσχει: ἐξ ἴσχει E 1711, 36; 1715, 37 GLR. βερέθρου: βαράθρου N. γρ. βαράθρου H. — 95 περιμεμώωσα ADL. — 96 εἴ ποθι Apoll. Soph. 105, 33: εἴποθεν HI. ἕλῃσι: ἔνεστι Schol. Θ 1. — 98 εὐχετόωντο N. — 99 ἑκάστῳ: ἑκάστῃ FIKQS. ἑκάστῃ M. ἑκάστῳ H. — 100 ἐξαρπάσασα DELQS. ἐξαρπάσσασα L 2. m. νεὸς: νεὼς CEIKQS. — 102 δὴ ὀϊστήσειας GM. γρ. διοϊστεύσειας M. — 103 omitt. DLM 1. m. — 104 ὑπο KN. ἀναροιβδεῖ CFILMNR. — 105 ἤμασι A. ἀναρῦβδεῖ AH. ἀναροιβδοὶ D ut 104. — 106 δεινῶς A et sup. δεινόν. σύγ' ἐκεῖθι CDLR. τύχοις: τύχῃς EK. τυχῇς D. — 107 ὑπ' ἐκ ACDEIKMNQ. ὑπεκκακοῦ L. — 108 ὦκα: εἶναι Cram. Epim. 148, 21; 164, 5.

A. c. 98 τῇ: τὴν Aristophanes. πώποτε Aristarchus et Herodianus, H. T. 348. — 100 νεὸς: τὰ πλείω τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις διὰ τοῦ ο̄ μικροῦ ἔχουσι τὴν λήγουσαν τῆς νεός Eust. 1716, 1. — 101 μετὰ τὸ στίξαι τελείως εἰς τὸ Ὀδυσσεῦ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς προφερόμεθα καὶ στίζομεν εἰς τὸ ἀλλήλων Nicanor. — 102 Ἀριστοφάνης πλησίον γράφει, fuerunt igitur qui πλησίοι scriberent. — 105 ὑποπτεύει αὐτὸν Καλλίστρατος ὡς μαχόμενον τοῖς ἔπειτα. hoc scholium quod in libris versui 104 adscriptum est, Düntzer. Zenod. p. 192 ad v. 107 retulit, qui repugnare videtur iis quae infra leguntur 430 sqq. de qua re conferendus est Strabo I, p. 43 extr. quod ut huc referrem, adductus sum auctoritate Schol. μ 439 ἐν πολλοῖς ἐδιστάχθησαν οἱ στίχοι διὰ τὸ „τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι", καὶ ἐδείχθη ἑαυτῷ τὰ ἐναντία λέγων ὁ ποιητής. νῦν γὰρ ἅπαξ μόνον καὶ ἀναβάλλει καὶ ἀναῤροφεῖ. τρὶς: τὸ „τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν" ἀντὶ τοῦ δίς, γραφικὸν εἶναι (φησὶ Πολύβιος) ἁμάρτημα ἢ ἱστορικόν Strabo I, p. 25.

νῆα παρεξελάαν, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
110 ἓξ ἑτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο θεὰ νημερτὲς ἔνισπε,
εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους.
115 ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
σχέτλιε, καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
ἣ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
120 οὐδέ τίς ἐστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
ἢν γὰρ δηθύνῃσθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιιν,
125 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
130 πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν,

V. L. 109 παρεξελάαν AGIKLV. παρεξελάᾳν D: v. παρὲξ ἐλάαν. CN πάρεξ. ἐπειῇ Q: cet. ἐπειή. — 111 ἀμειβόμενος: ἀτυζόμενος CQ in marg. V. γρ. ἀτυζόμενος M. — 112 εἴδ' ἄγε AILN. ἔνισπε ACD ex corr. EHIK: ἐνίσπες LMQ. ἔνισπες N. γρ. ἔνισπε M. — 114 ἀμυναί-μην A. — 115 ἤδ' ACDIKLMNQ. — 116 δὴ αὖ: l. δ' αὖ. τοι: σοὶ A sup. C. sup. τῇ et sup. οι D. καὶ δ' αὐτοῦ K. δ' αὖ τϊ πτολεμήϊα L. — 117 πόνος: φόνος ES. — 118 ἢ AIKMQ. — 120 ἔστ' CILNQ. αὐτῆς: αὐτοῦ E 1717, 10. — 122 ἐξ αὖτις A. ἐξ αὐτῆς L. ἐξαῦθις Q 1. m. κίχῃσι: κιχήσῃ FKMS. — 123 τόσσῃσι ACEN. τόσσους δ' N. — 124 δὲ: τὲ A. τε L. κράταιιν ACEIKMQS. κραταΐν N: v. Κραταιίν. — 125 τῆς: τὴν CD ex em. HKM 1. m. et sup. τῆς. γρ. τὴν A. — 126 ἐσύστερον NQRV. — 130 γίγνεται L: γίνεται ACDEIKMNQS. γίνετ' Apoll. Soph. 55, 17.

A. c. 109 ἐπεὶ ἦ veteres, H. T. 267. — 112 ἔνισπε: ἐνίσπες, vid. H. T. 255. — 117 θεοῖς ὑποείξεαι Friedlaender. — 124—126 ἀθετοῦνται γ' Schol. H. — 124 Κράταιιν: προπαροξύνεται Schol. BHQ, vid. Herod. Il. Pros. Λ 677; Hesych. II, 531; Schol. Apoll. Rhod. IV, 828. ἄμεινον γράφειν κραταιίς, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς, ὡς ἀλλαχοῦ (λ 597). καὶ ὀξύνεται Schol. BHQ Vind. 133. ita ni fallor Aristarchus, cf. λ 597.

οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσί,
νύμφαι ἐυπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
135 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἕλικας βοῦς.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
140 [νηί τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους].
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
ἣ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὄτρυνον ἑταίρους
145 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
[ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.]
ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἵκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
150 Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε.

V. L. 131 ἐπὶ ποιμένες AILNSV. ἔπι ποιμένες M. ἐπι, ποιμένες D. — 133 add. C in marg. N in marg. αὐτοκασιγνήτη θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο, quem versum Buttm. genuinum esse putat. — 135 θρινακίην δ' H ex corr. — 137 μέν κ': μέν κεν QV. ἀσινείας I. ἐάᾳς: ἐᾶς DEQV. γρ. ἐᾶις M. νόστου τὲ C. — 138 ἦ τ' ἂν: καί κεν DQV. γρ. καί κεν M. — 139 τότέ τοι ACK. — 140, 141 omitt. A 1. m. DEFLM 1. m. PS: habent A in marg. CGHIKM in marg. NQV. — 140 εἴπέρ κεν C. ἀλύξεις H ex em. INQ. ἀλύξοις G. — 141 νεῖαι: νῆαι HI. νῆα N. ἀπὸ AIQ. ἄπο C. — 146 οἵδ' ADIKLMNQ. κάθιζον ACDIKLMNQ. — 147 omitt. ACHIM 1. m. PQSV: habent DEKLM 2 man. N. — 148 δ' omitt. C Apoll. Soph. 111, 32. κατ' ὄπισθεν I: vulgo κατόπισθε cum Macrob. Saturn. V, 13, 16. μετόπισθεν Apoll. Soph. l. l. ut λ 6. νεὸς: νεὼς CIKQS Apoll. Soph. Macrobius. νεῶς A. — 149 ἵκμενον IL. — 152 κυβερνῆται τ' QV. ἴθυνον FKPQSV. ἴθυνον HM.

A. c. 131 ἐπιποιμένες Aristarchus ut ἐπιμάρτυροι. ἐπιβουκόλος, ἐπίουρος, alia. — 144 ὄτρυνον Aristarchus: l. ὤτρυνον. — 146 καθῖζον: κάθιζον, v. H. T. 403. — 150 αὐδήεσσα: οὐδήεσσα, αὐλήεσσα, vid. ad κ 136.

δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους
155 θέσφαθ', ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγών, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν,
ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
160 οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
165 ἦ τοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
νῆσον Σειρήνοιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
170 ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ θέσαν, οἳ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.

V. L. 153 addunt A in marg. m. rec. HIKNQ κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι. — 154 οἴους: οἴω V. — 156 ἤ κε: ἠὲ NQ V. ἤ κε: ἢ ἠὲ M. θάνωμεν: θάνοιμεν C. — 157 ἀλευσάμενοι E. φύγοιμεν: φύγωμεν ADLQV. φύγοιμεν HI. φεύγοιμεν S. — 158 μὲν ἀνώγει πρῶτον Q. — 159 ἀλεύασθαι E 1715, 64: ἀλεύσασθαι E 1706, 57. — 160 ἠνώγει ACDEGHIKLMNPQSV: v. ἠνώγειν. — 163 εἰ: αἰ A 1. m. CEH 1. m. IKLPS. λίσσομαι ACDEI. κελεύω: κέλωμαι K. — 164 δὲ: δ' ἐν CMNQ. μ' ἐν K. ἐν S. γρ. ὑμεῖς μ' ἐν C. τότ' ἐν: τότε EMS. πιέζειν: πιεζεῖν E 1710, 35. — 165 ἐγὼν A. πίφαυσκον: πίφασκον DH IKSV. — 167 ἀμύμων HI: γρ. ἀπήμων H. — 168 ἡ δὲ: ἥδε C sup. DH, cet. ἠδὲ. — 169 κοίμησε: κοίμισε CMN. κόμισε Q. — 170 ἀνστάντες: ἀναστάντες H ex corr. I. ἂν στάντες A. νεὸς: νεῶς EIM. μηρύσαντο: μυρήσαντο KL. — 171 θέσαν: βάλον AFHPQSV. βάλλον I. γρ. καὶ βάλλον N. οἳδ' ACIKMQ: ἠδ' N et sup. οι. ἐρετμοῖς L. ἐρετμαῖς D. — 172 ἵζόμενοι C.

A. c. 156 ἤ κε: ita Aristarchus, si verba scholiastae ἐν ἀμφοτέροις πλεονάζει ὁ κέν ex Aristonici libro περὶ σημείων desumpta sunt. — 157 φύγοιμεν scripsi cum libris melioribus, ut Σ 308 ἀλλὰ μάλ' ἄντην στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος ἤ κε φεροίμην. — 160 ἠνώγει, cf. ε 112; H. T. 195. Aristarchus fortasse ἠνώγειν. — 163, 164 καὶ ἐνταῦθα (ut v. 53) οἱ δύο ὀβελίζονται ὡς ἀδικώτατοι Schol. H Vind. 133. — 164 πιέζειν Aristarchum et Herodianum scripsisse puto, cf. Scholl. δ 419; Π 510: πιεζεῖν Apio. — 168 Aristarchus ἡ δὲ, v. Schol. H δασέως τὸ ἥδε et Schol. ε 391. — 170 Aristarchus ἀνστάντες, H. T. 394.

αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέι χαλκῷ
τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον·
175 αἶψα δ' ἰαίνετο κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἷς
ἠελίου τ' αὐγὴ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
οἳ δ' ἐν νηί μ' ἔδησαν ὁμοῦ χείράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτον·
180 αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας,
ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·
δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
185 νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι,
ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
190 Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·
ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

V. L. 173 μέγαν: μέλαν A 1. m. — 174 πίεζον Schol. Π 510: πιέζευν E 1707, 5; 1710, 35 NQV. — 177 πᾶσιν: κηρὸν DL. πᾶσιν I. ἄλειφα L. — 178 οἷδ' CDIKLN. πόδάς τε C. — 179 ἀνῆπτον: ἀνῆψαν FS. ἀνῆφθον L. γρ. ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆψαν M. — 181 τόσον A 1. m. E. ἀπῆμεν FKMNPS: γρ. ἀπῆν M. ὅσον τὲ A. ὅσόν τε K: cet. ὅσσον τε. C ὅσσόν τε. H τ' ἐγέγωνε. — 182 τὰς δ' οὐκ ἔλαθ' L. ναῦς N. — 184 ἄγ' ἰὼν Schol. Ψ 485: ἄγε δὴ Xenoph. Memorab. II, 6, 11. ἄγ' ὦ D. ἄγε ὦ L. — 186 γάρ πω τις IL. γάρ πω τίς ACDMNQ. παρήλασε νηὶ μελαίνῃ: παρέπλω ποντοπόρος (L ποντόπορος) νηῦς DL. — 187 στόματος A. ἀκοῦσαι: ἀκούσαι L. ἀκούσῃ DR. ἀκούσει E. — 188 τερψάμενος: τρεψάμενος DL. — 189 πάνθ' ὅσ' ἐνὶ: πάνθ' ὅσσ' ἐν E 1707, 23. πάντα ὅσα ἐν E 1708, 56. — 190 τρῶες τε L.

A. c. 174 πίεζον Aristarchus: πιέζευν Apio, cf. ad v. 164 et 196. — 181 ἀπῆμεν boni quidem libri tuentur, sed maiore fide nititur altera lectio ἀπῆν ὅσσον, de qua vid. Schol. BH Vind. 133 τὸ ἀπῆν ἐπὶ τῆς νηός, τὸ δὲ διώκοντες ἐπὶ τῶν ἐρετῶν· οὐ γὰρ εἴρηκεν ἀπῆμεν. in altero scholio BH Vind. 133 eadem lectio confirmatur exemplo ex Euripidis Phoen. 290 allato μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος, ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν, qui locus etiamsi a nostro differat, tamen scripturae ἀπῆν ὅσσον documento est. simile anacoluthi exemplum exstat ι 461 ἐλθόντες .... πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, vid. Annal. Gymn. Austr. 1864, p. 567. — 182 ὠκύαλος: ὠκύάλος, H. T. 416. — 184 πολύαιν': Ἀρίσταρχος πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε. οἳ δὲ πολύμυθε Apoll. Soph. 133, 14. — 189 in Eustathii codice πάντα ὅσ' ἐν scriptum fuisse coniicio.

ὣς φάσαν ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους
ὀφρύσι νευστάζων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
195 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
200 ὅν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά,
βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
205 νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὄτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπει κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ

V. L. 192 ἱεῖσαι ACKL. — 193 λῦσαί τ': λῦσαι δ' ACDKLNQ. — 194 οἳ: τοὶ K. — 195 αὐτίκ' ἀναστάντες FIS. αὐτίκα δ' ἀναστάντες EHKV. — 196 πλείοσιν ἐν D. τε πίεζον GL: τ' ἐπίεζον DS. τε πιέζευν EMQV. δε πιεζεῦν I. δὲ πιέζευν A 1. m. HKN. δ' ἐπιέζευν A ex corr. C. γρ. πίεζον CM. γρ. μᾶλλον τ' ἐπεπίεζον H. — 197 τάς γε: τάσδε D N. παρήλασαν: παρήλασεν FS. οὐδ' ἔτ': οὐδέ τ' CGKQS. — 198 φθογγῆς: φθογγὴν AC 1. m. DFLMNQV. φθόγγον IPS. ἀοιδῆς: ἀοιδην A et sup. δῆς CDFILMNQSV. — 199 αἶψ': ἂψ NV. γρ. καὶ αἶψα N. ἀπο KL. — 200 ἐπ' ὠσὶν: πᾶσιν E 1707, 38. ἐμὲ τ': ἐμὲ δ' A. ἀνέλυσαν: ἔλυσαν ADFNQSV. γρ. ἀνέλυσαν A m. rec. — 204 βόμβησαν: βόμβησεν AGIMPQSV. βόμβησεν H. βόμβησε CDEKN. κατὰ ῥόον: κατὰρρόον CI. κατὰρρόον KM. καταρρόον D. καταῤῥόον G. ἔσχετο: εἴχετο FPS. — 205 οὐκ ἔτ' A. προεήκεα M. χερσὶν ἔρεσσον N. — 206 ἐγὼν HI. — 208 γάρ πω τϊ ACDN. οὐ μέν τι Apoll. Soph. 8, 24. ἀδαήμονες ACDELNQ Apoll. Soph. εἰμὲν CDE 1718, 15 KLN. εἶμεν AIQ Apoll. Soph. ἐσμεν E 1718, 45. — 209 τόδε: γρ. γε A. ἔπει CD 1. m. H ex em. IM 1. m. N Cicero ad Atticum VII, 6: ἔπει A ex corr. D sup. F. ἐπεὶ LPS Apoll. Soph. 64, 1. vulgo ἔπι cum A 1. m. D ex em. EH 1. m. KM 2. m. QV Macrob. Sat. V, 11, 6. gl. in M ἔπεστι et ἐπέρχεται. Schol. V ἐπέρχεται.

A. c. 195 ἀνστάντες Aristarchus, H. T. 394. — 196 πίεζον: πιέζευν, cf. ad 174. — 204 βόμβησαν Aristarcho tribuo, v. H. T. 383. κατὰ ῥόον: κατὰρρόον, v. H. T. 391. — 209 ἔπει: ῥῆμά ἐστιν ἔπω, ἔπεις, ἔπει, ἀντὶ τοῦ περιέπει. δασέως οὖν. Ζηνόδοτος δὲ ἔχει (ἔπει?) Schol. H Vind. 133. περιέχει, ὡς „Τρῶες ἔπον" (*Λ* 483), ἢ ἐνεργεῖ, ὡς „τὸν δέρον ἀμφὶ δ' ἔπον" (*H* 316) Schol. Q Vind. 133. τὸ δὲ „μεῖζον ἔπι

210 εἴλει ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν·
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀίω,
νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
215 τύπτετε κληίδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ τόνδέ γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
σοὶ δὲ κυβερνῆθ' ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς.
τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
220 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλων ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
μή πώς μοι δείσαντες ἀπολήξειαν ἑταῖροι
225 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λανθανόμην, ἐπεὶ οὔ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε

V. L. 210 εἴλει: εἶλει A ex em. Q. utrumque Apoll. Soph. 64, 1. ἐνὶ: ἐν CN Apoll. Soph. κρατερῆφι EIMN. βίηφι EMN. βίηφι ACDIKLQV.— 212 μνήσασθαι ADL. — 213 ἄγεθ': ἄγε D. ἐγὼ ACDEKLMNQSV Schol. Z 71: v. ἐγὼν cum HI. — 215 αἴ κε πόθι AN. — 216 δώῃ: δῴη DEK. δοίη L. τόνδέ γ' C. τόνγε K. ὑπεκπροφυγεῖν FHIS. — 220 σκοπέλων DGH ex em. KMNQSV. σκοπέλ$^{ω}_{ου}$ν I. σκοπέλω L. σκόπελον H 1. m.: v. σκοπέλου cum ACE. — 222 οἷδ' ACDIKLMNQ. πείθοντο AIM. — 223 σκύλλαν DL. οὐκέτ' ἐμυθεόμην Apoll. Soph. 41, 4: οὐκέτι μυθεόμην QV. ἀνείην Apoll. l. l. — 224 μή πως μοι ADIKLQ. ἀπολήξειαν CFN: cet. ἀπολλήξειαν. — 226 καὶ τότε δή: καὶ τότ' ἐγὼ ADIQV Schol. Ξ 1. γρ. καὶ τότ' ἐγώ N. μὲν ὁμοφροσύνης L. — 227 θωρήσεσθαι AIMQV. θωρήσασθαι DL. — 228 ἐγὼ: ἐγὼν H. δοῦρα C.

κακόν" τινὰ μὲν ἀντίγραφα κατὰ ῥῆμα προφέρουσιν, ἵνα λέγῃ ὡς μεῖζον ἀμφέπει κακόν. τινὰ δὲ πρόθεσιν ἔχει ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. Genuina scriptura, quae etiam scholiorum testimoniis comprobatur, est ἔπει, quod iam ante Eustathii tempora in ἔπι (gl. M ἔπεστι) et ἔπει (gl. MV ἐπέρχεται) mutatum est. ἔπει defendit Ahrens. in Philol. IV, p. 598, cui non assentior; est enim forma prorsus insolita absque analogia recedens et valde dissimilis iis, quas Ahrens. attulit, τίθει, δίδοι, φῇ (τιθεῖ, διδοῖ?).

A. c. 210 Aristarchus βίηφιν, non βίῃφιν, H. T. 411. — 213 ἐγὼ: ἐγὼν, H. T. 232. — 216 δώῃ: δῴη, H. T. 407. — 220 σκοπέλων: ἑνικῶς σκοπέλου, τῆς Σκύλλης Schol. H. — 224 μή πώς μοι Ptolem. Ascalonita: Herodianus μή πως μοι, H. T. 415. Aristarchus ἀπολήξειαν, H. T. 389.

μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
230 πρῴρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι,
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
ἡμεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
235 ἔνθεν γὰρ Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἦ τοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
240 ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν βεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
245 τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους
ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους
ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν

V. L. 229 χερσὶ λαβὼν E. — 230 πρῴρης: πρώρην H ex em. I. — 233 πέτρην: γρ. πόντον M. — 234 ἡμεῖς μὲν AFHKLMNS: v. ἡμεῖς δὲ. — 235 γάρ LM et sup. μέν. μὲν γάρ ACDEHIKNQSV. σκύλλη CDEK: σκύλλα M. σκύλλ' AHILNPQSV. — 236 ἀνεροίβδησε CMN. θαλάττης C. — 238 ἀνεμορμύρεσκε ACL Apoll. Soph. 35, 20. ἀνεμορμύρεσκε M. κυκωμένη: μυκωμένη Apoll. Soph. 35, 21. — 240 ἀναβρώξειε K. — 241 φάνασκε PQS. πέτρῃ IM. — 242 βεβρύχει CK Macrob. Sat. V, 6, 5 lemma Schol. br.: v. ἐβεβρύχει cum Apoll. Soph. 61,31 et Hesych. II, 3. — 243 κυανέῃ ADIKMN: v. κυανέῃ cum Macrob. Sat. V, 6, 5. — 244 τὴν: τήνδ' AGHIKMNPQSV. ἴδομεν: ἴομεν DH ex em. ILQV. ἴ|||ομεν A. γρ. ὀΐομεν M. — 245 κοίλης ACDEKLNQV: γλαφυρῆς FGHIMPS. γρ. κοιλῆς H. — 246 χερσί DEIKNQ. βίηφί EI. φέρτεροι AENQ. φέρεροι τατοι H.

A. c. 230 πρῴρης: σὺν τῷ ἰῶτα Et. Mg. 692, 26; Zon. Lex. 1581; Cram. An. Ox. II, 107, 29. — 240 ἀναβρόξειε: ἀναβρώξειε, vid. Schol. δ 222. — 242 βεβρύχει, H. T. 195. — 243 κυανέῃ: ἀντὶ τοῦ κυανιζομένῃ, ὡς „φοίνικι φαεινός" (O 538) Schol. Q Vind. 133; conf. Et. Mg. 641, 27; Et. Gud. 440, 40; Cram. Epim. 316, 8. ψάμμῳ κυανέῃ, ὃ καὶ χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται. σημαίνει γὰρ ψάμμῳ κυανίζουσαν Cram. Epim. 315, 29; idem Schol. Par. in Cram. Anecd. Par. III, 271, 4; 301, 1. — 245 κοίλης, v. Eust, 125, 29. — 246 ἓξ ἕλεθ': τὸ ἓξ δασυντέον· ἀριθμητικὸν γάρ ἐστι Schol. H.

ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων
ἐς πόντον προΐῃσι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔῤῥιψε θύραζε,
ὣς οἵ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκληγῶτας,
χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
πάντων ὅσσα μόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων
οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντηος ἁλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·

V. L. 249 δ' ἐφθέγγοντο DLQV. — 250 τότέ γ' L. τότ' ἐσῦστατον N. τότ' ἐς H ex em. ὕστερον GM. ἀχνύμενον DL. — 251 ἐπὶ: γρ. ἐνὶ A. ῥάβδῳ D. — 253 κέρας βοὸς Q. — 255 προτὶ: ποτὶ ACDEFHIL NQRS. κατὰ K. — 256 κεκληγῶτας M. κεκληγῶντας G. κεκληγότας KNS. κεκλήγῶντας HI. v. κεκλήγοντας. γρ. κεκλήγοντας M. — 258 δὴ ἐκεῖνο PS. δὴ κεῖνο γ' L. ἐμοῖς: ἐγὼ Cram. Epim. 175, 22. — 259 *ὅσσα μόγησα: l. ὅσσ' ἐμόγησα. ἐξερεείνων: ἐξαλεείνων G. — 264 ἐγὼν: ἐγὼ PS. ἔτι: ἐνὶ HIKMS. γρ. ἐν δὲ C. ἐὼν: ἰὼν HIS. ἐπὶ πόντον ἐὼν N. δὴ τότ' ἐγὼν ἔτ' (ἔτι D) ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ πόντῳ DL. — 265—270 omitt. S. — 265 μυκηθμοῦ: μυκηθμὸν E 1721, 20. τ' omitt. A ex ras. CDLNR. — 267 μάντηος: l. omnes μάντιος. — 268 ἥ . . . ἐπέτελλε A ex corr. CDH 1. m. IK 1. m. LMN: οἵ . . . . ἐπέτελλον A 1. m. H sup. K sup. QV. — 269 τερψιμβρότου Hesych. IV, 144: φαεσιμβρότου AFQ V. γρ. φαεσιμβρότου H. γρ. τερψιμβρότου A m. rec. — 270 καὶ τότ' QV.

A. c. 249 ὑψόσ': ὑψοῦ (cod. ὑψόθεν) διχῶς, conf. Didym. p. 6; H. T. 372. — 250 Καλλίστρατος ὑπονοεῖ τὸν στίχον, λέγων ἐκλύεσθαι τὸ τάχος τῆς ἁρπαγῆς Schol. H. — 252 Aristarchus εἴδατα: δείλατα Callistratus. — 256 κεκληγῶτας: ἐὰν διὰ τοῦ ῱, προπερισπᾶται, ἐὰν δὲ διὰ τῶν ῱τ, ὡς λέγοντας Schol. H. utrumque Aristarchus, H. T. 296. — 267 μάντηος G. Hermannus, v. κ 493. — 268 et 273 ἥ μοι . . . ἐπέτελλε dedi ex libris optimis, v. Ameis. in appendice.

κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
ὄφρ' ὔμιν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·
275 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ, πέρί τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
280 κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
οὐκ ἐάᾳς γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθά κεν αὖτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
285 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.
ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ νότου ἢ ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
290 νῆα διαραίουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων.

V. L. 272 ὔμιν I. ὔμμιν H ex em.: v. ὑμῖν. — 273 ἥ .... ἐπέτελλε CGHKMNPS. ἐπέτελλεν AL. ἐπέτελλε I: οἵ .... ἐπέτελλον H sup. K sup. QV. — 274 φαεσιμβρότου AQV. γρ. φαεσιμβρότου H: τερψιμβρότου A sup. CDGHIKLMNPS. — 275 ἔφασκεν EH 1. m. M: ἔφησαν DFH sup. L. ἔφασκον ACH 2. m. IKNPQSV. — 276 πάρεξ DIKN. τῆς νήσου N. — 277 τοῖσι CDFIKMN. — 278 μ' omitt. CKMRSV. μ' ἠμείψατο N. — 279 σχέτλιος εἶς ACDEIKLN (HPSV) Apoll. Soph. 148, 3. περὶ ACDEMN: περι I. v. πέρι. γυῖα: θυμῷ Q. θυμὸν V. — 280—328 omitt. QV. — 280 ἦ ῥα νύ σοι D. — 281 ἀδηκότας: l. ἀδηκότας. K ἀδδηκότας. — 282 ἔνθά κεν ACIKN. — 283 ἀμφῑρύτῃ N. τετυκόμεθα D. τετυκώμεθα L. δεῖπνον: γρ. δόρπον N. — 284 αὔτως A CDKLN. διὰ: ἀνὰ C. γρ. ἀνὰ A m. rec. γρ. ἀνὰ νύκτα M. ἀλάλῆσθαι I. — 286 νυκτῶν: νυκτὸς Schol. Θ 1. ἐν νυκτὶ Schol. Pind. Ol. VI, 170. — 287 γίγνονται GLM: γίνονται ACDEIKN. ὑπεκφύγῃ CE. — 288 ἔλθῃ: ἔλθοι AELMS. ἔλθοι D. — 290 *διαραίουσι: διαρραίσουσι ACD HIKLMS. διαρραί|||ουσι N. διαρραίουσι E. γρ. διαρραίουσι C. ἀέκητι: ἰότητι KP. ἠότητι S. γρ. φίλων ἀέκητι ἑταίρων D.

A. c. 276 παρὲξ: πάρεξ, v. Herod. Il. Pros. *I* 7; H. T. 333. — 279 Herodianus περὶ: πέρι Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 281 Aristarchus et Herodianus ἀδηκότας: ἀδδηκότας Nicias, H. T. 180. — 284 αὔτως: Ζηνόδοτος ἀλλ' οὕτως, καὶ ἔστιν ἠθικόν Schol. H Vind. 133. Herodianus ἀλάλησθαι: ἀλαλῆσθαι Ptolem. Ascalonita, H. T. 183. — 290 Aristarchus διαραίουσι, non διαῤῥαίσουσι, H. T. 389. θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων: Ζηνόδοτος γράφει φίλων ἀέκητι ἑταίρων Schol. H Vind. 133.

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπόν θ' ὁπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.
ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
295 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε οἶον ἐόντα·
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν
300 εὕρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν
ἢ βοῦν ἠέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
305 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα
ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
310 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθεν ἥδυμος ὕπνος.
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
ὦρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς

V. L. 291 μὲν νῦν DL. — 292 δόρπον δ' C. δόρπον τ' ἐφοπλισόμεσθα N. — 295 γίγνωσκον L: γίνωσκον ACDEFGHIKMNPS. — 297 βιάζετε οἶον M: cet. βιάζετε μοῦνον cum Schol. Π 22. — 298 ἀλλά γε C. νῦν: δὴ A sup. NS. δὴ μοι νῦν H. κρατερὸν CDI. — 300 μή που τις DILN. μή που τίς ACK. — 301 ἠέ τι: ἢ ἔτι ACDIKS. ἀποκτανεῖ D. ἕκηλον L. — 303 οἶδ' ADIKLMN. ἀπόμνυον M. ἐπώμνυον LS. — 308 ἕντο ADIN. ἕντο L. — 309 δ' ἤπειτα ACDEIKLMNS. — 310 ἔφαγεν L. — 311 *ἐπήλυθεν ἥδυμος: l. ἐπήλυθε νήδυμος. — 312 ἦμος δὲ: ἀλλ' ὅτε δὴ Porphyrius ad K 252 bis. μετα D. — 313 ὦρσεν: ὦρσε δ' A 1. m. KMPS Et. Mg. 406, 55; Zon. Lex. 948 non male. ἐπιζαῆν AEFN 1. m. R. ἐπιζαὴν CDIK. ἐπὶ ζαὴν HLMS Et. Mg. Zon. Lex. ἐπὶζαῆ N ex corr. ζαῆν Hesych. II, 252.

A. c. 295 γίγνωσκον Heraclides, H. T. 219. — 297 βιάζετε οἶον, vid. de hiatu p. 20. Ζηνόδοτος βιάζεσθ' οἶον ἐόντα, οὐ νοήσας ὅτι ποιητικῶς ἐσχημάτισται Schol. H Vind. 133, unde apparet Aristarchum culpae tribuere Zenodoto, quod non animadverterit, formam activam hoc loco pro media, quae legitur ι 410 βιάζεται οἶον ἐόντα, poetarum more esse positam. de οἶον Aristarchus Zenodoto non obloquitur, idque retinui, nam μοῦνον glossematis suspicionem praebet. — 311 ἐπήλυθε νήδυμος Aristarchus, H. T. 315. — 313 ὦρσεν ἔπι Aristarchus: ὦρσε δ' ἐπὶ, quod etiam Herodianus agnoscit, κοινὴν fuisse suspicor. ζαῆν

λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
315 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆα μὲν ὡρμίσαμεν κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
ἔνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
320 ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
325 μῆνα δὲ πάντ' ἄληκτος ἄει νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίγνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ εὖρός τε νότος τε.
οἳ δ' εἴως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα,
330 καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
ἰχθῦς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο,
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
335 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·

V. L. 317 ὡρμίσαμεν: ἑλκύσαμεν D. ἑλκύσαμεν L. — 319 μῦθον CDHIKMS. μύθων L: cet. πᾶσιν. γρ. μετὰ πᾶσϊ C. γρ. πᾶσιν H. — 321 τῶν δὲ: τῶνδε FR. πάθοιμεν E. — 324 τοῖσι CIKMN. — 325 ἄληκτος A ex corr. CEFKL 1. m. NR: v. ἄλληκτος. ἄει H sup. LMN 1. m.: v. ἄη c. Apoll. Soph. 11, 34; Hesych. I, 59. — 326 γίγνετ' L: γίνετ' A CDEIKMS. γείνετ' N. — 327 οἷδ' AGIK. οἳ δὲ DLN. ἕως CDELN. ἔχων C. ἔχῶν A. — 330 ἐφέπεσκον Apoll. Soph. 8, 12; Hesych. II, 239: ἐφέποντο PS. γρ. ἐφέφρεσκον (ἐφέρεσκον?) H. — 331 φίλας: φίλας θ' H 1. m. MN ex ras. PS Athenaeus I, 13. — 332 γναπτοῖς IS. γαμπτοῖς D. — 334 εἴ τις μοι ADILNQ. φήνειε N. — 335 νῆσον N. νήσον I. — 336 ἐπισκέπας ACD.

Aristarchus cum Paradosi, H. T. 263. ζαῆν' κατ' ἔκθλιψιν τοῦ ᾱ Herodianus περὶ μον. λέξ. 17, 16. A. c. 321 τὸ δὲ γράψαι „τῶνδε βοῶν ἀπεχώμεθα", ἤγουν τούτων, οὐ δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς Eust. 1723, 59. — 325 ἄληκτος Aristarchus? H. T. 391 sq. ἄει: πολλὰ μὲν τῶν ἀντιγράφων ἐν τῷ η̄ ἔχει, οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ διὰ διφθόγγου ὁμοίως τῷ „ἀνέμων διάει μένος" (ε 478) Eust. 1724, 40; cf. Et. Mg. 23, 5; ξ 458. — 332 hunc versum, quem etiam Athenaeus agnoscit, Ameis. in pluribus libris omissum esse affirmat: in meis libris non desideratur.

οἳ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
340 κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
345 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
350 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
355 βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι·
τὰς δὲ περίστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
360 μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,

V. L. 338 οἷδ' ADIKLNQ. — 342 ἐπίσπειν A. — 343 ἀρίστους S. ἀρίστοῦς N. — 344 ῥέξομεν M. ἀθανάτοις N. τελήεσσας ἑκατόμβας A et γρ. τοι οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. — 347 ἐν δέ κε: ἔνθέ κε D. ἔνθα κε L. ἔνθα καθεῖμεν QV. — 348 βοῶν ἕνεκ' C ex ras. QV, e glossa. ὀρθοκεράων C ex ras. DL. — 349 ἐθέλει CKS. ἐθέλησ' V. ἕσπονται AC DEFGLNQRV. ἕπονται HIKS. ἕσπωνται solus M. — 350 ἄπο C. ἀπο DL. ἐκ A. — 351 στρεύγεσθαι: γρ. στρέγγεσθαι H. — 353 ἀρίστους P S. ἀρίστους N ut 343. — 354 νεὼς CIN ex corr. QSV. νεὼς AHK. — 356 *περίστησάν τε: περιστήσαντο ACDEFGHKLMNPQRSV. περὶ στήσαντο I. — 357 φύλλα: φύλλα δὲ A 1. m. DFHIKLNS. δρεψάμενοι: γρ. ἐρεψάμενοι D. — 358 ἐϋσέλμου ACEFIKNR. — 360 κνίσσῃ A ex corr. CILMQ.

A. c. 354 νεὸς: νεὼς, vid. ad μ 100. — 356 περίστησάν τε Bekk. ex coniectura: libri et hoc loco et B 410 περιστήσαντο. — 360 κνίσῃ: Aristarchus κνίσῃ οὐδετέρως, H. T. 299.

ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
365 μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο ἥδυμος ὕπνος·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς ἀυτμή·
370 οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέι ὕπνῳ,
οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες·
ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε,
375 Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἧσιν ἐγώ γε
380 χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,

V. L. 363 σπεύδοντες I. — 364 κατα C. μῆρα κάη: l. μῆρ' ἐκάη. σπλάγχνα πάσαντο A: cet. σπλάγχν' ἐπάσαντο. — 365 τἆλλα: τ' ἄλλα ACDHIKLMPQV. τἆλλα N. ἀμφοβελοῖσιν DI. ἔπειρον NS. hunc excipit in KP ὤπτησάν τε (P ὠπτήσαντο δὲ) περιφραδέως ἐρύσαντό τε (P ἐρύσαντο δὲ) πάντα. — 368 ἦα: ἧα L. νεὼς GIM. νεῶς H. νηὸς EK. — 369 με: μοι AFIKLS. κνίσης Schol. Φ 363: κνίσσης CDEHILMNQV Schol. B 423. ἡδεῖ' ἀϋτμή Schol. Φ 363. — 372 ἦ μάλα μ' NQRV. ἦ κε μάλ' K. ἄτην: ὕπνον L. — 373 οἷδ' CQ. ἐμητίσσαντο A ex corr. L ex corr. — 375—389 obelos habent adpictos in M. 375 ἔκταμεν ἡμεῖς: ἔκταν ἑταῖροι ACDLMNPV. ἔκταν' ἑταῖροι K. ἔκτανον ἑταῖροι Q. in marg. M ἢ ὑμεῖς (sic). — 378 τίσαι CDKNQ.

A. c. 364 μῆρα κάη Aristarchus: μῆρε κάη Ptolem. Ascalonita. v. μῆρ' ἐκάη, H. T. 293. σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus, H. T. 425. — 365 τἆλλα: τ' ἄλλα Herodianus, v. Schol. A 465. — 366 *ἥδυμος: νήδυμος Aristarchus et libri omnes, v. H. T. 315. — 369 κνίσης: κνίσσης, H. T. 299. ἡδὺς: θερμὸς Aristonicus ad Σ 222; δ 442, 709. cf. Philem. Gramm. p. 62, 84 τοῖς θυλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάσσουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὁμήρῳ „κλυτὸς Ἱπποδάμεια" (B 742) καὶ „θερμὸς ἀϋτμή", quod est in Hymn. ad Merc. 110; W. C. Kayser. Philol. XVII, p. 354 scripturam ἀμφήλυθε θερμὸς Aristarcho vindicat, cui non assentior, v. H. T. 386. — 374—390 ἡ διπλῆ περιεστιγμένη ὅτι . . . . . καὶ πρὸς τὴν ἀθέτησιν τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ „ὠκέα δ' ἠελίῳ ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε" περὶ τῆς ἀπολείας τῶν βοῶν τῷ πάντα ἐφορῶντι Aristonicus ad Γ 277. ψεύδεται οὖν Ὀδυσσεὺς ὅτε λέγει „ταῦτα δ' ἐγὼν . . . . ἀκοῦσαι" Schol. ε 79. — 374 ὠκέα: ἐν πολλοῖς ὠκὺς Schol. H. — 375 ἔκταμεν ἡμεῖς: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου Schol. H.

ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Ἀίδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
385 Ἠέλι', ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
390 ἣ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προὔφαινον·
395 εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκει,
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίγνετο φωνή.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
400 καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέι πόντῳ,
ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λευκ' ἐρύσαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,

V. L. 381 προτρεποίμην D. προτροποίμην L. — 383 δύσσομαι L. — 387 τῶν δέ τ' A. τήνδε τ' L. — 388 ἐνὶ: ἐπὶ N. — 390 ἦδ' ADIKL NQ. αὐτὴ: αὐτοῦ GM sup. PQSV. — 392 ἄλλον: ἄλλος P. — 393 ἀποτέθνασαν DEFIKLMNPQSV. ἀπὸτέθνασαν H. v. ἀπετέθνασαν. — 394 τέραα: τέρατα AK. τέρεα V. τέρεα M. — 395 εἶρπον δὲ V. *ὀβελοῖσι μεμύκει: v. ὀβελοῖς ἐμεμύκει. ὀβελοῖσιν K. ἐμέμυκεῖ M. ἐμέμυκεν R. ἐμεμύκεον V. — 396 ὡς AEINQ: v. ὡς. γίνετο ACDEFGHIKL MPQV. ἐγίνετο N. — 398 ἐλάσαντες: ἐλόωντες ADFL. ἑλόωντες C. γρ. ἐλόωντες H. ἀρίστους PS. — 399 ὅτε δὴ: ὅτε δ' FHIKMS. ὅτε θ' N. ὅτε DL. ὅτ' C. ὅτ' ἄρ A ex corr. — 404 θάλαττα C.

A. c. 388 Ζηνόδοτος τριχθὰ βαλών Schol. Vind. 133. — 393 ἀποτέθνασαν libri fere omnes. augmento non opus esse docent ἀποκινήσασκε, ἀποπλύνεσκε, ἀποστρέψασκε, ἀποσκύδμαινε, ἀνακυμβαλίαζον, ἀντιτέτυξο, ἀμφιβεβήκει, διαστήτην, παραδραμέτην, alia. — 395 εἶρπον libri et Hesych. II, 33: mallem ἕρπον. ὀβελοῖσι μεμύκει versus postulat, v. Annal. Gymn. Austr. 1864, p. 90 sq.

405 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστ᾽ισε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ᾽ αὐτῆς.
ἣ δ᾽ ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
κεκληγὼς ζέφυρος μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων,
ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρηξ᾽ ἀνέμοιο θύελλα
410 ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ᾽ ὀπίσω πέσεν, ὅπλά τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ᾽· ὃ δ᾽ ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηὶ
πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν, σὺν δ᾽ ὀστέ᾽ ἄραξε
πάντ᾽ ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ᾽ ἀπ᾽ ἰκριόφιν, λίπε δ᾽ ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
415 Ζεὺς δ᾽ ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
ἣ δ᾽ ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ᾽ ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἳ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ᾽ ἀποαίνυτο νόστον.
420 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ᾽ ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
τῷ ῥ᾽ ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν,
425 ἑζόμενος δ᾽ ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
ἔνθ᾽ ἦ τοι ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ᾽ ἐπὶ νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ᾽ ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
παννύχιος φερόμην, ἅμα δ᾽ ἠελίῳ ἀνιόντι

V. L. 406 ὑπὲρ KNQ. ὑπερ A. — 407 ἣδ᾽ ACDIKLN. ἔθει: ἔθε᾽ QV. πολλὸν: πολὺν GM. πουλὺν G pro var. lect. — 408 ἐν λαίλαπι DL. — 410 ὅπλά τε CIKMN. — 411 ὅδ᾽ ACDIKLNQ. ἐν νηῒ N. — 413 πάντ᾽ ἄμυδις: πάνθ᾽ ἄμυδις KPS. ὅδ᾽ ACDKLNQ. ἄρ AEIKLQ. ἄρ᾽ omitt. DN. — 415 ἄμυδις KL. κεραυνῶ A 1. m. KLS. — 416 omitt. L. ἣδ᾽ ACDIKNQ. πᾶσα: ἅπασα KS. — 417 ἐν δὲ Apoll. Soph. 86, 20: ἐκ δὲ M et γρ. ἐν. — 418 ἴκελοι L. — 419 ἐφορέοντο CDELN. ἐφερέοντο S. — 420 τοίχους: τεῖχος G. — 422 ἄραξε: ἔαξε H sup. N. ποτὶ: περὶ DLN. ἐπ᾽ αὐτῷ: ἐν αὐτῷ N. ἐπ᾽ αὐτὴν D. — 423 ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ἴφι κταμένοιο Athenaeus XIV, p. 632. — 424 τῷ ῥ᾽: τῷ γ᾽ GM. ξυνέεργον A. — 427 ἐπι DLN. — 428 Χόρυβδιν: θάλασσαν Apoll. Soph. 35, 25. — 429 ἀνῖῶντϊ A. καταδύντι PS.

A. c. 413, 415 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita, Herodianus ἄμυδις: ἅμυδις Nicias et Pamphilus, H. T. 190. — 414 Herodianus ὀστέα, non ὅστεα, H. T. 327. — 422 αἱ Ἀριστάρχου καὶ αἱ πλείους ἄραξε. Ζηνόδοτος δὲ ἔαξε (an ἔηξε, v. H. T. 302). — 423 ἐπίτονος, v. Aristonicum ad *X* 379.

430 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινήν τε Χάρυβδιν.
ἣ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς
τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς· οὐδέ πῃ εἶχον
οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
435 ῥίζαι γὰρ ἑκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη
440 κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
μέσσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
445 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
450 ἥ μ' ἐφίλει τε κόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοί ἐστιν
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

V. L. 430 ἦλθον δ' C. — 431—436 omitt. S. — 431 ἀνεροίβδησε MN. θαλάττης C. — 433 οὐδέ πῃ AEIM: cet. πῃ. οὐδέ πω QV. — 434 οὐδ' ἐπιβῆναι DL. — 435 εἶχον AFR: ἦσαν DHIKLMNPQV. εἶχον ἢ ἦσανE 1729, 25. ἔσαν G. ἔσσαν C et G pro var. lect. γρ. εἶχον H. — 436 μακροί: καλοί Apoll. Soph. 38, 23. — 437 ὀπίσω EM. — 438 ἦλθον CEMR: ἤλθεν AFHIKLPQSV Strabo I, p. 44. ἤλθε DN. — 439 ἦμος τ' AKN p. ras. S Strabo l. l. — 441 τά γε: τάδε C. καὶ τότε δή μοι δοῦρα Strabo l. l. Χαρύβδεως E 1729, 28 et 57. — 442 χεῖρε: χεῖρα G. — 443 πάρεξ DK. — 445 ἔασσε QV. — 448 πέλασαν: ἔθεσαν QRV. — 449 ναίει: ναῖεν KNS. εὐπλόκαμος CL. — 450 τε κόμει A: v. τ' ἐκόμει. τί τοιάδε S. — 451 χθιζὸς: χθιζὸν S. — 452 δέ μοι ἐστίν ADIKLMQ.

A. c. 432 ὑψόσ': ὑψοῦ altera Aristarchi? v. H. T. 372. — 435 ἀπήωροι Apoll. Soph. 38, 23; Hesych. I, 241: ἀπηόριοι Bothe. ex coniectura. — 439 ἐν πολλοῖς ἐδιστάχθησαν οἱ στίχοι (439—441) Schol. HQ Vind. 133, v. ad v. 105. — 441 τῆμος δὴ τάδε Aristarchus. — 445, 446 νοθεύονται δύο Schol. Q Vind. 133. — 449 αὐδήεσσα: οὐδήεσσα, αὐλήεσσα, vid. ad ε 334; κ 136; λ 8; μ 150.

Specimen Codicis A.
κ 153–163.

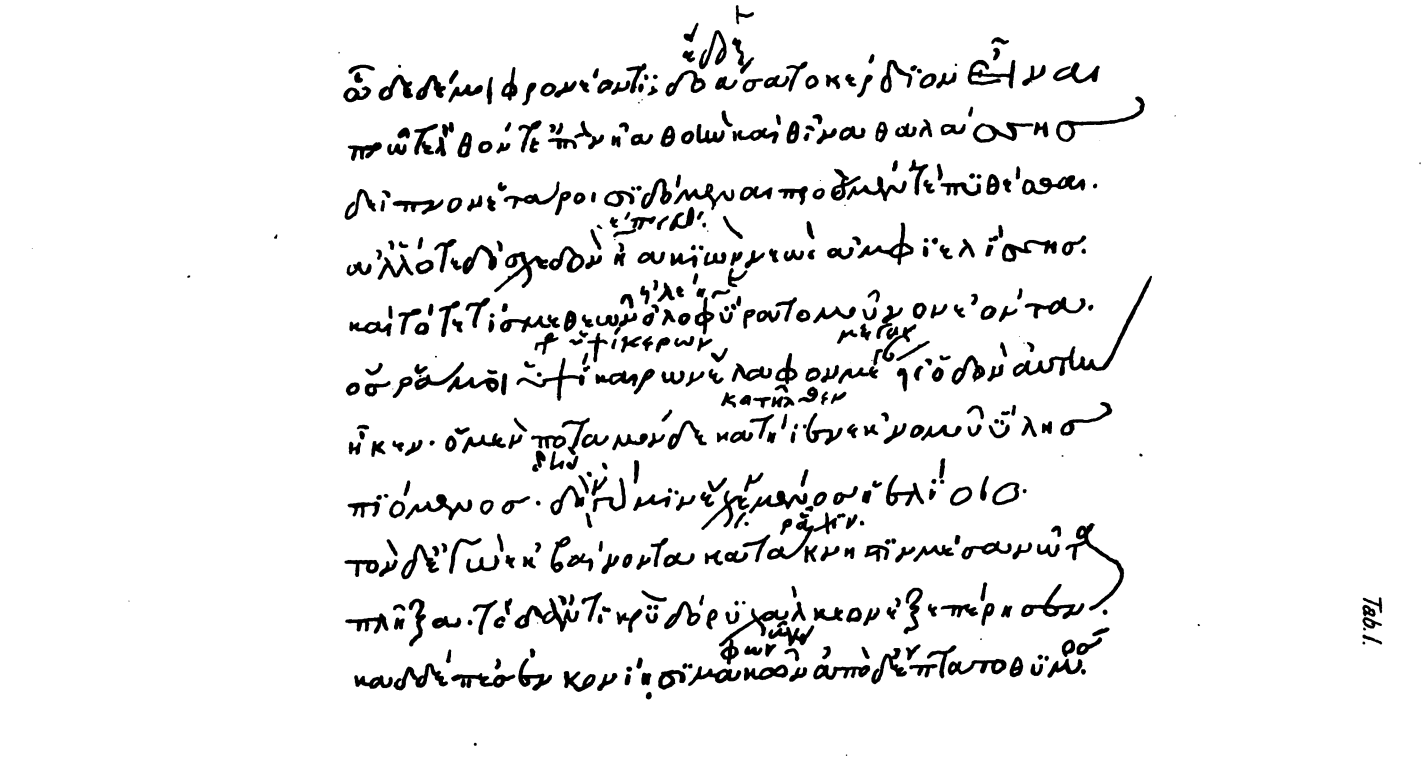

Tab. I.

Specimen Codicis C.
§ 199–209.

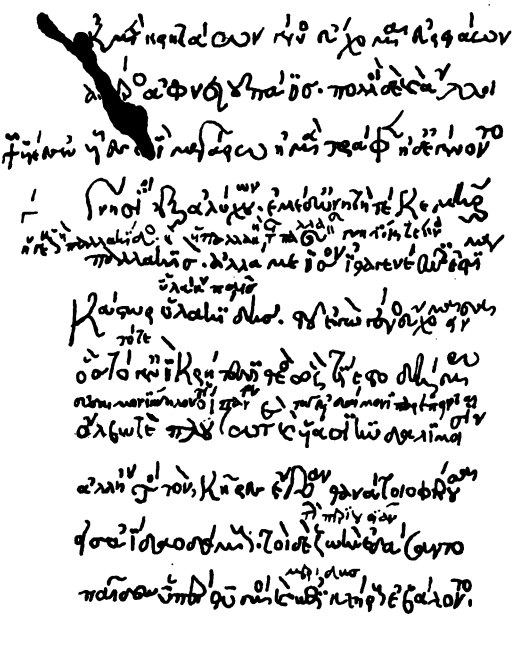

Specimen Codicis D.
ϑ 482–491.

ὡς δὲ ἐίφκει· καὶ ἐνὶ δὲ φρεσὶν ἡνίοχον ἔθηκεν·
κεροϊδὴ μοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο· χαῖρε δὲ θυμῷ·
οἱ δ' ἐπὶ φάσ' ἑτοῖμα πρὸ κείνῳ χεῖρε τάνυον·
αὐ τὰρ ὅπη τοσσόσσον ἐ ἐδ ἡτύον ὀξέος ἔντο·
δὴ τοτε δὴ μοδόκον περὶ σέφη πολύμητ' ὀδυσῆος·
δὴ μοδόκε ἔξοχα δῶρα τοι ἐν μεγάροισιν αὐτὰρ ἐμοὶ πόντοιο
ἠρέτο μοῦνος ἐελδόμενος ἐλθοὶ πάτρον· ἠρέ' ἀπόλεσσον
λίην δὲ κατὰ κόσμον χαλῶν· οἶτον ἀοιδῆς τιμῆς
ὅσσ' ἐέρξαντ' ἠπαθόν τε, ὅ τ' ὀλίγον ἐμόγησ' ἐν χαλεῷ.
ὅσσ' τέ μοι ἠρ' τοῦ πλεῖν· ἠρ' ἀλλοῦ ἀκούσῃ·

Tab. III.

Specimen Codicis J.
φ 1–10.

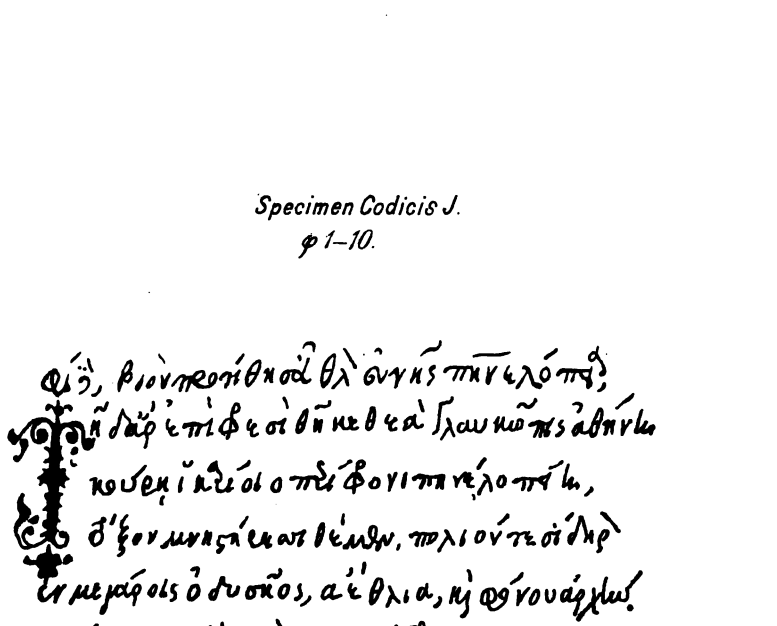

Specimen Codicis M.

I. man. δ 570–572.

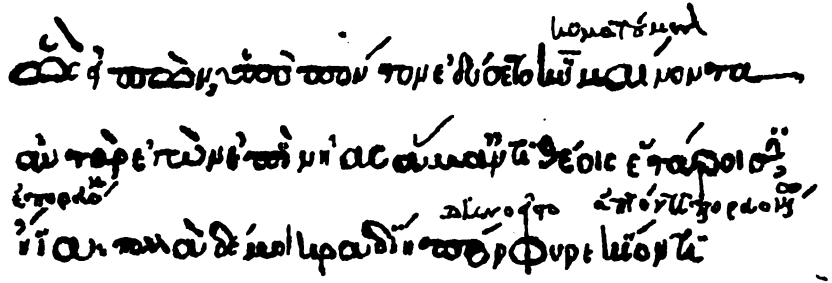

II. man. ϑ 144–146.

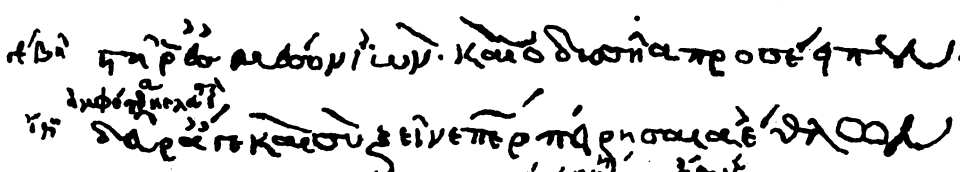

Specimen Codicis M.
III. man. f. 353–355.

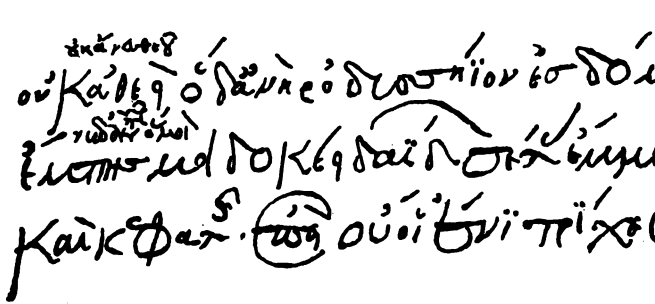

IV. man. f. 338–340.

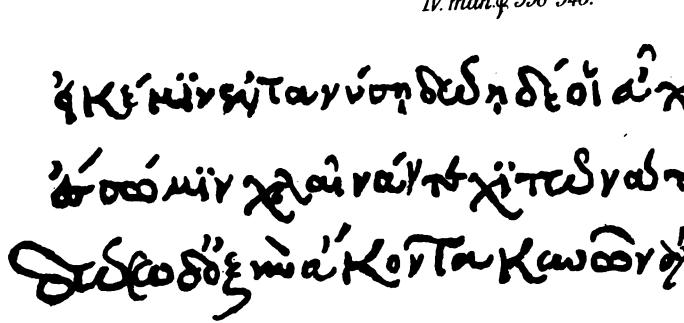

Specimen Codicis N chartacei
ε 1–12.

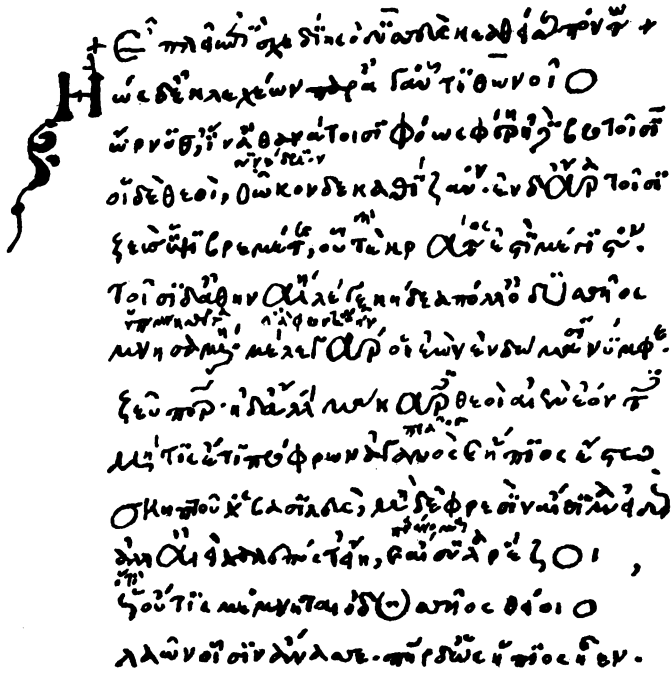

Specimen Codicis N bombycini
ϱ 160–171.

Specimen Codicis Q.
§ 1–8.

Z.

Ἔνθ' ἄνδρα κάθιζον πολύτλαν δῖον Ὀδυσσῆα,
νόστῳ κηκιόωντα ἀρηκμήνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δήμοντε πόλιν τε
οἳ πρὶν μὲν τοτ' ἄναστον ἐν εὐρυχόρῳ ἐνέοικον,
ἀλλὰ νῦν κλώθων ἀνδρῶν ἐνέμοντο ἑκόντων.
οἳ σφέας οἴνοπον τό· βίκοντό φίλτεροι εἶναι·
ἐν δ' ἀνάστησας ἄρ' γαιόηχος ἐνοσίχθων.
ἔθνος δ' ἐν χερείῃ ἔκας ἀνδρῶν ἐλφιστάων.

In **B. G. Teubner's** Verlag in Leipzig sind ferner erschienen:

Aeschinis orationes e codicibus partim nunc primum excussis edidit, scholia adiecit FERD. SCHULTZ. gr. 8. 1865. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.

Aeschylos Agamemnon. Griechisch und Deutsch mit Einleitung, einer Abhandlung zur Aeschylischen Kritik u. Commentar von K. H. KECK. gr. 8. 1863. geh. 3 Thlr.

Aeschyli Septem ad Thebas. Ex recensione G. HERMANNI cum scripturae discrepantia scholiisque codicis Medicei scholarum in usum edidit FRIDERICUS RITSCHELIUS. gr. 8. 1853. geh. 16 Ngr.

Alberti, Eduard, zur Dialektik des Platon. Vom Theaetet bis zum Parmenides. gr. 8. 1856. geh. 15 Ngr.

—— **die Frage über Geist und Ordnung der Platonischen Schriften** beleuchtet aus Aristoteles. gr. 8. 1864. 24 Ngr.

Alciphronis rhetoris epistolae cum adnotatione critica editae ab AUGUSTO MEINEKIO. gr. 8. 1853. geh. 1⅓ Thlr.

Anonymi Orestis tragoedia emendatiorem edidit I. MAEHLY. 16. 1866. geh. 12 Ngr.

Anthologia lyrica continens Theognidem Babrium Anacreontea cum ceterorum poetarum reliquiis selectis. Edidit THEODORUS BERGK. gr. 8. 1854. geh. 22½ Ngr.

Apollonii Argonautica. Emendavit, apparatum criticum et prolegomena adiecit R. MERKEL. Scholia vetera e codice Laurentiano edidit HENRICUS KEIL. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.

Aristophanes, die Acharner. Griechisch und Deutsch mit kritischen und erklärenden Anmerkungen und einem Anhang über die dramatischen Parodien bei den attischen Komikern. Von WOLD. RIBBECK. gr. 8. 1864. geh. 2 Thlr. 8 Ngr.

Aristotelis ars rhetorica cum adnotatione LEONARDI SPENGEL. Accedit vetusta translatio latina. 2 voll. gr. 8. 1867. geh. 5 Thlr. 10 Ngr.

Artemidori Daldiani Onirocriticon libri V ex recensione RUDOLPHI HERCHERI. gr. 8. 1864. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.

Ascherson, F., Umrisse der Gliederung des griech. Drama. gr. 8. 1862. geh. 8 Ngr.

Aviani fabulae XXXXII ad Theodosium. Ex recensione et cum instrumento critico GUILELMI FROEHNER. 12. 1862. geh. 12 Ngr.

Bamberg, Alb. de, de Ravennate et Veneto Aristophanis codicibus. gr. 8. 1865. geh. 10 Ngr.

Bambergeri, F., opuscula philologica maximam partem Aeschylea collegit F. G. SCHNEIDEWIN. gr. 8. 1856. geh. 1 Thlr. 20 Ngr.

Bartsch, Karl, der Saturnische Vers und die altdeutsche Langzeile. gr. 8. 1867. geh. 16 Ngr.

Baumeister, A., commentatio de Atye et Adrasto. gr. 4. 1860. geh. 6 Ngr.

Becker, Dr. Paul, die Herakleotische Halbinsel in archäologischer Beziehung behandelt. Mit zwei Karten. gr. 8. 1856. geh. 24 Ngr.

—— **über eine Sammlung unedierter Henkelinschriften** aus dem südlichen Russland. gr. 8. 1862. geh. 10 Ngr.

Benndorf, Otto, de anthologiae Graecae epigrammatis quae ad artes spectant. gr. 8. 1862. geh. 16 Ngr.

Bentley's, Dr. Richard, Abhandlungen über die Briefe des Phalaris, Themistocles, Socrates, Euripides und über die Fabeln des Aesop. Deutsch von WOLDEMAR RIBBECK, DR. gr. 8. 1857. geh. 4 Thlr. 20 Ngr.

Bionis Smyrnaei Epitaphius Adonidis. Edidt H. L. AHRENS. 8. 1854. 15 Ngr.

Boeckh, A., zur Geschichte der Mondcyclen der Hellenen. gr. 8. 1855. geh. 22½ Ngr.

—— **epigraphisch-chronologische Studien.** Zweiter Beitrag zur Geschichte der Mondcyclen der Hellenen. gr. 8. 1857. geh. 1 Thlr. 3 Ngr.

—— **gesammelte kleine Schriften.** Herausgegeben von FERDINANDUS ASCHERSON. Erster bis dritter Band. gr. 8. 1858—66. geh. 8 Thlr. 20 Ngr.

Brambach, W., Friedrich Ritschl und die Philologie zu Bonn. gr. 8. 1865. geh. 7½ Ngr.

Bredovius, F. I. C., quaestionum criticarum de dialecto Herodotea libri quattuor. gr. 8. 1846. geh. 2 Thlr.

Brunn, Heinrich, die Philostratischen Gemälde gegen K. FRIEDERICHS vertheidigt. gr. 8. 1861. geh. 24 Ngr.

Bucolicorum Graecorum Theocriti Bionis Moschi reliquiae accedentibus incertorum idylliis. Ed. H. L. AHRENS. 2 Voll. gr. 8. 1855. 1859. geh. 7 Thlr. 6 Ngr.

Buecheler, Franz, Grundriss der lateinischen Declination. gr. 8. geh. 10 Ngr.

Büdinger, Max, mittelgriechisches Volksepos. gr. 8. 1866. geh. 7½ Ngr.

Bursian, C., Geographie von Griechenland I. Baud. Mit 7 lith. Tafeln. gr. 8. 1862. 2 Thlr.

Carmina popularia Graeciae recentioris edidit ARNOLDUS PASSOW. gr. 8. 1860. geh. 4 Thlr. 20 Ngr.

Catonianae poesis reliquiae. Ex recensione Alfredi Fleckeiseni. gr. 8. 1854. geh. 6 Ngr.
M. Catonis praeter librum de re rustica quae extant. Henricus Jordan recensuit et prolegomena scripsit. gr. 8. 1860. geh. 1 Thlr. 20 Ngr.
Christ, Wilhelm, Grundzüge der griechischen Lautlehre. gr. 8. 1859. geh. 2 Thlr.
Comicorum Latinorum praeter Plautum et Terentium reliquiae. Recensuit Otto Ribbeck. gr. 8. 1855. geh. 3 Thlr.
Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium libri IV. Recensuit et interpretatus est C. L. Kayser. gr. 8. 1854. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.
Corssen, W., über Aussprache, Vokalismus und Betonung der lateinischen Sprache. Von der Königl. Akademie der Wissenschaften zu Berlin gekrönte Preisschrift. Zwei Bände. gr. 8. 1858. 1859. geh. 5 Thlr. 12 Ngr.
—— **kritische Beiträge zur lateinischen Formenlehre.** gr. 8. 1863. geh. 3 Thlr. 24 Ngr.
—— **kritische Nachträge zur lateinischen Formenlehre.** gr. 8. 1866. geh. 2 Thlr. 8 Ngr.
Cron, Christian, kritische und exegetische Bemerkungen zu Platons Apologie, Kriton und Laches. gr. 8. 1864. geh. 12 Ngr.
Curtius, Georg, Grundzüge der griechischen Etymologie. 2. Aufl. gr. 8. 1866. geh. 6 Thlr.
—— **Philologie und Sprachwissenschaft.** gr. 8. 1862. geh. 6 Ngr.
Deimling, Dr. Karl Wilhelm, die Leleger. Eine ethnographische Abhandlung. gr. 8. 1862. geh. 1 Thlr. 20 Ngr.
Demosthenis orationes contra Aeschinem de corona et de falsa legatione cum argumentis graece et latine. Recensuit cum apparatu critico copiosissimo edidit Dr. I. Th. Voemelius. gr. 8. 1862. geh. 5 Thlr. 10 Ngr.
—— **oratio adversus Leptinem** cum argumentis graece et latine. Rec. cum apparatu critico copiosissimo ed. Dr. I. Th. Voemelius. gr. 8. 1866. geh. 1⅓ Thlr.
Didymi Chalcenteri grammatici Alexandrini **fragmenta quae supersunt.** Collegit et disposuit Mauricius Schmidt. gr. 8. 1854. geh. 3 Thlr.
Dilthey, C., de Callimachi Cydippa. Accedunt Aristaeneti epistula I 10 Ovidianae epistulae XX et XXI Maximi Planudis Graeca metaphrasis epistularum Ovidianarum XX et XXI 1—12 nunc primum edita. gr. 8. 1863. geh. 1 Thlr.
Dronke, Gustav, die religiösen und sittlichen Vorstellungen des Aeschylos und Sophokles. gr. 8. 1861. geh. 24 Ngr.
Düntzer, H., die Interpolationen im eilften Buche der Ilias. gr. 8. 1861. geh. 8 Ngr.
Ellendt, Joh. Ernst, drei Homerische Abhandlungen. Vorangeschickt sind Mittheilungen über das Leben des Verfassers. gr. 8. 1864. geh. 24 Ngr.
Ennianae poesis reliquiae. Rec. Ioannes Vahlen. gr. 8. 1854. geh. 2 Thlr.
Epistolae obscurorum virorum. [Ed. E. Böcking.] Editio II. 16. 1864. geh. 1 Thlr.
Fleckeisen, Alfred, zur Kritik der altlateinischen Dichterfragmente bei Gellius. Sendschreiben an Dr. Martin Hertz in Berlin. gr. 8. 1854. geh. 9 Ngr.
—— **kritische Miscellen.** gr. 8. 1864. geh. 12 Ngr.
Fischer, M. A., Georgovia. Zur Erläuterung von Caesar de bello Gallico VII. 35—51. Mit Karte. gr. 8. 1856. geh. 12 Ngr.
Frick, Dr. Otto, das plataeische Weihgeschenk zu Konstantinopel. Ein Beitrag zur Geschichte der Perserkriege. gr. 8. 1859. geh. 24 Ngr.
Friederichs, Dr. K., Praxiteles und die Niobegruppe nebst Erklärung einiger Vasenbilder. Mit einer Kupfertafel. gr. 8. 1855. geh. 1 Thlr.
Friedländer, Ludovicus, Analecta Homerica. gr. 8. 1859. geh. 6 Ngr.
—— **zwei Homerische Wörterverzeichnisse.** gr. 8. 1861. geh. 24 Ngr.
—— **Mittheilungen aus Lobecks Briefwechsel** nebst einem literarischen Anhange und einer zur Feier seines Gedächtnisses gehaltenen Rede. 8. 1861. geh. 24 Ngr.
Fritzsche, Hermann, zu Theokrit und Virgil. gr. 8. 1860. geh. 8 Ngr.
Frontonis, M. Cornelii et M. Aurelii imperatoris epistolae. L. Veri et T. Antonini Pii et Appiani epistolarum reliquiae. Recensuit S. A. Naber. gr. 8. 1867. geh.
Fuchs, Dr. C., kritische Studien zum Pandektentexte. gr. 8. 1867. geh. 24 Ngr.
Iulii Frontini de aquis urbis Romae libri II. Recensuit Franciscus Buecheler. gr. 8. 1858. geh. 15 Ngr.
Giseke, Bernhard, Thrakisch-Pelasgische Stämme der Balkanhalbinsel und ihre Wanderungen in mythischer Zeit. gr. 8. 1858. geh. 1 Thlr.
—— **Homerische Forschungen.** gr. 8. 1864. geh. 1 Thlr. 10 Ngr.
Gladstone's, W. E., Homerische Studien. Frei bearbeitet von Dr. Albert Schuster. gr. 8. 1863. geh. 3 Thlr.
Gomperz, Th., Herkulanische Studien. I. Heft. A. u. d. T.: Philodem über Induktionsschlüsse. gr. 8. 1865. geh. 16 Ngr. II. Heft. A. u. d. T.: Philodem über Frömmigkeit. gr. 8. 1866. geh. 1 Thlr. 20 Ngr.

Gottschick, A. F., Geschichte der Gründung und Blüthe des Hellenischen Staates in Kyrenaika. gr. 8. 1858. geh. 10 Ngr.

Grammatici Latini ex recensione Henrici Keilii.

Vol. I. fasc. 1. **Flavii Sosipatri Charisii** artis grammaticae libri V ex recensione Henrici Keilii. gr. Lex-8. 1856. geh. 3 Thlr.

Vol. I. fasc. 2. **Diomedis** artis grammaticae libri III, ex Charisii arte grammatica excerpta ex recensione Henrici Keilii. gr. Lex.-8. 1857. geh. 3 Thlr. 10 Ngr.

Vol. II. fasc. 1 & 2. **Prisciani** grammatici Caesariensis institutionum grammaticarum libri XVIII ex recensione Martini Hertzii. Vol. I. fasc. 1 & 2 libros I—XII continens. gr. Lex.-8. 1855. geh. 6 Thlr. 10 Ngr.

Vol. III. fasc. 1. **Prisciani** grammatici Caesariensis institutionum grammaticarum libri XVIII ex recensione Martini Hertzii. Vol. II. libros XIII—XVIII continens. gr. Lex.-8. 1859. geh. 4 Thlr.

Vol. III. fasc. 2. **Prisciani** grammatici Caesariensis de figuris numerorum, de metris Terentii, de praeexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones XII versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dicitur liber de accentibus ex recensione Henrici Keilii. gr. Lex.-8. 1860. geh. 2 Thlr. 10 Ngr.

Vol. IIII. fasc. 1. **Probi** catholica instituta artium de nomine excerpta de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex recensione Henrici Keilii. — **Notarum Laterculi** ex recensione Th. Mommseni. gr. Lex.-8. 1862. geh. 3 Thlr. 20 Ngr.

Vol. IIII. fasc. 2. **Donati** ars grammatica, **Servii** commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, **Sergii** de littera de syllaba de pedibus de accentibus de distinctione commentarius, explanationes artis Donati. gr. Lex.-8. 1864. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.

Vol. V. fasc. 1. **Cledonii** ars grammatica, **Pompeji** commentum artis Donati, Excerpta ex commentariis in Donatum. gr. Lex.-8. 1867. geh. 3 Thlr.

Graui Liciniani quae supersunt emendatiora edidit philologorum Bonnensium heptas. gr. 8. 1858. geh. 16 Ngr.

[**Grote, Georg,**] **Griechische Mythologie und Antiquitäten** nebst der Abhandlung über Homer und ausgewählten Abschnitten über die Chronologie, Litteratur, Kunst, Musik u. s. f. Uebersetzt aus Georg Grote's Griechischer Geschichte von Dr. Theodor Fischer. 4 Bände. gr. 8. 1856—1860. 9⅔ Thlr.

Gruppe, O. F., Minos. Ueber die Interpolationen in den Römischen Dichtern mit besonderer Rücksicht auf Horaz, Virgil und Ovid. gr. 8. 1859. geh. 3⅓ Thlr.

Gualtheri, M. Philippi, Alexandreis, rec. F. A. W. Mueldener. 16. 1863. geh. 24 Ngr.

Gutschmid, Alfred von, Beiträge zur Geschichte des alten Orients. Zur Würdigung von Bunsens 'Aegypten' Band IV und V. gr. 8. 1858. geh. 1 Thlr.

—— **über die Fragmente des Pompejus Trogus und die Glaubwürdigkeit ihrer Gewährsmänner.** gr. 8. 1857. geh. 27 Ngr.

Halm, Dr. Carl, Beiträge zur Berichtigung und Ergänzung der Ciceronischen Fragmente. Separatabdruck aus den Sitzungsberichten der K. Akademie zu München. gr. 8. 1862. geh. 8 Ngr.

Hanow, Fr., de Theophrasti characterum libello. gr. 8. 1858. geh. 6 Ngr.

—— **in Theophrasti characteras symbolae criticae.** 4. 1860. geh. 10 Ngr.

—— **in Theophrasti characteras symbolae criticae alterae.** 4. 1861. geh. 6 Ngr.

Heitz, Emil, die verlorenen Schriften des Aristoteles. gr. 8. 1865. geh. 2 Thlr.

Hennings, P. D. Ch., über die Telemachie, ihre ursprüngliche Form und ihre späteren Veränderungen. Ein Beitrag zur Kritik der Odyssee. gr. 8. 1858. geh. 20 Ngr.

Herbst, Ludwig, über C. G. Cobets Emendationen im Thukydides. gr. 8. 1857. geh. 12 Ngr.

Herbst, Wilhelm, das classische Alterthum in der Gegenwart. Eine geschichtliche Betrachtung. 8. 1852. geh. 1 Thlr.

—— **zur Geschichte der auswärtigen Politik Spartas** im Zeitalter des peloponnesischen Kriegs. I. 8. 1853. geh. 12 Ngr.

Hercher, Rud., über die Glaubwürdigkeit der Neuen Geschichte des Ptolemaeus Chennus. gr. 8. 1856. geh. 7½ Ngr.

Herodiani Technici reliquiae. Collegit disposuit emendavit explicavit praefatus est Augustus Lentz. Tomus I. Praefationem et Herodiani prosodiam catholicam continens. gr. Lex.-8. geh.

Herzog, Ernestus, de quibusdam Galliae Narbonensis municipalium inscriptionibus dissertatio historica. gr. 8. 1862. geh. 10 Ngr.

—— **Galliae Narbonensis provinciae Romanae historia** descriptio institutorum expositio. Accedit appendix epigraphica. gr. 8. geh. n. 3 Thlr.

Hippolyti Romani quae feruntur omnia graece e recognitione PAULI ANTONII DE LAGARDE. gr. 8. 1858. geh. 1 Thlr. 10 Ngr.

Homeri Odyssea ad fidem librorum optimorum edidit J. LA ROCHE. Pars prior. Accedunt tabulae XI specimina librorum exhibentes. gr. 8. 1867. geh.

Q. Horatii Flacci sermonum libri duo. Germanice reddidit et triginta codicum recens collatorum grammaticorum veterum omniumque msstorum adhuc a variis adhibitorum ope librorumque potiorum a primordiis artis typographicae usque ad hunc diem editorum lectionibus excussis recensuit apparatu critico instruxit et commentario illustravit C. KIRCHNER. Pars I satiras cum apparatu critico continens. gr. 8. 1854. geh. 2 Thlr.

—— —— Voluminis II pars I **commentarium in satiras** libri primi continens. gr. 8. 1855. geh. 2 Thlr.

—— —— Voluminis II pars II continens **commentarium in satiras** libri secundi confectum ab W. S. TEUFFEL. gr. 8. 1857. geh. 1 Thlr. 14 Ngr.

Preis des vollständigen Werkes 5 Thlr. 14 Ngr.

—— **opera.** Recensuerunt O. KELLER et A. HOLDER. Vol. I. Carminum libri IIII, epodon liber, carmen saeculare. gr. 8. 1864. geh. 2 Thlr.

Horazens Episteln. Lateinisch und deutsch mit Erläuterungen von DR. LUD. DOEDERLEIN. gr. 8. 1856—1858. geh. 2 Thlr. 10 Ngr.

Einzeln: **Erstes Buch.** 1856. 1 Thlr. 10 Ngr. **Zweites Buch.** 1858. 1 Thlr.

—— **Satiren.** Lateinisch und deutsch mit Erläuterungen von DR. LUDWIG DOEDERLEIN. gr. 8. 1860. geh. 2 Thlr. 10 Ngr.

Hübner, Aemilius, de senatus populique Romani actis. Commentatio ex annal. philol. supplemento tertio seorsum expressa. gr. 8. 1860. geh. 16 Ngr.

Huschke, E., die Iguvischen Tafeln nebst den kleinen umbrischen Inschriften mit Hinzufügung einer Grammatik und eines Glossars der Umbrischen Sprache vollständig übersetzt und erklärt. gr. 8. 1859. geh. 5 Thlr.

Hutteni, Ulrichi, opera omnia. Edidit EDUARDUS BÖCKING. 6 Voll. gr. Lex.-8. 1852—1864. 34 Thlr.

Hymni Homerici. Recens. apparatum criticum collegit adnotationem cum suam tum selectam variorum subiunxit AUG. BAUMEISTER. gr. 8. 1860. geh. 2 Thlr. 12 Ngr.

Jahrbücher, Neue, für Philologie u. Pädagogik. Herausgegeben von A. FLECKEISEN und H. MASIUS. Jährlich 12 Hefte. 9 Thlr.

Institutionum et regularum iuris Romani syntagma exhibens Gai et Iustiniani institutionum synopsin, Ulpiani librum singularem regularum, Pauli sententiarum delectum, tabulas systema institutionum iuris Romani illustrantes, praemissis duodecim tabularum fragmentis. Edidit et brevi annotatione instruxit RUDOLPHUS GNEIST, U. I. DR. gr. 8. 1858. geh. 1 Thlr. 10 Ngr.

Keil, Karl, epigraphische Excurse. gr. 8. 1857. geh. 9 Ngr.

—— **zur Sylloge inscriptionum Boeoticarum.** gr. 8. 1864. geh. 1 Thlr.

Keller, Dr. Otto, Untersuchungen über die Geschichte der griechischen Fabel. gr. 8. 1862. geh. 24 Ngr.

Kleist, H., de Philoxeni Grammatici Alexandrini studiis etymologicis. gr. 8. 1865. geh. 10 Ngr.

Köchly, H., u. W. Rüstow, Einleitung in C. Iulius Caesar's Commentarien über den gallischen Krieg. gr. 8. 1857. geh. 18 Ngr.

Kock, Carl, die Vögel des Aristophanes. gr. 8. 1856. geh. 6 Ngr.

—— **Aristophanes und die Götter des Volksglaubens.** gr. 8. 1857. geh. 6 Ngr.

Krüger, Gustavus, Theologumena Pausaniae. gr. 8. 1860. geh. 16 Ngr.

Kuhn, Emil, die städtische und bürgerliche Verfassung des Römischen Reichs bis auf die Zeiten Justinians. 2 Theile. gr. 8. 1865. geh. 4 Thlr. 18 Ngr.

La-Roche, Paul, Charakteristik des Polybius. gr. 8. 1857. 20 Ngr.

La-Roche, J., die Homerische Textkritik im Alterthume. Nebst einem Anhang über die Homerhandschriften. gr. 8. 1866. geh. 3 Thlr. 10 Ngr.

Legis duodecim tabularum reliquiae. Edidit constituit prolegomena addidit RUDOLFUS SCHOELL. gr. 8. 1866. geh. 1 Thlr. 6 Ngr.

Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Alterthum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. gr. 8. 1856. geh. 1 Thlr. 14 Ngr.

Lothholz, G. C., commentatio de Bongarsio singulisque eius aequalibus. 4. 1857. geh. 6 Ngr.

Lugebil, Karl, über das wesen und die historische bedeutung des ostrakismos in Athen. gr. 8. 1861. geh. 12 Ngr.

Maehly, J., die Schlange im Mythus und Cultus der classischen Völker. gr. 8. 1867. geh. 10 Ngr.

—— **Varroniana.** 4. geh. 1865. 10 Ngr.

—— **Angelus Politianus.** Ein Culturbild aus der Renaissance. 8. 1865. geh. 24 Ngr.

Mercklin, Ludwig, die Citiermethode und Quellenbenutzung des A. Gellius in den Noctes Atticae. Besonderer Abdruck aus dem dritten Supplementbande der Jahrbücher für classische Philologie. gr. 8. 1860. geh. 16 Ngr.

Mommsen, Aug., Beiträge zur griechischen Zeitrechnung. gr. 8. 1856. geh. 15 Ngr.

—— **zweiter Beitrag zur Zeitrechnung der Griechen und Römer.** gr. 8. 1859. geh. 24 Ngr.

—— **Heortologie. Antiquarische Untersuchungen über die städtischen Feste der Athener.** Gekrönte Preisschrift. gr. 8. 1864. geh. 3 Thlr. 20 Ngr.

Mülleri, Luciani, de re metrica poetarum Latinorum praeter Plautum et Terentium libri septem. Accedunt eiusdem auctoris opuscula. gr. 8. 1861. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.

Müller, Herm., de generibus verbi. gr. 8. 1864. 12 Ngr.

Müller, Dr. J. H. T., Beiträge zur Terminologie der Griechischen Mathematiker gr. 8. 1860. geh. 8 Ngr.

Cn. Naevi de bello Punico reliquiae. Ex recensione Ioannis Vahleni. gr. 4. 1854. geh. 12 Ngr.

Nicandrea. Theriaca et Alexipharmaca, recensuit et emendavit, fragmenta collegit, commentationes addidit Otto Schneider. Accedunt scholia in Theriaca ex recensione Henrici Keil, scholia in Alexipharmaca ex recognitione Bussemakeri et R. Bentlei emendationes partim ineditae. gr. 8. 1856. geh. 3 Thlr.

Nitzsch, G. W., Beiträge zur Geschichte der epischen Poesie der Griechen. gr. 8. 1862. geh. 3 Thlr.

Pervigilium Veneris. Adnotabat et emend. Franc. Buecheler. 16. 1859. geh. 8 Ngr.

Peter, Hermanni, historia critica scriptorum historiae Augustae. Commentatio philologica. gr. 8. 1860. geh. 12 Ngr.

Peters, Joh., ph. Dr. Gymnasii Culmensis collega, quaestiones etymologicae et grammaticae de usu et vi digammatis ejusque immutationibus in lingua graeca. 1864. 4. geh. 12 Ngr.

Petersen, Christian, über die Geburtstagsfeier bei den Griechen nach Alter, Art und Ursprung. gr. 8. 1857. geh. 15 Ngr.

Philodemi Epicurei de ira liber. E papiro Herculanensi ad fidem exemplorum Oxoniensis et Neapolitani nunc primum ed. Th. Gompertz. gr. 8. 1864. geh. 3 Thlr. 18 Ngr.

Piderit, Dr. K. W., Sophokleische Studien. 2 Hefte. 4. geh. 13 Ngr.

—— **zur Kritik und Exegese von Cicero de oratore.** I. 4. 1857. geh. 8 Ngr. — II. 4. 1858. geh. 10 Ngr.

—— **zur Kritik und Exegese von Ciceros Brutus.** I. 4. 1860. geh. 8 Ngr. — II. 4. 1862. geh. 8 Ngr.

T. Macci Plauti comoediae. Ex rec. et cum apparatu critico Frid. Ritschelii. Accedunt prolegomena de rationibus criticis grammaticis prosodiacis metricis emendationis Plautinae. Tomus I. II. III pars 1. 2. gr. 8. geh. 10 Thlr.
Auch in 9 einzelnen Liefgn. I, 1 zu 2 Thlr. Die übrigen Stücke à 1 Thlr.
Die Stücke des I. Bandes können nicht mehr einzeln abgegeben werden.

—— —— Scholarum in usum recensuit Fridericus Ritschelius. Tomus I. II. III. 1. 2. 8. geh. 1 Thlr. 15 Ngr.
Einzeln jedes Stück à 5 Ngr.

Plutarchi de musica. Edidit Ricardus Volkmann. gr. 8. 1857. geh. 1 Thlr. 6 Ngr.

Poetae lyrici Graeci. Tertiis curis recensuit Theodorus Bergk. Pars I & II. gr. 8. 1866. geh. 4 Thlr.

Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae superstites et perditarum fragmenta ex recensione et cum prolegomenis Guil. Dindorfii. Editio V. I.—III. Liefg. Hoch-4 1867. geh. à Liefg. 20 Ngr.

Pott, A. F., Studien zur griechischen Mythologie. gr. 8. 1859. 12 Ngr.

Rhetores Latini minores. Ex codicibus maximam partem primum adhibitis emendabat Carolus Halm. gr. Lex.-8. geh. 5 Thlr. 20 Ngr.

Ribbeck, Otto, über die mittlere und neuere Attische Komödie. 8. 1857. geh. 7½ Ngr.

Ritschelii, Friderici, opuscula philologica. Vol. I.: ad litteras graecas spectantia. gr. 8. 1867. geh. 5 Thlr. 24 Ngr.

Rose, Val., Aristoteles pseudepigraphus. gr. 8. geh. 1862. 4 Thlr. 20 Ngr.

Ross, Ludwig, archäologische Aufsätze. Erste Sammlung: Griechische Gräber — Ausgrabungsberichte aus Athen — Zur Kunstgeschichte und Topographie von Athen und Attika. Mit acht farbigen und sechs schwarzen Tafeln und einigen Holzschnitten. gr. 8. 1855. geh. 4 Thlr.

—— —— Zweite Sammlung: Zur alten Geschichte — Zur Geschichte der alten Cultur, Religion und Kunst — Griechische Baudenkmäler — Zur Chorographie und Topographie von Griechenland — Zur griechischen Epigraphik. Mit 20 Tafeln. [Herausgegeben von Karl Keil.] gr. 8. Tafeln in 4. u. Folio. 1861. geh. 6 Thlr. 20 Ngr.

Ross, Ludwig, alte lokrische Inschrift von Chaleion oder Oeantheia, mit den Bemerkungen von J. N. Oekonomides. Mit 1 lithogr. Tafel. gr. 8. 1854. geh. 15 Ngr.

Rossbach, Aug., und R. Westphal, Metrik der griechischen Dramatiker und Lyriker nebst den begleitenden musischen Künsten. 3 Bände in 4 Abth. gr. 8. 1854—1867. geh. 8½ Thlr.

Ruehl, Franz, die Quellen Plutarchs im Leben des Kimon. gr. 8. 1867. geh. 12 Ngr.

C. Sallusti Crispi Catilina et Iugurtha. Aliorum suisque notis illustravit Rudolfus Dietsch. 8. Vol. I. **Catilina.** 1 Thlr. Vol. II. **Iugurtha.** 1 Thlr. 15 Ngr. Herabgesetzter Preis für beide Bände zusammen 1 Thlr. 10 Ngr.

—— —— **quae supersunt.** Recensuit Rudolfus Dietsch. Volumen I. Commentationes. Libri de Catilinae coniuratione et de bello Iugurthino. gr. 8. 1859. geh. 2 Thlr. 12 Ngr.

—— —— Vol. II. **Historiarum reliquiae.** Index. gr. 8. 1859. geh. 1 Thlr. 12 Ngr.

—— —— **opera quae supersunt.** Ad fidem codicum manu scriptorum recensuit, cum selectis Cortii notis suisque commentariis edidit, indicem accuratum adiecit Fridericus Kritzius, professor Erfurtensis. Vol. III. Historiarum fragmenta continens.

Auch unter dem Titel:

—— **Historiarum fragmenta.** Pleniora, emendatiora et novo ordine disposita suisque commentariis illustrata edidit et indices accuratos adiecit Fridericus Kritzius. Accedit codicis Vaticani et Palimpsesti Toletani exemplum lapidi inscriptum. gr. 8. 1853. geh. 3 Thlr.

Schaarschmidt, Dr. C., Johannes Saresberiensis, nach Leben und Studien, Schriften und Philosophie. gr. 8. 1862. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.

Schaeferi, Arnoldi, de sociis Atheniensium Chabriae et Timothei aetate in tabula publica inscriptis commentatio. 4. 1856. geh. 8 Ngr.

—— **de ephoris Lacedaemoniis commentatio.** gr. 4. 1863. geh. 6 Ngr.

—— **de rerum post bellum persicum** usque ad tricennale foedus in Graecia gestarum temporibus. 4. 1865. geh. 10 Ngr.

—— **Demosthenes und seine Zeit.** 3 Bde. gr. 8. 1856—58. geh. 10½ Thlr.

—— **Abriss der Quellenkunde der griechischen Geschichte** bis auf Polybios. gr. 8. 1867. geh. 20 Ngr.

Scheibe, C., lectiones Lysiacae. gr. 8. 1856. geh. 15 Ngr.

Schmitt, H. L., narratio de Friderico Taubmanno adolescente. Scripsit et epistolis eius illustravit (H. L. S.) Editio altera. 8. 1861. geh. 10 Ngr.

Schoemanni, G. Fr., animadversiones ad veterum grammaticorum doctrinam de articulo. gr. 8. 1864. geh. 12 Ngr.

Schottmüller, Alfr., de C. Plini secundi libris grammaticis particula prima. Dissertatio. gr. 8. 1858. geh. 10 Ngr.

Schuchardt, H., der Vokalismus des Vulgärlateins. I. u. II. Band. gr. 8. 1866. 1867. geh. 6 Thlr. 24 Ngr.

Sharpe's, Samuel, Geschichte Egyptens von der ältesten Zeit bis zur Eroberung durch die Araber 640 (641) n. Chr. Deutsch von Dr. H. Jolowicz. Revidiert und berichtigt von Alfred von Gutschmid. Zweite Ausgabe. 2 Bände. Mit einer Karte und drei Plänen. gr. 8. 1862. geh. 2 Thlr.

Sophoclis tragoediae. Graece et Latine. Ex recensione Guil. Dindorfii. 2 voll. 8. 1850. 2 Thlr. 9 Ngr. Auch jedes Stück einzeln à 7½ Ngr.

Stephani Byzantii ἐθνικῶν quae supersunt. Edid. Ant. Westermann. gr. 8. 1839. 1 Thlr. 22½ Ngr.

Struve, Caroli Ludovici, directoris quondam Gymnasii Urbici Regimontani, **opuscula selecta** edidit Iacobus Theod. Struve. 2 voll. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.

C. Suetoni Tranquilli praeter Caesarum libros reliquiae edidit Augustus Reifferscheid. Inest vita Terenti a Friderico Ritschelio emendata atque enarrata. gr. 8. 1860. geh. 4 Thlr. 20 Ngr.

Susemihl, Franz, die genetische Entwickelung der Platonischen Philosophie einleitend dargestellt. Zwei Theile. gr. 8. 1855—1860. geh. 7 Thlr.

Symbola philologorum Bonnensium in honorem Friderici Ritschelii collecta. gr. 8. 1864—1867. geh. 6 Thlr.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. gr. 8. 1856. geh. 5 Thlr. 20 Ngr.

—— **Latinorum reliquiae.** Recensuit Otto Ribbeck. gr. 8. 1852. geh. 3 Thlr.

Usener, Hermannus, Analecta Theophrastea. gr. 8. 1858. geh. 7½ Ngr.

Vahleni, Ioannis, in M. Terentii Varronis saturarum Menippearum reliquias coniectanea. gr. 8. 1858. geh. 1 Thlr. 14 Ngr.

– **analectorum Nonianorum libri duo.** gr. 8. 1858. geh. 12 Ngr.

onis, M. Terenti, Saturarum Menippearum reliquiae. Recensuit, prolegomena cripsit, appendicem adiecit Alex. Riese. gr. 8. 1865. geh. 2 Thlr.

P. Vergili Maronis opera recensuit Otto Ribbeck. Vol. I. II. III et Prolegomena critica. gr. 8. 1860—1866. geh. 10 Thlr. 8 Ngr.

Verhandlungen der Philologen-Versammlung in Braunschweig (1860), 4. geh. 1 Thlr. 10 Ngr. In Frankfurt (1861), 2 Thlr. In Augsburg (1862), 1 Thlr. 20 Ngr. In Meissen (1863), 2 Thlr. 20 Ngr. In Hannover (1864), 2 Thlr. 20 Ngr. In Heidelberg (1865), 3 Thlr.

Marci Vitruvii Pollionis de architectura libri X. Ad fidem librorum scriptorum recensuit atque emendavit et in germanicum sermonem vertit Dr. Carolus Lorentzen. Vol. I. Pars prior. gr. 8. 1856. geh. 1 Thlr. 15 Ngr.

Wachsmuth, Curtius, de Timone Phliasio ceterisque sillographis Graecis disputavit et sillographorum reliquias collectas dispositas recognitas adiecit C. W. gr. 8 1859. geh. 16 Ngr.

—— **de Cratete Mallota** disputavit adiectis eius reliquiis. gr. 8. 1860. geh. 16 Ngr.

Westphal, Rudolph, die Fragmente und die Lehrsätze der griechischen Rhythmiker. Suppl. zur griech. Rhythmik von A. Rossbach. gr. 8. 1861. geh. 1½ Thlr.

Wieseler, Fr., der Apollon Stroganoff und der Apollon vom Belvedere. Mit 1 Kupfertafel. gr. 8. 1861. geh. 24 Ngr.

Willer, Dr. H. F., Mythologie und Naturanschauung. Beiträge zur vergleichenden Mythenforschung. 8. 1863. geh. 18 Ngr.

Zinzow, Dr. Ad., das älteste Rom oder das Septimonticum. 1. topographischer Theil. gr. 4. 1866. geh. 16 Ngr.

Bibliotheca
scriptorum Graecorum et Romanorum
Teubneriana.

Im Laufe des Jahres 1867 sind bis jetzt [August] neu erschienen:

Athenaei Deipnosophistae ex recognitione Augusti Meineke. Vol. IV. Analecta critica continens. 8. geh. 1 Thlr.

Boetii, Anicii Manlii Torquati Severini, **de institutione arithmetica** libri II, **de institutione musica** libri V. Accedit geometria quae fertur Boetii. E libris manu scriptis edidit G. Friedlein. gr. 8. geh.

Censorini de die natali liber recensuit Frid. Hultsch. 8. geh. 12 Ngr.
Mit kritischem Apparat unter dem Text.

Diodori bibliotheca historica. Ex recensione et cum annotationibus Lud. Dindorfii. Vol. I—III. 8. geh. à 1 Thlr.

Dionysi Halicarnasensis antiquitatum Romanarum quae supersunt. Recensuit Adolphus Kiessling. Vol. III. 8. geh. 24 Ngr.

Eusebii Caesariensis opera. Recognovit Guilelmus Dindorfius. Vol. I—III. 8. geh. 3 Thlr. 22½ Ngr.

Iurisprudentiae anteiustinianae quae supersunt. In usum maxime academicum composuit, recensuit, adnotavit Ph. Eduardus Huschke. Editio altera emendatior. 8. geh. 1 Thlr. 24 Ngr.
Mit kritischem Apparat unter dem Text.

Polybii historia. Edidit Ludovicus Dindorfius. Vol. III. 8. geh. 27 Ngr.

Sallusti Crispi, Gai, libri de Catilinae coniuratione et de bello Iugurthino. Accedunt orationes et epistolae ex historiis excerptae. Edidit Rudolfus Dietsch. Editio quarta emendatior. 8. geh. 3¾ Ngr.

Senecae, L. Annaei, tragoediae. Accedunt incertae originis tragoediae tres. Recensuerunt Rudolfus Peiper et Gustavus Richter. 8. geh. 1 Thlr. 15 Ngr.
Mit kritischem Apparat unter dem Text.

Vergili Maronis, P., opera in usum scholarum recognovit Otto Ribbeck. Praemisit de vita et scriptis poetae narrationem. 8. geh. 11¼ Ngr.
Daraus einzeln:

—— —— **Aeneis.** In usum scholarum recognovit Otto Ribbeck. 8. geh. 7½ Ngr.

—— —— **Bucolica et Georgica.** In usum scholarum recognovit Otto Ribbeck. 8. geh. 3¾ Ngr.

Ein vollständiges Verzeichnis liefern alle Buchhandlungen gratis.

B. G. Teubner's Schulausgaben
Griechischer und Lateinischer Classiker
mit deutschen Anmerkungen.

Im Laufe des Jahres 1867 sind bis jetzt [August] neu erschienen:

Caesaris, C. Iulii, commentarii de bello Gallico. Für Schüler zum öffentlichen und Privatgebrauch herausgegeben von Dr. Albert Doberenz, Director des Gymnasiums zu Hildburghausen. Vierte verbesserte Auflage. Mit einer Karte von Gallien, einer Einleitung und einem geographischen, grammatischen und Wort-Register. gr. 8. geh. 20 Ngr.

Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch für mittlere Gymnasialklassen von C. F. Lüders, Dr. phil., ordentlichem Lehrer am Johanneum zu Hamburg. 1. Heft. gr. 8. geh. 10 Ngr.

Ciceros partitiones oratoriae. Für den Schulgebrauch erklärt von Dr. K. W. Piderit. gr. 8. geh. 10 Ngr.

Homers Odyssee. Für den Schulgebrauch erklärt von Dr. Karl Friedrich Ameis, Professor und Prorector am Gymnasium zu Mühlhausen. Zweiter Band. 1. Heft. Gesang XIII—XVIII. Dritte Auflage. gr. 8. geh. 12 Ngr.

— — **Anhang zu Homers Odyssee.** Schulausgabe von Dr. Karl Friedrich Ameis. III. Heft. Erläuterungen zu Gesang XIII—XVIII. gr. 8. geh. 9 Ngr.

Ovidii Nasonis, P., metamorphoses. Auswahl für Schulen. Mit erläuternden Anmerkungen und einem mythologisch-geographischen Register versehen von Dr. Johannes Siebelis, Professor am Gymnasium zu Hildburghausen. Erstes Heft. Buch I—X und die Einleitung enthaltend. Fünfte verbesserte Auflage. gr. 8. geh. 15 Ngr.

Platon's Gorgias. Für den Schulgebrauch erklärt von Dr. Julius Deuschle. Zweite Auflage. Neu bearbeitet von Dr. Chr. W. Jos. Cron. gr. 8. geh. 18 Ngr.

Dazu als Anhang:

Deuschle, Julius, Dispositionen der Apologie und des Gorgias von Platon und logische Analyse des Gorgias. gr. 8. geh. 9 Ngr.

Sophokles. Für den Schulgebrauch erklärt von Gustav Wolff. I. Theil: **Aias.** Zweite Auflage. gr. 8. geh. 10 Ngr.

Xenophon's Anabasis. Für den Schulgebrauch erklärt von Ferd. Vollbrecht. II. Bdchn., Buch IV—VII. Dritte Auflage. gr. 8. geh. 12 Ngr.

Diese Sammlung von Schulausgaben geht ihrem baldigen Abschlusse entgegen. Die rasch auf einander folgenden neuen Auflagen geben den Herausgebern wie der Verlagshandlung Gelegenheit, auch diese Ausgaben den Bedürfnissen der Schule und der Wissenschaft entsprechend fortzubilden und immer grösserer Vollkommenheit entgegenzuführen.

BIBLIOTHECA GRAECA
VIRORUM DOCTORUM OPERA
RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA
CURANTIBUS
FR. JACOBS ET VAL. CHR. FR. ROST.

In neuen Auflagen sind kürzlich erschienen:

Platonis opera omnia. Recensuit, prolegomenis et commentariis instruxit Godofredus Stallbaum. Vol. I. Sect. II. Et. s. tit.: **Platonis Phaedo.** Editio quarta quam curavit Martinus Wohlrab. gr. 8. geh. 27 Ngr.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII. Ad optimorum librorum fidem editos explanavit Ernestus Fridericus Poppo. Vol. I. Editio altera aucta et emendata. gr. 8. geh. Sect. I [lib. I] 1 Thlr. — Sect. II [lib. II] 22½ Ngr.

Unter der Presse:

Euripidis tragoediae, ed. Pflugk et Klotz. Vol. I. Sect. I. Medea. Editio tertia.

Sophoclis tragoediae, rec. et explan. E. Wunderus. Vol. I. Sect. III: Oedipus Coloneus. Editio quarta.

☞ *Ein vollständiges Verzeichnis dieser Sammlungen ist in allen Buchhandlungen gratis zu haben.*

Druck von B. G. Teubner in Leipzig.

Stanford University Libraries
3 6105 013 382 952

Stanford University Library
Stanford, California

In order that others may use this book, please return it as soon as possible, but not later than the date due.